

Giới thiệu Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert

Mang theo doremon cùng hắc đạo cụ, cùng nhau đi ở dị giới tu tiên chi trên đường. Vì không bị doremon hốt, ta trước đào hố đấm người.

Đi chính mình tu tiên lộ, để cho người khác rút hố đi.

p/s 1: Hố đêêêê. . . Mới 200> chương thôi

p/s 2: Lỗi cách dòng đã sửa từ chương 81, khi nào đăng bằng tác giả sẽ sửa các chương trước :))

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Đông Phương Vũ Bình tham thượng

Ta kêu Đông Phương Vũ Bình thật bị kịch nam, ta có chút không giống người thường. Ta đã nhận ra, ta nhận thấy được chính mình kỳ thật là cái tiểu thuyết nhân vật, nơi này thật đúng là cái đất cần sỏi đá a, liền sợi lông đều không có. Nói trở về, ta rốt cuộc là cái ai a? Làm điểm gì hạo đâu?

Nếu là tiểu thuyết, đầu tiên hẳn là đến có xuyên qua bàn tay vàng linh tinh lên sân khấu mới. ....

“Hải, tìm được người nga, Vũ Bình quân!”

Ta lắc cái đi! Ta nhớ ra rồi! Thứ này, rõ ràng chính là Lam béo!

Nói, ta Đông Phương Vũ Bình tối hôm qua chính vô cùng cao hứng ngồi ở máy tính trước bàn nhìn tiểu thuyết quá tiết nguyên tiêu, đột nhiên, máy tính bàn ngăn kéo liền nổ mạnh! Đúng vậy, người không nhìn lầm. Máy tính bàn ngăn kéo nổ mạnh!

Ta một không trừu chọc hắc sáp sẽ, nhị không thảo phạt ISIS, tam không khi dễ khoa học thiếu niên, bốn không đùa giỡn thế giới giả tưởng muối tử, là ai? Là ai như vậy nhàn trứng đau, ở ta máy tính bàn ngăn kéo an trí thuốc nổ bao?

Ta lưu tại trên địa cầu cuối cùng một tia ý niệm là: Ta đi!

Khi ta trước mắt tối sầm, thế giới lâm lại lâm vào hỗn loạn khi, rõ ràng thấy được Lam béo kia điển hình tròn vo đáng người cùng trên mặt hắc hoảng sợ biểu tình, cùng với Lam béo dưới chân đâm rách nát thời gian cơ cùng không ngừng bạo liệt rách nát thời không đường hầm. ....

Ở vạn phần hoảng sợ bên trong, cũng không biết là ta hướng Lam béo vươn tay vẫn là Lam béo hướng ta vươn viên tay, sau đó, chúng ta liền cùng nhau xuyên qua đến cái này mạc danh thời không.

Đầu ta trợn mắt vừa thấy, trời trong nắng ấm, non xanh nước biếc, nhất phái rất tốt phong cảnh.

Ta cùng Lam béo ngồi ở giữa sườn núi cũ nát tiêu đỉnh tử, bên chân ném rách nát thời gian cơ cùng nửa thanh ngăn kéo.

Ta ở trên người sờ sờ, móc ra một bao thuốc lá, rút ra hai chi, đệ một chi cấp Lam béo: “Trừu sao?”

Lam béo đầy mặt mê mang, yên lặng tiếp nhận thuốc lá, lấy tiêu chuẩn cát ưu nằm tư thế, dựa lan can nằm ở trong đỉnh trên mặt đất.

Đốt lửa, hít sâu một ngụm, mờ mịt phun ra luồng đạo sương khói, trong đỉnh ni-cô-tin hàm lượng nháy mắt siêu tiêu.

Cùng một cái trừu danh danh nhân, lại còn có là thế giới giả tưởng danh nhân đầu ở bên nhau, trong lòng ta tràn ngập khẩn trương hưng phấn, đồng thời lại thấp thỏm bất an. Ta hiện tại trạng huống, rốt cuộc tính cái gì?

Hơn nữa, nhìn đến Lam béo suy sút hút thuốc bộ dáng, này nơi nào là con ta khi trong mắt hoàn mỹ hồn nhiên bạn chơi cùng, này quả thực chính là sau khi thành niên teddy bear a có một cái? Teddy bear. ....

Ta phun ra một cái vành mắt vòng, hỏi: “Ủy, Lam béo. ....”

Lam béo trắng ta liếc mắt một cái, nói: “Nhân gia kêu đa lap A mộng! Vũ Bình quân!”

“Lam béo, người đã so đại hùng đâu?”

Lam béo phần dựng lên thân, một tay đem thuốc lá ném xuống đất, cả giận nói: “Không cần cùng ta đề hắc! Nếu không phải hắc, ta như thế nào sẽ vây ở loại này địa phương quỷ quái!”

Ta lấy ra thuốc lá hộp, đếm đếm bên trong thuốc lá, chỉ còn lại có mười sáu chi thuốc lá. Ta sâu kín nói: “Lam béo, ta chỉ còn lại có này một bao thuốc lá.”

Lam béo sừng sốt, theo sau thật cẩn thận đem trên mặt đất thuốc lá nhặt lên tới, tiếp tục nuốt vùn phun sương mù.

“Nói một chút đi, ngươi cùng đại hùng làm sao vậy?”

Lam béo trong mắt tràn ngập ưu thương: “Tuy rằng đại hùng còn sinh động ở mạn họa cùng màn huyền quang thượng, kỳ thật trong hiện thực đại hùng đã rất già rồi. Đêm qua, tóc trắng xoá đại hùng hắt quỳ gối ta trước mặt, làm ơn ta: ‘đạ lạp A mộng, nghe nói ở xa xôi Đông Phương, có một loại tu tiên thể giới, bên trong có rất nhiều tiên đan, đã có thể khôi phục nam nhân hùng phong, còn có thể trường sinh bất lão! Làm ơn, dạ lạp A mộng, ngươi đi tu tiên trong thể giới giúp ta lộng mấy viên tiên đan trở về đi, ta còn muốn cùng tình hương đại chiến ba trăm hiệp! Ta đã đi không được, chỉ có thể làm ơn ngươi, dạ lạp A mộng! Ta thỉnh ngươi ăn đồng la thiêu!’”. Cứ như vậy, ta chui vào ngăn kéo, ngồi trên thời gian cơ xuất phát. Cũng không biết là quốc gia bất đồng nguyên nhân vẫn là thời gian cơ quá cũ xưa, ở phía trước hướng tu tiên thể giới trên đường, thời gian đường hầm trở nên cực kỳ không ổn định hơn nữa bắt đầu nổ mạnh, sau đó, ta đã bị văng ở chỗ này.”

Đông Phương Vũ Bình ngồi thẳng thân mình, hỏi: “Kia, ta lại là chuyện như thế nào? Ngươi thời gian cơ hỏng rồi, vì sao đem ta máy tính bàn ngăn kéo cũng lộng nổ mạnh?”

Lam béo ném xuống đầu mẩu thuốc lá, nhàn nhạt nói: “Ta nếu là biết đến lời nói, chúng ta còn dùng ngồi ở chỗ này phát ngốc sao? Bất quá, ta chỉ có thể báo cho ngươi một câu: Không có việc gì đừng lôi kéo ngăn kéo ngoạn nhi.”

Đông Phương Vũ Bình sừng sốt, theo sau hung tợn hỏi: “Ngươi thứ nguyên túi đâu? Bên trong có hay không cái gì bảo bối có thể chữa trị thời gian cơ, mau lấy ra tới a!”

Lam béo về mặt vô tội: “Thứ nguyên túi đạo cụ thật sự quá nhiều, thường dùng đạo cụ ta còn nhớ rõ đặt ở nơi nào. Mặt khác đồ vật, ta cũng không biết nên từ nơi nào đi tìm a!”

Đông Phương Vũ Bình quát: “Vậy toàn bộ đảo ra tới a, chậm rãi tìm!”

Lam béo thân bí khó lường nhìn Đông Phương Vũ Bình liếc mắt một cái, thờ dãi nói: “Ngươi cảm thấy nơi này phóng đến hạ ta thứ nguyên túi sở hữu đạo cụ sao?”

Đúng lúc này, trên đường núi truyền đến hô to một tiếng: “Phía trước kia hai tên gia hỏa, đứng lại đừng nhúc nhích!”

Đông Phương Vũ Bình cùng Lam béo quay đầu vừa thấy, trên đường núi tới một đám cầm trong tay trường mâu binh lính, đang theo bọn họ nơi đình xông tới.

Đông Phương Vũ Bình thấy đối phương ý đồ đến không tốt, vội vàng đối Lam béo nói: “Lam béo, nhanh lên nghĩ cách a, lấy điểm đạo cụ ra tới đối phó bọn họ!”

Lam béo lại cả người phát run, lẩm bẩm: “Xong rồi, xong rồi, bị thể giới này cảnh sát bắt được! Ta không có thể giới này thân phận chứng minh a, có thể hay không bị bọn họ chộp tới làm cu li lao dịch a.....”

Ai, thật là cái không đáng tin cậy Lam béo, vừa đến thời khắc mấu chốt liền hoảng thần, không cái chủ ý.

Bất quá, ta không sợ! Ta cũng là xuyên qua nhân sĩ, ta cũng có bàn tay vàng. Lam béo cũng không phải là ta bàn tay vàng, hẳn nhiều nhất coi như là cùng ta cùng nhau bị xuyên qua người cùng bị nạn thôi.

Ta bàn tay vàng là, ta sau đầu cất giấu tam trưng người khác nhìn không thấy tạp bài. Hầu ca sau đầu có tam căn lông tơ, ta sau đầu có tam trưng tạp bài, có phải hay không tức khắc có thực ngữ X cảm giác!

Tam trưng tạp bài phân biệt là kim sắc, màu đỏ cùng màu lam. Tức khắc có tạp bài đại sư cảm giác có mộc có?!

Kim sắc tạp bài thượng minh khắc không chế hai chữ, màu đỏ tạp bài thượng minh khắc công kích hai chữ, màu lam tạp bài thượng minh khắc phụ trợ hai chữ.

Nhưng mà, Đông Phương Vũ Bình cũng không phải là tạp bài đại sư, UU đọc sách www.uukanshu.net có thể cầm tạp bài nơi nơi loạn biểu bản người. Đương Đông Phương Vũ Bình sờ đến tạp bài khi, vận mệnh chủ định liền có một loại cảm giác, chính mình có thể thông qua này tam trưng tạp bài triệu hoán dị thời không người cùng vật đến trên thể giới này, vì chính mình phục vụ!

Ân, chính là loại cảm giác này!

Cảm tình, này tam trưng tạp bài là tam trưng người cùng vật triệu hoán tạp a! Hơn nữa, Đông Phương Vũ Bình còn cảm giác được, chính mình hiện tại thực lực, một tháng nhiều nhất có thể triệu hoán một lần! Đồng thời, triệu hồi ra tới người cùng vật, chỉ sợ tồn tại không được mấy chục giây liền sẽ biến mất.

Này thật đúng là đủ râu ria bàn tay vàng a! Bất quá, tổng so không có hảo!

Cầm trong tay trường mâu binh lính liền phải xông tới, Đông Phương Vũ Bình cần thiết chạy nhanh sử dụng bàn tay vàng!

Ân, tuyền nào trương tạp bài đầu?

Công kích loại tạp bài, vừa lên tới liền đánh đánh giết giết, như vậy không tốt. Mấu chốt là, không biết triệu hồi ra tới người cùng vật ngu X không ngu X, vạn nhất đánh không thắng nói, vậy phiền toái lớn.

Phụ trợ loại tạp bài, nói không chừng chính là vũ em thêm huyết một loại nhân vật, có ích lợi gì đâu? Chẳng lẽ, làm vũ em đứng ở một bên nhìn ta bị đánh, sau đó giúp ta thêm huyết, sau đó ta lại tiếp tục bị đánh? Tuy rằng có thể cam đoan ta vẫn luôn bất tử, nhưng là không ngừng bị đánh toan sáng người thử qua sao?

Cuối cùng cũng chỉ dư lại không chế loại tạp bài. Nếu là có thể triệu hồi ra Tôn Ngộ Không, hắc hắc hắc, một cái định thân thuật, ta định, lão ngu X không phải!

Hạ quyết tâm, Đông Phương Vũ Bình từ cái ót lấy ra một trương kim sắc tạp bài, đưa lưng về phía bọn lính, tay phải kiếm chỉ mang theo kim sắc tạp bài, hướng trên mặt đất một phách, quát: “Mua định rồi tay, khai!”

Kim sắc tạp bài nhảy mất bạo liệt, lờ ra một trận đậm kim sắc sương khói, ngay sau đó biến mất không thấy.

Đông Phương Vũ Bình: Cảm giác chính mình thân mình nhảy mất bị đao không có một có.....

Sương khói tiêu tán, một cái viên hồ hồ bụ bẫm thân ảnh xuất hiện ở Đông Phương Vũ Bình trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: phóng đại đèn thực thực dụng

Tròn tròn đầu, viên đô đô miệng, bụ bẫm thân mình, còn có kia không ngừng vận vẹo tiểu thân mình.....

Này, đây là Crayon Shin-chan có một có a.....

May mắn, đi vào cái này thế giới thật thế giới, Crayon Shin-chan không hề là thế giới giả tưởng cái loại này thô ráp phong cách, bằng không, phong cách quá không khoẻ được không!

Crayon Shin-chan làm mặt quỷ hướng tới Đông Phương Vũ Bình lác mông, thật thà chất phác hỏi: “Đại nhân, có gì phân phó?”

Đông Phương Vũ Bình sớm đã đập đất hết chỗ nói rồi, Crayon Shin-chan VS mười mấy tên cầm trong tay trường mâu binh lính, này căn bản là không phải một cấp bậc có được không?!

Ai, thử một lần đi, thử xem cũng sẽ không thiếu mấy lượng thịt.

Đông Phương Vũ Bình hữu khí vô lực chỉ vào sắp đi vào trong đình các binh lính nói: “Đi, thu phục đám kia binh lính.”

Đi vào đình các binh lính còn không có tới kịp nói chuyện, liền nhìn đến một cái tròn vo bụ bẫm đáng yêu tiểu nam hài đón đi lên, đối với bọn họ làm mặt quỷ vận mông, cục lóc nói: “Các vị quái thú thú, các người hảo! Ta là vùng đồng hoang tân chỉ trợ, tất cả mọi người đều kêu ta tiểu tân, ta năm nay năm tuổi, thích nhan sắc là màu trắng, thích quần lót đồ án là sóng động siêu nhân nga!”

Một trận quái dị đậm lục sắc hình sóng ánh sáng từ tiểu tân trên đầu dật ra tới, vừa rồi còn hung tợn các binh lính tức khắc bị Crayon Shin-chan mạnh ở, trên mặt lộ ra tươi cười quái dị nói: “Hảo đáng yêu tiểu hài tử a! Tôi, thúc thúc thỉnh người ăn đường.....”

“Cám ơn thúc thúc nhóm. Đúng rồi, thúc thúc nhóm, các người lên núi làm gì a?”

“Nga, thật đáng yêu a. Là cái dạng này, thái thú đại nhân mẫu thân muốn lên núi đi trường thanh xem cầu phúc. Chúng ta là phụng mệnh thanh tràng mở đường tiên phong. Đúng rồi, các người a, chạy nhanh trốn tránh điểm đi, bằng không, mặt sau đi lên binh lính thúc thúc nhưng không nhất định có chúng ta như vậy dễ nói chuyện nga, thấy các người nằm ở cái này nghỉ ngơi trong đình không đi, khẳng định sẽ hành hung các người một đốn. Chạy nhanh đi thôi.”

“Ân, cảm ơn đáng yêu thúc thúc nhóm. Chúng ta này liền đi.”

Theo sau, Crayon Shin-chan bày ra hân tiếu chuẩn tư thế: Sống động ánh sáng!

“Oa! Thật là hảo đáng yêu tiểu bằng hữu a!”

Đồng Phương Vũ Bình cùng Lam béo đã xem ngây người, Crayon Shin-chan còn có này bản lĩnh? Đây quá không khoa học có mặc có?!

Crayon Shin-chan quay đầu đối Đồng Phương Vũ Bình nói: “Đại nhân, nhiệm vụ hoàn thành, chúng ta chạy nhanh rồi đi đi.”

Đồng Phương Vũ Bình chạy nhanh cùng Lam béo mang theo Crayon Shin-chan rồi đi tiểu đình tử. Những cái đó bọn lĩnh còn thực hữu hảo hướng tới bọn họ phát tay cáo biệt đầu.

Tránh đi thái thú lão mẹ muốn đi lên đường núi, từ mặt khác đường nhỏ xuống núi. Vừa ly khai bọn lĩnh tầm mắt phạm vi, Crayon Shin-chan liền nói nói: “Đại nhân, ta phải đi về thấy mẹ nha, trở về chậm phải bị đánh thí thí. Có việc hô ta nga! Ta hẳn là còn có thể đến người bên này chơi tám giây thời gian. Sống động ánh sáng!”

Nói xong, tiểu tân liền hóa thành một trận khói nhẹ biến mất.

Xuống núi lộ thực an tĩnh, không có lão hồ con cộp gì đó nhảy ra muốn ăn thịt người. Chỉ là, Đồng Phương Vũ Bình cùng Lam béo bụng không bình tĩnh, đối đến thâm thì kêu.

Chân núi liền có một cái tiểu trấn tử. Đồng Phương Vũ Bình trên người chỉ có mềm muội tệ. Đến nỗi Lam béo, người cảm thấy một con Mèo máy trên người sẽ có tiền sao?

Bỗng nhiên, Đồng Phương Vũ Bình hô: “Lam béo, đã không có thời gian cơ, người không phải còn có tùy ý môn sao? Chúng ta hà tất như vậy chịu khổ chịu tội, trực tiếp dùng tùy ý môn trở lại địa cầu, được không?”

Lam béo về mặt đau khổ thờ dài nói: “Người cho rằng ta chưa thử qua a! Chỉ là, cái này thời không không biết ở vào vũ trụ cái kia góc, tùy ý môn máy tính căn bản là không có cái này tinh vực vị trí nơi, căn bản vô pháp trở lại địa cầu. Ta tùy ý môn hiện tại duy nhất có thể đi địa phương chính là vừa mới ghi vào máy tính giữa sườn núi cái kia tiểu đình tử, người tưởng trở về nhìn xem sao?”

“Kia, không gian khiêu được bút đầu? Ngân hà đường sắt xe lửa đâu?”

“Cùng tùy ý môn một đạo lý. Không có tinh vực tọa độ, chỗ nào đều đi không được.”

“Kia tính, ta còn là ‘đi trở về’ địa cầu đi!”

Khi nói chuyện, hai người bụng lại thâm thì cô kêu lên.

Lam béo bẹp miệng: “Hảo tưởng niệm ta đồng la thiếu. ....”

Đồng Phương Vũ Bình hỏi: “Trừ bỏ không thể dùng không gian loại đạo cụ hồi địa cầu ngoại, người mặt khác đạo cụ hẳn là đều còn có thể dùng đi?”

“Cái này hẳn là không thành vấn đề, chỉ là ta còn không có thử qua. Rốt cuộc ta thứ nguyên túi rất lớn, trang rất nhiều đồ vật.”

“Có thể sử dụng là được, cùng ta tới.”

Đồng Phương Vũ Bình mang theo Lam béo đi tới chân núi bên dòng suối nhỏ. Dòng suối nhỏ thanh triệt thấy đáy, thủy thảo sâu kín, cảnh sắc thực không tồi. Chỉ là liếc mắt một cái liền nhìn đến đế, một cái có thể ăn cá đều không có.

Nhưng là, Đồng Phương Vũ Bình thực mau liền có thu hoạch. Từ túi tiền lấy ra một cái trang hạt dưa bao nylon tử, bay lên không, trang tiếp nước. Sau đó, Đồng Phương Vũ Bình theo dòng suối nhỏ bờ bên chậm rãi tìm kiếm, không lâu, liền ở dòng suối nhỏ thủy thảo bắt được bốn điều tiểu ngư, ở dòng suối nhỏ cục đá phùng bắt được ba con tiểu tôm.

Loại này tiểu ngư tôm, thật là liền tắc không đủ nhét kẽ răng.

Bắt quá, ta có Lam béo ở a!

Đồng Phương Vũ Bình một tay xách theo bao nylon, một tay đuổi hướng Lam béo: “Mau, đem phóng đại đèn lấy ra tới đi!”

Lam béo một phách đầu, đuổi tay từ túi tiền lấy ra phóng đại đèn, cười hi hi nói: “Vũ Bình quân thật thông minh a, ta như thế nào không nghĩ tới đâu!”

Đồng Phương Vũ Bình vẫn luôn rất hiếu kỳ, Lam béo kia viên hồ hồ tay nhỏ là như thế nào bắt lấy đồ vật. Nhìn kỹ, lại phát hiện Lam béo viên tay phảng phất là có từ lực giống nhau, bất cứ thứ gì, hẳn đều không cần dùng ngón tay bắt lấy, chỉ cần dán lên đi là có thể cầm chắc, này thật đúng là cái thần kỳ Mèo máy a.

Bắt được phóng đại đèn, dùng tay ước lượng vài cái, cảm giác thực bình thường sao, cùng giống nhau đèn pin không có gì khác nhau a.

Từ bao nylon bắt ra một cái tiểu ngư, đặt ở trên mặt đất, mở ra phóng đại đèn một chiếu, cái kia tiểu ngư nháy mắt biến thành một cái ba bốn cân trọng đại cá trăm cỏ, thật là thần kỳ a!

Đồng Phương Vũ Bình nhìn nhìn chính mình cùng Lam béo bụng, một cái ba bốn cân trọng cá trăm cỏ, còn chưa đủ ăn. Vì thế, tiếp tục dùng phóng đại đèn chiếu xạ cá trăm cỏ.

Chỉ chớp lát sau, cá trăm cỏ biến thành một cái mười cân tả hữu cá lớn, trên mặt đất nhảy nhót, hai người cười ha ha.

Đồng Phương Vũ Bình thuận tay liền đem phóng đại đèn bỏ vào chính mình quần áo nội sấn túi tiền, hẳn liền không nghĩ tới muốn còn cấp Lam béo. Lam béo đã bị đói khát hướng hôn mê đầu, trong mắt chỉ có cái kia cá, cũng không đi quán phóng đại đèn. Ở hẳn xem ra, phóng đại đèn loại này đạo cụ, hẳn thứ nguyên túi tiền còn có rất nhiều cái đâu, đưa một cái cấp Đồng Phương Vũ Bình cũng không có gì ghê gớm. UU đọc sách www.uukanshu.net

Đồng Phương Vũ Bình dẫn theo cá trăm cỏ, hai người đi tới chân núi rừng cây bên cạnh. Đồng Phương Vũ Bình dùng tùy thân mang theo tiểu đao tước một cây mộc cái thẻ, đem cá thu thập mặc tốt, lại tìm tới một đồng củi lửa, dùng bật lửa bạc lửa, lại dùng phóng đại đèn đem củi lửa phóng đại vài lần, tức khắc không cần lo lắng củi lửa không đủ.

Không bao lâu, hai người nguyên lãnh ăn xong một toàn bộ cá nướng, vuốt ve bụng, nằm trên mặt đất nói chuyện phiếm.

“Này cá nướng tư vị thật không sai, theo kịp đồng la thiếu. Chỉ tiếc không có muối.”

“Thấy đủ đi, Lam béo. Chính cái gọi là là đói khi đồ ăn căn hương, có ăn liền không tòi. Đến nỗi muối ăn linh tinh gia vị, chờ lát nữa chúng ta đi thị trấn đem cá tôm bán, không phải có thể kiếm tiền lạ. Đến lúc đó, tương mua cái gì đều có thể.”

“Ai nha, vẫn là Vũ Bình quân thông minh a!”

Nghỉ ngơi xong, Đồng Phương Vũ Bình lại đem dư lại cá tôm phóng đại hơn mười lần, dùng tự chế vỏ cây dây thừng ăn mặc, dẫn theo cá tôm thẳng đến trấn nhỏ mà đi.

Tới rồi thị trấn, cơ hồ mọi người đều nhìn chăm chăm Đồng Phương Vũ Bình cùng Lam béo xem.

Chỉ chớp lát sau, Đồng Phương Vũ Bình liền biết nguyên nhân.

Một cái ăn mặc thực đáng yêu cô trang tiểu nữ hài vọt tới hai người trước người, hỏi: “Ai nha, người này chỉ miêu mẽ sùng vật hảo đáng yêu nha, có thể hay không bán cho ta? Ta ra giá cao!”

Lam béo trong lòng nói thầm nói: Ta là Mèo máy, không phải sùng vật miêu!

Đồng Phương Vũ Bình rốt cuộc đã biết, bọn họ bị người chú ý nguyên nhân là, Lam béo quá manh! Còn có đầu chính là, thế giới này rõ ràng vẫn là ở vào cổ đại xã hội hình thức, Đồng Phương Vũ Bình ăn mặc một thân hiện đại hưu nhân trang đi vào cổ trang phim trường, không khéo cảm có thể không mãnh liệt sao?

Chỉ hy vọng, đợi lát nữa này đó cá tôm có thể bán ra cái giá tốt, sau đó đi quần áo trong tiệm mua một thân thích hợp quần áo xuyên. Ta nhưng không hy vọng đi đến nơi nào đều bị chú ý. Không có cảm giác an toàn a.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: ở nhà lữ hành chuẩn bị

Cự tuyệt đáng yêu tiểu cô nương cầu mua yêu cầu, hai người mang theo cá tôm, đi vào bên đường, đem sạp ngăn, Đồng Phương Vũ Bình hô: “Ai, mau đến xem a, mau tới mua a! Mới mẽ câu lên tới cá tôm, siêu cấp mỹ vị, tiện nghi bán lạ!”

Đồng Phương Vũ Bình đem bao trùm ở cá tôm đặt trên lá cây mò ra, tức khắc, so giống nhau cá tôm cái đầu lớn rất nhiều đại cá trăm cỏ cùng đại tôm xuất hiện ở thị trấn mọi người trước mắt.

“Ai nha, thật lớn cá a!”

“Đúng vậy, còn có kia tôm, thật lâu không có nhìn đến lớn như vậy tôm!”

“Thoạt nhìn thực mỹ vị bộ dáng, đêm nay có thể uống cá đầu canh.”

Một cái ăn mặc tơ lụa mập mạp đi đến Đông Phương Vũ Bình trước mặt, ngồi xổm xuống thân mình hỏi: “Tiểu huynh đệ, người này cá tôm, bán thế nào a?”

Đông Phương Vũ Bình còn không biết trên thế giới này giá hàng như thế nào, chỉ phải nói: “Người xem cấp đi. Đều là ta bán thân câu. Mới mẻ.”

Mập mạp ha ha cười, nói: “Tiểu huynh đệ nhưng thật ra cái thật thành người. Như vậy đi, năm mươi văn tiền, ta đem người cá tôm đều bao. Ta là tự phúc lâu đầu bếp, về sau, người lại câu tới rồi như vậy cá tôm, cứ việc đưa đến tự phúc lâu tới, ta đều mua.”

Đông Phương Vũ Bình ha ha cười, nói: “Được rồi, cảm ơn ngài. Ngài họ gì?”

Mập mạp còn không có trả lời, một bên từ trong lòng ngực lấy ra năm mươi văn tiền, một bên nói: “Tự phúc lâu liền ở thị trấn phía đông, người tùy tiện tìm cá nhân là có thể nghe được. Ta họ Ngô.”

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha đuổi tay đi tiếp nhận tiền, đang muốn đáp lời, bỗng nhiên, nghiêng thứ vron một con bàn tay to tới, đem Đông Phương Vũ Bình thủ đoạn bắt lấy, chỉ nghe một cái thô lỗ thanh âm hung tợn hỏi: “Tiểu tử, ở thị trấn bày quán, người giao quá thuế sao?”

Đông Phương Vũ Bình ngẩng đầu vừa thấy, một người mặc màu đen quần áo trắng hán, phía sau mang theo hai cái túi từng, đại khái là thuế lại hoặc là nha dịch gì đó.

Tự phúc lâu Ngô đầu bếp sư đã vẽ mặt sợ hãi dẫn theo cá tôm, vội vàng đào tẩu.

Đông Phương Vũ Bình tính toán phần khởi phản kháng, rốt cuộc ta là pháp trị xã hội xã hội văn minh lại đây có bàn tay vàng xuyên qua chúng, còn sẽ sợ người này hắc ác thế lực?

Lam béo Lam béo lại cả người phát run lồi kéo Đông Phương Vũ Bình ống tay áo, thấp giọng nhắc mãi: “Tính, tính. Không cần đắc tội cảnh sát, không thể phạm pháp a.”

Đông Phương Vũ Bình ngay sau đó tưởng tượng: Ai. Lam béo không đáng tin cậy, ta bàn tay vàng có thể sử dụng số lần đã dùng xong rồi, chỉ còn lại có tám giấy triệu hoán Crayon Shin-chan thời gian, nói không chừng vô pháp thu phục này đó thuế lại.

Tính, mới đến, tiểu tâm cho thỏa đáng.

Đông Phương Vũ Bình cười hi hi nói: “Vài vị đại nhân, tiểu nhân ta mới tới quý mà, không biết, ở trấn trên bày quán muốn nộp thuế nhiều ít?”

Kia đại hán trực tiếp đem năm mươi văn tiền đều cất vào trong lòng ngực, thuận tay đẩy Đông Phương Vũ Bình, nói: “Ân, liền này đó tiền, không sai biệt lắm. Lần sau tới bán đồ vật, cơ linh điểm, sớm một chút nộp thuế. Hiện tại, mau rút đi!”

Đông Phương Vũ Bình thấy chung quanh mọi người đều là một bộ giận mà không dám nói gì bộ dáng, biết này thuế lại không dễ chọc, liền ngượng ngùng cười, lôi kéo Lam béo thối lui đến phố bên.

Kia thuế lại cùng tùy tùng nhóm cười ha ha, xoay người tìm địa phương vui sướng đi.

Đông Phương Vũ Bình trầm nghĩ trong lòng: Hừ, đừng đắc ý, sớm muộn gì tính sổ.

Thấy kia thuế lại đi xa, Lam béo mới nói: “Vũ Bình quân, bán cá tôm tiền bị thu đi rồi, chúng ta lấy cái gì mua gia vị a?”

Đông Phương Vũ Bình âm thanh lạnh lùng nói: “Người trong lòng cũng chỉ biết ăn sao? Tính, còn không phải là mấy cái cá tôm sao, chúng ta lại đi bắt đó là.”

Lam béo bị mắng cho một trận, bĩu môi, không hề oán giận.

Hai người chi gian đối thoại, giống như người chung quanh đều nghe không thấy, ở bọn họ trong tai nghe được Lam béo nói chuyện thanh, chỉ là từng tiếng mèo kêu mà thôi. Nếu là bọn họ nghe được Lam béo có thể nói tiếng người, chỉ sợ bọn họ đều sẽ hô to: Có yêu quái a!

Hai người lại lần nữa đi vào chân núi dòng suối nhỏ bên, lại bắt một ít cá tôm, phóng đại lúc sau, bắt được thị trấn trực tiếp tìm những cái đó cửa hàng chủ nhân thay đổi quần áo bố bị, gia vị cùng lương khô. Đông Phương Vũ Bình không dám lại cầm cá tôm đi rao hàng, sợ hãi lại bị những cái đó thuế lại xảo trá. Mặc dù lấy vật đổi vật có hại chút, tổng so cái gì cũng chưa bắt được tay hảo.

Bận rộn ban ngày, sắc trời dần dần ảm đạm xuống dưới.

Lam béo nhìn chạng vạng thái dương, hỏi: “Vũ Bình quân, chúng ta không có tiền, buổi tối ở nơi nào a?”

Đông Phương Vũ Bình thở dài nói: “Lam béo, người có phải hay không ở thời không đường hầm nỗ lực thương tới rồi đầu óc, người không phải có chung cư thụ sao?”

Lam béo duỗi tay một phách đầu: “Đúng vậy, ta như thế nào không nghĩ tới đâu. Chẳng lẽ ta thật sự ở thời không đường hầm nổ mạnh thương tới rồi đầu, như thế nào cảm giác mơ mơ màng màng đâu?”

Đồng Phương Vũ Bình thở dài không thôi: Cái này Lam béo, không chỉ có có khi đạo cụ không đáng tin cậy, rất nhiều thời điểm, Lam béo bản thân cũng không đáng tin cậy, trách không được ở mạn họa cùng màn huỳnh quang thương dã so đại hùng trên cơ bản là mỗi một tập đều bị hố.

Hiện tại, ở cái này trong thế giới, Lam béo tạm thời đi theo ta lẫn lộn, dùng hấn đạo cụ khi nhất định phải tiểu tâm, ngàn vạn đừng bị hấn hố.

Đồng Phương Vũ Bình cùng Lam béo ở thị trấn bên ngoài rừng cây biên giới chung cư thụ, mang theo đôi lấy đệm chăn cùng lương khô, đến chung cư thụ mỹ mỹ ngủ một giấc, không bị quấy rầy.

Bất quá, Đồng Phương Vũ Bình nhớ rõ manga anime chung cư thụ sử dụng thời hạn chỉ có một ngày, nhớ trước đây, đại hùng cũng không biết cái này hạn chế, bị hố thảm.

Vì không bởi vì ngủ quên mà bị chôn sống ở trong đất, Đồng Phương Vũ Bình tuy rằng đưa điện thoại di động đóng cơ, nhưng là, vẫn là đem đồng hồ báo thức mở ra.

Sáng sớm hôm sau, Đồng Phương Vũ Bình liền đem Lam béo kêu lên, hai người bỏ ra chung cư thụ, ăn điểm lương khô, tiếp tục công lược chân núi cái này kêu Đại vương trấn nhỏ.

Không phải Đồng Phương Vũ Bình thích Đại vương trấn, mà là, Đồng Phương Vũ Bình tưởng ở chỗ này đem thế giới này cơ bản tình huống làm rõ ràng, UU đọc sách www.uukanshu.net thuận tiện, từng trị một chút kia mấy cái xảo trá chính mình tiểu thuật lại.

Hừ, tân một ngày đã đến, mặc dù là Lam béo không cho lực, ta bàn tay vàng cũng không phải ăn chay. Nhất vô dụng, triệu hồi ra Crayon Shin-chan ghé tòm chết người!

Đồng Phương Vũ Bình nhắc nhở Lam béo, chung cư thụ sử dụng thời hạn muốn tới. Lam béo chạy nhanh lấy ra bản thuyết minh, chiếu bản thuyết minh phương pháp lại thu về chung cư thụ, thả lại thứ nguyên túi. Đồng Phương Vũ Bình cũng rất muốn chung cư thụ, nhưng là, trang chung cư thụ cái chai tròn vo như vậy đại, không giống phóng đại đèn như vậy phương tiện mang theo. Ai, nếu là, ta cũng có cái thứ nguyên túi thì tốt rồi. Thật sự không được, có cái túi trữ vật cũng đúng a.

Hai người lại đi tới bên dòng suối nhỏ, tóm được không ít tiểu ngư tôm. Lúc này đây, bởi vì có muối cùng gia vị, cá nướng hương vị tức khắc bay lên vài cái cấp bậc, hai người đều ăn đầy miệng du, thoải mái cực kỳ.

Ăn uống no đủ, Đồng Phương Vũ Bình liền nghĩ như thế nào thu thập kia mấy cái thuật lại. Chính mình tạp bài triệu hoán, không xác định tính quá cao, hơn nữa hiện tại một tháng chỉ có một lần triệu hoán cơ hội, vẫn là đến từ Lam béo trên người đạo cụ nghĩ cách a.

Chỉ là, Lam béo trên người đạo cụ rất nhiều, theo có quan hệ nhân sĩ thống kê, đã xuất hiện liền có ba ngàn nhiều loại, một chốc không hảo lựa chọn a.

Đồng Phương Vũ Bình nằm ở bên dòng suối trên cỏ, nhìn trời xanh mây trắng, trong miệng nhai cỏ đuôi chó, cau mày tự hỏi.

Lam béo cũng nằm ở trên cỏ, tưởng niệm đồng la thiêu.

Đồng Phương Vũ Bình trong tay thường thức phóng đại đèn, đột nhiên nhớ tới, Lam béo nơi đó đạo cụ, phóng đại đèn thực thường dùng, tương đối, thu nhỏ lại đèn cũng thường xuyên sử dụng, này hai cái đèn, đều là thực thực dụng đồ vật a. Nếu là dùng thu nhỏ lại đèn đối phó kia mấy cái ô lại, khẳng định sáng cực kỳ.

Phóng đại đèn thu nhỏ lại đèn này hai cái đạo cụ, quả nhiên là ở nhà lữ hành chuẩn bị thuốc hay a!

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: thu nhỏ lại đèn quá ngu X

Dùng một cái cá nướng, từ Lam béo trong tay lửa tới rồi thu nhỏ lại đèn. Đem thu nhỏ lại đèn bỏ vào trong lòng ngực, cùng phóng đại đèn tách ra phóng, để tránh lấy sai rồi.

Hạ quyết tâm, Đông Phương Vũ Bình rung đùi đắc ý mang theo rung đùi đắc ý Lam béo, kiêu ngạo đi vào Đại vương trấn.

Vào thị trấn, Đông Phương Vũ Bình thật cẩn thận giấu ở góc đường, cũng không hướng trấn dân hỏi thăm kia ba cái ô lại tên họ. Hừ, loại này áo rồng nhân vật, không cần có tên.

Kia ba cái ô lại cũng là tìm chết, cũng có thể có thể là ngày thường ở Đại vương trong trấn kiêu ngạo quán, không bao lâu, liền như vậy không hề có kỵ khinh nam bá nữ đi ra. Một đường đi tới, ác bá hành tích lộ rõ.

Đông Phương Vũ Bình không có ngây ngốc theo dõi bọn họ. Đông Phương Vũ Bình biết chính mình có mấy cân mấy lượng. Lấy Đông Phương Vũ Bình truy tung kỹ thuật, theo sau khẳng định lộ hãm.

Dù sao Đại vương trấn liền lớn như vậy, Đông Phương Vũ Bình hơi chút một suy tư, liền hướng trấn dân hỏi thăm tụ phúc lâu vị trí, hướng tới Đại vương trong trấn lớn nhất từ lâu tụ phúc lâu đi đến.

Không bao lâu, Đông Phương Vũ Bình ở tụ phúc lâu cửa sau tìm được rồi Ngô đầu bếp sư, đem trong tay còn thừa cá tôm bán cho hắn, thay đổi 60 văn tiền.

Theo sau, Đông Phương Vũ Bình mang theo Lam béo ngồi ở tụ phúc lâu bên đường góc, chờ.

Đám người luôn là thực nhảm chán, Đông Phương Vũ Bình rất muốn chơi chơi di động. Nhưng là, trong thế giới này không có nạp điện địa phương, Đông Phương Vũ Bình không dám đem điện thoại pin dùng hết.

May mắn, không bao lâu, kia mấy cái ô lại liền tùy tiện đi đến tụ phúc lâu ăn uống thả cửa.

Hừ hừ, rượu đủ com no tư kia gì.

Đừng nghĩ oai, rượu đủ com no, khẳng định muốn thượng WC a.

Cho nên, Đông Phương Vũ Bình mang theo Lam béo đi tới từ lâu mặt sau WC bên cạnh chờ.

Nằm ở từ lâu sau trong một góc, nhai cỏ đuôi chó, đếm cừu, thật nhảm chán. Hảo tưởng chơi di động a..

Chán đến chết trung, Đông Phương Vũ Bình đều mau đem chính mình đầu tóc kéo xuống một phen.

Bỗng nhiên, Đông Phương Vũ Bình trong đầu linh quang chợt lóe, phảng phất đang muốn nghĩ đến cái gì điểm từ khi, từ lâu cửa sau mở ra.

Đông Phương Vũ Bình ngưng thần vừa thấy, đúng là kia ba cái ô lại trung cái kia đầu mục.

Hắc hắc, tới vừa lúc.

Kia đầu mục đại khái là rượu uống nhiều quá, đẩy ra WC môn, cởi bỏ đai lưng liền phóng thủy, WC môn cũng không liên quan.

Lúc này, Đông Phương Vũ Bình tùy tiện xuất hiện.

Ô lại đầu mục nghiêng con mắt nhìn thoáng qua Đông Phương Vũ Bình, quát: “Tiểu tử thôi, mang cái mặt nạ muốn làm gì?”

Không sai! Ta làm điểm gian tà sự tình thời điểm, luôn thích mang cái mặt nạ. Đông Phương Vũ Bình trên mặt mang chính là ở trên phố hoa tam văn tiền mua một cái hắc bạch sắc ác quỷ mặt nạ.

Điện ảnh, người xấu nhóm luôn là bởi vì lời nói quá nhiều mà chết rất khó xem. Ta là người tốt, cho nên, không vô nghĩa.

Đông Phương Vũ Bình đối với ô lại đầu mục chính là co rụt lại tiểu đèn chiếu qua đi.

Sau đó, ô lại đầu mục liền phát hiện ở chính mình chung quanh hết thấy đều ở nhanh chóng phóng đại, biến đại, vừa mới cái kia chán ghét tiểu quỷ, nháy mắt biến thành một cái người khổng lồ, mà chính mình vừa mới đứng thẳng tiểu WC, nháy mắt trở nên vô cùng lớn, toàn bộ thế giới đều không giống nhau.

Ô lại đầu mục liền nước tiểu đều dọa không có, không ngừng ném đầu, đây là có chuyện gì nhi a? Gặp quỷ? Yêu quái a!

Đáng tiếc chính là, ô lại đầu mục thân thể thu nhỏ, thanh âm cũng đi theo thu nhỏ. Mặc hắn kêu phá yét hâu, cũng không có người để ý đến hắn.

Hắn muốn chạy trốn. Nhưng là, vừa mới một bước là có thể vượt tiến vào WC, hiện giờ thế nhưng trở nên dường như trăm mét sân thể dục giống nhau đại. Dày đặc WC hương vị giống từng đợt sương mù dày đặc không ngừng đánh úp lại, vô pháp hóa giải.

Đang ở tâm hoảng ý loạn là lúc, ô lại đầu mục nhìn đến kia mang theo ác quỷ mặt nạ người khổng lồ tiểu quỷ, cười dữ tợn bán ra đất rung núi chuyển nện bước, một bước liền đi tới chính mình trước mặt.

Ô lại đầu mục trong lòng run sợ hỏi: “Người, người muốn làm gì?”

Đồng Phương Vũ Bình căn bản là lười đến trả lời hần, trực tiếp coi bỏ đại lưng, phóng thủy.

Hồn màu vàng cột nước, trực tiếp đem thu nhỏ lại đến con kiến lớn nhỏ ô lại đầu mục hướng bay.

Đúng vậy, hướng bay. Kia cảm giác giống như là trúng một cái “Thủy độn, rồng nước đạn chi thuật”!

Đồng Phương Vũ Bình hưng tợn cười, đem ô lại đầu mục vọt tới WC hổ phân đi. Diệt cỏ tận gốc.

Hổ phân rất lớn rất sâu, hơn nữa bên trong hoàn cảnh ác liệt, nơi nơi đều là hung mãnh con muỗi giòi bọ lui tới. Lấy kia ô lại thân thủ, đời này đừng nghĩ ra tới. Ân, nếu ta là hần, tốt nhất vẫn là trước hết nghĩ tương như thế nào ở con muỗi mãnh thú vờn quanh trong hoàn cảnh sinh tồn đi xuống mới là lẽ phải.

Liên tính kia ô lại đầu mục có thể biến thân vượn người Thái Sơn, lao ra hổ phân. Kia, hần cũng chỉ có con kiến lớn nhỏ, một ngón tay đầu liền nghiền đã chết, ha hã.

Phóng xong thủy, nhiệm vụ hoàn thành. Đồng Phương Vũ Bình nháy mắt cảm thấy thời tiết đều trở nên vô cùng tươi đẹp, thích hợp đi ra ngoài dạo chơi ngoại thành.

Không bao lâu, ô lại đầu mục hai cái tùy tùng say khướt nâng đi hướng WC, trong đó một cái còn cười hi hi lớn tiếng hỏi: “Đại, đại ca, người như thế nào đi WC lâu như vậy a? Có phải hay không, rơi vào hổ phân lập?”

“A, ha ha ha ha.....”

Hổ phân ô lại đầu mục, bên người đều là tanh tươi phân thủy, cực đại giòi bọ không ngừng mấp máy, ruồi bọ, muỗi giống như từng con thật lớn yêu thú xoay tròn bay múa.....

Lão từ chính là rơi vào hổ phân lập.....

Đồng Phương Vũ Bình cười hắc hắc, vọt tới hai cái tùy tùng trước mặt, duỗi tay chính là thu nhỏ lại đèn một chiếc.

Nháy mắt biến thành tiểu con kiến hai cái tùy tùng, tiêm thanh kêu thảm.

Đồng Phương Vũ Bình nhưng không để ý tới bọn họ, hừ. Sớm biết hôm nay, hà tất lúc trước! Cả ngày khi dễ dân chúng, hoành hành ngang ngược. Chính cái gọi là thiên lý sáng tỏ, ở ác gặp dữ!

Hôm nay, ta liền thay trời hành đạo!

Đồng Phương Vũ Bình cười hi hi cầm lấy WC bên cạnh cái chổi, nhẹ nhàng vung lên, đem hai cái tùy tùng cũng quét tiến hổ phân đi, cùng bọn họ đại ca làm bạn.

Thu phục này ba cái ô lại, Đồng Phương Vũ Bình vui rạo rực mang theo Lam béo rồi đi từ lâu. Từ nay về sau, Đại vương trong trấn, ta liền có thể vui sướng chơi đùa. Đến nỗi, quan phủ có thể hay không lại phải ra mấy cái chán ghét quan lại tới quấy rầy đại gia, ha hã, Đồng Phương Vũ Bình liền không để ở trong lòng.

Thu nhỏ lại đèn nơi tay, tới nhiều ít đều là tặng người đầu.

Hai người đi vào trên đường cái, Lam béo bụng lại có chút đói bụng. Đây đều là giữa trưa quá một chút lúc, hai người còn không có ăn cơm trưa đâu. U U đọc sách www.uukanshu.net

Bỗng nhiên, Đồng Phương Vũ Bình nhớ tới vừa rồi chính mình đang chờ đợi trừng trị kia ba cái ô lại thời điểm suy nghĩ đến linh quang chợt lóe điểm từ, tức khắc, cả người đều happy đi lên.

Đồng Phương Vũ Bình vuốt cằm, cười hi hi nói: “Lam béo, đã đói bụng lập?”

“Ân, ta muốn ăn đồng la thiêu.”

Đồng Phương Vũ Bình duỗi tay chỉ vào chung quanh Đại vương trấn phòng ốc, nói: “Nơi này, nơi nơi đều có ăn ngon. Hôm nay, chúng ta liền ăn qua đủ!”

Lam béo khoa trương há to miệng, hỏi: “Chính là, chúng ta tiền đủ dùng sao?”

Đồng Phương Vũ Bình lắc đầu thờ dài, nói: “Lam béo a, người trong bụng đạo cụ như thế nhiều, lại tìm không thấy thích hợp sử dụng phương pháp a.”

“Có ý tứ gì?”

Đồng Phương Vũ Bình một bộ cao thâm khó đoán bộ dáng, nói: “Ta hỏi người, người thứ nguyên tui có phải hay không có rất nhiều loại cameras?”

“Ân, sau đó đâu?”

Đồng Phương Vũ Bình thở dài nói: “Ta nhớ rõ, trong đó có hai cái cameras, một cái tên là kiến trúc mô hình chế tạo cơ, một cái kêu lập thể súc diện mạo

bên ngoài cơ, đứng không?”

Lam béo nghĩ nghĩ, cười to nói: “Đúng vậy, ta như thế nào không nghĩ tới đâu!”

Này hai cái cameras, đều có thể đem quay chụp đến vật thật bao gồm vật kiến trúc biến thành thu nhỏ lại mô hình, ngay cả vật kiến trúc bên trong nên có vật phẩm, đều một kiện không thiếu. Liền cầm bánh ngọt cửa hàng tới nói đi, mặt tiền cửa hàng mô hình, còn có đồ ăn thu nhỏ lại mô hình lý. Chẳng những có thể ăn, liền hương vị đều giống nhau á.

Có này hai cái cameras, còn dùng lo lắng ăn không đủ no bụng sao!

Đồng Phương Vũ Bình cùng Lam béo nhìn nhau cười, nhìn chung quanh Đại vương trong trần sở hữu kiến trúc, nước miếng chảy ròng.

Ân, loại này vô hạn miễn phí mua sắm cảm giác, thật là hảo a! Khiến cho chúng ta bắt đầu vui sướng nhiếp ảnh chi lũ đi! Ngày này, chúng ta đều là đại nhiếp ảnh gia!

Mục lục

Hệ thống cảnh cáo vi phạm đã hoàn thành, mời các biên tập và người nhúng vào đây để biết thêm chi tiết.

Trang chủ

Chương mới

Truyện nam

Nữ tần

Đam mỹ

Bảng xếp hạng

Bảng tích phân

Thương thành

Tác giả

Tìm truyện

Hướng dẫn

Nhúng link

Nhúng file

Review

Diễn đàn

Dịch tiếng hoa

Liên hệ

Tên truyện hoặc tên tác giả

search

Ta cùng lam mập mập tu tiên chi lũ Chương 4 thu nhỏ lại đèn quá ngu X

Chương trước Mục lục Chương sau

mode_edit Nm add Aa

Ta cùng lam mập mập tu tiên chi lũ

Chương 4 thu nhỏ lại đèn quá ngu X

Tác giả: Mộc Đào Trâm Nguyệt

Dùng một cái cá nướng, từ Lam béo trong tay lửa tới rồi thu nhỏ lại đèn. Đem thu nhỏ lại đèn bỏ vào trong lòng ngực, cùng phóng đại đèn tách ra phóng, để tránh lấy sai rồi.

Hạ quyết tâm, Đông Phương Vũ Bình rung đùi đắc ý mang theo rung đùi đắc ý Lam béo, kiêu ngạo đi vào Đại vương trấn.

Vào thị trấn, Đông Phương Vũ Bình thật cẩn thận giấu ở góc đường, cũng không hướng trấn dân hỏi thăm kia ba cái ô lại tên họ. Hừ, loại này áo rỗng nhân vật, không cần có tên.

Kia ba cái ô lại cũng là tìm chết, cũng có thể có thể là ngày thường ở Đại vương trong trấn kiêu ngạo quán, không bao lâu, liền như vậy không hề có kỵ khinh nam bá nữ đi ra. Một đường đi tới, ác bá hành tích lộ rõ.

Đông Phương Vũ Bình không có ngây ngốc theo dõi bọn họ. Đông Phương Vũ Bình biết chính mình có mấy cân mấy lượng. Lấy Đông Phương Vũ Bình truy tung kỹ thuật, theo sau khẳng định lộ hãm.

Dù sao Đại vương trấn liền lớn như vậy, Đông Phương Vũ Bình hơi chút một suy tư, liền hướng trấn dân hỏi thăm tỵ phúc lâu vị trí, hướng tới Đại vương trong trấn lớn nhất từ lâu tỵ phúc lâu đi đến.

Không bao lâu, Đông Phương Vũ Bình ở tỵ phúc lâu cửa sau tìm được rồi Ngô đầu bếp sư, đem trong tay còn thừa cá tôm bán cho hắn, thay đổi 60 văn tiền.

Theo sau, Đông Phương Vũ Bình mang theo Lam béo ngồi ở tỵ phúc lâu bên đường góc, chờ.

Đám người luôn là thực nhàm chán, Đông Phương Vũ Bình rất muốn chơi di động. Nhưng là, trong thế giới này không có nạp điện địa phương, Đông Phương Vũ Bình không dám đem điện thoại pin dùng hết.

May mắn, không bao lâu, kia mấy cái ô lại liền tùy tiện đi đến tỵ phúc lâu ăn uống thả cửa.

Hừ hừ, rượu đủ com no tư kia gì.

Đừng nghĩ oai, rượu đủ com no, khẳng định muốn thượng WC a.

Cho nên, Đông Phương Vũ Bình mang theo Lam béo đi tới từ lâu mặt sau WC bên cạnh chờ.

Nằm ở từ lâu sau trong một góc, nhai cỏ đuôi chó, đếm cừu, thật nhàm chán. Hảo tưởng chơi di động a..

Chán đến chết trung, Đông Phương Vũ Bình đều mau đem chính mình đầu tóc kéo xuống một phen.

Bỗng nhiên, Đông Phương Vũ Bình trong đầu linh quang chợt lóe, phỏng phát đang muốn nghĩ đến cái gì điểm từ khi, từ lâu cửa sau mở ra.

Đông Phương Vũ Bình ngưng thần vừa thấy, đúng là kia ba cái ô lại trung cái kia đầu mục.

Hắc hắc, tới vừa lúc.

Kia đầu mục đại khái là rượu uống nhiều quá, đẩy ra WC môn, coi bỏ đại lưng liền phóng thủy, WC môn cũng không liên quan.

Lúc này, Đông Phương Vũ Bình tùy tiện xuất hiện.

Ô lại đầu mục nghiêng con mắt nhìn thoáng qua Đông Phương Vũ Bình, quát: “Tiểu tử thú, mang cái mặt nạ muốn làm gì?”

Không sai! Ta làm điểm gian tà sự tình thời điểm, luôn thích mang cái mặt nạ. Đông Phương Vũ Bình trên mặt mang chính là ở trên phổ hoa tam văn tiền mua một cái hắc bạch sắc ác quỷ mặt nạ.

Điện ảnh, người xấu nhóm luôn là bởi vì lời nói quá nhiều mà chết rất khó xem. Ta là người tốt, cho nên, không vô nghĩa.

Đông Phương Vũ Bình đối với ô lại đầu mục chính là co rút lại tiểu đèn chiếu qua đi.

Sau đó, ô lại đầu mục liền phát hiện ở chính mình chung quanh hết thấy đều ở nhanh chóng phóng đại, biến đại, vừa mới cái kia chán ghét tiểu quỷ, nháy mắt biến thành một cái người khổng lồ, mà chính mình vừa mới đứng thẳng tiểu WC, nháy mắt trở nên vô cùng lớn, toàn bộ thế giới đều không giống nhau.

Ô lại đầu mục liền nước tiểu đều dọa không có, không ngừng ném đầu, đây là có chuyện gì nhi a? Gặp quỷ? Yêu quái a!

Đáng tiếc chính là, ô lại đầu mục thân thể thu nhỏ, thanh âm cũng đi theo thu nhỏ. Mặc hắn kêu phá yết hầu, cũng không có người để ý đến hắn.

Hắn muốn chạy trốn. Nhưng là, vừa mới một bước là có thể vượt tiến vào WC, hiện giờ thế nhưng trở nên dường như trăm mét sân thể dục giống nhau đại. Dày đặc WC hương vị giống từng đợt sương mù dày đặc không ngừng đánh úp lại, vô pháp hóa giải.

Đang ở tâm hoảng ý loạn là lúc, ô lại đầu mục nhìn đến kia mang theo ác quỷ mặt nạ người khổng lồ tiểu quỷ, cười dữ tợn bán ra đất rung núi chuyển nên bước, một bước liền đi tới chính mình trước mặt.

Ô lại đầu mục trong lòng run sợ hỏi: “Người, người muốn làm gì?”

Đông Phương Vũ Bình căn bản là lười đến trả lời hắn, trực tiếp cời bỏ đai lưng, phóng thủy.

Hồn màu vàng cột nước, trực tiếp đem thu nhỏ lại đến con kiến lớn nhỏ ô lại đầu mục hướng bay.

Đúng vậy, hướng bay. Kia cảm giác giống như là trúng một cái “Thủy độn, rồng nước đạn chi thuật”!

Đông Phương Vũ Bình hưng tợn cười, đem ô lại đầu mục vọt tới WC hố phân đi. Diệt cỏ tận gốc.

Hố phân rất lớn rất sâu, hơn nữa bên trong hoàn cảnh ác liệt, nơi nơi đều là hung mãnh con muỗi giòi bọ lui tới. Lấy kia ô lại thân thủ, đòi này đừng nghĩ ra tới. Ân, nếu ta là hắn, tốt nhất vẫn là trước hết nghĩ tưởng như thế nào ở con muỗi mãnh thú vờn quanh trong hoàn cảnh sinh tồn đi xuống mới là lẽ phải.

Liên tính kia ô lại đầu mục có thể biến thân vượn người Thái Sơn, lao ra hố phân. Kia, hắn cũng chỉ có con kiến lớn nhỏ, một ngón tay đầu liền nghiền đã chết, ha ha.

Phóng xong thủy, nhiệm vụ hoàn thành. Đông Phương Vũ Bình nháy mắt cảm thấy thời tiết đều trở nên vô cùng tươi đẹp, thích hợp đi ra ngoài dạo chơi ngoại thành.

Không bao lâu, ô lại đầu mục hai cái tùy tùng say khướt nâng đi hướng WC, trong đó một cái còn cười hi hi lớn tiếng hỏi: “Đại, đại ca, người như thế nào đi WC lâu như vậy a? Có phải hay không, rơi vào hố phân lập?”

“A, ha ha ha ha.....”

Hố phân ô lại đầu mục, bên người đều là tanh tươi phân thủy, cực đại giòi bọ không ngừng nhấp nháy, ruồi bọ, muỗi giống như từng con thật lớn yêu thú xoay tròn bay múa.....

Lão tử chính là rơi vào hố phân lập.....

Đông Phương Vũ Bình cười hắc hắc, vọt tới hai cái tùy tùng trước mặt, duỗi tay chính là thu nhỏ lại đèn một chiếc.

Nháy mắt biến thành tiểu con kiến hai cái tùy tùng, tiêm thanh kêu thảm.

Đông Phương Vũ Bình nhưng không để ý tới bọn họ, hừ. Sớm biết hôm nay, hà tất lúc trước! Cả ngày khi dễ dân chúng, hoành hành ngang ngược. Chính cái gọi là là thiên lý sáng tỏ, ở ác gặp dữ!

Hôm nay, ta liền thay trời hành đạo!

Đông Phương Vũ Bình cười hi hi cầm lấy WC bên cạnh cái chổi, nhẹ nhàng vung lên, đem hai cái tùy tùng cũng quét tiến hố phân đi, cùng bọn họ đại ca làm bạn.

Thu phục này ba cái ô lại, Đông Phương Vũ Bình vui rạo rức mang theo Lam béo rồi đi tẩu lẫu. Từ nay về sau, Đại vương trong trấn, ta liền có thể vui sướng chơi đùa. Đến nỗi, quan phủ có thể hay không lại phải ra mấy cái chán ghét quan lại tới quấy rầy đại gia, ha ha, Đông Phương Vũ Bình liền không để ở trong lòng.

Thu nhỏ lại đèn nơi tay, tới nhiều ít đều là tặng người đầu.

Hai người đi vào trên đường cái, Lam béo bụng lại có chút đói bụng. Đây đều là giữa trưa quá một chút lúc, hai người còn không có ăn cơm trưa đâu. U U đọc sách www.uukanshu.net

Bỗng nhiên, Đông Phương Vũ Bình nhớ tới vừa rồi chính mình đang chờ đợi trừng trị kia ba cái ô lại thời điểm suy nghĩ đến linh quang chợt lóe điem từ, tức khắc, cả người đều happy đi lên.

Đông Phương Vũ Bình vuốt cằm, cười hi hi nói: “Lam béo, đã đói bụng lập?”

“Ân, ta muốn ăn đồng la thiêu.”

Đông Phương Vũ Bình duỗi tay chỉ vào chung quanh Đại vương trấn phòng ốc, nói: “Nơi này, nơi nơi đều có ăn ngon. Hôm nay, chúng ta liền ăn qua đủ!”

Lam béo khoa trương há to miệng, hỏi: “Chính là, chúng ta tiền đủ dùng sao?”

Đông Phương Vũ Bình lắc đầu thở dài, nói: “Lam béo a, người trong bụng đạo cụ như thế nhiều, lại tìm không thấy thích hợp sử dụng phương pháp a.”

“Có ý tứ gì?”

Đông Phương Vũ Bình một bộ cao thâm khó đoán bộ dáng, nói: “Ta hỏi người, người thứ nguyên tui có phải hay không có rất nhiều loại cameras?”

“Ân, sau đó đâu?”

Đông Phương Vũ Bình thở dài nói: “Ta nhớ rõ, trong đó có hai cái cameras, một cái tên là kiến trúc mô hình chế tạo cơ, một cái kêu lập thể súc diện mạo bên ngoài cơ, đúng không?”

Lam béo nghĩ nghĩ, cười to nói: “Đúng vậy, ta như thế nào không nghĩ tới đâu!”

Này hai cái cameras, đều có thể đem quay chụp đến vật thật bao gồm vật kiến trúc biến thành thu nhỏ lại mô hình, ngay cả vật kiến trúc bên trong nên có vật phẩm, đều một kiện không thiếu. Liền cầm bánh ngọt cửa hàng tới nói đi, mặt tiền cửa hàng mô hình, còn có đồ ăn thu nhỏ lại mô hình lý. Chẳng những có thể ăn, liền hương vị đều giống nhau ác.

Có này hai cái cameras, còn dùng lo lắng ăn không đủ no bụng sao!

Đông Phương Vũ Bình cùng Lam béo nhìn nhau cười, nhìn chung quanh Đại vương trong trần sở hữu kiến trúc, nước miếng chảy ròng.

Ân, loại này vô hạn miễn phí mua sắm cảm giác, thật là hảo a! Khiến cho chúng ta bắt đầu vui sướng nhiếp ảnh chỉ lữ đi! Ngày này, chúng ta đều là đại nhiếp ảnh gia!

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: này xem như đại chiêu sao

Ở lựa chọn dùng loại nào cameras thời điểm, Đông Phương Vũ Bình cùng Lam béo cũng không có quá khó xử. Lập thể súc diện mạo bên ngoài cơ tuy rằng có thể dùng một lần chế tạo thu nhỏ lại mô hình đúng chỗ, nhưng là, Đại vương trần như vậy nhiều kiến trúc, kia đến chế tạo ra nhiều ít mô hình nha, không hảo mang theo.

Mà kiến trúc mô hình chế tạo cơ liền hảo rất nhiều. Loại này cameras, là đem quay chụp đến kiến trúc biến thành một trương trương ảnh chụp. Duy nhất phiền toái một chút chính là, nếu muốn đem này đó ảnh chụp biến thành thu nhỏ lại mô hình, yêu cầu hướng trên ảnh chụp mặt tưới nước sôi.

Bất quá, ảnh chụp có thể so mô hình gì đó phương tiện mang theo nhiều.

Sau đó. Đông Phương Vũ Bình cùng Lam béo hai người liền mang theo hai bộ kiến trúc mô hình chế tạo cơ bắt đầu rồi nhiếp ảnh chỉ lữ.

Đại vương trần trên sở hữu đẹp vững chắc hữu dụng kiến trúc, Đông Phương Vũ Bình đều sẽ không bỏ qua. Đáng tiếc chính là này kiến trúc mô hình chế tạo cơ không thể đem người sống chờ sinh vật đều quay chụp xuống dưới. Nếu là có thể quay chụp người sống, đầu hủ trong tiệm kia thanh lệ động lòng người Chiêm Tam muội, nhất định là Đông Phương Vũ Bình trọng điểm quay chụp đối tượng.

Tính, con người không hoàn mỹ, cơ vô xong cơ.

Đông Phương Vũ Bình quay chụp kiến trúc có: Từ lâu, tiền trang, khách điểm, tạp hoá cửa hàng, nha môn, kho vũ khí, hào môn trang viên, tiệm thuốc, vũ khí phổ.....

Lam béo quay chụp kiến trúc: Từ lâu, từ lâu, từ lâu, từ lâu.....

Hai người phân công nhau đối với Đại vương trần một hồi cuồng chụp, theo sau, ở trần khẩu tập hợp.

Tuy rằng đã đói bụng đến thăm thì kêu, nhưng là, nội tâm là lửa nóng.

Nhảy nhót theo dòng suối nhỏ đi tới thị trấn bên ngoài rừng cây nhỏ biên. Lúc này đây, Đông Phương Vũ Bình không có lựa chọn ở ngoài bìa rừng mặt trồng trọt chung cư thụ, mà là mang theo Lam béo trốn vào trong rừng cây, tìm một khối ẩn nấp bóng cây, gieo chung cư thụ.

Rốt cuộc hiện tại vẫn là ban ngày, nếu là bị người phát hiện chính mình bí mật, kia nhưng không hảo chơi.

Đông Phương Vũ Bình cùng Lam béo hoạt tiến chung cư thụ, phô hảo đệm chần. Sau đó, Đông Phương Vũ Bình đem thị trấn mua ngồi vại lấy ra tới, trang tiếp nước, thiếu nước sôi.

Không bao lâu, thủy khai. Ở hai người chờ đợi trong ánh mắt, nước sôi tưới ở một trương tử lâu trên ảnh chụp.

Sau một lát, tử lâu ảnh chụp từ mặt bằng biến thành lập thể, một cái hai mươi centimet khoan tử lâu kiến trúc mô hình xuất hiện ở chung cư thụ trong phòng.

Lam béo hưng phấn lấy khác người liệt Phật đường hầm, muốn thông qua đường hầm, biến thành cùng mô hình giống nhau quy cách tiểu nhân, chui vào tử lâu mô hình đi ăn uống thả cửa.

Đông Phương Vũ Bình lại không có làm như vậy, cười hi hi nhìn Lam béo biến thành con kiến lớn nhỏ tiểu nhân, không màng tất cả chui vào tử lâu ăn uống thả cửa.

Sau đó, Đông Phương Vũ Bình đem cách liệt Phật đường hầm một chân đá văng, đối với đang ở ăn uống thả cửa Lam béo nói: “Người nha, làm việc luôn là như vậy tùy tiện, trách không được đại hùng đi theo người hỗn như vậy thảm. Người xem, hiện tại đã không có cách liệt Phật đường hầm, người như thế nào biến trở về bình thường lớn nhỏ a?”

Đang ở cuồng gặm thiêu gà Lam béo tức khắc sừng sốt, ngây ngốc nói: “Đúng vậy, vậy phải làm sao bây giờ a?”

Đông Phương Vũ Bình lắc đầu thờ dài, này Lam béo tuy rằng đạo cụ vô địch, nhưng là chỉ số thông minh cũng liền cùng tiểu hải tử không sai biệt lắm. Đương nhiên, rốt cuộc, Lam béo chính là đưa cho tiểu hải tử xem manga anime sao.

Đông Phương Vũ Bình không có giúp Lam béo ra chủ ý, mà là, bình tĩnh nói: “Lam béo, đem thiêu gà rượu trắng gì đó, đều lấy một ít đến đất trồng đi lên.”

Lam béo cũng là một cái tâm khoan gia hỏa, tuy rằng không nghĩ thông suốt, nhưng là vẫn là trong miệng gặm chân gà, đem Đông Phương Vũ Bình muốn đồ vật đều đưa tới ngoài tử lâu đất trồng thượng.

Đông Phương Vũ Bình dùng hai căn tiểu gậy gỗ, kẹp lấy Lam béo từ tử lâu lấy ra tới đồ vật, lại dùng phóng đại đèn một chiếu, tức khắc, một cái thom ngào ngạt đại gà nướng liền xuất hiện ở Đông Phương Vũ Bình trước mặt.

Lam béo đại hi, hô: “Ta cũng muốn, ta cũng muốn!”

Đông Phương Vũ Bình đem cách liệt Phật đường hầm cầm lại tới, làm Lam béo biến trở về bình thường lớn nhỏ, sau đó, hai người cùng nhau, đem tử lâu mỹ thực rượu ngon đều dùng phóng đại đèn phóng đại, cuồng ăn hải uống một phen.

Ăn uống no đủ, Đông Phương Vũ Bình lại dùng nước sôi rót một trương khách điểm ảnh chụp, sau đó từ khách điểm đem thoải mái giường lớn cùng đệm chăn phóng đại, đặt ở chung cư thụ trong phòng, cùng Lam béo nằm ở trên giường lớn, mỹ tư tư ngủ.

Àn, như vậy sinh hoạt, không cần quá thoải mái nga!

Chính là khuyết thiếu ấm giường muối tử.

Một giấc ngủ đến quá nửa đêm, cũng không biết lúc nào gian. Đông Phương Vũ Bình lấy ra di động, mở ra vừa thấy, nha a, vừa lúc nửa đêm 12 giờ. Từ trên giường ngồi dậy, mở ra tay du, quyền hoàng 97, hải lên!

Nói, này di động, Đông Phương Vũ Bình hiện tại cũng có thể tùy tiện dùng. Bởi vì, Đông Phương Vũ Bình đem chính mình di động đặt ở tùy tay dụng tiểu trong phòng, dùng kiến trúc mô hình chế tạo thu chụp nhiếp hơn mười trương ảnh chụp, lại tùy tiện lấy một trương ảnh chụp tưới thượng nước sôi, liền có thể từ tiểu phòng ở mô hình lấy ra tiểu nhân mô hình di động. Sau đó lại dùng phóng đại đèn một chiếu, một bộ mang theo bốn phần năm lượng điện clone di động, tới tay.

Àn, mụ mụ không bao giờ dùng lo lắng máy đo điện siêu tiêu điện không đủ dùng.....

Chơi trong chốc lát quyền hoàng, Đông Phương Vũ Bình cảm thấy có chút nhàm chán, nhìn nhìn đang ngủ ngon lành Lam béo, Đông Phương Vũ Bình bắt đầu hoài niệm máy tính cùng TV.

Không có biện pháp, tay du trước sau so ra kém máy tính trò chơi như vậy sáng, cũng không có TV như vậy nhiều tiết mục. Chính yếu chính là, trên thế giới này, không có internet, cầm di động cũng chỉ có thể chơi game một người chơi.....

Cảm thán một phen, Đông Phương Vũ Bình muốn đi ra ngoài hít thở không khí.

Theo chung cư thụ hướng lên trên bờ, không bao lâu, Đông Phương Vũ Bình tự nhiên nghe được bên ngoài có người đang nói chuyện.

Chẳng lẽ, có người phát hiện chung cư thụ bí mật?

Đông Phương Vũ Bình thật cẩn thận bò đến chung cư thụ xuất khẩu chỗ, nín thở nghe lên.

Chỉ nghe được một cái non nót thanh âm hỏi: “Phụ thân, chúng ta vì cái gì ở loại địa phương này nghỉ ngơi? Không tiến thị trấn đi tìm khách điểm sao?”

Một cái khác tang thương thanh âm trả lời nói: “Không được a, hài tử. Lúc này đây, Thiên Vương Sơn đạo tràng năm đại tiên môn tuyển nhận đệ tử. Vì phụ được đến tin tức khi cũng đã chậm, không thể lại ở trên đường trì hoãn thời gian. Cần thiết muốn ngày đêm kiêm trình, mới vừa rồi có thể theo kịp năm đại tiên môn thăng tiên đại hội a. UU đọc sách www.uukanshu.net chúng ta ở chỗ này chỉ là hơi làm nghỉ ngơi, hai cái canh giờ lúc sau, chúng ta nhất định phải tiếp tục lên đường. Nơi nào còn có thời gian đến khách điểm đi nghỉ ngơi. Chạy nhanh ngủ đi, hài tử.”

“Đúng vậy, phụ thân, hài nhi nhất định không phụ phụ thân đại nhân kỳ vọng, xông qua thăng tiên đại hội, trở thành năm đại tiên môn đệ tử, vì gia tộc quang diệu môn mi!”

“Chỉ mong đi, người có này phân tâm, vì phụ liền thỏa mãn. Chạy nhanh ngủ đi!”

Chung cư thụ ngoại, dần dần đã không có thanh âm, tiếng ngáy tiem khởi.

Nhưng là, Đông Phương Vũ Bình lại là cảm xúc mệnh mông, vô pháp đi vào giấc ngủ!

Thăng tiên đại hội? Tiên môn?

Này, đây là cái tu tiên thế giới?!

Nga ha ha ha.....

Một khi tin tức này xác nhận, như vậy, trường sinh bất lão, vũ trụ ngao du, thậm chí là phản hồi địa cầu, kia cũng không hề là hy vọng xa vời!

Trong nháy mắt, Đông Phương Vũ Bình tìm được rồi chính mình nhân sinh mục tiêu, tu tiên!

Tu đến chân tiên, tiêu dao tự tại! Tu đến thật nói, thiên địa đồng thọ!

Toàn bộ sau nửa đêm, Đông Phương Vũ Bình đều hưng phấn dị thường, khó có thể đi vào giấc ngủ.

Vì có thể đi hảo nhất sau thăng tiên lộ, Đông Phương Vũ Bình vội khai.

Hắn đầu tiên từ ảnh chụp trúng tuyển ra vũ khí phổ, kho vũ khí, tiệm quần áo, tiệm thuốc chờ thực dụng kiến trúc, sau đó dùng nước sôi tưới, lấy ra bên trong thực dụng đồ vật phóng đại.

Áo giáp quá nặng, từ bỏ. Hắc da trâu giáp thấu nguyên bộ. Trường kiếm một phen treo ở bên hông, chủ thủ hai thanh cầm ở gầy bót da trâu, khiến sát một mặt bối ở sau lưng. Còn dự bị một đại mạ vàng bạc, lương khô cùng được phẩm. Từ nha môn kho vũ khí lấy ra tới trọng nỏ cùng nỏ mũi tên bao nhiêu bởi vì quá chói mắt, không có phóng đại, chỉ là đem mô hình bỏ vào một cái cái miệng nhỏ túi, giấu ở trong lòng ngực, tùy thời dự phòng.

Sắc trời đêm minh, chung cư thụ ngoại kia rừng cây bên cạnh một đôi phụ tử, đã khởi hành, cưỡi ngựa hướng tới chính phương bắc hướng chạy băng băng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Lam béo hình tượng

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Đông Phương Vũ Bình chụp tỉnh Lam béo, Lam béo vẻ mặt khó chịu, hỏi: “Làm gì sao, nhân gia còn chưa ngủ thoải mái đâu.”

Đông Phương Vũ Bình nhàn nhạt nói: “Muốn hỏi địa cầu sao? Muốn trở lại đại hùng bên người sao?”

Lam béo tức khắc có tinh thần, hỏi: “Người có cái gì hảo biện pháp sao?”

Đông Phương Vũ Bình hơi hơi mỉm cười, nói: “Theo ta đi!”

Chung cư thụ thu hồi, ngày hôm qua không ăn xong thiếu gà nướng ngỗng gì đó, hết thầy ném ở rừng cây nhỏ.

Đồng Phuong Vũ Bình làm Lam béo lấy ra trúc chuồn chuồn cùng ả thân y, một người một bộ, bay lên trời, hướng tới kia đối phụ tử chạy băng băng phương hướng bay đi.

Lần đầu sử dụng trúc chuồn chuồn, Đồng Phuong Vũ Bình trong lòng thấp thỏm. Mỗi lần nhìn đến phim hoạt hình, đại hùng bọn họ dùng trúc chuồn chuồn phi thật sự sáng bộ dáng, thẳng đến chính mình tự mình sử dụng, mới biết được, tự thân không có phi thiên năng lực lại mượn dùng trúc chuồn chuồn bay lên thiên, nội tâm là cỡ nào sợ hãi bất an.

May mắn, Đồng Phuong Vũ Bình thần kinh vận động hoà bình hành năng lực so đại hùng cường rất nhiều, mới không đến nỗi một bay lên thiên liền rơi xuống. Đại hùng là mạn họa nhân vật, từ lại cao địa phương ngã xuống đều đánh rầm không có. Nhưng là, Đồng Phuong Vũ Bình liền không nhất định, tuy rằng hắn đã cảm thấy được chính mình là cái tiểu thuyết nhân vật. Nhưng là, trong lòng vẫn là thực sợ hãi a.

Một đường bay về phía bắc. Ở trên bầu trời thẳng tắp phi hành tốc độ đích xác so trên mặt đất cưỡi ngựa muốn mau. Không bao lâu, Đồng Phuong Vũ Bình hai người cũng đã đuổi theo kia đối phụ tử.

Nhưng mà, Đồng Phuong Vũ Bình cũng không có ngừng lại, mà là bay thẳng đến phương bắc bay đi. Vô hấn, chính phương bắc hướng kia tòa Thiên Vương Sơn, quả thấy được. Đồng Phuong Vũ Bình còn không đến mức phi sai phương hướng.

Một đường hướng bắc, dần dần, Đồng Phuong Vũ Bình phát hiện trên mặt đất hướng tới phương bắc chạy băng băng ngựa xe dần dần biến nhiều.

Những người này, đều hấn là vội vàng đi Thiên Vương Sơn đạo tràng tham gia thăng tiên đại hội đi.

Ở trên trời phi Đồng Phuong Vũ Bình nhìn ra khoảng cách Thiên Vương Sơn còn có vài trăm dặm khoảng cách khi, quyết đoán mang theo Lam béo rút xuống đến trên mặt đất một cái ẩn nấp trong rừng cây.

Đồng Phuong Vũ Bình không nghĩ một đường bay đến Thiên Vương Sơn đạo tràng. Ở Đồng Phuong Vũ Bình xem qua vô số tu tiên tiểu thuyết, những cái đó cường đại tu sĩ đều có cường đại vô cùng thần thức. Nhân vật lợi hại có thể sử dụng thần thức nhìn quét phạm vi mấy trăm dặm khoảng cách.

Vì không cho chính mình cùng Lam béo bí mật bại lộ, ở cái này có thể đúng lúc đuổi tới thăng tiên đại hội khoảng cách thượng, Đồng Phuong Vũ Bình quyết định không hề dùng trúc chuồn chuồn bay qua đi, mà là rút xuống mặt đất, đi phía trước thị trấn mua ngựa, cưỡi ngựa chạy tới.

Rốt cuộc, người mang dị bảo, quá dễ dàng chọc người thêm.

Đồng Phuong Vũ Bình thu ả thân y, mang theo Lam béo đi tới trước mắt cái này xa lạ thị trấn.

Trên quan đạo, hướng bắc chạy đến người, nối liền không dứt. Đều là mang theo tiểu hài tử cùng nhau đồng hành, chạy tới Thiên Vương Sơn cầu đạo người.

Thị trấn, những cái đó tiểu lại nhóm đều thật cẩn thận, không có ai phi dương ương ngành. Đại khái là gần nhất đi ngang qua cường long quá nhiều, này đó tiểu lại nhóm cũng không dám chọc.

Bán mã hấn tử thu Đồng Phuong Vũ Bình ba mươi lượng bạc, bán một con màu mận chín thốt ngựa cấp Đồng Phuong Vũ Bình. Nhưng là, mã buôn lậu lại còn cười hi hi nhìn chăm chăm Lam béo hỏi: “Tiểu tử, người này sủng vật miêu bán hay không? Ta ra một trăm lượng bạc, như thế nào?”

Lam béo tức giận không thôi tưởng nói chuyện, Đồng Phuong Vũ Bình lại thật sự nhịn không được, hỏi: “Này chỉ miêu mẽ rốt cuộc mạnh ở nơi nào? Người xem hấn này tròn vo thân mình thật sự có như vậy đáng yêu sao?”

“Tròn vo?”

Mã buôn lậu quái dị nhìn Đồng Phuong Vũ Bình liếc mắt một cái, lấy ra một mặt gương đồng, đưa cho Đồng Phuong Vũ Bình, nói: “Chính người chiếu chiếu đi. Người tưởng a, nếu là những cái đó đại gia các tiểu thư, ở chiếu gương thời điểm, nhìn đến chính mình bên người có như vậy đáng yêu miêu mẽ làm bạn, thật là là một kiện thật đẹp nhiều hạnh phúc sự tình a. Ta tưởng, người này sủng vật miêu mẽ, bán ra một trăm lượng bạc, đó là khẳng định không có vấn đề.”

Đồng Phuong Vũ Bình hướng trong gương vừa thấy, tức khắc ngây ngẩn cả người. Nima, này không khoa học.

Ở Đồng Phuong Vũ Bình trong mắt, Lam béo chính là kia một bộ mạn họa kinh điển tròn vo bộ dáng. Nhưng là, ở gương đồng, Lam béo lại biến thành một con lười biếng đáng yêu miêu mẽ, giống như Garfield giống nhau thông dong ngạo khí, một thân lượng màu lam da lông lộng lẫy huyền lệ, vô cùng bắt mắt.....

Cảm tình, Lam béo chỉ có ở chính mình trong mắt mới là Lam béo vốn dĩ bộ dáng. Mà ở trên thế giới này những người khác trong mắt, Lam béo đều là một con đáng yêu lười biếng lượng màu lam miêu mẽ.....

Trách không được, như vậy nhiều người nhìn chăm chăm Đồng Phuong Vũ Bình cùng Lam béo xem.

Trách không được, những người này nhìn đến Lam béo kia kỳ dị tạo hình cư nhiên không có kêu: Yêu quái a.....

Cự tuyệt mã buồn lậu mưa dục vọng. Đông Phương Vũ Bình cười ngửa, chở Lam béo, một đường chạy băng băng. Rốt cuộc ở ngày hôm sau buổi sáng thời gian, đi tới Thiên Vương Sơn chân núi.

Ở mới vừa mua được mã thời điểm, Đông Phương Vũ Bình cũng đã cùng Lam béo nói, từ giờ trở đi, không được trước mặt người khác cùng chính mình nói chuyện. Rốt cuộc, các tu sĩ kỳ dị năng lực không thể biết trước. Vạn nhất bọn họ bên trong có người có thể nghe được chính mình cùng Lam béo nói chuyện, kia, Lam béo liền giữ không nổi. Đồng thời, Đông Phương Vũ Bình còn cấp Lam béo mua một bộ mang theo mũ choàng tiểu áo choàng, đem Lam béo kia một thân lượng màu lam da lông che khuất, miễn cho luôn là bị người nhớ thương.

Thiên Vương Sơn, cao tới vạn trượng, ngọn núi đứng thẳng như thương (súng), cao ngất trong mây.

Thiên Vương Sơn, chạy dài vạn dặm, vô số ngọn núi thâm cốc tọa lạc ở giữa, hẻo lánh ít dấu chân người.

Nhưng mà, Thiên Vương Sơn chân núi nơi này, chỉ có một đạo tràng. Ở cái này đạo tràng tu hành, đều là một ít phạm nhân. Ngày thường, chỉ có phạm nhân khách hành hương ở chỗ này cầu phúc dâng hương.

Bất quá, mỗi cách mười năm, vạn dặm Thiên Vương Sơn cảnh nội năm đại tiên môn, đều sẽ ở Thiên Vương Sơn đạo tràng cử hành tuyển nhận môn nhân đệ tử thăng tiên đại hội.

Mỗi khi lúc này, phạm vi vạn dặm nội tin tức linh thông nhân sĩ, đều sẽ huê nhi mang nữ, chạy tới Thiên Vương Sơn đạo tràng, tranh thủ cá nhảy Long Môn đắc đạo thành tiên cơ hội.

Đương Đông Phương Vũ Bình đuổi tới Thiên Vương Sơn đạo tràng khi, nơi này sớm đã là biển người tấp nập. Mấy vạn người đem đạo tràng trước đại môn quảng trường tề đến chật như nêm cối.

Đạo tràng đại môn chỗ, UU đọc sách www.uukanshu.net phân biệt lập năm đạo cao lớn thạch chất cổng vòm, cổng vòm thượng điều long họa phượng, tinh mỹ dị thường.

Mỗi cái cổng vòm thượng, đều có một khối tám biển. Tám biển thượng từ tả đến hữu phân biệt viết: Phi ngư môn, Cổ hình môn, trường sinh môn, được nông môn, vạn cửa đá.

Đông Phương Vũ Bình tức khắc đỡ trán thở dài, trừ bỏ trường sinh môn nghe tới đáng tin cậy một chút ngoại, mặt khác đều là tên là gì sao, kỳ ba.

Đông Phương Vũ Bình lúc này cũng ở xếp hàng chờ báo danh. Hắn dùng tay chạm vào chạm vào phía trước vị kia trung niên hán tử, hỏi: “Đại thúc, này năm đại tiên môn có cái gì địa vị? Tên như thế nào như vậy kỳ quái a? Có cái gì cách nói sao?”

Kia trung niên hán tử dùng một loại đối đãi đối thủ cạnh tranh ánh mắt nhìn Đông Phương Vũ Bình liếc mắt một cái, lạnh lùng nói: “Hỏi nhiều như vậy làm gì. Trước báo danh rồi nói sau.”

Đông Phương Vũ Bình thấy hán tử kia không cho mặt mũi, liền cũng không nói chuyện nữa. To như vậy đạo tràng, tuy rằng biển người tấp nập, nhưng là người nói chuyện, đích xác rất ít.

Lam béo đâu, trang giống một con sùng vật miêu giống nhau, ghé vào Đông Phương Vũ Bình trên vai, vẫn không nhúc nhích phơi nắng.

Thật vất vả bài ban ngày đội, rốt cuộc đến phiên Đông Phương Vũ Bình. Đông Phương Vũ Bình ngẩng đầu vừa thấy, chính mình xếp hàng tiên môn cổng vòm thượng viết tên là: Cổ hình môn.

Chỉ mong không phải là cái gì kỳ ba tu tiên môn phái đi.

Canh giữ ở cổ hình môn cổng vòm trước, là một cái ăn mặc màu đen đạo bào thanh niên đệ tử. Chỉ thấy hắn cũng không ngẩng đầu lên, lạnh lùng hỏi: “Phi báo danh một trăm lượng hoàng kim, mang đến sao?”

Ta đi! Cự nhiên còn thu phí báo danh, vẫn là một trăm lượng hoàng kim! Thật hán sao quý! Nói, này trên quảng trường mấy vạn người, đều như vậy có tiền sao?

Đông Phương Vũ Bình nhọc nhọc nói: “Ta không có hoàng kim.”

Kia đạo sĩ mày nhăn lại, nói một chữ: “Lăn!”

Đông Phương Vũ Bình nhàn nhạt cười nói: “Bất quá, ta có bạc, người xem được không?”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: lớn tuổi không tu đạo

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Lúc này, Đông Phương Vũ Bình cũng bất chấp bại lộ không bại lộ. Trực tiếp đem bàn tay tiến chính mình trong lòng ngực lạng lẽ dùng phóng đại đèn đem một khối mười lượng bạc phóng đại gấp mười lần trở lên.

Chỉ thấy Đông Phương Vũ Bình chậm rãi từ từ đem một khối cực đại bạc đặt ở kia đạo sĩ trước bàn. Này khối phóng đại bạc, ước chừng có một trăm nhiều hai.

Kia đạo sĩ sừng sốt một chút, nói: “Không đủ. Lăn!”

Đông Phương Vũ Bình ha hả cười, nói: “Đừng nóng vội, ta còn có.”

Chỉ thấy Đông Phương Vũ Bình chậm rãi lại lấy ra một khối đại đại ngân lượng, liền tiếp lấy ra mười khối. Ước chừng có một ngàn nhiều lượng bạc.

Thế giới này vàng bạc tiền tài tỉ lệ, Đông Phương Vũ Bình đã biết. Vàng bạc tỉ lệ ước chừng là một so mười bộ đáng. Cho nên, này một ngàn nhiều lượng bạc, cũng đủ để dùng phí báo danh một trăm lượng hoàng kim.

Đông Phương Vũ Bình thấy kia đạo sĩ trong mắt hiện lên một tia vui mừng. Này đó ngân lượng, đã vượt qua một trăm lượng hoàng kim giá trị, có lợi nhuận.

Đông Phương Vũ Bình trong lòng cười thầm, xem ra, ở tu sĩ thế giới, vàng bạc cũng là hữu dụng vô nơi.

Kia đạo sĩ hừ lạnh một tiếng, nói: “Dong dong dài dài, được rồi. Vào đi thôi.”

Đông Phương Vũ Bình hơi hơi một gạt đầu, lại thấy kia đạo sĩ đem trên bàn ngân lượng ném vào một cái cái miệng nhỏ túi, tức thì biến mất không thấy, mà kia cái túi nhỏ không thấy chút nào biến hóa.

Đông Phương Vũ Bình ánh mắt sáng ngời, nổi danh đường a! Kia cái túi nhỏ, hay là chính là túi trữ vật?

Vào cổng vòm, Đông Phương Vũ Bình cảm thấy chính mình phảng phất tiến vào một cái khác thế giới.

Trên quảng trường ồn ào đột nhiên không thấy, cổng vòm nội, nhất phái thanh u tường hòa cảm giác. Thanh tùng, lưu hương, đạo quan, tiên hạc. ....

Một cái tuổi hơi lớn một chút trường ria mép đạo sĩ, đứng ở cây tùng hạ, yên lặng nhìn chăm chú vào Đông Phương Vũ Bình. Hắn thở dài một tiếng, hỏi: “Tên họ?”

“Đông Phương Vũ Bình.”

“Giới tính?”

“Ài, nam.”

“Tuổi?”

Đông Phương Vũ Bình đột nhiên cả kinh, trong lòng dâng lên dự cảm bất hảo, hắn nhọc nhọc hỏi: “Này thăng tiên đại hội còn nhiều năm linh hạn chế sao?”

Kia đạo sĩ cười nói: “Ngươi nghĩ sao.”

Đông Phương Vũ Bình trông mắt vừa chuyển, nháy mắt biến thân hùng hài tử bộ đáng nói: “Đại tiên, nhân gia, nhân gia mới mười hai tuổi. ....”

Kia ria mép đạo sĩ tức khắc bị Đông Phương Vũ Bình lời đến ngoại tiêu lí nộ. Ngươi mười, lớn lên cao lớn thô kệch chòm râu lộ ra ngoài, ngươi cư nhiên cùng ta nói mới mười hai tuổi? Lừa ai đâu?

Bất quá, này ria mép đạo sĩ tâm địa hảo, hắn chỉ chỉ bên người một cái viên thạch, nói: “Đã đứng tới. Nơi này có một cái pháp khí, có thể đo lường ngươi cốt linh. Đến nỗi ngươi rốt cuộc là mười hai tuổi vẫn là hai mươi tuổi, vừa xem hiểu ngay.”

Đông Phương Vũ Bình trong lòng cảm khái không thôi, chậm rãi hướng đi kia viên thạch, hỏi: “Chỉ là các ngươi có hình môn có tuổi yêu cầu, vẫn là mặt khác bốn cái tiên môn đều có?”

Ria mép đạo sĩ cũng không thức giấc hẳn, nhàn nhạt nói: “Nếu là tuổi quá lớn, cốt cách cố hóa, linh căn âm đạm, mặc dù miễn cưỡng đi lên tu chân chi lộ, cũng là tiền đồ xa vời, khó thành đại đạo. Còn không bằng ở nhân gian hưởng lạc một phen, khoái ý ân cừu.”

Đông Phương Vũ Bình thở dài một tiếng, bước lên kia viên thạch. Lam béo không thể không nhảy xuống đầu vai, chờ ở một bên. Chỉ thấy một trận quang mang lập lòe, phảng phất có thứ gì ở Đông Phương Vũ Bình trên người rà quét một lần giống nhau.

Ria mép đạo sĩ nhìn nhìn viên thạch bên cạnh quang sáng, nói: “Cốt linh mười bảy, thủy linh căn. Ngươi có thể xuống dưới. Ta bên trái có cái cửa nhỏ, ngươi từ nơi đó đi ra ngoài đi.”

Đông Phương Vũ Bình còn không cam lòng, hỏi: “Thủy linh căn? Nói như vậy, ta là đơn linh căn lạc? Các ngươi không thể phá lệ nhận lấy ta sao?”

Ria mép đạo sĩ nói: “Ngươi thủy linh căn linh giả trị chỉ có một chút, đủ tư cách tuyển ít nhất là năm điểm.”

Ta đi, ca tư chất thật sự liền kém như vậy sao?

Mất thấy này tu tiên chi lộ vô vọng, Đông Phương Vũ Bình vừa đi hướng cửa nhỏ, đột nhiên quay đầu lại hỏi: “Nếu như vậy, phí báo danh có thể lui ta sao?”

Ria mép đạo sĩ hé miệng cười cười: “Ha ha. ....”

Ai, các ngươi làm như vậy sinh ý, như thế nào có thể mời chào khách hàng quen sao. ....

Nói, nhân gia tiên môn, yêu cầu tuyển nhận khách hàng quen đệ tử sao?

Đông Phương Vũ Bình không cam lòng cũng không có biện pháp. Lam béo nhảy lên Đông Phương Vũ Bình đầu vai, mặc không lên tiếng.

Ai, ca chuẩn bị áo giáp da đao kiếm, cư nhiên còn không có tới kịp bày ra quang mang liền phải thoái ẩn giang hồ!

Duy nhất làm Đông Phương Vũ Bình cao hứng một chút chính là, kia viên thạch pháp khí trắc ra tới, chính mình cốt linh cư nhiên chỉ có mười bảy tuổi!

Ha ha, này chẳng lẽ chính là xuyên qua phúc lợi sao? Phán lão hoàn đồng a! Trực tiếp làm chính mình tuổi trẻ mười tuổi!

Đông Phương Vũ Bình trong lòng không khỏi hừ nổi lên ca: Mười bảy tuổi năm ấy mùa mưa. ....

Ra kia đến kẻ thất bại rồi đi cửa nhỏ, Đông Phương Vũ Bình tức khắc lại ngây dại.

Nguyên tưởng rằng, này nói cửa nhỏ ngoại khả năng cũng là Thiên Vương Sơn đạo tràng trước cái kia quảng trường, cũng nên là tiếng người ồn ào mới là. Ai ngờ, này cửa nhỏ ngoại, cư nhiên là một cái sơn cốc. Xem địa hình, hẳn là ly Thiên Vương Sơn rất xa. Tiếng người ồn ào Thiên Vương Sơn đạo tràng, cư nhiên xuất hiện ở sơn cốc mặt sau, ước chừng năm sáu dặm xa bộ dáng.

Đây là súc địa thành thôn vẫn là truyền tống môn a! Quả nhiên là tiên gia thủ đoạn.

Ai, đáng tiếc, đáng tiếc.

Lại là tiên gia thủ đoạn lại như thế nào, cùng chính mình cũng không có quan hệ. Trong lúc nhất thời, con đường phía trước ở phương nào, Đông Phương Vũ Bình lại bắt đầu mê vớng.

Đông Phương Vũ Bình nhìn đến chính mình bên cạnh cách đó không xa còn có bốn cái cửa nhỏ, đại khái là mặt khác bốn cái tiên môn bị đào thải giả đường ra đi. Đông Phương Vũ Bình nhìn đến chính mình tay trái biên cửa nhỏ chỗ, một cái không muốn tiếp thu hiện thực hơn mười tuổi nam hài, quay đầu lại hướng về phía cửa nhỏ tiến lên, nhưng là lại không cách nào mở ra cửa nhỏ. Kia cửa nhỏ, chỉ có thể ra, không thể tiến.

Theo sơn cốc lang thang không có mục tiêu được rồi trên dưới một trăm dặm, phía trước bỗng nhiên xuất hiện một khối cự thạch, ngăn trở đường đi.

Chuyển qua cự thạch, trong sơn cốc bỗng nhiên lại trở nên tiếng người ồn ào lên.

Đông Phương Vũ Bình phát hiện, cự thạch sau sơn cốc lại biến thành một khối rất lớn đất bằng. Đất bằng thượng, ước chừng có hơn một ngàn người đang ở bên trong ồn ào nhốn nháo. UU đọc sách www.uukanshu.net

Đông Phương Vũ Bình nhìn quét một vòng, tức khắc vui vẻ.

Ở cái này vô danh trong sơn cốc, cư nhiên có thượng trăm cái bất đồng tên môn phái, đang ở nơi này tổ chức hiện trường thu đồ đệ làm công sẽ. Mỗi cái môn phái một cây đại kỳ, trong sơn cốc gió nhẹ khẽ vuốt, cờ màu bay múa. ....

Ở chỗ này, chỉ cần ngươi có bạc, hết thấy hảo thương lượng.

Chẳng qua, Đông Phương Vũ Bình cảm thấy này đó cái gọi là môn phái thu đồ đệ nhân viên hiển lộ ra tới tiên pháp phần lớn là ma thuật, võ công cũng không ra sao. Hẳn là phần lớn đều là lừa dối lấy tiếng hạng người.

Ai, đối những cái đó bị năm đại tiên môn đào thải tuổi trẻ bọn nhỏ tới nói, nơi này hơn một trăm môn phái nhỏ, lại làm sao không phải một cái tân đường ra đầu.

Huống chi, những cái đó phun hỏa a, ẩn thân a, huyền phù a, khổng xà a gì đó, thoát nhìn hảo ngu X bộ dáng. ....

Đông Phương Vũ Bình đối những cái đó ma thuật đã không nghĩ đánh giá. Nhưng thật ra này đó môn phái tên, so với kia năm đại tiên môn càng có cười điểm

Đoạn kiếm môn, tàn kiếm môn, nuốt kiếm môn, kiếm môn. ....

Đại Dao Môn, song dao môn, cương dao môn, cương môn. ....

Bách thảo môn, thiên thảo môn, vạn thảo môn, thảo môn. ....

Bỗng nhiên, Đông Phương Vũ Bình chú ý tới một cái kỳ quái hiện tượng, nơi này các môn phái thu đồ đệ nhân viên, mỗi khi nhìn thấy có tân đào thải đệ tử ra tới, đều ra sức biểu diễn ma thuật võ thuật, chỉ có cái này kêu “Thảo môn” môn phái, chỉ có một trường màu xám trắng sơn dương râu lão đầu nhí, ngồi ở chính mình sạp trước mặt, yên lặng cầm một quyển đóng chỉ thư, rung đùi đắc ý đọc sách.

Khác môn phái đều ở ra sức biểu diễn, mưu cầu nhiều tuyển nhận một ít đệ tử. Rốt cuộc thu mỗi cái đệ tử phí báo danh đều là không nhỏ một số tiền. Năm đại tiên môn phí báo danh một trăm lượng hoàng kim, ta không nhiều lắm thu, mười lượng hoàng kim bao người vào cửa!

Nhưng là, này thảo môn lão nhân, vẫn không nhúc nhích, có thể kiếm được tiền sao?

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: sư phó lãnh vào cửa

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Đông Phương Vũ Bình mang theo Lam béo thoát khỏi mặt khác mấy cái môn phái thu đồ đệ nhân viên quấy rầy, đi vào thảo môn sạp trước. Cúi đầu vừa thấy, thảo môn lão nhân ở trên bàn bày một cái cữu cung cách, bên cạnh có một đồng khắc hoạ vừa đến chín con số tiểu mộc bài.

Đông Phương Vũ Bình hơi hơi mỉm cười, hay là, vị này thu đồ đệ muốn khảo số học? Khảo này cữu cung cách?

Đông Phương Vũ Bình gõ gõ cái bàn, đem lão nhân kia nhí bừng tỉnh, hỏi: “Lão đầu nhí, người nơi này như thế nào thu đồ đệ a?”

Lão đầu nhí mê hoặc nhất, buông thư, vuốt chòm râu nói: “Bốn môn không hỏi linh căn, chỉ nói tuệ căn. Người có sao?”

“Như thế nào tuệ căn?”

“Nhìn đến trên bàn bàn cờ sao? Đem bên cạnh con số bài đi vào, dù sao thêm lên đều có thể đến mười lăm, liền thành.”

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, nói: “Lão đầu nhí, ta cũng là đọc quá thư người. Chỉ cần dọn xong này đó con số, có phải hay không không cần giao tiền cũng có thể vào cửa?”

Lão đầu nhí cười hắc hắc nói: “Kia nhưng không thành. Phí báo danh, mười lượng hoàng kim.”

“Người không phải nói chuyện tuệ căn sao?”

“Giảng tuệ căn cũng muốn ăn cơm sao. ....”

Đông Phương Vũ Bình không có đi động trên bàn cữu cung cách, ngược lại tò mò chỉ vào “Thảo môn” hai chữ đại kỳ, hỏi: “Người này môn phái, vì sao kêu ‘ thảo môn ’? Như thế kỳ ba! Hay là, các người môn phái chủ yếu lấy loại thảo mà sống? Loại tiên thảo?”

Lão đầu nhi không để ý đến Đông Phương Vũ Bình, chỉ là chỉ vào trên bàn cửu cung cách nói: “Không có tuệ căn, hết thầy không bàn nữa.”

Đông Phương Vũ Bình thở dài một tiếng, loại này đơn giản cửu cung cách, ở địa cầu Thiên triều khi, đã bị chơi lạn. Đông Phương Vũ Bình nhặt lên con số tiểu mộc bài. Bùm bùm thuận tay ngán, sau một lát, cửu cung cách con số đã điền hảo. Dù sao giao nhau, đều là mười lăm.

Lão đầu nhi tức khắc ngậy ngấn cả người, nhìn nhìn cửu cung cách, nhìn nhìn lại Đông Phương Vũ Bình, không tự chủ được hét lên một tiếng: “Nhân tài a!”

Đông Phương Vũ Bình cười hắc hắc nói: “Đối! Ta biết, thế kỷ 21 nhất thiếu chính là cái gì? Nhân tài bái!”

Lão nhân khó hiểu nói: “Không nên a, mặc dù là đọc quá thư, số học cũng không nên lợi hại như vậy nhanh như vậy a? Chẳng lẽ, ngươi cũng có tiên gia truyền thừa?”

Đông Phương Vũ Bình ha ha cười nói: “Thế giới to lớn, việc lạ gì cũng có. Lão đầu nhi, lúc này ngươi có thể nói cho ta ‘ thảo môn ’ này kỳ ba tên là có ý tứ gì đi?”

Lão đầu nhi bắt tay đuổi ra: “Mười lượng hoàng kim.”

Đông Phương Vũ Bình cười hắc hắc, nói: “Ta lại chưa nói nhất định phải tiến ngươi môn phái. Làm gì giao phí báo danh?”

Lão đầu nhi lại đem thư cầm lấy tới, nhẹ nhàng cười nói: “Ái có cho hay không.”

Đông Phương Vũ Bình không quen nhìn lão đầu nhi bộ dáng, nhưng là lại không thắng nổi nội tâm tò mò. Thở dài một tiếng, ở trong ngực dùng phóng đại đèn phóng đại một khối vàng, đưa cho lão nhân.

Lão nhân vui rạo rức tiếp nhận vàng, nói: “Ngươi đoán đúng rồi. Bồn môn chính là gieo trồng linh thảo môn phái. Chính là ngươi nói cái loại này tiên thảo.”

Đông Phương Vũ Bình khí bất quá, hỏi: “Cái loại này thực linh thảo cùng ngươi bãi này cửu cung cách có cái gì quan hệ a?”

Lão đầu nhi đôi mắt nhú lại: “Ngươi còn biết cửu cung cách a?”

Đông Phương Vũ Bình cảm thấy chính mình là bị một cái trang thâm trầm lão đầu nhi lừa. Ngay sau đó hỏi: “Ngươi xem, nhân gia bách thảo môn, vạn thảo môn, vừa thấy chính là gieo trồng tiên thảo. Ngươi này, thảo môn, không biết cái gọi là a.”

Lão đầu nhi thần bí cười: “Thái công câu cá, nguyên giả thượng câu a.”

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, trong lòng cũng không buồn bực.

Rốt cuộc, nắm đại tiên môn chính mình là vào không được. Bởi vì tuổi cùng linh căn chịu hạn. Nhưng là, nơi này này đó môn phái nhỏ, tuy nói không quá đáng tin cậy, tổng so với chính mình cái gì cũng không biết ở giang hồ lẩn lút muốn hảo. Đi theo môn phái nhỏ, một ít tu tiên trong thế giới tiểu đạo tin tức, tổng vẫn là có thể có điều nghe thấy. Chỉ cần có thể sờ đến một ít tu tiên thế giới lộ, Đông Phương Vũ Bình liền có nắm chắc lợi dụng chính mình cùng Lam béo năng lực, tại đây Tu Tiên Giới xông ra một cái không giống người thường đại đạo tới!

Chính cái gọi là là sư phó lãnh vào cửa, tu hành dựa cá nhân!

Đông Phương Vũ Bình hiện tại yêu cầu chính là một cái dẫn đường người, đem chính mình lãnh tiến tu Tiên giới người.

Nghĩ thông suốt, Đông Phương Vũ Bình liền không buồn bực. Dọn quá một khối đá xanh, ngồi ở lão đầu nhi bên người, cười hi hi nói: “Lão đầu nhi, ta giao tiền, cũng lọt qua cửa. Chúng ta xem như người một nhà đi?”

Lão đầu nhi cười ha ha nói: “Ngươi không tòi. Lão đạo này một chuyến, cuối cùng không có bạch chạy.”

Đông Phương Vũ Bình nhìn lão đầu nhi, nói thầm nói: “Lão đạo? Không gặp ngươi ăn mặc đạo bào a.....”

Lão đầu nhi mặt không đỏ tâm không nhảy, nói: “Đạo bào quá quý.”

Đông Phương Vũ Bình cười hi hi nói: “Không có việc gì. Ta nếu vào cửa, chính là người một nhà. Lão đầu nhi ngài chính là sư phó của ta. Còn không phải là một bộ đạo bào sao, chờ lát nữa thu quán đến thị trấn đi, ta giúp sư phó ngài mua cái mười bộ tám bộ đạo bào, có tiền tùy hứng.”

Lão đầu nhi buông thư, nhàn nhạt cười nói: “Ngươi vừa mới vào cửa mà thôi. Không tự cách bái ta làm thầy. Phải biết rằng, muốn ở thảo môn bái sư, ngươi đầu tiên đến trở thành nội môn đệ tử mới được. Mà ngươi, vừa mới vào cửa, nhiều nhất chỉ có thể xem như tạp dịch một cái.”

Đông Phương Vũ Bình tức khắc chán nản, ta đi, một cái bắt nhập lưu môn phái nhỏ, quy củ nhiều như vậy?

Đông Phương Vũ Bình thở dài nói: “Không bái liền không bái. Chỉ là đạo bào liền không có.”

Lão đầu nhi giọng nói một đốn, tưởng nói điểm cái gì bị nghẹn đi trở về.

Đông Phương Vũ Bình không nói chuyện nữa, lấy ra một quyển ở trong thị trấn mua diễn nghĩa xem, tổng cổ thời gian. Lão nhân kia nhi cũng không nói lời nào, tiếp tục đọc sách.

Chỉ là, thế giới này tiểu thuyết nghiệp thật sự không phát đạt, Đông Phương Vũ Bình trong tay này bốn 《hoang lục diễn nghĩa》, thật sự là khó coi khăn. Đông Phương Vũ Bình nhân cực nhàm chán, liền lại hỏi: “Lão đầu nhi, ngươi xem nhân gia, nhìn xem. Khác môn phái, cái kia không phải ra sức hét to tuyên nhận đệ tử. Chúng ta nơi này, lạnh lẽo, không người hỏi thăm. Như vậy đi xuống, ta xem ngài trừ bỏ thu được ta cái này đệ tử ở ngoài, đừng nghĩ tuyên nhận mặt khác đồ đệ lạc.”

Lão đầu nhi hơi hơi híp mắt, một bộ thể ngoại cao nhân bộ dáng, nói: “Này muốn dựa duyên pháp. Có duyên người, sẽ tự tiến đến. Vô duyên người, gần nhau trong gang tấc mà biến trời cách mặt.”

Đông Phương Vũ Bình ha hả cười, có duyên người? Giống ta như vậy, mắt trông mong thấu đi lên bị ngươi lừa người, thật đúng là sẽ không quá nhiều.....

Quả nhiên, một ngày xuống dưới, chung quanh mặt khác môn phái đều có không ít thu hoạch, nhưng là, thảo môn nơi này, cũng chỉ có Đông Phương Vũ Bình một người lại đây báo danh. UU đọc sách www.uukanshu.net

Chạng vạng tiến đến, Đông Phương Vũ Bình đối đến thăm thi kều. Lão đầu nhi lại chỉ lấy ra một cái lương thực phụ bánh mì loại lớn, đưa cho Đông Phương Vũ Bình. Hơn nữa, lão nhân cư nhiên không đi thị trấn ở đây khách điểm, chỉ là tại đây trong sơn cốc tìm một cái tránh gió vùng núi hẻo lánh, nằm ở trên bàn, ngủ.....

Đông Phương Vũ Bình nhọc nhọc hỏi: “Lão nhân, ta không phải cho ngươi mười lượng hoàng kim phí báo danh sao? Chúng ta đến nỗi quá như vậy keo kiệt sao?”

Lão đầu nhi mê hoặc đôi mắt, trả lời nói: “Ra cửa bên ngoài, có thể tỉnh tác tỉnh.”

Đông Phương Vũ Bình chịu không nổi, nói: “Tỉnh, ta tỉnh! Chúng ta đi ở trọ ăn cơm!”

Lão đầu nhi tức khắc tỉnh thần tỉnh táo, đem đại kỳ hướng trên mặt đất một ném, nói: “Liền chờ ngươi những lời này đâu. Đi thôi, phía trước thiên vương trấn tới phúc khách điểm, kia đại bánh bao, tám tấc, nhân nhiều da mỏng, nước luộc lại nhiều, một ngụm cắn đi xuống, mỹ thật sự.....”

Lão đầu nhi vừa nói, một bên quơ chân múa tay hướng tới thiên vương trấn đi đến.

Đông Phương Vũ Bình nhìn lão nhân kia nhi bóng dáng, cảm thấy chính mình lần này quyết định thực không xong. Tuy nhiên như vậy một cái không đáng tin cậy môn phái, tiền đồ một mảnh âm đạm a.....

Đi rồi mấy trăm mét, Đông Phương Vũ Bình cảm thấy chính mình chân thực trầm trọng, trên vai Lam béo cũng càng thêm trầm trọng.

Ai, đúng rồi, ngựa của ta đâu?

Lôi kéo lão đầu nhi hấp tấp vọt tới thiên vương đạo tràng quảng trường trước, năm đại tiên môn thắng tiên đại hội, ngày mai còn có một ngày. Nhưng là, thần tiên cũng muốn nghỉ ngơi. Cho nên, lúc này, thắng tiên đại hội đã kết thúc.

Toàn bộ trên quảng trường quanh quẩn, nơi nào còn có Đông Phương Vũ Bình ngựa ở?

Người khác tới báo danh, đều có thân nhân hộ tống thuận tiện trông coi ngựa vật tư. Nhưng là, Đông Phương Vũ Bình buộc ở bên kia cọc gỗ thượng ngựa màu mận chín, thật sự đã không thấy tăm hơi.

Không phải đâu, thắng tiên đại hội cũng có trộm đồ vật? Loại người này phẩm đệ tử, cái nào tiên gia sẽ thu a.....

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Thi Kính

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

May mắn, thiên vương trấn ly đến không xa. Đông Phương Vũ Bình một đường hành tẩu, một đường toái toái niệm, nguyên rủa cái kia trộm mã tặc không chết từ tế được! Ăn cơm bị sặc từ, uống nước bị sặc chết, ngủ bị đâm chết, ăn mì ăn liền không gia vị bao.....

Đi vào thiên vương trấn, tới phúc khách điểm đã sớm bị chen đầy. Từ các địa phương chạy tới báo danh tiểu hài tử cùng gia trưởng, các môn phái nhỏ thu đồ đệ nhân viên, các loại giang hồ hán tử.....

Chính là, liền không thấy được mấy cái mỹ nữ.....

Này đồ phá hoại giang hồ. Quá không chân thật. Hiệp nữ tiên nữ gì đó, khi nào mới có thể xuất hiện tại đây bốn tiểu thuyết a?

Đông Phương Vũ Bình oán giận vài câu, cùng lão đầu nhi cùng nhau đi ở khách điểm trong một góc, ngồi xổm nơi đó gặm bánh bao.

Đến nỗi thiêu gà nướng ngỗng? Ha ha, thực xin lỗi, ngài đã tới chậm, bán xong rồi.....

Cứ nhiên, bán xong rồi!

Nếu không phải không nghĩ quá mức với bại lộ chính mình phóng đại đèn, Đông Phương Vũ Bình liền chính mình chế tạo thiêu gà đại gặm một phen. Ngay cả Lam béo cũng đáng thương hề hề đi theo ăn bánh bao.

Còn hảo, trụ địa phương còn có. Một loạt đại giường chung, miễn nhà ở nam nhân chân xú.....

Ngày hôm sau, Đông Phương Vũ Bình lại đi theo lão đầu nhi đi tới thiên vương đạo tràng mặt sau trong sơn cốc, chờ đợi bị đào thải hài tử tới bên này, nguyện giả thượng câu.....

Lúc này đây, Đông Phương Vũ Bình thông minh, ở thị trấn mưa hơn mười bốn đồng diễn nghĩa thư, chậm rãi xem, đổi xem. Tổng có thể ai đến trời tối đi.

Giữa trưa ăn vẫn là lương khô. Mắt thấy mau đến trời tối, Đông Phương Vũ Bình bỗng nhiên nghĩ tới một cái khủng bố sự thật.

Nếu là, hôm nay ta thảo môn rốt cuộc chiếu không đến đệ tử, như vậy, chính mình liền vô cùng có khả năng biến thành thảo môn nhỏ nhất đồ đệ.....

Tưởng tượng đến chuyện này, Đông Phương Vũ Bình tức khắc hoảng hốt. Tuy nói, phạm nhân trong nhà, đều là yêu nhất con út. Nhưng là, ở này đó môn phái, nhỏ nhất đồ đệ, chỉ sợ là thường xuyên bị khi dễ đối tượng.....

Vì không bị những cái đó cao niên cấp khi dễ, nga, không đúng, là vì không bị những cái đó sư huynh các sư tỷ khi dễ, Đông Phương Vũ Bình cảm thấy chính mình nên làm điểm cái gì. Tỷ như, trảo mấy cái tiểu sư đệ sư muội gì đó, sau đó chính mình hảo đảm đương sư huynh, về sau nhật tử, nhân đến nhàn chán khi liền khi dễ khi dễ bọn họ chơi.....

Nga ha ha ha ha ha!

Đông Phương Vũ Bình tức thì đem thư hướng trên mặt đất một ném, một đôi mắt to bắt đầu khắp nơi tìm kiếm thích hợp mục tiêu.

Nhưng mà, thảo môn tên thật sự là quá không có lực hấp dẫn. Hơn nữa, thảo môn bên này lại không có người biểu diễn ma thuật võ thuật, vô pháp hấp dẫn người a.

Trong sơn cốc người đến người đi, thảo môn bên này, vắng là không người hỏi thăm.

Thăng đến, Đông Phương Vũ Bình thấy được một cái nhỏ gầy thân ảnh.

Đó là một cái hơn mười tuổi tiểu hài tử, xuyên một thân cũ nát quần áo, từ bị đào thải cửa nhỏ ra tới lúc sau, không biết làm sao, bị đám đông đẩy về nón nóng vô cùng.

Nhưng mà, này tiểu hài tử, vừa thấy chính là không có tiền chủ nhân, hơn nữa nhất gan thể nhược. Mặt khác các môn phái, vừa thấy liền cảm thấy đứa nhỏ này không làm đầu, trực tiếp làm lơ hẳn.

Ở tất cả bắt đắc dĩ bên trong, này tiểu hài tử tìm không thấy nên triều đi nơi nào, nên làm gì, cấp muốn khóc. Một đôi mắt to nước mắt lưng tròng, mắt thấy liền phải trang không được nước mắt.

Đông Phương Vũ Bình tiến lên, bắt lấy tiểu hài tử tay, cười hi hi nói: “Tiểu tử, nghĩ đến nói thành tiên sao?”

Kia tiểu hài tử về mặt ngây thơ, sừng sốt trong chốc lát, sau đó đột nhiên gật đầu.

Đông Phương Vũ Bình lời kéo tiểu hài tử đi vào thảo môn cái bàn trước, đối lão đầu nhi nói: “Lão đầu nhi, có người báo danh lập!”

Lão đầu nhi nhìn thoáng qua tiểu hài nhi quần áo, nói: “Mười lượng vàng.”

Tiểu hài nhi trong mắt hiện lên một tia hoảng loạn. Lão đầu nhi liền không nói chuyện nữa.

Đông Phương Vũ Bình lôi kéo tiểu hài nhi tay, hỏi: “Tiểu tử, ngươi không có tiền sao?”

Tiểu hài nhi lắc đầu, nước mắt lại muốn rơi xuống.

“Kia, người nhà của ngươi đâu?”

Tiểu hài nhi cúi đầu, âm thầm rơi lệ, thấp giọng nói: “Ta không có người nhà. Bọn họ đều đã chết.”

Đông Phương Vũ Bình khó hiểu hỏi: “Kia, ngươi như thế nào có tiền báo danh thăng tiên đại hội?”

Tiểu hài nhi sờ sờ thủ đoạn, nói: “Ta đem ta nương để lại cho ta vòng tay cho cái kia báo danh tiên sư, hẳn khiến cho ta tiến vào cổng vòm.”

Đông Phương Vũ Bình sờ sờ cảm, kia vòng tay thực đáng giá sao. Tiểu tử này, là nhà giàu nhân gia gặp nạn ra tới thiếu gia?

Tiểu hài nhi vẻ mặt chờ mong nhìn lão đầu nhi, lão đầu nhi lại là một bộ sự không liên quan mình cao cao treo lên bộ dáng, tiếp tục xem hán thư.

Đông Phương Vũ Bình khẽ cắn môi, từ trong lòng ngực lấy ra mười lượng vàng, ném cho lão nhân, nói: “Lúc này có thể báo danh đi?”

Lão đầu nhi vui rạo rức thu hồi hoàng kim, nói: “Báo danh nhưng thật ra có thể. Chỉ là, còn có này cừu cung cách đâu?”

Đông Phương Vũ Bình hỏi kia tiểu hài nhi: “Ngươi sẽ tính toán sao?”

Tiểu hài nhi nhút nhát sợ sệt nói: “Sẽ.”

Đông Phương Vũ Bình trông mắt vừa chuyển, hỏi: “Một thêm nhất đẳng với mấy?”

Tiểu hài nhi không rõ nguyên do, nhọc nhọc trả lời nói: “Nhị.”

Lão đầu nhi ngây ngô cười nói: “Như vậy, không được đi!”

Đông Phương Vũ Bình nhìn lão đầu nhi, hơi hơi mỉm cười nói: “Mười lượng hoàng kim.”

Lão đầu nhi sững sốt, theo sau mặt mày hớn hở nói: “Không được, không được. Tổ tông quy củ không thể biến.”

Đông Phương Vũ Bình mặt không đổi sắc, nói: “Hai mươi lượng.”

Lão đầu nhi hắc hắc ngây ngô cười: “Ta là một cái có nguyên tắc người.”

Đông Phương Vũ Bình đã làm bộ lấy ra hai khối đại đại vàng, nghe nói như thế, thuận thế lại đem hai khối hoàng kim đều thu hồi trong lòng ngực, nhàn nhạt nói: “Nga, như vậy a. Kia thôi bỏ đi.”

Lão đầu nhi trông mắt bị kia hoàng kim hấp dẫn, không khỏi thở dài nói: “Ài, đừng a.....”

Đông Phương Vũ Bình cười hi hi nói: “Nhiều nhất ba mươi lượng, không thể lại bỏ thêm. Bằng không, một phách hai tán.”

Lão đầu nhi nhìn Đông Phương Vũ Bình lại lần nữa móc ra tam khối đại hoàng kim, UU đọc sách www.uukan.shu.net chảy nước miếng nói: “Hành! Bất quá, chiều hẳn nhập môn có thể, nhưng là, về sau, hẳn sinh hoạt liền từ ngươi chiếu cố.”

Đông Phương Vũ Bình ha hả cười, này không thành vấn đề. Nói nữa, Đông Phương Vũ Bình chính là vì cấp chính mình tìm một cái có thể khi dễ tiểu sư đệ mà thôi. Chiều cố hai chữ, cùng khi dễ hai chữ, không phải một cái ý tứ sao.....

Thu phục lão đầu nhi, Đông Phương Vũ Bình lôi kéo tiểu hài nhi ngồi xuống, đưa cho hắn một cái bánh nướng to, hỏi: “Ngươi kêu gì danh nhi?”

Tiểu hài nhi mồm to gặm bánh bột ngô, mồm miệng không rõ trả lời nói: “Ta kêu Thi Kính.”

Đông Phương Vũ Bình nhất thời không nghe rõ, hỏi: “Gi tính?”

“Kính Thi thơ, gương đồng kính.”

Đông Phương Vũ Bình gật gật đầu, quả nhiên là nhà giàu nhân gia ra tới hài tử a, tên này, so cái gì Cầu Đản Cầu Thặng vương bát đản gì đó, mạnh hơn nhiều.

Thi Kính nói không nhiều lắm, bởi vì hắn còn ở nơi đó cùng bánh nướng to chiến đấu.

Đào mắt lại đến chạng vạng. Đông Phương Vũ Bình lại rút cuộc không có kéo đến tân sư đệ sư muội gì đó. Bởi vì, sẽ không ma thuật sẽ không võ thuật

Đông Phương Vũ Bình, thật sự không có gì lực hấp dẫn a.

Ba người lại đã đến phúc khách điểm đại giường chung chấp và một đêm. Ngày hôm sau liền khởi hành lên đường, nghe nói là hướng thảo môn sơn môn đi đến.

Đúng vậy, đi tới đi.

Đông Phương Vũ Bình ngựa màu mận chín bị trộm đi, mà Thi Kính chính là cô nhi một cái. Đến nỗi lão nhân kia nhĩ, y hấn kia keo kiệt tính cách, hấn sẽ cho chính mình mua một con ngựa sao? Chẳng sợ trong tay của hấn có mấy chục hai hoàng kim

Chỉ dựa vào chính mình hai chân đi đường nói, trời biết khi nào mới có thể đi đến thảo môn. ....

Đông Phương Vũ Bình lại lần nữa hối hận gia nhập môn phái này. Bởi vì lão nhân nói, hấn tới thời điểm, ở trên đường đi rồi một năm!

Một năm. ....

Thời gian này từ ngữ trực tiếp đem Đông Phương Vũ Bình tạp mông.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: hàng long 18 chương

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Lão đầu nhĩ nói, này đi đường, cũng là tu hành.

Thiên vương trong trấn ngựa sớm bị bán hết. Người này một nhiều, thứ gì đều hút hàng.

Roi vào đường cùng, Đông Phương Vũ Bình chỉ có thể lờ kéo Thi Kính, ném ra hai cái đùi, hướng phía trước đi.

May mà, không bao lâu, Đông Phương Vũ Bình liền nhìn đến ở quan đạo bên cạnh, có một cái lâm thời dừng mã lều, bên trong buộc mấy chục thất thất ngựa, năm cái râu xồm hán tử đang ở nơi đó thết to, bán mã.

Đi ngang qua đường về đám người, không có ai tiến lên đi mua mã, chẳng sợ không có ngựa chỉ có thể đi đường người, bọn họ cũng đều chôn đầu lên đường.

Đông Phương Vũ Bình kéo qua một người qua đường, hỏi: “Như thế nào không ai đi mua bọn họ mã?”

Kia người qua đường nhìn nhìn bốn phía, thật cẩn thận trả lời nói: “Ai dám a! Những cái đó hán tử mã, đều là mấy ngày nay ở thắng tiền đại hội bên ngoài trộm đoạt. Nhưng là, bọn họ mấy cái đều có võ công trong người, không thể trêu vào a. Ta khuyên người cũng chạy nhanh rồi đi đi!”

Đông Phương Vũ Bình vừa nghe, tức khắc mắt sáng rực lên, trộm mã tặc?!

Đông Phương Vũ Bình hướng kia mã lều một su tầm, quả nhiên, không bao lâu, liền thấy được chính mình mất đi ngựa màu mận chín.

Hào a, trộm đồ vật trộm được người gia gia trên đầu! Ta đi!

Sẽ võ công, hừ hừ, cho các người kiến thức một chút Lam béo đạo cụ!

Đông Phương Vũ Bình lặng lẽ làm Lam béo lấy ra đạo cụ: NS huy chương! Loại này huy chương, liền cùng nam châm giống nhau, đồng tính tương hấp khác phái tương hút. Thành thật dùng.

Đông Phương Vũ Bình trong tay âm thầm cầm năm cái N tự huy chương, đi đến mấy cái trộm mã tặc bên người, lấy lòng nói: “Các vị đại ca, các người mã, bán thế nào a?”

Một cái râu quai nón đại hán ồm ồm nói: “Mười lượng hoàng kim một con, không lừa già dối trẻ!”

Chung quanh người đi đường nhìn đến Đông Phương Vũ Bình đi mua mã, sôi nổi lác đầu thờ dài, lại một cái ngốc từ.

Lão đầu nhi cũng cùng Thi Kính đứng ở ven đường, hoàn toàn không xem trọng Đông Phương Vũ Bình.

Đông Phương Vũ Bình cười hi hi cùng năm cái trộm mã tặc nói vài câu, cò kè mặc cả, nhân cơ hội đem trong tay N tự huy chương dán ở kia năm cái đại hán góc áo thượng.

Kia cầm đầu đại hán bị Đông Phương Vũ Bình cò kè mặc cả làm cho không kiên nhẫn, quát: “Tiểu tử, mặc kệ ngươi mua không mua, chạy nhanh lưu lại vàng, cút đi!”

Đông Phương Vũ Bình cười lạnh một tiếng, chỉ vào mã lều ngựa màu mận chín nói: “Mua mã? Hừ! Kia thất ngựa màu mận chín vốn dĩ chính là của ta, một đám trộm mã tặc, còn muốn ta dùng tiền mua hồi chính mình mã!”

Năm cái đại hán tức khắc tặc mao, một đám lầy ra chùy thủ, quát: “Tiểu tử, tìm chết a!”

Đông Phương Vũ Bình hướng chính mình tay trái trong lòng bàn tay dán lên một cái N tự huy chương, cuồng tiếu nói: “Cho các ngươi kiến thức một chút cái gì gọi là Hàng Long Thập Bát Chương!”

Đông Phương Vũ Bình đối với nhất dựa trước đại hán, một chương đẩy ra, ta đánh!

Tức khắc, hán tử kia bị một chương đánh nghiêng trên mặt đất, lại còn có bay ra năm sáu bước xa!

Mặt khác bốn cái hán tử ngốc bức, người đi đường nhóm tất cả đều ngốc bức, lão đầu nhi cùng Thi Kính đều ngốc bức!

Đây là Hàng Long Thập Bát Chương sao? Ngưu X a!

Mặt khác bốn cái trộm mã tặc đại hán tuy rằng ngốc một chút, nhưng là, ác nhân đều có ác nhân tâm tính, sẽ không dễ dàng như vậy bị dọa đảo. Bọn họ lập tức cầm trong tay chùy thủ, từ bốn cái phương hướng nhắm phía Đông Phương Vũ Bình.

Đông Phương Vũ Bình căn bản là không cho bọn họ tới gần cơ hội, đơn chương vũ điệu, không ngừng hướng tới bốn đại hán xuất chương.

“Phanh phanh phanh Bành!”

Bốn đại hán thực mau cũng bước bọn họ lão đại vết xe đổ, té ngã trên đất.

Năm cái trộm mã tặc trợn mắt há hốc mồm, đây là tình huống như thế nào, đây chính là bọn họ tập võ hành tẩu giang hồ tới nay gặp được kỳ quái nhất tình huống.

Nhưng, sự tình còn không có xong, Đông Phương Vũ Bình cười lạnh nhắm phía bọn họ, lại một lần múa may bàn tay.

Mượn dùng NS huy chương lực lượng, năm cái trộm mã tặc bị Đông Phương Vũ Bình lần lượt đâm bay, thẳng đến đụng vào ven đường đại đá xanh thượng, bang bang rung động.

Bị đâm cho bảy vụng tám tổ trộm mã tặc, liền quỳ xuống đất cầu xin tha thứ cơ hội đều không có.

Đông Phương Vũ Bình lại hướng chính mình tay phải trong lòng bàn tay dán lên S tự huy chương, một tay vung lên, một cái trộm mã tặc tức khắc kêu thảm bị hút lại đây. Đông Phương Vũ Bình bóp chặt cổ hán cười nói: “Làm ác nhân gian, nên sát! Lưới trời tuy thưa nhưng khó lọt, hôm nay ta liền phải thay trời hành đạo!”

Kia trộm mã tặc sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, liền thanh nói: “Tha mạng!”

Mặt khác bốn cái trộm mã tặc còn tương lạng lè đánh lén Đông Phương Vũ Bình. Đông Phương Vũ Bình tay trái bàn tay liền huy, tức khắc đưa bọn họ bốn người lại lần nữa đánh vào đại đá xanh thượng.

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, lại lần nữa đem tay phải trong tay bóp trộm mã tặc ném đi ra ngoài, sau đó tay trái bàn tay một chương chém ra, đánh bay!

Đông Phương Vũ Bình nội tâm hưng phấn không thôi, có hay không một loại thần la thiên chính cùng vạn vật thiên dẫn cảm giác a!

Hóa thân bội ân! Cứu vớt thế giới!

Đông Phương Vũ Bình ngửa mặt lên trời cười to, quát: “Làm thế giới cảm thụ thống khổ đi!”

Hào đi, NS huy chương năng lực, khẳng định so ra kém thần la thiên chính.

Cũng may, kia mấy cái trộm mã tặc không có gì kiến thức, bị Đông Phương Vũ Bình “Hàng Long Thập Bát Chương” sợ hãi, thừa dịp Đông Phương Vũ Bình cuồng khiêu là lúc, xoay người liền chạy, căn bản là không dám quay đầu lại.

Khiến trách trộm mã tặc, Đông Phương Vũ Bình cao hứng đối lão đầu nhi nói: “Tuyển con ngựa đi, tổng so đi đường cường.”

Lão đầu nhi cùng Thi Kính một người tuyển một con ngựa. Đông Phương Vũ Bình ký thượng chính mình ngựa màu mận chín đang muốn lên đường khi, lão đầu nhi lại không đi rồi.

“Vì sao không đi a?”

Lão đầu nhi chỉ chỉ mã lều mã đàn, hỏi: “Đây đó mã, làm sao bây giờ?”

Đông Phương Vũ Bình tài đại khí thô, nói: “Mặc kệ nó. Phóng nơi này đi. Ai ái ai dắt đi.”

Người qua đường nhóm sôi nổi trầm trồ khen ngợi, anh hùng! Trượng nghĩa!

Lão đầu nhi sắc mặt trầm xuống, nói: “Đây đều là tiền a. Không thể lãng phí.”

Đông Phương Vũ Bình hỏi: “Vậy ngươi còn muốn làm gì?”

“Bán mã.”

“Ngươi sẽ không sợ những cái đó trộm mã tặc gọi tới càng nhiều giúp đỡ?”

“Không phải có ngươi Hàng Long Thập Bát Chương sao!”

Dựa, ta phục ngươi lập.

Ồ lão đầu nhi lo liệu hạ, mã lều một lần nữa khai trương lập.

Chẳng qua, hiện tại mã giá cả công bằng rất nhiều, đều giới, ba mươi lượng bạc một con!

Trên đường những cái đó còn ở dùng hai cái đuôi lên đường người đi đường sôi nổi tiến đến mua mã, không bao lâu, ba mươi sáu con ngựa, đều bán hết.

Trong nháy mắt, một ngàn nhiều lượng bạc, tới tay.

Đông Phương Vũ Bình cùng lão đầu nhi một người một nửa, phân tiền.

Trộm mã tặc còn không có sát trở về, Đông Phương Vũ Bình mang theo Thi Kính, trên vai treo Lam bèo, lão đầu nhi chính mình cưỡi một con ngựa lông vàng đốm trắng, UU đọc sách www.uukanshu.net khiêng đại kỳ, lóc.

Một đường đi tới, Đông Phương Vũ Bình thuật cưỡi ngựa dần dần thuần thục. Trước kia dựa vào là ở Mông Cổ thảo nguyên du lịch khi học tập thuật cưỡi ngựa, khi đó kỳ đến độ là dụ ngoạn ngựa mẹ. Hiện tại này thất ngựa màu mận chín, rõ ràng không phải Đông Phương Vũ Bình mấy ngày hôm trước mua kia con ngựa. Đây con ngựa, kính đạo mười phần. Cảm giác chính là áo thác biến pháp kéo lợi giống nhau, một không cẩn thận, xẹt một chút, gia tốc thật xa, sợ tới mức Đông Phương Vũ Bình gắt gao ôm Thi Kính.

Lão đầu nhi tuyển kia thất ngựa lông vàng đốm trắng cũng không phải vật phàm, nhẹ nhàng liền đuổi kịp ngựa màu mận chín tốc độ.

Dựa theo nghỉ ngơi khi lão đầu nhi cách nói, này hai con ngựa đều là ngày đi nghìn dặm ngàn dặm câu. Chẳng qua, tuổi tác thượng tiểu, tốc độ chạy không đứng dậy, bất quá, một ngày tám trăm dặm là khẳng định có.

Ngày hành tám trăm dặm, cũng lão ngư X.

Nguyên bản, từ thảo môn đến Thiên Vương Sơn, lão đầu nhi dùng chân đi phải tốn một năm thời gian. Đây hai con ngựa lẳng là chỉ tốn một tháng nhiều một chút thời gian, liền chạy xong rồi.

Cũng không biết, lão nhân này ở chạy tới Đại vương sơn đạo tràng trên đường, vòng nhiều ít cong nhi, xoay nhiều ít địa phương, chẳng lẽ là một đường ăn xin đi tới?

Lão đầu nhi nói: “Đó là ta tiện đường đi bái phỏng một ít lão bằng hữu thôi, cho nên, trên đường trì hoãn một chút thời gian.”

Dọc theo đường đi, Đông Phương Vũ Bình cùng Thi Kính trở nên tương đương quen thuộc, ăn uống cùng nhau, ngủ cùng giường, như hình với bóng, liền kém không cùng nhau ngồi xổm WC. Thi Kính cũng không làm Đông Phương Vũ Bình giúp hần tắm rửa, còn tuổi nhỏ, độc lập năng lực rất mạnh sao.

Đến nỗi thảo môn lão đầu nhi, vẫn là một bộ vạn sự không quan tâm bộ dáng, liền tên cũng chưa nói cho Đông Phương Vũ Bình, Đông Phương Vũ Bình đành phải vẫn luôn kêu hắn: Lão đầu nhi.

Ẩn thảo môn lão đầu nhi cách nói: Đông Phương Vũ Bình hiện tại còn không có tư cách bái sư, chỉ có bái sư lúc sau, mới có tư cách biết lão đầu nhi đạo

hào.

Ta đi, thật có thể trang a.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: đêm đến thảo môn

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Một ngày này, ba người đi tới một cái thị trấn: Đào hoa trấn.

Lão đầu nhi nói: “Tới rồi. Thảo môn, liền ở chỗ này.”

Đông Phương Vũ Bình hướng bốn phía vừa thấy, hảo đi, đây là một cái phổ phổ thông thông dựa vào núi lớn tiểu trấn tử, hoàn toàn nhìn không ra có cái gì tiền gia khí tượng. Ai, môn phái nhỏ chính là môn phái nhỏ a, thiết tình không đáng tin cậy a.

Nhưng mà, vào thị trấn lúc sau, lão đầu nhi đem Đông Phương Vũ Bình cùng Thi Kính đều đuổi xuống ngựa, ba người nắm mã ở thị trấn đi. Một mặt đi, một mặt từ thị trấn các cửa hàng mua rất nhiều gạo và mì đem chần chờ đồ dùng sinh hoạt treo ở trên lưng ngựa. Cái này cũng chưa tính, lão đầu nhi còn đi mua một con ngựa chạy chậm, làm Thi Kính nắm. Ở ngựa chạy chậm trên lưng, vẫn như cũ ở không ngừng chuyên chở các loại sinh hoạt vật tư.

Đông Phương Vũ Bình chần chờ hỏi: “Chúng ta thảo môn không ở này thị trấn bên trong sao?”

Lão đầu nhi cười nói: “Ngươi gặp qua cái kia tiên môn đem nhà mình môn phái địa chỉ kiến ở phạm nhân thị trấn?”

Đông Phương Vũ Bình không hề hỏi, đối sắp đi trước thảo môn lại dâng lên một phen chờ mong.

Lão đầu nhi mua sắm xong, nắm mã, mang theo Đông Phương Vũ Bình cùng Thi Kính hướng đào hoa trấn phía đông núi lớn đi đến.

Đông Phương Vũ Bình vừa thấy sắc trời, đã là buổi trưa, liền hỏi nói: “Lão đầu nhi, chúng ta ăn cơm trưa lại đi?”

Lão đầu nhi lấy ra lương khô gặm, nói: “Đến lên đường a, bằng không, hôm nay hỏi không đến môn phái lạc.”

Đông Phương Vũ Bình cùng Thi Kính liếc nhau, nhún nhún vai, này quái lão nhân.

Đông Phương Vũ Bình chỉ phải nắm mã, đi theo lão đầu nhi đi vào liên miên không dứt núi lớn.

Trong núi lộ không dễ đi, không bao lâu liền xuất hiện um tùm rừng cây. Lão đầu nhi nắm mã đi ở phía trước, tổng có thể ở Đông Phương Vũ Bình tương tượng không đến địa phương đột nhiên quanh co, xuất hiện một cái lại một cái đường núi, vừa vặn tốt đủ một người nắm một con ngựa thông hành.

Cũng không biết là lão nhân này quen thuộc địa hình, vẫn là trong tay của hắn cũng có vài phần bản lĩnh. Dù sao, Đông Phương Vũ Bình đi theo hắn ở núi lớn trong rừng cây đi qua ban ngày cũng không lạc đường. Nhưng là thẳng đến trời tối, cái gọi là thảo môn, còn không có nhìn đến một tia bóng dáng.

Tuy rằng này hơn một tháng, thảo môn lão nhân không có gì kỳ quái hành động, nhưng là, hiện tại, Đông Phương Vũ Bình vẫn là ở trong lòng dâng lên một tia cảnh giác, hỏi: “Lão đầu nhi, còn có xa lắm không a? Mau nhìn không thấy lộ!”

Lão đầu nhi quay đầu lại, đưa qua hai cái cây đuốc, cười hi hi nói: “Như thế nào, sợ a? Ngươi nếu là sợ, liền mang theo ngươi tiểu đồng bọn, trở về đi. Đào hoa trấn liền ở lộ phía sau.”

Đông Phương Vũ Bình sững sốt, theo sau hừ lạnh một tiếng: “Ta sẽ sợ hãi? Nằm mơ đi thôi, lão đầu nhi! Ngươi cho ta chờ, tiểu gia ta cùng ngươi mạo hiểm!”

Thi Kính nhưng thật ra không nói gì, nắm ngựa chạy chậm gắt gao đi theo Đông Phương Vũ Bình phía sau.

Một đường đi trước, trong rừng cây đường núi cực kỳ không dễ đi, hơn nữa lại là đêm tối, trong rừng cây khó tránh khỏi truyền ra từng đợt kỳ quái dã thú tru lên, làm Đông Phương Vũ Bình dọc theo đường đi đều thần kinh khẩn trương. Lam béo nhưng thật ra hảo tâm thái, cứ nhiên ghé vào Đông Phương Vũ Bình đầu vai ngủ rồi, nước miếng chảy ròng.

Thật vất vả ai tới rồi nửa đêm thời gian, phía trước lão đầu nhi đột nhiên ngừng lại, nhẹ giọng nói: “Thảo môn, tới rồi.”

Đông Phương Vũ Bình đi phía trước vừa thấy, um tùm rừng cây đột nhiên trở nên thưa thớt, phía trước xuất hiện một người cao lớn huyền nhai, dưới vực sâu có một cái sâu thăm khe sâu. Khe sâu, âm sâu và đen ám, cái gì đều thấy không rõ.

Khe sâu khầu, một mảnh tiểu đất trống. Ba người song song đi một chút hướng khe sâu khầu, chỉ thấy một cái từ dây dăng cùng cò đại vắn vẹo dựng mà thành đại môn vất ngang ở cửa cốc, trên cửa lớn có một khối củ nát tằm biến, thượng thư hai chữ: Thảo môn.

Đông Phương Vũ Bình trong lòng nhin không được phun tào: Quả nhiên không hô là thảo môn a, liền đại môn đều là thảo lâm. ....

Lão đầu nhi nắm mã, yên lặng đi vào thảo môn đại môn.

Đông Phương Vũ Bình theo ở phía sau, nhin không được lại lần nữa phun tào: Thật là môn phái nhỏ a, liền cái thủ vệ đệ tử đều không có. ....

Thảo môn cái này khe sâu, từ bên ngoài xem âm sâu và đen ám, một chút không lớn. Nhưng là, đi vào tới lúc sau, lại phát hiện chung quanh đều là lò mò cây cối, cảm giác rất lớn thực ngư X bộ đáng.

Ở trong rừng cây đi qua mấy trăm mét, đi qua một cái dòng suối nhỏ thượng cầu đá, phía trước bỗng nhiên xuất hiện một loạt nhà tranh.

Nhà tranh đen như mực, cũng không biết là không có người trụ, vẫn là bên trong người đều ngủ.

Lão đầu nhi đẩy ra trong đó một cái nhà tranh, đem trong phòng đèn đốt sáng lên, đối với Đông Phương Vũ Bình nói: “Đêm nay, các ngươi liền ở nơi này đi.”

Đông Phương Vũ Bình đánh giá một chút bốn phía, còn hảo, có trương đại giường. Trừ này bên ngoài, cũng chỉ dư lại một trương lạn bàn gỗ cùng hai điều ghế dài. Đơn sơ đến có thể.

Đông Phương Vũ Bình cười hi hi hỏi: “Lão đầu nhi, như thế nào không thấy người nào đâu. Hay là, toàn bộ thảo môn liền ngươi một người?”

Lão đầu nhi cười thần bí, nói: “Ngươi đoán?”

Dứt lời, lão đầu nhi xoay người rồi đi, đi bên cạnh một cái nhà tranh, mở cửa ngủ.

Thi Kính đã vậy được không được, sờ đến trên giường liền bắt đầu ngủ.

Đông Phương Vũ Bình lại ra bên ngoài nhìn nhìn, tam con ngựa đều buộc ở nhà tranh bên cạnh mã lều. Trên lưng ngựa vật tư bị tùy ý ném ở mã lều bên cạnh.

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, lại kia đôi vật tư sờ soạng hai điều bỏ bị lại đây, buổi tối giữ ấm

Hướng trên giường một nằm, UU đọc sách www.uukanshu.net buồn ngủ tức khắc đánh úp lại, thế nhưng nhắm mắt liền nặng nề ngủ.

Cũng không biết ngủ bao lâu, Đông Phương Vũ Bình bị một trận thanh lệ tiếng ca bừng tỉnh. Từ trên giường nhảy lên, đẩy ra cửa phòng ra bên ngoài vừa thấy, tức khắc vui vẻ thoải mái, tươi cười đầy mặt.

Ngoài phòng, đầy đất đào hoa. Khe sâu, nơi nơi đều là cây đào.

Đi ra khỏi phòng, quay đầu nhìn lại, này bài nhà tranh cư nhiên cũng có tám biển cùng tên: Đào hoa tiên lâm.

Kia thanh lệ lãnh lớt thanh âm lại lần nữa vang lên: Đông li đào hoa son, gieo trồng vào mùa xuân cây hoa đào. Đào hoa khai, một đoá, hai đoá, tam đoá. .... Tây hợp Đào Hoa Cốc, thu loại cây hoa đào, đào hoa khai, một chuỗi, hai xuyên, tam xuyên. ....

Đây là kiểu gì dễ nghe tiếng nói a, Đông Phương Vũ Bình tâm bắt đầu xao động lên, thanh nếu như người a, nói vậy, này đào hoa tiên lâm, ở một vị mỹ nữ đi! Đi tới!

Thi Kính cũng tỉnh, xoa bụng đi vào Đông Phương Vũ Bình bên người nói: “Sư huynh, ta đã đói bụng lạp.”

Lam béo cũng ra tới xem náo nhiệt: “Này đều tới rồi thảo môn lạp. Ly Đại vương son đạo tràng như vậy xa, ta tổng nên có thể nói chuyện đi? Ta cũng đói lạp, ta muốn ăn gà nướng!”

Đông Phương Vũ Bình đi hướng lão đầu nhi ngủ kia gian nhà ở, đẩy cửa vừa thấy, rỗng tuếch. Lão đầu nhi sáng sớm đã không thấy tăm hơi, cũng không biết hán khởi như vậy sớm làm gì đi.

Bất quá, lão đầu nhi không ở, vừa lúc. Đông Phương Vũ Bình lấy ra gà nướng vịt quay mô hình, ở trong ngực lặng lẽ dùng phóng đại đèn phóng đại, đưa cho Thi Kính cùng Lam béo, đại gia cùng nhau gặm, ăn com sáng.

Cây đào lâm, nằng kia thanh âm còn ở xướng: “Đông li đào hoa son. ....”

Đông Phương Vũ Bình đem chân gà gặm xong, xương gà hướng trên mặt đất một ném, nói: “Đi, cùng ta tìm mỹ nữ đi!”

Thi Kính vui sướng kêu một tiếng, này mỹ lệ rừng hoa đào, đã sớm tưởng đi vào dầm nhất giẫm.

Lam béo miêu ô một tiếng, đuổi kịp.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: đào hoa Mê Tung Lâm

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Hai người một miêu, tùy tiện đi vào rừng hoa đào.

Ngay từ đầu, Đông Phương Vũ Bình còn hướng tới tiếng ca truyền đến phương hướng đi đến, chính là, đi tới, đi tới, liền cảm thấy không thích hợp nhi.

Tiếng ca vừa mới còn tại tiền phương, như thế nào đào mất lại chạy đến bên phải đi? Lại đi phía trước chuyển qua mấy viên cây đào, dầm quá vài miếng đào hoa, tiếng ca lại chạy đến phía sau đi?

Rốt cuộc là kia ca hát người chạy trốn quá nhanh vẫn là này rừng hoa đào có cổ quái?

Không bao lâu, Đông Phương Vũ Bình liền có đáp án.

Này rừng hoa đào, chỉ sợ là cái trận pháp gì đó. Bởi vì, hắn cùng Thi Kính còn có Lam béo, hoàn toàn lạc đường.

Vô luận hướng bên kia đi, đều là vô biên vô hạn rừng hoa đào cùng bay tán loạn đào hoa cánh hoa. Rõ ràng đi vào này rừng hoa đào mới bắt quá hơn mười phút mà thôi. Kia một loạt đào hoa tiên lâm nhà tranh, đã là nhìn không tới bất luận cái gì tung tích.

Thi Kính có chút sợ hãi, Đông Phương Vũ Bình lại là hứng thú bùng bùng. Này rừng hoa đào đã có bức này kỳ môn đệ giáp loại pháp trận, thuyết minh này thảo môn hay là thực sự có tài thật liêu tiền pháp. Tổng so với kia chút chỉ biết bán nghệ cùng biểu diễn ma thuật môn phái nhỏ muốn hào rất nhiều đi.

Hào đi, nếu lạc đường, vậy chạy nhanh cầu cứu đi. Còn hào, này rừng hoa đào, không ngăn cách thanh âm.

Vì thế, Đông Phương Vũ Bình kéo ra giọng nói rống lên: “Núi lớn con cháu nha! Ái thái dương đâu, thái dương cái kia ái nha, trong núi người đâu. ....”

Kia đang ở một mình ca xướng nữ tử thanh âm, như là bị dọa tới rồi giống nhau, tức thì không thanh âm.

Đông Phương Vũ Bình tùy tiện mang theo Thi Kính cùng Lam béo, ngồi trên chiếu, tiếp tục gặm chân gà.

Không bao lâu, lão đầu nhi mang theo vẻ mặt tò mò đi tới mọi người trước mặt, hỏi: “Các người chỗ nào tới gà nướng?”

Đông Phương Vũ Bình cười nói: “Đào hoa trong trấn mua. Lão đầu nhi muốn ăn chút sao?”

Lão đầu nhi hơi hơi mỉm cười, nói: “Ta ăn qua. Bất quá, các người có biết hay không, nơi này là chỗ nào?”

Đông Phương Vũ Bình cười hắc hắc, đáp: “Nơi này là thảo môn a.”

“Hắc hắc, nơi này là thảo môn không sai. Nhưng là, này phiền rừng đào, là chúng ta thảo môn hộ sơn đại trận. Tên đầy đủ gọi là muôn tia nghìn hồng đào hoa Mê Tung Lâm.”

“Ta cảm thấy, người có thể đem muôn tia nghìn hồng xóa. Đào hoa Mê Tung Lâm năm chữ liền rất hào.”

Lão đầu nhi thiên đầu nghĩ nghĩ, nói: “Phải không? Ta cũng cảm thấy, người nói có đạo lý. Bất quá, tên không phải trọng điểm, trọng điểm là, các người

hiện tại rơi vào trong trận, đây chính là đại phiền toái.”

Đông Phương Vũ Bình cảm thấy lão đầu nhi ở nói chuyện giật gân: “Có cái gì phiền toái, ngươi đem chúng ta mang đi ra ngoài không phải xong rồi.”

Lão đầu nhi thở dài nói: “Chỗ nào có dễ dàng như vậy. Mỗi người mỗi một lần tiến vào rừng hoa đào, kích phát trận pháp đều là không giống nhau. Liên ta cũng không dám cam đoan có thể đem các ngươi mang đi ra ngoài.”

Đông Phương Vũ Bình cười nói: “Ngươi này không phải đã vào được sao? Vô pháp cam đoan chúng ta mang đi ra ngoài, chẳng lẽ ngươi không sợ chính ngươi cũng ra không được ọp?”

Lão đầu nhi thần bí cười: “Ta vào được sao? Ngươi lại đây sờ một chút ta thử xem.”

Ta đi, ta nhưng không có bị bẻ cong hứng thú. Bất quá, Đông Phương Vũ Bình vẫn là đi qua đi sờ soạng một phen.

Ai ngờ, Đông Phương Vũ Bình tay trực tiếp từ lão đầu nhi trong thân thể xuyên qua đi.

“Này, đây là ảo ảnh?”

Lão đầu nhi vẻ mặt đắc ý, nói: “Không sai. Đây là ta mượn dùng pháp bảo phản ảnh kính, mới đem ta ảo ảnh đưa đến các ngươi trước mặt. Đến nỗi, mang bọn ngươi ra cái này đào hoa Mê Tung Lâm, kia muốn xem vận khí. Vận khí không tốt lời nói, các ngươi liền trực tiếp bị nhốt chết ở này đào hoa Mê Tung Lâm làm phân bón hoa đi.”

Oa, muốn hay không như vậy tàn nhẫn, muốn hay không như vậy trực tiếp? Tu tiên lộ, quả nhiên bộ bộ kinh tâm a!

Đông Phương Vũ Bình nhìn không được phun tào nói: “Không phải đâu, lão đầu nhi, ngươi đại thật xa đem chúng ta đã lừa gạt tới, chính là vì đem chúng ta ném ở chỗ này rừng hoa đào làm phân bón hoa?”

Lão đầu nhi thở dài: “Ta cũng không nghĩ a! Ai kêu các ngươi đại sáng sớm liền hướng này rừng hoa đào xông loạn! Chẳng lẽ các ngươi không biết tiên môn rừng cây không thể tùy tiện vào sao? Chẳng lẽ ta tối hôm qua không có báo cho các ngươi đừng tùy tiện vào rừng hoa đào sao?”

Đông Phương Vũ Bình cùng Thi Kính trầm miệng một lời: “Không có!”

Lão đầu nhi sừng sốt, nói: “Nga, đó là ta đã quên. Đại khái là tối hôm qua quá mệt mỏi. ....”

Ta, quên ngươi muội tử a! Đây chính là mạng người quan thiên đại sự tình được không a!

Đông Phương Vũ Bình nhú mày, hỏi: “Vậy ngươi cứ việc nói thẳng, hiện tại làm thế nào chứ?”

Lão đầu nhi hắc hắc cười nói: “Đơn giản, một lượng vàng, ta dùng ảo ảnh cho các ngươi dẫn đường, mang bọn ngươi ra đào hoa Mê Tung Lâm.”

Đông Phương Vũ Bình cùng Thi Kính tức khắc hết chỗ nói rồi.

Đông Phương Vũ Bình oán hận nói: “Chúng ta đều là ngươi thảo môn đệ tử, ngươi cư nhiên còn muốn thu phí dẫn đường?”

Lão đầu nhi sâu kín nói: “Các ngươi bá sự sao? Ha ha. Các ngươi hiện tại nhiều nhất chỉ xem như tạp dịch thôi.”

Đông Phương Vũ Bình thở dài nói: “Xem như ngươi lợi hại. Thành giao. Chờ lát nữa đi ra ngoài liền đưa tiền.”

Lão đầu nhi vẻ râu nói: “Một người một lượng vàng nga.”

Đông Phương Vũ Bình nghiêng răng nghiêng lợi đáp: “Hành!”

“Còn có kia chỉ miêu, cũng muốn một hai!”

Đông Phương Vũ Bình nhìn nhìn Lam béo, tổng không thể đem hán ném ở chỗ này đi, tuy rằng Mèo máy là không đối chết tích.

“Hành! Dẫn đường đi!”

Ở Đông Phương Vũ Bình cùng Thi Kính trong lòng, lão đầu nhi đã hoàn toàn biến thành chết đòi tiền hình tượng người phát ngôn.

Có tiền kiếm lời, lão đầu nhi tức khắc vui vẻ, chậm rì rì ở phía trước dẫn đường: Tả ba bước, hữu hai bước, lùi lại ba bước, đi tới bốn bước. ....

Đông Phương Vũ Bình hai người một miêu thật cẩn thận đi theo lão đầu nhi phía sau, không ngừng xoay quanh lặc lư, vòng thụ đi thông thả.

Qua cả buổi, còn chưa đi ra đào hoa Mê Tung Lâm, Đông Phương Vũ Bình cũng phiền, thuận miệng hỏi: “Lão đầu nhi, ngươi biết này đại sáng sớm ở rừng hoa đào ca hát kia muội tử là ai sao? Có phải hay không chúng ta thảo môn sư tỷ hoặc là sư muội?”

Lão đầu nhi ảo ảnh đột nhiên dừng lại, xoay người lại, sắc mặt tái nhợt hỏi: “Các ngươi nghe thấy rừng hoa đào nữ tử ca hát ọp?”

Đông Phương Vũ Bình cùng Thi Kính hai mặt nhìn nhau: “Nghe thấy được, như thế nào lạ?”

Lão đầu nhi bỗng nhiên nôn nóng nói: “Hong rồi, UU đọc sách www.uukanshu.net hong rồi!”

Đông Phương Vũ Bình nhin không được hỏi: “Như thế nào lạ?”

Lão đầu nhi thở dài: “Chúng ta thảo môn tổ sư gia ở bố trí này đảo hoa Mê Tung Lâm thời điểm, tại đây trong rừng vậy khôn một con ngàn năm Đào Hoa Yêu Cơ làm mất trận, ngăn chặn toàn bộ đảo hoa Mê Tung Lâm. Đúng là bởi vì có này Đào Hoa Yêu Cơ ở, chúng ta thảo môn đảo hoa Mê Tung Lâm mới có thể bốn mùa đảo hoa khai, xuân ý dạt dào.”

Đông Phương Vũ Bình trầm nghĩ: Đây là chuyện tốt nhi a.

Lại nghe lão đầu nhi tiếp tục nói: “Chính là, từ tổ sư gia rơi xuống không rõ lúc sau, Đào Hoa Yêu Cơ liền bắt đầu trở nên hung ác lên. Sau lại lịch đại chương môn đều trấn không được này Đào Hoa Yêu Cơ, đến cuối cùng, không thể không thỏa hiệp.”

Đông Phương Vũ Bình sừng sốt, hỏi: “Thỏa hiệp là có ý tứ gì?”

Lão đầu nhi quay đầu nói: “Ý tứ chính là, Đào Hoa Yêu Cơ giúp đỡ chúng ta thảo môn trấn thủ sơn môn. Nhưng là, phạm là lâm vào đảo hoa Mê Tung Lâm thảo môn đệ tử, chỉ cần bị Đào Hoa Yêu Cơ nhìn trúng, hoặc là bị ăn luôn, hoặc là biến thành phân bón hoa. Mà bị Đào Hoa Yêu Cơ nhìn trúng tiêu chí chính là, nghe thấy nàng tiếng ca.”

Đông Phương Vũ Bình yên lặng không nói, Thi Kính lại có chút sợ hãi hỏi: “Kia Đào Hoa Yêu Cơ ca là như thế nào xướng?”

“Đồng li đảo hoa sơn, gieo trồng vào mùa xuân cây hoa đào. Đào hoa khai. ....”

Đông Phương Vũ Bình chạy nhanh đánh gãy hấn, nói: “Đừng hát nữa, chạy nhanh mang chúng ta rời đi đi.”

Lão nhân kia nhi lại là sắc mặt trắng nhợt, nhìn nhìn bốn phía, nói: “Không còn kịp rồi, người nghe, nàng tới!”

Dứt lời, lão đầu nhi ảo ảnh biến mất. Chỉ còn lại có từng mảnh đảo hoa bay tán loạn.

Lúc này, kia thanh lệ động lòng người tiếng ca lại vang lên: “Đồng li đảo hoa sơn, gieo trồng vào mùa xuân cây hoa đào. Đào hoa khai, một đóa, hai đóa. ....”

Rừng đào, truyền đến từng đợt “Sàn sạt sa”, “Sàn sạt sa” thanh âm, hào không thấm người.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: 9 cung bước

Tác giả: Mộc Đào Trảm Nguyệt

Thi Kính đột nhiên ôm Đông Phương Vũ Bình, mang theo tiếng khóc nói: “Sư huynh, ta sợ!”

Lam béo cũng bị dọa sợ, túm Đông Phương Vũ Bình góc áo, run giọng nói: “Vũ Bình quân, chúng ta nhưng làm sao bây giờ a?”

Đông Phương Vũ Bình hướng bốn phía vừa thấy, nhắm mắt lại nghĩ nghĩ, cười lạnh nói: “Giả thần giả quỷ. Đây, hay là lại là một lần cái gọi là khảo nghiệm? Thật là phiền toái.”

Thi Kính không rõ nguyên do, nghiêng đầu hỏi: “Khảo nghiệm?”

Đông Phương Vũ Bình cũng không giải thích, nói: “Theo sát ta đi. Ta mang bọn người đi ra ngoài.”

Dứt lời, Đông Phương Vũ Bình hoàn toàn mặc kệ kia chột trái chột phải tiếng ca cùng dọa người sàn sạt thanh, trong lòng cẩn thận hồi tưởng lão đầu nhi vừa rồi nện bước, trong đầu không ngừng tính toán.

Thi Kính cùng Lam béo nhắm mắt theo đuôi, theo sát Đông Phương Vũ Bình, ở rừng hoa đào chuyển nổi lên quyền quyền.

Cũng không biết xoay nhiều ít vòng, Đông Phương Vũ Bình trước mắt đột nhiên rộng mở thông suốt, rừng hoa đào không hề, tối hôm qua ngủ quá kia bài nhà tranh lại lần nữa xuất hiện ở mọi người trước mắt.

Dòng suối nhỏ nước chảy, cầu đá nhà tranh, nhất phái hào phong cảnh.

Đào Hoa Yêu Cơ tiếng ca đã biến mất không thấy, lão đầu nhi đang ngồi ở rừng hoa đào bên cạnh, trong miệng gặm bánh mì loại lớn, cười ha hả nhìn Đông Phương Vũ Bình, hỏi: “Ngươi là thấy thế nào ra sơ hở?”

Đông Phương Vũ Bình lấy ra một cái gà nướng chân, đưa cho Thi Kính nói: “Cái gọi là ảo ảnh, Đào Hoa Yêu Cơ tiếng ca, loạn hoa mê mắt rừng đào, đều là vô căn cứ. Ngươi xuất hiện duy nhất mục đích, chỉ là nói cho ta một bộ bộ pháp. Ngay từ đầu ta còn không có chú ý, thẳng đến ngươi đem kia bộ pháp đi rồi lần thứ hai.”

Lão đầu nhi gật đầu nói: “Trẻ nhỏ dễ dạy. Có tiền đồ, ta xem trọng ngươi nga. Nói, ngươi cảm thấy đó là cái gì bộ pháp?”

Đông Phương Vũ Bình không phải không có đắc ý trả lời nói: “Đó là chuyên môn dùng để đi ra này đào hoa Mê Tung Lâm bộ pháp đi. Thoạt nhìn phức tạp, kỳ thật cũng chính là cửu cung cách mà thôi. Không ngừng gộp đủ số tự, không ngừng tuần hoàn lặp lại, vòng đi vòng lại. Mang chín lí một, tám tam hữu bảy, nhị bốn có vai, tám sáu vì đủ, nằm ở giữa ương.”

Lão đầu nhi gật đầu nói: “Kia, ngươi như thế nào biết nơi nào là bắt đầu địa phương?”

“Đơn giản, ngươi cuối cùng đứng thẳng địa phương.”

Lão đầu nhi cười nói: “Thực hảo. Hai người các ngươi nhớ kỹ, cái này kêu cửu cung bước. Về sau muốn ra vào này đào hoa Mê Tung Lâm, đều cần thiết dùng cửu cung bước. Nếu là lạc đường, trước tìm một cây cây đào đứng yên, sau đó dùng cửu cung chạy bộ. Là có thể đi ra.”

Thi Kính lắc đầu, thờ dãi: “Hảo khó bộ dáng, ta còn không có học được đâu!”

“Làm ngươi Đông Phương sư huynh giáo ngươi.”

Đông Phương Vũ Bình nhìn lão đầu nhi nói: “Nếu, chúng ta thông qua khảo nghiệm, có phải hay không nói, chúng ta có thể bài sư?”

Lão đầu nhi cười nhạo một tiếng, nói: “Bài sư? Còn sớm đâu. Cái này khảo nghiệm chỉ là đại biểu cho các ngươi có thể đứng là tiền nhiệm tạp dịch. Tạp dịch phía trên, là ngoại môn đệ tử, ngoại môn đệ tử phía trên, mới là nội môn đệ tử. Chỉ có nội môn đệ tử mới có tư cách bài sư! Hiểu không?”

Đông Phương Vũ Bình tức khắc hết chỗ nói rồi, nho nhỏ môn phái, quy củ thật nhiều! Hảo đi, tạp dịch liền tạp dịch!

“Chúng ta đây hai cái tiểu tạp dịch, hiện tại muốn làm cái gì công tác a?”

Lão đầu nhi chỉ vào đào hoa tiên lâm nhà tranh nói: “Từ hôm nay trở đi, các ngươi liền ở nơi này đi. Các ngươi nhiệm vụ chính là, mỗi ngày đi đào hoa Mê Tung Lâm vì cây đào lâm tưới nước hai mươi gánh.”

Đông Phương Vũ Bình nhìn nhìn chung quanh, hỏi: “Sau đó đâu?”

Lão đầu nhi cười hi hi nói: “Ăn uống gì đó, chính mình giải quyết. Ta cho các ngươi để lại không ít đồ ăn. Một năm lúc sau, cuối năm khảo hạch. Nếu là đạt tiêu chuẩn, mới có cơ hội thăng vì ngoại môn đệ tử. Nếu là lười biếng, hừ hừ, hai người các ngươi liền cho ta cuốn lên pho đệm chăn cuốn, cắt đi.”

Đông Phương Vũ Bình hỏi: “Vậy ngươi ở nơi nào?”

Lão đầu nhi cười chỉ chỉ khe sâu chỗ sâu trong, nói: “Ta đương nhiên ở tại nội môn bên trong. Chẳng qua, từ đào hoa tiên lâm đến nội môn, phải bị quá Đào Hoa Yêu Cơ địa bàn, các ngươi cũng không nên xông loạn nga.”

Đông Phương Vũ Bình cười nói: “Ai hiếm lạ a! Hừ!”

Lão đầu nhi chỉ chỉ túi tiền, nói: “Còn có, mỗi người một lượng vàng, cũng không nên quyệt nợ nga.”

Đông Phương Vũ Bình trừng mắt nhìn lão nhân liếc mắt một cái, nghĩ nghĩ, đưa tiền, xong việc.

Lão đầu nhi vừa lòng hướng tới khe sâu chỗ sâu trong đi bộ đi qua, lúc gần đi, còn làm Đông Phương Vũ Bình bọn họ chiếu cổ hảo tam con ngựa.

Đông Phương Vũ Bình nhin không được hỏi: “Nơi này như thế nào như vậy quanh què a? Chẳng lẽ toàn bộ thảo môn cũng chỉ có chúng ta hai cái tạp dịch sao?”

Lão đầu nhi đã biến mất không thấy, thanh âm lại chậm rãi truyền đến: “Không sai. Bởi vì, mặt khác tạp dịch, đều bị ăn, ngươi hiểu.”

Thi Kính ôm Đông Phương Vũ Bình cánh tay hỏi: “Làm sao bây giờ a, sư huynh?”

Đồng Phương Vũ Bình cười nói: “Sợ cái gì, tới đâu hay tới đó. Vạn sự có sự huyênh!”

Đồng Phương Vũ Bình trong lòng lại là ở cười trộm, may mắn lúc trước đem Thi Kính quai đến thảo cửa, bằng không, một người ở chỗ này đương tạp dịch, cả ngày cùng Lam béo đái ở bên nhau, đến có bao nhiêu cô đơn!

Thảo môn mang cho Đồng Phương Vũ Bình cảm giác cũng không tệ lắm, chỉ là, lão nhân kia nhi gian tà nhi, làm gì đều thiết trí một cái một năm thời gian điểm mấu chốt, đặc phiên nhân.

Nếu muốn ở chỗ này thường trú, Đồng Phương Vũ Bình lập tức mang theo Thi Kính đi xử lý đảo hoa tiên lâm kia một loạt nhà tranh. Đảo hoa tiên lâm tổng cộng có một loạt cộng năm gian nhà tranh. Ở giữa kia gian lớn nhất, giống như là một cái phòng khách. Hai bên các có một cái phòng ngủ. Nhất bên trái phòng là phòng tạp vật, bên trong phóng lão đầu nhi mua một bộ phận sinh hoạt vật tư. Nhất bên phải phòng là phòng bếp, bên trong tuy rằng đơn sơ, nội bồn chén tràn đều có. Nhà tranh phía trước có một khối đất bằng, đất bằng bên cạnh có một cái mã lều. Đất bằng phía trước, có một cái dòng suối nhỏ. Dòng suối nhỏ từ khe sâu chỗ sâu trong lưu tới, chảy về phía đảo hoa Mê Tung Lâm. Dòng suối nhỏ bắt quả mấy mét khoan, thủy thực thiển. Dòng suối nhỏ thượng còn có một tòa cầu đá, nối thẳng đảo hoa Mê Tung Lâm.

Đồng Phương Vũ Bình mang theo Thi Kính đi trước đem phòng ngủ cùng phòng bếp thu thập một lần, sau đó đi phòng tạp vật rửa sạch vật tư. Cuối cùng, nắm tam con ngựa nhĩ đi ra ngoài tản bộ, UU đọc sách www.uukanshu.net thuận tiện ăn chút thảo. Không có biện pháp, lão đầu nhi để lại cho ngựa thực liệu cũng không nhiều, nhiều nhất chỉ có thể căng ba năm tháng, căng không đến một năm thời gian, chỉ có thể làm ngựa ăn nhiều một chút thảo.

Rốt cuộc, ở lão đầu nhi trước mặt, Đồng Phương Vũ Bình chỉ lặng lẽ sử dụng phóng đại đèn cùng NS huy chương. Mặt khác đạo cụ có thể không bại lộ liên tận lực đừng bại lộ.

Lưu xong mã, đến phòng bếp, nấu cơm ăn. Tuy rằng Đồng Phương Vũ Bình trong tay còn có rất nhiều từ lâu ảnh chụp (cảm tạ Lam béo lúc trước ở Đại vương trong trấn quay chụp chỉ lữ), nhưng là, vì tránh cho thường xuyên sử dụng đạo cụ bại lộ Lam béo, Đồng Phương Vũ Bình quyết định có thể tinh tặc tinh. Nhặt từ tuy rằng quá đến khổ một chút, nhưng là, này cũng coi như là một loại tu hành sao. Thật sự chịu không nổi, lại gặm chân gà đi!

Cùng Thi Kính com nước xong, liền từ phòng tạp vật lấy ra hai pho thùng nước, cùng Thi Kính bắt đầu gánh nước tưới thụ.

Thủy liền từ dòng suối nhỏ trang, Đồng Phương Vũ Bình thùng nước trang tràn đầy, Thi Kính thùng nước chỉ trang một nửa.

Hai mươi gánh thủy, tuy rằng không nhiều lắm. Nhưng là đối với không như thế nào làm việc nhi Đồng Phương Vũ Bình cùng Thi Kính tới nói, tuyệt đối là cái khổ sống.

May mắn, thảo môn lão đầu nhi chủ yếu là tương rèn luyện hai người bọn họ cừu cung bước, cho nên, phòng tạp vật thùng nước đều không lớn.

Nhặt từ quá thật sự mau, cũng rất khoái nhac.

Đồng Phương Vũ Bình cùng Thi Kính có khi buổi sáng gánh thủy, buổi chiều chơi đùa. Có khi buổi sáng chơi đùa, buổi chiều gánh thủy. Một mõi liền nghỉ ngơi, đói bụng, Đồng Phương Vũ Bình liền đi phòng bếp lộng một ít đơn giản cơm canh. Thèm, liền phóng đại một ít gà nướng vịt quay tới ăn. Nhặt từ quá đến hào không tiêu sái.

Chậm rãi, hai người cừu cung bước cũng đều thuần thực, có thể ở đảo hoa Mê Tung Lâm tùy ý ra vào mà không sợ hãi lạc đường.

Chậm rãi, gà nướng vịt quay đều ăn nị.....

Hào tương thay đổi khẩu vị! Không phải không có khác đồ ăn phẩm có thể phóng đại, chỉ là vịt quay gà nướng nhất phương tiện hơn nữa số lượng nhiều nhất mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Hoa Môn cô nương

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Lam béo cả ngày nhắc mãi đồng la thiêu. Thi Kính nhưng thật ra chưa nói cái gì, bắt quả nhìn đáng về của hắn có chút nhớ nhà. Tuy rằng hắn trong nhà không có người sống. Nhưng là, quê nhà luôn là tốt đẹp.

Hào muốn đi son ngoại đào hoa trong trấn bốn phía mua sắm một phen, đặc biệt là đi mua một ít bất đồng khẩu vị mỹ thực càng là cần thiết.

Chính là, rời núi lộ, không quen biết a.

Nhưng thật ra có thể dùng trúc chuồn chuồn thêm ân thân y bay ra đi. Nhưng là, này thảo môn nhưng không thật là thảo làm môn phái. Một cái đào hoa Mê Tung Lâm khiến cho Đông Phương Vũ Bình cảm thấy nguy cơ. Nếu là tùy tiện hướng bầu trời phi, trời biết sẽ phát sinh cái gì, vẫn là ôn hòa điểm hảo.

Mấy ngày nay, Đông Phương Vũ Bình ở mãi lầu bên cạnh dựng một cái buồng vệ sinh. Thật là, hay là này thảo môn nguyên lai tạp dịch đều là tùy chỗ đại tiểu tiện vẫn là bọn họ đều có thể tích cốc không ăn không uống? Cự nhiên buồng vệ sinh đều không có kiến tạo một cái.

Có buồng vệ sinh lúc sau, Thi Kính rõ ràng cao hứng rất nhiều, rốt cuộc, từ nay về sau không bao giờ dùng trốn đến cây đào lâm đi phương tiện. Bởi vì mỗi lần đi cây đào lâm phương tiện lúc sau, còn muốn dưỡng cữu cung đi ra khỏi tới. Tuy rằng như vậy có thể thực mau rèn luyện chính mình cữu cung từng bước pháp, nhưng là, một đến hoảng có mợc có!

Dựng buồng vệ sinh, tắm rửa gian cũng là cần thiết.

Có tắm rửa gian, Thi Kính đều biến trắng vài phần.

Một ngày này, buổi sáng tươi xong rồi thủy, Đông Phương Vũ Bình chính mang theo Thi Kính cùng Lam béo, ở dòng suối nhỏ sưu tầm tiểu ngư tiểu tôm, chuẩn bị dùng kính lúp tới phóng đại lúc sau nướng ăn, thay đổi khẩu vị.

Đột nhiên, nghe thấy son cốc ngoại truyện tới một trận giọng nữ hò hét: “Thảo Thanh Tầm, ngươi đi ra cho ta! Lại không ra, ta tạp ngươi này lạn môn!”

Đông Phương Vũ Bình cùng Thi Kính liếc nhau, tức khắc trở nên cao hứng phấn chấn, trong tay tự chế túi lưới đều từ bỏ, vọt tới đào hoa tiên lâm bên cạnh chuẩn bị xem náo nhiệt.

Quả nhiên, chỉ chốc lát sau, biến mất hơn phân nửa tháng lão đầu nhi lại lần nữa xuất hiện.

Lúc này đây, Đông Phương Vũ Bình nhìn ra môn đạo.

Chỉ thấy lão nhân kia nhi hai chân như bay, trực tiếp từ son cốc chỗ sâu trong chạy mau ra tới, dọc theo đường đi, không mang theo khối một mảnh đào hoa! Này khinh công, quả nhiên lợi hại!

Hoặc là nói, này không phải khinh công, mà là tiên gia pháp thuật?

Có người tới cửa đá quán, hắc hắc, lúc này tổng có thể nhìn đến thảo môn một ít thật công phu đi!

Mặt khác, thảo môn hư thật, lần này tổng có thể dò thám biết một vài.

Tổng không thể địch nhân tới cửa đá quán, toàn bộ thảo môn tu sĩ đều đem chính mình cao cao treo lên, chẳng quan tâm đi.

Nhưng mà, từ cái gọi là son cốc chỗ sâu trong nội môn ra tới thảo môn tu sĩ, cự nhiên cũng chỉ có lão nhân kia nhi một cái. Này càng thêm làm Đông Phương Vũ Bình kết luận, cái này thảo môn, có lẽ cũng chỉ có lão đầu nhi một cái tu sĩ! Lại nhiều, cũng nhiều không đến chạy đi đâu!

Lão nhân kia nhi nhìn Đông Phương Vũ Bình cùng Thi Kính liếc mắt một cái, không nói một lời, vọt vào đào hoa Mê Tung Lâm.

Đông Phương Vũ Bình cùng Thi Kính liếc nhau, cũng đi theo vọt đi vào.

Còn hảo, trong khoảng thời gian này, hai người đều có cần luyện cữu cung bước. Lão đầu nhi chạy trốn thực mau, nhưng là ở đào hoa Mê Tung Lâm, hẳn cũng đến dựa theo cữu cung bước đi phía trước hướng. Chờ đến Đông Phương Vũ Bình hai người vào đào hoa Mê Tung Lâm, còn có thể thấy lão đầu nhi một chút bóng dáng.

Theo lão đầu nhi đi qua dấu vết, hai người một đường đập cữu cung bước, hướng tới son cốc ngoại đi đến.

Qua ước chừng mười lăm phút, hai người sắp đi ra đào hoa Mê Tung Lâm khi, rốt cuộc nghe thấy son cốc ngoại truyện tới tán thanh âm.

“Hoa Thiên Kiêu, Hoa Bách Mị, các ngươi hai chị em lại đến chúng ta thảo cửa làm cái gì?”

“Hừ, biết rõ cố hỏi! Chúng ta Hoa Môn cùng ngươi thảo môn chi gian ân oán, chẳng lẽ ngươi còn không rõ ràng lắm sao?”

Hoa Môn? Đông Phương Vũ Bình cùng Thi Kính nhìn nhau sửng sốt, này lại là một cái tân môn phái đâu. Hơn nữa giống như cùng chúng ta thảo môn từng có tiết, này náo nhiệt, cần thiết đến xem a!

Hai người gia tăng bước chân, ba bước hai bước chạy ra khỏi đào hoa Mê Tung Lâm.

Thảo môn ngoài cửa lớn, tới cửa tới đá quán Hoa Môn “Người đồng thế mạnh”. Hoa Thiên Kiêu một thân hồng y, mặt nếu đào hoa, cầm trong tay một phen nửa trong suốt quạt tròn, quạt tròn thượng thêu mười dặm rừng đào. Hoa Bách Mị một thân áo lục, tay cầm một cái trường tiên, trường tiên tiếp

nước hơi mênh mông, giống như một cái rỗng nước.

Này hai người phía sau, còn đi theo tám tuổi thanh xuân nữ tử. Không có chỗ nào mà không phải là đáng người nổi bật, tư dung khả nhân. Oanh oanh yến yến, mập ốm cao thấp.

Thảo môn lão đầu nhi cơ bản làm lơ Hoa Thiên Kiêu cùng Hoa Bách Mị hai người. Đó là bởi vì bọn họ ba người đều là lão người quen, lão kẻ thù cũng coi như là người quen sao. Nhưng là, đương lão đầu nhi nhìn đến kẻ thù phía sau tám nữ hài nhi khi, trong mắt không tự chủ được toát ra hâm mộ thần sắc.

Hoa Thiên Kiêu xem rất rõ ràng, khẽ cười một tiếng, nói: “Hâm mộ đi. Quen mắt đi! Này tám người, nhưng đều là ta Hoa Môn lần này tuyển nhận chính thức đệ tử, mỗi người linh căn thiên phú đều đủ để tiến vào thiên vương năm đại tiền môn!”

Hoa Bách Mị đem roi vung, cười lạnh nói: “Chỉ tiếc a, người nào đó hẳn là vẫn là từ thủ cái kia tuệ căn gì đó lão quy củ, năm nay lại không chiêu đến đồ đệ đi? Người cô đơn, tân không vất vả?”

Hoa Bách Mị nói âm vừa ra, Đông Phương Vũ Bình cùng Thi Kính hứng thú bừng bừng đi ra đảo hoa Mê Tung Lâm, chuẩn bị xem diễn.

Sau đó, thảo môn trước đại môn một đám nữ nhân, đều mở to hai mắt nhìn, nhìn Đông Phương Vũ Bình cùng Thi Kính.

Hoa Thiên Kiêu cùng Hoa Bách Mị vẻ mặt ngốc bức, Thảo Thanh Tầm cho đã mất đặc ý.

Hoa Thiên Kiêu há to miệng chỉ vào Đông Phương Vũ Bình hỏi: “Người đồ đệ?”

Thảo Thanh Tầm căn bản là không để ý tới nàng, miệt thị biểu tình bao nở rộ.

Hoa Bách Mị đuổi tay triều phía sau tám nữ đệ tử vung lên, quát: “Kia còn chờ cái gì, UU đọc sách [www. uukanshu.net](http://www.uukanshu.net) làm đệ tử của người cùng ta các đệ tử nhất quyết thắng bại đi!”

Đông Phương Vũ Bình tức khắc không bình tĩnh, nói tốt, là ta ra tới xem các người đánh nhau, không phải ta ra tới bị các người Hoa Môn tám người quần ấu a! Lại còn có là tám nữ nhân!

Muốn không xong!

May mắn, Đông Phương Vũ Bình linh cơ vừa động, tả hữu vừa thấy, gãi gãi đầu hỏi: “Ài, ta miêu đâu? Thi Kính, người có nhìn đến ta miêu sao?”

Thi Kính không rõ nguyên do, nhún vai lắc đầu.

Đông Phương Vũ Bình nhân cơ hội xoay người chột lóe, lui về đảo hoa Mê Tung Lâm. Vừa đi, trong miệng còn một bên nhắc mãi: “Miêu miêu, miêu miêu, người ở nơi nào……”

Thảo Thanh Tầm, Hoa Thiên Kiêu, Hoa Bách Mị cùng Hoa Môn chúng đệ tử cùng nhau ngốc bức, hẳn, hẳn cư nhiên liền như vậy chạy trốn? Sự tình quan môn phái danh dự quyết đấu, hẳn, liền như vậy từ bỏ?

Sau đó, mọi người lại cùng nhau đem đôi mắt nhìn về phía Thi Kính.

Thi Kính đột nhiên thấy không ổn, la lên một tiếng, theo sát Đông Phương Vũ Bình mà đi.

Hoa Thiên Kiêu vẻ mặt ý cười, trong tay quạt tròn nhẹ nhàng lay động, hỏi: “Đây là người đồ đệ?”

Hoa Bách Mị cười ha ha, nói: “Cái gọi là tuệ căn, chính là như thế sao? Ha ha ha……”

Thảo Thanh Tầm bất động thanh sắc, nhàn nhạt đáp: “Nhiều lời vô ích. Lão quy củ, chúng ta sau núi cấm địa thấy thật chường.”

Hoa Bách Mị mặt mày lạnh lùng, quát: “Cái gì lão quy củ? Có rắm dưng!”

Hoa Thiên Kiêu ngăn cản Hoa Bách Mị tiếp tục mắng đi xuống, cười nói: “Muội muội, liền tính là dựa theo lão quy củ tới, người cảm thấy hôm nay chúng ta sẽ sợ nàng Thảo Thanh Tầm sao?”

Hoa Bách Mị tròn mắt vừa chuyển, cười nói: “Đúng là như thế! Lão quy củ cũng có dưng tốt thời điểm sao. Ha ha ha ha!”

Thảo Thanh Tầm lại lần nữa nhìn quét một vòng Hoa Môn tám nữ đệ tử, ánh mắt lạnh lùng. Theo sau, đuổi tay chỉ vào thảo môn đại môn nói: “Mời vào đi, hai vị sư tỷ.”

Chương 15: Thảo Thanh Tầm

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Đông Phương Vũ Bình phát hiện một cái vấn đề lớn. Kỳ thật, vừa rồi ở đối mặt Hoa Môn kia tám tiểu cô nương khi, Đông Phương Vũ Bình nhưng thật ra rất muốn biểu một phen, bày ra một chút chúng ta nam tử hán mị lực!

Nhưng là, quay đầu nhìn lại, nima, Lam béo không đuổi kịp!

Đúng vậy, Lam béo thật sự không đuổi kịp. Không biết hắn có phải hay không hái hoa đi.

Như vậy, vấn đề tới.

Trong khoảng thời gian này tới nay, Đông Phương Vũ Bình quá mức với dựa vào Lam béo đạo cụ tới lang bạt dị giới. Đến nỗi với, đương Đông Phương Vũ Bình một khi rời đi Lam béo phụ trợ, bỗng nhiên phát hiện, chính mình cư nhiên đã không có cùng người khác chiến đấu tin tưởng!

Như vậy không thể được!

Tuy rằng Đông Phương Vũ Bình trong lòng ngực còn có một ít đạo cụ, tỷ như phóng đại đèn thu nhỏ lại đèn gì đó. Nhưng Đông Phương Vũ Bình không nghĩ tùy tiện bại lộ chính mình trong tay đạo cụ thù đoạn.

Vì thế, Đông Phương Vũ Bình bỗng nhiên phát hiện, đã không có Lam béo, chính mình phảng phất liền thành hèn nhát!

Không được! Ta cũng là có bàn tay vàng nam nhân! Ta cũng là muốn trở thành “Hỏa ảnh” nam nhân!

Đông Phương Vũ Bình lui tiến đào hoa Mê Tung Lâm, trong lòng liền âm thầm thề: Cần thiết phải nhanh một chút khai phá lợi dụng chính mình bàn tay vàng, cũng cần thiết muốn nhanh hơn chính mình tu luyện tiến trình! Cho dù là năn nỉ i ôi, cũng muốn từ lão đầu nhi nơi đó lộng tới một ít tu luyện pháp thuật a!

Bằng không, chính mình liền thật sự phé đi!

Trong khoảng thời gian này đơn giản an nhàn sinh hoạt, thiếu chút nữa ma diệt Đông Phương Vũ Bình hỏi trường sinh xưng bá thiên hạ “Hùng tâm”!

Ta cũng không phải là đại hùng!

Đông Phương Vũ Bình một đường chạy chậm, về tới nhà tranh, chuẩn bị từ sau đầu lấy ra tạp bài, sau đó bắt đầu triệu hoán!

Lúc này, Thảo Thanh Tầm mở ra đào hoa Mê Tung Lâm trận pháp, mang theo một đám Hoa Môn cô nương, đi tới đào hoa tiên lâm.

Thi Kính lặng lẽ giấu ở phòng bếp bên kia, phảng phất chính mình không nói lời nào, liền sẽ không có người thấy hắn giống nhau.

Hoa Thiên Kiều cùng Hoa Bách Mị mang theo các nàng các đệ tử, cười khanh khách ngồi ở phòng khách đàm tiếu.

Thảo Thanh Tầm đi vào Đông Phương Vũ Bình trước mặt, lời nói thăm thía nói: “Tiểu tử, làm thảo môn đệ tử, ngươi vừa mới biểu hiện, làm ta thực thất vọng.”

Đông Phương Vũ Bình chớp chớp mắt, vui cười nói: “Lão nhân, ta bái sư sao?”

Thảo Thanh Tầm sừng sốt: “Không có.”

Đông Phương Vũ Bình vô tội nhún nhún vai, nói: “Kia không phải kết. Ta chỉ là một cái nhỏ nhỏ tạp dịch, còn không phải chính thức đệ tử, không cái kia tư cách đại biểu chúng ta thảo môn nghênh chiến Hoa Môn bọn tỷ muội.”

Thảo Thanh Tầm khê cần môi, oán hận nói: “Chỉ cần ngươi đánh bại Hoa Môn đệ tử, ta liền đem ngươi lên cấp vì ngoại môn đệ tử!”

Đông Phương Vũ Bình xua xua tay, nói: “Không muốn không muốn! Ta cảm thấy, đương một cái tạp dịch, khá tốt. Mỗi ngày ăn uống no đủ, chọn gánh nước, tưới tưới hoa, cuộc sống gia đình quá đến, tằm tắc, dễ chịu!”

Thảo Thanh Tầm nhất phen bạch nhãn, nói: “Trực tiếp thắng nội môn đệ tử!”

Đồng Phương Vũ Bình có điểm tâm động, vừa mới còn nghĩ từ Thảo Thanh Tầm nơi này lộng điểm tu luyện pháp thuật gì đó, này không, hần liền mất trông mong tiến đến chính mình trước mặt tới đưa cơ hội.

Vì thế, Đồng Phương Vũ Bình tắc hê hê nói: “Nói thật, lão nhân, ta cũng tưởng giúp chúng ta thảo môn làm rạng rỡ. Chính là, ta sẽ không bắt luận cái gì pháp thuật, như thế nào đánh a?”

“Ngươi không phải sẽ Hàng Long Thập Bát Chương sao?”

“Đó là phạm tục võ công. Đánh không thắng pháp thuật. Điểm này tự mình hiểu lấy ta còn là có. Nếu không, ngài tự mình thượng, lấy ngài thân thù, thu thập này đó cận bã quả thực không cần quá dễ dàng, ngài nói có phải hay không?”

Thảo Thanh Tầm lại lần nữa trắng Đồng Phương Vũ Bình liếc mắt một cái, nói: “Nếu là ta thượng, vậy phải đối phó Hoa Thiên Kiều tỷ muội. Đánh một cái ta nhưng thật ra không sợ, nhưng là các nàng hai cái không biết xấu hổ, trước nay đều cùng nhau thượng, quần ầu! Ta không nắm chắc a.”

“Thật sự không được, nếu không, ngài đem nội môn những cái đó sư huynh sư tỷ sư thúc sư bá gì đó, kêu mấy cái ra tới, Hoa Môn các tiểu cô nương, còn dám nhảy nhót?”

Thảo Thanh Tầm hồ hững nhìn Đồng Phương Vũ Bình liếc mắt một cái, thờ dãi: “Hảo đi. Ta hôm nay liền cùng ngươi giao cái đề. Kỳ thật, thảo môn cũng chỉ dư lại chúng ta mấy cái đệ tử. Ngươi thượng vẫn là không thượng, chính ngươi nhìn làm đi.”

Đồng Phương Vũ Bình trong lòng lộp bộp một chút, quả nhiên là như thế này! Thảo môn, thật là cái gánh hát rong a! Cư nhiên chỉ có Thảo Thanh Tầm một người!

Đồng Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, trịnh trọng nói: “Muốn thượng, có thể. Nhưng là, lão nhân, ngươi tổng hần là dạy ta một chút pháp thuật a. Bằng không, như thế nào đánh?”

Thảo Thanh Tầm nhàn nhạt nói: “Cái này tạm thời không cần thiết. Bởi vì kế tiếp phải tiến hành tỷ thí, không phải trực tiếp cùng Hoa Môn đệ tử đối chiến, lấy ngươi thân thù cũng đủ đối phó rồi.”

“Không phải đối chiến? Kia chơi cái gì?”

Thảo Thanh Tầm thờ dãi một tiếng, nói: “Nói, chúng ta thảo môn cùng Hoa Môn nguyên bản chính là một cái tiên môn, tên là Tiên Hoa Linh Thảo Môn. ....”

Đồng Phương Vũ Bình vừa thấy Thảo Thanh Tầm muốn đi vào đại chiêu “Vô hạn hồi ức chi thuật”, tức khắc cảm giác đầu đại, vội vàng nói: “Đình chỉ, tạm dừng! Có thể hay không dừng hồi ức, nói ngắn gọn gấp trăm lần mau vào, nói trọng điểm nhưng hảo?”

Thảo Thanh Tầm hừ lạnh một tiếng, nói: “Tóm lại, ở chúng ta thảo môn sau núi cấm địa, có một chỗ tên là Băng Tuyết Sơn Cốc Thí Luyện Trường. ....”

Đồng Phương Vũ Bình lại lần nữa nhìn không được phun tào: “Băng Tuyết Sơn Cốc? Không phải đâu, ta ca! Ta nhớ rõ chúng ta từ Thiên Vương Sơn ra tới lúc sau, một đường hướng nam đi a! Chúng ta thảo môn nơi này non xanh nước biếc, cây xanh thành bóng râm, ngươi cùng ta nói sau núi có cái cấm địa, bên trong là băng tuyết thế giới? Này quá không khoa học đi!”

Thảo Thanh Tầm dùng tay vịn ngạch, lười đi để ý Đồng Phương Vũ Bình vô hạn phun tào chi thuật, tiếp tục nói: “Ngươi chỉ cần tiến vào Băng Tuyết Sơn Cốc, phá tan trên đường các loại băng tuyết tiểu yêu vậy đó, UU đọc sách www.uukan.shu.net cầm lại Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ nhất thông quan lệnh bài có thể! Chúng ta cùng Hoa Môn tỷ thí chính là, xem ai trước cầm lại cửa thứ nhất thông quan lệnh bài. ....”

Đồng Phương Vũ Bình vô hạn tưởng tượng: Này nima, hảo cường liệt trò chơi đã coi cảm có mộc có. ....

Ai, không đúng! Từ từ!

Đồng Phương Vũ Bình há to miệng hỏi: “Ngươi vừa rồi nói, phá tan băng tuyết tiểu yêu vậy đó? Tiểu yêu? Ngươi xác định là tiểu yêu?”

Thảo Thanh Tầm cười lạnh một tiếng hỏi: “Như thế nào, ngươi sợ?”

“Không phải, kia chính là yêu quái a! Mặc dù là 1 cấp tiểu yêu, kia cũng là yêu quái a! Đó là ta như vậy phạm nhân có thể đối phó sao?”

Thảo Thanh Tầm bình tĩnh nói: “Yên tâm, ngươi không phải sẽ Hàng Long Thập Bát Chương sao? Lại vô dụng, ngươi dùng cừu cung bước, đủ để chạy thoát cửa thứ nhất bất luận cái gì tiểu yêu đuôi giết. Sợ cái gì? Chẳng lẽ nói, trong khoảng thời gian này, ngươi liền cừu cung bước đều không có luyện hảo?”

“Cừu cung bước nhưng thật ra không có vấn đề, chính là. ....”

Thảo Thanh Tầm đánh gãy Đồng Phương Vũ Bình nói: “Đừng chính là! Ngươi còn có phải hay không nam nhân? Thảo môn đại nạn hết sức, chẳng lẽ ngươi cũng chỉ biết thoái thác trách nhiệm sao?”

Đông Phương Vũ Bình già mồm đáp: “Thiệt! Ta không phải nam nhân? Vậy còn ngươi? Lão nhân? Ngươi cũng là nam nhân a, vì cái gì ngươi không thương?”

Thảo Thanh Tầm đang muốn cãi cọ vài câu, lại thấy Hoa Thiên Kiêu đột nhiên đứng ra, nhọc nhọc hỏi: “Như thế nào, vị này đáng yêu tiểu đệ đệ, chẳng lẽ ngươi còn không biết, ngươi trước mặt đứng Thảo Thanh Tầm tiên sư, kỳ thật là cái nữ nhân a? Ngươi đừng nhìn nàng cả ngày một bộ lão nhân trang điểm, này kỳ thật là hán quái dị đam mê mà thôi. Nàng liền thích dịch dung thành tiên phong đạo cốt lão tiên sư, nơi nơi giả danh lừa bịp.....”

Thảo Thanh Tầm há mồm không nói gì, sắc mặt ửng đỏ.....

Đông Phương Vũ Bình đã không có chú ý Hoa Thiên Kiêu câu nói kế tiếp, trong đầu chỉ quanh quẩn hai chữ: Nữ nhân, nữ nhân, nữ nhân.....

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Hoa Môn 8 nữ

Tác giả: Mộc Đào Trảm Nguyệt

Đông Phương Vũ Bình tròn to ngưu mắt, từ trên xuống dưới, từ tả đến hữu, phía trước phía sau, đem Thảo Thanh Tầm nhìn cái thông thấu.

Này không khoa học!

Lấy yêm duyệt tấn thiên hạ mỹ nữ kinh nghiệm, cư nhiên không có nhìn ra cái này “Lão nhân” cư nhiên là cái thư nhi?!

Chẳng lẽ, ta 24K hợp kim Titan mắt to, biến thành mắt chó lap? Hạt lap.....

Hoa Thiên Kiêu không ngừng đánh giá đối diện không nói gì Thảo Thanh Tầm cùng Đông Phương Vũ Bình. Hoa Bách Mị thấu đi lên tận tình trào phúng: “Đừng nhìn lap. Thảo Thanh Tầm liền này đức hạnh. Tiểu tử, ta xem ngươi còn man thuận mắt, nếu không, ngươi suy xét suy xét, gia nhập chúng ta Hoa Môn được. Dù sao hôm nay lúc sau, này tông môn nơi dừng chân, chính là chúng ta Hoa Môn lap.....”

Đông Phương Vũ Bình nhìn nhìn Hoa Thiên Kiêu tỷ muội, nhếch miệng, theo sau hỏi: “Lão nhân, nơi dừng chân gì đó, có ý tứ gì?”

Thảo Thanh Tầm ho nhẹ một tiếng, nói: “Nơi này là chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn tông môn nơi dừng chân, 5 năm trước, ta từ Hoa Môn trong tay thắng tông môn nơi dừng chân sử dụng kỳ hạn. Tỷ thí nội dung, chính là sau núi cấm địa cửa thứ nhất thông quan lệnh bài. Đây là chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn quy củ.”

Hoa Bách Mị oán hận nói: “Là lão quy củ, vô nhân tính xú quy củ.....”

Thảo Thanh Tầm lạnh lùng nói: “Hai vị sư tỷ, chúng ta thảo môn còn ở bố trí chiến thuật, các ngươi ở bên cạnh nghe lén, chẳng lẽ là quá chột dạ, sợ bại bởi chúng ta?”

Hoa Thiên Kiêu cùng Hoa Bách Mị đồng thời hừ lạnh một tiếng, xoay người trở lại phòng khách ngồi xuống.

Thảo Thanh Tầm đón Đông Phương Vũ Bình tò mò hai mắt, bình tĩnh nói: “Tóm lại, đừng đồng tưởng tây suy nghĩ. Ngươi muốn trước hết cầm lại thông quan lệnh bài, bằng không, chúng ta liền đánh phải ăn ngủ ngoài trời đầu đường.”

Đông Phương Vũ Bình nhếch miệng cười, hỏi: “Hành! Ai kêu ta là thảo môn duy nhất nam nhân đâu! Ân, Thi Kính không tính, hán là nam hài. Nói đi, muốn ta như thế nào làm?”

Thảo Thanh Tầm gật đầu nói: “Ngươi nhớ kỹ, tiến vào Băng Tuyết Sơn Cốc lúc sau, bởi vì trận pháp quan hệ, tiến vào địa điểm là tùy cơ. Nhưng là, thông quan lệnh bài vị trí có thể khẳng định, liền ở toàn bộ sơn cốc cửa thứ nhất trung ương núi non đỉnh núi, nơi đó có một cái tế đàn. Dọc theo đường đi, ngươi khả năng hội ngộ đến băng tuyết thỏ, băng Phong Lang, dữ dẫn băng hùng chờ tiểu yêu. Không cần quá để ý chúng nó. Có thể đánh liền đánh, đánh không thắng liền chạy. Cũng có khả năng gặp được Hoa Môn đệ tử, cũng là một đạo lý, có thể đánh liền đánh, đánh không thắng liền chạy.....”

Đông Phương Vũ Bình: Nguyên lai này Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ nhất, khảo nghiệm chính là các đệ tử trường bào năng lực a.....

Thảo Thanh Tầm nói một ít thông quan chú ý hạng mục công việc, cuối cùng đỏ mặt nhỏ giọng nói: “Chỉ cần ngươi thắng thảo môn đệ tử, trở về về sau, ta

chẳng những thắng người vì nội môn đệ tử, giáo người tiên thuật, còn làm người nhìn xem ta vốn dĩ dung mạo. Nhớ kỹ, ta chờ người thắng lợi trở về.”

Đồng Phương Vũ Bình nhìn mặt đỏ hồng Thảo Thanh Tầm, trong lòng điên cuồng gào thét: Ta đi, này xem như dụ hoặc ta sao? Cần thiết đúng không!

Thảo môn bên này ở an bài chiến thuật, Hoa Môn bên kia cũng không thất thần. Hoa Thiên Kiêu, Hoa Bách Mị đang ở nơi đó cùng tám nữ đệ tử riu rít nhỏ giọng nói cái gì.

Qua non nửa cái canh giờ, hai bên hội họp. Cùng nhau rời đi đào hoa tiên lâm, đi hướng khe sâu chỗ sâu trong nội môn sở tại.

Thi Kính, Lam Béo cũng yên lặng theo ở phía sau, xem diễn.

Đoàn người xuyên qua đào hoa Mê Tung Lâm, không bao lâu, đi tới một tầng lớn kiến trúc trước mặt.

Đồng Phương Vũ Bình liếc mắt một cái nhìn lại, thật lớn một mảnh kiến trúc! Ban công đình các, tiểu kiều nước chảy, núi giả hành lang gấp khúc, nhất phái cổ phong. Chỉ là, này đó kiến trúc thượng đều trường cỏ dại, che kín tro bụi, một bộ tiêu điều thừa thớt bộ dáng.

Thảo môn Thảo Thanh Tầm cùng Hoa Môn Hoa Thiên Kiêu, Hoa Bách Mị ba người, khó được thống nhất một lần ý kiến: Ai, chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn lưu lạc như vậy, thẹn với tổ sư a.

Mọi người không có tiếp tục hướng nội môn đi, mà là đi tới một chỗ quảng trường. Quảng trường diện tích rất lớn, đều là dùng thật lớn đá xanh phô thành, có vẻ khí thế bao la hùng vĩ. Quảng trường trung ương, cư nhiên còn có một chỗ truyền tông pháp trận!

Đây là Đồng Phương Vũ Bình lần đầu tiên thấy truyền tông pháp trận, nhìn không được nhìn nhiều vài lần. Còn không có thấy rõ ràng pháp trận thượng huyền ảo hoa văn, chỉ cảm thấy trước mắt một bạch, tức khắc đầu vầng mắt hoa. Lại mở mắt ra khi, phát hiện chính mình đoàn người đã rời đi nội môn quảng trường, đi tới một chỗ thật lớn sơn cốc trước.

Sơn cốc này, toàn thân màu ngân bạch. Rét lạnh đến xương băng phong từ sơn cốc chỗ sâu trong thổi ra tới, Đồng Phương Vũ Bình tức khắc đánh một cái run run.

Quả nhiên không hổ là Băng Tuyết Sơn Cốc a! Liền sơn cốc bốn phía thụ, đều là hàng năm tuyết đọng. Trên mặt đất tất cả đều là từ thật dày tuyết chôn chôn mà thành, vách núi bên cạnh, treo vô số băng lăng, cảm giác lập tức tới rồi bắc cực.....

Tiên hiệp thế giới, quả nhiên không thể dùng khoa học đạo lý tới giải thích a.

Băng Tuyết Sơn Cốc lối vào, có một tòa thật lớn băng môn. Băng môn chỗ lập lòe một khối thật lớn quang sáng, loáng thoáng có thể thấy rõ ràng quang sáng bên trong sơn cốc phong mạo.

Thảo Thanh Tầm đối Đồng Phương Vũ Bình nói: “Chính là nơi này. Tiến vào này nói quang môn lúc sau, chính là Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ nhất. Có lên!”

Đồng Phương Vũ Bình trịnh trọng gật gật đầu, sau đó, hướng tới Hoa Môn kia tám nữ đệ tử đi đến.

Hừ hừ, các người này đó tu sĩ, cả ngày chỉ biết là đánh đánh giết giết, nào biết đâu rằng biết người biết ta bách chiến bách thắng đạo lý!

Không biết vì cái gì, kia tám tiểu cô nương cũng hướng tới Đồng Phương Vũ Bình cười hi hi đi tới.

Đồng Phương Vũ Bình cười ha hả đứng yên, hỏi: “Sư huynh ta kêu Đồng Phương Vũ Bình, không biết vài vị sư muội như thế nào xưng hô?”

Đối diện một đám Hoa Môn đệ tử, vừa thấy chính là mười bốn tuổi bộ dáng, đương nhiên là sư muội lập.

Đồng Phương Vũ Bình trong lòng thậm chí ác thú vị tưởng: Nếu là này đàn tiểu cô nương tuổi tác ở tiểu một ít, chỉ sợ cũng bị Thiên Vương Sơn năm đại tiên môn chiêu đi rồi, nơi nào còn luân được đến Hoa Thiên Kiêu tỷ muội thu các nàng làm đồ đệ.

Hoa Môn các tiểu cô nương hi hi ha ha vây quanh Đồng Phương Vũ Bình một vòng, trong đó một cái tuổi lớn nhất ăn mặc màu đỏ áo váy nữ hài nhi cầm trong tay một chi hoa mai chi đứng ra nhẹ nhàng một phúc nói: “Ta kêu hoa mai, gặp qua Đồng Phương sư huynh.”

Hoa mai? Thoại mai! Có thể ăn sao?

Cái thứ hai nữ hài nhi ăn mặc màu lam áo váy, cầm trong tay một gốc cây hoa lan nhẹ nhàng một phúc nói: “Ta kêu hoa lan, gặp qua Đồng Phương sư huynh.”

“Đình, đình một chút!” Đồng Phương Vũ Bình nhìn các nàng trong tay pháp khí, cười hi hi nói: “Hoa mai, hoa lan. Nga, ta đã hiểu.”

Đồng Phương Vũ Bình theo sau chỉ vào mặc màu xanh biếc quần áo cầm trong tay trúc trượng nữ hài nhi nói: “Người kêu hoa trúc, UU đọc sách [www. uukanshu.net](http://www.uukanshu.net) đúng không?”

Đồng Phương Vũ Bình lại chỉ vào mặc màu vàng quần áo cầm trong tay cúc hoa trạng pháp khí nữ hài nhi nói: “Người kêu hoa cúc, đúng không?”

Mấy cái nữ hài nhi cùng nhau cười nói: “Đúng rồi. Đông Phương sư huynh thật lợi hại.”

Đông Phương Vũ Bình lại nhìn về phía dư lại bốn cái nữ hài nhi, các nàng trong tay phân biệt cầm cầm cờ thư kiếm.

“Hoa cầm, hoa cờ, hoa thư, hoa kiếm. ....”

Nữ hài nhi nhóm cùng nhau cười vang: “Toàn đúng rồi! Thật lợi hại.”

Đông Phương Vũ Bình nhin không được phun tào: “Này nên không phải là Hoa Thiên Kiều cùng Hoa Bách Mị cho các ngươi lấy được tên đi, mai lan trúc cúc, cầm cờ thư kiếm, thật đủ kỳ ba.”

Hoa Bách Mị nghe thấy được Đông Phương Vũ Bình phun tào, quát: “Như thế nào, tiểu tử, ngươi có ý kiến?”

Đông Phương Vũ Bình liên thanh đáp: “Không! Không ý kiến!”

Dứt lời, chung quanh Hoa Môn các nữ hài đều cười.

Thảo Thanh Tầm như cũ một bộ mặt vô biểu tình bộ dáng, Thi Kính đều bị chọc cười, Lam béo cũng là không hề giữ lại phụng hiến ra bản thân ngây ngô cười.

Thảo Thanh Tầm nhân nhạ nói: “Nói xong sao? Nói xong liền lên đường đi.”

Đông Phương Vũ Bình tức khắc hết chỗ nói rồi, ta đi, lên đường! Ngươi liền không thể nói điểm cát tường từ ngữ sao?

Đông Phương Vũ Bình ngượng ngừng đi vào Băng Tuyết Sơn Cốc quang trước cửa, trong lòng âm thầm thở dài: Này mấy cái nữ hài nhi nhìn như không hề tâm cơ, trên thực tế các nàng đều tiểu tâm cẩn thận nhìn ta nhất cử nhất động đâu. Ai, làm cho ta tưởng dấn mấy trương NS huy chương đều không có cơ hội. Xem ra chỉ có thể nghĩ biện pháp khác.

Hoa Môn tám nữ bên kia, các nàng cũng tụ ở bên nhau lặng lẽ lời nói.

Hoa mai: “Hoa cầm muối muối, chuẩn bị cho tốt sao?”

Mặt khác bảy nữ đều nhìn hoa cầm, hoa cầm đắc ý khẩy một chút cầm huyền, cười nói: “Bao ở ta trên người. Lúc này đây, chúng ta Hoa Môn thắng định rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: mê người chiến cơ

Tác giả: Mộc Đào Trâm Nguyệt

Theo Thảo Thanh Tầm cùng Hoa Thiên Kiều ra lệnh một tiếng, Hoa Môn tám nữ dẫn đầu vọt vào Băng Tuyết Sơn Cốc quảng sáng đại môn. Này dù sao cũng là một cái cạnh tốc trạm kiểm soát, mỗi một phân mỗi một giây đều rất quan trọng.

Đông Phương Vũ Bình lại là không nóng nảy, cười ha hả nhìn Lam béo.

Lam béo trong lòng tức khắc sinh ra một trận dự cảm bất hảo, vội vàng hô: “Không cần, không cần! Ta chỉ là tới xem diễn. ....”

Đông Phương Vũ Bình vọt tới Lam béo trước mặt, một phen sao khỏi Lam béo tròn vo thân mình, đối với Thi Kính làm cái khuôn mặt tươi cười, xoay người hướng tới Băng Tuyết Sơn Cốc đại môn phóng đi.

Mọi người chỉ nhìn thấy Đông Phương Vũ Bình liền sầm quan đều luyến tiếc ném xuống hán màu lam miêu mẽ, trong lòng đều cảm thán nói: Ai, Đông Phương Vũ Bình cùng hán sủng vật miêu mẽ cảm tình thật tốt a. Một cái thích tiểu động vật nam sinh, khẳng định thực ôn nhu đi. ....

Đến nỗi Lam béo kia thê lương tiếng kêu, ở mọi người trong tai chỉ là từng đợt đáng yêu “Miêu miêu miêu miêu. ....”

Tiến quang môn, Hoa Môn tám nữ đã bị tùy cơ truyền tống tới rồi Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ nhất bên cạnh vị trí. Hoa trúc nhin không được hỏi: “Hoa cầm muội muội, ngươi rút cuộc đối cái kia thảo môn tiểu tử làm cái gì a? Nói đến nghe một chút, làm chúng ta mở rộng tầm mắt.”

Mặt khác mấy cái nữ hài nhi đều tò mò nhìn hoa cầm. Hoa cầm trong mắt hiện lên một tia ngân quang, đặc ý nói: “Rất đơn giản, ta đối hán phóng ra một cái chương mục thuật mà thôi.”

“Có ích lợi gì?”

“Cửa thứ nhất thông quan lệnh bài tất cả mọi người đều ở sư phó nơi đó gặp qua hình ảnh đi?”

“Ân ân, khó coi chết đi được, đen như mực một khối thiết phiến.”

Hoa cầm hơi hơi mỉm cười nói: “Ta dùng chương mục thuật, làm Đông Phương sư huynh ở trong vòng một ngày nhìn đến kia thông quan lệnh bài khi, đều không thể thấy rõ ràng thông quan lệnh bài tướng mạo sẵn có. Chỉ có thể nhìn đến một đồng, ngươi hiểu.”

Hoa kiếm tò mò hỏi: “Một đồng cái gì a?”

Hoa cầm ngượng ngừng thấp giọng nói một câu: “Một đồng ba ba.”

Mặt khác bảy cái nữ hài nhi đều cùng nhau xua tay hoảng não, liên thanh nói: “Thật ghê tởm a, ai u. ....”

Hoa mai cười ha ha, nói: “Hoa cầm, ngươi đủ ngoan!”

Đông Phương Vũ Bình vào Băng Tuyết Sơn Cốc đại môn lúc sau, trong đầu vì có không khoẻ. Nhưng là làm hán kinh ngạc nhất, không gì hơn vừa mới đi ở phía trước Hoa Môn tám nữ, cư nhiên đều không thấy. Chính mình hiện tại đứng thẳng vị trí cũng không phải vừa mới ở Băng Tuyết Sơn Cốc ngoài cửa lớn nhìn đến cảnh tượng. Đầu hơi có chút vựng, quả nhiên, kia nói quang môn là có tùy cơ truyền tống công năng.

Đông Phương Vũ Bình hơi chút đánh giá một chút chính mình bốn phía, băng phong gào thét, ngọc thụ quỳnh chi.

Còn hảo, chung quanh không có một con tiểu yêu, không cần vừa lên tới liền liều mạng chạy trốn.

Lam béo súc ở Đông Phương Vũ Bình trong lòng ngực, thẳng run, hảo lãnh, hảo lãnh!

Đông Phương Vũ Bình sờ sờ trên người áo giáp da, cũng cảm thấy lạnh đến không được. Còn hảo, trên người còn có rất nhiều dùng kiến trúc mô hình cameras chế tạo ra tới các loại tiểu đồ vật. Đông Phương Vũ Bình từ bên trong tuyến vài món hậu áo bông thu nhỏ lại mô hình, dùng phóng đại đèn một chiếu, mặc ở trên người, tức khắc ấm áp nhiều. Lại lộng mấy bình tiểu rượu, hán cùng Lam béo một người uống lên mấy khẩu, một chữ, sáng!

Uống lên hai non rượu liền cảm thấy có chút choáng váng Lam béo, mặt đỏ hồng sao muốn ăn đồng la thiêu.

Đông Phương Vũ Bình lại tặc hề hề nói: “Lam béo, hiện tại liền dựa ngươi.”

Lam béo hí mắt hỏi: “Làm gì?”

“Ngươi cũng nghe kia Thảo Thanh Tầm nói, này Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ nhất, chính là có rất nhiều tiểu yêu gác. Ngươi biết cái gì là tiểu yêu sao?”

Lam béo phì phì thân mình run lên, có chút sợ hãi hỏi: “Nên không phải là cái loại này muốn ăn thịt người yêu quái đi?”

Đông Phương Vũ Bình ha hả cười, nói: “Ngươi cảm thấy đâu?”

Lam béo tức khắc không làm, run giọng nói: “Vũ Bình quân, nếu không, chúng ta vẫn là chạy nhanh rồi đi nơi này đi. Tu cái gì tiên a, quá khủng bố, động bất động liền ăn thịt người.”

Đông Phương Vũ Bình vuốt ve một chút Lam béo tròn vo thân mình, cười nói: “Sợ cái gì. Hết thầy có ta. Mau, đem ngươi mê ngươi phi hành khí đạo cụ lấy ra tới! Chúng ta bay qua đi.”

Lam béo vẻ mặt khó hiểu: “Vì cái gì đâu?”

“Ngu ngốc. Thảo Thanh Tầm riu rít nói nửa ngày, cái gì băng Phong Lang a, cái gì dữ dằn băng hùng a, đều là trên mặt đất chạy tiểu yêu. Liền không có nghe nói một cái sẽ ở bầu trời phi yêu quái. Chúng ta dùng mê ngươi phi cơ trực tiếp bay đến Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ nhất trung ương núi non, cầm thông quan lệnh bài liền xong việc nhì, hiểu không?”

Lam béo cũng phản ứng lại đây, vỗ tay cười nói: “Đúng vậy! Không có có thể phi tiểu yêu, chúng ta mê ngươi phi hành khí đó chính là vô địch! Chính là, chúng ta vì cái gì không cần trực chuẩn chuẩn đâu?”

“Ngươi cảm thấy, trên đầu chúng ta mang trúc chuẩn chuẩn, như vậy đại một đồng ở trên trời bay tới bay lui, trên mặt đất người cùng tiểu yêu sẽ nhìn không thấy chúng ta? Liền tính là chúng ta lại mặc vào ẩn thân y, ngươi cảm thấy chúng ta xuyên như vậy điểm áo bông ở lạnh băng đến xương Băng

Tuyết Sơn Cốc trên không phi hành, này cùng quang thân mình ở trên nền tuyết lỏa bốn có cái gì khác nhau?”

Lam béo suy nghĩ một chút, kia cảm giác quá khủng bố. Lam béo từ trên bụng thứ nguyên túi sờ soạng trong chốc lát, lấy ra hai giá mê ngươì phi cơ. Một trận phun khí in thử thức, một trận đồ cổ cánh quạt hình thức.

Lam béo thập phần tự giác nhảy vào phun khí thức chiến cơ bên trong, Đông Phương Vũ Bình tuy rằng thực mắt thèm, nhưng là, không cần phải tại đây loại sự tình thượng cùng Lam béo so đo, không phải sao.

Lam béo thu nhỏ lại sau ngồi ở khoang điều khiển, hô: “Vũ Bình quân, ngươì sẽ điều khiển này mê ngươì phi hành khí sao?”

Đông Phương Vũ Bình cũng không chút do dự nhắm ngay cánh quạt mê ngươì phi hành khí nhảy xuống, UU đọc sách [www. uukanshu.net](http://www.uukanshu.net) chỉ cảm thấy chính mình nháy mắt thu nhỏ lại, như là bị thu nhỏ lại đèn chiếu xạ giống nhau. Đông Phương Vũ Bình ngồi ở khoang điều khiển lúc sau, mới cười ha ha đối với Lam béo hô: “Yên tâm. Ta biết. Bên phải là chân ga, bên trái là phanh lại, trung gian tay hãm khổng chế phương hướng.”

Lam béo mang lên phi hành mũ lúc sau nói: “Còn có, đem phi hành mũ mang lên, bên trong có máy truyền tin tài, chúng ta không cần mỗi câu nói đều lớn tiếng kêu.”

Đông Phương Vũ Bình mang lên phi hành mũ lúc sau, dẫm nhấn ga phanh lại, loạng choạng tay hãm cười ha ha, nói: “Ta liền thích ngươì loại này đạo cụ. Không chế lên đơn giản dễ dàng, so với kia cái gì bắt chúc phi hành trò chơi thuận tay nhiều.”

Lam béo lo lắng nói: “Vũ Bình quân, ngươì phải cẩn thận chút, đừng đụng phải đại thụ hoặc là triền núi. Như vậy khẳng định sẽ bị thương.”

Đông Phương Vũ Bình vươn tay phải, giờ ngón tay cái lên, nói: “Ngươì yên tâm, nhớ trước đây bắt chúc phi hành hệ liệt trò chơi như vậy khó, ta cũng là chỉ tồn nửa ngày thời gian đi học sẽ dùng bàn phím thao tác phi cơ lên xuống. Ngươì mê ngươì phi hành khí chế tạo đến cùng chạm vào chạm vào xe giống nhau thao tác đơn giản, vạn sự OK lạ!”

Dứt lời, Đông Phương Vũ Bình vươn ra ngón tay, ấn hạ động cơ kiện.

Chỉ thấy cánh quạt nhanh chóng chuyển động lên, mê ngươì chiến cơ, bắt đầu khởi động.

Dẫm hạ đi tới chân ga, kéo động tay hãm, mê ngươì chiến cơ lên không.

Nháy mắt, Đông Phương Vũ Bình liền cảm giác chính mình có chút hồi hận.

Ta đi, này phi cơ tốc độ thật nhanh! Vì cái gì, phía trước đột nhiên xuất hiện một loạt đại thụ.....

May mắn, độc thân mười mấy năm tốc độ tay không phải thối. Nhiều năm chinh chiến trò chơi internet phản ứng tốc độ cũng không phải cái. Đông Phương Vũ Bình khổng chế được tay hãm, mê ngươì chiến cơ một cái đại chuyển biến, tránh đi rừng cây.

Lam béo thấy Đông Phương Vũ Bình thành công bay lên thiên, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, điều khiển phun khí thức mê ngươì chiến cơ, theo sát sau đó, lên không.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: không chiến muỗi đàn

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Mê ngươì phi cơ thành công lên không, cái loại cảm giác này không phải trên đầu mang cái trúc chuồn chuồn có thể bằng được. Phi cơ phòng điều khiển thoải mái tính cùng an toàn tính có thể so trúc chuồn chuồn mạnh hơn nhiều. Hơn nữa, bốn phía cảnh sắc bỗng nhiên biến đại, không gian trống trải, cho ngươì ta một loại trời cao mặc chim bay sáng cảm.

Đông Phương Vũ Bình vui rạo rục điều khiển mê muỗi ngươì phi cơ, nghiêng ngang hướng tới Băng Tuyết Sơn Cốc trung ương núi non bay đi. Cũng không biết là mê ngươì phi cơ tốc độ quá nhanh, còn có là Băng Tuyết Sơn Cốc địa bàn quá tiểu, không bao lâu, Đông Phương Vũ Bình cùng Lam béo liền thấy Hoa Môn tám nữ thân ảnh.

Hoa mai các nàng vận khí tựa hồ cũng không tốt. Bởi vì các nàng mới tiến vào không bao lâu, cư nhiên đã bị một đám dữ dằn băng hùng vây quanh. Một đám nữ hài nhi, chính khí thờ hèn hèn phóng thích các loại pháp thuật, khổ đấu băng hùng. Xem các nàng bộ dáng, một chốc đánh không xong.

Đông Phương Vũ Bình tiện tiện cười nói: “Nhìn đến các ngươi vận khí như vậy bói, ta cũng liền an tâm rồi.”

Trên mặt đất các nữ hài đang ở khổ chiến, không có chú ý tới bầu trời đột nhiên nhiều ra tới vật nhỏ. Mặc dù là các nàng thấy được mê ngươi phi cơ, cũng không biết đó là gì.

Lam béo đang ở chơi đến cao hứng, Đông Phương Vũ Bình cũng không tính toán phát huy phong cách, từ trên trời giáng xuống đi cứu vớt tiểu mỹ nữ. Trực tiếp ngăn phi cơ xông, tiêu sái rồi đi.

Mất thấy điều khiển phi cơ phải nhờ vào gần trung ương núi non vị trí, đột nhiên, Đông Phương Vũ Bình nghe thấy được một trận ong ong thanh.

Đông Phương Vũ Bình triều bốn phía vừa thấy, không có nhìn đến bất cứ thứ gì.

Đông Phương Vũ Bình khẩn trương hỏi: “Lam béo, ngươi có hay không nghe thấy cái gì thanh âm?”

Lam béo nghi hoặc nói: “Cái gì thanh âm?”

Lời còn chưa dứt, một con thật lớn nửa trong suốt trạng băng muối từ Đông Phương Vũ Bình trên đỉnh đầu lao xuống tới, thật lớn khẩu khí nhắm ngay Đông Phương Vũ Bình bạch bạch nộn nộn ngực, lao xuống.

Đông Phương Vũ Bình sợ tới mức tay một run run, tay hăm một oai, hiểm chí lại hiểm vừa vận tốt tránh đi băng muối đánh bất ngờ.

Lam béo sợ tới mức oa oa kêu to, kéo ra phi cơ đầu, hướng tới bên cạnh bay đi.

Đông Phương Vũ Bình phục hồi tinh thần lại, nhìn phía sau theo đuổi không bỏ băng muối, phun tào nói: “Không phải đâu! Đây Băng Tuyết Sơn Cốc như vậy lãnh thiên, cư nhiên còn có muối, này thật sự là quá không khoa học lặp!”

Hào đi, từ xuyên qua đến thế giới này, Đông Phương Vũ Bình nói nhiều nhất một câu, có lẽ chính là “Không khoa học”!

Còn có, mặt sau này muối không khối cũng quá lớn chi đi, làm thành thịt khô đều có thể ăn thượng một năm lặp!

Đông Phương Vũ Bình đã quên, không phải băng muối quá lớn chi, mà là chính mình thu nhỏ, tay nhỏ chân nhỏ nhi, so giống nhau muối cùng lắm thì vài lần, lớn lên cùng ruồi bọ đường như..

Mà đi theo hán phía sau băng muối tốt xấu cũng là một con tiểu yêu, đáng người không cường tráng điểm, như thế nào ở Yêu Giới không lý tưởng!

Băng muối cùng thực khẩn, lấy Đông Phương Vũ Bình lái phi cơ trình độ, thỏa thỏa bị ngược đối tượng.

Đang ở tả điều hữu bãi đều không thể thoát khỏi băng muối thời điểm, Lam béo xuất hiện.

Chỉ thấy Lam béo hồng hai mắt, điều khiển phun khí thức chiến cơ quăng một cái vòng lớn, theo sau chuyển tới băng muối phía sau, cơ pháo nhắm chuẩn kính nhắm ngay băng muối.

Lam béo ở máy truyền tin hò hét nói: “Vũ Bình quân, ta tới cứu ngươi lặp!”

Đông Phương Vũ Bình thở dài nhẹ nhõm một hơi, tuy nói Lam béo chỉ số thông minh kham ưu thả không quá đáng tin cậy, nhưng là ít nhất hẳn là một cái có tình có nghĩa gia hỏa, không có tại đây loại nguy nan thời khắc vứt bỏ chính mình. Bằng không, Đông Phương Vũ Bình cũng chỉ có bị tiểu yêu băng muối đánh trụ cơ phân.

Lam béo ấn hạ màu đỏ công kích ấn phím, mê ngươi chiến cơ phun ra ra nhất xuyên xuyên cơ pháo đạn pháo.

Băng muối tuy rằng cũng là yêu, nhưng là nó thể trạng vốn dĩ liền tiểu, khiêng không được mê ngươi chiến cơ mãnh liệt công kích, hôn mê bất tỉnh, thẳng tấp rơi xuống mặt đất!

“Gia gia gia!”

Đông Phương Vũ Bình cùng Lam béo cùng nhau hoan hô lên!

Đây là khoa học kỹ thuật lực lượng! Nho nhỏ băng muối, năng hoang hạng ngươi, biết chính mình nhỏ bé sao!

Đông Phương Vũ Bình cùng Lam béo bay đến cùng nhau, chúc mừng chính mình thắng lợi!

Trong giây lát, từng đợt ong ong tiếng vang ở sau ngời nhớ tới.

Hai người quay đầu nhìn lại, tức khắc đại kinh thất sắc!

Thiên lập! Khi nào, mặt sau tới một đoàn băng muối a!

Ta mặc dù có công nghệ cao nơi tay, nhưng là không chịu nổi nhân gia số lượng siêu nhiều! Hơi một số, phía sau băng muối không dưới một trăm chỉ!

Đông Phương Vũ Bình cùng Lam béo sợ tới mức hồn phi phách tán, nếu nói Đông Phương Vũ Bình cùng Lam béo hai giá mê người chiến cơ là một cái chiến cơ tiêu đội nói, như vậy, từ phía sau đánh bất ngờ lại đây băng muối chính là một cái chiến cơ quân đoàn!

Hai người một đường bão táp, Lam béo run giọng hỏi: “Chúng ta nên làm cái gì bây giờ?”

Đông Phương Vũ Bình đầu óc chuyển bay nhanh, chính mình trên người hiện có thủ đoạn, đối phó phía sau đám kia cao tốc di động băng muối, đều không hảo sử!

Suy nghĩ trong chốc lát, Đông Phương Vũ Bình hồng mắt quát: “Rớt xuống, biến thân!”

Lam béo khó hiểu hỏi: “Như thế nào biến thân? Biến thành cái gì?”

Đông Phương Vũ Bình không có trả lời, điều khiển mê muội người chiến cơ khẩn cấp đáp xuống ở một chỗ tương đối bình thản trên đỉnh núi. May mắn Băng Tuyết Sơn Cốc nơi nơi đều là thật dày tuyết đọng, mê người chiến cơ chỉ là hơi chút nhảy đánh vài cái, liền ngừng lại!

Lam béo theo sát sau đó, nhưng là hần vẫn như cũ không biết muốn như thế nào biến thân.

Chỉ thấy Đông Phương Vũ Bình từ mê người chiến cơ nhảy ra tới, trong nhảy mắt liền biến thành băng muối nhóm trong mắt người khổng lồ!

Đúng vậy, người số lượng nhiều, lão tử thể trạng trắng!

Băng muối, cho dù là lên cấp vì tiểu yêu, chúng nó cũng chỉ là một đám muối! Chỉ cần không có biến dị hoặc là thăng cấp, chúng nó ở nhân loại trong mắt vẫn như cũ là nhỏ bé bất kham.

Một đám băng muối, nho nhỏ tiểu yêu đầu óc tức khắc phản ứng không kịp. Như thế nào vừa rồi vẫn là một đồng màu mỡ tiểu thịt tươi, nhưng chỉ chớp mắt, liền biến thành đại nhân lập!

Bất quá, làm thể trạng nhỏ lại muối, chúng nó liền chưa từng có sợ hơn người loại! Băng muối cũng giống nhau! Trước mắt này nhân loại, người đây là ở khiêu chiến chúng ta làm muối loại tôn nghiêm! Huống chi, chúng ta vẫn là muối loại trung tính anh, tiểu yêu băng muối!

Thật tốt, huynh đệ tỷ muội nhóm, làm hần! Thượng!

Nếu Đông Phương Vũ Bình có thể đọc hiểu băng muối nhóm tâm tư, khẳng định sẽ chửi ầm lên: Ta khiêu chiến các người muối loại tôn nghiêm? Đừng khỏi hài được không! Rõ ràng là các người này đó không biết cái gọi là muối, cả ngày khiêu chiến nhân loại tôn nghiêm! Chẳng phân biệt ban ngày đêm tối, xuân hạ thu đông, chỉ cần có cơ hội, các người liền xông lên hút huyết! Truyền bá vi khuẩn! Nếu không phải chụp chết muối luôn là muốn hồ nhân loại một tay dơ huyết, UU đọc sách www.uukan.shu.net ta tưởng tuyệt đại đa số nhân loại đều sẽ lấy chụp chết muối làm vui. Cũng không nhìn xem các người kia tiểu thân thể, một cái ngón tay đều có thể bóp chết các người!

Nga, hảo đi, bóp chết muối yêu cầu hai cái ngón tay.

Đông Phương Vũ Bình biến trở về nhân loại bình thường lớn nhỏ, phát hiện đám kia băng muối vẫn như cũ không quan tâm xông tới. Trong lòng cười lạnh một tiếng, leng keng một tiếng, rút ra trường kiếm.

Lam béo còn tránh ở mê người chiến cơ, hần nhìn xem Đông Phương Vũ Bình trong tay trường kiếm, nhìn nhìn lại càng ngày càng gần băng muối đàn, tức khắc sinh ra một loại đại pháo đánh muối đã coi cảm.

Đông Phương Vũ Bình còn không có như vậy tự đại đến cho rằng chính mình có được có thể kiếm phách phi muối cái loại này ngu X kiểm thuật, thấy biến đại sau không có thể dọa chạy băng muối đàn, Đông Phương Vũ Bình lập tức xoay người, trường kiếm múa may, bá bá bá vài cái, từ bên cạnh tuyết cây tùng thượng đánh xuống mấy cây treo đây lá thông nhánh cây.

Đem mấy cây nhánh cây niết ở trong tay, lâm thời hợp thành một phen đại đại cái chổi giống nhau đồ vật, đối với băng muối đàn, tru lên vọt qua đi.

Nhánh cây múa may qua đi, từng con băng muối bị hỗn độn không hề tạo thành quy tắc đáng nói cây tùng chi cùng lá thông đánh trúng, rơi xuống mặt đất.

Nhưng mà, băng muối dù sao cũng là tiểu yêu, sinh mệnh lực ngoan cường. Rơi xuống tuyết địa thượng băng muối nhóm cư nhiên chỉ gãy giữa vài cái, lại từ trên mặt đất bay lên.

Còn có tiểu bộ phận băng muối, thân thủ nhanh nhẹn, cư nhiên từ Đông Phương Vũ Bình kia không hề logic đáng nói từng chi loạn vũ hạ né tránh mờ ra, hướng tới Đông Phương Vũ Bình đánh bất ngờ mà đến.

Đông Phương Vũ Bình trong lòng giật mình, ám đạo không tốt. Không nghĩ tới này đó băng muối sinh mệnh lực như vậy ngoan cường! Không hổ là tiểu yêu cấp bậc sinh vật a, không thể dùng đối đãi trên địa cầu những cái đó bình thường sinh vật ánh mắt đi cân nhắc.

Đông Phương Vũ Bình thấy từng chi vô pháp đánh tan băng muối đàn, tức khắc tâm sinh lui ý.

Tiến vào Băng Tuyết Sơn Cốc phía trước, Thảo Thanh Tầm kiến nghị hãy còn ở bên tai: Đánh thắng được liền đánh, đánh không lại, liền chạy.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: chương mục thuật

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Không đợi băng muỗi đàn vây quanh chính mình, Đông Phương Vũ Bình nhanh chóng quyết định, sao khỏi chính mình mê người chiến cơ cùng Lam béo cười mê người chiến cơ, mở ra cứu cung bước, xoay người liền chạy.

Đám kia bị chọc mao băng muỗi tự nhiên là theo đuổi không bỏ. Bất đắc dĩ Đông Phương Vũ Bình vừa chạy vừa chơi xấu, dọc theo đường đi chân đá một viên viên cây tùng lớn, điều lạc tuyết động vô số, bay là tà bông tuyết hình thành một đoàn đoàn màu trắng tuyết vụ, dần dần che lấp Đông Phương Vũ Bình thân ảnh.

Băng muỗi đàn bị tuyết bay sở trở, tìm vài vòng cũng chưa tìm gặp người ảnh, lúc này mới không cam lòng lui trở về.

Đào thoát băng muỗi đàn truy kích, Đông Phương Vũ Bình cùng Lam béo cùng nhau nằm liệt ngồi ở tuyết địa thượng.

Đông Phương Vũ Bình vẻ mặt không cam lòng. Đồng dạng là vừa vào cửa tu sĩ đệ tử, nhân gia Hoa Môn tám nữ ở bên kia cùng một đám dữ dẫn băng hùng chính diện ngạnh mới vừa, người tới ta đi đối chiến đánh đến oanh oanh liệt liệt. Mà chính mình đâu? Cự nhiên ở tuyết địa thượng cùng một đám băng muỗi cùng múa, lại còn có bị đánh đến chật vật chạy trốn!

Quả nhiên là, không có đối lập liền không có thương tổn a!

Cũng không biết là mê người chiến cơ phi đến xa, vẫn là Đông Phương Vũ Bình vận khí tốt, bị băng muỗi đàn một truy, hấn cự nhiên mang theo Lam béo chạy tới Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ nhất trung ương núi non đỉnh núi.

Băng Tuyết Sơn Cốc trung ương núi non kỳ thật cũng không cao, cũng liền một trăm tới nề bộ đáng. Đỉnh núi cùng Băng Tuyết Sơn Cốc mặt khác đồi núi cũng không có gì hai dạng khác biệt, thế cho nên, Đông Phương Vũ Bình hoàn toàn không cảm giác được chính mình đã đi tới cái gọi là trung ương núi non đỉnh núi.

Hai người chuyển qua vài cọng tuyết tùng, trên đỉnh núi đột nhiên xuất hiện một mảnh cang bình thân cang rộng lớn đất bằng. Ở đất bằng trung ương, ngồi xỏm một khối đại đá xanh. Chẳng qua, này đá xanh đã mọc đầy rêu phong hơn nửa phủ kín tuyết động. Nếu là Đông Phương Vũ Bình quét dọn tuyết động cùng rêu ngăn, hấn là có thể phát hiện, này khối đại đá xanh mặt trên che kín huyền ảo hoa văn, đây là một cái tế đàn.

Tuy rằng, Đông Phương Vũ Bình không có phát hiện này đại đá xanh chính là tế đàn. Nhưng này khối đại đá xanh vẫn là thành công khiến cho Đông Phương Vũ Bình chú ý, bởi vì tại đây khối đại đá xanh mặt trên, đột ngột phóng một đồng ba ba, người giang hồ xưng: Một đồng tường.

Đông Phương Vũ Bình tả nhìn xem hữu nhìn xem, trong lòng vô cùng kinh ngạc!

Sao có thể, cự nhiên có người nhàn trúng đau, chuyên môn chạy đến này chim không thèm ỉa địa phương tới kéo tường?

Hơn nữa hấn không tìm cái tránh gió ẩm áp địa phương kéo, cự nhiên ngồi xỏm cục đá trên đỉnh kéo? Hấn kéo tường thời điểm, chẳng lẽ không cảm thấy phía dưới lạnh cảm cảm sao? Tại đây băng thiên tuyết địa, không sợ đem kia gì ngoạn ý nhi đều đông cứng sao?

Vẫn là nói, này căn bản là không phải người kéo tường, mà là tiểu yêu kéo?

Ha ha, kia, cái kia ở đại đá xanh trên đỉnh kéo tường tiểu yêu, cũng nhất định là tâm lý biến thái tiểu yêu.

Đông Phương Vũ Bình tìm một viên rất lớn tuyết tùng, dựa vào thân cây ngồi xuống nghỉ tạm. Thuận miệng hỏi: “Lam béo, người nhìn đến bên kia kia khối đại thạch đầu sao?”

Lam béo cũng một bộ lười biếng bộ đáng, nửa nằm ở trên thân cây, nghiêng nhìn thoáng qua, hỏi: “Thấy được, như thế nào?”

“Vậy người thấy được kia trên tảng đá mặt kia một đồng sao?”

Lam béo híp mắt nhìn nhìn, kia tảng đá mặt trên đồ vật, là có điểm kỳ quái. Ngăn nắp đen thui một khối phá thiết phiến, liền như vậy bãi ở kia chất đầy tuyết đọng trên tảng đá, cư nhiên không có bị Băng Tuyết Sơn Cốc rơi xuống tuyết trắng bao trùm.

Lam béo gật gật đầu nói: “Trên tảng đá mặt là có một đồng thứ gì, cách đến xa, thấy không rõ lắm, nếu không chúng ta đi gần đi xem?”

Đồng Phuong Vũ Bình tức khắc trong lòng đỏ mồ hôi, nói: “Không phải đâu! Như vậy rõ ràng ngoại hình trong sáng độc nhất vô nhị một đồng tường, người cư nhiên nói thấy không rõ? Chẳng lẽ nói, người cũng thích kia một đồng đồ vật? Ai da, thật ghê tởm! Trước nay chỉ nghe nói qua cầu thích ăn phân, không nghe nói qua miêu cũng thích ăn phân a? Nói nữa, người lại không phải thật sự miêu, người là Mèo máy!”

Lam béo tức khắc không làm, cái gì phân không phân! Ta cũng là có thói ở sạch người! Nói nữa, ta thích chính là đồng la thiêu! Vũ Bình quân người lại không phải không biết!

Ai, từ từ!

Lam béo tò mò hỏi: “Vũ Bình quân, người là nói, kia trên tảng đá mặt bãi, là một đồng béo phe?”

Đồng Phuong Vũ Bình một bộ ta xem thấu người biểu tình, nói: “Bằng không đâu, người tưởng cái gì?”

Lam béo tức khắc ngốc bức, Vũ Bình quân cư nhiên nói đó là một đồng béo phe?! Thật là quá hiếm lạ, lớn như vậy, nga không, từ bị chế tạo ra tới về sau, này vẫn là Lam béo lần đầu tiên thấy bộ dáng ngăn nắp một đồng béo phe, đây là nhân loại có thể lỗi ra tới sao.....

Nơi xa, Băng Tuyết Sơn Cốc bên cạnh.

Hoa Môn tám nữ thật vất vả hao tổn tâm cơ pháp khí ra hết, mới đem một đám dữ dằn băng hùng đánh ngã. Tám nữ hài nhi ngồi vây quanh ở một cái khe núi, cho nhau bao vây trị liệu miệng vết thương.

Hoa lan thờ dãi nói: “Không nghĩ tới a, đây mới là một đám một bậc tiểu yêu, cư nhiên cứ như vậy lợi hại. Chúng ta tỷ muội đều sắp kiệt sức, mặt sau còn có như vậy lớn lên lộ, nhưng đi như thế nào a.”

Hoa mai trịnh trọng nói: “Xem ra, chúng ta không thể coi thường này Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ nhất khảo nghiệm. Đại gia chạy nhanh nghỉ ngơi khôi phục, đừng làm cho thảo môn kia tiểu tử đoạt trước.”

Chúng nữ cùng nhau gật đầu! Đúng lúc này, hoa cảm bỗng nhiên kêu sợ hãi một tiếng: “Ai nha!”

Chúng nữ vội hỏi: “Làm sao vậy? Như thế nào lạ!”

Hoa cảm sắc mặt quái dị đáp: “Không biết như thế nào, ta ở Đông Phuong sư huynh trên người phóng ra chướng mục thuật, giống như khởi động!”

Cái gì?! Sao có thể!

Hoa cảm chướng mục thuật khởi động, thuyết minh thảo môn Đông Phuong Vũ Bình, hiện tại đã thấy được Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ nhất thông quan lệnh bài! Tin tức này, làm các nàng vô cùng khiếp sợ!

Hoa Môn tám nữ sắc mặt đều rất khó xem. Chúng ta ở chỗ này đánh sinh đánh chết, như thế vất vả, vừa mới mới vừa đánh lui một đợt tiểu yêu. UU đọc sách www.uukanshu.net trăm dặm lộ trình vừa mới mới vừa đi không đến mười dặm, hần, thảo môn kia tiểu tử, cư nhiên cũng đã tới rồi mục đích địa lập?

Chẳng lẽ nói, thảo môn ở cạnh tốc cùng tránh né tiểu yêu linh vực, đích xác có cái gì siêu nhân nhất đẳng bí thuật không thành? Bằng không sao có thể nói được thông!

Chẳng lẽ, sư phó nhóm dốc hết tâm huyết chuẩn bị 5 năm kế hoạch, liền phải như vậy ngâm nước nóng lập?

Hoa thư đầu tương đối thông tuệ, nghĩ nghĩ, hỏi: “Kia, hoa cảm tỷ tỷ, người pháp thuật có phải hay không bị phá giải?”

Hoa cảm thực khẳng định gật gật đầu, nói: “Pháp thuật cảm ứng còn ở, không bị phá giải.”

Hoa cúc cau mày, nói: “Này liền không hảo lý giải. Nếu hoa cảm muội muội pháp thuật không bị phá giải, kia vì sao?”

Hoa Môn tám nữ lâm vào trầm tư. Cuối cùng, hoa mai giải quyết dứt khoát: “Mặc kệ như thế nào. Chỉ cần hoa cảm muội muội pháp thuật không bị phá giải, chúng ta đây liền còn có cơ hội. Đại gia chạy nhanh đi tọa khôi phục, kế tiếp lộ, chúng ta cần thiết toàn lực ứng phó, lên đường!”

Hoa lan cũng bổ sung nói: “Đối! Ta cảm thấy thảo môn cái kia Thảo Thanh Tâm nói không sai. Chúng ta sắp này một quan mục đích là thông quan lệnh bài, không phải đánh ngã nhiều ít tiểu yêu! Mặt sau lộ, chúng ta muốn tận lực tránh đi sở hữu tiểu yêu, toàn lực tiến lên.”

Hoa cảm cũng trấn định nói: “Chỉ cần ta pháp thuật không bị phá giải, liền còn có cơ hội! Bọn tỷ muội, cố lên!”

Cùng Hoa Môn tám nữ mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng chuẩn bị làm cuối cùng một bác bắt đồng. Đông Phuong Vũ Bình cùng

Lam béo hai người nữa nằm ở tuyết cây tùng làm thương, khai triển thi biện luận. Đề mục là: Luận béo phê các loại hình thái.

Bởi vì này nội dung cụ thể quá mức dư bản, đã vô pháp dùng văn tự hình dung.

Cuối cùng kết cục là, thế hoà.

Bởi vì Đông Phương Vũ Bình té ra đại chiêu, ta liền hỏi người một câu: Đồng la thiêu mùi vị đại tiện cùng đại tiện mùi vị đồng la thiêu, người ăn cái nào?

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Brande tham thương

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Lam béo khiêng không được Đông Phương Vũ Bình đại chiêu đánh bất ngờ, cuối cùng thỏa hiệp, miệng pháo, vẫn là người nhất ngư.

Bất quá, thế hoà kết quả này, hai người đều không thể tiếp thu. Làm sao bây giờ? Một người mang theo một cái giỏ dị tự chế khẩu trang, đi đến kia đồng không rõ vật thể trước mặt, cẩn thận nghiên cứu đi.

Đông Phương Vũ Bình trong lòng rỗng giân: Ta thừa nhận! Làm như vậy, đích xác thực biến. Thái! Nhưng là, ta là nhân loại, ta so Lam béo thông minh! Cái này chân lý, cần thiết làm Lam béo minh bạch! Làm sự thật chân tướng hung hăng rửa sạch Lam béo chỉ số thông minh đi!

Lam béo: Hôm nay Vũ Bình quân có chút điên khùng nga.....

Liền ở hai người thật cẩn thận tới gần đất bằng trung ương đại đá xanh khi, trên bầu trời lại truyền đến từng đợt ong ong ong tiếng vang.

Hai người biến sắc, ngẩng đầu vừa thấy, tức khắc cùng nhau chửi má nó!

Không biết khi nào, bầu trời lại bay tới một đoàn băng muỗi! Hơn nửa số lượng so vừa rồi còn nhiều! Tho sơ giản lược số một số, tổng cộng có chín băng muỗi đàn, gần ngàn chỉ băng muỗi tiêu yêu!

Này thật là một đám mang thù sinh vật a!

Băng muỗi: Các huynh đệ! Chính là người kia! Chính là hắn, trêu đùa chúng ta muỗi loại tôn nghiêm! Giết chết hắn! Hướng a.....

Ong ong ong ong ong.....

Nhìn đến bầu trời xông tới một đám rậm rạp băng muỗi, Đông Phương Vũ Bình cùng Lam béo nơi nào còn có tâm tình đi nghiên cứu kia một đồng tường lập tức xoay người liền chạy.

Chỉ là, lúc này đây băng muỗi số lượng quá nhiều, nguyên lai cái kia dùng đá thụ chế tạo tuyệt vụ phương pháp, hiện tại không linh. Bởi vì, tuyệt vụ có thể che đầy một bộ phận tầm mắt, nhưng còn có nhiều hơn băng muỗi có thể từ mặt khác góc độ nhìn đến Đông Phương Vũ Bình.

Hơn nữa này trên đỉnh núi là một khối đất bằng, cây cối giảm bớt rất nhiều.

Không có biện pháp, giờ chân chạy a!

Đông Phương Vũ Bình mang theo Lam béo một đường chạy như điên, quẹo trái hữu vòng, không biết sao, phía trước đột nhiên xuất hiện một khối không cao vách đá, trên vách đá có một cái động lớn. Cửa động chỗ, lập lòe một đạo quang sáng!

Đông Phương Vũ Bình tức khắc đại hi, kia quang sáng, hẳn là có truyền tống công năng đi! Lợi dụng truyền tống quang môn thoát khỏi băng muỗi đàn, biện pháp này thật sự là cao a!

Đông Phương Vũ Bình một phen sao khỏi Lam béo, hai bước cũng làm ba bước, vọt vào quang môn.

Một trận bạch quang qua đi, Đông Phương Vũ Bình cùng Lam Béo bị truyền tống tới rồi một chỗ băng nguyên. Nơi này khắp nơi đều là băng sơn cánh đồng tuyết, gió lạnh lạnh thấu xương, so vừa rồi cái kia đỉnh núi càng thêm rét lạnh.

Đông Phương Vũ Bình còn không có tới kịp cảm khái này rét lạnh nhiệt độ không khí, phía sau lại truyền đến từng đợt ơng ơng thanh!

Ngẩng đầu vừa thấy, theo sát sau đó băng muối đàn, cư nhiên cũng bị tùy cơ truyền tống tới rồi Đông Phương Vũ Bình nơi vị trí!

Này nima không khoa học a!

Đông Phương Vũ Bình lại lần nữa hò hét!

Băng Tuyết Sơn Cốc ngoại, Thảo Thanh Tâm cùng Hoa Thiên Kiều tỷ muội đều ngồi trên chiếu, không khí lạnh nhạt mà bén nhọn. Các nàng thường thường ngẩng đầu nhìn xem Băng Tuyết Sơn Cốc trước chót vót một cây cột đá. Kia cột đá nguyên bản không chớp mắt, hồi không lưu thu đứng ở Băng Tuyết Sơn Cốc bên cạnh. Nhưng là, từ Đông Phương Vũ Bình bọn họ tiến vào Băng Tuyết Sơn Cốc lúc sau, cột đá thượng liền bắt đầu lập loè quang mang. Cột đá nhất cái đáy, đại biểu cho Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ nhất kia một vòng bản đồ, bị đốt sáng lên. Nếu là có người bắt được cửa thứ nhất thông quan lệnh bài, kia này cột đá cái đáy này một vòng trên bản đồ liền sẽ xuất hiện thông quan hai chữ.

Nhưng mà lúc này, Thảo Thanh Tâm ba người đều sợ ngây người. Bởi vì, cửa thứ nhất trên bản đồ còn không có xuất hiện thông quan hai chữ, cửa thứ hai bản đồ, cư nhiên bị đốt sáng lên!

Nói cách khác, có người xông vào Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ hai!

Sẽ là ai đâu? Như vậy không cẩn thận!

Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ hai, bên trong sinh hoạt cũng không phải là cửa thứ nhất những cái đó một bậc tiểu yêu. Kia chính là luyện khí cảnh sáu trọng trở lên tu sĩ mới có thể lang bạt địa phương. Liền tính là Thảo Thanh Tâm cùng Hoa Thiên Kiều các nàng, cũng không có nắm chắc xông qua Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ hai! Bởi vì, Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ hai, có một đám biến dị tuyết ngu ở du dã, chúng nó hung tàn thô bạo lực lớn vô cùng. Thấy người liền truy, đuổi theo người liền đỉnh liền đâm, cấp thấp luyện thể cảnh cùng luyện khí cảnh tu sĩ gặp gỡ chúng nó, không phải bị trên đỉnh thiên chính là bị đâm thành thịt nát! Hơn nữa, liền tính là người vận khí tốt tránh thoát biến dị tuyết ngu đuổi giết, nếu muốn thông quan còn cần thiết muốn đánh bại bảo hộ tể đàn một con Song Đầu Băng Phong Lang! Mà này chỉ Song Đầu Băng Phong Lang, chính là ba cấp yêu thú! Thực lực cường hãn đến đủ để so sánh Trúc Cơ cảnh giới tu sĩ! Không đánh bại nó, thông quan truyền tống môn liền sẽ không xuất hiện!

Hoa Thiên Kiều tỷ muội cũng bắt đầu lo lắng các nàng đệ tử. Sợ hãi các nàng làm xong Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ hai, kia các nàng 5 năm tới tâm huyết liền uổng phí.

Mà Thảo Thanh Tâm càng thêm lo lắng. So với Hoa Môn tám nữ, Đông Phương Vũ Bình đối thảo môn cùng Băng Tuyết Sơn Cốc hiểu biết hiển nhiên càng thiếu.

Thảo Thanh Tâm vì làm Đông Phương Vũ Bình chuyên tâm luyện tập cừu cung bước, ngày thường căn bản là chưa cho hắn giảng thuật thảo môn tình huống cùng Băng Tuyết Sơn Cốc tin tức. Thảo Thanh Tâm thực lo lắng, làm xong Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ hai, chỉ sợ cũng là Đông Phương Vũ Bình cái kia lãng đầu thanh!

Bên ngoài người đối chính mình lo lắng, Đông Phương Vũ Bình là cảm thụ không đến. Hắn hiện tại cảm nhận được, là vô cùng vô tận phần nộ!

Nima! Không phải nói tốt tùy cơ truyền tống sao? Vì cái gì gần gần chỉ băng muối, cư nhiên cũng tùy cơ truyền tống đến lão tử trên đỉnh đầu tới rồi?!

Dựa!

Nhìn hùng hổ dọa người hùng hổ băng muối đàn, Đông Phương Vũ Bình đột nhiên từ sau đầu lấy ra một trương màu đỏ tạp bài, giận dữ hét: “Lão tử bắt quá!”

Đông Phương Vũ Bình đem màu đỏ tạp bài đột nhiên chụp trên mặt đất, quát: “Đông Phương Vũ Bình triệu hoán thuật, khai!”

Chỉ thấy một trận màu đỏ sương khói hiện lên, một đoàn cực nóng hơi thở vọt ra.

Đây là một cái toàn thân đều mạo hiểm hùng hực ngọn lửa nam nhân!

Này nam nhân nhìn Đông Phương Vũ Bình liếc mắt một cái, khế gật đầu nói: “Brande, gặp qua đại nhân.”

Lam Béo há to miệng, hai mắt tràn đầy sợ hãi. Cái này cả người ngọn lửa nam nhân, trên người mang theo một cỗ nồng đậm cừu hận hơi thở.....

Đông Phương Vũ Bình đã quên mất băng muối đàn mang cho hắn phiền não, mà là ngăn người sững sờ cười nói: “Ha ha, người là báo thù diễm hồn Brande a! Ngươi bức a! Đây là chân nhân sao? Hảo mang cảm a! Hảo tưởng sờ một chút này lửa đỏ làn da a.....”

Brande cùng Đông Phương Vũ Bình gặp qua lễ lúc sau, liền bắt đầu đánh giá chung quanh hoàn cảnh. Hắn vươn tay trên mặt đất nắm lên một phen tuyết đọng, tuyết đọng trực tiếp bị khí hoá.

Brande tự mình lẩm bẩm: “Đây là tuyết trắng sao? Nơi này là băng nguyên đi. Chính là ta vì cái gì vẫn là cảm giác như vậy nhiệt đâu? Đến tốt cùng là thời tiết nguyên nhân vẫn là ta nguyên nhân a.....”

Đồng Phương Vũ Bình vừa nghe lời này, cả người cảm giác đều không tốt. UU đọc sách www.uukanshu.net

Này không phải vô nghĩa sao? Người Brande toàn thân đều thiêu đốt cơ hồ là vĩnh không tắt ngọn lửa, sao có thể không nhiệt!

Đồng Phương Vũ Bình vừa mới muốn vươn đi vượt ve Brande làn da bàn tay to, cũng tức khắc bị dọa đi trở về. Mới gặp Brande vui sướng, hiện tại đã biến thành chân kinh rồi! Nima! Gia hỏa này cả người mạo hiểm liệt hỏa, lão tử nếu là duỗi tay sờ lên, chỉ sợ cũng sẽ bị nướng thành than cốc đi, thế giới này thật là, tràn ngập nguy hiểm a!

Đồng Phương Vũ Bình đang muốn cấp Brande bố trí nhiệm vụ, lại nghe Brande hứng thú dạt dào ở băng nguyên tuyết địa đi lên hỏi đạo bước, lẩm bẩm “Nói, ta đã thật lâu không có gặp qua bông tuyết. Bất quá, cái này địa phương, cho ta một loại thực khó chịu cảm giác, làm ta nhớ tới một ít thật không tốt hồi ức.”

Đồng Phương Vũ Bình đang muốn hỏi hẳn thật không tốt hồi ức là lúc nào, Brande lại tiếp tục lẩm bẩm lầu bầu, hoàn toàn không cho Đồng Phương Vũ Bình nói chuyện cơ hội.

“Ài, hồi ức gì đó, lại có cái gì cùng lăm thì đâu. Chỉ có vĩnh hằng báo thù mới là cuộc đời của ta mục tiêu a. Thế giới này, một ngày nào đó sẽ ở liệt hỏa trung hóa thành tro tàn!”

Đồng Phương Vũ Bình: Quả nhiên, Brande là cái cừu thị xã hội nguy hiểm phân tử a.....

Bỗng nhiên, Brande biểu tình hơi có một chút cao hứng bộ dáng: “Bất quá, mặc kệ nói như thế nào, cuối cùng là tạm thời thoát đi triệu hoán sư khe sâu cái kia nhảm chán chiến trường. Đến cái này kỳ dị thế giới, ta nên làm điểm cái gì hảo đâu?”

Đồng Phương Vũ Bình: Cái này Brande không được a! Không nghe lời a! Nhân gia Crayon Shin-chan thật tốt, vừa ra tới liền hỏi nhiệm vụ. Brande khen ngược, cảm giác này là muốn thoát ly không chế a!

Đồng Phương Vũ Bình lớn tiếng ho khan một tiếng, ý tứ là: Uy uy, xem bên này, ta mới là người đại nhân a! Mau tới đây lãnh nhiệm vụ! Chẳng lẽ người không thấy được ta trên đỉnh đầu đỉnh một cái thật lớn “Màu vàng dầu chấm than” sao?

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 21: về thịt nướng oán niệm

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Nghe thấy Đồng Phương Vũ Bình ho khan, Brande mới quay đầu nhìn Đồng Phương Vũ Bình, hai mắt toát ra ngọn lửa, trầm giọng hỏi: “Đại nhân, người biết nhân thế gian thống khổ nhất sự tình là cái gì sao?”

Đồng Phương Vũ Bình hoàn toàn hết chỗ nói rồi, ngày thường ở trong trò chơi nhìn đến Brande đều là một lời không hợp liền phóng hỏa bộ dáng, nhưng hiện tại tận mắt nhìn thấy tới rồi Brande, như thế nào cảm giác hẳn chính là một cái lăm nhảm a! Rút rút nói cái không ngừng!

Đồng Phương Vũ Bình hoàn toàn bị Brande mang theo tiết tấu, theo bản năng hỏi: “Là cái gì?”

Brande đỉnh đầu ngọn lửa đều cao ba phần, cao giọng nói: “Nhân thế gian thống khổ nhất sự tình chính là thịt nướng! Đúng vậy, thịt nướng!”

Thịt nướng? Nướng BBQ? BBQ?

Muốn hay không phóng điểm thì là?

Đồng Phương Vũ Bình hỏi: “Thịt nướng làm sao vậy?”

Brande ngửa đầu nhìn bầu trời, đáp: “Đại nhân, người không biết, ta trước kia thích chứ ăn thịt nướng. Mỗi khi ta đem nhất xuyên xuyên tươi ngon phi nộn tiểu thịt bò đặt ở ngọn lửa thượng nướng nướng thời điểm, ta thích nhất xem kia đáng yêu ngọn lửa nhẹ nhàng liếm láp mang huyết tiểu thịt bò. Cực nóng độ ẩm đem da thịt nướng cuốn, ngưu du theo cơ bắp xương cốt tư tư ra bên ngoài thẩm, nhỏ giọt ở ta lòng bàn tay. Đương tiểu thịt bò nướng kim

hoàng khi, lấy tiểu đao nhẹ nhàng cắt ra, tiên hương phác mũi, một phần bảy thành thực nướng tiểu thịt bò xuyên, liền hoàn mỹ!”

Đông Phương Vũ Bình nhin không được xen mồm hỏi: “Người không sai thì là cùng muối sao?”

Brande hừ lạnh một tiếng, nói: “Người biết cái gì. Muối chỉ biết phá hư thịt bò tươi ngon. Thuần thịt bò nướng BBQ mới là vương đạo. Thì là? Đó là cái gì?”

Đông Phương Vũ Bình còn không có tới kịp phản bác, Brande lại tiếp tục nói: “Chính là, cuộc đời của ta trung này hoàn mỹ nhất sự tình, hiện giờ bị Brande gia hòa kia hoàn toàn hủy diệt rồi! Hẳn chính là một cái rõ đầu rõ đuôi kẻ điên! Phàm là hẳn nhìn đến đồ vật, hẳn đều phải dùng liệt hỏa đốt cháy! Từ qua đen đến trắng, từ bình dân đến tước sĩ, bầu trời phi, trên mặt đất chạy, trong nước du, liền không có một thứ có thể chạy thoát hẳn ma trảo! Hẳn thích nhất nói câu nói đầu tiên là: Ta chính là kia tinh lọc thể giới liệt hỏa, để cho ta tới tinh lọc người linh hồn đi!”

Đông Phương Vũ Bình có chút ngốc, nhược nhược hỏi: “Người, rốt cuộc là ai?”

Brande thân hình cứng lại, hốc mắt toát ra một thước tới cao ngọn lửa, theo sau thanh âm lạnh nhạt đáp: “Ta là Brande.”

Đông Phương Vũ Bình tức khắc hết chỗ nói rồi, này, chẳng lẽ là trong truyền thuyết tinh thần phân liệt?

Brande nghỉ ngơi một nghĩ, trên người ngọn lửa phảng phất đều âm đạm rồi một phân, lại tiếp tục nói: “Đại nhân, người biết bị Brande ngọn lửa nướng nướng sinh vật, tuyệt đại đa số đều sẽ biến thành than cốc! Thậm chí là đốt thành tro! Tựa như chúng ta trên đỉnh đầu này đó đáng thương muối!”

Brande theo tay vung lên, đám kia từ Brande sau khi xuất hiện liền vẫn luôn không dám dựa sát lại không cam lòng buông tha Đông Phương Vũ Bình bằng muối, liền ngu như vậy hồ hồ bị một đoàn thật lớn hỏa cầu đánh trúng! Mấy trăm chỉ bằng muối trực tiếp bị đốt thành tro! Dừng ở tuyệt địa thượng, bắn khỏi một đám hố nhỏ! Này còn không có xong! Brande ngọn lửa phảng phất tự mang phun xạ cùng truy tung công năng, may mắn đào thoát bị đệ nhất sóng công kích đốt thành tro bằng muối nhóm, còn không có tới kịp làm ra chạy trốn tư thế, đã bị càng nhiều tiểu hỏa cầu phun xạ cùng truy tung! Đông Phương Vũ Bình chỉ nhìn đến giữa không trung nhất xuyên xuyên ngọn lửa loạn vũ, bùm bùm, theo sau, sở hữu bằng muối đều bị thiêu thành tro tàn. ....

Đông Phương Vũ Bình tâm tình càng không hảo, không có đối lập liền không có thương tổn a!

Nima, lão tử cùng Lam béo bị một đám bằng muối đuổi theo đuổi đi, khắp nơi chạy trốn. Người khen ngược, tùy tay một cái đại hỏa cầu, trực tiếp liền nướng thành tro tàn! Này, này chênh lệch cũng quá lớn đi! Cảm tình, lão tử tồn tại chính là vì phụ trợ các người này đó anh hùng nhân vật ngu bức a!

Brande nhìn tuyệt địa thượng rậm rạp bằng muối đàn tro tàn, cảm thán nói: “Chính là như vậy! Đại nhân, người có thể cảm nhận được ta nội tâm thống khổ sao? Người xem này đó đáng yêu tiểu động vật, cứ như vậy ở ta trước mắt tro tàn bị nướng thành tro tàn! Ta thống khổ a! Chính là, Brande hẳn sáng a! Hẳn tồn tại, chính là vì đốt cháy, chính là vì báo thù. ....”

Đông Phương Vũ Bình nội tâm thở dài: Quả nhiên, người bình thường là vô pháp cùng một cái tâm lý vận vẹo tinh thần phân liệt phản xã hội phản từ hảo hảo giao lưu! Trong chốc lát đáng yêu, trong chốc lát báo thù! Hoàn toàn không hiểu được a!

Còn có, đám kia mạng thù bằng muối, nơi nào đáng yêu lap? Chúng nó từ đầu đến chân toàn thân đều thực đáng giận được không!

Brande thấy Đông Phương Vũ Bình trầm mặc không nói, cho rằng hẳn mình bạch chính mình cảm thụ, tiếp tục kích động nói: “Điểm chết người không phải cái này. Ta nhất không thể chịu đựng chính là, ta thích nhất nướng tiểu thịt bò cũng bị hẳn hủy hoại! Đại nhân, người có thể tưởng tượng sao, khi ta thật vất vả làm người chuẩn bị tốt một khối to tiểu thịt bò, chuẩn bị tới một cái thể xác và tinh thần sung sướng nướng BBQ khi, Brande là như thế nào làm sao?”

Đông Phương Vũ Bình lắc đầu, không biết.

Brande cơ hồ là rống giận trả lời nói: “Hắn, hắn đem ta tiểu thịt bò nướng thành than cốc! Một khối lại một khối than cốc! Người nói, này còn làm người như thế nào ăn?”

Đông Phương Vũ Bình nhìn Brande không ngừng ra bên ngoài toát ra ngọn lửa miệng rộng, thầm nghĩ: Liền tính là tiểu thịt bò nướng vừa vận tốt, kim hoàng tiêu nộn bảy thành thực, đưa cho người Brande, chỉ sợ mới vừa tiến trong miệng, liền sẽ biến thành than cốc đi. ....

Brande uể oải tiếp tục nói: “Đại nhân người là biết đến. Ta sinh hoạt thể giới chính là không ngừng chiến đấu chiến đấu, mỗi ngày công tác của ta chính là đem đối phương tiểu binh nướng thành than cốc, đem đối phương anh hùng nướng thành than cốc, UU đọc sách www.uukanshu.net đem dã quái nướng thành than cốc, đem đại long tiểu long nướng thành than cốc! Người có thể tưởng tượng, mỗi khi ta nhìn đến bị nướng thành than cốc đồ vật khi, trong lòng đều suy nghĩ cái gì sao?”

“Tưởng cái gì?”

Brande vẽ mặt đau khổ: “Ta suy nghĩ, này một khối than cốc, sinh thời có thể hay không là một cái đáng yêu sinh vật, hẳn kết hôn sao? Có hai cái đáng yêu tiểu bảo bối đi, có lẽ người nhà của hẳn chính rúc vào phía trước cửa sổ, chờ hẳn về nhà. Sau đó, hẳn đã bị ta nướng thành than cốc. ....”

Đông Phương Vũ Bình: Hảo đi, ngài này chuyện xưa biến chuyển cũng quá đột nhiên!

Brande cơ hồ là ngửa mặt lên trời thét dài nói: “Đại nhân, người nói xem, này còn gọi ta như thế nào ăn com? Như thế nào ăn! Nơi nơi đều là đen nhánh

than cốc, than cốc a.....”

Đồng Phương Vũ Bình: “Kia, nhiều năm như vậy, người cũng chưa ăn cơm, như thế nào không đói chết?”

Brande biểu tình nhanh chóng hồi phục, không sao cả nhún nhún vai, nói: “Nga, này đơn giản. Brande này đây thể gian sinh vật cừu hận cùng sợ hãi vì thực, mỗi khi hân đem người khác nướng thành than cốc khi, hân liền sẽ hút đến cừu hận cùng sợ hãi. Hân ăn no, ta cũng không cảm giác được đói khát.....”

Đồng Phương Vũ Bình bỗng nhiên nhớ tới, giống như anh hùng liên minh “Brande”, thân thể hân bản tôn tên gọi cơ căn. Nặc cùng, hân là cái hải tặc. Mà thao tác ngọn lửa cùng tràn ngập cừu hận Brande lại là viên cô sinh vật, là phù văn chiến tranh người bị hại, hân chiếm cứ cơ căn. Nặc cùng thân thể! Chẳng lẽ nói, thích thịt bò nướng chính là cơ căn. Nặc cùng, mà một lời không hợp đem người nướng thành than cốc chính là viên cô sinh vật Brande?

Brande khắp nơi quan sát một phen, đối Đồng Phương Vũ Bình nói: “Đại nhân, người nơi cái này thứ nguyên, thật đúng là cái đất cằn sỏi đá a.....”

Đồng Phương Vũ Bình: Ai, những lời này như thế nào như vậy quen tai đâu?

Brande bỗng nhiên ngừng lại, ngón tay phương xa hô: “Đại nhân, đại nhân! Nguru, thật nhiều nguru! Ta thích!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: biến dị tuyệt nguru vương Nguru Bôn Bôn

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Băng Tuyết Sơn Cốc ngoại, Hoa Thiên Kiều cùng Hoa Bách Mị đã nghĩ thông suốt, quản hân là ai xông vào cửa thứ hai đâu, liền tính là hoa mai các nàng tám đệ tử đều bị biến dị tuyệt nguru dẫm đã chết, cũng không cái gọi là! Cùng lắm thì, lại đi tìm một đám đệ tử là được. Ba điều chân cốc không hảo tìm, hai cái đùi nữ nhân nơi nơi đều là.

Các nàng nhìn đến mặt ngoài trấn định lại âm thầm nôn nóng Thảo Thanh Tâm, liếc nhau, kẻ đẻ bụng đầu.

Như thế tốt đã kích cùng trên chọc đối thủ cạnh tranh cơ hội, như thế nào có thể bạch bạch buông tha! Đối địch nhân nhân từ chính là đối chính mình tàn nhẫn!

Hoa Thiên Kiều thanh thanh giọng nói, kiều thanh hỏi: “Mị nhi muội muội, người gặp qua Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ hai biến dị tuyệt nguru sao?”

Hoa Bách Mị ngầm hiểu, mị thanh đáp: “Ai da, tỷ tỷ, muội muội ta chẳng qua là luyện khí bát trọng cảnh giới, nào dám đi trên chọc Song Đầu Băng Phong Lang a. Nghe nói cặp kia đầu băng Phong Lang, một cái đầu có thể phun ra vô số băng tiễn, một cái khác đầu có thể phun từng trận cuồng phong, hai cái đầu cùng nhau phun tức, phạm vi trăm mét linh tinh đều là nó băng phong bạo lĩnh vực đâu.....”

Hoa Thiên Kiều cảm thán nói: “Cũng không phải là sao. Tỷ tỷ ta tuy rằng chưa đi đến quá Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ hai, chính là chúng ta Hoa Môn lưu truyền tới nay điển tịch lại ghi lại các tiền bối lang bạt cửa thứ hai chuyện xưa đâu.”

“Nga, đó là như thế nào?”

“Muội muội, ta nói cho người nga, trừ bỏ khủng bố Song Đầu Băng Phong Lang, đám kia biến dị tuyệt nguru cũng không thể coi khinh. Theo điển tịch ghi lại, năm đó từng có Luyện Khí kỳ các đệ tử tổ đội lang bạt tầng thứ hai, kết quả có cái xui xẻo trúng, cư nhiên cùng đại đội ngũ đi rồi ra. Chờ đến đại gia phát hiện hân khi, hân đã bị biến dị tuyệt nguru đàn dẫm thành trọng thương. Cái kia thảm a, thật là.....”

Hoa Bách Mị rất phối hợp hỏi: “Nga, như thế nào thảm?”

Hoa Thiên Kiều nhìn chăm chăm Thảo Thanh Tâm nói: “Tay đứt chân đoạn, tràng xuyên bụng lạn, hoàn toàn thay đổi, công lực mất hết.....”

Hoa Bách Mị ai oán thở dài nói: “Là rất thảm. Sau đó đâu?”

“Sau đó? Đại gia đem hán nâng trở về, ở trên giường gào ba tháng, cuối cùng vẫn là đã chết.”

Hoa Bách Mị đề cao thanh âm nói: “Không thể nào. Lúc ấy, chúng ta Hoa Môn còn thiếu về điểm này chữa thương được sao?”

Hoa Thiên Kiều cười lạnh nói: “Chữa thương được nhưng thật ra không thiếu. Chỉ là này một sao, lúc ấy chúng ta Hoa Môn đã đi lên đường xuống dốc, chữa thương được cũng thực khan hiếm. Nhị sao, cái kia xui xẻo trúng không chịu hảo hảo tĩnh lại chính mình, cứ nhiên lăng muốn nói gì hán gặp biến dị tuyết ngu vương! Nói kia biến dị tuyết ngu vương hai chân sinh phong, hơi thở phun hỏa! Loại người này, nói dối đều rải đến như thể tươi mát thoát tục, cuối cùng liền hán sư phụ cũng không cần hán, mặc hán tự sinh tự diệt.”

Hoa Bách Mị thở dài nói: “Cũng không biết, lúc này đây, là ai vào nhầm Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ hai a, có lẽ, đợi lát nữa chúng ta là có thể nhìn đến một cái bụng bị đâm bẹp cái kia ai đâu. ....”

Thảo Thanh Tầm sắc mặt một trận bạch một trận thanh, cổ tĩnh lại vô pháp phản bác, buồn bực ưu sầu muốn chết! .....

Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ hai.

Ta kêu Ngu Bôn Bôn, là một đầu biến dị tuyết ngu, ta đã cảm thấy được, ta có chút không giống người thường. Khác biến dị tuyết ngu cả ngày chỉ biết ăn ha ha, ngủ ngủ ngủ, chạy chạy chạy. Không phải nhầm chán giận đối đại thụ, chính là vì mỗ chỉ ngốc mẩu ngu cùng khác biến dị tuyết ngu quyết đấu.

Ta không giống nhau.

Mỗi khi ta chăm chú nhìn sao trời, cảm thụ vũ trụ hơi thở thời điểm, mỗi khi ta độc lập núi đồi, nhậm gió lạnh khe vuốt ta sừng trâu thời điểm! Ta đều có thể cảm nhận được hai tự, cô độc.

Ta thường xuyên tưởng, ta từ chỗ nào tới, lại đem đến chỗ nào đi! Ngu sinh như thế ngắn ngủi, ta lại nên làm chút cái gì mới tốt? Thiên địa như thế mênh mông, vũ trụ như thế cuộn cuộn, trên thế giới này, hay không có thần linh tồn tại? Ta nên tin tưởng chính mình? Hay là nên đi tìm tín ngưỡng?

Mỗi khi trong lòng ta buồn bực khi, ta liền nhìn không được muốn chạy vội. Ta chạy vội ở hoàng hôn hạ, nơi đó chính là ta ngu sinh!

Nhưng mà, mỗi khi ta nhìn đến những cái đó cái gọi là đồng bạn, cả ngày ăn không ngồi rồi lẫn lộn mù quáng khi, ta trong lòng liền tràn ngập lửa giận, hận không thể một phen lửa đốt chết bọn họ, có lẽ từ nào tro tàn trung, có thể dần sinh ra tân trí tuệ ngu sinh mệnh!

Gần nhất ta tương đối phiền, có hai chỉ mẩu ngu coi trọng ta! Ta biết, ta nên thuận theo ta bản năng, kỵ đi lên, sinh sản hậu đại. Nhưng là, ta túng.

Đúng vậy, ta túng. Không phải mỗi một con mẩu ngu, đều là âm thanh thể mềm dễ đẩy ngã loại hình! Khi ta nhìn đến mẩu ngu nhóm kia ồng ẹo tạo dáng bộ dáng, ta liền nhìn không được tưởng phun! Ngay cả nhổ ra nước miếng, tràn đầy đều là thống khổ.

Ta thường xuyên tự hỏi, ta ngu sinh vì sao như thế không giống người thường, ta cần thiết thừa nhận: Ta chính là trong truyền thuyết thiên tài! Chân chính thiên tài, là dùng 99% mồ hôi hơn nữa 1% thiên phú linh cảm chế tạo mà thành!

Mà ta, không giống nhau! Khác biến dị tuyết ngu đều ở chơi đùa khi, ta ở tự hỏi, với ta mà nói, thời gian luôn là không đủ. Ta thậm chí đem khác tuyết ngu nhai lại thời gian đều dùng ở tự hỏi thượng, cái này làm cho ta luôn là tiêu hóa bất lương. ....

Chỉ là, tình huống hiện tại không thật là khéo!

Có một loại ta thực chán ghét sinh vật, lại xông vào chúng ta sinh hoạt vòng!

Đó là một loại dùng hai cái đùi đi đường kỳ quái sinh vật, bọn họ trên người khoác kỳ kỳ quái quái đồ vật, thoát nhìn vô cùng ngốc bức!

Thượng một lần ta nhìn đến loại này sinh vật, bị ta hung hăng trên đỉnh thiên, sau đó đâm đoạn hán chi trước, làm hán tứ chi chấm đất! Ta muốn cho hán mình bạch, làm một cái tứ chi động vật, nên như vậy hành tẩu, bình dân nhi!

Đừng tưởng rằng, nhắc tới hai chi chi trước, liền so với ta cao so với ta soái!

Nhưng mà hôm nay, xông vào chúng ta sinh hoạt vòng hai cái hai chân sinh vật, có chút không giống người thường. Một cái toàn thân đều là ngọn lửa, UU đọc sách www.uukan.shu.net trên người cũng không có khoác những cái đó kỳ kỳ quái quái đồ vật, cảm giác cơ bắp thực phát đạt bộ dáng. Một cái khác, cùng chưa hiểu việc đời ở nông thôn trâu đất giống nhau, hô to gọi nhỏ, liền đi đường đều sẽ té ngã. ....

Chỉ là, này hai tên gia hỏa, thật sự thực chán ghét.

Ở ta vừa mới đón gió tự hỏi trong nháy mắt, cái kia cả người bốc hỏa gia hỏa, duỗi tay phát ra một đoàn ngọn lửa, đem ta đệ đệ nướng chín!

Ta hai mắt tràn đầy lửa giận, đang muốn muốn tiến lên đâm chết hán khi, hán lại tùy tay một cái hỏa cầu, đem ta muội muội nướng chín!

Ta đi, ta nói các ngươi này đó biến dị tuyết ngu, muốn hay không như vậy lười, ngày thường không hảo hảo rèn luyện thân thể, lúc này chạy bắt động đi!

Ta biến dị tuyết ngu thân thuộc nhóm, đều nổi giận! Bọn họ thượng, thượng! Đừng cảm thượng!

Chỉ là bọn hán xung phong hoàn toàn không có kỹ thuật hàm lượng, cứ nhiên liền như vậy như ong vỡ tổ xông lên đi!

Sau đó, bọn họ lại bị nướng chín một đoàn! Cái kia cả người mạo hiểm ngọn lửa gia hỏa, làm trên mặt đất toát ra một vòng lớn tận trời hỏa trụ! Trực tiếp đem xông vào trước nhất mặt mười mấy biến dị tuyệt ngu đều nướng chín!

Ta phần nộ tột đỉnh! Bởi vì, ở kia xông vào phía trước tuyệt ngu đàn bị nướng chín khi, ta tận mắt nhìn thấy đến: Ta ba ba bị nướng chín! Ta mẹ mẹ bị nướng chín! Ông nội của ta bị nướng chín, ta nãi nãi bị nướng chín.....

Gia hỏa này, là tới chơi nướng BBQ sao? Hảo, làm ta cũng tới đem người nướng một nướng, tốt nhất là năm thành thực!

Đừng lấy tuyệt ngu không lo yêu quái! Lão tử không phun hỏa, người còn tưởng rằng trên thế giới này cũng chỉ có người sẽ chơi hỏa đường như!

Phong nhi quần quanh ta tứ chi, ngu đề ở thiêu đốt, ngu đề ở thiêu đốt!

Động cơ đã vào chỗ, ta liền phải xuất phát, ta liền phải xung phong!

Cái gì vĩ đại ngu sinh ý nghĩa, cái gì thế giới vũ trụ khởi nguyên chung kết! Đều không sao cả!

Làm cho cả thế giới ở ta ngu đề hạ run rẩy đi!

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: duyên khi đại giới

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Đồng Phương Vũ Bình phát hiện, từ Brande thấy được biến dị tuyệt ngu đàn lúc sau, cả người đều trở nên dị thường hưng phấn. Chỉ thấy hán nhắm phía ngu đàn, phát ra một đoàn đoàn ngọn lửa, nướng tiêu từng con biến dị tuyệt ngu!

Đồng Phương Vũ Bình đành phải gắt gao đi theo hán phía sau, Brande chính là Đồng Phương Vũ Bình cường lực bảo tiêu, không thể bạch bạch lãng phí.

Nhưng mà, Brande có chút lo âu bất an, hán một bên nướng chín tuyệt ngu, một bên không ngừng nhắc mãi: “Than cốc! Lại là than cốc! Đáng chết, chẳng lẽ liền không có một con trâu có thể biến thành bò bít tết sao? Tất cả đều là than cốc! Đáng giận!”

Lam béo nhin không được nói: “Vũ Bình quân, cái này hỏa người thật là khủng khiếp a, chúng ta chạy nhanh rồi đi hán được không?”

Brande xoay người nhìn Lam béo, quát: “Người đang nói cái gì? Phi miêu! Có phải hay không muốn cho ta đem người nướng thành mèo đen?”

Đồng Phương Vũ Bình kinh ngạc hỏi: “Brande, người có thể thấy Lam béo chân thân?”

Brande khinh thường nói: “Cái gì Lam béo, còn không phải là Mèo máy sao, tiêu hài tử món đồ chơi.....”

Lam béo nổi giận, quát: “Người nói cái gì!? Lão miêu không phát uy, người cho ta là bệnh miêu a! Làm người nhìn một cái sự lợi hại của ta!”

Lam béo lấy ra thu nhỏ lại đèn cùng không khí pháo, đang muốn nhất quyết sống mái khi, Brande lại đột nhiên không để ý tới hán, xoay người nhìn về phía cách đó không xa một con gầy yếu biến dị tuyệt ngu!

Này chỉ tuyệt ngu cùng mặt khác tuyệt ngu bất đồng, chân thượng quần quanh cát bụi, trong lỗ mũi phun liệt hỏa, hai con mắt sáng ngời có thần, như là có thể nói bộ dáng, rất có linh tính.

Đồng Phương Vũ Bình nhin không được tưởng: Chẳng lẽ đây là biến dị tuyệt ngu trung biến dị chủng loại? Cho người ta một loại phụ phụ đặc chính cảm giác.....

Brande lẩm bẩm: “Hảo ngu a, hảo ngu! Người đừng nhìn nó gầy, cả người đều là hảo thịt a! Nướng chín lúc sau, khẳng định hương vị cực kỳ xinh đẹp! Còn có, ta có thể cảm giác được nó trên người mệnh mệnh không thôi ma lực, nói không chừng, ta lúc này đây có thể nướng ra một khối hảo bò bít tết a!”

Đông Phương Vũ Bình cười nói: “Kia còn chờ cái gì, thượng bái!”

Brande lắc đầu thờ dài nói: “Đáng tiếc, đáng tiếc!”

“Đáng tiếc cái gì?”

Brande biểu tình cô đơn nói: “Vừa rồi ta nướng những cái đó biến dị tuyệt ngu ngu nướng quá hưng phấn, xúc động, lập tức đem lam đều dùng hết. Ta hiện tại không có đủ ma lực.”

“A! Kìa, kìa nhưng làm sao bây giờ?”

Đông Phương Vũ Bình nhìn chung quanh còn dư lại hơn mười chi biến dị tuyệt ngu, trong lòng thấp thỏm.

Brande cười hi hi nói: “Đại nhân, ngươi không phải triệu hoán sư sao? Ngươi mang kỹ năng sao? Tỳ như nói, rõ ràng thuật gì đó?”

Đông Phương Vũ Bình mặt lập tức đen, nói: “Ta nơi này lại không phải ở chơi game, nơi nào có rõ ràng thuật!”

Brande sắc mặt một đốm, theo sau nói: “Cái kia ai, đại nhân a. Ngươi xem, ngươi triệu hoán ta đến thế giới này tồn tại thời gian đã sớm tới rồi. Ta cần phải trở về. Triệu hoán sư khe sâu bên kia, có khác triệu hoán sư ở kêu gọi ta. Đại nhân, chúng ta như vậy đừng quá, quay đầu lại tái kiến a!”

Đông Phương Vũ Bình quát: “Đừng hoảng hốt! Ta chỉ hỏi ngươi một vấn đề!”

“Cái gì vấn đề?”

“Ta lần trước triệu hoán nhân vật, chỉ tồn tại vài phút. Mà ngươi, ở ta bên người ngây người mấy chục phút! Ta đã cảm giác được thực lực của chính mình vô pháp duy trì đem ngươi mang ở ta bên người lâu như vậy, ta muốn hỏi ngươi, ngươi làm như thế nào được?”

Vấn đề này rất quan trọng, nếu có thể nắm giữ kéo dài triệu hoán anh hùng nhân vật tồn tại thời gian, như vậy, Đông Phương Vũ Bình bàn tay vàng liền càng thực dụng.

Brande không sao cả vầy vầy đầu, nói: “Nga, cái này sao, rất đơn giản. Ở ta phát hiện đại nhân ngài ma lực vô pháp chống đỡ ta ở cái này thế giới tiếp tục đi xuống thời điểm, chính là ta lại không nghĩ rồi đi cái này tự do thế giới, vì thế đầu, ta liền từ ngài trên người lấy ra một bộ phận thọ nguyên, làm ta tiếp tục đi ở bên cạnh ngươi đại giới.”

Đông Phương Vũ Bình tức khắc ngốc bức, nima, tự chủ trương, lấy ra ta thọ nguyên?

Nói, thọ nguyên loại này đồ vật, có thể tùy tùy tiện tiện lấy ra sao? Phản nhân loại phản xã hội gia hòa, chính là không đáng tin cậy a!

Đông Phương Vũ Bình run run rẩy rẩy hỏi: “Ngươi đại khái lấy ra ta bao lâu thời gian thọ nguyên?”

Brande thấy Đông Phương Vũ Bình sắc mặt không tốt, quý dị cười, cả người bắt đầu trở nên mơ hồ, nháy mắt biến mất. Hắn chỉ để lại một câu: “Cũng không dài, lấy ra đại nhân ngài mười năm tả hữu thọ nguyên mà thôi thôi. ....”

Đông Phương Vũ Bình tức khắc hoàn toàn hết chỗ nói rồi! Đối với Brande loại này viễn cổ sinh linh tới đem, hắn thọ nguyên dài đến ngàn năm vạn năm, mười năm thọ nguyên với hắn mà nói đích xác không tính cái gì!

Chính là, đối Đông Phương Vũ Bình tới nói, này nima vấn đề lớn! Nhân sinh bất quá ngắn ngủn trăm năm, liền hắn sao bị Brande lặng lẽ đem chính mình mười năm thọ nguyên đổi thành hắn ở cái này trong thế giới du ngoạn mấy chục phút thời gian! Này nima! Lão tử muốn giết người!

Đáng tiếc, Brande thấy tình thế không ổn, sớm đã chạy. Liền tính là hắn không chạy, hiện tại Đông Phương Vũ Bình cũng đánh không lại Brande, chỉ biết bị hắn nướng thành than cốc. Ai!

Không được, về sau cần thiết chạy nhanh nỗ lực tu hành, tranh thủ đem chính mình bị lãng phí rút thọ nguyên bổ trở về!

Brande nhưng thật ra tiêu sái vung móng đi rồi, nhưng Đông Phương Vũ Bình bên người nguy cơ lại không có giải trừ!

Đối với biến dị tuyệt ngu nhóm tới nói, hôm nay là cái bi thương nhật tử! Trong nháy mắt, mấy chục điều tiên sống ngu ngu, đã bị hỏa nướng thành hắc khối thịt thịt! Hiện giờ, UU đọc sách www.uukanshu.net cái kia hỏa người biến mất! Nhưng còn có một cái gốc thiếu hai chân động vật đứng ở chỗ này! Làm chúng ta đem hắn đâm thành thịt nát đi! Dùng để tế điện chúng ta đồng bạn!

Ngưu Bôn Bôn càng là phần nộ không ngừng! Vừa mới xông tới chuẩn bị cùng cái kia hỏa người một trận tử chiến, hắn, hắn cư nhiên chạy trốn! Đáng chết giáo hoạt nhân loại! Hừ! Còn có kia dư lại một nhân loại, làm ngươi kiến thức kiến thức chúng ta ngu loại lực lượng cùng tốc độ đi!

Lam béo tuy rằng ở phần nộ trung có can đảm khiêu chiến Brande, nhưng là lại không có can đảm đối mặt một đám biến dị tuyệt ngu! Ở hắn xem ra, số lượng nhiều một phương, khẳng định càng có thể lợi hại.

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, nói: “Lam béo, chúng ta chạy nhanh bay lên thiên đi! Này đàn ngu, tổng không thể đi theo chúng ta hướng bầu trời phi

đi!”

Lam béo tưởng tượng, có đạo lý!

Hai người chạy nhanh đem mê người chiến cơ lấy ra tới, thu nhỏ lại chui vào khoang điều khiển, lên không!

Nhưng mà, hai người vừa mới lên không, mê người chiến cơ giống như là đụng phải cái gì trong suốt chướng ngại giống nhau, tức khắc mất đi động lực, thẳng tắp rơi xuống mặt đất!

Đồng Phương Vũ Bình cùng Lam béo đều bị vút ra khỏi khoang điều khiển, biến trở về bình thường lớn nhỏ!

Bên kia Ngưu Bôn Bôn vừa thấy, tức khắc đại hi! Vừa mới người kia loại, cư nhiên lập tức thu nhỏ, hơn nữa không biết sao, bay lên thiên! Lúc này hảo, bọn họ lại rơi xuống lạp! Ha ha, thật là trời cũng giúp ta! Các đồng bọn, hướng a!

Lam béo tại chỗ đảo quanh, vội la lên: “Ai nha, vậy phải làm sao bây giờ a? Vũ Bình quân? Làm sao bây giờ a?”

Đồng Phương Vũ Bình lại nhìn không trung tự mình lảm bảm: “Không thể phi hành, chẳng lẽ bầu trời lại cấm không phép trợn? Ngưu X a! Thảo môn nội tình mười phần a! Nguyên bản cho rằng gia nhập một cái bất nhập lưu môn phái nhỏ, không nghĩ tới, đây là một cái tiềm lực cỡ a!”

Ầm ầm ầm.....

Ngưu đề ở thiên đột, ngưu đề ở thiên đột!

Biến dị tuyệt ngưu đàn, xông tới!

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: vì bộ lạc

Tác giả: Mộc Đào Trâm Nguyệt

Lam béo kinh hô: “Ngưu đàn, ngưu đàn xông tới! Làm sao bây giờ a? Vũ Bình quân!”

Đồng Phương Vũ Bình cảm thán trong chớp lát bầu trời cấm không phép trợn, theo sau cười nói: “Sợ cái gì a, Lam béo, người không phải đã đem tác chiến trang bị đều lấy ra tới sao!”

Đồng Phương Vũ Bình từ chính mình trong lòng ngực lấy ra thu nhỏ lại đèn, theo sau nói: “Lam béo, cho ta một chi không khí pháo!”

Lam béo lấy ra một chi súng lục bộ dáng không khí pháo, ném cho Đồng Phương Vũ Bình.

Loại này không khí pháo, uy lực không lớn, nhưng là có thể đem người đánh bại trên mặt đất, vô pháp chiến đấu. Biến dị tuyệt ngưu thể trạng quá mức với không lồ, súng lục hình không khí pháo có lẽ uy lực không đủ. Nhưng là, lại phối hợp thu nhỏ lại đèn sử dụng, vậy hoàn mỹ vô khuyết lạp!

Đồng Phương Vũ Bình nói: “Chúng ta dùng thu nhỏ lại đèn chiếu xạ ngưu đàn, đem chúng nó thu nhỏ vài lần, sau đó lại dùng không khí pháo kích đảo bọn họ, tốt nhất nhiều xạ kích vài lần, như vậy, chúng ta là có thể có nướng tiểu thịt bò ăn! Nói, tiến vào cái này Băng Tuyết Sơn Cốc lâu như vậy, bụng có chút đói bụng!”

Lam béo ánh mắt sáng lên, hô: “Đúng vậy, ta như thế nào liền không nghĩ tới đâu!”

Hai người một tay cầm thu nhỏ lại đèn, một tay cầm không khí pháo, đón đối diện hơn mười đầu cực đại biến dị tuyệt ngưu đàn đứng thẳng, ánh mắt bá đạo mà thần bí, nếu lại một người mang lên đỉnh đầu cao bồi mũ, thỏa thỏa cao bồi miền Tây phiến phong cách!

Thu nhỏ lại đèn!

Không khí pháo!

Thu nhỏ lại đèn! Không khí pháo.....

Hai người đôi tay liền huy, không bao lâu, tuyết địa thượng cũng chỉ dư lại từng con ngã xuống đất không dậy nổi bị thu nhỏ lại đến chỉ có tiểu cầu lớn nhỏ biến dị tuyết ngư! Từng con biến dị tuyết ngư bị không khí pháo kích phi, thật mạnh dừng ở tuyết địa thượng, rơi bầy vụng tám tổ, vô pháp nhúc nhích.

Đồng Phương Vũ Bình cùng Lam béo liếc nhau, gia! Có thịt bò nướng ăn lạ!

Chúng ta nướng thịt bò, khẳng định so Brande những cái đồ ghê tởm than cốc ăn ngon nhiều lạ!

Mới mẻ nguyên liệu nấu ăn chế tác cơm canh, tổng so với kia chút dùng mô hình phóng đại lúc sau được đến thiêu gà cùng nướng ngỗng gì đó mỹ vị nhiều!

Hai người đang muốn đi hướng kia từng con mỹ vị “Thịt bò nướng”, đột nhiên, một con biến dị tuyết ngư từ nghiêng thứ lao ra, trong lỗ mũi phun ra liệt hỏa, bắn thẳng đến Đồng Phương Vũ Bình! Bỏ vó như gió, chớp mắt tới!

Đây đúng là Ngư Bôn Bôn! Ở Đồng Phương Vũ Bình giờ lên trong tay thu nhỏ lại đèn cùng không khí pháo khi, Ngư Bôn Bôn liền từ trong tâm chỗ sâu trong cảm thấy một tia sợ hãi. Từ chi đồng thời phát lực, lẳng là đem chính mình thân hình sinh sôi nằm ngang chuyển biến, mượn dùng Ngư Bôn Bôn thiên phú hô phong đê, cấp tốc trốn đến bên cạnh trong rừng cây, cất giấu chờ đợi cơ hội.

Ngư Bôn Bôn tận mắt nhìn thấy đến chính mình đồng bào, bị người nọ dùng tà ác pháp thuật nháy mắt thu nhỏ, tức khắc trong lòng sợ hãi vạn phần! Nhưng là, thực mau, nó tư tưởng đã bị phần nọ sở trận ngập! Bởi vì nó nghe hiểu, người nọ cư nhiên tưởng đem chính mình đồng bào nhóm nướng ăn!

Là nhưng nhần ngư không thể nhần!

Ngư Bôn Bôn nhẹ nhàng hoạt động chính mình thân mình, chỉ nghĩ ở nhất thích hợp thời cơ, cấp cho địch nhân trầm trọng nhất đả kích!

Tới, bọn họ tới!

Thừa dịp người kia loại cúi người nhặt trên mặt đất tiểu biến dị tuyết ngư thời cơ, Ngư Bôn Bôn xung phong!

Ngư Bôn Bôn hưng phấn dị thường, đây mới là tràn ngập trí tuệ chiến đấu, đây mới là nhất hữu hiệu trực tiếp nhất xung phong, đây mới là chân chính biến dị tuyết ngư!

Lam béo sợ tới mức luống cuống tay chân, té ngã trên mặt đất.

Đồng Phương Vũ Bình cũng ngây ngẩn cả người, vội vàng nâng lên trong tay thu nhỏ lại đèn nhắm ngay Ngư Bôn Bôn!

Nhưng mà Ngư Bôn Bôn tốc độ thật sự là quá nhanh! Thu nhỏ lại đèn còn chưa nâng lên tới nhắm ngay Ngư Bôn Bôn, Ngư Bôn Bôn đã vọt tới Đồng Phương Vũ Bình trước mặt, cực đại lỗ mũi trâu nhắm ngay Đồng Phương Vũ Bình khuôn mặt nhỏ, hai cổ nóng rực hơi thở phun ra thực chất tính liệt hỏa, đây là muốn đem Đồng Phương Vũ Bình nướng thành than cốc tới cấp nó đồng bào báo thù tiết tấu a!

Đồng Phương Vũ Bình sợ tới mức tư duy đều cứng còng! Trợn to hai mắt, vô pháp nhúc nhích.

Tại đây nghìn cân treo sợi tóc hết sức, Đồng Phương Vũ Bình hai chân đột nhiên động!

Tư duy vô pháp làm ra phản ứng, nhưng là, Đồng Phương Vũ Bình hai chân lại tự động dựa theo cửu cung bước nên bước, lờ ra linh hoạt bước chân!

Đây là, ở gần một tháng thời gian, Đồng Phương Vũ Bình cùng Thi Kính khổ luyện cửu cung bước sở mang đến năng lực a, đây là một cái từ lượng biến đến biến chất quá trình a!

Đồng Phương Vũ Bình thân mình quý dị chợt lóe, vừa vận tốt hiện lên Ngư Bôn Bôn hơi thở liệt hỏa, cũng hiện lên Ngư Bôn Bôn ngư khu đánh sâu vào!

Ngư Bôn Bôn đánh bất ngờ thất bại, mà nó tốc độ lại quá nhanh, sát không được bước chân, nháy mắt vọt tới đối diện tuyết cây từng lâm đi.

Đồng Phương Vũ Bình cùng Lam béo đều dọa ra một thân mồ hôi lạnh! Đây đầu biến dị tuyết ngư tốc độ quá nhanh! Nếu không phải cửu cung bước, nói không chừng hai người liền chết thẳng cẳng.

Nhưng mà, Đồng Phương Vũ Bình nhìn biến mất Ngư Bôn Bôn, trong lòng đột nhiên lờ ra một ý niệm: Bắt lấy nó, làm nó làm ta tọa kỵ! Tưởng tượng đến chính mình cưỡi Ngư Bôn Bôn tiêu sái vô cùng xuất hiện ở Thảo Thanh Tầm trước mặt khi cái loại này đặc ý, Đồng Phương Vũ Bình liền vô pháp khống chế chính mình nội tâm cuồng nhiệt.

Nhưng mà, Ngư Bôn Bôn bị Đồng Phương Vũ Bình vừa mới cửu cung bước trấn trụ.

Rõ ràng là phải giết một kích, cư nhiên cứ như vậy bị tránh thoát!/? Ngư Bôn Bôn ngư sinh tư tưởng xem lại lần nữa bị đối mới!

Ngư Bôn Bôn không phải những cái đồ vụng về chỉ biết là ăn ăn uống uống biến dị tuyết ngư, nó sẽ tự hỏi, cho nên, nó cũng sẽ cân nhắc lựa chọn.

Mất thấy chính mình tuyệt chiêu lấy người kia không có cách nào, Nguru Bôn Bôn quyết định lùi bước. Dù sao ở cái này trong son cốc, còn có mặt khác biến dị tuyệt nguru đàn! Ta đồng bảo còn ở! Chỉ cần ta buông dáng người, rộng khắp gieo giống, không cần mười năm, lại một cái cường đại biến dị tuyệt nguru bộ lạc liền sẽ ra đời!

Lão nguru báo thù mười năm không muộn! Hôm nay, ta lão nguru liền buông tha ngươi một con ngựa! Đừng làm cho ta lần sau tái kiến ngươi!

Nguru Bôn Bôn ở trong lòng yên lặng nhắc mãi vài câu, chuẩn bị lui lại.

Hôm nay chính là một cái bi thời nhật tử, ta Nguru Bôn Bôn, mất đi thân hữu đồng bạn, mất đi bộ tộc! Nhưng là, chỉ cần thông tuệ ta còn sống, một ngày nào đó, UU đọc sách [www. uukanshu.net](http://www.uukanshu.net) ta sẽ trọng chấn toàn bộ biến dị tuyệt nguru bộ lạc vinh quang!

Vì bộ lạc!

Đông Phương Vũ Bình thấy Nguru Bôn Bôn đánh bất ngờ một lần lúc sau liền không hề xuất hiện, trong lòng đột nhiên lòi ra một cái ý tưởng: Đây thật là một cái thông minh biến dị tuyệt nguru a!

Đông Phương Vũ Bình buông đề phòng, dùng phóng đại đèn đêm kia hơn mười chỉ bị thu nhỏ lại biến dị tuyệt nguru khôi phục nguyên trạng, quát: “Các ngươi đi thôi! Đi tìm nó!”

Biến dị tuyệt nguru tuy rằng ngu dốt, nhưng cũng không ngu! Rốt cuộc chúng nó đều là Yêu tộc!

Trước mắt người nam nhân này là chính mình vô pháp đối phó, biến dị tuyệt nguru nhóm bị biến trở về bình thường lớn nhỏ lúc sau, liền một đám rải khai bốn vó, bỏ trốn mất dạng.

Đông Phương Vũ Bình tự giễu cười cười, này cũng chính là kết cái thiện duyên thôi. Chính mình hiện tại tốc độ còn vô pháp đuổi theo kia chỉ biến dị tuyệt nguru vương, cũng liền vô pháp đem nó bắt được đương tọa kỵ. Hiện tại, chính mình thả nó cùng tộc, kết cái thiện duyên. Lần sau tái kiến nó thời điểm, có lẽ liền nhiều một phần thu phục nó nắm chắc.

Biến dị tuyệt nguru đàn chớp mắt biến mất không thấy, chỉ còn lại có đầy đất than cốc thịt bò khô.

Đông Phương Vũ Bình bẻ lên có chút ngốc. Bức Lam béo, nói: “Đi thôi, bên kia có tòa núi cao, dựa theo cái này Băng Tuyết Sơn Cốc bản đồ cấu tạo niệm tính, xuất khẩu hẳn là liền ở bên kia trên đỉnh núi đi.”

Lam béo tránh thoát Đông Phương Vũ Bình ôm ấp, chính mình trên mặt đất hành tẩu, nói: “Vũ Bình quân, ta cảm thấy chúng ta có thể là làm xông vào Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ hai!”

Đông Phương Vũ Bình cười khổ một tiếng nói: “Còn dùng ngươi nói! Đang xem đến này đàn biến dị tuyệt nguru thời điểm, ta cũng đã hoài nghi. Lúc trước chúng ta liền không nên vì tránh né băng tuyết đàn, chui vào quang môn a! Ngươi tưởng a, trong trò chơi đều là như thế này thiết trí, một cái quang môn một cái trạm kiểm soát, ai! Chúng ta cứ như vậy mê đầu mông mẫm xông vào! Khổ a.....”

Chỉ mong, ở bên kia trên đỉnh núi, có rồi đi Băng Tuyết Sơn Cốc truyền tống môn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Song Đầu Băng Phong Lang

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Đương Đông Phương Vũ Bình nhìn đến kia chỉ ở đỉnh núi truyền tống môn chỗ điều võ dương oai Song Đầu Băng Phong Lang thời điểm, hẳn đột nhiên cảm thấy chính mình trong lòng dâng lên từng đợt thô bạo tức giận!

Lệ khí mộc lan tràn!

Đông Phương Vũ Bình nghiêng răng nghiêng lợi tướng: Rốt cuộc là từ khi nào bắt đầu? Tâm tình của mình cư nhiên sẽ trở nên như thế táo bạo?

Có lẽ, chính là từ Hoa Môn kia mấy cái cô bé xem thường Đông Phương Vũ Bình thời điểm bắt đầu. Ở Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ nhất, cư nhiên đã bị một đám muỗi đuổi đi nơi nơi chạy như vậy không khoa học! Thật vất vả hạ quyết tâm triệu hoán một lần công kích tính tạp bair, cư nhiên ra tới một cái không đáng tin cậy tự mình lấy ra chính mình thọ nguyên phản nhân loại phần tử Brande! Coi trọng một cái ái mộ tọa kỵ, nhưng đối phương thông tuệ vô cùng, làm lơ chính mình tồn tại, lặng yên xa độn!

Trong truyền thuyết xuyên qua nhân sĩ Vương Bá chỉ khí, ở nơi nào?

Ca tốt xấu cũng là một cái xuyên qua nhân sĩ gia, hỗn như thế thảm, nếu là sau khi chết tới rồi địa phủ, cũng không có đáng giá khoắc lác địa phương, ngược lại phải bị quỷ hồn nhóm cười nhạo!

Thảm nhưng nhẫn thúc thúc không thể nhẫn!

Đông Phương Vũ Bình yêu cầu đại chiến một hồi, từng quyền đến thịt, sáng một sáng, phóng thích chính mình nội tâm lệ khí!

Đông Phương Vũ Bình cầm súng lục hình không khí pháo, đối Lam béo nói: “Béo huynh, nên chúng ta lên sân khấu biểu diễn! Làm chúng ta tới đại làm một hồi đi!”

Lam béo quát: “Hảo! Không thành vấn đề! Ân, chính là, đối diện như vậy đại một con yêu quái, còn trường hai cái đầu, như thế nào làm a?”

Đông Phương Vũ Bình nhìn thoáng qua Lam béo, thờ dài nói: “Ngươi ở phía sau phụ trợ ta! Ta thượng! Ngươi dùng phóng đại đèn đem ta phóng đại đến đối diện Song Đầu Băng Phong Lang năm lần tà hữu hình thể là đủ rồi! Một anh khỏe chấp mười anh khôn! Ta cũng không tin, lão từ biến thân người khổng lồ còn sửa trị không được này đầu súc sinh!”

Lam béo hai mắt tỏa ánh sáng, quát: “Âu gia! Vũ Bình quân thật thông minh! Ta cũng tưởng biến thành người khổng lồ lên sân khấu a!”

“Ngươi lại phóng đại, cũng là một con thật lớn miêu mẽ mà thôi, sẽ không thay đổi thành người khổng lồ!”

Lam béo không làm, làm nũng dường như nói: “Không cần a! Không cần sao, ta muốn lên sân khấu, ta liền phải lên sân khấu!”

Đông Phương Vũ Bình bắt đắc dĩ, đành phải nói: “Hảo, hảo. Nếu còn có tiếp theo, ta làm ngươi trước thượng! Đánh giặc phải có dự bị đội, ngươi hiểu không? Ngươi hiện tại liền làm tốt phụ trợ ta chiến đấu dự bị đội công tác! Tiếp theo còn có chiến đấu, ta phụ trợ ngươi, ta làm dự bị đội, hảo sao?”

Lam béo bắt đắc dĩ lấy ra phóng đại đèn, nói: “Hảo đi, ngươi trước thượng! Ngươi nếu là đánh không lại nó, lại làm ta thượng, hảo sao?”

Đông Phương Vũ Bình hừ lạnh nói: “Ta đánh không lại nó? Không có khả năng!”

Song Đầu Băng Phong Lang đã sớm thấy được đứng ở nơi xa Đông Phương Vũ Bình cùng kia chỉ màu lam miêu mẽ. Chỉ là, Song Đầu Băng Phong Lang lười đi để ý bọn họ. Kia hai cái cấp thấp sinh vật thực lực, ở chính mình trước mặt, căn bản là không đáng giá nhắc tới. Cũng không biết, lấy người kia luyện thể một tầng đều không có đạt tới cảnh giới, là như thế nào sấm đến Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ hai nơi này tới? Thật là kỳ quái a?

Loại thực lực này đối thủ, Song Đầu Băng Phong Lang thậm chí lười đến động móng vuốt chụp chết bọn họ, có lẽ, ha một hơi là có thể đông chết hẳn đi.

Ân, nhân tới không có việc gì, bồi hân chơi chơi cũng không tồi.

Gần nhất một đoạn này thời gian, đã rất ít có nhân loại tu sĩ đi vào Băng Tuyết Sơn Cốc thí luyện lang bạt, Song Đầu Băng Phong Lang cảm thấy chính mình nhụt từ quá đến hảo nhàm chán. Nó thực hoài niệm lúc trước những cái đó có thể tùy ý đem nhân loại đông lạnh thành băng côn nhụt từ, những cái đó nhụt từ, Song Đầu Băng Phong Lang đi đường đều hừ tiểu khúc nhi.

Hừ, Tiên Hoa Linh Thảo Môn cái kia lão đầu nhi, đem yêm ném tại đây băng thiên tuyết địa liền mặc kệ. Yêm có thể đông chết hẳn môn nhân đệ tử, cũng coi như là đại khoái lang tâm chuyện này a!

Thật hoài niệm a!

Ân, chờ lát nữa cùng tiểu tử này ngoạn đủ rồi, cũng đem hân đông lạnh thành băng côn, sau đó treo ở bên kia đại tuyết cây tùng thượng, gió thổi qua tới, có lẽ có thể cùng chuông gió gõ nhau, phát ra leng keng leng keng thanh âm, thật là không tồi a!

Bỗng nhiên, Song Đầu Băng Phong Lang cảm thấy một cổ nồng hậu áp lực cảm. Đây là một loại đến từ chính thượng vị sinh vật trời sinh có chứa một loại uy áp!

Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ có cái gì lợi hại gia hòa đi ngang qua Băng Tuyết Sơn Cốc sao?

Song Đầu Băng Phong Lang trong lòng căng thẳng, chấn tác tinh thần, chỉ mong không phải tới đoạt địa bàn.

Nhưng mà, Song Đầu Băng Phong Lang vừa nhắc đầu, tức khắc ngây ngẩn cả người, choáng váng!

Như thế nào, sao có thể?!

Song Đầu Bãng Phong Lang cảm nhận được cái gọi là thượng vị sinh vật uy áp, cư nhiên, cư nhiên là đến từ chính chính mình phía trước cái kia luyện thể một trọng cũng chưa đạt tới nhân loại!

Bởi vì, người này tới, ở Song Đầu Bãng Phong Lang trước mắt, đột nhiên trưởng thành thân hình! Từ một người bình thường loại dáng người, trực tiếp bành trướng gấp mười lần, nháy mắt, một cái người khổng lồ, liền như vậy xuất hiện ở Song Đầu Bãng Phong Lang trước mắt!

Này nima không hiện thực a! Chẳng lẽ là ta già cả mất mò lạp? Không nên a? Lão lang ta mới hai trăm tới tuổi, chính trực tuổi trẻ a!

Kia nhân loại thật lớn thân thể, mang cho Song Đầu Bãng Phong Lang áp lực cực lớn: Ta đây là hản là chạy trốn đâu, vẫn là đem đầu giấu ở trong đồng tuyết đâu?

Đồng Phương Vũ Bình đối Lam béo nói: “Đủ rồi, đủ rồi! Cũng đủ cao lớn lạp!”

Ha ha ha ha! Thân thể của mình nháy mắt biến đại, giờ tay nhắc chân đều có chứa lớn lao uy lực. Một loại nước Mỹ đội trưởng 3 kiến người biến thân người khổng lồ đã coi cảm a!

Đồng Phương Vũ Bình cảm thấy lực lượng của chính mình trở nên thật lớn vô cùng, cho ta một trận Boeing 747 phi cơ, ta cũng có thể đem nó xé nát! Dưới chân không phải đồi núi, bất quá là một cái tiểu đồng đất thôi, lão từ một chân là có thể dẫm bình!

Song Đầu Bãng Phong Lang rút cuộc nhớ lại chính mình chức trách, bảo hộ này Bãng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ hai tế đàn. UU đọc sách www.uukanshu.net trước mắt nhân loại tu sĩ, bất quá là thân thể thật lớn một ít thôi. Đối phó loại này tứ chi phát đạt cự thú, Song Đầu Bãng Phong Lang vẫn là có kinh nghiệm. Chỉ mong, tiểu tử này sẽ không pháp thuật!

Song Đầu Bãng Phong Lang nổi giận gầm lên một tiếng, hai cái đầu sói cùng nhau phun tức, ý đồ chế tạo một hồi băng phong bạo, dùng để thử đối diện người khổng lồ thực lực.

Đồng Phương Vũ Bình cười ha ha, căn bản không cho Song Đầu Bãng Phong Lang thi pháp cơ hội. Giờ lên không khí pháo, nhắm chuẩn, xạ kích!

Đồng Phương Vũ Bình trong tay súng lục hình không khí pháo, cũng bị Lam béo phóng đại đèn chiếu xạ trung, cũng đi theo cùng nhau biến đại gấp mười lần.

Không khí pháo lần này thật sự biến thành đại pháo!

Đồng Phương Vũ Bình khẩu động cò súng, một cỗ thật lớn hơi nén dòng khí đột nhiên bắn ra!

Lúc này không khí pháo, không hề là không có lực sát thương đánh bại tính vũ khí. Bị lần này không khí pháo kích trung, liền cùng trúng một phát một đuôi thủ hạc phong đòn. Luyện không đạn không có gì khác nhau!

Song Đầu Bãng Phong Lang kinh hãi, nima, tất cả mọi người đều là chơi phong hệ pháp thuật, muốn hay không như vậy tàn nhẫn?

Ở Đồng Phương Vũ Bình không khí pháo trước mặt, Song Đầu Bãng Phong Lang phong hệ pháp thuật, hoàn toàn không thấy đâu!

Không khí pháo chớp mắt tức đến, Song Đầu Bãng Phong Lang liền băng phong bạo pháp thuật đều vì chuẩn bị tốt, đã bị một pháo kích trung, bay ngược đi ra ngoài, ở Bãng Tuyết Sơn Cốc tuyết địa thượng đâm ra một cái đại đại hố động!

Đồng Phương Vũ Bình cùng Lam béo cùng nhau hoan hô, gia!

Thì ra là thế!

Sớm biết rằng, dùng phóng đại đèn đem chính mình biến đại lúc sau, lực công kích sẽ trở nên như thế cường đại, lúc trước hà tất triệu hoán cái kia đáng giận Brande ra tới lác lư a!

Bảo bảo trong lòng khỏ, bảo bảo không nói.....

Song Đầu Bãng Phong Lang tru lên một tiếng, từ trong đồng tuyết nhảy ra tới, hai mắt đỏ lên, nhìn chăm chăm Đồng Phương Vũ Bình: Tiểu tử, đừng tưởng rằng ngươi thể trạng đại là có thể ổn thắng! Hừ, làm lão lang ta tới giáo giáo ngươi, cái gì kêu chân chính chiến đấu!

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: tốc độ khổng

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Đồng Phương Vũ Bình đang ở nơi đó ngửa mặt lên trời thét dài hướng thụ biến thân người khổng lồ lực lượng cùng thống khoái khi, Song Đầu Băng Phong Lang đột nhiên hóa thành một đạo bụi mù, hướng tới Đồng Phương Vũ Bình vọt mạnh lại đây!

Đồng Phương Vũ Bình kinh hãi, thật nhanh!

Đồng Phương Vũ Bình chạy nhanh giờ lên không khí pháo, xạ kích.

Chính là, bạo nộ Song Đầu Băng Phong Lang không chỉ có tốc độ mau, hơn nữa linh hoạt. Tả lóe hữu trốn, hai hạ lại tránh được Đồng Phương Vũ Bình không khí pháo công kích.

Đồng Phương Vũ Bình la lên một tiếng: “Đáng giận!”

Lam béo cũng quát: “Vũ Bình quân, cái này nhưng làm sao bây giờ a?”

Lời còn chưa dứt, Song Đầu Băng Phong Lang miệng rộng đã bỏ nhào vào Đồng Phương Vũ Bình cẳng chân biên, đồ đậm hai mắt, sắc bén răng hàm cùng đầy miệng nước dãi, rõ ràng có thể thấy được.

Đồng Phương Vũ Bình thậm chí có thể cảm nhận được Song Đầu Băng Phong Lang kia trên nét mặt truyền lại ra tới tràn đầy ác ý: Rốt cuộc, có thể cắn tiểu tử nguoi một ngụm đi!

Tại đây vạn phần khẩn cấp thời khắc, lại là cửu cung bước tự động phát động, Đồng Phương Vũ Bình vạn vẹo thân mình quý dị chột lóe, hoàn toàn tránh thoát Song Đầu Băng Phong Lang đánh bất ngờ.

Bất quá, nguoi có thể tưởng tượng, giống một tòa tiểu sơn dường như Đồng Phương Vũ Bình xoắn mông phát động cửu cung bước bộ dáng sao? Kia cảm giác, cùng xem Crayon Shin-chan vạn mông không sai biệt lắm. ....

Tự cho là có thể đánh bất ngờ thành công Song Đầu Băng Phong Lang hưng phấn quá mức, nhất thời không khống chế được tốc độ, bị Đồng Phương Vũ Bình chột lóe khai lúc sau, đột nhiên phác ra hảo xa, một đầu chui vào nơi xa một cái trong đồng tuyết, lúc này mới ngừng bước chân, quay đầu lại, lạnh lùng nhìn Đồng Phương Vũ Bình!

Thật là quá đáng giận, liền kém như vậy một chút, lão lang liền cắn hấn cẳng chân!

Còn có, hấn kia quý dị bộ pháp là chuyện như thế nào? Hình như là Tiên Hoa Linh Thảo Môn kia chương môn một hệ đệ tử mới có thể nắm giữ cửu cung bước a? Chẳng lẽ nói, Tiên Hoa Linh Thảo Môn lại sống lại ập? Cái này vấn đề lớn, thật vất vả tự do một đoạn thời gian, lão lang không nghĩ bị người quân a!

Giết chết hấn! Giết chết hấn liền không ai quản lão lang! Phàm là sẽ cửu cung bước gia hòa, cũng đừng tưởng từ lão lang bên miệng đào tẩu! Ha ha ha!

Đồng Phương Vũ Bình sẽ không thuật đọc tâm, tự nhiên không biết Song Đầu Băng Phong Lang suy nghĩ cái gì. Hấn hiện tại trong lòng cũng thực khẩn trương. Vừa rồi kia một miệng phong tình, thật sự là quá dọa người, làm Đồng Phương Vũ Bình nhớ tới khi còn nhỏ bị chó cắn bị câu truy bị thảm trải qua.

Thật vất vả có lấy tới chiến đấu tin tưởng, cư nhiên lại có nhựt chí mạnh mẽ!

Không thể như vậy đi xuống! Đây là ta một lần nữa tạo làm người quan điểm trận chiến đầu tiên, tuyệt đối không thể thất bại! Băng không, lão tử lại chỉ có thể biến trở về trước kia đáng về kia, bị người xem thường, không có sáng điểm, không uy phong!

Nói ngắn gọn, nếu muốn luyện liền một loại Vương Bá chi khí, từ đây đi lên chinh phục dị giới tu tiên chi lộ, như vậy, lão tử liền không thể túng! Một đường chính diện ngành vừa qua khỏi đi!

Chính là, này đầu Song Đầu Băng Phong Lang tốc độ thật sự là quá nhanh! Ở nó xung phong thời điểm, Đồng Phương Vũ Bình đều nhìn không tới nó thân ảnh, chỉ có thể nhìn đến một trận bụi mù.

Vậy phải làm sao bây giờ? Như thế nào mới có thể đánh bại này chỉ yêu thú đầu?

Đồng Phương Vũ Bình còn đang khẩn trương tự hỏi đối sách, bên kia Song Đầu Băng Phong Lang lại có tân chiêu thức. Chỉ thấy Song Đầu Băng Phong Lang toàn thân run lên, trong phút chốc, một phân thành hai, một cái Song Đầu Băng Phong Lang biến thành hai điều Song Đầu Băng Phong Lang, huyết hồng đôi mắt hung tợn nhìn Đồng Phương Vũ Bình.

Đồng Phương Vũ Bình kêu to: “Này không khoa học! Chẳng lẽ nói, này chỉ yêu thú vẫn là một con nhần lang? Cư nhiên sẽ phân thân thuật!”

Song Đầu Bể Phong Lang nhưng không cho Đông Phương Vũ Bình kinh ngạc cơ hội, hai chỉ Song Đầu Bể Phong Lang cùng nhau xung phong, từ tả hữu hai cái phong hướng đánh bắt ngờ lại đây.

Đông Phương Vũ Bình trong lòng kêu to: Bình tĩnh, bình tĩnh! Ở trên đường gặp được chó hoang muốn truy cắn người thời điểm? Ta nên làm cái gì bây giờ?

Ngồi xổm xuống! Làm bộ nhặt cục đá, dọa chạy chó hoang?

Không được, không được, này chỉ hoang đại Song Đầu Bể Phong Lang có thể so chó hoang chỉ số thông minh cao nhiều!

Dùng cục đá đập nó?

Không được, Song Đầu Bể Phong Lang tốc độ quá nhanh, liền không khí pháo đều đánh không trúng, như thế nào đập?

Có! Nhảy dựng lên!

Đông Phương Vũ Bình đại hỉ, đang muốn nhảy dựng lên khi, kia hai chỉ Song Đầu Bể Phong Lang đã vọt tới chính mình bên chân.

Lúc này đây, Song Đầu Bể Phong Lang vô dụng miệng cùng hàm răng tiến công, mà là đầu sói phun tức, băng tiến cùng gió lốc đồng thời xuất hiện, hai chỉ Song Đầu Bể Phong Lang từng người phun ra một cái băng phong bạo yêu thuật, cùng nhau công hướng Đông Phương Vũ Bình!

Cái này kêu song trọng băng phong bạo chi thuật!

Đông Phương Vũ Bình tưởng nhảy cũng không còn kịp rồi! Song trọng băng phong bạo chỉ một thoáng đánh trúng Đông Phương Vũ Bình hai chân, ở nhiệt độ thấp cùng yêu pháp dưới tác dụng, Đông Phương Vũ Bình hai chân trực tiếp ngừng đông cứng ở tuyệt địa thượng, vô pháp nhúc nhích!

Đông Phương Vũ Bình cùng Lam Béo kinh hãi, vậy phải làm sao bây giờ a?

Bởi vì sợ hãi bị Đông Phương Vũ Bình không khí pháo kích trung, Song Đầu Bể Phong Lang phát ra song trọng băng phong bạo lúc sau, tức thì xa độn, vẫn luôn vọt tới nơi xa trong rừng cây mới dừng lại tới xoay người.

Hai chân bị đông lại, tình thế dị thường nguy hiểm, Đông Phương Vũ Bình trong lòng lại trở nên bình tĩnh lại.

Nếu là lúc này đây lại nghĩ không ra nghênh chiến biện pháp, vậy chỉ có đã chết.

Ở tử vong thật lớn uy hiếp dưới, Đông Phương Vũ Bình cân não chuyển bay nhanh: Này chỉ Song Đầu Bể Phong Lang yêu thú hiện tại lớn nhất năng lực, chính là nó tốc độ cùng băng phong bạo yêu thuật! Nói cách khác, chỉ cần khống chế nó tốc độ, băng phong bạo yêu thuật gì đó, đều rất đơn giản. Như vậy, như thế nào mới có thể khống chế nó yêu thuật đâu? Lam Béo manga anime ở Đông Phương Vũ Bình trong đầu bay nhanh xoay tròn.

Có!

Đông Phương Vũ Bình hô lớn: “Lam Béo, mau đem SLOW nước hoa đưa cho ta, nhớ rõ phóng đại gấp mười lần! Còn có, đừng lấy sai rồi!”

SLOW nước hoa?

Lam Béo chạy nhanh đuổi tay đến thứ nguyên túi sờ soạng trong chốc lát, một lọ màu đỏ nhạt nước hoa bị sờ soạng ra tới. Lam Béo chạy nhanh đem nước hoa ném tới Đông Phương Vũ Bình bên chân, lại dùng phóng đại đèn chiếu xạ SLOW nước hoa, đem nước hoa phóng đại gấp mười lần.

SLOW nước hoa, đây là một loại có thể phun ra làm người trở nên không có ý chí chiến đấu không có động lực động tác thông thả đạo cụ!

Chỉ cần dùng cái này, phun ra nước hoa bắn trúng Song Đầu Bể Phong Lang, kia nó tốc độ liền chạy không đứng dậy!

Chính là, như thế nào mới có thể phun trúng nó đâu?

Đông Phương Vũ Bình khom lưng nhặt lên SLOW nước hoa, UU đọc sách www.uukanshu.net nhìn lại lần nữa xung phong Song Đầu Bể Phong Lang, chau mày.

Có!

Lấy chính mình làm nhĩ, đồng quy vu tận!

Đông Phương Vũ Bình la lớn: “Lam Béo, trong chốc lát nhớ rõ dùng QUICK nước hoa, đem ta biến trở về bình thường!”

Nói xong, không đợi Lam Béo trả lời, Đông Phương Vũ Bình đột nhiên phun ra một vòng lớn SLOW nước hoa, đem chính mình bên chân phạm vi mười mét phạm vi đều bao phủ đi lên.

Màu đỏ nhạt nước hoa sương khói lan tràn mở ra, Đông Phương Vũ Bình thực mau liền trúng chiêu.

Chỉ một thoáng, Đông Phương Vũ Bình chuyện gì đều không muốn làm.

Đánh nhau gì đó, không bao giờ muốn đánh. Một mối quá a. Ta lại không phải vương tử, cũng không tự mang vai chính quang hoàn, tranh bá thiên hạ trường sinh bất lão gì đó, không muốn làm! Dứt khoát, làm kia đầu lang cắn chết ta hảo, vừa lúc ngủ hạ, nghỉ một chút.....

Đông Phương Vũ Bình ném xuống trong tay không khí pháo cùng SLOW nước hoa, cũng không để bụng bị đông lại hai chân, liền như vậy một mông ngồi xuống, ngồi ở tuyết địa thượng, đôi tay chống cằm, ngẩng đầu nhìn không trung, làm trầm tư trạng.

Không riêng gì Đông Phương Vũ Bình, xung phong đến quá cấp quá nhanh Song Đầu Băng Phong Lang cũng trúng chiêu. Nó cũng trong nháy mắt cái gì cũng không muốn làm.

Tiên Hoa Linh Thảo Môn chương môn một hệ đệ tử? Đi tìm chết đi! Chính ngươi đi tìm chết! Lão lang lười đến quản ngươi! Còn có, duy trì phân thân thuật một mối quá a! Lão lang yêu lực đều sắp xài hết! Ai, không có việc gì đánh cái gì giá đâu? Làm hấn qua đi không phải xong rồi sao? Vui vui về về, khuôn mặt tươi cười đón chào, vạn sự đại cát a.....

Lam béo thấy cặp kia đầu băng Phong Lang phân thân trong nháy mắt hóa thành khói nhẹ biến mất, lại nhìn đến Đông Phương Vũ Bình hiện tại trạng thái, tức khắc kinh hãi, chạy nhanh đuổi tay đến thứ nguyên túi, tìm kiếm QUICK nước hoa.

Một bên tìm, một bên nói: “Ai nha, ở nơi nào đâu? Cấp chết ta, cấp chết ta.....”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: từng quyền đến thịt

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Thật vất vả, Lam béo lấy ra QUICK nước hoa, vọt tới Đông Phương Vũ Bình bên người, phun một phun. Hoàn toàn không có tác dụng.

Đông Phương Vũ Bình hiện tại dáng người thể trạng quá lớn, Lam béo cùng hấn trong tay nước hoa, quá nhỏ.

Lam béo linh cơ vừa động, trước đem QUICK nước hoa phóng đại gấp mười lần, lại dùng phóng đại đèn nhắm ngay chính mình, phóng đại!

Trong nháy mắt, Lam béo biến đại gấp mười lần! Một con cự đại phi miêu xuất hiện ở Băng Tuyết Sơn Cốc. Lúc này, nếu là Thảo Thanh Tầm Hoa Thiên Kiêu các nàng ở chỗ này, khẳng định sẽ hô to: “Oa, thật lớn một con yêu thú a! Vẫn là một con miêu! Tuy nói là yêu thú, vẫn là như vậy đáng yêu.....”

Lam béo rốt cuộc hoàn thành chính mình biến thân “Ngươi khổng lồ” tâm nguyện, nội tâm sáng khoái vô cùng!

Đông Phương Vũ Bình: Ngươi kỳ thật chính là một con cự miêu.....

Lam béo cảm phóng đại sau QUICK nước hoa, thật cẩn thận không chế được phun số lần. Ai cũng không biết Đông Phương Vũ Bình rốt cuộc lấy dính nhiều ít SLOW nước hoa, muốn không chế tốt giải được lượng.

Một phút đồng hồ sau, Đông Phương Vũ Bình khôi phục bình thường. Nhìn đến Lam béo còn phải đối chính mình phun QUICK nước hoa, vội vàng xua tay nói: “Được rồi, được rồi! Ta khôi phục! Lam béo, ngươi có thể a, rốt cuộc đáng tin cậy một lần, không bị ngươi hổ.”

Lam béo kiêu ngạo nói: “Ta là ai a? Ta là đến từ tương lai thế giới bảo mẫu hình Mèo máy, là nhân loại trí tuệ kết tinh, là nhân loại công nghiệp sử thượng một đóa kỳ ba.....”

Đông Phương Vũ Bình nhìn ngẩng trên mặt đất giống một cái chết cẩu giống nhau Song Đầu Băng Phong Lang, oán hận nói: “Chạy a, ngươi như thể nào không chạy? Ngươi lại bay lên tới cấp ta nhìn xem bái!”

Song Đầu Băng Phong Lang: Cái kia ai, đi tìm chết đi, thật dong dài a! A, cứ như vậy nằm trên mặt đất phơi phơi nắng, thật là thoải mái a.....

Đông Phương Vũ Bình đang muốn đi qua đi thu thập Song Đầu Băng Phong Lang, đột nhiên phát hiện, chính mình hai chân còn bị đông cứng ở trên mặt

đất. Ta đi, Song Đầu Bể Phong Lang đều bị thu phục, nó yêu thuật chế tạo đóng băng hiệu quả tự nhiên còn không có biến mất.

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, lấy ra phóng đại đèn, nhắm ngay chính mình chiếu xạ.

Hừ, còn không phải là một chút khối băng sao, lão tử lại biến hơn lần, nứt vỡ người!

Lam béo há to miệng, Vũ Bình quân đây là muốn làm gì?

Lại lần nữa biến đại lúc sau Đông Phương Vũ Bình cảm giác chính mình đầu đều phải đụng phải này Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ hai không trung cảm không pháp trận, lúc này mới dừng lại. Cúi đầu vừa thấy, hôn mê! Đóng băng hai chân khối băng còn ở! Không bị nứt vỡ.

Nguyên lai, Đông Phương Vũ Bình bị phóng đại đèn phóng đại đồng thời, hất dưới chân khối băng cũng đi theo biến đại.....

Đông Phương Vũ Bình lần đầu tiên cảm thấy chính mình chỉ số thông minh kham ưu a!

Có sự tình, chính diện không hảo giải quyết, vậy nghịch hướng tư duy, đổi cái góc độ thử xem.

Đông Phương Vũ Bình gật gật đầu, lấy ra thu nhỏ lại đèn, nhắm ngay chính mình chiếu xạ.

Thực mau, Đông Phương Vũ Bình liền thu nhỏ lại đến người bình thường lớn nhỏ. Trên chân khối băng cũng đi theo thu nhỏ.

Đông Phương Vũ Bình vừa lòng gật gật đầu, vươn tay hỏi: “Béo huynh, người có cây búa sao?”

Lam béo còn ở cảm thụ nó kia cực đại thân hình mang đến phong phú cảm, thuận miệng đáp: “Cây búa, không biết để chỗ nào đi. Ta có đi động, người muốn hay không?”

Di động? Người cho rằng người di động là Nokia a!

Đông Phương Vũ Bình lấy ra khiên sắt, nhắm ngay khối băng thật cẩn thận gõ đi xuống.

Còn hảo, thu nhỏ lúc sau khối băng cũng biến yếu, không gõ vài cái, Đông Phương Vũ Bình giải một nhọc.

Chỉ là, Đông Phương Vũ Bình hai chân bị đông lạnh đến lợi hại, thật dày miên ủng cũng bị thấm ướt, lạnh băng đến xương.

Đông Phương Vũ Bình chạy nhanh lấy ra tân miên ủng mô hình, phóng đại, đổi giày. Đông Phương Vũ Bình hiện tại không có tu vi, nếu là lại không xử lý, hất hai chân chỉ sợ cũng phải bị đông lạnh tàn phế.

Đông Phương Vũ Bình hùng hùng hổ hổ cỡi miên ủng, nhìn đến chính mình hai chân đã bị đông lạnh đến ô thanh một mảnh, tức khắc hung tợn nhìn Song Đầu Bể Phong Lang nói: “Tiểu tử, người chết chắc rồi!”

Song Đầu Bể Phong Lang: Ta là một con đến từ phương bắc lang, thỉnh kêu ta lão lang.....

Thay tân giày, Đông Phương Vũ Bình dẫn theo trường kiếm khiên sắt, đi đến Song Đầu Bể Phong Lang trước mặt, liệt miệng cười nói: “Người còn có cái gì đi ngôn sao?”

Song Đầu Bể Phong Lang: Di ngôn gì đó, hảo khó được viết a, ta lại không có hậu đại, phí cái kia tâm tư làm gì.....

Đông Phương Vũ Bình thấy Song Đầu Bể Phong Lang vẫn là một bộ chết cẩu bộ dáng, lười biếng nằm trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích dám người chà đạp. Hất nơi nào còn sẽ khách khí. Tru lên một tiếng, vọt đi lên.

Vọt tới Song Đầu Bể Phong Lang trước mặt, Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, đem trong tay trường kiếm cùng khiên sắt đều ném ở một bên, tay không ra trận!

Hừ, từng quyền đến thịt mới là nhất sáng!

Đông Phương Vũ Bình nhắm ngay Song Đầu Bể Phong Lang đầu sói, chính là một đốn cuồng tấu.

Bạch bạch bạch bạch bang.....

Đông Phương Vũ Bình đánh tới nương tay, cặp kia đầu bể Phong Lang đầu sói tự nhiên không có gì biến hóa.

Hảo đi, lấy Đông Phương Vũ Bình bình thường thực lực, lại đánh một trăm quyền cũng dừng nghĩ thương đến Song Đầu Bể Phong Lang.

Đông Phương Vũ Bình thở hắt hắt quát: “Sáng sao?”

Song Đầu Bể Phong Lang: Tiểu tử, người tự cấp gia gia cào ngứa sao? Ai nha, thật là người tốt a. Vừa lúc, bên trái mặt có chút ngứa, tới, lại cào cào bên trái!

Song Đầu Bể Phong Lang làm lơ Đông Phương Vũ Bình rống giận, đem cực đại đầu sói hướng bên cạnh một oai, rất có người đánh ta mà phải ta lại đem tả mặt đưa cho người đánh hương vị, cái này, người vừa lòng sao?

Thế nhân, muốn tràn ngập ái! Tin Jesus.....

Ta đi!

Đông Phương Vũ Bình chính là cái bạo tính tình, một đầu yêu thú, cư nhiên dám coi rẻ chính mình! Chịu chết đi!

Đông Phương Vũ Bình lại lần nữa cầm lấy phóng đại đèn, đem chính mình phóng đại gấp mười lần, sau đó nhìn ở chính mình trước mặt giống như tiểu cầu giống nhau lớn nhỏ Song Đầu Bể Phong Lang, UU đọc sách www.uukanshu.net hắc hắc cười không ngừng.

Vươn một bàn tay, bắt lấy Song Đầu Bể Phong Lang chân sau, nhắc tới tới, ta đánh.....

Một quyền đánh ra, ở giữa Song Đầu Bể Phong Lang mềm mại nhất bụng.

Toàn bộ Song Đầu Bể Phong Lang đều bị đánh thành giương cung bộ dáng, trực tiếp bị đánh bay thượng trăm mét xa!

Song Đầu Bể Phong Lang: Ta thảo, ta giống như bị đánh đầu! Đau quá! Cái kia đáng giận nhân loại! Ai, chính là ta vì cái gì không hề nhiệt tình, bị đánh vẫn là không nghĩ động a? Ông trời, ta là làm sao vậy? Chẳng lẽ tích lũy mấy trăm năm chúng làm biếng, hôm nay bùng nổ lập?

Đông Phương Vũ Bình bước ra bước chân, vài bước vọt tới Song Đầu Bể Phong Lang trước mặt, đôi tay bắt lấy lang chân, quá vai quăng ngã!

Phù phù!

Một tiếng vang lớn! Song Đầu Bể Phong Lang ở tuyệt địa thượng quăng ngã ra một cái đại đại hố!

Song Đầu Bể Phong Lang: Đau quá, đau quá! Đau đến ta không thể tự hỏi! Không thể tự hỏi, vậy đừng nghĩ đi! Làm nó tiếp tục đau, làm thế giới cảm thụ ta thống khổ đi.....

Biến đại sau Đông Phương Vũ Bình, thực lực bạo tăng, ra sức đánh Song Đầu Bể Phong Lang, lần này thật là từng quyền đến thịt, bạo sàng vô cùng.

Lam báo: Không nghĩ tới, Vũ Bình quân cũng có như vậy bạo lực một mặt a, ô ô ô, ta muốn cách hần xa một chút, hảo nguy hiểm.....

Một phen đầu tẩu xuống dưới, Song Đầu Bể Phong Lang khua phục: Không mang theo như vậy a! Tiểu tử này rốt cuộc là sử dụng cái gì pháp thuật, lão lang ta hoàn toàn vô pháp chống cự a, khi nào trúng chiêu a!

Đông Phương Vũ Bình đánh đến chính vui vẻ, một loại thiên hạ trên mặt đất duy ngã độc tôn cường hân cảm mạo ra trong lòng!

Đột nhiên, Đông Phương Vũ Bình ở trong đầu nghe được một cái nhược nhược thanh âm hô: “Dừng tay, dừng tay! Đại ca, ta cầu xin người, đau quá a, ta đầu hàng, đừng lại đánh ta, hảo sao? Lại đánh tiếp, ta xinh đẹp da lông liền phải rút mao! Rút mao lão lang, còn như thế nào tán gái a? Ta sợ! Ta đầu hàng, hảo sao?”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: ta có tọa kỵ lập

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Đông Phương Vũ Bình kinh hãi, nghi hoặc hướng tới bốn phía nhìn nhìn, hỏi: “Ai đang nói chuyện?”

“Là ta, là ta! Đại ca ngài cúi đầu nhìn một cái, ta chính là người trong tay này chỉ Song Đầu Lang, ô ô ô.....”

Đông Phương Vũ Bình sợ tới mức nhẹ buông tay, trực tiếp lại đem Song Đầu Bể Phong Lang ném đi ra ngoài, hung hăng đánh vào đôi núi thượng.

Phục hồi tinh thần lại, Đông Phương Vũ Bình hướng tới Song Đầu Bể Phong Lang nhìn lại, chỉ thấy Song Đầu Bể Phong Lang trong mắt huyết hồng cùng chiến ý toàn vô, thay thế chính là nồng đậm lấy lòng chỉ ý.

Đông Phương Vũ Bình hỏi dò: “Lão lang? Ngươi có thể nói?”

Song Đầu Bạng Phong Lang há miệng thở dốc, nhưng là không có nói ra lời nói. Chỉ là thanh âm kia lại trực tiếp ở Đông Phương Vũ Bình trong đầu vang lên: “Ta tu vi không đủ, còn không thể nói thẳng lời nói. Bất quá, ta có thể mượn dùng pháp lực, tạm thời đem ý nghĩ của chính mình truyền lại đến ngài trong đầu. Đại ca, ta phục! Đừng đánh, hảo sao? Ta Song Đầu Lang thề với trời, từ nay về sau, phụng dưỡng ngài là chủ, tuyệt không phản bội, hảo sao? Có thể hay không, phiền toái ngài đem ta trên người pháp thuật giải trừ?”

Đông Phương Vũ Bình nghiêng đầu nghĩ nghĩ: “Ta không tin ngươi.”

Song Đầu Bạng Phong Lang nghĩ nghĩ, nói: “Ta có thể cùng đại ca ngài ký kết yêu thú khế ước, tuyệt không đổi ý, hảo sao?”

Song Đầu Bạng Phong Lang hiện tại trạng huống có chút kỳ quái, nó vô pháp dùng tư tưởng khổng lồ thân thể của mình cùng tư duy phương thức, nhưng là, nó lại có thể ở dụng ý thức giao lưu khi, bảo trì bình thường lý trí. Có lẽ, yêu thú thân thể tổ chất cùng phạm nhân không giống nhau, SLOW nước hoa đối nó hiệu quả không phải quá cường.

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, cười nói: “Lão tử đang muốn lộng một đầu phong cách tọa kỵ đâu. Phía trước chạy mất một con trâu, đổi thành ngươi này chỉ Song Đầu Lang cũng không tồi sao. Tốc độ của ngươi so với kia đầu ngu chỉ mau không chậm. Hảo đi, cái kia khế ước gì đó, chạy nhanh làm ra đến đây đi.”

Song Đầu Bạng Phong Lang không dám trì hoãn, sợ hãi lại bị đánh. Chạy nhanh dùng ý niệm truyền lại một phần yêu thú khế ước đến Đông Phương Vũ Bình trong đầu.

Đông Phương Vũ Bình cẩn thận nhìn nhìn, yêu thú khế ước thật là thứ tốt a. Chính mình nếu là cùng này đầu Song Đầu Lang ký kết yêu thú khế ước, này chỉ Song Đầu Lang từ nay về sau liền thuộc về chính mình.

Chỉ là, này phân khế ước cuối cùng, vì cái gì đã có một cái ký tên?

Đỗ Tinh Tinh, đó là ai?

Đông Phương Vũ Bình cả giận nói: “Tiểu tử ngươi gạt ta?”

Song Đầu Bạng Phong Lang: “Không, không phải! Đỗ Tinh Tinh là các ngươi Tiên Hoa Linh Thảo Môn một cái lão đầu nhi. Ngươi có thể thêm ở hán mặt sau, giống nhau hữu hiệu.”

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, dù sao đều là nhật tiện nghi, thêm đi. Chính là, vạn nhất có một ngày, cái này Đỗ Tinh Tinh muốn ngự sử này đầu Song Đầu Bạng Phong Lang, kia nó hán là nghe Đỗ Tinh Tinh vẫn là nghe ta đâu? Phiền toái.

Thêm xong tự, Song Đầu Bạng Phong Lang thành thật nhiều, giống một cái chó Nhật giống nhau, phun đầu lưỡi.

Đông Phương Vũ Bình thấy nó thành thật, liền làm Lam béo lấy ra QUICK nước hoa, đem Song Đầu Bạng Phong Lang khôi phục bình thường.

Bởi vì đã ký kết yêu thú khế ước, khôi phục bình thường lúc sau Song Đầu Bạng Phong Lang tuy rằng cảm thấy thực oan uổng, nhưng là nó lại không dám đổi Đông Phương Vũ Bình bất lợi.

Giải quyết Song Đầu Bạng Phong Lang uy hiếp, Đông Phương Vũ Bình cùng Lam béo đều khôi phục bình thường lớn nhỏ.

Biến thân người khổng lồ cố nhiên rất có thực lực thực sắc. Nhưng là nhất cử nhất động đều không có phương tiện, này Băng Tuyết Sơn Cốc địa hình quá nhỏ hẹp. Quá đã nghiền liền hảo.

Đông Phương Vũ Bình cười ở Song Đầu Bạng Phong Lang trên lưng, mệnh lệnh nó triều cửa thứ hai quang môn chỗ chạy tới.

Không bao lâu, Song Đầu Bạng Phong Lang liền mang theo bọn họ đi tới cửa thứ hai quang môn xuất khẩu chỗ. Nhưng mà, đương Đông Phương Vũ Bình muốn mang theo Song Đầu Bạng Phong Lang rời đi cửa thứ hai khi, Song Đầu Bạng Phong Lang lại vì khó nói: “Đại ca, không phải ta không nghĩ đi theo ngài lang bạt thiên hạ, chỉ là, ta trên người có Đỗ Tinh Tinh hạ mệnh lệnh, muốn ta đóng giữ cái này Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ hai. Ta không thể vi phạm mệnh lệnh của hắn, tự mình rời đi Băng Tuyết Sơn Cốc a. Nếu là ta rời đi nơi này, Đỗ Tinh Tinh ở ta trên người gieo nguyên rủa pháp thuật liền sẽ khởi động, ta đây nhất định phải chết.....”

Đông Phương Vũ Bình hít mắt nhìn Song Đầu Bạng Phong Lang: “Hừ, ngươi là cố ý đúng không? Muốn dùng phương thức này trốn tránh ta?”

Song Đầu Bạng Phong Lang trên mặt lộ ra một cái thực nhân tính hóa biểu tình: “Ta thật sự không phải.....”

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, vẫy vẫy tay nói: “Tinh! Ta cũng biết không có khả năng mang đi ngươi. Chính là, ta tọa kỵ, ta uy phong tọa kỵ làm sao bây giờ?”

Song Đầu Bạng Phong Lang: “Nếu không, ta tại đây Băng Tuyết Sơn Cốc cho ngài lại tìm một con băng Phong Lang lại đây, cho ngài đương tọa kỵ?”

Đông Phương Vũ Bình vỗ tay lớn một cái, cười nói: “Ta nghĩ tới. Lão lang, ngươi này trong sơn cốc có phải hay không có một con biến dị tuyết ngu

vuông, người đi, cho ta đem nó trao lại đây đương tọa ký, chuyện của người thì liền giải quyết.”

Song Đầu Bể Phong Lang: “Hành, ngài chờ.”

Song Đầu Bể Phong Lang xoay người chạy như bay đi ra ngoài, không bao lâu, nó liền mang theo Ngưu Bồn Bồn đã trở lại. Mà lúc này, Đông Phương Vũ Bình cùng Lam Béo còn không có găm xong trong tay chân gà.

Đông Phương Vũ Bình ném xuống chân gà, cười nói: “Tốc độ có rất nhanh sao. Không tồi, người làm việc hiệu suất rất cao sao.”

Song Đầu Bể Phong Lang: Vô nghĩa, lão lang ta không chạy nhanh đem người tiễn đi, lão lang ta liền phải tao ương!

Đến nỗi này đầu biển dị tuyết ngưu, ở địa bàn của ta, nó còn dám tạo phản không thành!

Ngưu Bồn Bồn không phục lắm! Chính mình thật vất vả bụng đáng người, tìm được rồi một cái tân biển dị tuyết ngưu bộ lạc, đang chuẩn bị đại làm một hồi, lớn mạnh bộ lạc ngưu khẩu khí, đã bị Song Đầu Bể Phong Lang lão đại tìm được rồi. Nganh muốn chính mình đi cấp một nhân loại đương cái gì tọa ký! Chờ tới rồi địa phương vừa thấy, UU đọc sách www.uukanshu.net sao! Kia nhân loại cư nhiên chính là cái kia đi theo hỏa người cùng nhau tàn sát chính mình nguyên lai thân hữu chủng tộc tiểu nhân! Thật là đáng giận a!

Chính là, Song Đầu Bể Phong Lang lão đại mệnh lệnh lại không thể vi phạm! Ai!

Ngưu Bồn Bồn một đôi ngưu đỏ mắt hồng, nhìn chăm chăm Đông Phương Vũ Bình, lỗ mũi phun ra từng trận nóng rực hơi thở.

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha nhìn Ngưu Bồn Bồn, nói: “Àn, không tồi, không tồi, rất có nhiệt tình sao.”

Song Đầu Bể Phong Lang đứng lúc nói: “Đại ca, nó kêu Ngưu Bồn Bồn. Ngài cứ việc sử dụng nó, nếu là không hài lòng, còn có thể đổi.”

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha nói: “Ngưu Bồn Bồn? Còn có tên? Thực hảo, thực hảo! Lão lang, người như thế nào không có tên? Tỷ như kêu lang ca ca gì đó cũng có thể sao.”

Song Đầu Bể Phong Lang cùng Ngưu Bồn Bồn cùng nhau lệ rờn chạy đi trung. ....

Lang ca ca, cái gì kỳ ba tên sao. ....

Đông Phương Vũ Bình vây quanh Ngưu Bồn Bồn xoay hai vòng hỏi: “Ta có thể cùng nó ký kết yêu thú khế ước sao?”

Ngưu Bồn Bồn: Yêu thú khế ước là cái gì?

Song Đầu Bể Phong Lang nói: “Cái này tự nhiên, không thành vấn đề. Chỉ là này đầu biển dị tuyết ngưu truyền thừa có chút vấn đề, nó khả năng không biết cái gì là yêu thú khế ước. Bất quá, có ta ở đây, hết thảy không thành vấn đề.”

Thực mau, Đông Phương Vũ Bình liền ở trong đầu thấy được chính mình cùng Ngưu Bồn Bồn yêu thú khế ước.

Ngưu Bồn Bồn rung đùi đắc ý, tưởng đem này đó đột nhiên xuất hiện ở chính mình trong đầu kỳ quái văn tự ném rớt, nhưng là, càng ném càng rõ ràng, cái gì ngoạn ý nhi a!

Ngưu Bồn Bồn hò hét: “Thiên lập, trong đầu nhiều mấy thứ này, có thể hay không đến não nhọt a. ....”

Ngưu Bồn Bồn đầy lòng hò hét, Đông Phương Vũ Bình cùng Song Đầu Bể Phong Lang đều nghe thấy được.

Song Đầu Bể Phong Lang vẻ mặt đen nhánh, Đông Phương Vũ Bình lại là cười ha ha nói: “Này đầu ngưu, rất thú vị a! Không làm thất vọng tên của người, Ngưu Bồn Bồn!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: đại tiên đoán thuật

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Mặc kệ Nguru Bôn Bôn như thế nào không tình nguyện, từ nay về sau, nó chính là Đông Phương Vũ Bình tọa kỵ.

Thu phục này đó yêu thú, Đông Phương Vũ Bình ôm Lam béo, cười Nguru Bôn Bôn, đi tới Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ hai quang môn chỗ.

Nhưng mà, này trên đỉnh núi, cư nhiên có hai cái quang môn.

Đông Phương Vũ Bình quay đầu nhìn Song Đầu Băng Phong Lang, hỏi: “Đây là có chuyện gì nhỉ?”

Song Đầu Băng Phong Lang: “Này hai cái quang môn, một cái là rời đi Băng Tuyết Sơn Cốc xuất khẩu, một cái khác là thông hướng Băng Tuyết Sơn Cốc đệ tam quan nhập khẩu.”

“Kia, cái nào là lối ra?”

Song Đầu Băng Phong Lang vươn móng vuốt lau một phen cái trán chỗ cũng không tồn tại mồ hôi lạnh, nhược nhược nói: “Đại ca, ta, ta cũng không biết.....”

Đông Phương Vũ Bình nhìn chăm chăm Song Đầu Băng Phong Lang nhìn đã lâu, đem nó xem đến cúi đầu.

Thiết, còn nói là địa bàn của ngươi, cư nhiên liền xuất khẩu là cái nào cũng không biết.....

Lam béo: “Chúng ta hiện tại làm sao bây giờ?”

Nguru Bôn Bôn: Hừ hừ, tốt nhất tìm không thấy xuất khẩu, ta đây Nguru Bôn Bôn là có thể tiếp tục đãi ở chỗ này vui sướng gieo giống lạc!

Đông Phương Vũ Bình gõ một chút Nguru Bôn Bôn đầu trâu, quát: “Ngốc ngu! Ngươi cùng ta ký kết yêu thú khế ước, chỉ cần ta nguyện ý, ngươi trong lòng suy nghĩ gì ta đều biết!”

Nguru Bôn Bôn: Lệ ròng chảy đi trung, không cần lý ta.....

Đông Phương Vũ Bình nhảy xuống nguor bối, thở dài: “Không có biện pháp, chỉ có dựa vào ta đại tiên đoán thuật lạc!”

Mặt khác ba con thú đều nhìn Đông Phương Vũ Bình, nguor? Liền nguor như vậy thực lực, còn sẽ đại tiên đoán thuật?

Chỉ thấy Đông Phương Vũ Bình duỗi tay từ trong lòng ngực lấy ra một quả tiền xu, năm mao cái loại này.

Đông Phương Vũ Bình đem tiền xu hướng bầu trời một ném, theo sau một chường chụp ở lòng bàn tay, trong miệng nói: “Chính diện liền đi bên trái quang môn, phản diện liền đi bên phải quang môn!”

Ta dựa, đây là nguor đại tiên đoán thuật a.....

Tam thú vì này té xỉu!

Đông Phương Vũ Bình cũng không để ý chúng nó, trịnh trọng chuyện lạ mở ra bàn tay, vừa thấy, phản diện.

Hảo, chúng ta đi bên phải quang môn, liền như vậy vui sướng quyết định!

Đông Phương Vũ Bình cười Nguru Bôn Bôn, mang theo Lam béo, xướng tiểu khúc nhĩ, đi vào bên phải quang môn.

Đương Đông Phương Vũ Bình cười nguor đi vào quang môn lúc sau, Song Đầu Băng Phong Lang rút cuộc thở dài nhẹ nhõm một hơi, thực nhân tính hóa quỹ rạp trên mặt đất, trong lòng thầm nghĩ: Rốt cuộc đem này đại ma đầu đuổi đi, ta tiểu tâm can a, bùm bùm nhảy cái không ngừng đầu.....

Song Đầu Băng Phong Lang tiểu tâm can bình thản, Băng Tuyết Sơn Cốc ngoại Thảo Thanh Tầm cùng Hoa Thiên Kiều, Hoa Bách Mị lại là tiểu tâm can lại lần nữa không biết cố gắng nhảy lên lên.

Bởi vì, kia đại biểu cho Băng Tuyết Sơn Cốc trình tự cột đá lại lần nữa sáng lên tới! Lúc này đây, cột đá sáng lên chính là đỉnh bộ phận đồ án.

Cư nhiên có nguor, xông vào Băng Tuyết Sơn Cốc đệ tam quan!

Hoa Thiên Kiều tỷ muội thần sắc cũng trở nên trịnh trọng đi lên, kia đệ tam quan, chính là Trúc Cơ Kỳ tu sĩ thí luyện địa phương! Không nói đến kia xông qua Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ hai nguor ít nhất có được có thể bằng được Trúc Cơ Kỳ thực lực, đơn nói này đệ tam quan thủ quan nguor, kia chính là Tiên Hoa Linh Thảo Môn truyền thuyết cấp nhân vật: Đào Hoa Yêu Cơ!

Này Đào Hoa Yêu Cơ, cùng Tiên Hoa Linh Thảo Môn chi gian ân oán, cũng không phải là một ngày hai ngày có thể nói rõ ràng. Vạn nhất nguor nọ chọc giận Đào Hoa Yêu Cơ, Băng Tuyết Sơn Cốc điểm này nhĩ trận pháp, kia chính là vậy không được nằng. Vạn nhất Đào Hoa Yêu Cơ khởi xướng tiêu tới,

Băng Tuyết Sơn Cốc ngoại mọi người, cũng không an toàn a!

Phải biết rằng, Đào Hoa Yêu Cơ bị Tiên Hoa Linh Thảo Môn tổ sư Đồ Tĩnh Tĩnh bắt trở về thời điểm, cũng đã có được tương đương với nhân loại tu sĩ Kim Đan kỳ đại viên mãn cảnh giới! Nhiều năm như vậy qua đi, trời biết Đào Hoa Yêu Cơ thực lực cao đến mức nào!

Trong nháy mắt, Hoa Thiên Kiều cùng Hoa Bách Mị đều tưởng xoay người liền chạy.

Lúc này, Băng Tuyết Sơn Cốc đại môn quang sáng chói lóe, một đám oanh oanh yến yến xông ra tới. Đứng là Hoa Môn tám nữ. Các nàng quần áo hỗn độn, hoa dung không chỉnh, nhưng là các nàng đều thực hưng phấn. Bởi vì, đi ở phía trước hoa mai trong tay cầm, đứng là Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ nhất thông quan lệnh bài!

Hoa Môn tám nữ đều cảm thấy chính mình thực may mắn! Ở Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ nhất tế đàn chỗ tuyết địa thượng, nơi nơi đều là cái kia tiểu tử ngốc đầu chân! Chính là, cái kia tiểu tử ngốc, cư nhiên thật sự đem thông quan lệnh bài coi như một đồng bèo phệ, dẫn đầu chạy tới tế đàn lại không có lấy đi thông quan lệnh bài, thật là ngốc a!

Lúc này đây, chúng ta Hoa Môn có thể thắng, toàn dựa hoa cầm chương mục thuật, nàng là đầu công!

Cũng không biết kia tiểu tử ngốc chạy đi nơi đâu!

Lúc này đây tỷ thí, chúng ta Hoa Môn thắng! Hai vị sư phó ưng thuận khen thưởng, cũng nên tới tay đi!

Hoa Thiên Kiều cùng Hoa Bách Mị liếc nhau, hai người trong mắt đều mang theo hưng phấn, thắng!

Nói như vậy, xâm nhập Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ hai, thậm chí là xâm nhập đệ tam quan, hẳn là chính là cái kia kêu Đông Phương Vũ Bình tiểu tử đi!

Rốt cuộc, Tiên Hoa Linh Thảo Môn nơi dừng chân lại về tới chúng ta Hoa Môn trong tay!

Tuy rằng, kia tiểu tử có thể xông qua Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ hai thực lực làm người kiêng kị, nhưng là, hẳn cư nhiên lại xông vào đệ tam quan, tưởng bắt từ đều khó khăn!

Hoa Bách Mị nhìn không được mở ra trào phúng hình thức: “Kiều kiều tỷ tỷ, người biết Băng Tuyết Sơn Cốc đệ tam quan nội có chút cái gì yêu thú sao?”

Hoa Thiên Kiều cười lạnh một tiếng, nói: “Băng Tuyết Sơn Cốc đệ tam quan nội sinh vật cũng không thể xưng là yêu thú, kia đều là chút thực lực thông thiên pháp lực vô biên gia hỏa, xưng là yêu vương cũng không quá.”

Hoa Bách Mị cười duyên nói: “Thật sự nha! Như vậy lợi hại. Tỷ tỷ, nói cho ta nghe một chút đi sao, làm ta mở rộng tầm mắt.”

Thảo Thanh Tâm hiện tại đã không hy vọng Đông Phương Vũ Bình có thể sáng tạo kỳ tích, chỉ nguyện hắn bình bình an an ra tới liền hảo. Rốt cuộc, hẳn cùng Thi Kính là Thảo Thanh Tâm này 5 năm tới tuyển nhận duy nhị đệ tử. UU đọc sách [www. uukan.shu.net](http://www.uukan.shu.net)

Thi Kính cũng là nước mắt che phủ nhìn Hoa Môn mọi người, hẳn từ Hoa Môn tỷ muội đối thoại trung đã biết, Đông Phương Vũ Bình giống như là xâm nhập không nên xâm nhập địa phương, dữ nhiều lành ít a.

Hoa Thiên Kiều tiếp tục nói: “Theo điển tịch ghi lại, Băng Tuyết Sơn Cốc đệ tam quan nội, ít nhất có năm đại yêu vương.”

Hoa Môn tám nữ còn không rõ ràng lắm tình huống, cảm thông quan lệnh bài đi vào Hoa Thiên Kiều trước mặt, yên lặng nhìn các nàng sư phó trang Bức.

Hoa Bách Mị hỏi tiếp nói: “Nga, nào năm đại yêu vương?”

Hoa Thiên Kiều nói: “Bách tượng vương lực nhưng dọn sơn, thanh ngư vương một thân thiết cốt, hỏa Hồ Vương mị thuật vô song, khổng tước vương linh vũ như kiếm, long quy vương bất động như núi. Mỗi một con yêu vương đều có Trúc Cơ Kỳ trở lên thực lực, bắt được chúng ta Thiên Vương Sơn bên ngoài tới, đủ để khởi động một cái tiên môn.”

Hoa Bách Mị kiều thanh thở dài: “Thật là lợi hại! Nếu là chúng ta Hoa Môn có thể khống chế này đó yêu vương, chỉ sợ, Thiên Vương Sơn năm đại tiên môn liền phải biến thành sáu đại tiên môn!”

Hoa Thiên Kiều cười nói: “Còn không phải sao. Chỉ tiếc, chúng ta hiện tại thực lực quá yếu, vô pháp khống chế này đó yêu vương, chỉ có thể làm chúng nó vây ở Băng Tuyết Sơn Cốc. Nhớ năm đó, chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn chết ở Băng Tuyết Sơn Cốc đệ tam quan nội thí luyện đệ tử, nhiều đến không xuê a.”

Hoa Bách Mị mắt liếc Thảo Thanh Tâm liếc mắt một cái, lạnh giọng nói: “Nói như vậy, người nào đó đệ tử, chỉ sợ là ra không được.”

Thảo Thanh Tâm trên mặt mang theo dịch dung mặt nạ, không có người nhìn ra được nàng biểu tình. Nhưng là, ai đều có thể nghĩ ra, Thảo Thanh Tâm sắc mặt khẳng định đã trở nên thanh hắc.

Hoa Thiên Kiều tiếp tục bỏ đạo: “Đó là tự nhiên. Có lẽ, trong chốc lát cột đá thượng quang mang tan đi lúc sau, chúng ta liền tưởng tượng được đến, người nào đó thân thể có lẽ đã biến thành phân bón hoa đi. Đào hoa nương nương đối xâm nhập nàng địa bàn nhân loại, trước nay đều sẽ không khách

khí.”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: chúng ta đi, Nguru Bôn Bôn

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Đồng Phương Vũ Bình cười Nguru Bôn Bôn đi vào quang môn lúc sau, không có nhìn đến Thảo Thanh Tầm cùng Thi Kính thân ảnh, liền biết chính mình lại đi nhầm quang môn. Nơi này không phải Băng Tuyết Sơn Cốc ngoài cửa lớn, kia khẳng định chính là Băng Tuyết Sơn Cốc đệ tam đóng.

Nhưng mà, này đệ tam quan cùng phía trước hai quan khác nhau rất lớn. Phía trước hai quan nơi nơi đều là băng thiên tuyết địa, danh xứng với thực Băng Tuyết Sơn Cốc. Chính là vừa đến này đệ tam quan, cư nhiên không thấy một chút ít băng tuyết!

Nơi này, nơi nơi đều là cây đào, mùi hoa bốn phía, tiểu kiều nước chảy, nhất phái cảnh xuân!

Đồng Phương Vũ Bình thậm chí hoài nghi, chẳng lẽ, chính mình xuyên qua quang môn lúc sau, tiến hành rồi trung khoảng cách truyền tống, đi tới đào hoa Mê Tung Lâm?

Lam béo cũng mơ hồ, hỏi: “Vũ Bình quân, chúng ta đây là xuất quan? Nhiều như vậy cây đào, giống như đào hoa tiên môn bên kia cảnh sắc a!”

Nguru Bôn Bôn: Hừ, trọn tròn mắt đi, tiểu tử! Nơi này khẳng định là Băng Tuyết Sơn Cốc đệ tam quan, lão nguru ta có thể cảm nhận được nơi này tồn tại một ít cực kỳ cường đại yêu vương hơi thở! Ân, nơi này không khí, thực áp lực a! Mặt ngoài thoạt nhìn, phân quang vô hạn hảo, nhưng là, nơi này rừng đào, lão nguru ta là khẳng định sẽ không đi tới!

Đồng Phương Vũ Bình cảm nhận được Nguru Bôn Bôn tư tưởng, một phách nguru bối, chỉ vào phía trước rừng đào, nói: “Bôn bôn, đi phía trước đi.”

Nguru Bôn Bôn: Ta! Tiểu tử thú, ngươi muốn tìm cái chết, đừng lôi kéo ta a!

Đồng Phương Vũ Bình cười hi hi nói: “Bôn bôn, yêu thú khế ước đối không nghe lời yêu thú xử phạt, ngươi hẳn là đều rất rõ ràng đi?”

Nguru Bôn Bôn tức giận đến trong lỗ mũi bốc hỏa, rồi lại không thể không thông thả bán ra bước chân.

Không có biện pháp, cái kia đáng chết Song Đầu Băng Phong Lang lão đại, đem ta Nguru Bôn Bôn bán. Kia đáng giận yêu thú khế ước, đó là chúng ta nguru loại hẳn là ký kết sao? Đối với chúng ta yêu thú tới nói, quá có hại lạ!

Nơi này rừng đào tuy mật, nhưng là, dọc theo đường đi cơ bản không có nhìn đến bất luận cái gì yêu thú. Hơn nữa, nơi này cũng không phải đào hoa Mê Tung Lâm, không có như vậy nhiều kỳ kỳ quái quái trận pháp trở lộ. Ngồi ở nguru trên lưng Đồng Phương Vũ Bình có thể rõ ràng nhìn đến chính mình vừa mới đi qua địa phương, địa hình thực hảo nhớ.

Sự ra khác thường tất có yêu. Cũng không biết này đệ tam quan, rốt cuộc có cái gì.

Nguru Bôn Bôn tốc độ thực mau, tuy rằng nó tự mình cảm giác là ở chậm rãi đi, trên thực tế nó tốc độ đã so bình thường tuần mã chạy vội khi còn muốn mau thượng vài phần.

Không bao lâu, Đồng Phương Vũ Bình liền nhìn đến phía trước rừng đào chỗ sâu trong xuất hiện một mảnh kiến trúc nóc nhà!

Đồng Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, mặc kệ phía trước là cái gì, tổng muốn xông vào một lần, mới có thể xuất quan a! Chúng ta đi, Nguru Bôn Bôn!

Nguru Bôn Bôn ở rừng đào bước chậm đi rồi một đoạn đường, phía trước tầm mắt đột nhiên trở nên trống trải lên. Một tòa thật lớn trang viên thức cổ kiến trúc đàn, xuất hiện ở Đồng Phương Vũ Bình trước mắt.

Cao ngất đại khí đại môn, rắn chắc tường vây, trong viện cổ kính đại điện, to rộng thêm đá.....

Cười Nguru Bôn Bôn đi vào trước đại môn, đại môn mở rộng, cửa cũng không có thủ vệ gì đó tồn tại, toàn bộ kiến trúc đàn, quanh què, giống như thật lâu không có người đã tới giống nhau.

Đồng Phương Vũ Bình hạ nguru bối, đi vào đại môn, lẩm bẩm “Đi, chúng ta vào xem.”

Lam béo có chút sợ hãi, nhưng là hắn càng sợ hãi bị Đồng Phương Vũ Bình ném xuống, một người ở bên ngoài càng khủng bố.

“Bôn bôn, ngươi liền thủ tại chỗ này, chờ ta ra tới a. Ta đi gặp này nhà ở chủ nhân.”

Nguru Bôn Bôn đại hỉ, nó mới không nghĩ tiền này quý ộc từ đâu, hảo thăm người cảm giác.

Đồng Phương Vũ Bình còn nói thêm: “Nếu là trong phòng này không ai trụ, chúng ta nhưng chính là phát hiện hảo địa phương! Về sau, chúng ta liền ở nơi này, so bên ngoài Tiên Hoa Linh Thảo Môn rách nát kiến trúc khá hơn nhiều. Càng so với chúng ta trụ đảo hoa tiên làm thoải mái a!”

Nguru Bôn Bôn không sao cả lắc đầu, lẳng lặng chờ ở ngoài cửa.

Đồng Phương Vũ Bình đi vào đại môn, bên trong là một cái thật lớn sân. Trong viện, thưa thớt trồng trọt hơn mười viên đại cây đào. Đây đó cây đào thân cây đều thực không lồ, hẳn là sống thời gian rất lâu.

Đồng Phương Vũ Bình nhìn không được tường: Thế giới này, có tu sĩ yêu ma tồn tại. Như vậy, này đó cây đào gỗ đào mộc tâm, khẳng định là chế tác pháp khí kiếm gỗ đào hảo tài liệu a! Đây là bảo bối a!

Xuyên qua đình viện đại lộ, Đồng Phương Vũ Bình đi tới một cái đại điện. Đại điện tám biển thượng viết ba cái chữ to: Nương nương điện.

Đồng Phương Vũ Bình: Nương nương điện? Chẳng lẽ nơi này cung phụng chính là một cái nữ thần? Vẫn là nói nơi này căn bản là là nào đó Đại vương hoặc là hoàng đế cung điện? Đây là chính cung nương nương đâu vẫn là?

Mặc kệ là thần điện vẫn là sau. Cung, liền cái trông cửa thủ vệ đều không có, cũng là đủ nghèo túng.

Lam béo cảm thấy phương diện này không khí thực hoang vắng thực áp lực, hồi hận, nói: “Vũ Bình quân, ta có thể hay không đi ra ngoài đến ngoài cửa lớn cùng Nguru Bôn Bôn cùng nhau chờ ngươi?”

Đồng Phương Vũ Bình trang biểu tình nghiêm túc đối hắn nói: “Chậm! Vượt tiến đại môn không đem sự tình xong xuôi, ngươi là ra không được. Không tin ngươi thử xem.”

Lam béo không tin Đồng Phương Vũ Bình nói, nhưng hắn cũng không dám thí. Đây chỉ Mèo máy không chỉ có sợ lão thử, lại còn có sợ đủ loại thần tiên ma quái truyền thuyết, cùng một cái tiểu hài tử không có gì hai dạng khác biệt.

Tiến vào đại điện, bên trong bày biện thực kỳ lạ. Đại điện trung ương không có hiến tế bất luận cái gì thần tượng, ngược lại là có một đoạn thật lớn cọc gỗ cắm rễ ở đại điện trung ương.

Này cọc gỗ từ khí trầm trầm, từ ước chừng một người cao địa phương tách ra. Toàn bộ tiết diện chính chính tề tề phẳng phát là bị cái gì lưỡi dao sắc bén nhất đao lưỡng đoạn trầm khai.

Nhưng là, thực quý dị chính là, tại đây đại cọc gỗ phía trước, UU đọc sách www.uukanshu.net còn bài một cái thật lớn đá xanh tề đàn. Tề đàn thượng cắm tam trụ trường hương. Trường hương còn ở thiêu đốt, nhẹ nhàng từng đợt từng đợt yên khí, quay chung quanh cọc gỗ không muốn tản ra.

Có người dâng hương, như vậy, cái này đình viện hẳn là có người trụ. Đồng Phương Vũ Bình cường bách chính mình không thềm nghĩ này quý dị hình ảnh, trong đầu chỉ hướng tốt phương hướng suy nghĩ.

Vòng qua cọc gỗ, đại điện mặt sau có một cái hoa viên nhỏ, bên trong trồng trọt một viên cây đào. Đây viên cây đào rất nhỏ, ước chừng hai ba năm bộ dáng. Hoa viên nhỏ bên cạnh, có hai cái phòng khách.

Từ thiên môn đi đến hoa viên nhỏ, rốt cuộc có phản ứng.

Đồng Phương Vũ Bình nghe được một cái mềm ấm nhu bánh dày thanh âm ở bên tai vang lên: “Công tử, tiến vào ngồi ngồi đi.”

Đồng Phương Vũ Bình biết, Băng Tuyết Sơn Cốc đệ tam quan khảo nghiệm, liền ở trước mắt.

Lam béo sợ tới mức run bần bật, bất thành linh xuất hiện thanh âm, còn có này quý dị thần bí đình viện, cùng đảo quốc quý phiến cái loại này phong cách thật sự là quá giống! Hắn thực sợ hãi đột nhiên xuất hiện thanh âm này là cái sẽ ăn thịt người yêu ma gì đó!

Đồng Phương Vũ Bình nếu là biết Lam béo tâm tư, chắc chắn nói cho hắn: Ngươi ở phía trước hai quan nhìn đến những cái đó yêu thú, cũng là muốn ăn thịt người.....

Đồng Phương Vũ Bình sửa sang lại một chút quần áo, đem kiếm thuận thu hảo. Ho nhẹ một tiếng, hướng tới thanh âm truyền đến phương hướng đi đến.

Hừ hừ, nếu đối phương đều không có vừa lên tới liền kêu đánh kêu giết, như vậy, thuyết minh sự tình vẫn là có thể nói sao.

Chỉ cần có thể nói, vậy là tốt rồi làm. Luận miệng pháo, ca từ tiểu đánh đại còn không có sợ quá à!

Quân không thấy, hóa ảnh Naruto, một đường quá quan trọng, người cho rằng hấn dựa vào là cứu vĩ?

Sai rồi! Hấn dựa vào kỳ thật là miệng độn chi thuật!

Một khi gặp được vô pháp chiến thắng địch nhân, Naruto miệng độn lên sân khấu, trực tiếp KO.

Ta hôm nay cũng học học Naruto, hai mảnh mồm mép, nói biến thiên hạ vô địch thủ!

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: địa bàn của ta ta làm chủ

Tác giả: Mộc Đào Trâm Nguyệt

Đông Phương Vũ Bình đi vào phòng khách, nhìn đến phòng khách bày biện rất đơn giản. Bất quá là một bàn hai ghế.

Trên bàn bày một cái ấm trà, hai ly trà hoa.

Dựa vào bên trái ghế trên, ngồi một cái ăn mặc màu xanh biếc áo váy nữ tử. Nữ tử trên đầu cắm một phen quạt xếp bộ dáng cái trăm cái đầu, trên mặt treo lụa trắng, chỉ lộ ra một đôi đại đại đôi mắt, hơi hơi híp, nhìn Đông Phương Vũ Bình. Nàng trong tay cầm một chi đào hoa, thật dài tuyết trắng ngón tay nhẹ nhàng khảy cánh hoa, tựa muốn trích hoa lại chưa động thủ, đầu ngón tay ở cánh hoa thượng chậm rãi lướt qua, giống như ở tình nhân trên mặt vuốt ve giống nhau, làm cho Đông Phương Vũ Bình trong lòng một đợt: Đây là cái gì pháp thuật? Như thế nào lơ đãng gian một động tác, khiến cho chính mình hăm đi vào? Chẳng lẽ là trong truyền thuyết mị thuật?

Đông Phương Vũ Bình ho nhẹ một tiếng, hỏi: “Xin hỏi cô nương, đây là chỗ nào a?”

Áo lục nữ tử ánh mắt lưu chuyển, cười khúc khích, nói: “Người tới sầm quan, cư nhiên không biết đây là nơi nào sao?”

Đông Phương Vũ Bình sắc mặt ửng đỏ, mỉm cười nói: “Đây là bởi vì phía trước hai quan Băng Tuyết Sơn Cốc, đều là băng thiên tuyết địa, rét lạnh vô cùng. Tới rồi nơi này, xuân phong tập người, mùi hoa phác mũi, quả thực nhân gian tiên cảnh, làm đông người liền quên phẩn. Ta cho rằng nơi này không nên là kia tàn khốc trạm kiểm soát, mà là u cốc giai nhân ẩn cư nơi. Thiên thượng nhân gian, bất quá như vậy.”

Áo lục nữ tử ha ha cười, nói: “Công tử nhưng thật ra nói ngọt. Có thể nói a. Người có thể so trước kia những cái đó đầu gối ngọc tử thú vị nhiều. Những cái đó gia hỏa, vừa lên tới liền kêu đánh kêu giết, đáng tiếc chính mình lại không có vài phần bản lĩnh, hừ.”

Đông Phương Vũ Bình trong lòng may mắn không thôi, may mắn chính mình không bản lĩnh, không dám loạn hướng giết lung tung. Đến nỗi những cái đó kêu đánh kêu giết đầu gối ngọc tử hiện giờ là cái gì kết cục, áo lục nữ tử còn ngồi ngay ngắn ở trước bàn, bọn họ cũng đã không thấy, kết quả có thể nghĩ.

Đông Phương Vũ Bình ngượng ngừng cười nói: “Như thế ngày tốt cảnh đẹp, kêu đánh kêu sát, chẳng phải đại gây mất hứng. Chúng ta như thế, trà xanh giai nhân, nói chuyện trời đất, chẳng phải càng tốt.”

Áo lục nữ tử tay vỗ chén trà, trở tay xách lên ấm trà, hướng trong chén trà đổ nửa ly trà, nói: “Công tử quả nhiên thú vị. Tiểu nữ tử sống một mình nơi đây, thật là quanh què. Cũng không có hạ nhân sai khiến, chỉ có trà xanh nửa ly đãi khách, còn thỉnh công tử đánh giá.”

Đông Phương Vũ Bình: Nima, này không biết nơi, lần đầu quen biết người, người làm ta uống người phao trà, ta dám uống sao!

Đông Phương Vũ Bình cân não vừa chuyển, tiếp nhận chén trà cười nói: “Này trà là hảo trà a, nghe thanh hương phác mũi, đồn giác tinh thần rung lên. Thứ tốt a. Ài, này chén trà?”

Áo lục nữ tử chút nào không để bụng Đông Phương Vũ Bình vụng về biểu diễn, theo hấn nói đầu nói sang chuyện khác, hỏi: “Này chén trà làm sao vậy?”

Đông Phương Vũ Bình thờ dãi: “Hảo chén trà a! Toàn thân tuyết trắng, tinh ánh dịch thấu, trà xanh khuyên đảo trong đó, mờ mịt hơi nước bên trong thể nhưng có thể huyền hóa ra một đạo tiểu kiều nước chảy phong cảnh, thật sự là diệu a!”

Áo lục nữ tử “Nga” một tiếng, nói: “Này không tính cái gì, này chén trà còn có thể ca hát đâu, ngươi muốn hay không nghe một chút?”

Đồng Phương Vũ Bình lúc này rất là kinh ngạc, hỏi: “Như vậy ngu? Đây là cái gì chén trà?”

Áo lục nữ tử nhàn nhạt đáp: “Cái này kêu hồ ly. Hoàn sương khâu kia chỉ yêu vương hóa hồ, luôn là không nghe lời. Ý vào chính mình có vài phần tư sắc, ở địa bàn của ta câu tam thập lục. Ta liền thuận tay đem nàng diệt. Lột nàng da làm váy cô, rút ra nàng xương chậu chế tác hai cái chén trà.....”

Đồng Phương Vũ Bình đôi tay run lên, thiếu chút nữa không đem trong tay hồ ly cấp ném. Hắn sắc mặt lục bạch hỏi: “Cái gì cốt?”

Áo lục nữ tử không sao cả nói: “Xương chậu a. Ngươi cũng biết, giống hóa hồ mỹ nữ như vậy vật nhỏ, luôn là có thể trêu chọc các nam nhân yêu thích. Dùng nàng phía dưới xương chậu chế tác hồ ly, tự mang mê hoặc nam nhân ảo thuật năng lực, đây chính là khó được thứ tốt nga.....”

Đồng Phương Vũ Bình cũng không dám đem trong tay hồ ly trực tiếp quăng ngã. Cái này áo lục nữ tử tuy rằng vẫn luôn ở cùng chính mình chuyện trò vui vẻ bộ dáng, nhưng là, nàng làm sự tình nhưng không phúc hậu. Dem khác yêu vương xương cốt chế tác thành chén trà, này đến muốn cỡ nào biến thái tâm lý mới có thể làm được a!

Đồng Phương Vũ Bình an ủi chính mình: May mắn này chỉ là dùng xương chậu chế tác hồ ly. Nếu là dùng đầu lâu hoặc là xương mu thậm chí là ngón chân cốt chế tác hồ ly, chẳng phải càng hồ người.....

Đồng Phương Vũ Bình hậm hực đem hồ ly đặt lên bàn, ngượng ngùng mà cười nói: “Hảo trà, hảo chén trà.”

Đang lúc Đồng Phương Vũ Bình tưởng lại khen tặng áo lục nữ tử vài câu, thử xem xem có thể hay không từ nàng nơi này lộng tới rồi đi này đệ tam quan phương pháp khi, áo lục nữ tử còn nói thêm: “Không riêng chén trà hảo, ta ấm trà cũng là thực không tồi. Công tử muốn biết sao?”

Đồng Phương Vũ Bình tức khắc cả người nổi da gà. Chẳng lẽ, ấm trà cũng là dùng cái gì yêu vương linh tinh sinh vật chế tạo vác-xin sinh vật?

Nếu áo lục nữ tử biết Đồng Phương Vũ Bình hiện tại ý tưởng, có lẽ sẽ nói: Chúc mừng ngươi, đáp đúng, thêm thập phần!

Thấy Đồng Phương Vũ Bình không nói gì, áo lục nữ tử lẩm bẩm: “Này chén trà tên là quy hồ. Là ta dùng long quy yêu vương huyết nhục cùng giáp xác nhu chế mà thành. Tự mang long huyết hiệu quả, dùng nó pha trà, trà hương tràn tràn đầy một cỗ hải dương hơi thở.”

Đồng Phương Vũ Bình: Quy hồ? Ta đi, như thế nào nghe lên như vậy giống cái bò? Còn có, ta quả nhiên đoán đúng rồi, ấm trà cũng là dùng sống sờ sờ yêu vương chế thành, này áo lục nữ tử, thật sự hung tàn a! Còn có, nàng lại là người nào? Thu thập yêu vương giống như ăn cơm mặc quần áo giống nhau dễ dàng, không đơn giản!

Áo lục nữ tử tiếp tục nói: “Còn có này cái bàn, là dùng bạch tượng yêu vương thân hình chế thành. UU đọc sách www.uukanshu.net bạch tượng vương thân thể cường tráng, dùng để chế tác thành cái này tượng bàn, vững chắc dùng bền vững chắc.”

Đồng Phương Vũ Bình đã vô lực phun tào, hắn trong lòng suy nghĩ: Cái này áo lục nữ tử, ở trước mặt ta không ngừng khoe khoang này đó dùng yêu vương huyết nhục chế thành vật phẩm, rốt cuộc muốn làm sao?

Áo lục nữ tử dùng tay vuốt ve một chút chính mình làm ghế dựa, nói: “Còn có này hai thanh ngư ghế, là dùng thanh ngư vương gân cốt chế tạo, có thể mềm có thể ngạnh, thoải mái độ vừa vặn tốt.”

Đồng Phương Vũ Bình tuy rằng trong lòng thực bài xích, nhưng là thân thể lại là nhịn không được vận vẹo, cảm giác này ghế dựa cư nhiên có thể tự động dán sát chính mình mông cùng lưng đường cong, ngồi trên đi thoải mái cực kỳ, không nghĩ tới a, này dùng yêu vương chế tác gia cụ, cư nhiên như thế phù hợp nhân thể cơ học.....

Áo lục nữ tử duỗi tay lột lột bên tai tóc đen, thuận tay lại gỡ xuống cắm ở trên đầu cái trâm cài đầu, nói: “Này xinh đẹp cái trâm cài đầu.....”

Đồng Phương Vũ Bình đánh gãy nàng nói: “Ta biết, này cái trâm cài đầu cũng là nào đó xui xẻo yêu vương cốt nhục chế tác mà thành. Cô nương, ngươi rốt cuộc tương đối ta nói cái gì? Nói thẳng bãi, không cần vòng vo, ta đầu óc bỗng, nghe không hiểu.”

Áo lục nữ tử hơi hơi mỉm cười, đem cái trâm cài đầu cầm hảo, cầm lấy hồ ly nhẹ nhàng toát một ngụm, đạm mạc nói: “Không có gì, ta chỉ nghĩ làm ngươi biết, địa bàn của ta ta làm chủ! Tại đây Băng Tuyết Sơn Cốc đệ tam quan, mặc kệ ngươi là người, là yêu, vẫn là nhân yêu, cũng phải nghe lời của ta, dám can đảm không nghe ta nói, hừ hừ.....”

Áo lục nữ tử hài lòng nói trung sát khí mùi phần, hơn nữa này chung quanh quỷ dị hoàn cảnh cùng bên người yêu vương bài vật phẩm, đích xác làm người sợ hãi.

Nhưng, vừa mới ở cửa thứ hai mới cùng Song Đầu Băng Phong Lang đại chiến một hồi Đồng Phương Vũ Bình giờ phút này tin tưởng mười phần, ở sâu trong nội tâm muốn cùng thiên hạ anh hùng nhất quyết cao thấp hào khí đang ở áp ủ.

Đồng Phương Vũ Bình lạnh lùng nhìn áo lục nữ tử, nói: “Không nghe ngươi lời nói, ngươi lại muốn như thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: nữ yêu khăn che mặt

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Áo lục nữ tử kia nhìn như nhu nhược vô lực tay nhỏ hướng tượng trên bàn đột nhiên một phách, đứng lên, gất gao nhìn chăm chăm Đông Phương Vũ Bình.

Nếu là ánh mắt có thể giết người nói, Đông Phương Vũ Bình giờ phút này đã chết.

Đông Phương Vũ Bình cùng áo lục nữ hải không ai nhường ai, hai người bốn con mắt, hai hai tương vọng, ngoài cửa sổ Phong nhi nhẹ nhàng thổi qua, gió lên góc áo, vuốt ve tóc đen. Lúc này, nếu là lại xứng với một khúc thiên nhiên tình ca, hảo một bức chàng có tình thiệp có ý ám áp hình ảnh a.....

Đáng tiếc, đương sự không như vậy tượng.

Lam béo chưa bao giờ thích loại này không khí ngưng trọng khủng bố trường hợp, đã sớm đem đầu giấu ở Đông Phương Vũ Bình phía sau, lộ ra phì phì thí thí.

Đông Phương Vũ Bình bình tĩnh tương: Chụp cái bàn, hừ, thuyết minh nàng chợt dạ! Cùng nàng đối! Sợ cái gì?

Vì thế, tiếp tục nết to đối đối mắt nhỏ, hai người đều vẫn không nhúc nhích, giống như ở chơi trừng mắt thi đấu đường như.

Qua hai phút, áo lục nữ tử đầu tiên nhụt chí, thờ dài một tiếng, ngồi trở lại đến ghế trên, bất đắc dĩ cười nói: “Hảo đi, ngươi thắng. Không nghĩ tới đôi mắt của ngươi như vậy đại.”

Đông Phương Vũ Bình: Ta đi, đây là lúc nào khác? Ngươi cùng ta giảng đôi mắt lớn nhỏ? Có cái gì ý nghĩa?

Áo lục nữ tử lại đem trên đầu cái trâm cài đầu lấy xuống dưới, tay nhỏ vung, kia cái trâm cài đầu bá mà mở ra, một phen tinh tế nhỏ xinh quạt xếp xuất hiện, mặt quạt thượng lập lòe từng trận thanh quang.

Áo lục nữ tử điều hai hạ quạt xếp, mỉm cười nói: “Không nghe lời, ha ha, kia cũng không có gì. Con người của ta lạ, thích nhất lấy đức thu phục người.”

Đông Phương Vũ Bình nghiêng mắt, nhìn nhìn những cái đó dùng yêu vương huyết nhục chế thành hồ ly, tượng bàn, quy hồ, ngư ghê.....

Trời biết trong phòng này còn có bao nhiêu là dùng bị nàng tàn phá sinh linh huyết nhục chế thành đồ vật nhi!

Áo lục nữ tử chớp chớp mắt, thần bí nói: “Công tử, ngươi muốn hay không thử xem nô gia ‘ lấy đức thu phục người ’?”

Đông Phương Vũ Bình trong tay âm thầm néo phóng đại đèn, hỏi: “Như thế nào thí?”

Áo lục nữ tử đem quạt xếp thu nạp, cầm quay đầu lại phát, vươn đôi tay giờ lên bên tai, nhẹ nhàng chụp hai hạ, kiều thanh nói: “Bọn tỷ muội, xuất hiện đi, làm công tử thử xem chúng ta đức hạnh.”

Ở áo lục nữ tử giờ lên tay khoanh khác, Đông Phương Vũ Bình nhìn đến nàng kia to rộng ống tay áo nháy mắt chảy xuống, lộ ra hai đoạn tuyết trắng như ngó sen cánh tay ngọc, kia vô cùng mịn màng da thịt hết sức mê người.

Đông Phương Vũ Bình không tự chủ được nuốt một ngụm nước miếng. Sau đó, hắn phát hiện, vừa mới còn vô cùng quanh quẩn phòng khách, đột nhiên lập tức trở nên tiếng người ồn ào. Phòng khách bên ngoài phẳng phát lập tức xuất hiện vô số người giống nhau, từng trận cười duyên, thanh thanh mềm giọng.

Sau một lát, từ phòng khách bốn cái cửa nhỏ ngoại, đi vào tới một đám nữ tử. Đây đàn nữ tử, mỗi người kiều mị, dáng người nổi bật, mặt mang xuân sắc, hai tròng mắt ẩn tình.

Mầu chót là, các nàng ăn mặc đều thực bại lộ. Mỗi người người mặc lụa mỏng, một cái váy ngắn, ngực. Bộ ăn mặc yếm hoặc là mặt ngực, dù sao là như thế nào dụ hoặc như thế nào tới.

Đông Phương Vũ Bình trong lòng kinh ngạc: Đây là lấy đức thu phục người? Như vậy phương thức lấy đức thu phục người?

Này đặc sao là xích quả quả mỹ nhân kế được không.....

Còn hảo, ca năm đó cũng là vạn bụi hoa trung quá, phiền điệp không dính thân người. Hừ hừ, các người điểm này bản lĩnh, so với bãi biển thượng không đếm được Bikini áo tắm tối nói, vẫn là yếu đi điểm.

Chỉ là, chỉ là vì cái gì, ca thân thể không tự chủ được có phản ứng đâu?

Này chung quanh cũng không có phối nhạc, không có huân hương, không có vũ đạo.....

Chẳng lẽ nói, này đó cô gái nhỏ, đối lão tử phóng thích nào đó pháp thuật?

Tưởng tượng đến nơi đây, Đông Phương Vũ Bình đột nhiên bùng tỉnh, ngưng thần mọi nơi nhìn lên, phát hiện này đó nữ tử đã vây đến hần bên người, rú rít, ông ọ tạo dáng.

Lão tử bị vây quanh! Nơi nơi đều là cầu!

Còn có người mang cầu đâm người.....

Ồ ô!

Đông Phương Vũ Bình tuy rằng sắc mặt ửng hồng, cảm xúc mê mông, nhưng là, ở sâu trong nội tâm có một tia không phục không cam lòng ý niệm ở xoay tròn!

Cắn chặt răng, bóp ngón tay, Đông Phương Vũ Bình từ sau đầu lấy ra một trương màu lam tạp bài! Còn hảo, Đông Phương Vũ Bình trong lòng còn nhớ rõ chính mình hần là còn có một lần tạp bài triệu hoán cơ hội.

Không có biện pháp, dưới tình huống như vậy, Đông Phương Vũ Bình đã vô pháp thanh tỉnh lý trí tự hỏi. Hoàn toàn nhớ không nổi Lam béo nơi đó có cái gì có thể đối phó loại này mị thuật đạo cụ tồn tại.

Chỉ có thể dựa vào chính mình!

Đông Phương Vũ Bình đột nhiên đem trong tay màu lam tạp bài chụp ở trên bàn, quát: “Một bài nơi tay, thiên hạ ta có! Khai!”

Một trận màu lam khói nhẹ hiện lên, Đông Phương Vũ Bình phụ trợ loại tạp bài, triệu hoán thành công!

Không có bất luận kẻ nào vật xuất hiện, Đông Phương Vũ Bình có điểm khó hiểu, như thế nào, ta triệu hoán phụ trợ anh hùng đâu? Ta thêm huyết vũ em đâu?

Đông Phương Vũ Bình không nghĩ thông suốt, chẳng lẽ triệu hoán thất bại?

Đột nhiên, Đông Phương Vũ Bình cảm thấy chính mình trong lòng bàn tay nhiều ra một thứ. Nâng lên tay vừa thấy, trong lòng bàn tay nhiều ra một cái vật phẩm.

Đây là một cái giá chữ thập hình thức điều trụ. Mập mập đá quý trạng đỉnh chớp cùng giá chữ thập trung ương hồng bảo thạch, hơn nữa này điều trụ quen thuộc tạo hình, Đông Phương Vũ Bình nhìn không được hé miệng hô: “Nữ yêu khăn che mặt!”

Đông Phương Vũ Bình nhớ tới, chính mình tạp bài, cũng không phải là chỉ có thể triệu hoán các thế giới khác các loại nhân vật, còn có thể triệu hoán các loại vật phẩm.

Mà cái này vật phẩm trang sức, chính là anh hùng liên minh đại danh đỉnh đỉnh nữ yêu khăn che mặt! Ở đối diện địch nhân pháp lực cao cường khi, ai không hy vọng chính mình trên người có thể mang một kiện nữ yêu khăn che mặt a!

Nữ yêu khăn che mặt, lấy cường đại ma pháp kháng tính cùng tự mang miễn dịch địch nhân một lần kỹ năng công kích đặc thù năng lực mà bị chịu đông đảo người chơi yêu thích. UU đọc sách [www. uukan.shu. net](http://www.uukan.shu.net)

Càng không cần phải nói, nữ yêu khăn che mặt còn tự mang sinh mệnh giá trị tăng lên cùng 100% cơ sở sinh mệnh giá trị hồi phục.

Đông Phương Vũ Bình đem nữ yêu khăn che mặt bắt được trong tay, trong phút chốc, hần liền cảm thấy một cổ mảnh liệt mệnh mông sinh mệnh lực, đang ở quán chú đến thân thể của mình.

Không chỉ có như thế, nữ yêu khăn che mặt một khi trang bị, nó ma kháng năng lực liền thể hiện đến vô cùng nhuần nhuyễn.

Vừa mới còn ở Đông Phương Vũ Bình bên người đám kia oanh oanh yến yến nữ hài nhi, trong chớp mắt liền biến mất vô tung vô ảnh.

Giai nhân đi xa, mềm giọng biến mất.....

Chỉ còn lại có vẻ mặt kinh ngạc áo lục nữ tử, tay phùng chén trà, há to miệng, quên mất uống trà. Nàng như thế nào cũng không thể tưởng được, như thế nào trong nháy mắt, Đông Phương Vũ Bình liền hồi phục thần chí thanh minh, trực tiếp phá nàng ảo thuật đối hần ảnh hưởng.

Chẳng lẽ, là vừa mới Đông Phương Vũ Bình chụp cái bàn kỳ quái động tác bài trừ chính mình ảo thuật?

Khi nào, vỗ vỗ cái bàn cũng có thể có như vậy kỳ hiệu lạ?

Ảo cảnh biến mất, Đông Phương Vũ Bình thần trí khôi phục. Lại xem chính mình phía sau Lam béo, bởi vì không có đeo nữ yêu khăn che mặt, Lam béo còn đắm chìm ở ảo cảnh. Trong miệng của hắn không ngừng kêu: “Đồng la thiếu, thật nhiều đồng la thiếu a! Ta hạnh phúc đến muốn chết lạp chết lạp.....”

Đông Phương Vũ Bình yên lặng đem nữ yêu khăn che mặt quấn quanh ở chính mình trên cổ tay, lẳng lặng nhìn áo lục nữ tử, bình tĩnh nói: “Cô nương người lấy đức thu phục người, ta kiến thức qua. Người còn có cái gì chiêu nhi, cứ việc dùng ra đến đây đi, ta tiếp theo.”

Kỳ thật, Đông Phương Vũ Bình đáy lòng lúc này đang ở hò hét: Ta muội tử a! Nhiều như vậy đại sóng muội tử, có mang cầu đầm người bồn phóng, cũng có tỷ bà che mặt xấu hổ, còn có ngây ngô đáng yêu nhà bên bích ngọc, liền như vậy biến mất! Ta đi, các người liền không thể lại nhiều đãi trong chốc lát sao? Xem ra, ma kháng quá cao, cũng có khó chịu thời điểm a.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: độc tài cái nút

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Khi nào trúng ảo thuật, Đông Phương Vũ Bình không biết. Nhưng là, hắn biết, chính mình trước mặt cái này áo lục nữ tử, thật không tốt chọc. Vừa rồi còn cùng chính mình nói nói cười cười, một không cẩn thận, liền phát động ảo thuật, phái ra một đồng lớn muội tử ra tới cùng chính mình bên người vật lộn!

Đông Phương Vũ Bình rất muốn hỏi một chút nàng: Người làm như vậy hảo sao? Động bất động liền kêu đánh kêu giết.

Đông Phương Vũ Bình hoàn toàn có thể tưởng tượng, nếu chính mình giống bên người Lam béo giống nhau lâm vào ảo cảnh không thể tự thoát ra được, kia chờ đợi chính mình kết quả chỉ có một, mặc người xấu xé.

Tưởng tượng đến nơi đây, Đông Phương Vũ Bình cảm giác thật không tốt.

Tối mà không hướng phi lễ cũng! Người đã ra tay, ca cũng không thể liền như vậy nhận tưng, kế tiếp nên ca biểu diễn.

Áo lục nữ tử nhìn Đông Phương Vũ Bình bình tĩnh biểu tình, ngượng ngừng cười, nói: “Công tử hảo định lực a. Nô gia vì vừa rồi lỡ mắng cứ chỉ giống ngài xin lỗi.”

Đông Phương Vũ Bình hừ lạnh một tiếng, ngồi ở ngư ghế, lạnh nhạt cười cười.

Áo lục nữ tử lại đem nàng quạt xếp hình thức cái trâm cài đầu bắt lấy tới, nhẹ nhàng một phiến, hỏi: “Công tử a, vừa rồi thoải mái sao?”

Đông Phương Vũ Bình thiếu chút nữa liền theo bản năng trả lời nói: Thoải mái, thật hảo sao thoải mái a, đặc biệt là mang cầu đầm người kia mấy cái muội tử, tầm tắc.....

Còn hảo, hiện tại có nữ yêu khăn che mặt, Đông Phương Vũ Bình thần trí thực thanh tỉnh. Đông Phương Vũ Bình nhìn thoáng qua áo lục nữ tử quạt xếp, chẳng lẽ nói, nàng phát động ảo thuật pháp bảo, chính là kia quạt xếp?

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, đối phương vẫn là một bộ bình tĩnh thong dong cùng chính mình ngồi mà nói suông bộ dáng, chính mình cũng không thể thua trận. Không thể trực tiếp nhảy dựng lên kêu đánh kêu sát.

Đông Phương Vũ Bình mỉm cười nói: “Thoải mái. Đa tạ cô nương tặng ta một hồi mộng đẹp. Thật là, mộng xuân vô ngân, quay lại không còn tăm hơi a.”

Áo lục nữ tử cười khúc khích, thu quạt xếp, uống trà, suy tư như thế nào đối loại phương thức tiếp tục thu thập tiểu tử này. Ảo thuật không dễ dùng, kia dùng cái gì đâu?

Đông Phương Vũ Bình hướng tới Lam béo chụp một cái tát, đem Lam béo chụp đến choáng váng.

Lam béo còn ở đồng la thiêu ảo cảnh trung, choáng váng nhìn về phía Đông Phương Vũ Bình, hỏi: “Làm gì, Vũ Bình quân?”

Đông Phương Vũ Bình lớn tiếng nói: “Đem độc tài cái nút đưa cho ta.”

Lam béo trong miệng còn ở làm nuốt đồng la thiêu động tác. Hắn cảm giác chính mình đôi tay thượng lấy đầy đồng la thiêu, không nghĩ buông đồng la thiêu a.

Nhưng là, Vũ Bình quân yêu cầu, vẫn là muốn thỏa mãn. Bởi vì, Vũ Bình quân là Lam béo phản hồi địa cầu duy nhất hy vọng.

Lam béo lăm nhăm lăm nhăm từ thứ nguyên túi lấy ra độc tài cái nút, đưa cho Đông Phương Vũ Bình.

Áo lục nữ hải nhìn thoáng qua Lam béo, ở nàng trong mắt, Lam béo chỉ là một con kỳ quái màu lam phì miêu. Chỉ thấy Đông Phương Vũ Bình cùng kia miêu mễ nói một ít cái gì, ngay sau đó, Đông Phương Vũ Bình liền từ kia màu lam phì miêu bên người lấy ra một cái kỳ quái màu đen vật nhỏ!

Áo lục nữ tử không khỏi kinh ngạc lên, đây là túi trữ vật? Không phải đâu? Có ai như vậy nhân, cứ nhiên đem trữ vật thứ nguyên chế tạo thành một con phì miêu hình thức? Lại còn có là một con sống sinh vật? Đây là kiểu gì cao thâm pháp thuật thủ đoạn a!

Hoặc là nói, này chỉ màu lam phì miêu, kỳ thật là một con có được không gian hệ thứ nguyên trữ vật năng lực linh thú?

Áo lục nữ tử không khỏi nhìn nhiều Lam béo vài lần. Bất quá, không gian trữ vật năng lực, các tu sĩ có túi trữ vật cùng nhẫn trữ vật linh tinh pháp bảo có thể sử dụng. Một con có trữ vật năng lực linh thú, trả thù không được quá trân quý.

Đông Phương Vũ Bình cầm độc tài cái nút, cười ha hả đối với áo lục nữ tử nói: “Vừa rồi, cô nương không tiếc lãng phí chính mình pháp lực, tặng cho ta một hồi mộng đẹp. Ta chỉ là một phạm nhân, không có gì báo đáp. Cũng chỉ có thể đem cái này gia truyền pháp bảo đưa cho cô nương. Hy vọng người có thể thích.”

Áo lục nữ tử biết đây là Đông Phương Vũ Bình phản kích. Nhưng là, gia truyền pháp bảo tên tuổi, vẫn là làm nàng thực cảm thấy hứng thú.

Áo lục nữ tử nhìn độc tài cái nút, hỏi: “Gia truyền pháp bảo? Đây là cái gì? Ta như thế nào không có cảm thấy người này pháp bảo có cái gì pháp lực dao động đâu?”

Đông Phương Vũ Bình đem độc tài cái nút đặt ở tượng trên bàn, hướng tới áo lục nữ tử hải đẩy qua đi, nói: “Cái này kêu độc tài cái nút. Có được siêu cường pháp lực. Chỉ cần nhẹ nhàng ấn hạ cái này cái nút, người là có thể tùy tâm cho nên làm chính mình muốn làm sự tình.”

Áo lục nữ tử tự cao pháp lực cao cường, không đem Đông Phương Vũ Bình cái này pháp lực giá trị cơ hồ bằng không gia hỏa xem ở trong mắt. Nàng cầm lấy độc tài cái nút, đánh giá cẩn thận một phen, hỏi: “Ý của người là, này độc tài cái nút gì đó pháp bảo, có thể thực hiện ta sở hữu nguyện vọng?”

Áo lục nữ tử trong lòng nhin không được nghĩ đến: Chẳng lẽ, đây cũng là một kiện có thể chế tạo ảo cảnh pháp bảo? Chính là, ngó trái ngó phải, đây cũng là một kiện vật phạm a?

Đông Phương Vũ Bình lắc đầu, nói: “Nga, không. Độc tài cái nút không thể thực hiện người sở hữu nguyện vọng. Nhưng là, nó có thể đem người nhìn không thuận mắt bất cứ thứ gì đều từ trên thế giới này hủy diệt.”

Áo lục nữ tử ánh mắt sáng lên: “Hủy diệt? Bất cứ thứ gì?”

Đông Phương Vũ Bình mỉm cười nói: “Đúng vậy, chỉ cần người nhẹ nhàng nhấn một cái cái nút, bất cứ thứ gì đều có thể hủy diệt. Bao gồm trên thế giới này mọi người cùng vật.”

Áo lục nữ tử ha ha cười, nhìn Đông Phương Vũ Bình, nhắm ngay độc tài cái nút liền đè xuống.

Chỉ thấy một trận kỳ dị ánh sáng vụn vụn, áo lục nữ tử trước mặt Đông Phương Vũ Bình giống như là bị cục tẩy lau giống nhau, từ áo lục nữ tử trước mặt hư không tiêu thất, phẳng phất chưa từng có người này xuất hiện quá giống nhau. UU đọc sách www.uukan.shu.net

Nếu không phải kia chỉ phì phì lam miêu còn ngồi xổm tượng bàn phía dưới đối với không khí cuồng gầm, áo lam nữ tử nhất định cho rằng chính mình vừa mới là làm một giấc mộng.

Đông Phương Vũ Bình liền như vậy biến mất. Áo lục nữ tử đối cái này độc tài cái nút thực vừa lòng. Cái này không chớp mắt vật phạm, cứ nhiên có như vậy uy năng, chẳng lẽ nói, đây là kiện Thần Khí?

Nghĩ đến đây, áo lục nữ tử tâm tình đột nhiên trở nên lửa nóng lên.

Chỉ là, áo lục nữ tử không nghĩ ra, nếu là Thần Khí, Đông Phương Vũ Bình vì sao mắt trông mong đưa cho chính mình sử dụng? Chẳng lẽ là hắn vừa rồi ở màu hồng phần ảo cảnh quá đến quá sung sướng, muốn cảm tạ chính mình?

Không có khả năng đi!

Không nghĩ ra a, không nghĩ ra!

Hừ, mặc kệ như thế nào, cũng mặc kệ hần có cái gì quý kẻ. Hần lấy ra độc tài cái nút tới tặng cho ta, chính là hần lớn nhất sai lầm. Bởi vì, hần đã bị chính mình độc tài cái nút xử lý!

Trong tay không chớp mắt độc tài cái nút, hiện giờ trở nên cực nóng.

Áo lục nữ từ đứng lên, lại nhắm ngay Lam béo, ấn hạ cái nút.

Không khí dao động, ánh sáng vụn vụn. Lam béo cũng đã biến mất!

Nhắm ngay tượng bàn, ấn hạ cái nút, tượng bàn biến mất!

Áo lục nữ từ đột nhiên cười ha ha lên, thật là Thần Khí a, có này Thần Khí, này nhỏ nhỏ Băng Tuyết Sơn Cốc còn có thể vậy khốn chính mình?

Nga, không, thế giới này hết thấy người cùng yêu ma, đều không thể ngăn cản chính mình cường đại bước chân!

Độc tài cái nút, kẻ độc tài! Thật là tên rất hay a!

Không nghĩ tới, ta Đào Hoa Yêu Cơ cũng có Đông Sơn tái khởi xưng bá thiên hạ một ngày a! Hôm nay thật là ta may mắn trời ạ!

Áo lục nữ từ đứng lên, một bước lên trời, trực tiếp đi vào Băng Tuyết Sơn Cốc trận pháp trước, ấn hạ, độc tài cái nút! Pháp trận biến mất, Đào Hoa Yêu Cơ, tự do!

Thế giới này, lão nương tới! Cùng nhau tới cảm thụ thống khổ đi!

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: tiểu đào hoa

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Nhìn ngồi ở tượng trước bàn bỗng nhiên rơi lệ đầy mặt áo lục nữ tử, Đông Phương Vũ Bình biết chính mình phản kích hiệu quả.

Áo lục nữ tử lâm vào độc tài cái nút ảo cảnh, nàng pháp thuật tự nhiên liền giải trừ. Lam béo đột nhiên thanh tỉnh, phát hiện chính mình bên người không đếm được đồng la thiếu đều biến mất, trong miệng không ngừng hô: “Như thế nào sẽ đâu, chuyện gì xảy ra đâu? Ta đồng la thiếu đâu? Oa oa, Vũ Bình quân, người biết đây là có chuyện gì nhĩ sao?”

Đông Phương Vũ Bình: “Béo huynh, người vừa mới nhìn đến, đều là ảo cảnh. Người bị yêu ma khống chế đầu óc.....”

Lam béo đột nhiên nghĩ thông suốt, lại bị “Yêu ma” hai chữ sợ tới mức mặt không có chút máu, tự mình lầm bầm: “Yêu ma, ăn ta đầu óc?”

Đông Phương Vũ Bình không có tiếp tục dọa hần, mà là vui vẻ thoải mái lấy ra thiêu gà, gặm lên chân gà.

Lúc này, Đông Phương Vũ Bình chính là nhất kiếm thứ chết áo lục nữ tử, nàng hần là cũng phản kháng không được. Bất quá, nàng đều không có đối Đông Phương Vũ Bình trực tiếp đánh giết, Đông Phương Vũ Bình cũng không thể quá không phúc hậu. Nói nữa, đối diện nữ tử này rõ ràng là cái pháp lực cao cường hạng người, chính mình nhất kiếm có thể hay không thứ chết nàng vẫn là hai nói đi. Nhưng nếu là chính mình nhất kiếm đã đâm đi, nàng khẳng định sẽ ăn đau. Đau xót, nói không chừng nàng liền từ ảo cảnh trung giải thoát ra tới. Rốt cuộc, Đông Phương Vũ Bình cũng không xác định độc tài cái nút năng lực có bao nhiêu cường, cũng không biết có thể hay không so được với vô hạn nguyệt độc chi thuật.

Lam béo bị đồng la thiếu kích thích nhũ đầu, cũng gia nhập gặm thiêu gà đội ngũ, ghé vào trên bàn ăn nhiều đặc ăn, phăng phất ăn nhiều một chút là có thể quên mất yêu ma ăn thịt người nào linh tinh ác mộng giống nhau.

Đông Phương Vũ Bình vừa mới gặm xong nửa chỉ thiêu gà, đang chuẩn bị gặm dư lại nửa chỉ khi, áo lục nữ tử bỗng nhiên từ ảo cảnh trung tỉnh táo lại.

Không hổ là so yêu vương còn lợi hại gia hỏa, cư nhiên nhanh như vậy liền từ độc tài cái nút ảo cảnh trung giải thoát ra tới.

Vừa mới rời đi ảo cảnh áo lục nữ tử còn có ánh mắt còn có chút mê mang, nhìn đến tượng trước bàn ngồi Đông Phương Vũ Bình cùng trên bàn nửa chỉ thiêu gà, tức khắc đại kinh thất sắc.

Sau một lát, áo lục nữ từ nghĩ thông suốt tiền căn hậu quả, tức khắc vừa kinh vừa giận, đột nhiên đứng dậy, hung hăng trừng mắt Đông Phương Vũ Bình, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Công tử hảo thủ đoạn!”

Đông Phương Vũ Bình thực tùy ý lau lau miệng, đánh cái no cách đáp: “Cũng thế cũng thế.”

Áo lục nữ từ đột nhiên khí thế biến đổi, phảng phất muốn há mồm ăn thịt người giống nhau, quần áo cổ dâng, nhu phát loạn vũ, ánh mắt sắc bén.

Đông Phương Vũ Bình bị nàng khí thế một kích, trong lòng áp lực, đang muốn phản khởi phản kháng khi, cổ tay hần thượng đến nữ yêu khăn che mặt đột nhiên tuôn ra một đạo vàng sáng. Này nói vàng sáng đem Đông Phương Vũ Bình bao vây lại, chặn một lần đến từ không biết công kích.

Đông Phương Vũ Bình nhảy mắt mình bạch, đây là nữ yêu khăn che mặt tự mang miễn dịch địch nhân kỹ năng công kích hộ thuẫn bị kích hoạt rồi! Nói cách khác, có người ở vừa rồi đánh lên Đông Phương Vũ Bình!

Hừ, này áo lục nữ tử, rốt cuộc kiểm chế không được muốn ra tay đại chiến sao?

Đông Phương Vũ Bình đứng thẳng thân mình, cười lạnh nói: “Như thế nào, rốt cuộc muốn mình trần ra trận cùng ta bên người vật lộn sao?”

Áo lục nữ tử có hay không nghe hiểu Đông Phương Vũ Bình tiết mục ngắn, Đông Phương Vũ Bình không để bụng. Chi là, nữ yêu khăn che mặt hộ thuẫn kích hoạt lúc sau, yêu cầu thời gian tới dự trữ năng lượng. Nếu bốn mươi giây nội Đông Phương Vũ Bình không có lại lần nữa bị người dùng kỹ năng hoặc là pháp thuật linh tinh công kích, như vậy, nữ yêu khăn che mặt hộ thuẫn năng lượng là có thể tràn ngập.

Bốn mươi giây thời gian, vô luận là ở trong trò chơi vẫn là ở hiện thực trong chiến đấu, đều là một cái tương đối lớn lên làm lạnh thời gian. Đông Phương Vũ Bình ước gi áo lục nữ tử có thể cùng chính mình nhiều lời vài câu vô nghĩa, nhiều cấp nữ yêu khăn che mặt một chút bổ sung năng lượng thời gian.

Rốt cuộc, từ nữ yêu khăn che mặt vừa rồi tự động hộ chủ biểu hiện tới xem, cái này bảo bối, thực thực dụng a.

Áo lục nữ tử thấy Đông Phương Vũ Bình trên người lờ ra một cái hộ thuẫn, dễ như trở bàn tay chặn lại chính mình toàn lực một kích đánh lên. Nàng trong lòng tức khắc có chút sợ hãi. Một phạm nhân, trên người có thể liên tiếp lấy ra giống độc tài cái nút cùng này trong suốt hộ thuẫn giống nhau siêu phạm vật phẩm, hần sau lưng thế lực hoặc là nói hần trên người bí mật năng lực, không dung khinh thường. Chính diện nganh mới vừa, áo lục nữ tử chính mình hiện tại cũng không dám nói nhất định có thể đánh bại Đông Phương Vũ Bình. Cái này làm cho nàng trở nên do dự.

Còn hảo, Đông Phương Vũ Bình không có nhảy dựng lên liền vùng tay đánh nhau, này cho áo lục nữ tử quanh co đường sống.

Áo lục nữ tử hơi hơi mỉm cười, nói: “Nô gia sao dám cùng công tử vật lộn đâu. Công tử người tùy tiện ném ra đồ vật, đều có thể làm nô gia lâm vào ảo cảnh vô pháp tự kiềm chế. Nếu không phải nô gia ở ảo cảnh nghĩ thông suốt, chỉ sợ, nô gia còn sẽ tiếp tục vây ở ảo cảnh, ra không được đâu.”

Dứt lời, áo lục nữ tử đem độc tài cái nút nhẹ nhàng đặt lên bàn, đẩy đến Đông Phương Vũ Bình trước mặt. Hình như là đưa ra cái gì phỏng tay khoai lang giống nhau.

Đông Phương Vũ Bình không thanh sắc thu hồi độc tài cái nút, ngoạn ý nhi này, ảo thuật năng lực rất mạnh, chỉ là, nếu muốn phá giải nó ảo thuật cũng dễ dàng. Chỉ cần trùng ảo thuật người đã không có độc tài chúa tể thiên hạ tâm tư, tâm tồn thiện ý, là có thể phá cực mà ra.

Từ điểm đó đi lên xem, cái này áo lục nữ tử đáy lòng, chỉ sợ cũng là một cái có thiện tâm người hoặc là yêu. Có lẽ, này Băng Tuyết Sơn Cốc đệ tam quan, không cần đồ máu chiến đấu cũng có thể quá quan đầu. Duy nhất làm Đông Phương Vũ Bình vô pháp tiêu tan chính là này một phòng yêu vương huyết nhục chế phẩm, quá ghê tởm.

Đông Phương Vũ Bình thở dài: “Đều là thiên nhai lưu lạc người, hà tất đau khổ tương bức đầu. UU đọc sách www.uukanshu.net cô nương, ta chính là tưởng rồi đi này Băng Tuyết Sơn Cốc khốn cảnh thôi, tuyệt đối không có thương tổn hại ý tứ của người. Người xem, có thể hay không liền như vậy đem ta thả? Làm ta rồi đi, từ đây chúng ta nước giếng không phạm nước sông, như thế nào?”

Áo lục nữ tử thở dài nói: “Công tử, nô gia lại làm sao không nghĩ rồi đi nơi này, cả ngày bị nhốt ở chỗ này, buồn đã chết. Không phải nô gia không bỏ công tử rồi đi, mà là, nếu muốn rồi đi nơi này, công tử người cần thiết vào tay lệnh bài mới được a.”

Lệnh bài? Nàng nói hần là thông quan lệnh bài đi. Hắc hắc, bắt được đệ tam quan thông quan lệnh bài, hần là so cửa thứ nhất thông quan lệnh bài hàm kim lượng càng cao đi! Ta ở chỗ này trì hoãn lâu như vậy, cũng không biết Hoa Môn kia mấy cái tiểu cô nương có phải hay không đã xuất quan! Ta hiện tại cảm đệ tam quan lệnh bài đi ra ngoài, hần là tính ta thắng đi?

Đông Phương Vũ Bình thấy áo lục nữ tử chiến ý toàn vô, lại có xuất quan tin tức, tức khắc cao hứng hỏi: “Cô nương, kia lệnh bài ở nơi nào, ta đây liền đi lấy. Cầm lệnh bài ta liền rồi đi, tuyệt không quấy rầy cô nương thanh tu.”

Áo lục nữ tử hướng tới Đông Phương Vũ Bình nhẹ nhàng gật đầu, nói: “Công tử, người có thể kêu nô gia tên, tiểu đào hoa. Ta đây liền mang công tử đi lệnh bài nơi địa phương.”

Đông Phương Vũ Bình há miệng thở dốc ba, tiểu đào hoa? Ha hả. Tên này, thật là tục a. Bất quá, may mắn không phải kêu Tiểu Điem Điem hoặc là tiểu hoa hoa gì đó, kia mới là làm người vô pháp nhìn thẳng tên a.

Bất quá, Đông Phương Vũ Bình vẫn là không dám trực tiếp kêu nàng tiểu đào hoa, rốt cuộc, nàng tu vi cùng pháp lực đều như thế cao thâm khó đoán,

tốt nhất vẫn là không cần đắc tội nàng.

Đông Phương Vũ Bình mỉm cười nói: “Đào hoa cô nương, người thật là người tốt a. Người giúp ta đại ân, ta hẳn là hảo hảo cảm tạ người. Nếu là người có cái gì yêu cầu, cứ việc nói, chỉ cần ta có thể làm đến, nhất định trả lại người ân tình này.”

Đào Hoa Yêu Cơ khoe miệng hơi hơi nhếch lên, hai mắt mỉm cười hỏi: “Thật sự sao?”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: đoạt lệnh bài đưa tiểu đệ

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Đông Phương Vũ Bình vỗ vỗ bộ ngực nói: “Đó là tự nhiên. Đại trượng phu nhất ngôn cửu đỉnh, chỉ cần ta có thể làm đến, nhất định đi làm.”

Đào Hoa Yêu Cơ sâu kín nói: “Công tử, nô gia tại đây Băng Tuyết Sơn Cốc bị nhốt mấy trăm năm, một chút cũng không tự do. Nếu là công tử có thể lấy được lệnh bài, còn thỉnh công tử vì ta chờ mở ra này Băng Tuyết Sơn Cốc vây trận, trả ta nhóm một ít tự do, hảo sao?”

Đông Phương Vũ Bình nhưng thật ra tưởng lập tức đáp ứng, chỉ là hắn tưởng tượng đến đào hoa cô nương kia động bất động dùng người khác huyết nhục chế tác gia cụ thật xấu, trong lòng liền có chút đánh đột, đem nàng thả ra đi, có thể hay không biến thân đại ma đầu, nơi nơi bắt người chế tác gia cụ bán ra?

Đào Hoa Yêu Cơ thấy Đông Phương Vũ Bình có chút do dự, vội vàng vội vàng nói: “Công tử xin yên tâm. Chỉ cần ta chờ đạt được tự do, ta chờ tuyệt đối sẽ không làm xằng làm bậy. Ta chờ nhất định lấy công tử người như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, thanh tu ninh tính, thẳng tới Thiên Đạo.”

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, nói: “Ý của người là, chỉ cần ta bắt được lệnh bài, người liền cái gì đều nghe ta ọ?”

Đào Hoa Yêu Cơ sắc mặt đỏ lên, cũng không biết nàng nghĩ tới cái gì, nàng gật gật đầu, hơi mang ngượng ngùng nói: “Àn. ....”

Đông Phương Vũ Bình trong lòng mừng thầm, không nghĩ tới a, này Băng Tuyết Sơn Cốc đệ tam quan thông quan lệnh bài như thế ngu ngốc, cư nhiên còn có loại này tác dụng? Miễn phí đưa tặng tiểu đệ tay nắm!

Đông Phương Vũ Bình vui rạo rực tưởng: Có đào hoa cô nương như vậy cao thủ ở chính mình bên người đi theo, Thảo Thanh Tâm cái loại này trình độ tu sĩ, liền sẽ không cả ngày nghĩ mọi cách tra tấn lão tử đi! Hoa Thiên Kiều các nàng Hoa Môn người, hắc hắc, hoàn toàn không đủ xem sao. Hơn nữa, về sau tu hành con đường, có đào hoa cô nương trợ giúp, khẳng định càng thêm thông thuận! Này bút sinh ý, làm được! Đại kiếm a!

Chỉ là, này hết thấy, đều đến trước bắt được kia lệnh bài lại nói.

Đông Phương Vũ Bình tâm tình rất tốt, bàn tay vung lên, nói: “Kia còn chờ cái gì đâu, phía trước dẫn đường!”

Đào Hoa Yêu Cơ hướng tới Đông Phương Vũ Bình hơi hơi một phúc, nhẹ nhàng vung tay lên, tượng bàn, quy hồ, hồ ly, ngư ghế gì đó toàn bộ bị nàng cất vào trong tay áo.

Đông Phương Vũ Bình trong lòng cảm khái: Đây là tay áo càn khôn sao? Ngư X a! Hảo hâm mộ!

Đào Hoa Yêu Cơ yên lặng ở phía trước dẫn đường, Đông Phương Vũ Bình túm khởi Lam béo, theo sát sau đó.

Hai người xuyên qua phòng khách, lại đi qua một loạt phòng ngủ hình thức gác mái, nghênh diện xuất hiện một loạt hành lang dài. Hành lang dài cuối, có một mảnh rừng trúc. Rừng trúc mặt sau, loáng thoáng có thể thấy một tòa chất đầy tuyết động tiểu sơn. Tại đây một mảnh xuân ý dạt dào trong thế giới đột ngột xuất hiện một tòa nho nhỏ tuyết sơn, làm người một chốc xem không hiểu.

Đào Hoa Yêu Cơ mang theo Đông Phương Vũ Bình đi tới rừng trúc trước, nơi này có một cái tiểu đình tử, đình tên là: Tinh trúc đình.

Đào Hoa Yêu Cơ chỉ vào kia phiến rừng trúc, nói: “Lệnh bài liền tại đây rừng trúc chỗ sâu trong, nơi đó có một cái tế đàn, lệnh bài liền đặt ở mặt trên.”

Đông Phương Vũ Bình kêu lên: “Kia còn chờ cái gì đâu, chúng ta đi vào lấy đi.”

Đông Phương Vũ Bình ngoài miệng kêu đến lợi hại, nhưng là hấn hai chân lại không có cất bước. Bởi vì hấn biết, giống loại địa phương này, khẳng định có cái gì lợi hại bấy rập pháp trận hoặc là thủ quan BOSS linh tinh tồn tại, hấn không ngốc, không xông loạn, chờ đào hoa cô nương cho hấn giải thích đầu.

Quả nhiên, Đào Hoa Yêu Cơ duỗi tay ngăn lại Đông Phương Vũ Bình, nói: “Công tử đừng hoảng hốt. Cái này trong rừng trúc có cứu trọng pháp trận cấm chế, không thể xông loạn. Hơn nữa, ta chờ không thể tiến vào này phiền rừng trúc, bởi vì này phiền trong rừng trúc có nhằm vào ta chờ lợi hại sát trận, chúng ta đi vào liền sẽ bị vạn kiếm xuyên tim, chết không có chỗ chôn. Cho nên, công tử ngươi chỉ có thể chính mình một người đi vào.”

Đông Phương Vũ Bình: Quả nhiên, nếu muốn thông quan, không phải dễ dàng như vậy.

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ hỏi: “Ngươi nói kia sát trận, đối ta có hiệu quả hay không?”

Đào Hoa Yêu Cơ thở dài: “Ngươi yên tâm, này sát trận, đối Tiên Hoa Linh Thảo Môn đệ tử là không có hiệu quả.”

Đông Phương Vũ Bình trong lòng bồn chồn: Ta đi, ta còn không có chính thức bá sư đâu, không tính là Tiên Hoa Linh Thảo Môn chính thức đệ tử. Làm ta đi vào, đáng tin cậy sao?

Đào Hoa Yêu Cơ còn nói thêm: “Trừ bỏ này lợi hại sát trận, trong rừng trúc còn có bát trọng cấm chế pháp trận. Phân biệt đối ứng chu dịch bát quái trung lấy tám phương hướng mà phân chia tám môn, tức mở cửa, hưu môn, sinh môn, thương môn, đóng cửa, cảnh môn, kinh môn cùng chết môn. Công tử nếu muốn phá trận, này tám môn độn giáp cần thiết muốn tinh thông mới được nga.”

Đông Phương Vũ Bình: Quả nhiên là nồng đậm thảo nê nếp gia đình cách a. Nhập môn thí nghiệm khảo cứu cung cách, phá cái trận pháp dựa tám môn độn giáp! Mẫu chốt là, lão tử sẽ không a!

Đông Phương Vũ Bình trông mắt xoay chuyển, nhìn nhìn trên cổ tay nữ yêu khăn che mặt.

Nữ yêu khăn che mặt đã xuất hiện hơn mười phút, cư nhiên còn không có biến mất. Mà Đông Phương Vũ Bình còn không có cảm thấy bất luận cái gì không khoẻ hoặc là vận mệnh chủ định bài xích cảm. Đông Phương Vũ Bình trong lòng ẩn ẩn nghĩ thông suốt: Chính mình tạp bài triệu hoán, nếu là triệu hồi ra chính là các loại nhân vật, như vậy, bọn họ trên thế giới này tồn tại thời gian là phải tốn phí chính mình tinh thần lực làm chống đỡ. Nếu là triệu hồi ra vật phẩm, như vậy, chỉ cần ở triệu hoán khi trả giá chính mình tích lũy tinh thần lực gì đó lực lượng là được. Nói cách khác, chỉ cần triệu hồi ra vật phẩm, kia vật phẩm liền vẫn luôn thuộc về Đông Phương Vũ Bình! Thật sáng a!

Nữ yêu khăn che mặt linh tinh trạng bị, bị Brande hảo không ngừng một vạn lần a!

Chỉ mong về sau triệu hoán, nhiều lần đều triệu hoán đến vật phẩm!

Có nữ yêu khăn che mặt, lấy nữ yêu khăn che mặt bốn mươi giây hộ thuẫn bổ sung năng lượng thời gian, chỉ cần chính mình khống chế tốt tốc độ, chậm rãi đi, phá trận mà ra hấn là không là vấn đề đi! Có lẽ đi!

Đào Hoa Yêu Cơ thấy Đông Phương Vũ Bình phát ngốc, UU đọc sách www.uukanshu.net nhỏ giọng hỏi: “Công tử, ngươi không thành vấn đề đi?”

Đông Phương Vũ Bình cười to nói: “Vấn đề? Sao có thể có vấn đề. Còn có khác chú ý hạng mục công việc sao?”

Đào Hoa Yêu Cơ vừa lòng đáp: “Nếu là công tử tinh thông tám môn độn giáp, vậy là tốt rồi làm. Này rừng trúc đối công tử mà nói, vấn đề nhỏ mà thôi. Nô gia chỉ là hy vọng, công tử có thể nhớ rõ vừa rồi hứa hẹn, bắt được lệnh bài sau, đừng trực tiếp từ kia truyền tống môn chỗ xuất quan, trở về nơi này tiếp ta chờ cùng nhau rời đi, hảo sao? Ta sẽ ở này tinh trúc trong đình vẫn luôn chờ công tử ngài trở về, hảo sao?”

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, nói: “Đại trọng phụ một lời nói một gói vàng, cái này là tự nhiên! Đào hoa cô nương ngươi yên tâm!”

Đào Hoa Yêu Cơ hai mắt đầm lệ liên liên, thật sâu vén áo thi lễ, cúi đầu nói: “Kia, nô gia liền trước cầu chúc công tử ngươi kỳ khai đắc thắng, mang theo lệnh bài trở về.”

Đông Phương Vũ Bình sửa sang lại một chút quần áo, mang theo Lam béo, bước vào rừng trúc.

Đông Phương Vũ Bình tiến rừng trúc, lập tức có một trận sương trắng thoáng hiện, đem Đông Phương Vũ Bình thân ảnh che khuất, rừng trúc ngoại căn bản nhìn không thấy bên trong đã xảy ra cái gì.

Đội cho Đông Phương Vũ Bình đi vào rừng trúc, Đào Hoa Yêu Cơ theo tay vung lên, tượng bàn ngự ghế gì đó, lại xuất hiện ở tinh trúc trong đình. Chẳng qua, trên bàn hồ ly lại biến thành sáu cái.

Tinh trúc đình bên cạnh, lờ ra từng đạo bóng người. Cầm đầu một người là cái mập mập trung niên nam tử, cái mũi rất dài. Hấn bên trái đứng một cái công giáp xác sơn dương râu lão nam nhân, bên phải đứng một cái đỉnh sừng trâu trắng hấn. Này ba nam nhân trạm một đồng nhĩ, bên cạnh còn đứng hai nữ tử. Bên trái nữ tử ăn mặc một thân bạch y, phía sau có hai điều tuyết trắng cái đuôi, bên phải nữ tử cả người xanh biếc, trên đầu mang quý khí mười phần không tước vật trang sức trên tóc.

Đào Hoa Yêu Cơ nhàn nhạt nói: “Đều tới rồi, ngồi xuống uống trà đi, chúng ta chậm rãi chờ.”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: rừng trúc sát trận

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Này đột nhiên xuất hiện năm người, biểu tình đều có chút nôn nóng, nhìn rừng trúc nghiêng rặng nghiêng lợi, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Đào Hoa Yêu Cơ uống một ngụm trà, nói: “Các người mấy cái tốt xấu cũng là tu luyện thành công yêu vương, như thế nào như thế không bình tĩnh?”

Tượng mũi nam tử thờ dài: “Đào hoa nương nương, không phải ta chờ nóng vội, thật sự là bị nhốt ở chỗ này lâu lắm, trong lòng bức bối a.”

Hồ đuôi nữ tử xấu hổ cười cười, nói: “Đúng vậy, đào hoa nương nương, tiểu tử này đáng tin cậy sao? Từng ấy năm tới nay, vậy chết ở đây rừng trúc nhân loại cũng không ít a.”

Không tước đầu nữ tử nhàn nhạt nói một câu: “Đào hoa nương nương nhân lực luôn luôn là thực chuẩn.”

Sừng trâu nam ồm ồm nói: “Nếu không phải này trong rừng trúc mười sát trận, lão ngu ta đã sớm san bằng nơi này! Kia tiểu tử, như thế gầy yếu, thật sự được không?”

Mai rùa nam tử sờ sờ chòm râu, rung đùi đắc ý nói: “Ta xem người này, bước chân phù phiếm, đôi tay vô lực. Thật sự không giống như là một cái tu luyện thành công người a. Tuy rằng hắn vừa rồi lấy ra tới độc tài cái nút cùng cổ tay hắn thượng pháp bảo rất lợi hại, nhưng là, ta vẫn như cũ không xem trọng hắn.”

Đào hoa nương nương rất nhỏ thờ dài một tiếng, nói: “Này mấy trăm năm tới, Tiên Hoa Linh Thảo Môn từ từ suy sụp, đã không có gì giống dạng đệ tử. Gần nhất này vài thập niên, càng là không có một cái đệ tử sấm đến này Băng Tuyết Sơn Cốc đệ tam quan. Chúng ta không đem tiền đặt cược đề ở hẳn trên người, lại có thể như thế nào đâu? Chẳng lẽ, thật sự muốn tại nơi đây lại bị vây thượng mấy trăm năm, chờ kia duy trì pháp trận linh tuyên hảo quang linh khí, mới có thể trọng hoạch tự do sao? Các người nguyên ý?”

Năm cái yêu vương nhìn chung quanh một vòng, không lời gì để nói.

Đào Hoa Yêu Cơ nhàn nhạt nói: “Có lẽ, đây là chúng ta cuối cùng cơ hội. Nếu là Tiên Hoa Linh Thảo Môn hoàn toàn suy vong, chúng ta cũng chỉ có hai con đường có thể đi. Hoặc là bị khác đã tâm bùng bùng tiên môn đem chúng ta lại lần nữa bắt giữ, hoặc là cô độc vô danh khôn thủ nơi đây, sống quãng đời còn lại cả đời.”

Đào Hoa Yêu Cơ thấy bọn họ năm người đều mặt mang không cam lòng, tiếp tục nói: “Ta xem người này, tuy rằng cử chỉ tùy tiện, miệng lưỡi tron tru. Nhưng hắn tâm địa lại là thực thiện lương. Chỉ cần hắn có thể phá trận này, chúng ta mấy cái đi theo hắn, tổng so Đỗ Tinh Tinh như vậy tu sĩ muốn hảo đến nhiều.”

Hồ đuôi nữ tử thờ dài: “Đúng vậy. Đỗ Tinh Tinh lão nhân kia, trong mắt chỉ có vô tình đại đạo, chúng ta ở hắn trong mắt, chỉ là một đồng công cụ thôi.”

Sừng trâu nam tử cả giận nói: “Hừ! Này đồ lão nhân làm việc cũng đặc không phúc hậu! Chính mình chạy đến bên ngoài đi du lịch thiên hạ, tìm kiếm đột phá đến Nguyên Anh kỳ cơ duyên đi, lại đem chúng ta này đồ yêu vương cùng hắn đệ tử đều bỏ xuống nặc kệ, thật là cái quả ân bạc tình người!”

Đào Hoa Yêu Cơ thờ dài: “Hiện tại nói này đó còn có cái gì ý nghĩa đâu, ngồi xuống uống trà, chờ xem.”

Năm cái yêu vương cùng nhau thờ dài, yên lặng ngồi xuống, các hoài tâm sự.

Đông Phương Vũ Bình tiến rừng trúc, liền phát hiện chính mình lạc đường. Ta vụng, này rừng trúc như thế nào cùng đào hoa Mê Tung Lâm giống nhau, xa xem không có gì ghê gớm, gần xem, nơi nơi đều là lối rẽ, rồi lại thường xuyên xuất hiện đường này không thông kết quả.

Chẳng lẽ phải dùng cửu cung bước quá quan?

Đông Phương Vũ Bình hít sâu một hơi, đối Lam béo nói: “Béo huynh, chúng ta cùng nhau thám quan lạc. Xong qua đi, trời cao biển rộng, thám bắt quá đi, vậy chỉ có thể dựa người.”

Lam béo vẻ mặt ngốc. Bức, hỏi: “Dựa ta? Ta có thể làm cái gì?”

Đông Phương Vũ Bình cười hi hi nói: “Người không phải còn có tùy ý môn sao? Dùng tùy ý môn thoát đi loại này địa phương quỷ quái, nhất thích hợp bất

quá.”

Lam béo có chút trốn tránh nói: “Vũ Bình quân, ta, ta có chuyện tình muốn cùng ngươi nói.”

Đồng Phương Vũ Bình trong lòng hiện lên một tia điểm xấu dự cảm, hỏi: “Làm sao vậy?”

Lam béo cúi đầu néo góc áo, nói: “Ta tùy ý môn, ở chỗ này không hảo sử a.”

Đồng Phương Vũ Bình sững sốt, theo sau khó hiểu hỏi: “Nhớ trước đây, vừa đến thế giới này thời điểm, ngươi không phải cùng ta nói rồi, ngươi có thể dùng tùy ý then cửa ta từ Đại vương trấn sơn chân truyền tổng đến trường thanh xem hạ giữa sườn núi sao? Như thế nào hiện tại lại không hảo sử lại?”

Lam béo thở dài: “Ài. Chỉ đồ thừa chúng ta không có cái này tính cầu nơi tính vực đồ. Làm cho ta thời không hệ đạo cụ, đều không thể chuẩn xác định vị cái này tính cầu thời không vị trí. Nếu là giống Đại vương trấn đến trường thanh xem như vậy cự ly ngắn thời không truyền tổng, nhưng thật ra vấn đề không lớn. Nhưng là, truyền tổng khoảng cách hơi chút trường một chút, tùy ý môn liền vô pháp chuẩn xác định vị. Nói không chừng, một không cẩn thận liền đem chúng ta truyền tổng đến ngoài không gian đi, vậy chết chắc rồi, Vũ Bình quân!”

Đồng Phương Vũ Bình: Ta đi, liền tính là không truyền tổng đến ngoài không gian, không có tùy ý môn, lấy ta tám môn độ giáp tri thức trình độ, chúng ta ở cái này rừng trúc pháp trận, cũng chết định rồi! Phương diện này chính là còn có bát trọng cấm chế a! Khó cũng.....

Đồng Phương Vũ Bình ngồi xổm trên mặt đất, vậy phải làm sao bây giờ a? Đi phía trước đi bất động, sau này, cũng lui không ra đi lại. Bởi vì, con đường từng đi qua đã không thấy, chỉ nhìn thấy từng đợt sương trắng bao phủ toàn bộ rừng trúc, không tiền đồ a!

Lam béo biết chính mình làm chuyện sai lầm, cũng ngồi xổm một bên vẫn không nhúc nhích.

Đồng Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, đứng dậy, lạc quan nói: “Không quan hệ. Ta còn có nữ yêu khấn che mặt sao. Liền dùng cửu cung bước thử xem xem.”

Đồng Phương Vũ Bình hạ quyết tâm, bẻ lên Lam béo, tìm được một thốc cây trúc, dựa theo cửu cung bước nên bước, đi phía trước đi rồi một bước.

Mới vừa đi một bước, Đồng Phương Vũ Bình nữ yêu khấn che mặt liền lại bị kích hoạt rồi!

Một đạo màu xanh biếc kiếm quang trống rỗng xuất hiện, trực tiếp bắn ở nữ yêu khấn che mặt kích hoạt sau sinh ra hộ thuẫn thượng! Tức khắc lục quang bắn ra bốn phía!

Đồng Phương Vũ Bình vẻ mặt chua xót, UU đọc sách www.uukanshu.net cửu cung bước ở chỗ này, mặc kệ dùng sao?

Tinh trúc trong đình, Đào Hoa Yêu Cơ cùng năm cái yêu vương đều thấy được rừng trúc trên không hiện lên một tia lục mang, vô thanh vô tức xuất hiện, lại lặng yên không một tiếng động biến mất.

Đào Hoa Yêu Cơ nhàn nhạt nói một câu: “Bắt đầu rồi.”

Trong rừng trúc, Đồng Phương Vũ Bình bị vừa rồi trống rỗng xuất hiện màu xanh biếc kiếm quang hoảng sợ, chạy nhanh ngồi xổm tại chỗ, không dám lộn xộn.

Nữ yêu khấn che mặt hộ thuẫn yêu cầu bốn mươi giây thời gian bổ sung năng lượng, ở kế tiếp bốn mươi giây, Đồng Phương Vũ Bình cũng không dám chỉ bằng mượn nữ yêu khấn che mặt tăng phúc về điểm này sinh mệnh lực xông loạn.

Còn hảo, Đồng Phương Vũ Bình bất động, liền không có kiếm quang đánh úp lại. Hết thấy nhìn như thực bình tĩnh.

Lam béo còn lại là lại lần nữa đương nổi lên đà điều, vui đầu không nói.

Bỗng nhiên, Đồng Phương Vũ Bình nghĩ tới một cái biện pháp, nếu vô pháp dùng kỹ xảo phá trận, vậy dùng bạo lực phá trận đi! Chính cái gọi là, một anh khỏe chấp mười anh khôn! Phóng đại đèn, xuất hiện đi!

Đồng Phương Vũ Bình lại tưởng trò cũ trọng thi, đem chính mình biến thành người khổng lồ, trực tiếp nghiền áp qua đi, đem này rừng trúc cấm chế pháp trận dẫm bình liền xong rồi!

Đồng Phương Vũ Bình đối Lam béo nói: “Béo huynh, đem ta phóng đại gấp mười lần, ta tới thử xem xem.”

Lam béo thật cẩn thận dùng phóng đại đèn đem Đồng Phương Vũ Bình phóng đại gấp mười lần, trong chớp mắt, một cái người khổng lồ xuất hiện ở trong rừng trúc.

Chính là, Đồng Phương Vũ Bình thực mau liền phát hiện không thích hợp. Bởi vì, ở hấn biến thân người khổng lồ đồng thời, chung quanh rừng trúc cư nhiên cũng đi theo biến đại biến cao! Đồng Phương Vũ Bình có bao nhiêu cao lớn, rừng trúc liền có bao nhiêu cao nhiều quảng!

Đồng Phương Vũ Bình ngây ngẩn cả người, chẳng lẽ là chính mình hoa mắt?

Cúi đầu vừa thấy, Lam béo lúc này đã trở nên rất nhỏ, nhưng mà bên người rừng trúc lại không có thu nhỏ.

Đông Phương Vũ Bình thở dài nói: “Ta thảo, này rừng trúc cư nhiên còn có loại năng lực này, ta đây còn làm len sợi a!”

Lúc này nhưng làm sao bây giờ a?!

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: xin hỏi lộ ở phương nào

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Đông Phương Vũ Bình còn ở sững sờ, đột nhiên, lưỡng đạo thật lớn màu xanh biếc kiểm quang lại lần nữa trông rõ ràng xuất hiện, hung hăng bắn trúng Đông Phương Vũ Bình!

May mắn, nữ yêu khẩn che mặt hộ thuẫn vừa mới bổ sung năng lượng xong, lại lần nữa kích hoạt hộ thuẫn, nữ yêu khẩn che mặt lại cứu Đông Phương Vũ Bình một mạng!

Trong rừng trúc lại lần nữa tuôn ra một trận lục quang.

Đối với tình trúc trong đình Đào Hoa Yêu Cơ bọn họ tới nói, rừng trúc vẫn là cái kia rừng trúc, không có chút nào biến đại biến cường cảm giác.

Không tước yêu vương nhân nhạ nói một câu: “Còn ở lóe lục quang, thuyết minh kia tiểu tử ít nhất kháng hạ rừng trúc sát trận đệ nhất sóng công kích. Có điểm ý tứ. Chỉ là không biết hấn hiện tại đã chết không.”

Đào Hoa Yêu Cơ cùng chúng yêu vương đô nhìn nàng một cái, bất quá, tất cả mọi người đều biết nàng tính cách, cũng không nói thêm gì.

Đông Phương Vũ Bình có thể khiêng hạ đệ nhất sóng công kích, hoặc nhiều hoặc ít gia tăng rồi bọn họ một chút tin tưởng.

Trong rừng trúc, Đông Phương Vũ Bình lại cảm giác khó chịu nhiều. Lần đầu tiên, chỉ bắn ra một đạo kiểm quang, nữ yêu khẩn che mặt chặn lại tới, còn không có cái gì cảm giác. Nhưng là, lúc này đây, Đông Phương Vũ Bình biến đại gấp mười lần, công kích lại đây màu xanh biếc kiểm quang cũng biến đại gấp mười lần! Công kích nhưng thật ra bị hộ thuẫn chặn, nhưng là, Đông Phương Vũ Bình thân thể đang nhận được đánh sâu vào, tuy rằng không đến mức bị thương, nhưng là cả người khí huyết quay cuồng, thực không được tự nhiên.

Chẳng lẽ nói, biến thân người không lộ, cũng không phải một cái ý kiến hay?

Mục tiêu càng lớn, này rừng trúc pháp trận lực công kích liền càng cường?

Đông Phương Vũ Bình trong lòng hiện lên cái này ý niệm, tức khắc khiếp sợ. Chạy nhanh làm Lam béo dùng thu nhỏ lại đèn đem chính mình biến trở về nguyên trạng.

Chung quanh rừng trúc cũng đi theo biến trở về nguyên lai lớn nhỏ.

Đông Phương Vũ Bình lại lần nữa ngồi xổm xuống dưới, cái này nhưng làm sao bây giờ đâu?

Đột nhiên, Đông Phương Vũ Bình phát hiện, có một trận gió nhẹ thổi qua rừng trúc, sở hữu trúc điệp đều cùng nhau xôn xao vang lên.

Chẳng lẽ muốn xảy ra chuyện? Này rừng trúc pháp trận, lại muốn công kích?

Đông Phương Vũ Bình kinh hãi, lần đầu tiên công kích là một đạo kiểm quang, lần thứ hai công kích là lưỡng đạo kiểm quang, như vậy lần thứ ba công kích là ba đạo kiểm quang đâu vẫn là bốn đạo kiểm quang đâu?

Đông Phương Vũ Bình trong lòng thở dài, mặc kệ là vài đạo kiểm quang, ta hiện tại đều nhận không nổi. Nữ yêu khẩn che mặt còn không có bổ sung năng lượng hoàn thành đâu, nhưng ngàn vạn đừng đánh ta, đừng vạ mặt a.....

Trong lòng ý niệm chưa lạc, chỉ thấy trong rừng trúc tình hình đại biến. Gió nhẹ thổi qua rừng trúc khi, vô số trúc điệp sôi nổi bay xuống, một trương trương xanh biếc trúc điệp, đem toàn bộ không trung che đầy.

Đông Phương Vũ Bình: Chuyện gì xảy ra? Này phong, thoát nhìn không lớn a? Như thế nào đem trúc điệp đều thổi rớt nhiều như vậy? Không đúng, sự ra

khác thường tất có yêu!

Đồng Phương Vũ Bình thấy những cái đó trúc điệp đầu đầu đầu mặt hướng tới chính mình rơi xuống, tức khắc mồ hôi lạnh ứa ra. Trời biết, này đó đột ngột bay xuống trúc điệp có hay không cái gì miêu tả!

Đồng Phương Vũ Bình ôm đồm quá Lam béo quát: “Mau, tùy ý môn!”

Lam béo còn muốn nói cái gì, Đồng Phương Vũ Bình quát: “Không cần cự ly xa, liền truyền tống đến vừa mới cái kia tinh trúc đình, như vậy gần, hẳn là không thành vấn đề đi?”

Lam béo mờ mịt gật gù đầu, sau đó chậm rì rì ở hần thứ nguyên túi tìm kiếm tùy ý môn, chút nào không có khăn trương cảm.

Thẳng đến, cách đó không xa có vài miếng trúc điệp bay xuống, rơi xuống trúc điệp không thấy, nhảy mất nổ mạnh, đem mặt đất tạc ra một cái lại một cái hố to!

Ta đi, đây là tiên hiệp thế giới bản thâm thức oanh tạc a! Lão ngu bức có một cái!

Lam béo đại kinh thất sắc, nhanh chóng lấy đảm nhiệm ý môn, mở ra, sau đó bị Đồng Phương Vũ Bình ôm chặt, nhảy vào tùy ý môn.

Ở bọn họ vừa mới biến mất khoảnh khắc, bọn họ đứng thẳng địa phương nhảy mất bị hơn mười trương trúc điệp bao trùm, vang lớn liên tục, bụi đất văng khắp nơi.

Tinh trúc đình, năm đại yêu vương nghe được kia rừng trúc sát trận truyền ra từng trận tiếng nổ mạnh, không tức yêu vương lại tưởng nói điểm lúc nào, chỉ thấy một cái hình tròn lỗ trống đột ngột xuất hiện ở tinh trúc đình bên cạnh, kia lỗ trống phảng phất còn có người muốn chui ra tới! Năm đại yêu vương kinh hãi, lập tức hóa thành một trận khói nhẹ, biến mất không thấy.

Đồng Phương Vũ Bình thở hổn hển, lôi kéo Lam béo chui ra tùy ý môn, hoảng hốt gian, hần nhìn đến tinh trúc trong đình chợt lóe mà qua năm cái hắc ảnh, hình như là năm cái người?

Quần không được như vậy nhiều, nghỉ tạm một chút trước.

Đào Hoa Yêu Cơ biểu tình thực xuất sắc, nàng nhìn Đồng Phương Vũ Bình, lại nhìn nhìn từ Đồng Phương Vũ Bình cùng Lam béo chui ra tới lúc sau liền biến mất tùy ý môn lỗ trống, nàng cảm thấy phi thường không thể tưởng tượng. Cái này lỗ trống, rõ ràng là Truyền Tống Trận linh tinh không gian hệ pháp thuật, nhưng là, Đào Hoa Yêu Cơ lại không có cảm thấy chút nào pháp lực dao động, cái này Đồng Phương Vũ Bình, hẳn rốt cuộc là như thế nào làm được? Chẳng lẽ trong tay của hắn còn có không gian hệ Thần Khí không thành?

Đồng Phương Vũ Bình thấy Đào Hoa Yêu Cơ miệng trương thật sự đại, xấu hổ cười cười, nói: “Trong rừng trúc mặt trận pháp có chút lợi hại, ta ra tới nghỉ một chút, trong chớp lát lại đi thăm quan. Người yên tâm, ta làm định!”

Đào Hoa Yêu Cơ biểu tình nhanh chóng thay đổi, cười thấp giọng nói: “Thăm quan gì đó, đều không phải quan trọng nhất. Quan trọng nhất chính là công tử ngươi phải bảo trọng thân thể, cũng không thể chết ở trong rừng trúc mặt. Đào hoa xem trọng người nga! Nga, đúng rồi, công tử một mối sao? Muốn lại đây uống một ngụm trà sao?”

Đồng Phương Vũ Bình nhìn nhìn tượng trên bàn, bãi sáu cái hồ ly.....

Đồng Phương Vũ Bình lập tức minh bạch, vừa rồi nhìn đến hắc ảnh, không phải ảo giác. Cái này cái gọi là tiểu đào hoa, có rất nhiều sự tình gạt ta đâu! Cũng thế, dù sao ta cũng không nghĩ tới, tùy tiện tiện tiện là có thể thu phục một cao thủ tâm. UU đọc sách www.uukanshu.net từ từ tới đi. Chỉ cần năng không thương tổn chính mình là được. Nói trắng ra là, mới thấy một lần mặt, như thế nào khả năng hoàn toàn thổ lộ tình cảm, bất quá đều là cho nhau lợi dụng thôi!

Mặc kệ nói như thế nào, trước bắt được lệnh bài mới được.

Đồng Phương Vũ Bình không hề cố kỵ một móng ngồi dưới đất, tự hỏi thăm quan đối sách.

Ở cái này tình vực, Lam béo tùy ý môn không đáng tin cậy, vừa rồi sự tình khẩn cấp, lợi dụng tùy ý môn chạy ra tới, không bị truyền tống đến ngoài không gian đã là cực kỳ may mắn.

Từ không trung bay qua đi cũng là không hiện thực. Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ hai đều có cấm không pháp trận, nơi này há có thể không có, nói không chừng càng thêm lợi hại.

Nữ yêu khăn che mặt bổ sung năng lượng thời gian quá dài không thể hoàn toàn ngăn trở sở hữu sát trận công kích, mà chính mình lại hoàn toàn không hiểu tám môn độn giáp, làm sao bây giờ đâu?

Rốt cuộc muốn như thế nào mới có thể xông ra một cái thông quan chi lộ đâu?

Ai, xin hỏi lộ ở phương nào a?

Bỗng nhiên, Đồng Phương Vũ Bình trước mắt sáng ngời, lộ ở phương nào? Con đường?!

Ha ha ha ha.....

Đông Phương Vũ Bình ngửa mặt lên trời thét dài, ca có biện pháp!

Đào Hoa Yêu Cơ biểu tình sùng sốt, theo sau vui vẻ nói: “Công tử như vậy khí phách hăng hái, chẳng lẽ là nghĩ tới sấm quan biện pháp?”

Đông Phương Vũ Bình thần bí cười, nói: “Tiểu đào hoa, tuy rằng ta tu vi không ra sao, nhưng là, thế gian này có thể khó trụ chuyện của ta, thật đúng là không nhiều lắm. Người nhìn hảo, lúc này đây, ta nhất định phải bắt được lệnh bài ra tới cho người xem xem!”

Đào Hoa Yêu Cơ thấy Đông Phương Vũ Bình tin tưởng tràn đầy bộ dáng, hơi hơi mỉm cười, lại lần nữa thật sâu một phúc, cúi đầu nói: “Kia, nô gia lại lần nữa cầu chúc công tử người kỳ khai đắc thắng, thắng lợi trở về.”

Đông Phương Vũ Bình trong lòng đắc ý nghĩ đến: Hừ, tiểu dạng nhi, người liền chờ tắm rửa sạch sẽ chờ hầu hạ ca đi!

Theo sau, Đông Phương Vũ Bình đứng lên, lôi kéo Lam béo lại lần nữa hướng tới rừng trúc sát trận đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: con đường ánh sáng đèn

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Còn chưa tiến rừng trúc, Lam béo liền trước kêu đi lên: “Ta không cần, không cần đi vào! Vũ Bình quân, ta còn trẻ, ta không muốn chết.....”

Đông Phương Vũ Bình nhéo mũi hần, nói: “Đi thôi, yên tâm, vạn sự có ta!”

Lam béo: Người vừa rồi cũng là nói như vậy.....

Lam béo không lay chuyển được Đông Phương Vũ Bình, còn ở giữa giữa khi, cũng đã bị mang vào trong rừng trúc.

Trong rừng trúc lại lần nữa tràn ngập khói vô biên sương mù, làm người thấy không rõ phương hướng.

Tinh trúc đình nội, năm đại yêu vương lại lần nữa thoáng hiện, nếu là Đông Phương Vũ Bình thấy, nhất định sẽ đến một câu: Ta dựa, các người đều sẽ thuần thân thuật a! Phân thân thuật cùng thể thân thuật có thể hay không, tới một cái tam thân thuật kịch bản cho ta xem sao.....

Năm đại yêu vương cũng không biết nên nói cái gì hảo, cái này Đông Phương Vũ Bình, cư nhiên có thể coi rừng trúc sát trận như không có gì, tưởng tiến liền tiến, nghĩ ra liền ra, một chữ: Ngươi!

Nhìn đáng vẻ, chúng ta đường ra, thật sự muốn đè ở hần trên người.

Lời còn chưa dứt, chúng yêu nhìn đến một đạo vàng nhạt sắc cột sáng từ trong rừng trúc bắn ra, từ chúng yêu bên người xuyên qua, thẳng chỉ Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ hai phương hướng.

Đào Hoa Yêu Cơ cùng năm đại yêu vương đều sợ ngây người, đây là thứ gì?

Chúng yêu còn không có tới kịp làm ra phản ứng, chỉ thấy Đông Phương Vũ Bình cư nhiên theo kia vàng nhạt sắc cột sáng bò ra tới, từ rừng trúc sát trận bò ra tới!

Tình huống như thế nào?!

Một người, một cái không có pháp lực phạm nhân, như thế nào có thể ở ánh sáng hành tẩu đâu?

Chẳng lẽ lại là Thần Khí?

Đông Phương Vũ Bình mới từ trong rừng trúc toát ra một cái đầu, liền thấy được tinh trúc đình cùng đào hoa cô nương cùng với nàng năm cái đồng bọn.

Đông Phương Vũ Bình nhưng không muốn cùng bọn họ chậm rãi ôn chuyện, mà là vẫy vẫy tay, mở miệng cười nói: “Hắc hắc, ngược ngừng, hình như là đi nhầm phương hướng rồi! Đây trong rừng trúc sương mù quá nồng, nhất thời thất thủ, thất thủ. Ta đây liền trở về, làm lại từ đầu. Các người chậm rãi lâu a.”

Đông Phương Vũ Bình dứt lời, theo vàng nhạt sắc cột sáng lại đi rồi trở về, toàn hồi trong rừng trúc đi.

Tĩnh trúc trong đình sáu vị đại yêu, đã kinh ngạc đến nói không ra lời.

Thanh ngư yêu vương nhện không được vươn tay, đi sờ sờ kia vàng nhạt sắc cột sáng, trong miệng thì thầm: “Đây rốt cuộc là cái gì a?”

Đào Hoa Yêu Cơ quát: “Đừng lộn xộn! Tiểu tâm nguy hiểm!”

Nhưng mà, thanh ngư vương tay, đã xuyên qua kia vàng nhạt sắc cột sáng, không hề trở ngại thả không hề nguy hiểm. Phảng phất này vàng nhạt sắc cột sáng chưa từng tồn tại giống nhau. Nhưng là, kia Đông Phương Vũ Bình lại là như thế nào tại đây ánh sáng hành tẩu đâu?

Đông Phương Vũ Bình bò lại trong rừng trúc, từ vàng nhạt sắc cột sáng đi xuống tới, nói: “Không đúng a, Lam béo, ta như thế nào theo này con đường ánh sáng đèn, trực tiếp đi đến rừng trúc bên ngoài đi a? Chẳng lẽ, người này đạo cụ ra vấn đề?”

Không sai. Lúc này đây, Đông Phương Vũ Bình rốt cuộc tìm được rồi phá trận tốt nhất đạo cụ: Con đường ánh sáng đèn!

Con đường ánh sáng đèn, nhưng chế tạo ra thẳng tắp con đường. Cột sáng bên trong là bốn lần nguyên không gian, bất luận cái gì vật phẩm đều nhưng xuyên thấu, liên tính sét đánh cũng sẽ không bị điện đến nga!

Dùng con đường ánh sáng đèn tới phá này rừng trúc sát trận, lại đơn giản bất quá!

Chỉ tiếc, vừa rồi Đông Phương Vũ Bình lấy xuất đạo lộ ánh sáng đèn thiết trí mục đích địa thời điểm, giọng nói đưa vào đích đến là: Tế đàn.

Nhưng là, Băng Tuyết Sơn Cốc, cũng không phải là chỉ có một tế đàn!

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, thực mau liền nghĩ kỹ vấn đề nơi, lại làm Lam béo một lần nữa thiết trí mục đích địa: Rừng trúc chỗ sâu trong tế đàn!

Tìm được rồi vấn đề nơi, Đông Phương Vũ Bình nhìn đến con đường ánh sáng đèn nhanh chóng xoay một chút phương hướng, theo sau, dừng lại.

Lúc này đây, hẳn là sẽ không đi nhầm phương hướng rồi đi.

Đông Phương Vũ Bình vui rạo rức nắm lấy Lam béo, bò tiến con đường ánh sáng, đi phía trước phương đi đến.

Một đường thực thông thuận, trong rừng trúc đủ loại sát trận, bởi vì bất đồng thứ nguyên quan hệ, hoàn toàn không có phát động!

Thực mau, Đông Phương Vũ Bình liền tới tới rồi một cái nhỏ nhỏ đất trống chỗ.

Này phiến đất trống trung ương, có một cái đại đá xanh chế thành tế đàn. Tế đàn mặt trên, huyền phù một khối kim sắc lệnh bài.

Đông Phương Vũ Bình cùng Lam béo theo con đường ánh sáng đi rồi xuống dưới, hai người đều thấy được lệnh bài, đều thật cao hứng. Lúc này đây thi đấu nhiệm vụ, rốt cuộc hoàn thành lap!

Đông Phương Vũ Bình đi đến tế đàn trước, nhìn đến kia lệnh bài trên có khắc tự, đều là chữ tiểu triện, miễn cưỡng có thể phân biệt.

Lệnh bài một bên có khắc “Tiên hoa” hai chữ, bên kia có khắc “Linh thảo” hai chữ.

Đông Phương Vũ Bình cười nói: “Đây lệnh bài thượng, như thế nào hoàn toàn nhìn không ra cùng thông quan lệnh bài có quan hệ tin tức đâu? Loại này lệnh bài, cảm giác cùng những cái đó tiên môn tu sĩ trên người tùy thân mang theo thân phận lệnh bài gì đó, thực tương tự sao. Ta sẽ không lại tìm lầm địa phương đi?”

Mặc kệ nó, thử xem đi, thử xem lại không ít hai lượng thịt.

Đông Phương Vũ Bình đi nhanh tiến lên, nắm lấy lệnh bài liền phải hướng trong lòng ngực sủ.

Trong phút chốc, trong rừng trúc đất rung núi chuyển, tiếng sấm điện thiểm!

Tĩnh trúc đình nội, Đào Hoa Yêu Cơ chờ sáu vị đại yêu, nhìn sấm sét âm âm rừng trúc sát trận, đều há to miệng: Không phải đâu! Nhanh như vậy? Trong chớp mắt liền thu phục? Đây, đây là ảo giác sao?

Không tước yêu vương sâu kín nói: “Chỉ cần tiểu tử này kháng ở tám mặt u ma cuối cùng một kích, chúng ta phải cứu.”

Long quy yêu vương vuốt chòm râu cười nói: “Kia tiểu tử, như thế lợi hại. Vừa mới còn ở chúng ta trước mặt lung lay một chút, đảo mắt liền cảm tới rồi lệnh bài. UU đọc sách www.uukanshu.net này bản lĩnh, cũng không ai. Ta tin tưởng hẳn, có thể hành!”

Chúng yêu cầu không có nói nữa, đều ở trong lòng cầu nguyện: Thần minh phù hộ! Đứng vững a!

Rừng trúc chỗ sâu trong tế đàn bên cạnh Đông Phương Vũ Bình, bị đột nhiên bạo vang sấm sét hoảng sợ. Đang muốn mắng to khi, phát hiện, tế đàn mặt sau, đột nhiên xuất hiện một tòa từ mây chực cần cây trúc dựng ma thần giống. Này tôn ma thần, song đầu bốn cánh tay. Bốn con cánh tay thượng cầm trường thương, đại đao, cái cuốc cùng thạch nghiền bốn dạng pháp bảo. Hai cái trên đầu đều có mặt triều tứ phương bốn cái mặt, tổng cộng có tám mặt!

Đôi mặt Đông Phương Vũ Bình kia hai cái mặt nói chuyện: “Người nào? Dám can đảm quấy rầy bản tọa ngủ say!”

Đông Phương Vũ Bình: Làm ơn, lên sân khấu đôi bạch có điểm chiều sâu được không!

Kia tám mặt ma thần không đợi Đông Phương Vũ Bình trả lời, bên trái trên đầu, đối diện Đông Phương Vũ Bình hai cái đôi mắt đột nhiên bắn ra một đạo hồng quang, phảng phất tia hồng ngoại rồi quét đường như ở Đông Phương Vũ Bình trên người quét một vòng, theo sau mở miệng nói: “Mục tiêu trên người chưa từng phát hiện Tiên Hoa Linh Thảo Môn thân phận chứng minh, xác nhận mục tiêu vì xâm nhập giả, khởi động diệt sát hình thức……”

Đông Phương Vũ Bình tức khắc mắng to lên: “Thảo Thanh Tầm ngươi cái vương bát đần, nếu không phải ngươi vẫn luôn kéo không cho ta bá sư, ta đến nỗi tới rồi cái này địa phương vẫn là không hộ khẩu sao? Lão tử phải bị ngươi hại chết lạp!”

Tám mặt ma thần công kích xa so Đông Phương Vũ Bình tưởng tượng muốn mau. Đông Phương Vũ Bình còn chưa mắng xong, liền phát hiện chính mình đã bị trường thương cùng đại đao đánh trúng.

May mắn, nữ yêu khẩn che mặt bổ sung năng lượng sớm đã hoàn thành, một đạo quang sáng hiện lên, chặn tám mặt ma thần này một đợt vật lý công kích.

Nhưng là, còn không có xong.

Vật lý công kích không có hiệu quả, tám mặt ma thần lập tức biến thân pháp sư, đôi mặt Đông Phương Vũ Bình kia hai há mồm, nháy mắt phun ra luồng đạo ngọn lửa, một đạo vì màu trắng xanh cực nóng ngọn lửa, một đạo vì màu xanh băng nhiệt độ thấp ngọn lửa, thấy thế nào như thế nào không dễ chọc!

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: phá trận mà ra

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

May mắn, Đông Phương Vũ Bình phản ứng đúng lúc, lại phát hiện này tám mặt ma thần không dễ chọc lúc sau, Đông Phương Vũ Bình lập tức mang theo Lam béo cùng lệnh bài, xoay người chui vào con đường ánh sáng đèn vàng nhạt ánh sáng màu trụ, theo cột sáng lại trở về chạy.

Kia tám mặt ma thần cũng thấy Đông Phương Vũ Bình nơi kỳ ba vị trí. Nhưng là, này tám mặt ma thần chỉ là năm đó Đồ Tinh Tinh lưu lại một tôn con rối, tuy rằng có được tương đương với Kim Đan hậu kỳ thực lực, nhưng là lại không có tương ứng trí tuệ, chỉ có thể xem như một kiện công cụ.

Tám mặt ma thần đối với cột sáng trung Đông Phương Vũ Bình lại lần nữa học ra ngọn lửa, trong tay pháp bảo cũng hướng tới Đông Phương Vũ Bình bay đi.

Nhưng mà mặc kệ là pháp bảo vẫn là ngọn lửa, hết thảy như là đánh trúng không khí giống nhau, trực tiếp từ kia cột sáng xuyên qua đi, nhưng là, cột sáng bên trong Đông Phương Vũ Bình lại là bình yên vô sự!

Đông Phương Vũ Bình đối với tám mặt ma thần làm một cái mặt quỷ, đi nhanh hướng phía trước chạy mất.

Tám mặt ma thần ở rừng trúc sát trận gấp đến độ xoay quanh, lại là không hề biện pháp, chỉ có thể giương mắt nhìn.

Không bao lâu, Đông Phương Vũ Bình lại về tới vừa mới khởi điểm, vẫn như cũ là cái kia trần ngập sương mù dày đặc rừng trúc, nhưng là, Đông Phương Vũ Bình trong tay nhiều ra một khối Tiên Hoa Linh Thảo Môn lệnh bài.

Rừng trúc sát trận trung ương, kia tám mặt ma thần giống như còn chưa từ bỏ, đang ở bên trong rú lên lồng lộn, bất quá, này hết thảy đều cùng Đông Phương Vũ Bình không có quan hệ.

Vẫn là quen thuộc địa phương, vẫn là quen thuộc hương vị, ân, tuy rằng sương mù dày đặc điểm, nhưng là, nơi này ít nhất so với kia rừng trúc chỗ sâu

trong tế đàn chỗ an toàn gấp trăm lần a!

Chính là nơi này, chỉ cần ta sau này lui một bước, hết thầy liền OK lập!

Lam béo đang ở đem con đường ánh sáng đèn thu hồi thứ nguyên tui, nhìn Đông Phương Vũ Bình khó hiểu hỏi: “Vũ Bình quân, người suy nghĩ cái gì a? Còn đang suy nghĩ vừa rồi cái kia không bỏ ma thần sao?”

Đông Phương Vũ Bình cười ha hả nói: “Béo huynh, người xem, chúng ta rốt cuộc bắt được lệnh bài, hơn nữa là đệ tam quan thông quan lệnh bài a! Đệ tam quan tổng so cửu thứ nhất thông quan lệnh bài cường đi! Ta suy nghĩ, Hoa Môn những cái đó các muội tử, nhìn đến trong tay ta lệnh bài thời điểm, sẽ là cái dạng gì biểu tình?”

Lam béo chớp chớp mắt, nói: “Kia khẳng định là thực xuất sắc. Bất quá, chúng ta hiện tại đến trước hết nghĩ tưởng như thế nào rồi đi này rừng trúc? Sương mù dày đặc quá lớn, ta cái gì đều thấy không rõ, không biết nên đi chạy đi đâu.”

Đông Phương Vũ Bình bẻ lên Lam béo, cười ha hả nói: “Này rất đơn giản, sau này lui một bước là được.”

Đông Phương Vũ Bình tự nhiên mà vậy sau này lui một bước, trợn mắt vừa thấy, ai? Chuyện gì xảy ra a? Như thế nào còn ở trong rừng trúc đâu? Sương mù thật mạnh, như thế nào cùng ta tưởng không giống nhau đâu?

Hào đi, ta thừa nhận, lấy ta hiện tại tu vi, không có khả năng tùy tùy tiện tiện đi ra này rừng trúc sát trận.

Bất quá, ta không phải có con đường ánh sáng đèn sao, lại lấy ra tới, đem mục tiêu thiết trí đến tinh trúc đình chính là lập, ân, ca thật là thông minh!

Lam béo đánh gãy Đông Phương Vũ Bình mộng đẹp, nói: “Chính là, Vũ Bình quân, chúng ta nhưng thật ra theo con đường ánh sáng rồi đi cái này rừng trúc, nhưng là, chúng ta như thế nào thu về này con đường ánh sáng đèn đạo cụ đâu?”

Đông Phương Vũ Bình sững sờ: Như thế a, giống như vậy nghịch thiên đạo cụ, dừng ở ở trong tay người khác đã có thể không hảo chơi lập!

Lam béo tiếp tục nói: “Tuy rằng, ở cái này trong thế giới, ta đạo cụ trừ người ra cùng ta, người khác đều không thể sử dụng. Nhưng là, giống con đường ánh sáng đèn linh tinh đạo cụ, ta thứ nguyên tui cũng không có nhiều ít a, ném một cái liền ít đi một cái. Cũng không biết chúng ta khi nào mới có thể trở lại địa cầu, cho nên, Vũ Bình quân, chúng ta phải cẩn thận cẩn thận sử dụng chúng ta đạo cụ a.”

Đông Phương Vũ Bình gật gật đầu nói: “Đây là cần thiết. Không thể lãng phí. Chẳng qua, béo huynh, người vừa mới nói ở cái này trong thế giới, chỉ có ta và người có thể sử dụng người đạo cụ, đây là có ý tứ gì?”

Lam béo kiêu ngạo nói: “Đó là bởi vì ta vì phòng ngừa chúng ta tiên tiến khoa học kỹ thuật rơi xuống khác dã man nhân thủ, đã cho ta thứ nguyên tui sở hữu đạo cụ đều thiết trí người sử dụng ID phòng hộ trang bị, trừ người ra cùng ta vân tay thêm DNA, những người khác đều không thể sử dụng ta đạo cụ công năng!”

Đông Phương Vũ Bình vui vẻ cười nói: “Wow, béo huynh, người cuối cùng là làm một kiện không làm thất vọng người cái đầu sự tình lập! Lợi hại!”

Lam béo cao hứng gật gật đầu, chính là đạo mất liền móng, Đông Phương Vũ Bình những lời này rốt cuộc là ở khích lệ chính mình thông minh đâu vẫn là ở trào phúng ta đầu đại?

Lam béo thở dài: “Chính là, chúng ta vấn đề vẫn là không giải quyết a?”

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, búng tay một cái, nói: “Này dễ làm! Chúng ta vẫn là dùng con đường ánh sáng đèn rồi đi nơi này. Nhưng chúng ta tại đây con đường ánh sáng đèn trên người xuyên một cây dây thừng, chúng ta ra rừng trúc, liền dùng dây thừng đem con đường ánh sáng đèn lôi ra tới. Dù sao, chúng ta hiện tại vị trí vị trí khẳng định lý rừng trúc bên ngoài không xa, chẳng qua bởi vì chúng ta ở trong rừng trúc trận pháp, thấy không rõ lắm thôi.”

Lam béo tuy rằng không phải thực hiểu biết trận pháp gì đó, nhưng là, cảm giác Đông Phương Vũ Bình nói rất đúng có đạo lý bộ dáng, liền cao hứng đồng ý.

Hai người thương lượng xong, lập tức thúc đẩy. Lại lần nữa lấy xuất đạo lộ ánh sáng đèn cùng một cái thật dài dây thừng. Sau đó, đem dây thừng buộc ở con đường ánh sáng đèn thượng, lại mở ra con đường ánh sáng đèn, mục đích địa thiết trí đến tinh trúc đình.

Vàng nhạt sắc cột sáng lại lần nữa xuất hiện, bắn thẳng đến đến sương mù dày đặc chỗ sâu trong, không biết rốt cuộc thông hướng phương nào.

Nhưng là, Đông Phương Vũ Bình cùng Lam béo đều thực tin tưởng con đường ánh sáng đèn lực lượng, không chút do dự chui đi vào, hướng tới phía trước đi đến.

Tinh trúc trong đình, đang ở khẩn trương mà lo âu ngồi chờ đợi một chúng yêu vương, UU đọc sách www.uukanshu.net bỗng nhiên nhìn đến lại một đạo cột sáng bắn thẳng đến đến bọn họ trước mặt tinh trúc đình bên cạnh, tức khắc không biết làm sao.

Long quy yêu vương bữu môi, hỏi: “Đào hoa đại tỷ, giống như kia tiểu tử muốn ra tới, chúng ta muốn hay không lập tức lảng tránh một chút?”

Đào Hoa Yêu Cơ nhàn nhạt nói: “Không cần. Phía trước không lâu hẳn dùng kia đạo quang trụ bỏ ra rừng trúc thời điểm, đã nhìn đến các người, trốn là

vô dụng.”

Thanh ngư vương ồm ồm nói: “Chính là! Trốn cái gì trốn a! Long quy ngươi tốt xấu cũng là yêu vương cấp bậc nhân vật, vì sao còn như vậy nhát gan sợ phiền phức?”

Đào Hoa Yêu Cơ lập tức ngăn lại hắn nói: “Cũng không thể nói như vậy. Nếu kia tiểu tử bắt được lệnh bài ra tới, chúng ta còn phải nghĩ cách như thế nào thảo hấn niềm vui tới đến lượt ta nhóm tự do. Mặc dù hắn không có bắt được lệnh bài, lấy hắn trên người ừn ừn không dứt pháp bảo cùng vô pháp đoán trước thực lực, chúng ta cũng không nên cùng hắn trở mặt. Tóm lại, phải cẩn thận ứng phó.”

Không tước yêu vương cùng hỏa hồ yêu vương nhìn nhau liếc mắt một cái, vẻ mặt không để bụng. Bạch tượng yêu vương vẻ mặt đôn hậu bộ dáng, bắt quả, ai biết hắn trong lòng rốt cuộc suy nghĩ cái gì đâu.

Đào Hoa Yêu Cơ hừ lạnh một tiếng, nói: “Ta khuyên các ngươi thu hồi các ngươi tiểu tâm tư. Chỉ cần ta đào hoa nương nương còn ở nơi này một ngày, các ngươi phải nghe ta, đừng cho ta chọc phiền toái, hiểu không?”

Năm đại yêu vương tức khắc khí thế cứng lại, sôi nổi gật đầu.

Hỏa hồ yêu vương thậm chí phác gục Đào Hoa Yêu Cơ trước ngực, nũng nịu nói: “Ai da, đào hoa tỷ tỷ, ngươi như thế nào có thể vì một ngoại nhân, cùng chúng ta huynh muội sinh khí đâu? Ngươi phóng một trăm tâm, chúng ta đều là ngươi hảo huynh đệ tỷ muội, đương nhiên nghe ngươi lời nói.”

Đào Hoa Yêu Cơ đậm đậm cười: “Tốt nhất là như vậy.”

Vừa dứt lời, Đông Phương Vũ Bình liền mang theo Lam béo từ cột sáng đi ra rừng trúc, mỉm cười triều tinh trúc đình chạy chậm lại đây.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: thu bầy yêu vương làm tiểu đệ

Tác giả: Mộc Đào Trâm Nguyệt

Tuy rằng chúng yêu vương đô không phải lần đầu tiên nhìn đến này vàng nhạt sắc cột sáng, chính là lại lần nữa tận mắt nhìn thấy đã có người có thể tại đây cột sáng chạy vội như thường, tình cảnh này, thật sự là quá thần kỳ. Dù loại pháp bảo tiên thuật yêu thuật ma pháp xem đến nhiều, có thể đem ánh sáng dùng như thế xuất thân nhập hóa không thể tưởng tượng, lại chỉ có cái này thoát nhìn không hề pháp lực phạm nhân tiểu tử! Cái này làm cho yêu vương nhóm như thế nào nghĩ đến thông?

Này thủ đoạn, cao, thật sự là cao!

Sau đó, bọn họ liền nhìn đến Đông Phương Vũ Bình mang theo một con màu lam miêu mẽ từ kia vàng nhạt sắc cột sáng chung điểm nhảy ra tới, chỉ thấy hắn ngón tay hướng tới rừng trúc phương hướng hư điểm một chút, theo sau, cột sáng liền biến mất. Đông Phương Vũ Bình lại không có cùng bọn họ chào hỏi, mà là xoay người không ngừng lôi kéo một cây dây thừng. Chỉ thấy hắn kéo kéo đình đình, không bao lâu, liền dùng kia căn hôi không lưu thu dây thừng từ trong rừng trúc lôi ra một cái kỳ kỳ quái quái đồ vật.

Hảo đi, hắn hiện tại sở dụng thủ pháp thật sự là quá LOW quá thất thân phân, tùy tiện tìm cái phóng ngư oa đều có thể làm so với hắn hảo.

Yêu vương nhóm hai mặt nhìn nhau, không biết nên nói cái gì nên làm cái gì.

Đào Hoa Yêu Cơ cười khanh khách đứng dậy, hỏi: “Công tử, nô gia gặp ngươi tươi cười đầy mặt, chính là hết thầy thuận lợi bắt được lệnh bài?”

Đông Phương Vũ Bình đem con đường ánh sáng đèn đưa cho Lam béo thu hồi thứ nguyên túi, cười đáp: “Thuận lợi, rất đơn giản, kia lệnh bài liền đặt ở tế đàn thượng, duỗi tay liền cầm tới rồi.”

Đông Phương Vũ Bình hiện tại đã không phải quá để ý bại lộ không bại lộ vấn đề, dù sao muốn người khác cũng không dùng được Lam béo đạo cụ, sợ cái gì.

Yêu vương nhóm đại hi, không tước yêu vương ngày thường rất cao lãnh độc miệng bộ dáng, giờ phút này lại là nhất sốt ruột, nhảy dựng lên hỏi: “Thật sự bắt được? Mau đưa cho chúng ta nhìn xem.”

Đào Hoa Yêu Cơ sắc mặt lạnh lùng, nói: “Khổng tước, chú ý thân phận!”

Khổng tước yêu vương ngược ngược cười một chút, đôi mắt lại là nhìn chăm chăm vào Đông Phương Vũ Bình.

Mặt khác yêu vương cũng hào không đến chạy đi đâu, nếu không phải Đào Hoa Yêu Cơ nhìn chăm chăm, bọn họ chỉ sợ đều sẽ nhịn không được ra tay cướp đoạt.

Đông Phương Vũ Bình vừa thấy này đó yêu vương nhóm mỗi người đều là đỏ mắt không thôi ngo ngoe rục rịch bộ dáng, liền lạnh lùng hỏi: “Tiểu đào hoa, bọn họ là, người bằng hữu?”

Yêu vương nhóm cảm thấy Đông Phương Vũ Bình trong giọng nói lạnh nhạt, tức khắc đều không cao hứng, nghe răng trợn mắt. Đặc biệt là thanh ngưu vương, mặt bộ gằn xanh ứa ra, toàn thân mạo hiểm yêu khí.

Đông Phương Vũ Bình trong lòng cười lạnh, đừng tưởng rằng các người hùng hổ là có thể dọa đảo ta. Lão tử đánh không lại các người, còn chạy không thoát sao! Nếu là dám can đảm lòng mang ý xấu, lão tử chạy trốn lúc sau, liền có các người dễ chịu! Ba ngàn đạo cụ cộng thêm tạp bài triệu hoán, gia gia cho các người biết biết hoa nhi vì cái gì như vậy hồng!

Đào Hoa Yêu Cơ vừa nghe Đông Phương Vũ Bình ngữ khí khó chịu kêu chính mình tiểu đào hoa, tức khắc cảm thấy không ổn. Chính mình này mấy tên thủ hạ, nói được dễ nghe điểm, đó chính là nghĩ sao nói vậy, khoái ý ân cừu. Nói không dễ nghe, đó chính là trong đầu khuyết điểm trí tuệ! Bạch tượng vương chỉ biết vọt mạnh mẽ đánh, thanh ngưu vương chỉ biết làm bừa, long quy vương một đường đáng khinh, hỏa Hổ Vương liền biết dùng mị thuật câu dẫn người (chẳng phân biệt nam nhân nữ nhân)! Đến nỗi không tước vương, trừ bỏ độc miệng nàng còn sẽ cái gì?

Ai, quán thượng như vậy một đám thủ hạ, thật là không biết chính mình đời trước có phải hay không bị thua tại cú tởm. Ta thật hận là lúc trước liền trực tiếp đem bọn họ chế thành hồ ly, tượng bàn, ngưu ghê.....

Nhưng là, yêu vương khó được a. Rốt cuộc bọn họ mấy cái thực lực thêm lên, cũng cũng đủ xử lý mấy cái Kim Đan kỳ tu sĩ.

Đào Hoa Yêu Cơ chạy nhanh quay đầu lại đối yêu vương nhóm nói: “Làm gì đâu? Điều cho ta thu hồi các người cái đuôi, cuốn lên da lông! Đừng lại nơi đó cho ta kêu kêu quất quất. Công tử là cái dạng gì người, há là các người có thể nghi ngờ!”

Đông Phương Vũ Bình: Thỉnh tha thứ ta nghe không hiểu, cái gì cái đuôi, da lông.....

Đào Hoa Yêu Cơ theo sau cười ha hả đối với Đông Phương Vũ Bình nói: “Còn thỉnh công tử tha thứ cho. Đây mấy cái gia hỏa đều là ta không nên thân thủ hạ. Bọn họ vừa mới mới vừa hóa hình không lâu, không đầu óc, cho nên sẽ không nói, cũng không hiểu đạo lý đối nhân xử thế. Nếu là có chỗ nào va chạm đến công tử ngài, thỉnh nhiều hơn thông cảm.”

Đông Phương Vũ Bình cười hắc hắc, chỉ vào Đào Hoa Yêu Cơ nói: “Nghe một chút, người nhìn xem nhân gia đào hoa cô nương, nhiều có thể nói.”

Yêu vương nhóm trong con giận dữ, thật lâu không có bị người như thế khinh bỉ qua! Thật muốn xé nát hắn, uống hắn huyết, bái hắn da.....

Đông Phương Vũ Bình cũng không có tiếp tục khiêu khích bọn họ, mà là từ trong lòng ngực lấy ra cái kia Tiên Hoa Linh Thảo Môn lệnh bài đặt ở trước người, hỏi: “Cẩn thận nhìn một cái, là cái này đi?”

Yêu vương nhóm tức khắc đại hi, đối, đối, chính là cái này!

Chính là thứ này, đem chúng ta một nhọc nhiều năm như vậy, bảo bảo trong lòng khổ a.....

Đào Hoa Yêu Cơ ánh mắt sáng lên, tiểu toái chạy bộ đến Đông Phương Vũ Bình trước mặt, muốn duỗi tay lại sờ một chút lệnh bài, rồi lại không dám. Mắt trông mong nhìn Đông Phương Vũ Bình, hỏi: “Công tử, lệnh bài ngài bắt được tay, chúng ta đây nói sự.....”

Đông Phương Vũ Bình thu hồi lệnh bài, hỏi: “Chuyện gì?”

Đào Hoa Yêu Cơ tức khắc cứng lại, yêu vương nhóm cũng lại lần nữa trở nên nổi giận đùng đùng, cảm giác chính mình bị trêu đùa.

Đào Hoa Yêu Cơ kiến thức rộng rãi, ngay sau đó thật cẩn thận hỏi: “Chính là, mang chúng ta đi ra ngoài, phóng chúng ta tự do cái kia sự tình, ngài xem, UU đọc sách www.uukanshu.net có phải hay không hiện tại liền làm?”

Đông Phương Vũ Bình cười hi hi nói: “Chuyện này a, nhưng thật ra có thể. Bất quá, ta nhớ rõ, phía trước hắn là còn có điểm chuyện khác đi?”

Đào Hoa Yêu Cơ sùng sốt một chút, theo sau cười ha hả nói: “Đó là, đó là. Nô gia đã sớm cùng công tử ngài nói tốt, chỉ cần ngài có thể bắt được lệnh bài, mang chúng ta đi ra ngoài, trả ta nhóm tự do, chúng ta liền làm theo việc công tử là chủ, thế sống chết đi theo.”

Đông Phương Vũ Bình khẽ mỉm cười, thầm nghĩ: Vô nghĩa. Các người đều là yêu vương cấp bậc, ta nếu là không ở xuất cốc trước đem chuyện này làm tốt, vừa ra đi, các người tự do, đem ta ném ra làm sao bây giờ? Liền tính là các người không muốn đi theo ta, ta cũng không cái gọi là, nhưng là, ta sợ hãi các người đi ra ngoài biến thân ma đầu lạm sát kẻ vô tội! Đến lúc đó, ta tội lỗi có thể to lắm!

Đào Hoa Yêu Cơ ngẫm hiểu, lập tức hướng tới năm cái yêu vương vẫy tay, nói: “Còn không chạy nhanh lại đây, chúng ta cùng nhau bái kiến tân chủ nhân!”

Yêu vương nhóm bắt đắ dĩ, đi đến Đào Hoa Yêu Cơ bên người, đi theo nàng cùng nhau quỳ gối trên mặt đất, cùng kêu lên nói: “Ta chờ thể sống chết đi theo chủ nhân, nếu vì này thể, trời tru đất diệt!”

Đông Phương Vũ Bình bình tĩnh tiếp nhận rồi bọn họ quỳ lạy. Nhưng là hắn còn không yên tâm, thể gì đó, lão tử ngày thường cũng ở làm. Nhưng là, tuân không tuân thủ, lại đến phải nói cách khác. Một cái lời thể, còn vô pháp làm Đông Phương Vũ Bình yên tâm.

Đông Phương Vũ Bình cười ha hả hỏi: “Đều đứng lên đi. Theo lý thuyết, đã phát thể, ta hẳn là tin tưởng các người. Chỉ là, con người của ta tương đối cẩn thận. Ta nghe nói, các người đều có một cái gọi là yêu thú khế ước truyền thừa, ta cảm thấy cái kia tương đối thích hợp. Tiểu đào hoa, người nói đi?”

Yêu vương nhóm tức khắc giật dử, nếu là cùng người này ký kết yêu thú khế ước, kia chính mình mạng nhỏ đã có thể từ đây không thuộc về chính mình, đều bị tiểu tử này nắm chặt ở lòng bàn tay lập! Mệnh không khỏi mình, kia cùng tại đây Băng Tuyết Sơn Cốc ngồi tù lao có cái gì phân biệt?!

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: chiến hữu khế ước

Tác giả: Mộc Đào Trâm Nguyệt

Đào Hoa Yêu Cơ lặng lẽ nhấn một cái bàn tay, ý bảo yêu vương nhóm tạm thời đừng nóng nảy. Theo sau, cười đối Đông Phương Vũ Bình nói: “Chủ nhân, yêu thú khế ước đó là nhân tộc tu sĩ hóa thượng chưa hóa hình yêu thú chi gian mới có thể ký kết. Chính là, chúng ta nơi này Yêu tộc, đều là đã hóa hình đại yêu, vô pháp ký kết yêu thú khế ước a!”

Đông Phương Vũ Bình sửng sốt, còn có chuyện này?

Kỳ thật, yêu thú khế ước, chỉ cần là Yêu tộc, đều có thể cùng nhân tộc tu sĩ ký kết. Chỉ là, chưa từng có người cùng Yêu tộc hóa hình đại yêu ký kết mà thôi. Bởi vì, đã có thể hóa hình đại yêu, mỗi người đều có có thể so với nhân tộc Kim Đan kỳ tu sĩ thực lực, bình thường nhân tộc tu sĩ đã vô pháp hàng phục bọn họ. Liền tính là có nhân tộc đại năng đánh bại phục yêu vương nhóm, nhưng là, hóa hình lúc sau Yêu tộc, mỗi người trí tuệ đều không thấp, dùng yêu thú khế ước tới chế hành bọn họ, đó là đối bọn họ vũ nhục. Cho nên, người bình thường tộc đại năng hàng phục đại yêu lúc sau, cũng đều sẽ không ký kết yêu thú khế ước, để tránh hạn chế yêu vương nhóm thực lực.

Băng Tuyết Sơn Cốc đệ tam quan năm đại yêu vương bị Đồ Tinh Tinh trở về thời điểm, đều chỉ có tương đương với nhân tộc Trúc Cơ Kỳ đại viên nhãn cảnh giới. Nhưng là, tại đây Băng Tuyết Sơn Cốc khốn thủ mấy trăm năm cũng không phải không có lợi. Bọn họ ở Đào Hoa Yêu Cơ chỉ đạo hạ, có được có thể so với nhân tộc tu sĩ Kim Đan kỳ trở lên thực lực, tiền giai hóa hình kỳ đại yêu vương.

Đào Hoa Yêu Cơ đoán được Đông Phương Vũ Bình vẫn là một cái tu tiên trên đường tay mơ, cho nên che giấu điểm này, nàng thử thăm dò tiếp tục nói: “Bất quá, chủ nhân ngài đừng lo lắng, chúng ta nơi này còn có một loại truyền thừa khế ước, chuyên môn áp dụng với hóa hình lúc sau đại yêu. Ngài xem, chúng ta có thể hay không ký kết cái loại này khế ước?”

Đông Phương Vũ Bình thực cảm thấy hứng thú hỏi: “Kia lại là cái gì khế ước?”

Đào Hoa Yêu Cơ thật cẩn thận nói: “Đó là một loại tên là chiến hữu khế ước truyền thừa, có thể đem chúng ta kết thành bạn lữ giống nhau chiến hữu, sinh tử tương tùy, vĩnh không chia lìa.”

Yêu vương nhóm tức khắc đều cao hứng lên, chiến hữu khế ước kia chính là đem chính mình cùng chủ nhân đặt ở cùng vị trí quan hệ bạn bè, nếu là ký kết này phân truyền thừa khế ước, liền không cần sợ chính mình mạng nhỏ bị nắm chặt ở trong tay của hắn. Quan hệ bạn bè, chỉ cần không ngã qua tương hướng, liền không tính vi phạm khế ước lời thể, so với yêu thú khế ước tới giảng, linh hoạt nhiều!

Đào Hoa Yêu Cơ đánh cuộc chính là Đông Phương Vũ Bình không hiểu biết Yêu tộc khế ước loại hình, đánh cuộc chính là Đông Phương Vũ Bình là cái tay mơ, đánh cuộc chính là Đông Phương Vũ Bình không có khống chế chính mình chờ yêu vương đã tâm.

Đào Hoa Yêu Cơ đánh cuộc chính xác. Đông Phương Vũ Bình nơi nào có khống chế bọn họ đã tâm a. Hắn chỉ nghĩ có thể ước thúc này đó yêu vương, miễn cho bọn họ đi ra ngoài về sau xằng bậy mà thôi.

Đông Phương Vũ Bình gật đầu nói: “Chiến hữu khế ước liền chiến hữu khế ước đi, tên này nghe tới rất có ái bộ đáng, người đem khế ước phát lại đây ta nhìn xem!”

Đào Hoa Yêu Cơ sững sốt một chút, theo sau mình bạch Đông Phương Vũ Bình ý tứ, dùng pháp lực đem chiến hữu khế ước truyền tống tới rồi Đông Phương Vũ Bình trong đầu.

Đông Phương Vũ Bình ngưng thần nhìn kỹ, này phân chiến hữu khế ước tuy nói không giống yêu thú khế ước như vậy có được tuyệt đối khống chế đối phương quyền lợi, nhưng là, chính mình cái này trên danh nghĩa chủ nhân, đối bọn họ mấy cái yêu vương vẫn là có quản lý cùng quyền xử trí lợi. Nếu có cái kia yêu vương muốn phản bội Đông Phương Vũ Bình, liền sẽ lọt vào đại gia nhất trí thảo phạt.

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, này đã không tồi, rất cuộc, này đó yêu vương cũng không phải là Nguru Bôn Bôn như vậy yêu thú. Bọn họ đều có nhân hình bộ dáng hơn nữa có so cao trí tuệ, quản được quá nghiêm khắc, tốt quá hoá lớp sao.

Đông Phương Vũ Bình gật đầu, nói: “Cái này không tồi, liền thêm cái này đi.”

Yêu vương nhóm thờ dài nhẹ nhõm một hơi, cuối cùng là đem này một quan môn đi qua.

Đào Hoa Yêu Cơ miệng cười mở rộng ra, gật đầu một cái, nắm đại yêu vương tính cả Đào Hoa Yêu Cơ chính mình, đều đem chính mình chiến hữu khế ước truyền thừa truyền tống đến Đông Phương Vũ Bình trong đầu, làm cho Đông Phương Vũ Bình đầu óc hỗn loạn, thiếu chút nữa hồng mắt.

Yêu vương nhóm rất cao hứng, nhất thời quên mất, Đông Phương Vũ Bình hiện tại còn chỉ là một cái không có pháp lực phạm nhân, tinh thần lực quá kém, thừa nhận không được như vậy nhiều phân chiến hữu khế ước cùng nhau chui vào hắc trong đầu.

Còn hảo, Đông Phương Vũ Bình cũng là một cái tùy tiện người, trực tiếp dao sắc chặt đứt rồi, toàn bộ ký kết, thu phục!

Chờ đến chiến hữu khế ước thêm xong, Đông Phương Vũ Bình lắc lắc choáng váng đầu, hỏi: “Tiểu đào hoa, hiện tại, ngươi nên cho ta giới thiệu một chút ngươi này đó đồng bọn đi?”

Đào Hoa Yêu Cơ mời đại gia đến tĩnh trúc trong đình ngồi xuống, theo sau chỉ vào hỏa Hồ Vương nói: “Chủ nhân, đây là hỏa hồ yêu vương hồ Thiến Thiến.”

Đông Phương Vũ Bình nhíu miệng một nhạc, hỏi: “Ai nha, lợi hại nha, ta tỷ.”

Yêu vương nhóm tức khắc ngây ngẩn cả người, khi nào hồ Thiến Thiến thành Đông Phương Vũ Bình tỷ tỷ lạ?

Lại nghe Đông Phương Vũ Bình tiếp tục nói: “Hồ Thiến Thiến, nghe nói ngươi bị tiểu đào hoa rút ra xương chậu, chế thành hồ ly. Đã không có xương chậu còn có thể sống như thế tiêu dao tự tại, Yêu tộc thực lực, thật là không thể khinh thường a.”

Yêu vương nhóm cười ha ha, Đào Hoa Yêu Cơ đỏ mặt nói: “Chủ nhân, hồ ly gì đó, đều là nô gia cùng ngươi khai vui đùa. Kỳ thật đó chính là cái ngọc thạch cái chén, không phải dùng hồ Thiến Thiến muối muối xương chậu chế thành.”

Đông Phương Vũ Bình bừng tỉnh đại ngộ, ta nói đi, ta liền cảm thấy tiểu đào hoa không phải người xấu, sao có thể dùng yêu vương huyết nhục chế tác gia cụ đâu. ....

Hồ Thiến Thiến lại là đi lên liền liêu nhân: “Công tử chủ nhân, kỳ thật, nô gia thân thể nhưng rắn chắc nhưng mềm mại, đặc biệt là nửa người dưới, mềm đến cùng mì sợi dường như, ngài muốn hay không thử xem?”

Nói nói, hồ Thiến Thiến còn vịn vẹo vòng eo, trước ngực một đôi cự phong không ngừng đong đưa. ....

Đông Phương Vũ Bình khóe miệng ngây ngô cười: “Ha hả, cái này có thể có. ....”

Đào Hoa Yêu Cơ ho nhẹ một tiếng, tiếp tục chỉ vào không tước yêu vương nói: “Đây là không tước muội tử, tên là không linh.”

Đông Phương Vũ Bình thật vất vả đem hai mắt của mình từ hồ Thiến Thiến trước ngực dịch khai, đối với không linh mỉm cười nói: “Ngươi hảo. Hái. ....”

Không linh lạnh nhạt vén áo thi lễ, UU đọc sách www.uukanshu.net nói: “Chủ nhân hảo.”

Đào Hoa Yêu Cơ sợ không linh chọc Đông Phương Vũ Bình sinh khí, vội vàng giải thích nói: “Không linh muội tử tu luyện chính là yêu tâm thanh tịnh kinh, cho nên tính tình lạnh nhạt một ít, chủ nhân ngươi nhưng đừng trách móc nga.”

Đông Phương Vũ Bình trong lòng hồ hết: Sao có thể hội kiến quái đầu! Ba cái muội tử, đào hoa thiện giải nhân ý, hồ Thiến Thiến vũ mị nhiều vẻ, không linh cao lãnh xuất trần, các có các hương vị, các có các phong tư, tuyệt không thể tả a. ....

Đào Hoa Yêu Cơ lại chỉ vào bạch tượng yêu vương nói: “Đây là bạch trắng trắng, lực lớn vô cùng bạch tượng yêu vương.”

Đông Phương Vũ Bình đảo mắt nhìn dư lại ba nam tính yêu vương, thầm nghĩ: Hảo đi, rất cuộc tới rồi một đám thảo hán tử, một đám lông tóc như thế tràn đầy, vừa thấy liền cảm thấy cả người sồn tóc gáy. ....

Bạch tượng yêu vương cộc lốc cười, nói: “Chủ nhân hảo. Yêm sẽ không khác, chính là sức lực đại. Có việc ngài kêu yêm.”

Đào Hoa Yêu Cơ chỉ vào thanh ngư vương nói: “Đây là thanh ngư yêu vương ngư ở sơn, một thân khó luyện công phu. Kháng tấu.”

Ngưu ở son từ trong lỗ mũi hừ một chút, nói: “Thật tốt. Chỉ cần chủ nhân ngươi có thể cho lão ngưu tự do, làm lão ngưu ăn no, ngươi làm ta làm cái gì, ta đều nghe ngươi.”

Đào Hoa Yêu Cơ chỉ vào long quy vương nói: “Đây là long quy yêu vương, quy nguyên đại sư. Hấn bản lĩnh, ngài chậm rãi sẽ biết.”

Quy nguyên đại sư vuốt cằm râu, mỉm cười gật đầu nói: “Chủ nhân hảo. Lão quy ta không có gì bản lĩnh, véo bấm đốt ngón tay tính qua cả đời, lại liên chính mình vận mệnh đều không thể không chế, thật sự là hổ thẹn a, hổ thẹn.”

Đông Phương Vũ Bình đối với ba cái nam yêu vương mỉm cười gật đầu, nói: “Tất cả mọi người đều là chiến hữu, dùng một câu cách ngôn tới nói, chúng ta đều là một cái chiến hào đồng đội. Về sau, chỉ cần các ngươi nghe ta chỉ huy, ta cam đoan sẽ không bạc đãi các ngươi! Cho các ngươi sống được tự tại, sống sáng!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: không giống bình thường xuất quan phương thức

Tác giả: Mộc Đào Trâm Nguyệt

Yêu vương nhóm tuy rằng không hiểu chiến hào là có ý tứ gì, nhưng là, Đông Phương Vũ Bình kia hào sảng tỏ thái độ, vẫn là thắng được yêu vương nhóm nhất trí hảo cảm. Đông Phương Vũ Bình cái này chủ nhân thân phận, xem như tạm thời bị nhận rồi.

Đào Hoa Yêu Cơ thấy chuyện này mau thu phục, trong lòng vui rạo rực, hỏi: “Kia, chủ nhân, chúng ta hiện tại có thể đi ra ngoài sao?”

Đông Phương Vũ Bình hỏi: “Các ngươi liền cứ như vậy cấp sao?”

Thanh ngưu vương không ngừng gật đầu, bạch tượng vương ha hả cười không ngừng, long quy vương hai mắt toát ra ánh sáng khinh quang mang, không biết nghĩ tới cái gì.

Hồ Thiển Thiển vũ mị cười nói: “Chủ nhân, nhân gia thực cấp thực cấp ạ.”

Không linh lạnh giọng nói: “Không vội, ngươi nếu như bị nhốt tại nơi này mấy trăm năm, ngươi thử xem xem cấp không vội.”

Đông Phương Vũ Bình nhìn không linh liếc mắt một cái, cô nương này, quả nhiên là một bộ độc miệng nữ vương phong phạm a, về sau tận lực thiếu chọc nàng.

Đông Phương Vũ Bình nhìn Đào Hoa Yêu Cơ, hỏi: “Đúng rồi, tiểu đào hoa, tên của ngươi đâu?”

Đào Hoa Yêu Cơ thần sắc hơi âm trầm, tùy cơ miễn cưỡng cười nói: “Nô gia đã kêu tiểu đào hoa.”

Đông Phương Vũ Bình nhìn ra nàng có tâm sự, chẳng lẽ nàng có người trong lòng?

Hào đi. Nghe nói các ngươi mấy cái yêu vương đều bị nhốt tại này Băng Tuyết Sơn Cốc mấy trăm năm. Liên tính là tiểu đào hoa có người trong lòng, kia nàng người trong lòng đã sớm hóa thành một đồng bạch cốt. Trừ phi nàng người trong lòng cũng là một con yêu vương, hoặc là nói là nhân loại đại năng tu sĩ.....

Đông Phương Vũ Bình vỗ vỗ tay, nói: “Nếu các ngươi như vậy cấp, chúng ta đây liền chạy nhanh rời đi nơi này đi. Chỉ là, các ngươi đều không có cái gì hành lý muốn thu thập thu thập sao?”

Quy nguyên đại sư cười ha hả nói: “Chủ nhân a, chúng ta đều là yêu tu, một thân gia sản đều ở trên người mang theo đâu.”

Đông Phương Vũ Bình nga một tiếng, ta quên mất, bọn họ đều hẳn là có túi trữ vật linh tinh pháp bảo đi.

Ta nếu là có túi trữ vật, ta cũng đem ta quý trọng bảo bối đều tùy thân mang theo, miễn cho bị ăn trộm linh tinh lộng đi rồi.

Đông Phương Vũ Bình cười nói: “Kia cảm tình hảo, chúng ta đi thôi.”

Yêu vương nhóm đáp: “Đi lạc!”

Đông Phương Vũ Bình: Hướng đi nơi nào?

Yêu vương nhóm hai mặt nhìn nhau, hướng đi nơi nào, không phải hẳn là người quyết định người dẫn đường sao?

Đông Phương Vũ Bình vội la lên: “Phía trước hai quan, xuất quan khi, đều có quang môn a. Như thế nào các người này để tam quan, không có nhìn đến quang môn ở nơi nào đâu?”

Đào Hoa Yêu Cơ kinh ngạc hỏi: “Chủ nhân, theo lý thuyết, kia xuất quan thông đạo hẳn là liền ở người bắt được lệnh bài địa phương a. Chẳng lẽ, người còn không có đánh bại cái kia tám mặt ma thần sao?”

Đông Phương Vũ Bình quay đầu lại nhìn nhìn rừng trúc sát trận, ngưng ngưng cười nói: “Ta cầm lệnh bài liền chạy, nơi nào có thời gian cùng cái kia quái vật dây dưa. Chẳng lẽ nói, nếu muốn xuất quan, nhất định phải đánh bại cái kia tám mặt ma thần sao?”

Đào Hoa Yêu Cơ gật gù đầu, thanh ngưu vương sốt ruột hỏi: “Kia hiện tại chúng ta làm sao bây giờ? Như thế nào xuất quan a?”

Bạch tượng vương quát: “Chủ nhân, người phá vỡ kia rừng trúc sát trận, chúng ta tùy người cùng nhau đi vào, xử lý cái kia tám mặt ma thần!”

Đông Phương Vũ Bình trong lòng rỗng giặc: Ta nếu có thể tùy tiện phá trận, còn dùng đến sử dụng con đường ánh sáng đến tới gian lận sao?

Ai, con đường ánh sáng đến!

Đúng rồi, có vạn năng con đường ánh sáng đến, còn cần đi quang môn truyền tống sao?

Chỉ là, nếu là từ nơi này liền mở ra con đường ánh sáng đến, vậy không hao thu hồi con đường ánh sáng đến cái này đạo cụ. Từ này để tam quan mãi cho đến Băng Tuyết Sơn Cốc cổng lớn, trời biết có xa lắm không, lão tử đi đâu mà tìm như vậy lớn lên dây thừng. Càng đừng nói, dọc theo đường đi còn có như vậy nhiều yêu thú, tùy tiện tới một cái yêu thú liền có thể lộng chặt dây từ, đến lúc đó, như thế nào thu về đạo cụ?

Yêu vương nhóm nhìn Đông Phương Vũ Bình ở nơi đó trầm tư, đều không có dám đánh gãy hẳn. Bọn họ đã biết, Đông Phương Vũ Bình tuy rằng không có gì pháp lực, nhưng là hẳn trí tuệ cùng thần bí pháp bảo lại là không thể khinh thường.

Suy nghĩ trong chốc lát, Đông Phương Vũ Bình cười nói: “Có biện pháp. Các người cùng ta tới, ta mang bọn người xuất quan!”

Yêu vương nhóm nửa tin nửa ngờ, rồi lại không có biện pháp khác, chỉ có thể đi theo Đông Phương Vũ Bình chậm rãi đi.

Đúng vậy, chậm rãi đi.

Lấy yêu vương nhóm tốc độ, chớp mắt là có thể chạy như bay đến rất xa địa phương. Nhưng là, Đông Phương Vũ Bình không thể a. Chỉ có thể từng bước một đi.

Đoàn người đi tới Đào Hoa Yêu Cơ đại điện ở ngoài, Ngưu Bôn Bôn còn ở nơi đó chậm rì rì ăn cỏ, đột nhiên, nó kinh nghi ngẩn đầu, tức khắc đại kinh thất sắc. Bởi vì, hẳn thấy được một đám yêu vương! Mỗi người đều là khí thế kinh người, yêu khí nồng hậu hạng người. Mà hẳn chủ nhân, cái kia đề tiện vô năng nhân loại, cư nhiên đi ở một đám yêu vương đằng trước. Một bộ cười hi hi bộ đáng, chút nào không đề bụng, chẳng lẽ hẳn sẽ không sợ bị yêu vương nhóm ăn luôn sao?

Nói, yêu vương liền nhất định sẽ ăn thịt người sao? Ta Ngưu Bôn Bôn sống thượng trăm năm, trừ bỏ ăn chút linh thảo tiểu yêu, thật đúng là không ăn qua người. ....

Đông Phương Vũ Bình bẻ lên Lam báo, đối với Ngưu Bôn Bôn quát: “Bôn bôn, lại đây. Chúng ta phải rời khỏi lạc!”

Ngưu Bôn Bôn: Rời đi? Đi nơi nào? Ai, tính, nghe hẳn đi.

Đào Hoa Yêu Cơ cười chỉ vào Ngưu Bôn Bôn nói: “Người này tiểu yêu thú, nhưng thật ra hảo phúc khí, có thể trở thành chúng ta chủ nhân tọa kỵ. Hảo hảo nỗ lực nga.”

Ngưu Bôn Bôn: Chúng ta chủ nhân? Ta đi, tiểu tử này đi bên trong lung lay một vòng, liền đem này sáu cái đại yêu đều thu tới tay hạ làm tiểu đệ lạc? Kia không phải so Song Đầu Băng Phong Lang lão đại còn ngu X. ....

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, xoay người kỵ đi lên, vỗ vỗ Ngưu Bôn Bôn đầu nói: “Tiểu tử người, tưởng như vậy nhiều làm gì đâu! Người không hảo hảo tưởng người tiểu mẫu ngu ăn người nộn thảo, UU đọc sách www.uukanshu.net còn quản khỏi chuyện của ta tới?”

Ngưu Bôn Bôn trong lòng tan vỡ: Ta quên mất, lão ngu ta cùng tiểu tử này ký kết yêu thú khế ước, chỉ cần hẳn nguyện ý, lòng ta tưởng cái gì, hẳn đều biết, ta khóc! Về sau ta còn dám tưởng tượng cùng tiểu mẫu ngu cùng nhau vui sướng sinh hoạt hình ảnh sao. ....

Ngưu Bôn Bôn tốc độ chân thật đáng tin, vèo vèo vèo, liền mang theo Đông Phương Vũ Bình đi tới bọn họ từ cửa thứ hai tiến vào để tam quan địa phương.

Thanh ngư vương ngư ở son nhìn Ngư Bôn Bôn vài lần, muện thanh hồn đổi nói: “Này chỉ biến dị tuyệt ngư, có điểm cổ quái.”

Đông Phương Vũ Bình gật gù đầu nói: “Thật là có chút cổ quái. Hắn còn không có hóa hình, hắn trong óc trí tuệ liền không thể so các ngưoi kém. So cửa thứ hai kia chỉ Song Đầu Băng Phong Lang còn muốn nói nhiều. Khả năng Ngư Bôn Bôn là biến dị đi.”

Chúng yêu vương: Hắn vốn dĩ chính là biến dị tuyệt ngư chúng quần được không! Lại biến dị, kia thành cái gì? Biến dị biến dị tuyệt ngư?

Tới rồi đệ tam quan cùng cửa thứ hai biên giới, Đông Phương Vũ Bình lại lần nữa trò cù trọng thi, lấy xuất đạo lộ ánh sáng đèn, đã thông cửa thứ hai cùng đệ tam quan chỉ thấy thông đạo.

Chúng yêu vương không lời gì để nói: Như vậy cũng đúng?!

Cửa thứ hai tế đàn chỗ, Song Đầu Băng Phong Lang đang ở hưởng thụ hồng đi rồi Đông Phương Vũ Bình nhân nhả nhật tử, nó tìm mấy chỉ mẩu lang, làm các nàng cấp chính mình chải vuốt da lông cao ngựa, cuộc sống gia đình quá đến miễn bản có bao nhiêu thoải mái.

Đột nhiên, một đạo vàng nhạt sắc cột sáng xuất hiện ở nó trước mặt, tức khắc đem nó sợ tới mức vong hồn đại mạo! Đây là cái gì ngoạn ý nhỉ?

Chính kinh nghi gian, chỉ thấy cái kia kêu Đông Phương Vũ Bình nhân loại, cư nhiên theo cột sáng, từ Băng Tuyết Sơn Cốc đệ tam quan nội đi ra, liền như vậy đi ra!

Càng thêm quý dị chính là, hắn phía sau, còn đi theo sáu vị yêu khí ngưng thật đại yêu vương, kia khí thế, trực tiếp đem Song Đầu Băng Phong Lang cấp trấn trụ, động cũng không dám động.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: đều là 1 người nhà

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Ở Đông Phương Vũ Bình mời Đào Hoa Yêu Cơ chờ yêu vương đi vào vàng nhạt sắc cột sáng khi, một chúng yêu vương tuy rằng rất hiếu kì, nhưng là trong lòng lại là thực lo lắng. Đối mặt không biết đồ vật, mặc kệ là người vẫn là yêu, đều là giống nhau.

Bất quá, cuối cùng, lòng hiếu kỳ chiến thắng sợ hãi. Khi bọn hắn nhìn đến Đông Phương Vũ Bình đều thuận lợi chui vào cột sáng, bọn họ liền không hề do dự, một cái dựa gần một cái đi vào cột sáng.

Hồ Thiên Thiên thậm chí ở cột sáng đánh mấy cái lăn, thử thử cột sáng rắn chắc trình độ.

Đã đi chưa vài bước xa, bọn họ liền tới tới rồi Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ hai, Song Đầu Băng Phong Lang lãnh địa.

Đào Hoa Yêu Cơ bọn họ đều ở cảm khái: Lần đầu tiên nhìn đến có người phá trận phá đến như thể nhẹ nhàng thoải mái, quả thực không cần quá đơn giản a! Chẳng lẽ, cái kia đen tuyền đồ vật thật là Thần Khí?

Thăng đến Đông Phương Vũ Bình thu về con đường ánh sáng đèn, yêu vương nhóm vẫn là choáng váng. Tuy rằng bọn họ đều thực mất thềm Đông Phương Vũ Bình trong tay “Thần Khí”, nhưng là, nhiều năm lao tù sinh hoạt, hơn nữa Đông Phương Vũ Bình thần bí thủ đoạn, cùng với bọn họ đã ký kết chiến hữu khế ước, làm nhóm người này yêu vương nhóm trong lòng khó có thể này sinh khác ý tưởng, chỉ có kinh ngạc cảm thán mà thôi.

Song Đầu Băng Phong Lang phủ phục trên mặt đất, không còn có đối phó Đông Phương Vũ Bình ý tưởng. Nói giỡn, hắn phía sau sáu đại yêu vương cũng không phải là ăn chay! Hơn nữa, hắn, cư nhiên liền đào hoa nương nương đều mang ra tới, thế đạo này, muốn thời tiết thay đổi.

Đông Phương Vũ Bình cười hi hi nhìn Song Đầu Băng Phong Lang, nói: “Hài, Song Đầu Lang, đã lâu không thấy, tưởng ta sao?”

Song Đầu Băng Phong Lang: Chúng ta mới tách ra không đến một canh giờ, ta tưởng ngưoi muội. ....

Đông Phương Vũ Bình: “Chúng ta là ký kết yêu thú khế ước, Song Đầu Lang, ngưoi quên mất sao? Ngưoi suy nghĩ cái gì ta đều có thể biết.”

Song Đầu Băng Phong Lang: Ta đi. ....

Song Đầu Băng Phong Lang lập tức thay lấy lòng biểu tình, phủ phục bò đến Đông Phương Vũ Bình trước mặt, chày nước dãi chày ròng, trong đầu vẫn luôn ở thời miên chính mình: Đông Phương chủ nhân hảo soái, hảo soái, thiên hạ đệ nhất soái! Mong ước Đông Phương chủ nhân văn thành võ đức, ân huệ tòa khắp mọi chúng sinh, thiên thu vạn tải, nhất thống giang hồ.....

Đông Phương Vũ Bình: Ta đi, này Song Đầu Lang không phải là từ tiểu ngạo giang hồ thế giới xuyên qua lại đây đi? Ngươi là Đông Phương Bất Bại tiểu cầu cầu?

Đào Hoa Yêu Cơ chỉ vào băng phong Song Đầu Lang nói: “Cùng ngươi nói cái chính sự nhi, từ hôm nay khởi, này Băng Tuyết Sơn Cốc liền về ngươi quản. Hảo hảo biểu hiện, đừng làm cho ta thất vọng, hiểu không!”

Băng phong Song Đầu Lang về mặt ngốc bức: Gì? Trong đầu kêu hai câu khẩu hiệu liền thăng quan lập? Này thực yêu.....

Đông Phương Vũ Bình trong lòng niệm cùng Hoa Môn tám nữ thi đấu, không có ở chỗ này nhiều dừng lại, lại lần nữa cười Ngưu Bôn Bôn, hướng tới cửa thứ hai cùng cửa thứ nhất bên cạnh chạy tới.

Dọc theo đường đi, vô số yêu thú ngủ đông, không dám vọng động.

Nói giỡn, sáu đại yêu vương đi tuần, ai dám lỗ mãng?

Thực mau, đoàn người đi tới Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ nhất mảnh đất giáp ranh, một bộ vô hình trận pháp, đem toàn bộ Băng Tuyết Sơn Cốc bao phủ lên. Trong sơn cốc nhìn không tới bên ngoài, mà Băng Tuyết Sơn Cốc bên ngoài người cũng nhìn không tới tình huống bên trong.

Nguyên bản, Đông Phương Vũ Bình tính toán mang theo yêu vương nhóm từ cửa thứ hai tể đàn chỗ, làm Song Đầu Băng Phong Lang đem cửa thứ hai lệnh bài chiếu ra tới, chế tạo quang môn Truyền Tống Trận rồi đi Băng Tuyết Sơn Cốc. Nhưng là, Đào Hoa Yêu Cơ nói cho hắn: Bọn họ mấy cái yêu vương không thể thông qua quang môn rồi đi Băng Tuyết Sơn Cốc, một khi tiến vào quang môn, Băng Tuyết Sơn Cốc trận pháp liền sẽ đưa bọn họ treo cổ. Duy nhất an toàn đường ra là đệ tam quan trong rừng trúc cái kia thông đạo, mà cái kia thông đạo, muốn đánh bại tám mặt ma thần lúc sau mới có thể xuất hiện.

Cho nên, Đông Phương Vũ Bình đành phải dùng trực tiếp nhất biện pháp, một đường chạy như điên đến nơi đây, lại lần nữa dùng con đường ánh sáng đèn chế tạo xuất đạo lộ, mang theo yêu vương nhóm rồi đi Băng Tuyết Sơn Cốc.

Đông Phương Vũ Bình sờ sờ Lam béo đầu, hít sâu một hơi, nói: “Đều qua đi lâu như vậy, cửa thứ nhất này cũng không có nhìn đến Hoa Môn tám nữ, nhìn đáng về các nàng là đã thông quan đi ra ngoài. Ai, cũng không biết Thảo Thanh Tâm kia nhà đầu, còn ở bên ngoài chờ ta không?”

Lam béo có chút tức giận quát: “Vũ Bình quân, chớ có sờ ta đầu!”

Đào Hoa Yêu Cơ các nàng còn lại là nghe được Đông Phương Vũ Bình trong lòng ngực màu lam miêu mễ đột nhiên phát ra một tiếng miêu miêu tiếng kêu, hồ Thiên Thiên tức khắc tình yêu tràn lan, cười nói: “Hảo đáng yêu miêu mễ a, chủ nhân, có thể làm ta sờ sờ sao?”

Lam béo về mặt tiện cười: “Hảo a, hảo a, có mỹ nữ tướng sờ ta đầu!”

Đông Phương Vũ Bình đối Lam béo nói: “Ngươi như thế nào có thể như vậy đâu? Dạy hư tiểu hài tử! Ngươi như vậy sẽ phá hư ngươi hình tượng!”

Đào Hoa Yêu Cơ chờ yêu vương hai mặt nhìn nhau, hảo đi, chúng ta hoàn toàn nghe không hiểu chủ nhân đang nói cái gì, chẳng lẽ chúng ta không phải cùng cái thế giới sinh vật?

Băng Tuyết Sơn Cốc ngoài cửa lớn, Hoa Môn Hoa Thiên Kiều cùng Hoa Bách Mị đã liên tục cuồng phun nửa canh giờ. 5 năm, rốt cuộc báo thù, xoay người làm chủ nhân lập! Như thế nào có thể khó chịu một phen!

Thảo Thanh Tâm cùng Thi Kính đứng ở nơi đó vẫn không nhúc nhích, căn môi yên lặng nhìn kia đại biểu cho Băng Tuyết Sơn Cốc trạm kiểm soát cột đá.

Hoa Bách Mị cười lạnh một tiếng nói: “Ta nói Thảo Thanh Tâm, các ngươi còn không buông tay sao? Vô dụng. Ngươi lại không phải không biết, đệ tam quan nơi đó, có đào hoa nương nương ở. Ta tưởng, UU đọc sách www.uukanshu.net ngươi tiểu đệ tử, lúc này, hẳn là đã biến thành đào hoa phân bón hoa đi.”

Hoa Thiên Kiều cũng nói: “Đúng vậy. Thanh tâm, ta khuyên ngươi vẫn là từ bỏ đi. Chạy nhanh, đem tông môn nơi dừng chân thiên cơ la bàn trả lại cho chúng ta. Nếu là các ngươi hai cái nguyện ý gia nhập chúng ta Hoa Môn, ta tưởng tại đây tông môn nơi dừng chân, hay là nên có các ngươi vị trí, mị nhi muội muội, ngươi nói đúng không?”

Hoa Bách Mị mỉm cười nói: “Cũng không phải là đâu. Ai kêu chúng ta Hoa Môn cùng thảo môn vốn là một nhà đâu. Tất cả mọi người đều là đồng tông cùng nguyên, hà tất đau khổ tương bức đâu. Chỉ cần thanh tâm ngươi thừa nhận chúng ta tỷ muội là chương môn là đến nơi. Hảo sao?”

Thảo Thanh Tâm một chữ một chữ nói: “Muốn làm chương môn? Các ngươi có chương môn lệnh bài sao?”

Hoa Thiên Kiều cùng Hoa Bách Mị bị chọc tới rồi chỗ đau, cùng nhau quát: “Ngươi!”

Hoa Thiên Kiều hừ lạnh một tiếng, nói: “Hừ! Chương môn lệnh bài từ lão tổ tông biến mất lúc sau, liền rốt cuộc chưa thấy qua. Mặt sau chữ vị chương môn, không cũng giống nhau thống lĩnh toàn trên cửa hạ?”

Hoa Bách Mị thở dài nói: “Thanh tâm, người như vậy từ thủ quy củ, chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn sớm hay muộn phải bị kéo suy sụp! Lại vô xuất đầu ngày! Người xem chúng ta Hoa Môn, hơi chút sửa lại một chút quy củ, lập tức liền tuyển nhận tới rồi tám ưu tú đệ tử. Chỉ có nhân tài, chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn phục hưng ngày còn sẽ xa sao?”

Hoa Thiên Kiều còn muốn nói cái gì khi, Thảo Thanh Tâm lạnh lùng nói ra: “Phục hưng Tiên Hoa Linh Thảo Môn? Ha ha, người cùng ngày vương sơn năm đại tiên môn đều là ăn chay? Bọn họ đã sớm ngóng trông chúng ta chưa gượng dậy nổi, vĩnh viễn xoay người ngày. Chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn phân liệt thành Hoa Môn cùng thảo môn không ngừng nội đấu, bọn họ khả năng còn khó được quản chúng ta sinh tử. Chính là, một khi chúng ta một lần nữa chính hợp nhau tới, bốn phía tuyển nhận đệ tử, ta dám nói, chúng ta ngày chết liền không xa. Phải biết rằng, chúng ta ba người thêm lên, còn chưa đủ nhân gia một cái Trúc Cơ Kỳ tu sĩ thu thập. Người lấy cái gì tới trọng chấn bốn môn?”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: 0 kiều khấu vị

Tác giả: Mộc Đào Trảm Nguyệt

Hoa Bách Mị không phục, quát: “Chúng ta không được, người hành? Liền người như vậy, từ thủ tông môn cấm địa, tổng nghĩ phá giải cấm trận, lấy được bên trong bảo bối, làm cho chính mình tu vi tiến triển cực nhanh, khả năng sao? Liền tính là người mở ra cấm địa, người lại như thế nào cam đoan, người liền nhất định có thể lên tới Trúc Cơ Kỳ? Càng không cần phải nói, bọn họ còn có Kim Đan kỳ đại năng?”

Hoa Thiên Kiều cười lạnh nói: “Hảo, hảo, đừng sảo. Dù sao chúng ta thắng này một ván. Liền lại cấp thanh tâm sư muội một chút thời gian đi. Chờ đến đào hoa nương nương ăn Đông Phương Vũ Bình kia tiểu tử, năng liền hết hy vọng. Người nếu là muốn lại lần nữa đoạt lại tông môn không chế quyền, ha ha, thực xin lỗi, 5 năm sau lại đến đi.”

Thảo Thanh Tâm trong lòng thực không cam lòng, nhưng là lại không hề biện pháp. Có lẽ, lúc trước đưa ra làm Đông Phương Vũ Bình cùng Hoa Môn tám nữ thi đấu chính là một sai lầm quyết định. Không riêng không có thể bảo trụ tông môn nơi dừng chân, ngay cả Đông Phương Vũ Bình tánh mạng cũng không giữ được sao?

Đúng lúc này, mắt sắc hoa trúc nhìn đến kia đại biểu cho Băng Tuyết Sơn Cốc cấm địa đệ tam quan cột đá đồ án, quang mang dập tắt.

Hoa trúc tiêm thanh hô: “Đại gia mau xem, cột đá lại biến hóa!”

Mọi người tập trung nhìn vào, tức khắc, các có tâm tư, biểu tình khác nhau.

Hoa Thiên Kiều thở dài một tiếng, nói: “Đệ tam quan đồ án dập tắt, cho thấy ở đệ tam quan đã không có chúng ta đệ tử. Ai, Đông Phương Vũ Bình tuy nói không phải chúng ta Hoa Môn, nhưng tốt xấu cũng là chúng ta đồng tông người, đáng thương tiểu nam hài, tiến sai môn phái, đáng tiếc……”

Hoa Bách Mị còn không có tới kịp trào phúng, đại biểu cửa thứ hai cùng cửa thứ nhất đồ án thực mau cũng dập tắt.

Lúc này đây, mọi người không nói chuyện nữa, tất cả mọi người đều biết, cuối cùng thời khắc tới rồi.

Thi Kính hai mắt ngậm nước mắt, run giọng hỏi: “Lão đầu nhi, Đông Phương đại ca hử, thật sự không về được sao?”

Hoa Môn mọi người cũng không thúc giục Thảo Thanh Tâm, rốt cuộc nhân gia thủ hạ đã chết người sao, về tình cảm có thể tha thứ. Chỉ cần người thương tâm xong, đem thiên cơ la bàn giao ra đây là được.

Thảo Thanh Tâm đôi tay gắt gao nắm nắm tay, tại sao lại như vậy? Một trận, năng bại thật thê thảm. Mất đi tông môn nơi dừng chân là tiếp theo, mấu chốt là năng mất đi Đông Phương Vũ Bình cái này rất có linh tính đệ tử. Nói thực ra, Thảo Thanh Tâm thực xem trọng Đông Phương Vũ Bình, bởi vì hắn trên người có một loại độc đáo mị lực, Thảo Thanh Tâm một lần tin tưởng, chỉ cần ở chính mình dẫn đường hạ, Đông Phương Vũ Bình hoàn toàn có thể thực mau đi lên tu tiên đại đạo, thậm chí chung có một ngày siêu việt chính mình, trở thành thảo môn trụ cột.

Nhưng mà, hiện tại, trụ cột còn chưa thành tài cũng đã bẻ gãy. Chẳng lẽ là chính mình đề ở hắn trên người gánh nặng quá nặng? Không nên a, bằng vào ta truyền thụ cho hắn cửu cung bước, xông qua cửa thứ nhất hoàn toàn sẽ không có khó khăn a! Vấn đề rốt cuộc ra ở nơi nào?

Hoa cầm chờ Hoa Môn tám nữ cho nhau nhìn nhìn, lẫn nhau trong mắt đều có chút hối hận cùng hổ thẹn. Nếu không phải hoa cầm đối Đông Phương Vũ Bình sử dụng chương mục thuật, có lẽ, Đông Phương Vũ Bình đã sớm cầm cửa thứ nhất thông quan lệnh bài trở lại nơi này, hắn cũng sẽ không phải chết

ở đảo hoa nương nương trong tay. Nhưng nếu là chẳng nhiều dạng làm nói, Hoa Môn liền sẽ lại một lần bại cấp thảo môn, các nàng liền không thể hảo hảo lợi dụng tông môn nơi dừng chân còn sót lại tài nguyên tới tu tiên!

Ai, đây cũng là không có biện pháp sự tình. Chỉ mong Đông Phương Vũ Bình ở trong địa ngục có thể gặp được người tốt, nga, không, hảo quý. ....

Mọi người đang ở nơi đó thần thức cảm khái là lúc, đột nhiên, một đạo vàng nhạt sắc cột sáng đột ngột xuất hiện ở Thảo Thanh Tầm trước mặt!

Mọi người kinh hãi, bởi vì, này cột sáng là từ Băng Tuyết Sơn Cốc cắm trận bên trong truyền ra tới!

Đây là cái gì?

Không đợi mọi người chậm rãi đoán rằng, chỉ thấy Đông Phương Vũ Bình dẫm vũ bộ, rất có tiết tấu cảm ôm Lam béo tung tăng nhảy nhót từ kia cột sáng đi ra!

Mọi người đại ra, liền cùng yêu vương nhóm lần đầu tiên nhìn đến Đông Phương Vũ Bình ở cột sáng hành tẩu khi biểu tình là giống nhau!

Người, sao có thể tại đây loại cột sáng hành tẩu a. ....

Đông Phương Vũ Bình nhìn tròn mắt há hốc mồm mọi người, cười hi hi đối Thảo Thanh Tầm chào hỏi nói: “Hải, lão đầu nhi, ngươi có tương ta sao?”

Thảo Thanh Tầm rất muốn đánh người, không biết vì cái gì, tâm tình của nàng trải qua thay đổi rất nhanh lúc sau, rất muốn tìm cái người nào tới tấu thượng một đòn, cái loại này từng quỳ đến thịt cảm giác nhất định thực sáng. ....

Đông Phương Vũ Bình lại hỏi Thi Kính: “Thi Kính, tương ta sao? Đã lâu không thấy nga!”

Thi Kính nín khóc mỉm cười, nói: “Ngươi như thế nào đi lâu như vậy a?”

Đông Phương Vũ Bình từ cột sáng nhảy xuống, cười nói: “Ta chỉ là đi mặt sau mấy quan xoay chuyển, nhìn xem phong cảnh.”

Theo sau, Đông Phương Vũ Bình đối Hoa Thiên Kiều nói: “Hoa Môn bọn tỷ muội, ngưng ngưng, ta Đông Phương Vũ Bình cũng đã trở lại! Hơn nữa, ta còn mang theo lệnh bài trở về!”

Hoa Thiên Kiều trong lòng quýnh lên, giờ lên Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ nhất thông quan lệnh bài cười lạnh nói: “Ngưng ngưng, ngươi đã tới chậm. Lần này thi đấu, chúng ta Hoa Môn đã thắng!”

Đông Phương Vũ Bình nhìn Hoa Thiên Kiều, tức khắc đại kinh thất sắc, cao giọng nói: “Đại tỷ, ta biết ngươi khẩu vị không giống người thường, hứng thú độc nhất vô nhị. Nhưng là, ngươi cũng không cần phải như thế hành xử khác người a, trước công chúng, ngươi kia tuyết trắng bàn tay thượng cầm một đồng tượng! Nga a! Hình ảnh này quá mỹ, ta không dám nhìn thẳng! Thành tha thứ, ta đi phun trong chốc lát trước. ....”

Tường? Có ý tứ gì a?

Trừ bỏ Đông Phương Vũ Bình, mọi người về mặt ngọc. Bức!

Đột nhiên, hoa cầm la lên một tiếng “Ai nha!”

Nàng nghĩ tới, nàng cấp Đông Phương Vũ Bình phóng ra chương mục thuật còn không có giải trừ đâu! Cho nên, ở Đông Phương Vũ Bình trong mắt, Hoa Thiên Kiều trong tay Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ nhất thông quan lệnh bài, UU đọc sách www.uukanshu.net vẫn là một đồng béo phệ bộ dáng. ....

Nghe được hoa cầm tiếng kêu, Hoa Môn một chúng nữ hài nhi đều hiểu được, một đám biểu tình đều thực xuất sắc, giống như ăn ruồi bọ giống nhau.

Chỉ có Thảo Thanh Tầm cùng Thi Kính vẫn chưa hay biết gì, không rõ nguyên do.

Hoa cầm vội vàng trong tay niết quyết, hai mắt con ngươi nháy mắt biến thành màu bạc, nhìn chăm chăm Đông Phương Vũ Bình, ngón tay phát quá cảm huyền, trong miệng thấp giọng hét lên một tiếng: “Chương mục thuật, giải!”

Đúng lúc này, Đào Hoa Yêu Cơ chờ một chúng yêu vương, hít sâu khí, từ cột sáng chậm rãi đi ra.

Yêu vương nhóm trên người yêu khí nội liễm, khí phách toàn vô. Đây là bởi vì, rồi đi Băng Tuyết Sơn Cốc trước, Đào Hoa Yêu Cơ hỏi: “Chư vị yêu tu, chuẩn bị tốt đi ra ngoài hô hấp tự do không khí sao?”

Yêu vương nhóm hưng phấn không thôi, liên tục gật đầu. Ngay cả luôn luôn tối cao lãnh độc nhất lười khổng tước yêu vương đều sắc mặt ửng hồng, hai mắt tỏa ánh sáng, cùng thấy được tuyệt thể soái ca giống nhau.

Đào Hoa Yêu Cơ lại là tương nhiều nhất một cái yêu tu. Nàng nhàn nhạt nói: “Chủ nhân là một cái tâm địa thiện lương người, cho nên, hẳn đối chúng ta không có nói cái gì yêu cầu. Nhưng là, chúng ta hẳn là có tự mình hiểu lấy. Nếu là chúng ta không chút nào thu liễm, một thân yêu khí đi ra ngoài, quá không được bao lâu, ta tưởng chúng ta lại muốn cáo biệt tự do sinh hoạt, hoặc là trở lại nơi này, hoặc là là khác môn phái nào nhà giam. Rốt cuộc, bên ngoài trong thế giới, nhân tộc tu sĩ thực lực mạnh nhất. Ta nói ý tứ, các ngươi đều đã hiểu sao?”

Yêu vương nhóm nghĩ, một đám đều đem tự thân khí thể cùng yêu khí đều thu liễm, giả dạng làm nhân loại bình thường bộ dáng. Rốt cuộc, tự do cũng là yêu cầu trả giá nhất định đại giới. Trên đời này, ai cũng không có tuyệt đối tự do.

Chờ đến yêu vương nhóm điều chỉnh tốt tâm tính hòa khí thể, thật cẩn thận đi vào con đường ánh sáng cột sáng khi, Đông Phương Vũ Bình sớm đã ôm Lam béo nhảy nhót đi đến phía trước đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mạp Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: chương môn lệnh bài

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Một chúng yêu vương xuất quan khi, vừa lúc nhìn đến hoa cầm lặng lẽ giải trừ Đông Phương Vũ Bình trên người chương mục thuật.

Đông Phương Vũ Bình vẫn là cái tu chân tay mơ, cho nên hắn làm không rõ ngẫm đã xảy ra sự tình gì.

Nhưng là, Đào Hoa Yêu Cơ không phải tay mơ. Nàng cau mày thấp giọng nói: “Vừa rồi thi pháp cái kia tiểu cô nương, có điểm tên tuổi. Nàng huyết mạch khẳng định bất phàm. Nàng vừa rồi thi pháp thời điểm sở toát ra tới pháp lực dao động, vì không thể tìm.”

Hồ Thiên Thiên cũng nói: “Ta có thể cảm giác được, này tiểu cô nương trên người ảo thuật thiên phú, phi thường bất phàm. Hay là, nàng có chúng ta Hồ tộc huyết thống?”

Không linh cười lạnh nói: “Hừ, phàm là ảo thuật thiên phú tốt, chính là các ngươi hồ ly nhất tộc sao? Hồ Thiên Thiên, ngươi là dựa vào cái gì đến ra như thế thái quá lý luận? Chẳng lẽ là ngươi trúng ảo thuật lúc sau trình thám đến ra?”

Hồ Thiên Thiên sắc mặt nan kham, biết không linh là độc miệng là một chuyện nhi, nhưng là đương độc miệng phun hướng chính mình thời điểm, trong lòng cảm thụ lại là một chuyện khác nhi.

Đào Hoa Yêu Cơ ngăn cản các nàng, nói: “Hảo, đừng nói nhao nhao, chú ý che giấu tung tích.”

Đông Phương Vũ Bình tuy rằng nói là muốn đi phun, trên thực tế hắn là ở phun tào hắn nhìn đến Hoa Thiên Kiều ghê tởm hành vi thôi. Nhưng là, đương hoa cầm giải trừ Đông Phương Vũ Bình trên người chương mục thuật. Hắn liền thấy được Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ nhất thông quan lệnh bài chân thật bộ mặt.

Trong phút chốc, Đông Phương Vũ Bình phảng phất nghĩ thông suốt tiền căn hậu quả! Hắn hồi tưởng khởi chính mình ở tới Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ nhất tế đàn khi, đối với tế đàn thượng kia một đồng béo phệ phun tào bộ dáng!

Ta đi, ta đây là trúng chiêu a!

Nguyên lai, ta là sớm nhất tới cửa thứ nhất tế đàn người! Chỉ là, các nàng hắn là đối ta thực thi ảo thuật, làm ta cho rằng ta nhìn đến cửa thứ nhất thông quan lệnh bài là một đồng béo phệ!

Mấu chốt vấn đề là, ta hắn sao cư nhiên liền như vậy bị đã lừa gạt đi?!

Như vậy rõ ràng không khoẻ cảm, ta cư nhiên không hề phát hiện?

Nhất định là ta mở ra phương thức sai rồi!

Lúc ấy, ta cùng Lam béo còn chuẩn bị đánh đổ tới đi? Nếu không phải bị đám kia đáng giận băng muối đuổi giết, nói không chừng.....

Ai, tính, việc đã đến nước này. Ta là vô lực xoay chuyển trời đất. Xem Hoa Thiên Kiều các nàng kia phó bộ dáng, mặc dù ta trong tay có đệ tam quan thông quan lệnh bài, cũng vô pháp làm các nàng thống thống khoái khoái tán đồng ta quan điểm.

Đông Phương Vũ Bình duỗi tay hướng trong lòng ngực sờ soạng, hứng thú rã rời nói: “Nói như vậy, ta phải đến lệnh bài, liền không có bất luận cái gì ý nghĩa? Ai, loại này đồ vật, cảm gì dùng, không bằng ném xuống tính.”

Thảo Thanh Tầm cùng Hoa Thiên Kiều bọn người rất buồn bực, ngươi cũng có lệnh bài?

Đông Phương Vũ Bình lấy ra chính mình kim sắc lệnh bài, tùy ý đem nó ném tới trên mặt đất.

Kim sắc lệnh bài trên mặt đất quay cuồng vài vòng, phát ra một trận “Mấy dậm leng keng” thanh âm.

Hoa Thiên Kiều cùng Thảo Thanh Tâm tức khắc đại ra, đôi mắt nhìn chăm chăm kia kim sắc lệnh bài, hai mắt đỏ lên, vẫn không nhúc nhích.

Này, đây là, Tiên Hoa Linh Thảo Môn chương môn lệnh bài?!

Đây là kia khối từ Đồ Tinh Tinh tổ sư đi xa lúc sau theo không bao giờ từng xuất hiện quá chương môn lệnh bài? Như thế nào sẽ ở Đông Phương Vũ Bình trong tay?

Cơ hồ liền ở trong nháy mắt lúc sau, Hoa Thiên Kiều liền lấy ra đào hoa phiến, toàn thân pháp lực kích động, chuẩn bị ra tay cướp đoạt chương môn lệnh bài.

Có chương môn lệnh bài, như vậy tông môn nơi dừng chân cấm địa không hề là cấm địa! Bên trong phong ấn các loại đan dược pháp bảo khẩu quyết bí tịch, kia đều là ta lập!

Ha ha ha, chúng ta Hoa Môn người đông thế mạnh, tu vi lại so Thảo Thanh Tâm các nàng muốn cao, một trận, rất có phần thắng! Chỉ cần bắt được chương môn lệnh bài.....

Liền ở Hoa Thiên Kiều chuẩn bị động thủ khi, Đông Phương Vũ Bình xoay người đi xả dây thừng, thu về con đường ánh sáng đèn.

Sau đó. Vẫn luôn yên lặng đứng ở Đông Phương Vũ Bình phía sau Đào Hoa Yêu Cơ chờ đại yêu, cùng nhau xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Vừa mới bắt đầu thời điểm, tất cả mọi người đều ở chú ý Đông Phương Vũ Bình cùng với hất ném ra chương môn lệnh bài, hơn nữa Đào Hoa Yêu Cơ chờ đại yêu cố tình che dấu, mọi người cư nhiên đều không có chú ý tới bọn họ đã đến.

Cho tới bây giờ, một đám đại yêu phảng phất là đột nhiên xuất hiện ở trước mặt mọi người giống nhau, làm người sợ hãi.

Hồ Thiên Thiên chờ yêu vương, Hoa Thiên Kiều cùng Thảo Thanh Tâm các nàng đều không quen biết. Nhưng là, đại danh鼎鼎 Đào Hoa Yêu Cơ, Tiên Hoa Linh Thảo Môn, ai không biết?

Cũng cũng chỉ có Đông Phương Vũ Bình cái này còn chưa nhập môn tiểu tử, không biết Đào Hoa Yêu Cơ bộ dáng.

Hoa Thiên Kiều tức khắc đập tắt cướp đoạt chương môn lệnh bài tâm tư, nàng sắc mặt tái nhợt nhìn Đào Hoa Yêu Cơ, tự mình lầm bầm: “Đào hoa nương nương?”

Thảo Thanh Tâm cùng Hoa Bách Mị cũng đều ngây dại, vẫn không nhúc nhích.

Hoa Môn tám nữ tuy rằng không quen biết Đào Hoa Yêu Cơ, nhưng là, các nàng đều nghe nói qua Đào Hoa Yêu Cơ khủng bố chuyện xưa. Vừa nghe đến Hoa Thiên Kiều nói đây là đào hoa nương nương, tức khắc đại kinh thất sắc.

Lấy ở đây mọi người tộc tu sĩ thực lực thêm ở bên nhau, cũng không đủ nhân gia Đào Hoa Yêu Cơ một ngón tay đầu giết, này còn như thế nào chính?

Thi Kính vừa thấy hiện trường không khí không đúng, yên lặng súc ở bên cạnh, run bần bật.

Đào Hoa Yêu Cơ thực bình tĩnh đi rồi vài bước, nhìn chung quanh toàn trường, thờ dài nói: “Như thế nào, Tiên Hoa Linh Thảo Môn liền thừa các người mấy cái bình tôm tướng của lạ? Thật là nhân tài điều tàn a. Liền một cái Trúc Cơ Kỳ tu sĩ đều không có?”

Không linh cười lạnh nói: “Thiên lý sáng tỏ, báo ứng khó chịu. Hừ!”

Hồ Thiên Thiên hơi hơi mỉm cười: “Àn, bất quá này những muội tử lớn lên đều thực thủy linh a, ta thích. Đại tỷ, đem các nàng giao cho ta dạy dỗ đi, ta cam đoan có thể đem các nàng dạy dỗ thành cực phẩm muội tử, làm chủ nhân sáng cái đủ!”

Đông Phương Vũ Bình đã thu hồi con đường ánh sáng đèn, UU đọc sách www.uukanshu.net vừa nghe lời này, chạy nhanh nói: “Uy uy uy, các người nói giỡn có thể, đừng đem ta kéo vào đi hảo sao? Hồ Thiên Thiên, người như vậy vừa nói, cho người ta cảm giác giống như ta chính là một cái đại sắc. Lang giống nhau.”

Hồ Thiên Thiên vũ mị cười cười, không linh không lưu tình chút nào phản kích nói: “Chẳng lẽ người không phải sao?”

Đông Phương Vũ Bình cũng không chút nào yếu thế: “Người như thế nào biết ta là? Chẳng lẽ người thừa qua?”

Hoa Thiên Kiều, Hoa Bách Mị cùng Thảo Thanh Tâm các nàng đã xem ngây người, những người này, là cùng đào hoa nương nương cùng nhau ra tới, một đám cao thâm khó đoán bộ dáng. Nhưng, Đông Phương Vũ Bình làm sao có thể cùng các nàng không hề có kỵ vệ vẫn đánh yêu đàm tiểu, chẳng lẽ hẳn không sợ hãi bị đào hoa nương nương biến thành phân bón hoa sao?

Bạch trắng trắng cùng quy nguyên đại sư còn xem như bình tĩnh. Một cái trời sinh hàm hậu, một cái đa mưu túc trí. Chính là ngu ở son liền không giống

nhau. Tuy nói hần đáp ứng rồi Đào Hoa Yêu Cơ muốn che dấu chính mình hơi thở, muốn bình tĩnh bình tĩnh. Nhưng là, trải qua trăm cay ngàn đắng, rốt cuộc đi tới tự do thể giới, ngưu ở son nội tâm mừng như điên, đã vô pháp dùng ngôn ngữ tới biểu đạt. Hần nhin không được đối với không trung rống giận: “A nga nga nga nga. ....”

Hoa Môn cùng thảo môn nhân tâm kinh run sợ, Đông Phương Vũ Bình đối với ngưu ở son giận dữ hét: “Lão ngưu, ngươi có thể hay không nhỏ giọng, chân đến ta mắng tai lap!”

Ngưu ở son bất mãn hừ lạnh một tiếng, Đào Hoa Yêu Cơ lập tức lạnh giọng nói: “Như thế nào, ngưu ở son, ngươi đây là muốn phiên thiên? Dám đối với chủ nhân bất kính?”

Ngưu ở son sắc mặt tức khắc không hảo, liên thanh nói: “Ta chỗ nào dám a. Đại tỷ.”

Đào Hoa Yêu Cơ lạnh lùng nói: “Vậy ngươi chạy nhanh cấp chủ nhân xin lỗi, thiếu cho ta gây chuyện.”

Hoa Thiên Kiều, Hoa Bách Mị cùng Thảo Thanh Tầm đám người tức khắc hoàn toàn ngốc. Bức, chủ nhân? Đông Phương Vũ Bình? Hần! Như thế nào thành một đám đại yêu chủ nhân? Là ta nghe lầm, vẫn là thể giới này quá điên cuồng?

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: thu 1 đàn muội tử

Tác giả: Mộc Đào Trâm Nguyệt

Ngưu ở son nhìn nhìn Đào Hoa Yêu Cơ, xem nàng bộ dáng không giống như là ở núi giẫm. Hần trong lòng thật sự không nghĩ ra, vì sao đào hoa đại tỷ đối Đông Phương Vũ Bình như thế coi trọng. Nhưng hần lại vô pháp phân bác, đành phải hậm hực đối Đông Phương Vũ Bình chấp tay, nói: “Chủ nhân, lão ngưu biết sai rồi.”

Đông Phương Vũ Bình cười hi hi đáp: “Không có việc gì, lần sau nhớ rõ nhỏ giọng điểm thì tốt rồi. Ngươi giọng lớn như vậy, sợ hãi tiểu bằng hữu làm sao bây giờ? Liên tính là không có dọa đến tiểu bằng hữu, sợ hãi hoa hoa thảo thảo cũng là không tốt sao. ....”

Mọi người cùng nhau ngốc. Bức, tiểu bằng hữu, hoa hoa thảo thảo? Đây đều cái gì cùng cái gì a!

Bạch trắng trắng cùng quy nguyên đại sư nhìn nhau cười: Liên biết này ngốc ngưu sẽ gặp rắc rối, không nghĩ tới nhanh như vậy. ....

Đào Hoa Yêu Cơ cũng không có tiếp tục truy cứu ngưu ở son tính tình, mà là cười ha ha đối Đông Phương Vũ Bình nói: “Chủ nhân, ngươi vẫn là đem kia khối kim sắc lệnh bài nhặt lên đến đây đi, kia chính là chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn chương môn lệnh bài nga.”

Đông Phương Vũ Bình sững sốt, khó hiểu hỏi: “A? Kia không phải Băng Tuyết Sơn Cốc đệ tam quan thông quan lệnh bài sao?”

Đào Hoa Yêu Cơ: “Có ai đã nói với ngươi, đó là đệ tam quan thông quan lệnh bài sao?”

Đông Phương Vũ Bình choáng váng một chút, theo sau cười ha ha nói: “Nguyên lai là chương môn lệnh bài a! Nói như vậy, ta chẳng phải là phát đạt lap? Chương môn lệnh bài nơi tay, ta đây chẳng phải là, Tiên Hoa Linh Thảo Môn chương môn lệnh bài?”

Đào Hoa Yêu Cơ hơi hơi một phúc, nói: “Như ngài mong muốn, chủ nhân.”

Đông Phương Vũ Bình tung ta tung tăng tiến lên nhặt lên chương môn lệnh bài, sau đó không có hảo ý nhìn nhìn Thảo Thanh Tầm Hắc hắc, huynh đệ hiện tại có chương môn lệnh bài, mà ngươi, bất quá là ta thủ hạ thảo môn một cái tu sĩ mà thôi, ha ha, một không cần thận, chúng ta thân phận trao đổi a! Không bao giờ yêu cầu cầu ngươi làm ta bái sư. Về sau, ngươi nhìn thấy ta còn phải hành lễ đâu, ha ha ha ha ha ha. ....

Thảo Thanh Tầm cũng là thực vô ngữ, như thế nào sẽ phát sinh chuyện như vậy?

Thi Kính nhìn đến Đông Phương Vũ Bình kia hoành hành ngang ngược bộ dáng, cảm giác chính mình Đông Phương đại ca giống như trở nên ngưu X đi lên. Hần vui rạo rức chạy đến Đông Phương Vũ Bình bên người, thấp giọng hỏi nói: “Đông Phương đại ca, ngươi không sao chứ?”

Đông Phương Vũ Bình cười nói: “Không có việc gì, ta có thể có chuyện gì nhi, hảo thật sự đâu!”

Hoa Thiên Kiều cùng Hoa Bách Mị liếc nhau, sau đó thật cẩn thận đối Đào Hoa Yêu Cơ nói: “Đào hoa nương nương, nếu nơi này không chúng ta chuyện gì nhì, ngài xem, chúng ta có phải hay không có thể rời đi?”

Đông Phương Vũ Bình không nói gì, Đào Hoa Yêu Cơ nhìn nhìn các nàng, lạnh giọng nói: “Tiên Hoa Linh Thảo Môn chương môn lệnh bài một lần nữa hiện thế, Tiên Hoa Linh Thảo Môn quét khởi sắp tới. Người, tiểu nha đầu, người xác định người phải rời khỏi?”

Hoa Thiên Kiều tức khắc vô ngữ, Hoa Bách Mị chau mày: Đúng vậy. Đông Phương Vũ Bình kia tiểu tử có chương môn lệnh bài, tông môn cấm địa tài nguyên liền có thể mở ra. Xem hiện tại tình hình, hẳn phía sau còn có đào hoa nương nương chờ một chúng đại yêu duy trì. Như vậy, ở Thiên Vương Sơn khu vực, chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn cũng coi như được với một cái thực lực mạnh mẽ đại môn phái! Bao nhiêu năm trước, đào hoa nương nương chính là Kim Đan kỳ đại viên mãn cảnh giới. Phóng nhãn toàn bộ Thiên Vương Sơn năm đại tiên môn, cũng không có cái kia tiên môn có loại này nội tình. Cũng đúng là bởi vì có đào hoa nương nương tồn tại, chúng ta Hoa Môn cùng thảo môn mới không bị mặt khác tiên môn đuổi tận giết tuyệt. Hiện giờ đào hoa nương nương xuất thế, chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn quét khởi thật là không người có thể chặn. Chỉ là môn hạ đệ tử quá ít, liền chúng ta vài người.

Hoa Bách Mị cùng Hoa Thiên Kiều liếc nhau, trong lòng mình bạch: Hiện tại vấn đề lớn nhất là, chúng ta Hoa Môn người, đặc tội Đông Phương Vũ Bình! Không chỉ có buộc bọn họ thảo môn cùng chính mình thi đấu, lại còn có ở trong lúc thi đấu đối Đông Phương Vũ Bình phóng thích ảo thuật, này mâu thuẫn, nhưng không hảo giải quyết a. Đông Phương Vũ Bình tốt xấu là thảo môn người, hẳn làm chương môn, chúng ta đây Hoa Môn người, chẳng phải là nhậ tử rất khổ sở?

Nhưng, này lại như thế nào, tổng so lưu lạc bên ngoài, bị chịu mặt khác tiên môn tu sĩ khi dễ muốn hảo đi?

Mấy năm nay, chúng ta Hoa Môn tỷ muội ở bên ngoài chịu khổ, còn thiếu sao?

Hoa Bách Mị nhược nhược nhìn Hoa Thiên Kiều, ánh mắt ý bảo, hỏi: Làm sao bây giờ, tỷ?

Hoa Thiên Kiều cảm thấy chính mình đầu đau quá. Vài phút trước chính mình còn phải ý tràn đầy, cao hứng phấn chấn, coi thảo môn mọi người như không có gì, nhưng đảo mắt đã bị vả mặt, hơn nữa là bị đánh sưng lên. ....

Đông Phương Vũ Bình tùy tiện, không hiểu thông ngữ chi đạo. Nhưng Thảo Thanh Tâm lại là một cái cơ linh hạng người. Nàng lập tức đứng ra, thành khẩn đối với Hoa Môn mọi người nói: “Ngàn kiều, trăm mị, hiện giờ chính là chúng ta tông môn quét khởi là lúc, lưu lại đi, chúng ta tỷ muội cùng nhau phấn đấu, luôn có một ngày, Tiên Hoa Linh Thảo Môn sẽ chinh phục toàn bộ Thiên Vương Sơn.”

Hoa Thiên Kiều đáng thương hề hề nhìn Thảo Thanh Tâm, nói: “Thanh tâm, ta. ....”

Hoa Môn tám nữ càng là không biết làm sao, các nàng còn sờ không được đầu óc, chỉ biết là chính mình đám người tuy rằng cầm lại cửa thứ nhất thông quan lệnh bài lại giống như vẫn như cũ thất bại giống nhau, cảm giác rất kỳ quái.

Thảo Thanh Tâm đuổi tay lạng lẽ chạm vào chạm vào Đông Phương Vũ Bình, thấp giọng nói: “Đông Phương Vũ Bình, người nói hai câu a?”

Đông Phương Vũ Bình còn ở nơi đó vuốt ve chương môn lệnh bài đầu, bị Thảo Thanh Tâm nhắc nhở, mới vừa rồi phản ứng lại đây, đối với Hoa Thiên Kiều các nàng hào phóng nói: “Hải, các người tưởng như vậy nhiều làm gì đâu, nếu là đồng tông cùng nguyên, còn phân cái gì lẫn nhau. Quá khứ về điểm này chuyện này, còn tính chuyện này sao?”

Hoa Thiên Kiều cùng Hoa Bách Mị liếc nhau, UU đọc sách www.uukanshu.net theo sau cùng nhau hướng tới Đông Phương Vũ Bình hành lễ nói: “Hoa Môn Hoa Thiên Kiều (Hoa Bách Mị), bái kiến chương môn!”

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, này cốt truyện, quả thực chính là thần biến chuyển a! Ta thích! Một đồng lớn oanh oanh yến yến, nhìn đẹp mắt a! So ngư ở sơn thuận mắt nhiều!

Hoa Môn tám nữ cũng ngốc, nhưng các nàng phản ứng cũng mau, đi theo Hoa Thiên Kiều cùng Hoa Bách Mị hướng tới Đông Phương Vũ Bình hành lễ: “Hoa mai (hoa lan, hoa trúc, hoa cúc, hoa cam, hoa cò, hoa thur, hoa kiếm) bái kiến chương môn!”

Đông Phương Vũ Bình cũng đáp lễ, cười nói: “Chư vị tỷ tỷ muội muội miễn lễ. Ha ha ha ha ha ha!”

Đào Hoa Yêu Cơ khò miệng trừu trừu: Này cái gì a, như thế nào cảm giác bối phận lung tung rối loạn đâu. ....

Đông Phương Vũ Bình: Hừ, ca tâm tư, các người này đó Yêu tộc há có thể hiểu biết. Nếu là đem sư môn bối phận định gặt gao, về sau ca còn như thế nào đùa giỡn này giúp mỹ mi? Đương chương môn lại như thế nào? Chẳng lẽ chương môn liền không có yêu cầu sao! Hừ. ....

Đông Phương Vũ Bình thấy vấn đề giải quyết, chính mình thu một đại bang muội tử lấy ra hạ, trong lòng cái kia sáng a, này, đây là muốn khai sau. Cung tiết tấu sao?

Đông Phương Vũ Bình nhìn nhìn chung quanh hoàn cảnh, theo sau nói: “Ai, nơi này quái lãn. Thảo Thanh Tâm, chạy nhanh tìm cái ẩm áp địa phương, chúng ta ngồi xuống từ từ ăn uống uống, chậm rãi liệu, như thế nào?”

Thảo Thanh Tâm sắc mặt bất biến, đáp: “Là, chương môn. Chư vị bên này thỉnh.”

Đông Phương Vũ Bình vui rạo rức đang muốn đi, bỗng nhiên phát hiện liền như vậy đi qua đi, mệt mỏi quá.

Ai? Nguru Bôn Bôn đâu?

Đào Hoa Yêu Cơ cười nói: “Kia đầu bốn nguru, không dám đi vào chủ nhân ngài cột sáng, tránh ở Băng Tuyết Sơn Cốc không dám ra tới.”

Đông Phương Vũ Bình tức khắc chán nản, đã không có phong cách tọa kỵ, như thế nào thể hiện ta cái này tân tấn chương môn uy phong đâu? Đây đầu lười nguru, cư nhiên dám ở thời khắc mấu chốt rút dây chuyền? Xem ta như thế nào thu thập nó!

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: đào hoa nương nương truyền thuyết

Tác giả: Mộc Đào Trâm Nguyệt

Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ nhất nội, Nguru Bôn Bôn đang ở vui sướng chạy vội.

Nga ha ha ha!

Cái kia tiểu tử ngốc rốt cuộc rời đi lập! Ta Nguru Bôn Bôn lại tự do lập! Ta đáng yêu tiểu mẫu nguru nhóm, ta Nguru Bôn Bôn lại đã về rồi!

Chỉ là, cửa thứ nhất này đến cửa thứ hai truyền tông môn ở nơi nào đâu? Không có truyền tông môn, lão nguru ta như thế nào trở về tìm mẫu nguru bọn muội muội vui sướng chơi đùa đâu?

Nguru Bôn Bôn cực nhanh chạy vội, ở Băng Tuyết Sơn Cốc cửa thứ nhất chuyền động một vòng, tìm không thấy truyền tông môn. Tức khắc tâm tình uể oải vô cùng: Như thế nào có thể như vậy a! Cửa thứ nhất này, đều là chút cái gì yêu thú a! Có con thỏ, có lang, có hùng, nhưng chính là không có nguru a! Không có tiểu mẫu nguru, người làm lão nguru ta như thế nào lớn mạnh bộ lạc nguru khải? Chẳng lẽ, lộng điểm tạp giao chủng loại ra tới? Kia huyết thống chẳng phải là muốn hỗn loạn lập? Không nên không nên a, bộ lạc muốn từ đây xuống dốc lập!

Đúng lúc này, một đạo vàng nhạt sắc cột sáng xuất hiện ở Nguru Bôn Bôn trước mặt. Nguru Bôn Bôn kinh hãi, xoay người muốn chạy trốn.

Đông Phương Vũ Bình nổi giận gầm lên một tiếng: “Nguru Bôn Bôn, cảm thụ thống khổ đi!”

Nguru Bôn Bôn kinh hãi, một loại linh hồn chỗ sâu trong toát ra thống khổ, trực tiếp ở nó trong đầu bùng nổ! Nó lúc này mới lại một lần nhớ tới, lão nguru ta cùng kia tiểu tử ngốc ký kết yêu thú khế ước a! Ta, bảo bảo trong lòng khổ, bảo bảo đầu óc đau.....

Đông Phương Vũ Bình đi vào Nguru Bôn Bôn trước mặt, cười hi hi hỏi: “Bôn bôn, thoải mái sao?”

Nguru Bôn Bôn thế nhưng nguru nước mắt đầy mặt, liên tiếp gật đầu, trong đầu cầu xin tha thứ: “Ta sai rồi, chủ nhân, tha mạng a, đau quá.....”

Đông Phương Vũ Bình nhàn nhạt nói: “Làm tọa kỵ, liền phải có tọa kỵ giác ngộ. Hiểu không?”

Nguru Bôn Bôn: Đã hiểu, hiểu lập!

Đông Phương Vũ Bình xoay người kỵ thượng Nguru Bôn Bôn, kiên nhẫn dạy dỗ: “Nhiệm vụ của người, chính là ở ta yêu cầu thời điểm, vì ta phục vụ. Ta muốn lên đường, người liền chở ta chạy như bay. Ta muốn long trọng lên sân khấu, người liền phụ trách bày ra ta phong cách một mặt. Nhưng là, mặc kệ khi nào, người đều không thể ném xuống ta xoay người liền chạy, nếu không, ta làm người cả đời này rốt cuộc không gặp được tiểu mẫu nguru! Hiểu chưa?”

Nguru Bôn Bôn lần này chịu phục, không ngừng gật đầu.

Không phục không được a, yêu thú khế ước quá lợi hại.

Đông Phương Vũ Bình vừa lòng cười Nguru Bôn Bôn trở lại cột sáng, trở về chạy như bay.

Băng Tuyết Sơn Cốc ngoại, Thảo Thanh Tâm cùng Hoa Thiên Kiều các nàng đều thực buồn bực, rốt cuộc là cái dạng gì tọa kỵ, thế nhưng làm Đông Phương Vũ Bình nhớ mãi không quên, đặc biệt trở về thu phục? Còn có, này bắn ra cột sáng pháp bảo rốt cuộc là thứ gì, hần, một phẩm nhân, như thế nào sẽ có loại này bảo bối?

Hoa Thiên Kiều các nàng trong lòng bắt đầu hối hận, sớm biết rằng Đông Phương Vũ Bình thực lực như vậy thần bí khó lường, lúc trước liền không nên trêu chọc hắn.

Thảo Thanh Tầm trong lòng lại là vừa lòng cực kỳ, không nghĩ tới chính mình tùy tiện tìm trở về một cái đệ tử, cư nhiên như thể thần bí khó lường. Nhớ trước đây, ta còn chỉ cho rằng hắn chính là Hàng Long Thập Bát Chương gì đó võ công lợi hại một chút, không nghĩ tới hắn còn có này đó siêu phẩm thoát tục bản lĩnh, liền Băng Tuyết Sơn Cốc pháp trận đều ngăn không được hắn, tùy tiện vào ra, giống như nhà mình hậu hoa viên! Chẳng lẽ nói, chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn khí vận lại đã trở lại sao?

Ngưu Bồn Bồn lúc này đây nhớ kỹ Đông Phương Vũ Bình nói, nó muốn chờ Đông Phương Vũ Bình phong cách xuất hiện ở trước mặt mọi người, long trọng lên sân khấu!

Chỉ thấy Ngưu Bồn Bồn song mũi phun hỏa, bốn vó sinh phong, giống như một đạo ảo ảnh, xẹt một chút, theo cột sáng lao tới, một cái hoành ném trôi đi chín mươi độ, bắn khỏi một mảnh bụi mù che khuất mọi người tầm mắt. Cuối cùng, bụi mù tan hết, Đông Phương Vũ Bình chính về mặt xử thế kéo dài qua ở ngưu trên lưng, bày một cái nhìn ra xa phương xa cao bồi tư thế, liền kém trong tay điểm một chỉ thuốc lá.

Không phải Đông Phương Vũ Bình không điểm yên, có kiến trúc mô hình chế tạo cơ, Đông Phương Vũ Bình hiện tại đã không thiếu thuốc lá trầu. Chẳng qua Ngưu Bồn Bồn tốc độ quá nhanh, điểm không a.

Còn có chính là Ngưu Bồn Bồn vừa mới bắn khỏi bụi mù, có không ít đều bay tới Đông Phương Vũ Bình trên người.

Đông Phương Vũ Bình: Lần sau, nhất định làm này đáng chết Ngưu Bồn Bồn luyện tập một chút như thế nào tiêu sái dừng xe.....

Mọi người há to miệng, yên lặng nhìn Đông Phương Vũ Bình trang mười ba.

Đông Phương Vũ Bình ho nhẹ một tiếng, nói: “Cái kia ai, Thảo Thanh Tầm, liền ngươi, nơi này ngươi thực, chạy nhanh tìm cái lớn một chút phòng khách, làm chúng ta qua đi ngồi nói chuyện phiếm sao. Này Băng Tuyết Sơn Cốc gì đó, rét căm căm, dài lâu rồi tiểu tâm cảm mạo.”

Thảo Thanh Tầm cũng không giận, mỉm cười duỗi tay, nói: “Đào hoa nương nương, các vị tiền bối, Hoa Môn sư tỷ sư muội nhóm, bên này thỉnh.”

Đông Phương Vũ Bình không có chú ý tới Thảo Thanh Tầm thay đổi đối Hoa Môn muội tử một ít xưng hô, mà là chú ý tới “Đào hoa nương nương” một từ.

Thảo Thanh Tầm ở phía trước dẫn đường, mặt sau đi theo một đám người. Đông Phương Vũ Bình cười Ngưu Bồn Bồn đi vào Đào Hoa Yêu Cơ trước mặt, có chút kinh ngạc hỏi: “Ngươi, chẳng lẽ chính là cái kia trong truyền thuyết Đào Hoa Yêu Cơ?”

Đào Hoa Yêu Cơ nhàn nhạt cười nói: “Đúng vậy, chủ nhân.”

Đông Phương Vũ Bình có chút gan run. Đào Hoa Yêu Cơ chính là thường xuyên lấy Tiên Hoa Linh Thảo Môn đệ tử làm phân bón hoa nhân vật! Ca cư nhiên kêu nàng tiểu đào hoa! Lại còn có không phải một lần hai lần kêu, giống như có ba lần đi!

Xong đời, ca đây là phải làm phân bón hoa tiết tấu a!

Đông Phương Vũ Bình đột nhiên hỏi: “Ai, không đúng a. Ngươi là Đào Hoa Yêu Cơ, kia ở bên ngoài đào hoa Mê Tung Lâm trấn áp mất trận lại là ai?”

Đào Hoa Yêu Cơ nhàn nhạt nói: “Đó là phân thân của ta thôi. Năm đó Tiên Hoa Linh Thảo Môn Đồ Tĩnh Tĩnh, đem ta thần hồn một phân thành hai, đem này trung một nửa nhốt đánh vào phân thân của ta bên trong, dùng cho trấn áp đào hoa Mê Tung Lâm mất trận. Ân, UU đọc sách www.uukanshu.net chớp mắt nhaoáng lên, 500 năm đi qua.”

Đông Phương Vũ Bình: Ta đi, một cái phân thân liền như vậy ngưu, nếu là hợp thể lúc sau trở thành hoàn toàn thể, kia còn lợi hại.....

“Ai, đúng rồi, cái này Đồ Tĩnh Tĩnh là ai a? Như thế nào nghe như vậy quen tai đâu?”

Đào Hoa Yêu Cơ nghi hoặc hỏi: “Ngươi thân là Tiên Hoa Linh Thảo Môn đệ tử, cư nhiên không biết Đồ Tĩnh Tĩnh?”

Đông Phương Vũ Bình ngượng ngừng cười nói: “Trước mắt, ta còn chỉ là cái tạp dịch, còn không có chính thức bá sư đâu.”

Đào Hoa Yêu Cơ chờ đợi yêu lúc này mới minh bạch, trách không được, rừng trúc sát trận tám mặt ma thần không cho Đông Phương Vũ Bình mở ra thông đạo!

Đào Hoa Yêu Cơ nhìn Thảo Thanh Tầm liếc mắt một cái, thầm nghĩ trong lòng: Cái này cô gái nhỏ, rất trầm ổn sao. Có bồi dưỡng tiền đồ.

Đông Phương Vũ Bình cũng nhìn Thảo Thanh Tầm, trong lòng liền có chút khó chịu. Hừ, chính là lão nhân kia nhĩ, kéo không cho ta làm thủ tục, không cho ta bá sư, ngươi nhìn xem, làm ra nhiều chuyện như vậy đi!

Ân, không đúng a, ta nhớ ra rồi, Thảo Thanh Tầm không phải lão đầu nhĩ, nàng, nàng là cái muội tử!

Đông Phương Vũ Bình một phách Ngưu Bồn Bồn, Ngưu Bồn Bồn nhẹ nhàng vừa nhấc chân, đi vào Thảo Thanh Tầm bên người.

Đông Phương Vũ Bình không có hảo ý hỏi: “Thanh tìm a, ngươi xem a, ta trải qua trăm cay ngàn đắng, rốt cuộc thắng trận thi đấu này. Không riêng đối phó rồi Hoa Môn khiêu chiến, thậm chí còn đem các nàng đều thu vào chúng ta môn hạ làm đệ tử. Ha ha, như vậy, ngươi phía trước nói chuyện này, có phải hay không nên thực hiện a?”

Thảo Thanh Tầm đầu cũng không hỏi, hỏi: “Chuyện gì nhi a?”

Đông Phương Vũ Bình không sợ nàng quýt nợ, cười hi hi hỏi: “Chính là ngươi nói, chò ta thắng thi đấu, ngươi làm ta nhìn xem ngươi gương mặt thật a?”

Thảo Thanh Tầm hơi hơi mỉm cười nói: “Kia, ngươi bắt được cửa thứ nhất thông quan lệnh bài sao?”

Đông Phương Vũ Bình tức khắc nghẹn lời, không mang theo như vậy chơi a! Ngươi, chơi xấu!

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: xem thường thanh tìm

Tác giả: Mộc Đào Trâm Nguyệt

Thảo Thanh Tầm đắc ý cười, Đông Phương Vũ Bình trông mắt vừa chuyển, nói: “Ta hiện tại là chương môn, ta mệnh lệnh ngươi, đem mặt nạ gỡ xuống tới.”

Hoa Thiên Kiều cũng thò qua tới cười nói: “Đúng vậy, thanh tìm, ngươi cũng không thể nói lời nói không tính toán gì hết a, chúng ta nhưng đều là nhân chúng nga!”

Hoa Bách Mị lạnh giọng nói: “Có chút người a, luôn là yêu cầu người khác thủ quy củ, chính mình xác không nhất định có thể tuân thủ quy củ cùng lời hứa đâu. Ha ha.”

Đông Phương Vũ Bình nghi hoặc nói: “Quy củ? Cái gì quy củ? Chẳng lẽ, thanh tìm ngươi gỡ xuống mặt nạ cũng có quy củ? Có phải hay không nhìn đến ngươi gương mặt thật lúc sau, hoặc là cười ngươi hoặc là bị ngươi giết chết cái loại này quy củ?”

Thảo Thanh Tầm cười lạnh một tiếng, nói: “Sao có thể có cái loại này quy củ! Chương môn đại nhân, ngươi xác định muốn muốn ta gỡ xuống mặt nạ?”

Đông Phương Vũ Bình vừa nghe không có cái loại này biến thái quy củ, lập tức yên tâm, nói: “Đối, ta làm ngươi gỡ xuống mặt nạ, làm ta xem xem. Cả ngày mang mặt nạ kỳ người, ngươi không mệt sao?”

Thảo Thanh Tầm lại hỏi: “Ngươi không hối hận?”

“Không hối hận!”

Thảo Thanh Tầm dừng lại bước chân, duỗi tay đi trích mặt nạ.

Tất cả mọi người yên lặng chờ xem mỹ nữ.

Sau đó, Thảo Thanh Tầm mặt nạ gỡ xuống tới.

Đông Phương Vũ Bình đầu tiên nhìn đến chính là một đầu tuyết trắng tóc dài, tuyết trắng da thịt, sau đó cư nhiên là một đôi tuyết trắng mắt to! Vì cái gì đôi mắt là tuyết trắng? Bởi vì, Thảo Thanh Tầm trông mắt là tuyết trắng, giống như không có gì! Nhất khắc bỏ chính là, Thảo Thanh Tầm trên mặt che kín từng đạo con giun vết rách, phẳng phất có cái gì dị vật sinh trưởng nàng trên mặt giống nhau!

Hoa Thiên Kiều Hoa Bách Mị các nàng đều dọa ngây người. Này phó tôn dung, trách không được cả ngày mang mặt nạ.....

Đào Hoa Yêu Cơ đối hồ Thiên Thiên các nàng truyền âm nói: “Ta cảm giác được, nha đầu này phẳng phất có chúng ta Yêu tộc huyết thống!”

Liên lặng lẽ tránh ở một bên rất hiếu kì Lam béo đều bị dọa ngây người, này vẫn là nhân loại sao?

Chỉ có Đông Phương Vũ Bình trong lòng phiến nổi lên sóng lớn: Này nima, đây là hòa ảnh ngày hướng nhất tộc a! Đây là xem thường, lại còn có là xem

thường toàn bộ khai hòa bộ dáng có mộc có a! Là ai nói xem thường ngày hưởng non điền siêu mạnh siêu xinh đẹp, người làm hấn nhìn một cái thể giới thật chân nhân thử xem.

Nói, Thảo Thanh Tầm thật là ngày hưởng nhất tộc sao? Chẳng lẽ, nàng cũng là xuyên qua lại đây?

Còn có, nàng đem xem thường mở ra làm gì? Tưởng làm ta sợ sao? Ta Đông Phương Vũ Bình là dễ dàng như vậy bị dọa đảo sao?

Thảo Thanh Tầm nhàn nhạt hỏi: “Chương môn đại nhân, người vừa lòng sao?”

Đông Phương Vũ Bình nuốt một ngụm nước miếng, hỏi: “Này, chính là người gương mặt thật?”

Thảo Thanh Tầm: “Không, này chỉ là ta một khác trương mặt nạ. Người chỉ là ra lệnh cho ta bắt lấy mặt nạ, lại không có nói muốn bắt lấy sở hữu mặt nạ.”

Mọi người té ngã.

Đông Phương Vũ Bình vì này chán nản, nói: “Ta hiện tại mệnh lệnh người.....”

Thảo Thanh Tầm hừ lạnh một tiếng, nói: “Người còn chưa đủ. Nặc, Truyền Tống Trận tới rồi.”

Đông Phương Vũ Bình thấy Thảo Thanh Tầm thần sắc lạnh nhạt, cũng không hảo quá mức với cường cầu. Như vậy từ bỏ.

Thảo Thanh Tầm lấy ra thiên cơ la bàn, ở Truyền Tống Trận trước mặt đùa nghịch vài cái, Truyền Tống Trận liền khởi động. Một đạo nhàn nhạt màu trắng quang môn xuất hiện mọi người trước mặt.

Đông Phương Vũ Bình đối Đào Hoa Yêu Cơ nói: “Nơi này quang môn, các người có thể đi vào sao?”

Đào Hoa Yêu Cơ gật đầu nói: “Vô phương, rồi đi Băng Tuyết Sơn Cốc, nơi này Truyền Tống Trận đối chúng ta đã không có sát thương tác dụng.”

Mọi người vào Truyền Tống Trận, Đông Phương Vũ Bình cười Ngưu Bôn Bôn đi vào Truyền Tống Trận, tiếp tục bảo trì uy phong trạng thái.

Trừ bỏ Truyền Tống Trận, mọi người tới tới rồi Tiên Hoa Linh Thảo Môn tông môn nội môn đại điện kiến trúc đàn.

Đào Hoa Yêu Cơ hướng bốn phía vừa thấy, cảm thán nói: “Mấy trăm năm không thấy, Tiên Hoa Linh Thảo Môn thế nhưng đòi bại đến loại tình trạng này? Toàn bộ đại điện quảng trường, một người đều không có?”

Khổng linh cười lạnh nói: “Không chỉ có không ai, liên duy trì hộ sơn đại trận linh khí cũng đã không có. Này đó kiến trúc không phải sập đòi bại chính là che kín tro bụi, chẳng lẽ, Tiên Hoa Linh Thảo Môn linh mạch đã khô héo?”

Thảo Thanh Tầm cùng Hoa Thiên Kiều các nàng đều không nói lời nào, tông môn rách nát như vậy, các nàng này đó hậu đại đệ tử, bụng làm dạ chịu a.

Quy nguyên đại sư nhàn nhạt hỏi: “Chẳng lẽ, toàn bộ Tiên Hoa Linh Thảo Môn liền thừa các người mấy cái tu sĩ lạp?”

Thảo Thanh Tầm gật gật đầu, nói: “Hiện giờ Thiên Vương Sơn, đã không có chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn vị trí.”

Hồ Thiên Thiên thở dài: “Cái này Đỗ Tinh Tinh, thật cho rằng phui tay chương quỳ là như vậy dễ làm sao? Trừ phi, hấn đã không để bụng Tiên Hoa Linh Thảo Môn.”

Khổng linh âm thanh lạnh lùng nói: “Cũng vô cùng có khả năng, hấn, đã chết. Ngã vào đánh sâu vào Nguyên Anh kỳ trên đường đại năng tu sĩ, còn thiếu sao?”

Ngưu ở sơn khó hiểu hỏi: “Đại tỷ, ta liên không rõ, năm đó Đỗ Tinh Tinh cũng không phải Nguyên Anh kỳ tu sĩ, vì sao hấn có thể đánh bại người, còn đem người bắt?”

Hồ Thiên Thiên chờ đại yêu biến sắc, Đào Hoa Yêu Cơ lại là thần sắc như thường nói: “Chuyện quá khứ, khiến cho nó qua đi đi. Chúng ta hiện tại phải làm chính là, nghe chủ nhân nói, hảo hảo sống. Trọng chấn Tiên Hoa Linh Thảo Môn.”

Mọi người đều mặc không lên tiếng. Đông Phương Vũ Bình vì giảm bớt không khí, cười nói: “Đúng vậy, hảo hảo sống, chính là có ý nghĩa. Có ý nghĩa, chính là hảo hảo sống.”

Hảo đi, bọn họ không phải địa cầu Thiên triều người, những lời này, vẫn là nghe không hiểu lắm.

Nhưng là, Đông Phương Vũ Bình ý tứ, bọn họ đều đại khái minh bạch.

Thảo Thanh Tầm chỉ vào chính phương bắc đại điện nói: “Bên kia chính là thiên cơ điện, chương môn đại nhân, chúng ta qua bên kia ngồi ngồi, như thế nào?”

Đông Phương Vũ Bình cười nói: “Đương nhiên hảo. Đã sớm tưởng ngồi xuống nghỉ một lát.”

Mọi người tới đến thiên cơ điện, đây là một tòa đã từng huy hoàng sáng lạn kiến trúc, UU đọc sách www.uukanshu.net hiện giờ, âm đạm không quan hệ.

Đem Ngưu Bồn Bồn lưu tại ngoài cửa, mọi người tiến vào thiên cơ điện, bên trong tro bụi đầy đất, hiển nhiên thật lâu không có người đến nơi đây mặt mở hộp.

Đào Hoa Yêu Cơ thở dài một tiếng, vươn tay nhẹ nhàng phất một cái, một trận gió nhẹ thổi qua, sờ hữu tro bụi đều biến mất không thấy. Thay thế chính là sáng sủa sạch sẽ, đại khí điển nhã. Trong không khí thậm chí mang theo nhè nhẹ từng đợt từng đợt đào hoa mùi hương, thấm vào ruột gan.

Đông Phương Vũ Bình nhin không được tán thưởng nói: “Tiểu đào hoa, ngươi chiêu thức ấy, thực ngưu! So phun không khí tươi mát tề còn thoải mái!”

Đào Hoa Yêu Cơ cảm khái nói: “Cũng chính là nhất chiêu hút bụi thuật thôi.”

Trừ bỏ Đông Phương Vũ Bình cùng Lam béo, những người khác đều ở trong lòng thầm than nói: Hút bụi thuật tự nhiên là không chớp mắt, nhưng là, này trong không khí có chứa mùi hoa, lại là ở cao cấp hút bụi thuật cũng làm không được. Đây là đào hoa nương nương tự nghĩ ra năng lực đi.

Đại điện sạch sẽ thanh hương, mọi người liền tìm vị trí ngồi xuống. Đào Hoa Yêu Cơ cùng đại yêu nhóm, tự nhiên ngồi ở hai bên to rộng ghế dựa thượng, Thảo Thanh Tầm cùng Hoa Môn người, đành phải mặt sau, không dám tranh phong.

Nhưng là, ở giữa cái kia vị trí, không ai dám đi ngồi, đó là Tiên Hoa Linh Thảo Môn chương môn vị trí.

Đông Phương Vũ Bình tự nhiên cũng đoán được đó là chương môn vị trí, vui rạo rục hướng tới vị trí kia sải bước đi đến.

Đông Phương Vũ Bình đang muốn ngồi xuống đi, Thảo Thanh Tầm lại đứng ra nói: “Chương môn đại nhân, ngươi còn không thể ngồi ở cái kia vị trí thượng.”

Đông Phương Vũ Bình khó hiểu, hỏi: “Vì cái gì? Chẳng lẽ này ghế dựa là hư?”

Thảo Thanh Tầm giải thích nói: “Ngươi trong tay mặc dù có chương môn lệnh bài, nhưng là, không có trải qua chính thức thủ tục, ấn quy củ, ngươi còn không phải chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn chính thức chương môn nhân. Cho nên, ngươi vẫn là tạm thời ngồi bên cạnh đi. Chờ chương môn đại nhân ngươi tể bái tổ sư, đi xong rồi trình tự, mới có thể an vị.”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: vẫn là chương môn sư huynh hảo

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Đông Phương Vũ Bình vẻ mặt khó chịu. Tuy nói ngươi Thảo Thanh Tầm là đem ta lãnh vào cửa người, chính là, ngươi cũng không thể luôn như vậy a, một chút đều không đáng yêu!

Những người khác đều không nói gì, Hoa Bách Mị lại cười lạnh nói: “Chương môn, ngươi xem sao, cái này thanh tim sư muội chính là như vậy, sự tình gì đều ái giảng quy củ, một chút cũng không hiểu cái gì kêu linh hoạt cơ biến.”

Thảo Thanh Tầm lạnh lùng nói: “Không có quy củ, liền không có phạm vi. Một môn phái, nếu là quy củ không nghiêm, như thế nào phát triển cường đại? Sớm hay muộn sẽ bị người tiêu diệt.”

Hoa Bách Mị còn muốn nói cái gì, Đông Phương Vũ Bình nói: “Hảo, hảo, không ngồi liền không ngồi. Sơn nhân tự có diệu kế! Ngưu Bồn Bồn!”

Đại điện ngoại Ngưu Bồn Bồn một trận gió vọt vào trong đại điện tới, đứng ở chương môn vị trí phía trước. Đông Phương Vũ Bình xoay người, cười ở ngưu trên lưng, liền như vậy bá chiếm chủ vị.

Mọi người hết chỗ nói rồi, hảo đi, như vậy cũng đúng. Lần đầu tiên nghe nói, ở trong đại điện mở hộp, còn mang tọa kỵ tiến vào trang mười ba.

Đông Phương Vũ Bình tùy tiện nói: “Hảo đi, chúng ta kế tiếp làm gì? Thanh tim, có phải hay không hẳn là trước lộng điểm nước trà điểm tâm gì đó, cấp đại gia giải giải lao?”

Thảo Thanh Tầm bắt đắc dĩ nói: “Chương môn đại nhân, chúng ta nội môn, một cái tạp dịch cũng không có. Nơi nào có người cho chúng ta bưng trà rót

nước? Ngoại môn nhưng thật ra có hai cái tạp dịch. Một cái là ngoại, một cái là Thi Kính. Ngoại đâu, hiện tại thành chương môn, Thi Kính đâu?”

Mọi người cùng nhau nhìn về phía Thi Kính.

Thi Kính vẫn luôn không biết chính mình nên ngồi ở nơi nào, bị mọi người một quan chú, lập tức liền trốn đến Đông Phương Vũ Bình phía sau ẩn nấp rồi.

Hào đi, Đông Phương Vũ Bình thở dài: “Cái kia, thanh tìm a, đừng luôn là một ngum một cái chương môn đại nhân, chương môn đại nhân, cho người ta cảm giác giống như ta rất già rồi dường như. Ngoại có thể kêu ta, chương môn sư huynh a? Những người khác, cũng có thể như vậy kêu, chương môn sư huynh, nhiều thân thiết a, các ngoại nói có phải hay không?”

Thảo Thanh Tâm không có trả lời, Hoa Thiên Kiêu cùng Hoa Bách Mị tức khắc cười hi hi hướng tới Đông Phương Vũ Bình nói: “Chúng ta nghe ngoại, chương môn sư huynh.”

Oa ha ha, này vài câu mềm mại tô tô “Chương môn sư huynh”, hơi kém không đem Đông Phương Vũ Bình xưng cốt kêu đã tê rần.

Hoa Môn tám nữ nhìn nhau một vòng, cũng đi theo hướng phương đông Vũ Bình hành lễ, kiêu thanh nói: “Chương môn sư huynh hảo.”

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, nói: “Ngoan, sư huynh mời các ngoại ăn điểm tâm!”

Dứt lời, Đông Phương Vũ Bình ở trong ngực sờ soạng nửa ngày, lấy ra một đồng lớn trà lâu nước trà cùng điểm tâm hơi co lại mô hình, dùng phóng đại đèn một chiếu, tức khắc biến thành bình thường lớn nhỏ. Đông Phương Vũ Bình triều Thi Kính vẫy tay một cái, tiểu đệ, thượng trà thượng điểm tâm.

Trong đại điện mọi người lại lần nữa bị Đông Phương Vũ Bình sợ ngây người, kia lại là cái gì pháp bảo? Tuy rằng tất cả mọi người đều gặp qua túi trữ vật cùng tay áo càn khôn linh tinh không gian hệ pháp thuật, nhưng là, loại này có thể đem một đồng đen thui vật nhỏ biến thành nước trà điểm tâm kỳ quái pháp thuật, đích xác rất ít thấy a.

Thi Kính tuy rằng không biết chính mình hiện tại ở môn phái rốt cuộc là cái gì địa vị, nhưng là, Đông Phương Vũ Bình làm hấn làm sự tình, hấn khẳng định sẽ làm. Bởi vì, nếu không phải Đông Phương Vũ Bình, Thi Kính còn không biết chính mình hiện tại ở nơi nào xin cơm đâu.

Đông Phương Vũ Bình nhìn bưng trà rót nước Thi Kính, trong lòng rất là đặc ý: Lúc trước nhiều chiêu một cái sư đệ quyết định, thật sự là quá sáng suốt! Có Thi Kính làm tấm gương, những người khác, liền hảo thu thập nhiều. Chậm rãi, ta sẽ làm bọn họ đều nghe mệnh lệnh của ta làm việc.

Này đó nước trà điểm tâm, đều là từ Đại vương trong trấn trà lâu mô hình lấy ra tới, chất lượng không cao, nhưng là, đủ để giải khát.

Ăn uống, Đông Phương Vũ Bình tùy tiện hỏi: “Như vậy, chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn hiện tại nên như thế nào phát triển lớn mạnh, chư vị nhưng có cái gì hảo biện pháp? Nói đến nghe một chút.”

Đào Hoa Yêu Cơ nhàn nhạt nói: “Chúng ta hiện tại nhất nên làm, hấn là có tam điểm.”

“Nga, nào tam điểm?”

Đào Hoa Yêu Cơ nhìn Thảo Thanh Tâm cười cười, nói: “Đầu tiên điểm thứ nhất, chủ nhân ngoại hấn là đi xong chương môn vào chỗ nghỉ thức. Bằng không, danh không chính ngôn không thuận a.”

Tất cả mọi người nhìn thoáng qua Thảo Thanh Tâm, cái này nha đầu, sự tình gì đều giảng quy củ, quy củ.

Đông Phương Vũ Bình gật đầu nói: “Àn, cái này có thể có. Sau đó đâu?”

Đào Hoa Yêu Cơ chậm rãi nói: “Tiếp theo sao, chủ nhân ngoại phải cho chúng ta phân phối chức vụ cùng động phủ, chúng ta có chức vụ, mới có thể các tư này chức. Có động phủ, mới có thể an tâm tu luyện, đề cao môn phái thực lực a.”

Đông Phương Vũ Bình cười nói: “Cái này cũng nên. Sau đó đâu?”

Đào Hoa Yêu Cơ thờ dài nói: “Cái thứ ba sao, đó chính là quảng chiêu môn nhân đệ tử, liên lạc bạn cũ bạn tốt gia nhập. Một môn phái, người đều không có mấy cái, như thế nào có sinh khí?”

Đông Phương Vũ Bình gật đầu nói: “Cái này là cần thiết. Hào đi, ta đại khái hiểu biết. Như vậy, chúng ta đầu tiên phải làm, có phải hay không ta chương môn vào chỗ nghỉ thức?”

Đào Hoa Yêu Cơ khẽ cười nói: “Theo lý thuyết, chương môn vào chỗ đại diện, chúng ta hấn là quảng mời đồng đạo người trong, vì ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn nổi danh lập uy, qua loa không được. Chuyện này a, một chút làm không xong.”

Đông Phương Vũ Bình cười nói: “Danh khí loại này đồ vật, không phải nói chúng ta đem vào chỗ nghỉ thức khiến cho càng long trọng, danh khí liền nhất định cao, chính yếu vẫn là chúng ta thực lực muốn cũng đủ cường đại mới được. Ta ý tứ đâu, chương môn vào chỗ nghỉ thức, đơn giản trực tiếp là được. Chúng ta hiện tại vừa mới trọng tổ đưa ra thị trường, muốn điều thấp, không cần chọn tới một ít không cần phải phiền toái sao.”

Mọi người mông vòng, trọng tổ đưa ra thị trường?

Đông Phương Vũ Bình thật mạnh mẽ gật đầu nói: “Tóm lại, UU đọc sách [www. uukanshu.net](http://www.uukanshu.net) chỉ cần đem vào chỗ chương môn nhân chính yếu nghi thức hoàn thành có thể. Cái gì mỗi khác môn phái xem lễ gì đó, hết thầy không cần. Thảo Thanh Tầm, vào chỗ chương môn chính yếu nghi thức là cái gì?”

Kỳ thật Đông Phương Vũ Bình ý nghĩ trong lòng rất đơn giản: Chúng ta cũng coi như là sắp trở thành một cái tiên môn chương môn nhân. Tự nhiên là biết đến người càng nhiều càng tốt, danh khí càng cao càng tốt. Nhưng vấn đề ở chỗ, lão tử tu tiên thực lực như thế chi thấp, liền vừa mới nhập môn đều không tính là. Các người tìm một đám tu luyện thành công tu sĩ tới xem lễ, kia chẳng phải là tới xem ta chê cười sao? Tính, còn không bằng điệu thấp vào chỗ, trước đem quyền lợi bắt được tay lại nói. Chờ ca tu luyện thành công, lại hướng ra phía ngoài mặt tu sĩ triển lãm chính mình uy phong đi.

Thảo Thanh Tầm nhàn nhạt trả lời nói: “Chương môn vào chỗ nghi thức, quan trọng nhất hẳn là đi thiên cơ cốc tế bái thiên cơ thạch.”

Đông Phương Vũ Bình nói: “Thiên cơ thạch đúng không, kia còn chờ cái gì đâu, đi thôi.”

Đào Hoa Yêu Cơ xua xua tay nói: “Chủ nhân, không vội. Tế bái thiên cơ thạch muốn xem thiên thời. Đúng không, thanh tìm muội tử?”

Thảo Thanh Tầm gật đầu nói: “Đào hoa nương nương nói chính là. Cái này cấp không được, chương môn sư huynh.”

Đông Phương Vũ Bình gật đầu nói: “Hảo đi. Nghe các người. Quy nguyên đại sư, nghe nói người biết bói toán, giúp ta tính tính cái kia canh giờ thích hợp tế bái thiên cơ thạch.”

Quy nguyên đại sư gật đầu, đáp ứng rồi.

Đông Phương Vũ Bình cảm lấy một khối bánh hoa quế, ăn một ngụm, hỏi: “Như vậy, chúng ta kế tiếp làm gì?”

Đào Hoa Yêu Cơ nói: “Không bằng, chủ nhân cho chúng ta phân phối một chút chức vụ đi. Chúng ta tiên môn, cùng sở hữu tám đường Lục Viện, hiện giờ đều không đâu.”

Đông Phương Vũ Bình nhàn nhạt trả lời nói: “Không vội. Ta hiện tại còn chưa chính thức vào chỗ chương môn nhân, chúng ta môn nhân đệ tử cũng không nhiều lắm, ta đối đại gia cũng không thân, chức vụ an bài gì đó từ từ tới đi.”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 50: 8 giới

Tác giả: Mộc Đào Trảm Nguyệt

Đông Phương Vũ Bình đang nói, bỗng nhiên chuyện vừa chuyển, nói: “Tám đường Lục Viện gì đó, ta không rõ ràng lắm. Nhưng là, ta cho rằng Thảo Thanh Tầm nói rất đúng, không có quy củ sao thành được phép tắc. Chúng ta môn có hay không Giới Luật viện linh tinh cơ cấu tồn tại? Cái này cơ cấu công năng cần thiết phải có người làm nó vận chuyển lên.”

Thảo Thanh Tầm đáp: “Chúng ta nơi này là Giới Luật đường.”

Đông Phương Vũ Bình cười nói: “Giới Luật đường cũng đúng. Ta đề nghị, từ Đào Hoa Yêu Cơ đảm nhiệm Giới Luật đường Đường chủ, Thảo Thanh Tầm nhậm phó Đường chủ, các người đại gia có hay không ý kiến?”

Tất cả mọi người đều không có ý kiến. Đào Hoa Yêu Cơ cùng Thảo Thanh Tầm cũng đều gật đầu đáp ứng rồi. Tiên Hoa Linh Thảo Môn nội Giới Luật đường quyền bính rất nặng, là cái thực mấu chốt vị trí.

Đông Phương Vũ Bình gật đầu hỏi: “Tất cả mọi người đều đồng ý liền hảo. Như vậy, Thảo Thanh Tầm, ta muốn hỏi một chút, chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn có hay không có sẵn giới luật hoặc là pháp điển linh tinh? Chúng ta có thể tạm chấp nhận dùng một chút.”

Thảo Thanh Tầm gật đầu, nói: “Có.”

“Kia, mau lấy ra tới làm đại gia quen thuộc quen thuộc.”

Thảo Thanh Tầm thiên đầu, hỏi: “Chương môn sư huynh, người xác định?”

Đông Phương Vũ Bình không kiên nhẫn nói: “Xác định, xác định, sao có thể không xác định. Mau lấy ra tới đi.”

Chỉ thấy Thảo Thanh Tầm từ nàng túi trữ vật lấy ra một quyển thật lớn thuộc da bìa mặt thư, ước chừng có một cái mười bốn tấc máy tính màn hình như vậy đại như vậy hậu! Sau đó, Thảo Thanh Tầm nói: “Đây là chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn pháp điển, chừng năm ngàn sáu trăm dư vạn tự, tám trăm bảy mươi vạn dư điều khoản. ....”

Đồng Phương Vũ Bình đăm người miệng đều há hốc, khép không được. Các ngươi đây là muốn làm theo nếp trị tiên vẫn là sao mà! Lớn như vậy như vậy hậu pháp điển, hơn tám trăm vạn điều điều khoản quy định, nói không chừng nào một ngày lão tử cũng sẽ một không cẩn thận liền phạm pháp. ....

Đồng Phương Vũ Bình khoát tay, nói: “Đỉnh! Thanh tìm a, cái kia, chúng ta đâu, hẳn là bắt kịp thời đại, đúng không. Quá khứ, khiến cho nó qua đi đi. Tỷ như lão cũ pháp điển gì đó.”

Đào Hoa Yêu Cơ hỏi: “Không dựa theo pháp điển làm việc, chúng ta đây Giới Luật đường y theo cái gì quy củ tới quản lý môn nhân đâu?”

Đồng Phương Vũ Bình cười hi hi nói: “Chúng ta hiện tại là trăm phế đãi hưng, nhân thủ không đủ. Vạn sự đều có thể linh hoạt cơ biến một ít. Tỷ như, chúng ta có thể tạm thời chế định một cái tổng thủ tục, giống tam đại chú ý tám hạng kỷ luật linh tinh cái loại này, ta cảm thấy liền rất hảo a.”

Mọi người lại lần nữa mông vòng, tam đại chú ý tám hạng kỷ luật? Đó là cái gì?

Đồng Phương Vũ Bình nhìn về mặt vô tri bộ dáng mọi người, chính mình cũng mông vòng. Tam đại chú ý tám hạng kỷ luật có chút gì điều khoản đâu? Lịch sử học không tốt Đồng Phương Vũ Bình, mơ hồ nhớ rõ có không lấy quần chúng từng đường kim mũi chỉ cùng hết thấy hành động nghe chỉ huy.

Có này hai điều sao?

Hảo đi, Đồng Phương Vũ Bình cũng không rõ ràng lắm lập.

Mặc kệ nó.

Đồng Phương Vũ Bình ho nhẹ một tiếng, trong đầu nhanh chóng lọc một lần, đem chính mình mơ hồ nhớ rõ 《 học sinh trung học thủ tục 》, 《 tam đại chú ý tám hạng kỷ luật 》 cùng tu tiên tiểu thuyết điều khoản dung hợp ở bên nhau, chỉnh một cái “Bát Giới”!

Tiên Hoa Linh Thảo Môn tân Bát Giới, mới mẻ ra lò lập!

Bát Giới điều thứ nhất: Nhiệt tình yêu thương đảng nhiệt tình yêu thương tổ quốc!

Nga, hơi chút sửa một chút.

Bát Giới điều thứ nhất: Nhiệt tình yêu thương môn phái nhiệt tình yêu thương chương môn nhân!

Bát Giới đệ nhị điều: Hết thấy hành động nghe chương môn nhân chỉ huy!

Phía trước hai điều, trực tiếp liền đem trong đại diện tất cả mọi người nghe mông.

Đồng Phương Vũ Bình cũng mặc kệ, tiếp tục ban bố giới luật.

Đây là đương chương môn lên làm nghiên a!

Bát Giới đệ tam điều: Tuân thủ môn phái các hạng quy tắc cùng kỷ luật (môn phái trọng tổ, các hạng quy tắc cùng kỷ luật đang ở chế định trung)!

Bát Giới đệ tứ điều: Không được khi sư diệt tổ.

Bát Giới thứ năm điều: Không được phản bội sư môn.

Bát Giới thứ sáu điều: Không được câu kết tà ma ngoại đạo.

Bát Giới thứ bảy điều: Không lấy môn phái từng đường kim mũi chỉ!

Từ từ!

Này thứ bảy điều thu nhận mọi người nhất trí phản đối. Phía trước những cái đó, nghe không hiểu liền tính. Cùng lắm thì không hiểu trang hiểu. Chính là này thứ bảy điều, quan hệ đến đại gia ích lợi, liền không thể giả bộ ngơ ngẩn đề lừa đảo.

Chúng ta vì cái gì gia nhập môn phái? Còn không phải là hy vọng có thể được đến môn phái che chở cùng tài nguyên, hảo an tâm tu luyện sao. Ngươi này một cái, không lấy môn phái từng đường kim mũi chỉ, là cái cái gì đạo lý? Chưa từng có gặp qua ngươi như vậy keo kiệt chương môn nhân. ....

Đồng Phương Vũ Bình ngượng ngừng cười: “Nga, ngượng ngừng, ta niệm thuận miệng. Này có thể sửa.”

Đồng Phương Vũ Bình cũng phản ứng lại đây, lập tức sửa lại.

Bát Giới thứ bảy điều: Hết thầy thu được muốn nhập vào của công!

Mọi người trợn mắt há hốc mồm. ....

Đông Phương Vũ Bình chính mình cũng cho chính mình một cái tát, này đâu, như thế nào liền ở hồng. Quân ý nghĩ thượng một đi không trở lại đâu! Nơi này là Tu Tiên Giới, như vậy nhiều tu tiên tiểu thuyết, bạch nhìn a?!

Giết người đoạt bảo tu chân tiên, đây là cỡ nào trôi chảy đại đạo a! Người cư nhiên muốn tịch thu các tu sĩ chiến lợi phẩm? Ăn no căng đi! Các tu sĩ cũng không phải là ta người nghèo đói ngủ. ....

Lại sửa!

Bát Giới thứ bảy điều: Không được đồng môn tương tàn, người vi phạm trục xuất sư môn!

Mọi người lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, cái này có thể có.

Cuối cùng một cái, Bát Giới thứ tám điều: Trở lên điều khoản cuối cùng giải thích quyền về chương môn nhân Đông Phương Vũ Bình sở hữu, như có chưa hết chỗ, kính thỉnh thông cảm.

Cuối cùng giải thích quyền? Cái gì ngoan ý nhỉ?

Đông Phương Vũ Bình cũng mặc kệ bọn họ phản ứng, cuối cùng giải thích quyền? Hừ hừ, ca lười đến giải thích. Chờ dùng đến kia một ngày các người liền mình bạch lập, nga ha ha ha. ....

Đông Phương Vũ Bình cười hi hi nhìn đại gia, hỏi: “Đại gia cảm thấy cái này Bát Giới có được hay không a?”

Ngưu ở sơn là không nín được lời nói người, hần ồm ồm nói: “Ta cảm thấy, cái này điều thứ nhất cùng đệ nhị điều. ....”

Đào Hoa Yêu Cơ hừ lạnh một tiếng, ngưu ở sơn nhìn nhìn nàng, liền không nói chuyện nữa.

Đông Phương Vũ Bình hí mắt, người cái này chết ngưu, cả ngày cùng ta đĩnh ngưu, đĩnh thói quen đi? Ta là chủ nhân của người, UU đọc sách www.uukanshu.net người cùng ta ký kết chiến hữu khế ước, như thế nào, không muốn nghe lời nói sao?!

Ngưu ở sơn không nói, Thảo Thanh Tầm lại nhảy ra nói: “Chương môn sư huynh, người này Bát Giới quá ít quá chẳng qua, chấp hành thời điểm chỉ sợ không hảo độ lượng chừng mực, hơn nữa, chúng ta cũng không có xử phạt tiêu chuẩn a.”

Đông Phương Vũ Bình: “Ha ha. Kia, vẫn là đem người kia bổn pháp điển tiếp tục sử dụng? Chúng ta môn hiện tại tổng cộng mới bao nhiêu người, bình quân xuống dưới, một thân người thượng công thượng trăm vạn điều kỳ luật, không một sao?”

Đào Hoa Yêu Cơ mỉm cười nói: “Chủ nhân, Bát Giới chỉ có trừng phạt điều khoản, không có khen thưởng quy định, vô pháp đề cao môn nhân tính tích cực nga.”

Đông Phương Vũ Bình nhìn Thảo Thanh Tầm hỏi: “Pháp điển có hay không khen thưởng tính điều khoản?”

Thảo Thanh Tầm gật đầu nói: “Có. Về khen thưởng, pháp điển có một trăm nhiều vạn điều.”

Đông Phương Vũ Bình một trận đau đầu, vỗ về đầu nói: “Tính. Chế định một cái Bát Giới cũng đã làm ta ruột gan đứt từng khúc, mặt khác từ từ tới. Khen thưởng sao, cái này dễ làm, phạm là các người làm đối diện phải hữu ích sự tình, đều tới tìm ta lĩnh thưởng liền hảo. Chúng ta đổi một cái thống trị phương thức, ta xem, pháp trị sửa làm người trị, nói ngắn gọn, ở Bát Giới cơ sở thượng, mặt khác hết thầy đều là chương môn nhân định đoạt, nhưng hảo?”

Mọi người hai mặt nhìn nhau, Đông Phương Vũ Bình chạy nhanh giải thích: “Không phải ta tham quyền, thật sự là cũ pháp điển quá ngưu, chúng ta nếu là muốn có được qua đi như vậy pháp trị năng lực, chỉ sợ chỉ là chế định tân pháp điển hoặc là chỉnh sửa cũ pháp điển chuyện này, liền cũng đủ chúng ta làm thượng mười năm tám tái. Kia, chúng ta môn phái còn như thế nào phát triển? Cả ngày vui đầu chế định kỳ luật hảo.”

Mọi người thương thảo trong chốc lát, lại loại này trăm phế đãi hưng thời điểm, đích xác không có quá nhiều thời giờ lãng phí. Cuối cùng, Đông Phương Vũ Bình đề nghị được đến thông qua. Bát Giới chính thức trở thành Tiên Hoa Linh Thảo Môn tân quy tắc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: thạch cốc

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Đồng Phương Vũ Bình cười nói: “Thu phục Bát Giới, như vậy kế tiếp, phân phối đại gia động phủ đi. Ta tưởng tất cả mọi người đều chờ không không kiên nhẫn đi. Thảo Thanh Tầm, tông môn nơi dừng chân người quen thuộc nhất, người tới giới thiệu giới thiệu.”

Thảo Thanh Tầm cúi tay từ túi trữ vật lấy ra một cái màu đen la bàn, giới thiệu nói: “Chương môn sư huynh, đây là thiên cơ la bàn. Hiện giờ chương môn sư huynh cầm quyền, đợi lát nữa ta giới thiệu xong rồi chúng ta tông môn nơi dừng chân, liền đem hôm nay cơ la bàn giao cho chương môn sư huynh chương quản.”

Đồng Phương Vũ Bình mỉm cười nói: “Như thế rất tốt.”

Hoa Thiên Kiều, Hoa Bách Mị tỷ muội tức khắc hiện lên một tia thất vọng, lại mất đi một lần châm ngòi cơ hội.

Thảo Thanh Tầm cúi tay ở thiên cơ la bàn thượng mân mê vài cái, chỉ thấy thiên cơ la bàn trung ương đột nhiên toát ra từng trận bạch quang, lại một lát sau, một đạo quang mang bắn tới đại điện không trung, một cái thật lớn khe sâu cùng khe sâu thành phổ ngầm thực tế ảo bản đồ xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Đồng Phương Vũ Bình há to miệng, đây là thực tế ảo bản đồ à! Hôm nay cơ la bàn rốt cuộc là tu tiên hắc khoa học kỹ thuật vẫn là ngoại tinh công nghệ cao sản phẩm a? Ngu!

Thảo Thanh Tầm đứng ở bản đồ trước, cúi tay chỉ vào thực tế ảo bản đồ, nói: “Ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn tông môn sở tại, cùng sở hữu tam đại khe sâu 56 động thiên, phân bố ở toàn bộ Thiên Cơ Hạp Cốc. Lúc trước tổ sư gia lựa chọn nơi này làm môn phái tông môn nơi dừng chân, là bởi vì hôm nay cơ khe sâu chỗ sâu trong, có một cái linh mạch, có thể cung cấp nuôi dưỡng tam đại khe sâu cùng 56 động thiên tu luyện yêu cầu. Chỉ tiếc, tông môn linh mạch đã khô kiệt, bất luận là tam đại khe sâu vẫn là 56 động thiên, hiện giờ đã là linh khí toàn vô. Nơi nơi đều là phòng trống, đại gia nếu là cố ý, có thể hướng chương môn sư huynh đưa ra xin. Tam đại khe sâu cùng 56 động thiên, đều nhưng vào ở.”

Đào Hoa Yêu Cơ đám người trong lòng tuy rằng sớm có suy đoán, nhưng là nghe thế một xác thực tin tức, trong lòng vẫn là có chút mất mát. Ngu ở son càng là nhảy ra hỏi: “Thật là một chút linh mạch cũng đã không có sao?”

Thảo Thanh Tầm cười khổ đáp: “Thật sự đã không có. Chúng ta tông môn nơi dừng chân nếu là còn có linh mạch, đã sớm bị mặt khác tiên môn bá chiếm, bởi vì tông môn hộ sơn đại trận chúng ta đều không thể mở ra, không có đủ linh thạch.”

Mọi người một trận trầm mặc, Đồng Phương Vũ Bình đột nhiên hỏi: “Oa, kia bộ dáng này nói, chúng ta ở chỗ này chẳng phải là rất nguy hiểm? Liền cái hộ sơn đại trận đều không có, người khác tưởng khi nào đánh lên chúng ta là có thể đánh lên chúng ta đâu!”

Thảo Thanh Tầm ho nhẹ một tiếng: “Chương môn sư huynh, khe sâu bên ngoài còn có đào hoa Mê Tung Lâm cùng đào hoa nương nương phân thân bảo hộ đâu.”

Đồng Phương Vũ Bình tròn mắt vừa chuyển, hỏi: “Kia nếu là địch nhân từ bầu trời bay qua tới đâu?”

Thảo Thanh Tầm nhàn nhạt nói: “Khe sâu trên không không phải thực rộng lớn, cấm không pháp trận vẫn là vẫn luôn đều mở ra. Phối hợp trận bàn trận kỳ, mở ra cấm không pháp trận linh thạch vẫn phải có.”

Đồng Phương Vũ Bình thở dài một tiếng, nói: “Một khi đã như vậy, còn có cái gì hảo phân. Tất cả mọi người đều ở cùng một chỗ đi, có việc nhi hảo cho nhau chi viện.”

Đào Hoa Yêu Cơ gật gật đầu, mọi người cũng đi theo đồng ý.

Đồng Phương Vũ Bình: Wow, thật vất vả có cơ hội cùng một đồng lớn muội muội ở tại cùng cái dưới mái hiên, ta sẽ bỏ qua sao? Liền tính là tông môn nội còn có linh mạch, ta sẽ như vậy ngốc, làm đại gia trụ đến khác động phủ đi sao? Đương nhiên là cùng nhau trụ lại, oa ha ha ha.....

Đồng Phương Vũ Bình lặng lẽ hủy diệt khóe miệng nước miếng, nghiêm mật nói: “Hiện tại, nên giải quyết vấn đề không sai biệt lắm nói xong, chúng ta có phải hay không đi trước tế bái thiên cơ thạch, đem ta chương môn thân phận xác định?”

Thảo Thanh Tầm nghiêng đầu hỏi: “Chương môn sư huynh, người thật sự không làm vào chỗ đại diện sao?”

Đồng Phương Vũ Bình: “Điều thấp, điều thấp! Giống chúng ta môn phái hiện tại loại trạng thái này, điều thấp phát triển, vui đâu làm ruộng, mới là vương đạo.”

Được đến Đồng Phương Vũ Bình đích xác nhận, Thảo Thanh Tầm lại lần nữa dẫn đường, trải qua một cái Truyền Tống Trận, đem mọi người đưa tới Thiên Cơ Hạp Cốc chỗ sâu trong một cái cấm địa chỗ.

Đồng Phương Vũ Bình nhìn nhìn Truyền Tống Trận, hỏi: “Thanh tìm, này Truyền Tống Trận cũng muốn hoa không ít linh thạch tới duy trì đi?”

Thảo Thanh Tầm thở dài: “Cái này là tông môn nơi dừng chân nội Truyền Tống Trận, là năm đó tổ sư gia tiêu phí đại pháp lực, lợi dụng tông môn linh mạch cùng trận pháp xây dựng giao thông tiết điểm. Hiện giờ tuy rằng tông môn linh mạch không hề, nhưng là, tiêu phí một chút linh thạch vẫn là có thể bắt đầu dùng Truyền Tống Trận. Nếu là không đi Truyền Tống Trận, tông môn nơi dừng chân vẫn là thực rộng lớn. Lấy chương môn sư huynh ngươi hiện tại cước trình, chúng ta từ thiên cơ điện đi đến nơi này, chỉ sợ phải dùng nửa ngày thời gian.”

Đông Phương Vũ Bình: Hào đi, ta hiểu được, phàm là có cơ hội, Thảo Thanh Tầm liền sẽ không bỏ qua đá kích Đông Phương Vũ Bình khả năng tính. Chẳng lẽ ngươi đã quên ca có Ngưu Bôn Bôn? Cái này tiểu nha đầu, vẫn là đem chính mình coi như Đông Phương Vũ Bình sư phụ tới đối đãi a! Tâm tính không điều chỉnh tốt! Một ngày nào đó, ca muốn cho nàng minh bạch, lão tử hiện tại không phải ngươi đồ đệ, mà là ngươi chương môn sư huynh!

Thảo Thanh Tầm mang theo mọi người tiến vào cấm địa, trải qua một cái dòng suối nhỏ, mọi người thấy được một chỗ tuyệt địa.

Nơi này ba mặt đều là cao ngất trong mây huyền nhai tuyết bích, chỉ có theo dòng suối nhỏ phương hướng, có một đường xuất khẩu. Xuất khẩu chỗ không xa, lập một khối tám bia đá, mặt trên viết hai chữ: Thạch cốc.

Đào Hoa Yêu Cơ bọn người đứng ở thạch cốc lối vào, UU đọc sách www.uukanshu.net không hề đi phía trước đi. Đông Phương Vũ Bình khó hiểu, Thảo Thanh Tầm nói: “Lại hướng trong đi, chỉ có thể là lịch đại chương môn nhân mới có thể tiến vào, chúng ta không có tư cách vào đi.”

Đông Phương Vũ Bình hỏi: “Kia, ta đi vào phải làm chút sự tình gì, mới tính hoàn thành tế bái thiên cơ thạch nghi thức?”

Thảo Thanh Tầm mỉm cười giải thích nói: “Thạch cốc không lớn, chương môn sư huynh ngươi tiến vào sau không lâu, liền có thể nhìn đến một khối thật lớn màu đen cự thạch cắm ở thạch trong cốc ương. Kia mau cự thạch giống như một cái thật lớn tổ ong, đó chính là thiên cơ thạch. Tục truyền, thiên cơ thạch đến từ thiên ngoại, có lớn lao uy năng cùng bí mật. Lịch đại chương môn nhân đều có thể từ tế bái thiên cơ thạch trung thu hoạch từng người cơ duyên.”

Đông Phương Vũ Bình trong lòng lửa nóng, chẳng lẽ nói, đây là trong truyền thuyết truyền thừa? Lão tử cũng có được đến tu tiên truyền thừa cơ duyên a! Ngưu! Ta đều bội phục chính mình.

Đào Hoa Yêu Cơ nói: “Bởi vì năm đó Đỗ Tinh Tinh cũng không đem chương môn lệnh bài truyền xuống tới, cho nên, mặt sau tam đại chương môn nhân ở tế bái thiên cơ thạch khi, đều không có chương môn lệnh bài phụ trợ. Bọn họ được đến truyền thừa hẳn là rất có hạn.”

Đông Phương Vũ Bình hỏi: “Vi cái gì? Đây chương môn lệnh bài còn có cái gì cách nói sao?”

Đào Hoa Yêu Cơ gật đầu nói: “Nghe Đỗ Tinh Tinh nói, này chương môn lệnh bài còn có thiên cơ la bàn đều là cùng ngày đó cự thạch là nhất thể. Cụ thể là chuyện như thế nào, nô gia cũng không phải rất rõ ràng. Chủ nhân ngươi đi vào tế bái thiên cơ thạch, đạt được cơ duyên sau tự nhiên sẽ rõ ràng.”

Thảo Thanh Tầm tâm tư nhảy bén, nghe ra đào hoa nương nương ý ngoài lời, lập tức dâng lên thiên cơ la bàn, nói: “Chương môn sư huynh, thiên cơ la bàn hẳn là về ngươi chương môn.”

Đông Phương Vũ Bình tiếp nhận thiên cơ la bàn, cười ha ha, nói: “Thực hảo, thực hảo. Các ngươi ở chỗ này chờ, ta đi rất nhanh sẽ trở lại.”

Dứt lời, Đông Phương Vũ Bình một tay cầm chương môn lệnh bài, một tay cầm thiên cơ la bàn, tùy tiện đi vào thạch trong cốc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: thiên cơ thạch

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Thấy Đông Phương Vũ Bình đi vào thạch cốc sau đó biến mất ở một đạo trong suốt quang sáng lúc sau, Hoa Thiên Kiều lúc này mới thật cẩn thận hỏi: “Đào hoa nương nương, chúng ta không nhắc nhở một chút chương môn sư huynh sao?”

Thảo Thanh Tầm nhìn nàng một cái, không nói gì. Đào Hoa Yêu Cơ nhún nhát cười nói: “Nhắc nhở hẳn cái gì?”

Hoa Thiên Kiều hơi hơi thở dài, nói: “Điện tịch thượng ghi lại, tế bái thiên cơ thạch khi, khẳng định hội ngộ thấy tâm ma ảo cảnh, nếu là một cái không cẩn thận.....”

Tất cả mọi người không nói gì, thật lâu sau, Đào Hoa Yêu Cơ mới sâu kín nói: “Nếu là hấn liền này một quan đều quá không được, chúng ta đây vẫn là phân gia sản từng người ta đi.”

Mọi người trong lòng đều là trầm xuống, Tiên Hoa Linh Thảo Môn rách nát thành như bây giờ, liền linh mạch đều khô kiệt, thấy thế nào đều là không tiền đồ bộ dáng. Mà Đông Phương Vũ Bình kia thần bí khó lường thực lực là đại gia hiện tại duy nhất hy vọng. Nếu là hấn quá không được này một quan, kia vẫn là ai về nhà nấy ai tìm mẹ người ấy đi.

Nếu là Đông Phương Vũ Bình nghe được bọn họ nói chuyện, khẳng định sẽ mắng: Luôn có điều dân muốn hại trẫm a.....

Thạch cốc thật sự không lớn, cho nên cấm ở thạch trong cốc ương kia khối tử lạnh lớn nhỏ thiên cơ thạch liền có vẻ thực rõ ràng. Hơn nữa, thạch cốc chung quanh không có bất luận cái gì trang sức dùng hoa hoa thảo thảo, toàn bộ thạch cốc giống như một cái thật lớn thiên thạch hồ, một mảnh đỏ đậm, không có một ngọn cỏ. Cho nên, trung ương kia khối màu đen thiên cơ thạch liền càng thêm rõ ràng.

Vừa đi tiến thạch cốc, Đông Phương Vũ Bình liền cảm thấy trong lòng bất an, đặc biệt là đương hấn nhìn đến kia khối màu đen thiên cơ thạch thượng thường thường hiện lên một tia màu xanh biếc quang mang khi, trong lòng bất an liền càng thêm rõ ràng.

Này nima ngoài không gian rơi xuống đồ vật, sẽ không có cường phóng xạ đi? Còn có, ca tể bái thời điểm, sẽ không có dị hình Godzilla gì đó từ ngày đó cơ thạch nhảy ra tới muốn cắn nuốt ta đi? Ài, ngẫm lại đều khủng bố.

Bất quá, tới đều tới, tổng không thể tay không mà về đi. Tùy tiện cúi chào, ý tứ ý tứ hảo.

Đông Phương Vũ Bình ho nhẹ một tiếng, đối với thiên cơ thạch chấp tay, cúi chào. Trong miệng còn nhắc mãi: “Ân, chúc người thân thể khỏe mạnh, vạn sự như ý, cung hi phát tài!”

Thiên cơ thạch không hề phản ứng.

Đông Phương Vũ Bình ngượng ngừng cười cười: “Như vậy có thể đi? Có thể nói, ta đây đi rồi ha. Cúi chào ngài!”

Thiên cơ thạch vẫn như cũ không có phản ứng.

Đông Phương Vũ Bình về phía trước thật cẩn thận đi rồi một bước, cười hi hi nói: “Ân, cái kia, truyền thừa gì đó, cấp điểm nhắc nhở được không? Tùy tiện cấp điểm cái gì đều có thể lập. Con người của ta, thực hảo tổng cổ, thực dễ dàng thỏa mãn. Tỷ như, tùy tiện cấp cái Thần Khí gì đó, hoặc là Thần cấp công pháp cũng không tồi a, nga ha ha ha.....”

Thiên cơ thạch:.....

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, dù sao ta hiện tại có Lam Béo cùng bàn tay vàng, dựa vào này hai dạng khác biệt, hấn là hấn không kém. Không cần phải mạo hiểm đi tể bái này không biết thiên cơ thạch. Vạn nhất, nó ở ta trên người gieo điểm ngoại hình bảo tử hoặc là cấm chú gì đó, vậy mất nhiều hơn được.

Đông Phương Vũ Bình sau này lui lui, hỏi: “Kia, nếu như vậy, người xem a, ta bái cũng đã lạy, nói chuyện phiếm hai chúng ta lại liệu không đến cùng nơi đi, không bằng, ta trở về lạp? Ta cái này chương môn vào chỗ nghỉ thức, xem như hoàn thành ha? Đúng không?”

Thiên cơ thạch: Lão tử là một cục đá, người còn hy vọng ta toàn bộ miệng ra tới cùng người nói chuyện phiếm a.....

Đông Phương Vũ Bình thực cẩn thận trở về đi, giống phía sau thối lui. Dù sao, bên ngoài đám kia người cùng đại yêu, đều không có tư cách vào tới nơi này tể bái, bọn họ như thế nào biết lão tử đến không được đến truyền thừa đâu. Hắc hắc. Ta thật là quá thông minh.

Nghĩ thông suốt lúc sau, Đông Phương Vũ Bình lão đảo lắc lư trở về đi. Chính là, Đông Phương Vũ Bình vừa quay đầu lại, cả người liền không hảo.

Bởi vì, ra không được. Một đạo vô hình chương ngại giống như mềm dẻo da trâu, gắt gao ngăn trở Đông Phương Vũ Bình đường lui, không cho hấn rời đi.

Xem ra, không hoàn thành tể bái nghỉ thức, là đừng nghĩ đi ra ngoài. Nhưng là, như thế nào mới xem như hoàn thành tể bái nghỉ thức đâu? Đông Phương Vũ Bình lại không có được đến tiền nhiệm Tiên Hoa Linh Thảo Môn chương môn ân cần dạy bảo, hấn nào biết đâu rằng.

Chẳng lẽ còn muốn quỳ xuống ba quỳ chín lạy? Kia, chẳng phải là quá phong kiến.....

Nếu là dùng con đường ánh sáng đèn mờ ra thông đạo đi ra ngoài, kia bên ngoài người liếc mắt một cái là có thể nhìn ra Đông Phương Vũ Bình không có hoàn thành tể bái nghỉ thức, đến lúc đó, đối chính mình chương môn uy tín có tổn hại.

Tính, coi như là ở chơi thông quan trò chơi. Ca cũng không tin, ta còn tìm không đến đi ra ngoài biện pháp.

Đông Phương Vũ Bình hít sâu một hơi, lại chậm rãi hướng đi thiên cơ thạch, một đôi mắt khắp nơi tìm kiếm hoàn thành tể bái nghỉ thức rồi đi nơi này phương pháp.

Này tính hạ tâm tới nhìn kỹ, Đông Phương Vũ Bình vẫn là phát hiện một ít manh mối.

Thiên cơ thạch đích xác như Thảo Thanh Tầm theo như lời, chính thể giống một cái đại tổ ong. Nhưng là, tại đây tổ ong đình chớp, rõ ràng lưu ra một khối nhân công mở dấu vết. Đông Phương Vũ Bình đem thiên cơ la bàn lấy ra tới khoa tay múa chân một chút, ân, vừa vận tốt, có thể phóng đến hạ.

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, thật cẩn thận đem thiên cơ la bàn bỏ vào thiên cơ thạch khe lõm, sau đó lui ra phía sau hai bước, tĩnh chờ biến hóa.

Thiên cơ la bàn bỏ vào thiên cơ thạch lúc sau, toàn bộ thiên cơ thạch đã xảy ra rõ ràng biến hóa, những cái đó nguyên lai thường thường theo thiên cơ thạch hoa văn lưu chuyển một vòng lục quang, như là rót vào năng lượng giống nhau, bay nhanh lưu động lên.

Đông Phương Vũ Bình lại theo bản năng sau này lui lại mấy bước, chủ yếu là bởi vì, hôm nay cơ thạch bộ dáng, thoát nhìn muốn nổ mạnh dường như.

Bỗng nhiên, Đông Phương Vũ Bình nghe thấy ca thập một tiếng. Đông Phương Vũ Bình sửng sốt một chút, theo sau, hắn nhìn đến tạp thiên cơ thạch thiên cơ la bàn một phần thành hai, nứt thành hai nửa, lộ ra trung gian một cái hố nhỏ.

Đông Phương Vũ Bình không rõ nguyên do, UU đọc sách www.uukanshu.net lắm lắm: “Đây là có ý tứ gì a? Chẳng lẽ, hôm nay cơ thạch còn có được công đức hương công năng? Cái này hố nhỏ là đầu tẹ khẩu? Ngươi nơi này thu nhân dân tẹ sao?”

Đông Phương Vũ Bình thấy hôm nay cơ thạch không có nổ mạnh xu thế, chậm rãi đi đến thiên cơ thạch trước mặt, nghĩ nghĩ, lấy ra chương môn lệnh bài, đối với kia hố nhỏ khoa tay múa chân nửa ngày, cười nói: “Ta đã biết, nơi này hẳn là muốn cấm vào chương môn lệnh bài, đúng không?”

Bất quá, nghe nói Đỗ Tinh Tinh lúc sau tam nhập chương môn đều không có được đến chương môn lệnh bài, kia bọn họ lại là như thế nào hoàn thành tế bái nghi thức đâu?

Mặc kệ nó, ta có thể hoàn thành là được.

Chương môn lệnh bài cấm vào lúc sau, thiên cơ thạch phản ứng càng thêm mãnh liệt, kia lục quang không chỉ có ở thiên cơ thạch mặt ngoài lưu chuyển, lại còn có thâm thấu ra tới, bắn tới giữa không trung.

Đông Phương Vũ Bình hoảng sợ, ta đi, mới cấm ngươi một chút, ngươi liền cao trào, nếu là phía trước vài vị chương môn nhân tế bái thời điểm đều có chương môn lệnh bài, vậy ngươi chẳng phải là muốn sáng đến nổ mạnh?

Đông Phương Vũ Bình còn không kịp phun tào, chỉ thấy một đạo lục quang từ chương môn lệnh bài thượng bắn thẳng đến không trung, trong phút chốc, biến mất không thấy.

Đông Phương Vũ Bình: Đừng gạt ta, ta biết, này khẳng định là ngươi hướng ra phía ngoài vũ trụ phi thuyền vũ trụ gửi đi tín hiệu, ngoại tinh nhân hạm đội chuẩn bị muốn đổ bộ, đúng không! Ai nha nha, sự tình đại điều, ta có phải hay không hẳn là chạy nhanh chuẩn bị trốn chạy lẹ? Không được, ta phải tìm Lam béo mượn một con thuyền phi thuyền vũ trụ trước.

Ai nha, Lam béo đâu?

Ta đi, giống như vừa rồi tiến vào thạch cốc thời điểm, Lam béo còn đi theo Đông Phương Vũ Bình phía sau, nhưng là, Lam béo giống như vào không được thạch cốc, bị che ở bên ngoài. Không được, đến chạy nhanh hoàn thành tế bái nghi thức, đi ra ngoài tìm Lam béo. Bên người không có Lam béo đạo cụ, trong lòng không yên ổn a.

Liền ở lục quang bắn về phía không trung đồng thời, Thiên Vương Sơn nắm đại tiên môn, đều thu được cảm ứng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: truyền nhân?

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Thiên Vương Sơn vạn cửa đá tông môn nơi dừng chân vạn thạch cốc, toàn bộ môn phái, nơi nơi đều là hình thù kỳ quái cục đá.

Bỗng nhiên, một cục đá động. Chỉ nghe một trận bùm bùm loạn hưởng, một cái toàn thân đều treo hòn đá lão nhân đứng lên, hắn mông phía dưới, một khối lục cục đá lấp lánh tỏa sáng.

Lão nhân đối với không có một bóng người cự thạch đôi nói: “Chương môn, này tảng đá bảo nổi, hào năng.”

Cự thạch đôi truyền đến một cái lười biếng thanh âm “Nóng lên a? Ân, có thể là người ngủ ở kia trên tảng đá lâu lắm, bên trong cục đá bảo bảo có phải hay không muốn phu hóa? Người bắt được phu hóa thất đi thử thử.”

Một cái khác khàn khàn thanh âm nói: “Chương môn, đó là Tiên Hoa Linh Thảo Môn kia tảng đá.”

Chương môn thanh âm dừng một chút, hỏi: “Ý của người là, Tiên Hoa Linh Thảo Môn lại tro tàn lại cháy?”

Không có người trả lời.

Chương môn thờ dài một tiếng, nói: “Thạch ngọc, thạch phong, các người hai cái đi Thiên Cơ Hạp Cốc bên kia xem xét một phen. Nhớ kỹ, an toàn đệ nhất, tiểu tâm vì thượng.”

“Là!”

Cự thạch đôi, hai khối không chớp mắt đá xanh đột nhiên biến thành hình tròn thạch cầu, sau đó theo sơn gian đường nhỏ, lăn đi rồi.

Đúng vậy, liền như vậy lăn đi.

Thiên Vương Sơn phi ngư môn tông môn nơi dừng chân bích ba đàm, đây là một cái giấu ở trong rừng rậm hồ sâu, bích ba vạn khoảnh, sâu không lường được. Đây đàm chỗ sâu trong, một cái trang sức vô số dạ minh châu dường như đá quý huyết động, hai điều con cá nhỏ đang ở vui sướng chơi đùa. Chỉ là này hai điều tiểu ngư có chút bất đồng, chúng nó phần lưng, trường hai cái cánh.

Hai điều tiểu ngư đang ở này đảo khẩu huyết động giữa không trung luyện tập dùng tân sinh cánh bay lượn, chơi đùa thật sự vui sướng. Đột nhiên, trong đó một cái màu đỏ tiểu ngư trên người lục quang chợt lóe, thân thể tức khắc mất đi khổng lồ, rơi xuống đến trong nước.

Vừa đến trong nước, kia màu đỏ tiểu ngư lập tức biến trở về hình người, một cái nhỏ xinh đáng yêu tiểu nữ hài nhi ụy khuất ghé vào trên mặt nước, cái miệng nhỏ dẫu, nước mắt lưng tròng.

Một khác điều tiểu ngư cũng chạy nhanh rơi xuống, hóa thành một cái cung trang nữ tử, dẫm mặt nước đi tới, bế lên tiểu nữ hài nhi, hỏi: “Làm sao vậy, oa oa? Có phải hay không phi ngư thuật còn chưa đủ thuần thực a?”

Oa oa nước mắt lập tức biểu ra tới, khóc ròng nói: “Không phải oa oa phi ngư thuật không thuần thực, mà là oa oa ngực đau. Nơi này, nơi này.”

Cung trang nữ tử cúi đầu nhìn nhìn oa oa ngực, duỗi tay vuốt ve một phen, hỏi: “Làm sao vậy, oa oa té bị thương sao?”

Oa oa duỗi tay lấy ra một cây vòng cổ, vòng cổ là dùng trân châu xuyên thành, nhưng là ở trân châu vòng cổ trung gian, còn xuyên một viên màu xanh biếc tinh thạch.

Oa oa nói: “Mụ mụ, này viên cục đá, hảo năng, hảo năng, oa oa đau.”

Cung trang nữ tử thần sắc biến đổi, theo sau lăm bầm lâu bầu tiếp nhận vòng cổ, nói: “Tiên Hoa Linh Thảo Môn, bọn họ còn có truyền nhân sao?”

Oa oa khóc lóc nói: “Mụ mụ, ta chán ghét cái này liên. Ta từ bỏ.”

Cung trang nữ tử thờ dài một tiếng, nói: “Oa oa, đây là người ba ba để lại cho người. Người muốn bảo quản hảo. Ai, tính, ta tạm thời bảo quản một đoạn thời gian, chờ người trưởng thành trả lại cho người.”

Oa oa không khóc, mờ to hai mắt hỏi: “Mụ mụ, mụ mụ, ba ba đi đâu vậy?”

Cung trang nữ tử thần sắc lạnh lùng, đáp: “Đã chết.”

Oa oa ngây ngẩn cả người, theo sau lại khóc lên.

Cung trang nữ tử cũng không có lại để ý tới oa oa, mà là đối với bên cạnh không khí nói: “Ngọc trinh, ngọc hương, các người hai cái đi Thiên Cơ Hạp Cốc tìm hiểu một chút tin tức, nhớ kỹ, không cần gây chuyện, đi sớm về sớm.”

Trong nước nhảy ra hai điều phi ngư, hóa thành hình người, đáp ứng rồi một tiếng, lại biến thành phi ngư, vào nước mà đi.

Cung trang nữ tử lại bắt đầu an ủi oa oa, nhưng nàng lại không khỏi thờ dài nói: “Hôm nay vương sơn chỉ sợ lại muốn phiên khỏi huyết vũ tinh phong.”

Thiên Vương Sơn cổ hình môn tông môn nơi dừng chân vạn hình sơn, một đoàn tu sĩ, đang ở bắt chước đủ loại động vật tư thế, bãi POSS, ngăn chính là ban ngày, vẫn không nhúc nhích, so trạm quân tư còn nghiêm túc.

Chẳng qua, này đó tu sĩ, động vật tư thế bãi đến lâu rồi, bọn họ thân thể cư nhiên bắt đầu phát sinh biến hóa, chậm rãi biến thành bọn họ bắt chước động vật bộ dáng. Có biến thành lão hổ, có biến thành gấu xám, có biến thành tiên hạc, còn có biến thành lão thử. Chỉ chớp mắt, chính là mãn sơn dã thú.

Chẳng qua, có tu sĩ rõ ràng là pháp thuật không quá quan, đứng đứng, trong chớp lát biến thành động vật, trong chớp lát lại đánh hồi nguyên hình. Có

thậm chí là nửa người hình người nửa người động vật, khiến cho cùng bán thú nhân dường như.

Tỷ như, bên kia đại thụ hạ, liền đứng hai cái mập mạp. Bọn họ bắt chước chính là lợn rừng. Bởi vì, pháp thuật không quá quan, làm cho bọn họ nửa người trên là lợn rừng bộ dáng, nửa người dưới là hình người. Nếu là Đông Phương Vũ Bình ở chỗ này, nhất định sẽ hô lớn: Đánh quái lạ, đánh quái lạ! Đại gia tới xoát hồng lợn rừng a. ....

Liền ở các tu sĩ luyện tập pháp thuật đang ở sung sướng thời điểm, trên bầu trời lao xuống tới một con điều hầu, bay đến một viên già nua cây tùng hạ, hồi phục thành một cái trung niên nam tử hình người, đối với cây tùng chấp tay nói: “Chường môn, cảm địa mật thất có tình huống, hoàng trưởng lão làm ngài qua đi một chút.”

Cây tùng đang ở phơi nắng đầu, không thể nào tương động, hần nhàn nhạt hỏi: “Làm sao vậy?”

Trung niên nam tử thấp giọng nói: “Tiên Hoa Linh Thảo Môn kia viên lục đá quý, có phản ứng.”

Cây tùng lớn tức khắc run lên, theo sau hóa thành một cái tóc trắng xoá lão nhân, ngay sau đó lại hóa thành một cái thật lớn bạch lang, hướng tới cảm địa chạy tới, trung niên nam tử cũng lại lần nữa hóa thành điều hầu theo sát sau đó, lưu lại một đám tu sĩ không biết đã xảy ra sự tình gì.

Thiên Vương Sơn được nông môn tông môn nơi dừng chân thần dược sơn cốc, một đám lão nông trang điểm tu sĩ, đang ở từng khối che kín cấm chế được ngoài ruộng chăm sóc các loại dược thảo. Nhất phái thể ngoại đào nguyên bộ dáng.

Chẳng qua, thỉnh thoảng có một ít dược nông từ dược ngoài ruộng rút ra một gốc cây dược thảo, sau đó nguyên lành nuốt phục. Theo sau, này đó dược nông liền hóa thành một bãi huyết nhục, chiếu vào dược ngoài ruộng. Đồng thời, ở mặt khác một ít dược ngoài ruộng, ngẫu nhiên có từng cây dược thảo đột nhiên bỗng nhiên trường cao lớn lên, sau đó đổi hình người. Cho người ta cảm giác thực quý dị.

Ở thần dược sơn cốc bên cạnh một khối không chớp mắt dược ngoài ruộng, một cái lão nhân đang ở ý đồ nuốt vào một viên củ từ, UU đọc sách www.ukanshu.net chuẩn bị đem chính mình biến thành khoai tây.

Bỗng nhiên, trước mặt hần một gốc cây thúy lục sắc dược thảo bốc cháy lên màu xanh biếc ngọn lửa, lão nhân kia ném xuống củ từ, cẩn thận nhìn chăm chăm này cây thúy lục sắc dược thảo nhìn nửa ngày, sau đó hần hướng tới không trung bắn ra hai trương thảo điệp.

Không bao lâu. Hai người trẻ tuổi đi vào lão nhân trước mặt, cung kính hành lễ, hỏi: “Không biết chường môn gọi đến, có gì phân phó?”

Dược nông môn chường môn thờ dài một tiếng, nói: “Các ngươi nghe nói qua Tiên Hoa Linh Thảo Môn sao?”

Đứng ở phía trước người trẻ tuổi nghĩ nghĩ, nói: “Ngài là nói, một trăm năm trước, chúng ta cái kia đối thủ cạnh tranh? Hiện giờ đã xuống dốc, giống như phân liệt thành cái gì Hoa Môn cùng thảo môn.”

Dược nông môn chường môn gật đầu nói: “Đúng là nơi đó. Bọn họ truyền nhân xuất hiện. Các ngươi hai cái, đi Thiên Cơ Hạp Cốc nhìn xem đi, nói không chừng, có thể có chút thu hoạch.”

Thiên Vương Sơn trường sinh môn tông môn nơi dừng chân vạn tuế động, một đám lão nhân lão thái thái đang ở ngủ gà ngủ gật. Bỗng nhiên, một cái đầy mặt nếp nhăn lão nhân kêu lên: “Lão bát tử, tướng quân, nên ngươi chơi cò!”

Này thanh kêu to, bưng tỉnh vạn tuế trong động đại bộ phận lão nhân lão thái thái, bọn họ mắt buồn ngủ mông lung cùng kêu lên hỏi: “Ngươi ở kêu ta?”

Kia đầy mặt nếp nhăn lão nhân sững sốt một chút, theo sau cười to nói: “Ha ha ha, như thế nào trong chốc lát không thấy, các ngươi đều biến thành lão bát tử lạp?”

Mọi người cùng nhau giật dựng trung. Chỉ: “Lăn!”

Đầy mặt nếp nhăn lão đầu nhi không cho rằng nhục phản cho rằng vinh. Thường thường như vậy đùa giỡn một chút đại gia, thực vui vẻ a.

Lão đầu nhi trước mặt, có một cái thạch hộp, thạch hộp bên trong, một khối màu xanh biếc cục đá lấp lánh tỏa sáng nóng lên.

Lão đầu nhi cầm lấy cục đá, nhìn nhìn, tùy tay ném tới một bên tối om.

Cái gì ngoạn ý nhi a, lóc chọt lóc, chói mắt tình, ảnh hưởng lớn gia ngủ, ném.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: tông môn mật kho

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Nếu Đông Phương Vũ Bình có thể nhìn đến Thiên Vương Sơn năm đại tiền môn lúc này tình huống, hẳn nhất định sẽ hò hét nói: Không phải đâu? Đây đó rốt cuộc là nhân loại vẫn là Yêu tộc a? Hoàn toàn nhìn không ra khác nhau a! Chẳng lẽ nói, cái gọi là tu tiên chính là nhân loại hướng Yêu tộc bộ dáng tu luyện, Yêu tộc hướng nhân tộc bộ dáng tu hành?

Nhưng mà, Đông Phương Vũ Bình hiện tại còn bị nhốt ở thạch trong cốc, ra không được.

Bái cũng đã bai, thiên cơ la bàn cùng chương môn lệnh bài cũng đều lộn lên rồi, nhưng chính là ra không được.

Ngày đó cơ thạch hướng bầu trời bắn một phát lúc sau, liền lại vô động tĩnh, liền khắp nơi du tẩu lục quang cũng đã không có.

Chờ đến phiên, Đông Phương Vũ Bình đi lên đi, đem chương môn lệnh bài gỡ xuống tới, ngoạn ý nhi này cũng không thể ném. Chương môn lệnh bài gỡ xuống tới lúc sau, kia chia làm hai mảnh thiên cơ la bàn cũng khép lại, lại biến thành một khối.

Đông Phương Vũ Bình thuận tay đem thiên cơ la bàn cũng gỡ xuống tới, xoay người phải đi khi, bỗng nhiên nghe thấy “Đình” một tiếng giòn vang, bước chân tức khắc không tự chủ được ngừng lại. Vô hấn, này thanh âm quá quen thuộc, hiện tại trong trò chơi, mỗi khi tuôn ra đá quý trang bị chờ đồ vật khi, phần lớn dùng chính là thanh âm này, thật sự là quá giòn, quá sung sướng.

Chẳng lẽ là tể bai xong, bạo trang bị lạp?

Quay đầu nhìn lại, vây quanh thiên cơ thạch đạo qua một vòng, phát hiện xích hồng sắc trên mặt đất đột nhiên nhiều ra một khối màu xanh biếc tinh thạch.

Đông Phương Vũ Bình do dự nửa ngày, ngoạn ý nhi này, lai lịch không rõ, muốn hay không đâu?

Vui đùa cái gì vậy, vào được bảo sơn há có thể tay không mà hỏi!

Liền tính này lục tinh thạch không phải Thảo Thanh Tầm nói truyền thừa gì đó, đương lục đá quý bán, cũng có thể tránh cái tam dưa hai táo đi.

Duy nhất lo lắng chính là, có phóng xạ sao?

Đông Phương Vũ Bình vui rạo rực đuổi tay nhặt lên lục tinh thạch, đúng lúc này, Đông Phương Vũ Bình trên người nữ yêu khăn che mặt tuôn ra một đạo hộ thuẫn, chặn một lần công kích.

Đông Phương Vũ Bình sừng sốt một chút, là ai ở trong tối tính ta?

Chung quanh một mảnh an tĩnh, cái gì cũng không có phát sinh.

Đông Phương Vũ Bình nhún nhún vai, mặc kệ nó.

Đông Phương Vũ Bình đã ngốc đủ rồi, cần thiết đi ra ngoài. Phương diện này quá buồn, hơn nữa tâm hoảng hốt. Cùng lắm thì, dùng con đường ánh sáng đèn.

Ai nha, lại quên mất, Lam béo bị che ở bên ngoài, không có vào. Mà kia con đường ánh sáng đèn quá lớn, Đông Phương Vũ Bình đều là đưa cho Lam béo bảo quản.....

Đông Phương Vũ Bình bắt đầu hoảng hốt, đi ra ngoài về sau, nhất định tìm Thảo Thanh Tầm lộn cái túi trữ vật, lại từ Lam béo nơi đó lộn một ít thực dụng đạo cụ mang ở chính mình bên người, để ngừa vạn nhất a.

Bất quá, may mắn lúc này đây, kia ngăn cản Đông Phương Vũ Bình cấm chế kết giới không có tái xuất hiện, Đông Phương Vũ Bình dễ dàng vượt qua kết giới, đi tới thạch cốc cửa cốc.

Cửa cốc chỗ, tất cả mọi người sợ ngây người, như thế nào nhanh như vậy liền ra tới a? Chẳng lẽ, Đông Phương Vũ Bình ở bên trong không gặp gỡ tâm ma ảo cảnh? Không có khả năng a!

Lam béo tiến đến Đông Phương Vũ Bình bên người, khóc hề hề nói: “Vũ Bình quân, người đi đâu a? Làm ta sợ muốn chết! Nếu là người không còn nữa, ta nhưng làm sao bây giờ? Ta còn muốn hỏi địa cầu đâu.....”

Đông Phương Vũ Bình một phen bẽ lên Lam béo, nhớ tới chính mình bị nhốt ở thạch trong cốc khi tâm hoảng ý loạn, tức khắc cảm khái nói: “Tiếp theo, ta không bao giờ sẽ đem người ném xuống. Vô luận đến nơi nào, chúng ta đều cùng nhau sống.”

Lam béo đột nhiên gạt đầu, ở cái này trong thế giới, trừ bỏ Đông Phương Vũ Bình, liền không còn có người có thể cùng hắn bình thường giao lưu. Người

biết trường kỳ không ai lý người hư không tịch tịch sao.....

Đào Hoa Yêu Cơ đi đầu, cùng nhau đối với Đông Phương Vũ Bình chấp tay hành lễ nói: “Chúc mừng chương môn chính thức vào chỗ!”

Đông Phương Vũ Bình vuốt ve Lam béo đầu, ha hả cười: “Miễn lễ.”

Thảo Thanh Tầm lược hiện nôn nóng hỏi: “Chương môn sư huynh, người đạt được truyền thừa sao?”

Đông Phương Vũ Bình lấy ra màu xanh biếc tinh thạch, hỏi: “Người nói chính là cái này sao? Đây cục đá có ích lợi gì?”

Đào Hoa Yêu Cơ đám người đại hi, Thảo Thanh Tầm vội la lên: “Đúng là cái này. Cái này kêu thiên cơ thần thạch, lịch đại chương môn nhân đều có thể từ giữa tìm hiểu đến kinh thiên hám mà công pháp.”

Đông Phương Vũ Bình cầm màu xanh biếc tinh thạch đối với thái dương chiếu chiếu? Hỏi: “Như thế nào tìm hiểu?”

Đào Hoa Yêu Cơ mỉm cười nói: “Chủ nhân, cái này không vội, từ từ tới. Chỉ cần ngài đem tâm tư đặt ở thiên cơ thần thạch mặt trên một ngày nào đó, sẽ có điều đến.”

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, cười nói: “Quản hản như vậy nhiều đâu. Chuyện này ta không vội. Bất quá, ta nơi này đảo còn có kiện việc gấp nhĩ.”

Thảo Thanh Tầm hỏi: “Chuyện gì nhĩ?”

Đông Phương Vũ Bình cười hắc hắc, nói: “Ta hiện tại nhu cầu cấp bách một cái túi trữ vật linh tinh đồ vật, các người ai có bao nhiêu? Cho ta một cái. Đương nhiên, ta cũng có thể dùng đồ vật cùng các người đổi, có ai muốn ăn gà nướng sao?”

Hoa Thiên Kiều cười nói: “Cái này dễ dàng. Chương môn sư huynh người trên tay có chương môn lệnh bài, là có thể mở ra tông môn mật kho. Bên trong có các loại đan dược, pháp bảo cùng linh thạch chờ tài nguyên. Một cái túi trữ vật, chút lòng thành mà thôi.”

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha: “Phải không, còn có loại này hảo địa phương, như thế nào không nói sớm a. Xem ra, vẫn là đại tông môn nội tình thâm hậu a. Thanh tìm, phía trước dẫn đường, đi mật kho!”

Thảo Thanh Tầm gật đầu nói: “Đi theo ta.”

Dọc theo đường đi, Đông Phương Vũ Bình đều thực hưng phấn, rốt cuộc có thể kiến thức một chút trong truyền thuyết tu sĩ đan dược cùng pháp bảo linh tinh đồ vật, một chữ, sáng!

Thảo Thanh Tầm tiến đến Đông Phương Vũ Bình bên người, UU đọc sách www.uukanshu.net lặng lẽ nói: “Chương môn sư huynh, tông môn mật kho tài nguyên chính là chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn phục hưng căn bản, không thể nhẹ động. Chờ lát nữa, người cần phải tưởng hảo như thế nào phân phối các hạng tài nguyên nga.”

Đông Phương Vũ Bình sừng sốt một chút, hỏi: “Phân phối? Ý của người là, tông môn mật kho tài nguyên không phải quá nhiều?”

Thảo Thanh Tầm cười khổ một tiếng, nói: “Tổ sư gia lưu lại tông môn mật kho, tài nguyên là rất nhiều. Chỉ là, Tiên Hoa Linh Thảo Môn này mấy trăm năm bị thua, khiến cho mật kho tài nguyên chỉ có chỉ ra không có thu vào, chờ đến Tiên Hoa Linh Thảo Môn phân liệt khi, thảo môn cùng Hoa Môn đệ tử, đã đem mật kho tài nguyên chia cắt sạch sẽ.”

Đông Phương Vũ Bình thiếu chút nữa chửi ầm lên, đều chia cắt sạch sẽ, chúng ta đây còn đi mật kho làm gì?

Hoa Thiên Kiều thấy Đông Phương Vũ Bình sắc mặt không tốt, vội vàng giải thích nói: “Thanh tìm sư muội ý tứ là, tông môn mật kho phòng tài nguyên đã dùng xong rồi. Nhưng là, tổ sư gia còn để lại một cái dự phòng mật kho, chỉ có kiểm giữ chương môn lệnh bài, mới có thể mở ra. Nơi đó mật, hản là còn có một ít tài nguyên.”

Đông Phương Vũ Bình chớp chớp mắt, này Đỗ Tinh Tinh vẫn là cái diệu nhân nhĩ a, làm việc còn biết dành trước?

Liền không linh kia độc miệng cũng thờ dài: “Đỗ Tinh Tinh người này, tâm tư kín đáo, làm người xử thế tích thủy bất lậu. Chỉ tiếc, tâm tính lương bạc, phúc duyên không đủ, cuối cùng vẫn là không vội một hồi, người chết môn diệt, hai bàn tay trắng a.”

Hồ Thiên Thiên thuận miệng phản bác một chút: “Ít nhất, hản cho chúng ta để lại chương môn mật kho tài nguyên, đây mới là chúng ta hy vọng.”

Hai người lại muốn giằng co, Đào Hoa Yêu Cơ hừ lạnh nói: “Đừng nói nhao nhao.”

Đông Phương Vũ Bình cười nói: “Chỉ cần có túi trữ vật, ta liền thỏa mãn lập. Thanh tìm, còn chưa tới sao?”

Thảo Thanh Tầm thờ dài một tiếng, đem mọi người đợi cho Truyền Tống Trận trước mặt, trịnh trọng nói: “Chương môn sư huynh, người cần phải trong lòng hiểu rõ mới được a.”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: tạp vật

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Đông Phương Vũ Bình sờ sờ Lam béo, cười nói: “Ta làm việc, các ngươi phóng một vạn cái tâm, đi thôi.”

Mọi người bước vào Truyền Tống Trận, chớp mắt sau, mọi người liền tới tới rồi một cái bịt kín trong sơn động. Trong sơn động có một cái rộng mở đại sảnh, đủ để dung hạ mấy nghìn người.

Sơn động bên trong, xây cất một tòa đại môn, trên cửa lớn có khắc ba chữ: Đại bảo động.

Đông Phương Vũ Bình cười nói: “Tên này lấy được, rất có ta phong phạm sao.”

Nhưng mà, tất cả mọi người đều không chú ý nghe hắn chuyện cười, tất cả mọi người ở quan sát toàn bộ đại bảo trong động tình huống, hy vọng có thể có điều thu hoạch. Rất cuộc, tu tiên trên đường, không có tài nguyên kia chính là không được.

Thảo Thanh Tâm mang theo đại gia đi vào đại môn, bên trong cánh cửa xuất hiện một loạt lỗ nhỏ, từ tả đến hữu cùng sở hữu chín, cửa động thượng phân biệt có khắc: Công, pháp, khí, đan, phù, vật, tạp, yêu.

Không cần phải nói, tất cả mọi người đều minh bạch, này đó tự đại biểu chính là này chín lỗ nhỏ gửi tài nguyên phân loại.

Nhưng mà, này đó lỗ nhỏ, hiện tại đều là đại môn rộng mở, bên trong trống không một vật.

Thảo Thanh Tâm cũng không vô nghĩa, mang theo đại gia trực tiếp đi đến khắc có “Tạp” tự lỗ nhỏ nội, đi tới một mặt vách đá trước.

Lỗ nhỏ nội hiện giờ chỉ còn lại có một viên dạ minh châu, mặt đất vách tường sạch sẽ đến như là bị cầu liếm quá giống nhau. Thảo Thanh Tâm đứng thẳng vách đá cùng địa phương khác vách đá không sai biệt lắm, duy nhất khác nhau chính là kia vách đá trên đỉnh, có một cái hố nhỏ.

Thảo Thanh Tâm chỉ vào kia hố nhỏ nói: “Chương môn sư huynh, chính là nơi đó, ở kia cơ quan cắm vào chương môn lệnh bài, mật kho là có thể mở ra.”

Đông Phương Vũ Bình nhìn nhìn, xấu hổ nói: “Có điểm cao.....”

Hoa Bách Mị cướp nói: “Kia, không bằng ta tới. Hảo sao, chương môn sư huynh?”

Đương nhiên các ngươi tới rồi. Khi dễ ta diện ảnh xem đến thiếu sao? Giống loại này có cơ quan địa phương, rất nhiều thời điểm đều có bấy rập, có vấn đề các ngươi không thượng, chẳng lẽ ta thượng? Ta chính là chương môn đầu!

Đông Phương Vũ Bình tùy tay lấy xuất chương môn lệnh bài, Hoa Bách Mị hứng thú bưng bưng tiếp nhận chương môn lệnh bài, nhẹ nhàng nhảy, bay đến kia cơ quan trước.

Đông Phương Vũ Bình bất động thanh sắc sau này lui một bước, lại xem những người khác, đều ở tập trung lực chú ý chờ đợi mật kho mở ra. Cũng không biết bọn họ rốt cuộc là kẻ tài cao gan cũng lớn vẫn là đều là ngốc.

Hoa Bách Mị đem chương môn lệnh bài bỏ vào cơ quan, an an tĩnh tĩnh, không có bấy rập.

Đông Phương Vũ Bình xấu hổ cười cười, xem ra là chính mình đa tâm.

Sau một lát, mọi người trước mắt hiện lên một đạo lục quang, theo sau, trước mặt vách đá biến mất, thay thế chính là một cái tiểu sơn động.

Mọi người đại hi, Đông Phương Vũ Bình nhìn đen nhánh tiểu sơn động, cười nói: “Thật là có mật kho a!”

Đào Hoa Yêu Cơ đối với Đông Phương Vũ Bình nói: “Mật kho đã khai, chương môn trước hết mời.”

Mọi người đều chờ Đông Phương Vũ Bình đi vào trước. Nhưng Đông Phương Vũ Bình vẫn là sợ hãi có bấy rập, may mắn nữ yêu khăn che mặt sớm đã bỏ sung năng lượng hoàn thành, tổng không thể ở môn nhân đệ tử trước mặt mất mặt, đúng không.

Chỉ là, bên trong hào hắc nga! Đùng rồi, các ngươi có đèn pin sao?

Đào Hoa Yêu Cơ: Ngươi nói chính là dạ minh châu vẫn là chiếu sáng thuật?

Đông Phương Vũ Bình chuyển hướng Lam béo: “Hào đi, béo huynh, ngươi có đèn pin sao?”

Lam béo nghĩ nghĩ, lấy ra một phen phóng đại đèn cùng thu nhỏ lại đèn, cười nói: “Còn có rất nhiều, chính ngươi tuyển đi.”

Đông Phương Vũ Bình: Ta tuyển ngươi muội! Ngươi nha, thứ nguyên túi liền không có bình thường một chút đèn pin sao!

Tĩnh, may mắn, ca có đi động!

Hơn nữa có rất nhiều rất nhiều đi động, ai kêu ta có kiến trúc mô hình chế tạo cơ có thể chế tạo hơi cơ lại mô hình đâu!

Lấy ra đi động, dùng kính lúp phóng đại gấp hai, click mở đèn pin công năng, một đạo lượng màu trắng quang, trực tiếp chiếu sáng mặt kho.

Cái này kêu khoa học kỹ thuật thay đổi sinh hoạt!

Mọi người hướng mặt kho vừa thấy, đầu tiên ánh vào đôi mắt, cư nhiên là một khối cao cao đại đại tám bia đá. Bia đá có khắc một loạt tự: Điều nói là tạp vật kho lập, bên trong đương nhiên chỉ có một ít tạp vật lập, hơn nữa là ta tư nhân vật phẩm, uy uy uy, không cần tùy tiện lộn xộn nga, tiểu tâm ta đem người nhốt lại uy tiểu đào hoa! Lạc khoản: Đỗ Tĩnh Tĩnh.

Đông Phương Vũ Bình nhìn không được phun tào: Tiên Hoa Linh Thảo Môn tổ sư gia Đỗ Tĩnh Tĩnh thật là cái có cá tính tu sĩ a!

Mọi người nhìn không được liếc mắt một cái Đào Hoa Yêu Cơ, nhưng thấy nàng mặt không đổi sắc, đi vào mặt kho mọi nơi đánh giá.

Mọi người cũng đi vào cái này cái gọi là chương môn mặt kho, tức khắc hoàn toàn thất vọng.

Nơi này quả nhiên là cái tạp vật kho a!

Mặt kho, bày một ít bàn ghế cái cuộc cái cuộc thùng nước linh tinh tạp vật. Điều là chút vật phẩm, đối tu sĩ tới nói, cơ bản vô dụng. Hơn nữa bởi vì tuổi tác xa xăm, không ít tạp vật sớm đã hủ bại, không hề giá trị.

Cái gì đan dược pháp bảo công pháp gì đó, giống nhau không phát hiện.

Hoa Thiên Kiều cùng Thảo Thanh Tầm các nàng đều nhìn không được lắc đầu thở dài, liền kém không rót nước mắt.

Cái này chương môn mặt kho cũng không lớn, mọi người liền lục xem một phen hứng thú đều không có, chỉ có Đào Hoa Yêu Cơ nhẹ nhàng đi vào tạp vật đôi, nơi này nhìn xem, nơi đó sờ sờ. Mọi người thấy nàng về mặt hoài niệm, như là này đó tạp vật gọi lên nàng cổ xưa hồi ức dường như.

Mọi người đều ở trong lòng tưởng: Đào hoa nương nương cùng Đỗ Tĩnh Tĩnh, quả nhiên có một chân a.....

Đông Phương Vũ Bình cũng đi theo Đào Hoa Yêu Cơ mặt sau, đi vào tạp vật đôi, hy vọng có thể tìm được điểm vàng bạc linh tinh tài vật, thật sự không có, lộng vài món phẩm tướng hoàn hảo đồ cổ ra tới, cũng có thể đổi điểm tiền tiêu nha. Hiện tại Tiên Hoa Linh Thảo Môn, thật sự là quá nghèo.

Tìm một vòng, không có gì tốt phát hiện, đang lúc Đông Phương Vũ Bình thở dài suy nghĩ phải rời khỏi khi, bỗng nhiên, hắn thấy được một quyển cổ xưa thư.

Quyển sách này không biết là dùng cái gì động vật thuộc da chế thành, UU đọc sách www.uukanshu.net đã trải qua mấy trăm năm thời gian, cư nhiên còn có thể bảo trì hoàn hảo không tổn hao gì bộ dáng. Đông Phương Vũ Bình đi ra phía trước, nhìn đến bìa mặt thượng viết: Trí ta thanh xuân!

Đông Phương Vũ Bình nhú mày, chẳng lẽ đây là Đỗ Tĩnh Tĩnh sổ nhật ký?

Chỉ mong hắn ở sổ nhật ký ghi lại một ít tu luyện công pháp, đừng tất cả đều là lông gà vò tới việc vặt vãnh a.....

Đông Phương Vũ Bình vừa mới khom lưng nhật lên sách cổ, bên người Đào Hoa Yêu Cơ liền bão nổi.

Chỉ thấy Đào Hoa Yêu Cơ trên người đột nhiên toát ra vô số tiểu hỏa đoàn, tiểu hỏa đoàn bay nhanh đánh về phía tạp vật đôi, đem sở hữu tạp vật đều bạc lửa.

Đông Phương Vũ Bình chạy nhanh nhảy ra, hỏi: “Uy uy, tiểu đào hoa, ngươi tưởng thiêu chết ta a?”

Đào Hoa Yêu Cơ vén áo thi lễ, nói: “Chủ nhân, đào hoa biết sai rồi. Cầu ngài tha thứ ta, hảo sao?”

Đông Phương Vũ Bình há miệng thở dốc, hảo đi, ngươi đem tư thái phóng như vậy thấp, ta còn như thế nào sinh khí đâu.

Mọi người thấy Đào Hoa Yêu Cơ về mặt trầm mặc bộ dáng, biết là này đó Đỗ Tĩnh Tĩnh tạp vật khiến cho nàng không tốt hồi ức, mắt không chế bão nổi.

Loại này thời điểm, vẫn là cách xa nàng một chút hảo a. Nếu là một không cẩn thận chọc tới đào hoa nương nương, người liền chờ làm phân bón hoa đi!

Cũng chỉ có Đông Phương Vũ Bình cái kia không hiểu tình huống cũng sẽ không xem sắc mặt gia hỏa mới như vậy ngu, dám chính diện ngành dỗi Đào Hoa Yêu Cơ.

Tuy nói hần Đông Phương Vũ Bình là chương môn nhân, nhưng là hiện tại, chương môn mật kho liền cùng hữu dụng mao đều không có, mọi người còn có tin tưởng đi theo Đông Phương Vũ Bình trọng chấn Tiên Hoa Linh Thảo Môn sao?

Không có, đương nhiên không có! Cho nên, Đông Phương Vũ Bình chương môn nhân địa vị, nguy ngập nguy cơ.

Đại gia tuy nói không đến mức phản kháng Đông Phương Vũ Bình, nhưng là, ít nhất sẽ không lại nghe hần bậy bạ cùng chuyện ma quỷ. Nhưng mà, Đông Phương Vũ Bình còn một bộ hoàn toàn không biết tình không rõ bộ dáng, ôm một quyển phá thư ở đâu nhĩ ngây ngô cười đầu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: sách cổ kho

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Kỳ thật Đông Phương Vũ Bình không phải ngốc tử, mở ra chương môn mật kho lúc sau mọi người trên mặt thất vọng biểu tình hần là xem rành mạch. Chính là, không ngốc, chính mình lại có thể làm sao bây giờ đâu? Chẳng lẽ Đông Phương Vũ Bình còn có thể tay không biến ra một đồng lớn đan được pháp bảo cho bọn hần a?

Cho nên đâu, Đông Phương Vũ Bình đành phải tiếp tục bảo trì mỉm cười. Mỉm cười, có thể cho người ám áp, cũng có thể cho người ta tin tưởng.

Nếu là lúc này, Đông Phương Vũ Bình cũng là vẻ mặt khóc tang, kết quả chỉ biết thảm hại hơn.

Đông Phương Vũ Bình trong lòng lặp lại nhắc mãi một câu: Nhân tâm tan, đội ngũ không hảo mạng a.

Mang theo một đám tiểu đệ lang bạt giang hồ, tổng so làm một cái độc hành hiệp muốn phương tiện nhiều. Huống chi, Đông Phương Vũ Bình liền không phải một cái nguyện ý sự tình gì đều vọt tới phía trước ngành mới vừa người.

Cho nên, Đào Hoa Yêu Cơ thái độ liền rất quan trọng. Đông Phương Vũ Bình đã sớm đã nhìn ra, tại đây một đám Tiên Hoa Linh Thảo Môn môn nhân bên trong, bọn họ đều phục Đào Hoa Yêu Cơ. Mà chính mình cái này chương môn, ở trong mắt bọn họ, kỳ thật vẫn là cái tay mơ.

Đông Phương Vũ Bình trong lòng thở dài: Thực lực quyết định hết thảy a.

Đào Hoa Yêu Cơ vẫn là một bộ râu rĩ không vui bộ dáng, mọi người cũng có chút không biết làm sao. Đông Phương Vũ Bình quyết định mở ra sách cổ nhìn xem, nói không chừng có thể tìm được hữu dụng đồ vật đâu.

Lấy Đỗ Tinh Tinh kia kỳ ba quỷ dị cá tính, nói không chừng hần tại đây sách cổ để lại cái gì công pháp bí tịch đâu.

Nhẹ nhàng mở ra sách cổ, sau đó, Đông Phương Vũ Bình thấy được một hàng tự: Uy uy uy, rốt cuộc là cái kia ngốc thiếu lật xem ta tư nhân vật phẩm a? Có biết hay không, nhìn lên người khác thanh xuân là không đạo đức hành vi a? Tiểu tâm thiên lỗi đánh xuống!

Đông Phương Vũ Bình: Ta đi! Có bản lĩnh, người tới phách ta a!

Đúng lúc này, Đông Phương Vũ Bình nghe được phía trên truyền đến một tiếng vang lớn, răng rắc.....

Đông Phương Vũ Bình lúc này mới phát hiện, chính mình thật sự bị sét đánh! Bởi vì chính mình bên cạnh, lôi quang lấp lánh không ngừng!

Hảo đi, người thắng. Bất quá, Đông Phương Vũ Bình cũng không có thua, bởi vì, nữ yêu khăn che mặt giúp hần chặn lại Đỗ Tinh Tinh thiết trí lôi điện bày rập công kích. Nữ yêu khăn che mặt, thật là cái thứ tốt a!

Nhưng mà, chương môn mật kho mọi người, cư nhiên không hề phản ứng.

Đông Phương Vũ Bình há to miệng: Như vậy đại tiếng sấm, các người cũng chưa thấy sao?!

Tại hạ một khắc, Đông Phương Vũ Bình ngây dại. Bởi vì, hắn phát hiện, người chung quanh nhóm phảng phất bị phóng ra định thân thuật giống nhau, vẫn không nhúc nhích.

Đây là làm sao vậy? Chẳng lẽ, ta lại trúng ảo thuật lập? Vẫn là, tất cả mọi người sắp bị người đoàn diệt?

Đang lúc Đông Phương Vũ Bình tâm hoảng hồn hoảng thời điểm, trong tay hắn sách cổ bỗng nhiên tuôn ra một trận mãnh liệt quang mang, đâm vào người không mở ra được mắt.

Quang mang tan hết, sách cổ kia hành tự biến mất không thấy, thay thế chính là từng hàng đồ án. Đây đó đồ án, thô xem là một đám ô vuông, mỗi cái ô vuông, đều họa một ít giống như trong trò chơi đàn được giống nhau đồ vật.

Đông Phương Vũ Bình phúc lâm tâm đến, trong đầu tức khắc nghĩ đến, chẳng lẽ, quyển sách này, mới là Đồ Tinh Tinh lưu lại chân chính chương môn mật kho?

Đông Phương Vũ Bình tập trung nhìn vào, sách cổ đệ nhất trang thượng viết “Đan được” hai chữ. Lại phiên đến đệ nhị trang, viết chính là “Pháp khí” hai chữ, lại sau này, có công pháp, bí tịch, yêu thú, bùa chú, tạp vật chờ. Sách cổ tổng cộng có chín trang, giống như đại bảo động giống nhau phân loại họa rất nhiều vật tư.

Đông Phương Vũ Bình nóng nảy, chỉ có tranh vẽ? Chẳng lẽ này chỉ là một quyển tu tiên tài nguyên sách tranh?

Chính sốt ruột khi, Đông Phương Vũ Bình duỗi tay một phách trang sách, lại phát hiện chính mình tay, lâm vào trang sách bên trong. Lại vừa thấy, trang sách ô vuông, cứ nhiên nhiên ra một bàn tay, kia đúng là Đông Phương Vũ Bình tay!

Đông Phương Vũ Bình đại hỉ, duỗi tay sờ đến đan được một tờ đệ nhất cách, nhéo một bao dùng màu xanh biếc tơ lụa dây lưng trang đan được, dùng sức ra bên ngoài một xả, một bao đan được tức khắc bị Đông Phương Vũ Bình đem ra.

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, quyển sách này, thật là chương môn mật kho gia! Phát lập!

Đông Phương Vũ Bình cười, người chung quanh nhóm khôi phục bình thường. Đại gia đang ở kinh ngạc, không biết Đông Phương Vũ Bình cười cái gì. Đột nhiên, tiêu tiền mất sắc thấy Đông Phương Vũ Bình trong tay nhiều ra một cái túi, ần có đan được thanh hương truyền ra tới.

Tiền nghi hoặc hỏi: “Chương môn sư huynh, người ở đâu nhi tìm được đan được a?”

Mọi người cũng đều phát hiện Đông Phương Vũ Bình trong tay túi, tức khắc trong lòng lửa nóng. Ngay cả biểu tình đại ra Đào Hoa Yêu Cơ cũng phục hồi tinh thần lại, nhìn chăm chăm kia màu xanh biếc tơ lụa túi sống sờ.

Đông Phương Vũ Bình đem túi mở ra, một cổ được hương ập vào trước mặt. Túi trang mấy chục viên tròn vo đan được. Đông Phương Vũ Bình kiến thức hữu hạn, không biết đây là cái gì, liền lấy ra một viên, ném cho Thảo Thanh Tầm, hỏi: “Thanh tìm a, đây là cái gì đan được a?”

Thảo Thanh Tầm tiếp nhận đan được, ở mọi người chú ý hạ phân rõ một chút, kìm nén không được trong lòng vui sướng, đáp: “Chương môn sư huynh, đây là dùng cho tăng lên chúng ta Luyện Khí kỳ tu sĩ tu vi Ngưng Khí Đan.”

Hoa Thiên Kiều cười, Hoa Bách Mị sốt ruột hỏi: “Sư huynh, còn có sao, còn có sao?”

Đông Phương Vũ Bình cúi đầu nhìn nhìn sách cổ trang sách, đan được kia một tờ đệ nhất cách đã biến thành trống không. Mà chính mình trong tay chỉ có mấy chục viên Ngưng Khí Đan, số lượng quá ít, chỉ sợ không đủ dùng nga.

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, không sợ, ta có Lam béo đạo cụ.

Đông Phương Vũ Bình đem Ngưng Khí Đan túi thả lại sách cổ trang sách ô vuông, lại lấy ra đệ nhị cách màu xanh biếc túi.

Lúc này đây, túi trang lại là ba cái bình ngọc. Lấy ra một cái bình ngọc, mở ra bình khẩu phong sáp, đảo ra một viên đậm lục sắc đan được, đưa cho Thảo Thanh Tầm, hỏi: “Đây lại là cái gì?”

Thảo Thanh Tầm trở nên kích động lên. Đây viên đan được, nàng không quen biết, nhưng là, đan được thượng nồng đậm được hương hơi thờ, UU đọc sách www.uukanshu.net làm nàng tâm thần kích động, vô pháp tự mình.

Đào Hoa Yêu Cơ nhìn thoáng qua, đáp: “Chủ nhân, đây là Trúc Cơ Kỳ về sau dùng ngưng dịch đan, có thể tăng lên Trúc Cơ Kỳ tu sĩ tu vi.”

Mật kho trừ bỏ những cái đó đại yêu, nguyên lai Hoa Môn cùng thảo môn đệ tử môn nhân, đều hít sâu một hơi, ngưng dịch đan a!

Hoa Thiên Kiều nhện không được hỏi: “Chương môn sư huynh, người ở nơi nào tìm được này đó đan được?”

Đông Phương Vũ Bình rất hào phóng đem trong tay sách cổ đi phía trước một đệ, nói: “Nặc, liền tại đây quyển sách a.”

Mọi người hướng trang sách thượng vừa thấy, không có nhìn đến bất luận cái gì đồ án, chỉ nhìn đến một hàng tự: Đây là chương môn nhân mới có thể xem

thư, các người muốn làm sao? Lăn một bên đi! Lạc khoản, Đổ Tinh Tinh.

Hào đi, tổ sư gia phong cách hành sự, không phải các nàng này đó đệ tử môn nhân có thể xem hiểu. Bất quá, nhìn đáng vẻ, Đông Phương Vũ Bình thật sự tìm được rồi tổ sư gia lưu lại chương môn mật kho! Chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn phục hưng có hi vọng rồi! Ít nhất, chúng ta này đó môn nhân đệ tử có cơ hội tăng lên chính mình tu vi lập! Sáng!

Hoa Thiên Kiều ngượng ngùng xoắn xít đối với Đông Phương Vũ Bình nói: “Chương môn sư huynh, ngài xem, này đó đan dược gì đó, có thể hay không phát một chút cho chúng ta a? Ta cùng mị nhi muội muội dừng lại ở luyện khí tám tầng đã thật lâu, chính là bởi vì không có đan dược, vẫn luôn rất khó đột phá đến luyện khí chín tầng. Nếu là có này đó đan dược, chúng ta là có thể thuận lợi đột phá. Chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn thực lực, thực mau là có thể tăng cường!”

Đông Phương Vũ Bình cười ha hả hỏi: “Hành a, không thành vấn đề. Người yêu cầu mấy viên Ngưng Khí Đan mới có thể đột phá đến chín tầng?”

Hoa Thiên Kiều vui mừng quá đổi, đầy mặt chờ mong nói: “Ta chỉ cần chín viên, chín viên đủ rồi.”

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, thần sắc bình tĩnh nói: “Đáng tiếc, ta trong tay chỉ có ba mươi mấy viên Ngưng Khí Đan, chúng ta môn nhiều như vậy Luyện Khí kỳ sư muội, này nhưng như thế nào phân a?”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: phục chế thực nghiệm

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Thảo Thanh Tầm cùng Hoa Môn mặt khác sư muội nhóm tức khắc sững sốt, chỉ có ba mươi mấy viên a, kia, thật sự hảo thiếu, không đủ phân!

Tức khắc, mật kho không khí trở nên ngưng trọng lên. Trừ bỏ những cái đó đại yêu, tất cả mọi người đều tưởng tăng lên chính mình tu vi, nhưng mà đan dược số lượng hữu hạn, Ngưng Khí Đan cho ai nhiều một ít, cho ai thiếu một ít, này liền muốn xem chương môn sư huynh ý tứ.

Trong lúc nhất thời, mọi người lại lần nữa ý thức được Đông Phương Vũ Bình tầm quan trọng. Đông Phương Vũ Bình chương môn địa vị trở nên rõ ràng vững chắc rất nhiều.

Có Đào Hoa Yêu Cơ chống lưng, Tiên Hoa Linh Thảo Môn môn nhân muốn từ Đông Phương Vũ Bình nơi này bắt được tu luyện tài nguyên, chỉ có thể nghĩ cách hống đến Đông Phương Vũ Bình vui vẻ mới được.

Đào Hoa Yêu Cơ nhìn sách cổ ánh mắt cũng trở nên chờ mong lên, nàng sâu kín hỏi: “Chủ nhân, bên trong còn có cái gì?”

Đông Phương Vũ Bình khép lại sách cổ, nhàn nhạt nói: “Phương diện này đồ vật chủng loại tương đối nhiều, nhưng số lượng đều hữu hạn. Chúng ta môn nhân đệ tử như thế nào phân phối này đó tu luyện tài nguyên, chỉ sợ phải hảo hảo thương lượng một phen mới được nga. Các người nói, đúng không?”

Hoa Thiên Kiều đám người liên thanh xưng là, Đào Hoa Yêu Cơ lại là phụt một tiếng nở nụ cười, nói: “Tông môn tài nguyên, như thế nào phân phối, tự nhiên là chương môn ngài định đoạt, còn thương lượng cái gì. Chỉ cần công bằng công chính, ta tưởng sẽ không có nhân tâm không phục, các người nói, đúng không?”

Mật kho tất cả mọi người trầm mặc một chút, theo sau chạy nhanh gật đầu. Bất luận là nhân loại tu sĩ vẫn là đại yêu, cũng không dám phản đối. Đào hoa nương nương uy danh, cũng không phải là đùa giỡn.

Đông Phương Vũ Bình thấy tất cả mọi người đều như thế thức thời, không sao không nháo, trong lòng thực vừa lòng. Tuy rằng, phương diện này có Đào Hoa Yêu Cơ vừa đe dọa vừa dụ dỗ nguyên nhân, nhưng ít ra, Đông Phương Vũ Bình cảm thấy chính mình ở môn có trọng lượng.

Ân, có thể cấp chính mình tạm thời an một cái tu luyện tài nguyên kho hàng tổng quản chức vụ.

Đông Phương Vũ Bình đem sách cổ kẹp ở dưới nách, ôm Lam béo, bình tĩnh nói: “Nếu đồ vật đã tìm được rồi, chúng ta đây về trước thiên cơ điện mới quyết định, như thế nào?”

Không ai phản đối. Đoàn người lại từ Truyền Tống Trận về tới thiên cơ điện.

Sách cổ tu luyện tài nguyên đích xác không nhiều lắm, nếu là binh quân phân phối, đối đại gia tu vi tăng lên nhưng không lớn. Nếu là chỉ cấp một hai cái môn nhân đệ tử, chỉ sợ những người khác không phục. May mắn, Đông Phương Vũ Bình đã nghĩ tới biện pháp giải quyết.

Một là lợi dụng phục chế kính, trực tiếp phục chế đan dược pháp bảo chờ tài nguyên. Chẳng qua, dùng phục chế kính phục chế ra tới đồ vật, cùng thực tế vật phẩm hình tượng đều là tương phản. Bất quá, đan dược hình tượng lại như thế nào tương phản, kia cũng là đan dược a. Duy nhất lo lắng chính là dược hiệu có thể hay không cũng là tương phản. Cái này yêu cầu thực nghiệm.

Nhị là, lợi dụng kính lúp, đem đan dược phóng đại hơn mười lần. Sau đó đem đan dược cất ra, chia làm hơn mười phần không phải có thể sao. Lại còn có thể vô hạn lặp lại phóng đại quá trình. Vẫn là muốn lo lắng chính là, phóng đại về sau, đan dược hiệu quả có hay không đi theo bị phóng đại, này cũng yêu cầu thực nghiệm.

Có giải quyết biện pháp, như vậy hiện tại Đông Phương Vũ Bình cần phải làm là, hồi tâm. Thu này đó vừa mới chính hợp môn nhân đệ tử tâm.

Nhưng mà, Đông Phương Vũ Bình ở thiên cơ trong điện ngồi xuống sau liền phát hiện, này đó tu luyện tài nguyên lực hấp dẫn thật sự là quá lớn. Chính mình còn không có phát uy đâu, tất cả mọi người biểu hiện dễ bảo, ngay cả những cái đó đại yêu cũng không ngoại lệ.

Đại yêu nhóm: Kia sách cổ có Luyện Khí kỳ cùng Trúc Cơ Kỳ bảo bối, nói không chừng cũng có chúng ta Kim Đan kỳ có thể sử dụng bảo bối đâu. ....

Hảo đi, nhìn một đám đầy mặt chờ mong, Đông Phương Vũ Bình tuyên bố, ta muốn đi làm thực nghiệm. Các ngươi ở chỗ này chờ ta.

Làm thực nghiệm? Mọi người vẻ mặt ngốc. Bức.

Đông Phương Vũ Bình cười Ngưu Bôn Bôn, thông qua Truyền Tống Trận về tới đại bảo động, sau đó lại một đầu chui vào chương môn mật kho (có Ngưu Bôn Bôn, nhảy cao điểm cấm chương môn lệnh bài gì đó vẫn là vấn đề sao).

Đông Phương Vũ Bình từ Lam béo nơi đó bắt được phục chế kính, lại lấy ra bản thân kính lúp, bắt đầu làm thực nghiệm.

Đầu tiên thực nghiệm chính là Ngưng Khí Đan.

Fục chế kính có thể thuận lợi phục chế ra Ngưng Khí Đan, nhưng là, phục chế ra tới Ngưng Khí Đan, nó hoa văn hoa văn gì đó đích xác cùng thật sự Ngưng Khí Đan là tương phản, cũng không biết hiệu quả như thế nào.

Đông Phương Vũ Bình một hơi dùng phục chế kính phục chế một trăm viên Ngưng Khí Đan. Bởi vì là lần đầu tiên sử dụng phục chế kính, nếu không phải Lam béo ở bên cạnh nhìn, Đông Phương Vũ Bình thiếu chút nữa đem chính mình cũng phục chế. ....

Nguy hiểm thật.

Theo sau, Đông Phương Vũ Bình lại dùng kính lúp phóng đại Ngưng Khí Đan.

Nhưng là, đương kính lúp đem Ngưng Khí Đan phóng đại đến một trăm lần lúc sau, chơi bất động.

Trên mặt đất Ngưng Khí Đan không hề phóng đại, mà Đông Phương Vũ Bình trong tay kính lúp cứ nhiên phát ra tư tư tư tiếng vang, như là muốn nứt ra rồi giống nhau.

Lam béo chạy nhanh nói: “Vũ Bình quân, không thể lại phóng đại! Ngươi này Ngưng Khí Đan gì đó, phóng đại nó yêu cầu năng lượng quá nhiều, kính lúp chịu đựng không nổi!”

Đông Phương Vũ Bình chạy nhanh dừng lại, lo lắng sốt ruột hỏi: “Béo huynh, ta này kính lúp sẽ không hỏng rồi đi?”

Lam béo nhìn nhìn kính lúp, nói: “Không có việc gì, ngươi đem kính lúp thu hồi tới, nghỉ ngơi một ngày, làm nó tự động bổ sung năng lượng, ngày mai lại có thể tiếp tục dùng.”

Đông Phương Vũ Bình cười hắc hắc, nói: “Béo huynh, ngươi xem, ta kính lúp năng lượng không đủ, ngươi có phải hay không lại lấy một cái kính lúp cho ta a?”

Lam béo nhìn Đông Phương Vũ Bình liếc mắt một cái, nói: “Buổi tối ta muốn ăn ngươi làm cá nướng!”

Đông Phương Vũ Bình vỗ vỗ bộ ngực, không thành vấn đề!

Lại từ Lam béo trong tay lửa đến một cái kính lúp, Đông Phương Vũ Bình trong lòng lại có chút mất mát. Tu Tiên Giới pháp tắc, giống như cùng địa cầu bên kia không giống nhau a. Lam béo đạo cụ tới rồi nơi này, UU đọc sách www.uukanshu.net cứ nhiên cũng bị hạn chế.

Bất quá, ngẫm lại cũng đúng. Nếu là, Lam béo đạo cụ ở cái này tu tiên trong thế giới có thể không hề hạn chế sử dụng, kia chính mình trên cơ bản liền có thể trực tiếp thành thần một đường nghiền đi qua.

Đông Phương Vũ Bình đem phóng đại sau Ngưng Khí Đan lung tung cất nấp lại xoa viên, sau đó dùng phóng đại sau túi trang, cười Ngưu Bôn Bôn về tới

thiên cơ điện.

Thiên cơ trong điện mọi người, sớm không có ăn uống hứng thú, một đám kiển chân chờ đợi, lại không dám thúc giục.

Chỉ có Đào Hoa Yêu Cơ cùng Thảo Thanh Tầm bình tĩnh chút. Kia mấy cái đại yêu, ngay cả không linh cùng quy nguyên đại sư cũng không bình tĩnh, rốt cuộc, bọn họ bị nhốt ở Băng Tuyết Sơn Cốc mấy trăm năm, bởi vì khuyết thiếu tu luyện tài nguyên, tu vi tăng lên đã rất chậm. Yêu tộc thọ nguyên cũng là hữu hạn, bọn họ đồng dạng sốt ruột.

Đông Phương Vũ Bình dẫn theo hai cái kỳ quái túi trở lại thiên cơ sau điện, mọi người đều mở to hai mắt, nhìn kia túi.

Đông Phương Vũ Bình đem hai cái túi đặt ở Đào Hoa Yêu Cơ trước mặt, mỉm cười nói: “Tiểu đào hoa, ngươi tu vi tối cao, giúp ta giám định một chút này hai túi đan dược hiệu quả như thế nào.”

Đào Hoa Yêu Cơ biết Đông Phương Vũ Bình có chút kỳ quái năng lực, nàng cầm lấy túi, mở ra nhìn kỹ.

Cái thứ nhất túi trang chính là phục chế ra tới Ngưng Khí Đan. Đào Hoa Yêu Cơ cầm phục chế Ngưng Khí Đan nhìn nhìn, lại dùng pháp lực dò xét một phen, nghi hoặc nói: “Chủ nhân, ngươi này đồ đan dược, từ ngoại hình cùng thành phần đi lên xem, đều rất giống Ngưng Khí Đan.”

Đông Phương Vũ Bình mở to hai mắt, hỏi: “Kia, này đồ có thể xem như Ngưng Khí Đan sao?”

Đào Hoa Yêu Cơ cười khổ một tiếng, nói: “Đáng tiếc, này đồ đan dược dược hiệu, lại là có độc. Chẳng những không thể tăng lên tu vi, còn có tán công nguy hiểm”

Mọi người sững sốt một chút, tình huống như thế nào? Chẳng lẽ nói, chương môn sư huynh được đến chương môn mật kho đều là loại này tán công Ngưng Khí Đan?

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 58: ta vì đan cuồng

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Đông Phương Vũ Bình mới lười đến giải thích đâu. Lại hỏi: “Kia này đệ nhị túi đâu?”

Đào Hoa Yêu Cơ dò xét một chút, cười nói: “Chủ nhân, ngươi này đệ nhị túi đan dược, hiệu quả nhưng thật ra cùng Ngưng Khí Đan giống nhau như đúc. Chỉ là, vì sao ngươi này đồ Ngưng Khí Đan đều không thành hình a? Lớn lớn bé bé lung tung rối loạn, chẳng lẽ là nào đó tay mới luyện đan sư tác phẩm? Đáng tiếc nhiều như vậy nguyên liệu a.”

Đông Phương Vũ Bình ha hả cười, nói: “Này đồ không thành hình Ngưng Khí Đan, so bình thường Ngưng Khí Đan như thế nào?”

Đào Hoa Yêu Cơ nghĩ nghĩ, nói: “Tuy rằng không thành hình, nhưng là dược hiệu thượng ỏ. Ta đánh giá hẳn là có thể đạt tới bình thường Ngưng Khí Đan chín thành trở lên hiệu quả.”

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, thành! Hữu hiệu là dược!

Đến nỗi phục chế kính, xem ra là không thể dùng để đại lượng phục chế đan dược.

Chỉ có dùng kính lúp, mỗi ngày phóng đại một ít, chậm rãi chế tạo loại này dược hiệu kém một chút Ngưng Khí Đan.

Bất quá, Đông Phương Vũ Bình đây là làm vô bổ sinh ý, nhiều nhất hao phí một ít kính lúp năng lượng thôi. So với mặt khác tông môn luyện đan sư tới nói, ngu X nhiều! Tốc độ cũng thực mau, hoàn toàn có thể thỏa mãn Tiên Hoa Linh Thảo Môn môn nhân đệ tử tu luyện yêu cầu.

Đông Phương Vũ Bình hào phóng đem kính lúp chế tạo Ngưng Khí Đan đưa cho Thảo Thanh Tầm, nói: “Này một túi Ngưng Khí Đan, tuy nói chỉ có bình thường Ngưng Khí Đan chín thành công hiệu, nhưng là số lượng nhiều, ngươi trước lấy xuống phân cho Luyện Khí kỳ sư mọi nhóm đi.”

Thảo Thanh Tầm kích động tiếp nhận đan dược, gật đầu đáp ứng.

Tất cả mọi người thật cao hứng, Hoa Thiên Kiêu lại tiểu tâm cẩn thận hỏi: “Chưởng môn sư huynh, người xem, chúng ta trong tay pháp khí đều là cấp thấp, không biết có thể hay không phát một ít cao giai pháp khí cho chúng ta sử dụng?”

Đông Phương Vũ Bình cười nói: “Cái này không vội, ta cũng muốn làm thực nghiệm. Các người trước cầm đan dược đi xuống tu luyện, tranh thủ đột phá.”

Mọi người nhận lời.

Hồ Thiên Thiên thừa dịp đại gia cao hứng, cũng hỏi: “Chủ nhân, người nơi đó có hay không chúng ta có thể sử dụng đan dược cùng pháp bảo a? Nô gia cũng muốn a, được không?”

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, này đó đại yêu mặc dù có Đào Hoa Yêu Cơ trấn, nhưng chính mình cũng không thể phóng mặc kệ a. Muốn đối xử bình đẳng.

Đông Phương Vũ Bình mở ra sách cổ, từ đan dược kia một tờ đệ tam cách lấy ra một cái bình ngọc. Đào ra đan dược, đưa cho Đào Hoa Yêu Cơ.

Mọi người vừa thấy này viên màu đen đan dược, tức khắc hô hấp đều dồn dập, này, đây là Trúc Cơ đan a!

Không riêng còn chưa Trúc Cơ sư muội nhóm kích động, đại yêu nhóm cũng kích động a! Một môn phái, Trúc Cơ Kỳ tu sĩ là này cơ bản nhất chiến lực cùng hồn đá tảng. Trúc Cơ Kỳ đệ tử càng nhiều, môn phái này liền càng có tiền đồ. Nhưng mà, rất nhiều tiên môn thực lực đều không thể cực nhanh mở rộng, chính yếu nguyên nhân chính là Trúc Cơ Kỳ tu sĩ số lượng vô pháp đại lượng gia tăng.

Một là bởi vì từ Luyện Khí kỳ đến Trúc Cơ Kỳ là một cái đại môn hạn, rất nhiều Luyện Khí kỳ tu sĩ căn bản vô pháp đột phá đến Trúc Cơ Kỳ, chỉ có thể ở môn phái đánh tạp hoặc là ngoại phái đóng giữ nhân gian tạp vụ. Nhị là bởi vì Trúc Cơ đan không đủ nhiều a! Thiên hạ sở hữu môn phái, đều thiếu Trúc Cơ đan! Hơn nữa số người còn thiếu rất lớn!

Nếu là chưởng môn đại nhân có thể sử dụng năng lực của hần đại lượng chế tạo Trúc Cơ đan, cho dù là chỉ có chín hiệu quả quả Trúc Cơ đan, kia cũng là Trúc Cơ đan a! Đến lúc đó, chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn đã có thể thật sự cường đại đi lên!

Đào Hoa Yêu Cơ bình tĩnh nói: “Đây là Trúc Cơ đan, chúng ta mấy cái lão gia hỏa, lấy này đan dược tác dụng không lớn, nhưng thật ra chủ nhân người thực yêu cầu.”

Đông Phương Vũ Bình thu hồi Trúc Cơ đan, đánh giá một phen, không thấy ra cái gì tên tuổi.

Trúc Cơ đan tầm quan trọng, Đông Phương Vũ Bình đương nhiên biết. Này đến hảo hảo bảo quản.

Theo sau, Đông Phương Vũ Bình lại lấy ra mấy viên đan dược, đều là một ít Trúc Cơ Kỳ tu sĩ sử dụng đan dược. Thẳng đến, Đông Phương Vũ Bình lấy ra một viên kim hoàng sắc đan dược khi, liền Đào Hoa Yêu Cơ đều không bình tĩnh.

Đào Hoa Yêu Cơ kích động tiếp nhận kia viên kim hoàng sắc đan dược, cẩn thận xem xét một phen, nói: “Chủ nhân, đây là hoàng mẫn đan, có thể tăng lên Kim Đan kỳ tu sĩ tu vi! Cái này, bọn họ mấy cái lão gia hỏa có thể dùng.”

Đông Phương Vũ Bình gật gật đầu, đây là thứ tốt. Đáng tiếc chính là, sách cổ, Đỗ Tinh Tinh chỉ để lại ba cái bình ngọc hoàng mẫn đan. Mấu chốt là, một cái bình ngọc chỉ có một viên hoàng mẫn đan! Thật không hảo phân phối a!

May mắn có kính lúp. Chỉ cần có một viên hoàng mẫn đan, Đông Phương Vũ Bình là có thể một ngày lại một ngày không ngừng phóng đại hoàng mẫn đan, chỉ cần hoàng mẫn đan dược hiệu còn ở, chẳng sợ hiệu quả hơi kém, cũng không sợ phân không đều a!

Có hoàng mẫn đan, đại yêu nhóm tâm tư, Đông Phương Vũ Bình cũng có thể thu phục đi.

Đáng tiếc, hôm nay không thể lại dùng kính lúp tới thực nghiệm, Đông Phương Vũ Bình nhưng không nghĩ đem chính mình chỉ có một cái hoàn hảo kính lúp lại lộng tới năng lực không đủ.

Ở đại yêu nhóm si ngốc trong ánh mắt, Đông Phương Vũ Bình thu hồi hoàng mẫn đan.

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, lại từ sách cổ đan dược kia một tờ cuối cùng một cách lấy ra một cái bình ngọc, mở ra.

Trong phút chốc, thiên cơ trong điện dần hiện ra rỗng ngậm hồ gầm ảo giác!

Mọi người kinh hãi! Đây là làm sao vậy?

Vẫn là Đào Hoa Yêu Cơ nhanh chóng ra tay, đem bình ngọc lại phong ấn.

Đào Hoa Yêu Cơ kích động vô cùng cầm bình ngọc, nói: “Chủ nhân, nếu ta không nhìn lầm, này hần là Kim Đan kỳ đột phá đến Nguyên Anh kỳ quan trọng đan dược ngưng anh đan! Không nghĩ tới a, không nghĩ tới, Đỗ Tinh Tinh cư nhiên liền ngưng anh đan đều lộng tới tay! Chính là, hần vì cái gì không đem này viên ngưng anh đan mang đi đâu? Không nghĩ ra a.....”

Đông Phương Vũ Bình lòng còn sợ hãi hỏi: “Tiểu đào hoa, vừa rồi, này viên ngưng anh đan làm ra động tĩnh thật sự là quá lớn, UU đọc sách www.uukan

shu.net sẽ không bị người khác nhìn thấy đi?”

Đào Hoa Yêu Cơ hít sâu một hơi, nói: “Chủ nhân người yên tâm, có ta ở đây, tông môn đào hoa Mê Tung Lâm cùng cấm không pháp trận đều ở, vừa rồi ta ra tay cũng đúng lúc, hẳn là sẽ không bị người khác nhìn thấy.”

Đông Phương Vũ Bình thật cẩn thận thu hồi ngưng anh đan, mọi người lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Thiên Cơ Hạp Cốc ngoại năm mươi dặm, đào hoa trần nhỏ một cái tửu lầu, một cái toàn thân đều bao phủ ở màu đen áo choàng hắc ảnh, một tay che lại mắt trái, lộ ở bên ngoài mắt phải mở lão đại, trong miệng nhắc mãi: “Có ý tứ a, có ý tứ. Không nghĩ tới này Tiên Hoa Linh Thảo Môn còn có này bảo bối, chuyển đi này không tệ a!”

Đào Hoa Yêu Cơ tuy rằng trong miệng nói không để bụng, nhưng là nàng trong lòng cũng là không có yên lòng. Thiên hạ như vậy đại, người tài ba dị sĩ vô số kể. Chỉ mong, vừa rồi dị tượng không có kinh động cái gì lão quái vật.

Thiên cơ trong điện một mảnh trầm mặc, tất cả mọi người đều ở vì vừa rồi ngưng anh đan mà cảm thấy chấn động. Kia chính là Kim Đan kỳ đột phá đến Nguyên Anh kỳ bảo bối a!

Bỗng nhiên, Hoa Bách Mị nhược nhược hỏi: “Chương môn sư huynh, người nơi đó liền ngưng anh đan đều có, chúng ta đây cao giai pháp khí, hẳn là không thành vấn đề đi?”

Đông Phương Vũ Bình ha hả cười, nói: “Ta nhìn xem.”

Đông Phương Vũ Bình lại lần nữa mở ra sách cổ, phiên đến “Pháp khí” một tờ, vuốt tay lấy ra đệ nhất cách một kiện đoản đao trạng pháp khí đưa cho Đào Hoa Yêu Cơ.

Đào Hoa Yêu Cơ ngưng thần vừa thấy, nói: “Đây là cấp thấp pháp khí mây lửa đao, cùng Hoa Bách Mị rồng nước tiên một cái cấp bậc.”

Đông Phương Vũ Bình nhìn thoáng qua Hoa Bách Mị, nguyên lai nàng trong tay chính là rồng nước tiên a, tên không tồi sao.

Ngay sau đó, Đông Phương Vũ Bình lại cầm đệ nhị cách pháp khí đưa cho Đào Hoa Yêu Cơ.

Đây là một thanh trường kiếm, Đào Hoa Yêu Cơ cười nói: “Cái này liền có thể cho các nàng dùng. Đây là cao giai pháp khí thanh linh kiếm, cũng đủ các nàng dùng đến Trúc Cơ Kỳ.”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Thanh Linh Ma Kiếm

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Đông Phương Vũ Bình nhìn nhìn thanh linh kiếm, lại nhìn nhìn mây lửa đao, đều thực bình thường bộ dáng, cao giai pháp khí cũng không mang theo một chút ngọn lửa đặc hiệu gì đó, hoàn toàn nhìn không ra khác nhau. Còn có, trong chốc lát cấp thấp, trong chốc lát cao giai, đem Đông Phương Vũ Bình vòng có điểm vướng.

Đào Hoa Yêu Cơ kiên nhẫn giải thích nói: “Pháp khí một loại vật phẩm cấp bậc phân chia, kỳ thật cũng không phải tuyệt đối. Các tu sĩ vì phương tiện phân chia pháp khí thực lực, thông thường đem pháp khí chia làm tam loại. Bình thường pháp khí thích hợp với Luyện Khí kỳ tu sĩ sử dụng, chia làm cấp thấp, trung giai cùng cao giai ba cái cấp bậc. Đệ nhị loại pháp khí thích hợp Trúc Cơ Kỳ tu sĩ sử dụng, này đó pháp khí liền không thể xem như bình thường pháp khí, các tu sĩ thông thường xưng là Linh Khí, cũng có thấp trung cao tam giai. Đệ tam loại pháp khí xưng là pháp bảo, thích hợp Kim Đan kỳ tu sĩ sử dụng. Giống nhau có thấp trung cao tam giai.”

Đông Phương Vũ Bình chớp chớp mắt, hỏi: “Kia Nguyên Anh kỳ trở lên pháp khí, gọi là gì?”

Đào Hoa Yêu Cơ nhàn nhạt cười nói: “Nô gia cũng không có tu luyện đến Nguyên Anh kỳ đâu. Bất quá, Nguyên Anh chân nhân pháp khí, phần lớn cũng là cao giai pháp bảo. Cao giai pháp bảo lại hướng lên trên, không phải ta nhóm bình thường tu sĩ có thể chế tác. Thông thường là thượng giới lưu truyền tới nay thánh khí, Thần Khí hoặc là Tiên Khí.”

Đông Phương Vũ Bình: “Nga, đã hiểu.”

Đào Hoa Yêu Cơ thấy Đông Phương Vũ Bình còn tính toán từ sách cổ lấy pháp khí ra tới, vội vàng chặn lại nói: “Chủ nhân, pháp khí không thể so đũa được. Phàm là thượng Linh Khí cấp bậc pháp khí, đều là có linh tính. Người nếu là lấy ra một thanh Linh Khí tới, chỉ sợ sẽ bị thương người. Nếu là pháp bảo một loại pháp khí, vừa hiện thế, nếu không có nhận chủ, nhất định sẽ có kinh thiên động địa dị tượng, đến lúc đó, nô gia cũng ngăn không được, sẽ cho chúng ta rước lấy phiền toái.”

Đông Phương Vũ Bình đang muốn lộng kiện pháp khí một tờ nhất cái đáy một lan ra tới nhìn xem có phải hay không pháp bảo đâu, vừa nghe lời này, lập tức đình chỉ. Tiên Hoa Linh Thảo Môn hiện tại còn thực yếu ớt, kinh không dậy nổi sóng to gió lớn lẫn lộn.

Đào Hoa Yêu Cơ còn nói thêm: “Huống hồ, này bốn sách cổ mặc dù có dị năng, nhưng nó chưa chắc có thể trang đến hạ pháp bảo uy năng. Chủ nhân nếu là còn muốn kiến thức mặt khác pháp khí, chờ nô gia bố trí hảo cấm pháp trận lại xem, càng an toàn.”

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, nói: “Hảo đi, cái này về sau lại nói.”

Lại chỉ chớp mắt, nhìn đến Hoa Thiên Kiều, Hoa Bách Mị đám người mắt trông mong nhìn chính mình, ngay cả Thảo Thanh Tầm cũng không ngoại lệ. Bởi vì, các nàng trong tay pháp khí, đều là thấp nhất giai, một phen thanh linh kiếm đã khiến cho các nàng lớn lao khát vọng.

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, cười nói: “Các người lại chờ ta trong chốc lát, ta lại đi làm thực nghiệm.”

Mọi người đều minh bạch, Đông Phương Vũ Bình thực nghiệm, chính là bày ra hắc đặc thù dị năng thời khắc. Nói không chừng, Đông Phương Vũ Bình lại có thể làm ra một đồng lớn thanh linh kiếm tới, giống hắc làm ra một trăm viên chín thành công hiệu Ngưng Khí Đan giống nhau.

Tất cả mọi người đều thực chờ mong, nhìn Đông Phương Vũ Bình cười Ngưu Bồn Bồn biến mất ở Truyền Tống Trận.

Đông Phương Vũ Bình tới rồi đại bảo động, lấy ra phục chế kính, chuẩn bị phục chế thanh linh kiếm thử xem.

Tuy nói, phục chế kính phục chế đan dược có độc, nhưng là, phục chế pháp khí, hắc là vấn đề không lớn đi.

Lam Béo ở một bên nhắc nhở nói: “Vũ Bình quân, chúng ta vì cái gì không giống chế tạo thiêu gà vịt nướng như vậy, dùng kiến trúc mô hình chế tạo cơ tới phục chế đâu?”

Đông Phương Vũ Bình tưởng tượng, có đạo lý a!

Hai người lại lấy ra kiến trúc mô hình chế tạo cơ bận rộn một phen, chế tạo một đám Ngưng Khí Đan hơi cơ lại mô hình. Dùng phóng đại đèn phóng đại vừa thấy, tức khắc hết chỗ nói rồi.

Dùng kiến trúc mô hình chế tạo cơ chế làm ra tới Ngưng Khí Đan, bộ dáng nhưng thật ra rất giống, nhưng là, ngay cả Đông Phương Vũ Bình đều có thể cảm thấy, này đó đan dược cùng đường đầu giống nhau, chỉ có này hình, không hề được hiệu.

Mô hình chính là mô hình, không phải thật sự a.

Đông Phương Vũ Bình nghỉ ngơi một chút, dùng phục chế kính chế tạo mười ba bình thanh linh kiếm, hắc đem Thi Kính đều tính đi vào, Tiên Hoa Linh Thảo Môn tu sĩ cấp thấp cùng tạp dịch, một người một thanh!

Cầm chính mình phục chế thanh linh kiếm, Đông Phương Vũ Bình đi tới thiên cơ điện, làm Đào Hoa Yêu Cơ giám định và thưởng thức.

Đào Hoa Yêu Cơ cầm phục chế thanh linh kiếm tám tắc bảo lạ. Nàng tùy tay vũ hai hạ, thở dài: “Chủ nhân thật là hảo bản lĩnh a. Cự nhiên có thể chế ra loại này đồ vật.”

Đông Phương Vũ Bình thấp thỏm hỏi: “Hiệu quả như thế nào? Uy lực như thế nào?”

Đào Hoa Yêu Cơ đứng lên, nói: “Thanh kiếm này, tuy rằng hình thức tiếp cận thanh linh kiếm, nhưng là, nó pháp trận lưu chuyển phương hướng lại là hoàn toàn tương phản, sinh ra uy lực cũng là hoàn toàn bất đồng.”

Đông Phương Vũ Bình vừa nghe, hấp dẫn, chỉ cần có thể sinh ra uy lực, vậy đại biểu cho phục chế thành công a!

Đào Hoa Yêu Cơ rót vào pháp lực đến phục chế thanh linh kiếm, một đạo màu xanh lá mũi kiếm bắn ra, ở thiên cơ điện trong đại điện quất lên một trận cuồng phong.

Đào Hoa Yêu Cơ nói: “Thanh linh kiếm, thích hợp với chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn tu sĩ sử dụng. Bởi vì chúng ta môn đệ từ phần lớn đều là một hệ linh căn. Thanh linh kiếm thượng minh khắc pháp trận, chủ yếu là trợ giúp chúng ta hấp thu thiên địa trung du ly một hệ linh khí, chứa đựng ở thanh linh kiếm, cuối cùng lấy màu xanh lá kiếm khí phương thức công kích địch nhân.”

Tất cả mọi người đều nhìn Đào Hoa Yêu Cơ, chờ đợi bên dưới.

Đào Hoa Yêu Cơ dùng một chút nói: “Nhưng là, chủ nhân cho ta chuỗi này thanh linh kiếm, minh khắc pháp trận nghịch chuyển, không hề hấp thu thiên địa trung một hệ linh khí, tương phản thời thời khắc hướng ra phía ngoài phát ra một hệ linh khí. Cứ như vậy, một khi chuỗi này thanh linh kiếm linh khí phóng thích xong, thanh kiếm này liền sẽ biến thành phế vật. UU đọc sách www.uukanshu.net”

Đông Phương Vũ Bình hoàn toàn thất vọng, như vậy a, ta đây phục chế thanh linh kiếm chẳng phải thành dùng một lần tiêu hao phẩm?

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, hỏi: “Kia, ta chuỗi này thanh linh kiếm, đại khái có thể bắn ra vài lần kiếm khí?”

Đào Hoa Yêu Cơ nghĩ nghĩ, đáp: “Đại khái có thể bắn ra ba lần đi. Ba lần kiếm khí lực công kích tương đương với giống nhau Luyện Khí kỳ đại viên mãn tu sĩ toàn lực một kích. Hơn nữa kiếm khí so giống nhau thanh linh kiếm càng thêm cuồng bạo.”

Đông Phương Vũ Bình trong lòng thở dài: Nguyên bản tưởng phục chế ra cao giai pháp khí thanh linh kiếm, này khen ngược, này quả thực là chính ra tới chính là dùng một lần “Bùa chú” a! Ai, tổng so phục chế ra có độc Ngưng Khí Đan hảo, có nhất định thực dụng tính!

Cùng lắm thì, cho các nàng mỗi người nhiều phát mấy bình phục chế thanh linh kiếm dự phòng hảo.

Liên ở Đông Phương Vũ Bình muốn đem chính mình phục chế thanh linh kiếm định nghĩa vì “Bùa chú kiếm” khi, Đào Hoa Yêu Cơ bỗng nhiên kêu sợ hãi một tiếng.

Như thế nào lạ?

Đào Hoa Yêu Cơ đem phục chế thanh linh kiếm bắt được chính mình trước mặt, cẩn thận đánh giá, sắc mặt âm tình bất định.

Thật lâu sau, Đào Hoa Yêu Cơ nói: “Chủ nhân, người này kiếm, có ma tính!”

Thiên cơ trong điện mọi người đều lấp bắp kinh hãi, Đông Phương Vũ Bình hỏi: “Cái gì? Ma tính? Đó là có ý tứ gì?”

Đào Hoa Yêu Cơ trịnh trọng nói: “Chủ nhân, người chuỗi này thanh linh kiếm, ở ta vừa mới phóng ra một lần kiếm khí lúc sau, nó cư nhiên ở lặng lẽ hấp thu ta trên người linh khí tới cấp nó bổ sung năng lượng! Này chỉ sợ đã không phải giống nhau cao giai pháp khí, mà là có nhất định linh tính nguy Linh Khí!”

Mọi người hai mặt nhìn nhau, nguy Linh Khí?

Đào Hoa Yêu Cơ gật gật đầu nói: “Hơn nữa, loại này linh tính còn không thể xưng là bình thường linh tính, càng như là, ma tính! Bởi vì, nó không chỉ có hấp thu ta linh khí, còn ở hấp thu ta huyết nhục tinh khí! Ta có thể cảm thấy, thanh kiếm này trung mang theo hắc ám ma tính hơi thở!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: 8 thủy pháp

Tác giả: Mộc Đào Trảm Nguyệt

Đông Phương Vũ Bình nghe được sừng sốt sừng sốt, hảo đi, ta sai rồi. Phục chế kính chính là một cái hồ người ngoạn ý nhi. Trên thế giới này, chỗ nào sẽ có giống phục chế kính như vậy không cần trả giá cái gì là có thể vô hạn đạt được thu vào pháp bảo tồn tại a.

Đào Hoa Yêu Cơ tiếp tục nói: “Chủ nhân, loại này kiếm, không thể đưa cho Thảo Thanh Tâm các nàng sử dụng. Lấy các nàng hiện tại thực lực, vô pháp không chế loại này kiếm, càng đáng sợ chính là, sử dụng loại này kiếm thời gian dài, vô cùng có khả năng bị ma tính ô nhiễm, cuối cùng tẩu hỏa nhập ma! Thậm chí là, đánh mất tự mình, trở thành, kiếm nô.”

Mọi người đại kinh thất sắc, kiếm nô!

Ma kiếm, quả nhiên là ma kiếm a!

Đào Hoa Yêu Cơ sâu kín nói: “Vì an toàn khỏi kiến, ta kiến nghị, chủ nhân, người đem sở hữu loại này ma kiếm đều giao cho ta, ta tới bảo quản. Tránh cho có người tiếp xúc đến ma kiếm, đến lúc đó liền xử lý không tốt.”

Đông Phương Vũ Bình nhìn Đào Hoa Yêu Cơ liếc mắt một cái, theo sau hào phóng nói: “Hành, đều cho người. Người cần phải bảo quản hảo nga. Mặt khác, ma kiếm tên này không tốt, không bằng đem loại này pháp khí gọi là Thanh Linh Ma Kiếm đi, ha ha ha, ta thật là cái thiên tài!”

Dứt lời, Đông Phương Vũ Bình đem chính mình phục chế mười ba đem Thanh Linh Ma Kiếm đều giao cho Đào Hoa Yêu Cơ, không hề giữ lại. Đào Hoa

Yêu Cơ cũng không làm ra vẻ, nhẹ nhàng vung tay lên, đem sở hữu ma kiếm đều thu được nằng trong tay áo.

Theo sau, Đông Phương Vũ Bình đối Thảo Thanh Tầm các nàng nói: “Các ngươi xem, không phải ta không cho các ngươi phân phát cao giai pháp khí, thật sự là số lượng không đủ a. Đại gia hỏa nhi chờ một chút đi, chờ chúng ta môn phái tuyển nhận đến chuyên môn luyện khí sư lúc sau, cao giai pháp khí, tổng hội có. Ít nhất, đại gia hiện tại không cần lo lắng đan dược không đủ đi.”

Thảo Thanh Tầm cùng Hoa Thiên Kiều các nàng vừa thấy chuyện này, cũng chỉ có thể như vậy. Trong tay có Đông Phương Vũ Bình phỏng chế Ngưng Khí Đan, một đám tông nghị chạy nhanh đi tu luyện, tranh thủ tăng lên đột phá. Rốt cuộc, các nàng bởi vì khuyết thiếu đan dược tu vi phía dưới bị người khi dễ đến lâu lắm, yêu cầu bùng nổ.

Hoa Bách Mị các nàng đang muốn rời đi, Thảo Thanh Tầm nhẹ giọng hỏi một câu: “Chương môn sư huynh, không biết chương môn mật kho linh thạch số lượng nhiều sao? Chúng ta tông môn hộ sơn đại trận, tổng không thể vẫn luôn đóng cửa đi.”

Đông Phương Vũ Bình thở dài một tiếng, nói: “Linh thạch số lượng giống nhau rất ít. Hộ sơn đại trận gì đó, chậm rãi rồi nói sau.”

Không có biện pháp, Đông Phương Vũ Bình không nghĩ hôm nay lại lãng phí kính lúp năng lượng tới làm phóng đại linh thạch thực nghiệm. Vạn nhất lộng hồng rồi kính lúp làm sao bây giờ? Ngày bảo bối, Lam béo nơi đó khẳng định là hồng rồi một cái thiếu một cái. Hắn cũng không thể trở lại địa cầu nơi tình vực thời không đi bổ sung tân đạo cụ.

Thảo Thanh Tầm các nàng hướng Đông Phương Vũ Bình cáo từ lúc sau, sôi nổi đi hướng thiên cơ cốc mặt sau vách núi trong mật thất, thiết trí trận pháp, từng người bế quan, tranh thủ sớm ngày đột phá.

Hồ Thiên Thiên các nàng một đám đại yêu, thấy Đông Phương Vũ Bình hôm nay giống như cũng thực tận lực, bọn họ cũng không nóng nảy thúc giục Đông Phương Vũ Bình giúp bọn hắn lộng tài nguyên. Bọn họ chờ đến khởi.

Một đám đại yêu cũng rời đi, ở Thiên Cơ Hạp Cốc nơi nơi tán loạn. Tận tình phóng thích chính mình, hưởng thụ tự do.

Đợi cho bọn họ đều rời đi, Đông Phương Vũ Bình mới cười hi hi hỏi Đào Hoa Yêu Cơ: “Tiểu đào hoa, Tiên Hoa Linh Thảo Môn cơ sở tu luyện công pháp, ngươi đều hiểu không?”

Đào Hoa Yêu Cơ nhàn nhạt cười nói: “Lược hiểu một vài.”

Đông Phương Vũ Bình nịnh nọt cười nói: “Kia, ngươi có thể chỉ điểm ta tu luyện sao?”

Đào Hoa Yêu Cơ hỏi: “Làm gì cứ thế cấp? Ngươi không hảo hảo nghỉ ngơi một chút sao?”

Đông Phương Vũ Bình vội la lên: “Ta này không phải tưởng lộng một cái túi trữ vật linh tinh pháp khí tới chơi sao. Nhưng là, ta biết, ta còn chưa từng nghiêm túc tu luyện quá. Không có pháp lực, là vô pháp sử dụng túi trữ vật. Cho nên, ta tưởng tu luyện.”

Đào Hoa Yêu Cơ gật gù đầu nói: “Chủ nhân ngài nguyện vọng chính là ta nguyện vọng. Ngươi tính tu luyện cái gì công pháp?”

Đông Phương Vũ Bình từ sách cổ lấy ra một quyển bí tịch, nói: “Đỗ Tinh Tinh lưu lại công pháp bí tịch không nhiều lắm. Đây là trong đó đệ nhất bản, ta tưởng hẳn là thích hợp ta tu luyện đi.”

Đào Hoa Yêu Cơ nhìn nhìn kia quyển sách, thư danh 《tĩnh tâm liên ý quyết》.

Đào Hoa Yêu Cơ nhấp miệng cười nói: “Chủ nhân, này bản công pháp chỉ thích hợp nữ tu tu luyện. Ngươi không thể tu luyện. Hơn nữa, Tiên Hoa Linh Thảo Môn công pháp phần lớn này đây mặc hệ là chủ.”

Đông Phương Vũ Bình khuôn mặt đỏ lên, dựa, chính cái ô long!

Đào Hoa Yêu Cơ ha hả cười, hỏi: “Chủ nhân ngươi là cái gì linh căn a?”

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, lúc trước ở cổ hình môn báo danh thời điểm, cái kia đạo sĩ đã từng nói cho hắn: Hẳn là thủy linh căn, linh giá trị một chút.

Đào Hoa Yêu Cơ khoe miệng run rẩy một chút, như vậy thấp, thật là hiếm thấy a.....

Đào Hoa Yêu Cơ thở dài một hơi, nói: “Chủ nhân, ta nơi này nhưng thật ra có một quyển thích hợp ngươi tu luyện công pháp, là ta lúc trước tuổi trẻ thời điểm bắt được. Chẳng qua, này bản công pháp chỉ có tu luyện đến Trúc Cơ Kỳ nội dung, lại hướng lên trên, ta cũng đã không có. Ngươi tưởng tu luyện thử xem sao?”

Đông Phương Vũ Bình vội vàng hỏi nói: “Cái gì công pháp?”

“Tám thủy pháp.”

Đông Phương Vũ Bình sờ sờ đầu, tên này, nghe không ngưu. Bức a! Như thế nào cũng so ra kém Bát Hoang lục hợp vũ trụ tứ phương duy ngã độc tôn công như vậy ngưu. Bức.....

Hào đi, không còn có thích hợp công pháp phía trước, tạm chấp nhận lập.

Đồng Phương Vũ Bình thở dài nói: “Có công pháp tu luyện, tổng so ăn không ngồi rồi chậm rãi chờ đợi muốn hào đi.”

Đào Hoa Yêu Cơ từ tay áo lấy ra một quyển màu lam đóng chỉ thư, đưa cho Đồng Phương Vũ Bình. Đây bản đóng chỉ thư, không biết là dùng cái gì tài liệu chế thành, thực rắn chắc.

Đồng Phương Vũ Bình hỏi: “Ta hẳn là như thế nào tu luyện? Ngươi biết, ta là cái tay mơ, đối với tu tiên, hoàn toàn không biết gì cả.”

Đào Hoa Yêu Cơ nhàn nhạt nói: “Chủ nhân ngươi trước đem bí tịch xem một lần.”

“Sau đó đâu?”

“Lại xem một lần. Có câu tục ngữ nói đến hào, thư đọc trăm biến này nghĩa tự thấy. Chủ nhân, ngài hiểu. UU đọc sách www.uukanshu.net”

Đồng Phương Vũ Bình: Ta đi, vẫn là muốn dựa ta chính mình đọc sách lĩnh ngộ a, ta đây tìm ngươi chỉ điểm làm gì a!

Đào Hoa Yêu Cơ hơi hơi mỉm cười, nói: “Chủ nhân, tu luyện một đường, không có lối tắt. Chỉ có làm đến nơi đến chốn, vùi đầu khổ tu, phương là chính đạo.”

Đồng Phương Vũ Bình thở dài nói: “Hào đi, ngươi là chuyên gia, nghe ngươi.”

Vừa chuyển đầu, Đồng Phương Vũ Bình lại tà tâm bắt từ hỏi: “Ta có thể cần được sao? Cần điểm đan dược tăng lên tốc độ tu luyện, nhưng hào?”

Đào Hoa Yêu Cơ nói: “Chủ nhân, ngươi liền vận khí mạch lạc còn không biết, ăn đan dược cũng vô dụng, nhiều nhất cường thân kiện thể, tăng trưởng thọ nguyên thôi. Nói nữa, chủ nhân ngươi muốn ăn cái gì đan dược?”

Đồng Phương Vũ Bình chớp chớp mắt, cười nói: “Ta cảm thấy Ngưng Khí Đan liền không tồi. Ta xem Thảo Thanh Tâm các nàng đều ở ăn cái này a.”

Đào Hoa Yêu Cơ trịnh trọng nói: “Chủ nhân, ngươi thiết không thể ăn bậy đan dược a. Lấy ngươi hiện tại tu vi, đừng nói ăn một viên Ngưng Khí Đan, chính là nửa viên Ngưng Khí Đan, cũng đủ để đem ngươi căng bạo! Đến lúc đó, ngươi chẳng những vô pháp tăng lên tu vi, hơn nữa chỉ có thể được đến một cái kết quả, nổ tan xác mà chết.”

Đồng Phương Vũ Bình sắc mặt đại biến, ta đi, lão tử đang muốn chờ các ngươi đều đi rồi lặng lẽ cần mấy viên Ngưng Khí Đan thử xem đâu. ....

Đồng Phương Vũ Bình không cam lòng hỏi: “Chẳng lẽ liền không có thích hợp ta loại này vừa mới đi lên tu luyện con đường người dùng đan dược sao?”

Đào Hoa Yêu Cơ gật đầu, nói: “Kia đặc dụng luyện thể kỳ long hổ luyện thể đan mới được. Loại này đan dược, so Ngưng Khí Đan còn thấp nhất giai, ngươi có sao?”

Đồng Phương Vũ Bình nhìn nhìn sách cổ, tức khắc ngửa mặt lên trời thét dài: Đồ Tinh Tinh, ngươi lưu lại đan dược, như thế nào chính là từ Ngưng Khí Đan bắt đầu đâu? Vì sao không chuẩn bị một ít luyện thể kỳ đan dược a!

Đồ Tinh Tinh nơi nào sẽ nghĩ đến, hẳn mặt sau người thừa kế trung, có người một chút tu vi cũng không có, cư nhiên cũng có thể kế thừa chương môn nhân!

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: khải linh? Nhập yêu?

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Nhìn Đồng Phương Vũ Bình kia khô. Bức bộ đáng, Đào Hoa Yêu Cơ thở dài một tiếng, nói: “Kỳ thật, còn có hai cái biện pháp, có thể ngăn lại chủ nhân ngươi tu luyện quá trình.”

Đồng Phương Vũ Bình đại hỉ, hỏi: “Biện pháp gì?”

Đào Hoa Yêu Cơ hít sâu một hơi, nói: “Một cái khai linh pháp, một cái là nhập yêu pháp.”

Đông Phương Vũ Bình hoàn toàn không hiểu, hỏi: “Đây hai cái phương pháp như thế nào lộng?”

Đào Hoa Yêu Cơ chậm rãi nói: “Khai linh pháp, nhưng từ Kim Đan kỳ trở lên cao cấp tu sĩ, lấy chính mình đại pháp lực nhốt đánh vào người mới học trong cơ thể, trợ giúp người mới học hấp nhận linh khí vận hành mạch lạc lộ tuyến, có thể trực tiếp đem người mới học mang nhập tu luyện chi đạo.”

Đông Phương Vũ Bình đại hỉ, nói: “Àn, cái này có thể có a. Tiểu đào hoa, ngươi liền rất phù hợp điều kiện này sao.”

Đào Hoa Yêu Cơ sâu kín nói: “Ta còn chưa nói xong đâu. Chủ nhân. Dùng khai linh pháp chế tạo tu sĩ, cả đời tu vi, phần lớn chỉ có thể tu đến luyện khí đại viên mãn. Bởi vì, ở Trúc Cơ Kỳ cái này môn khám thượng, chưa từng có nghe nói qua có cái nào dùng khai linh pháp tu luyện tu sĩ có thể thành công Trúc Cơ.”

Đông Phương Vũ Bình tức khắc chán nản, cả đời Luyện Khí kỳ, kia còn làm mao a!

“Kia, nhập yêu pháp đâu?”

Đào Hoa Yêu Cơ nhìn thoáng qua Đông Phương Vũ Bình, nói: “Nhập yêu pháp, là từ đại yêu vì người mới học rót vào Yêu tộc huyết mạch, cải tạo người mới học huyết thống.”

Đông Phương Vũ Bình hỏi: “Kia phương pháp này có thể tu luyện đến cái gì cảnh giới?”

Đào Hoa Yêu Cơ dừng một chút, nói: “Nhập yêu pháp thành công về sau, không có gì chướng ngại. Có người tu luyện đến Trúc Cơ Kỳ, cũng có người tu luyện đến Kim Đan kỳ.”

Đông Phương Vũ Bình đại hỉ, nói: “Cái này có thể, không tồi sao! Vừa vặn tốt, tiểu đào hoa ngươi cũng phù hợp điều kiện này a! Hơn nữa, thủ hạ của ngươi còn có như vậy nhiều Kim Đan kỳ đại yêu có thể lựa chọn!”

Đào Hoa Yêu Cơ thấy Đông Phương Vũ Bình một chút cũng không bài xích nhập yêu pháp, trong lòng mừng thầm, nhưng là nàng vẫn là thờ dãi nói: “Nhập yêu pháp hảo là hảo. Nhưng là, trên đời trước nay liền sẽ không có cái loại này hoàn mỹ không tì vết chuyện tốt. Dùng nhập yêu pháp tu luyện người, không nói đến, lần đầu tiên nhập yêu rót vào Yêu tộc huyết mạch khi vô biên thống khổ, đơn nói, nhập yêu lúc sau, nếu là tu luyện giả không thể không chế chính mình Yêu tộc huyết mạch, vậy phiền toái lớn.”

Đông Phương Vũ Bình vừa nghe đến nhập yêu rót vào huyết mạch rất thống khổ khi, trong lòng liền sợ vài phần, lại vừa nghe nói còn có đại. Phiền toái, vội vàng hỏi: “Cái gì phiền toái?”

Đào Hoa Yêu Cơ trầm trọng nói: “Một khi khống chế không được trong cơ thể Yêu tộc huyết mạch, như vậy tu luyện giả liền sẽ bạo tử, yêu hóa, cuồng hóa, cho đến đánh mất nhân tính cùng lý trí, cuối cùng biến thành, yêu thú.”

Đông Phương Vũ Bình tức khắc chỉ nghĩ chửi má nó, này không phải bức ta sao?!

Đào Hoa Yêu Cơ đứng dậy rồi đi, lúc gần đi, đối với đang ở trầm tư suy nghĩ Đông Phương Vũ Bình nói: “Chủ nhân, ta khuyên ngươi, vẫn là thành thành thật thật từng bước một kiên định tu luyện. Tuy rằng tiến độ chậm một chút, nhưng ít ra an toàn vô ưu a.”

Đông Phương Vũ Bình cười khổ nói: “Chính là, ta linh căn linh giá trị như vậy thấp, niên cấp lại lớn, làm từng bước tu luyện đi xuống, chỉ sợ rất khó có thành tựu a.”

Đào Hoa Yêu Cơ sững sờ một chút, nói: “Người vận mệnh, thường thường đều là chính mình lựa chọn. Chủ nhân, ngài chậm rãi tuyển, nô gia trước đi xuống tuần tra một phen.”

Đông Phương Vũ Bình trầm mặc không nói, chậm rãi tu luyện? Khai linh? Vẫn là nhập yêu?

Thi Kính vẫn luôn đều đặn ở Đông Phương Vũ Bình phía sau, nàng gặp người nhóm đều đi hết, lúc này mới đứng ra, đối Đông Phương Vũ Bình nói: “Đông Phương ca ca, đừng có gấp, ta tin tưởng ngươi nhất định có thể thành công! Cố lên!”

Lam Béo cũng an ủi Đông Phương Vũ Bình nói: “Vũ Bình quân, đừng đem chính mình bức cho thật chặt. Cùng lắm thì, chúng ta liền ở cái này trong thế giới thanh thần ổn định quá cả đời cũng là có thể. Nơi này phong thổ đều thực sai, ta mạn thích.”

Đông Phương Vũ Bình biết bọn họ đều đang an ủi chính mình. Nhưng nam tử hán đại trượng phu, há có thể dằn dặt cả đời? Người, tổng phải có theo đuổi! Hơn nữa người Lam Béo là Mèo máy, chỉ cần có năng lượng, có thể vĩnh viễn bất tử. Ta đâu?

Đông Phương Vũ Bình không nói lời nào, Thi Kính cũng chỉ hảo tiếp tục dãi ở hán bên người, yên lặng chờ. Lam Béo còn lại là tâm khoan thực, lại lấy ra gà nướng lỗ thịt gì đó, ăn uống đi lên.

Ngưu Bôn Bôn còn dãi ở một bên chờ đâu, nó trong lòng thực bất bình: Uy uy uy, Đông Phương Vũ Bình, không có việc gì liền phóng ta đi ra ngoài đi bộ đi bộ sao. Ngươi như vậy đem ta vây ở chỗ này, ngươi đây là ở ngược đãi động vật, ngươi biết không?

Đông Phương Vũ Bình ngai hấn phiến, vẩy vẩy tay tổng cổ Ngưu Bôn Bôn rời đi. Có đôi khi, giống Ngưu Bôn Bôn nghĩ như vậy đến thiếu sinh vật, ngược lại sống càng thêm vui sướng.

Cũng không biết thời gian qua bao lâu, dù sao, Thi Kính đã nằm ở bên cạnh ngủ rồi. Thiên cơ trong điện, cũng bậc lửa từng hàng ngọn nến.

Bỗng nhiên, Đông Phương Vũ Bình thanh tỉnh, nhìn ngọn nến, hỏi một câu: “Như thế nào không cần dạ mình châu a? Châm nến đuốc nhiều lãng phí a!”

Thi Kính bị bừng tỉnh, cười nói: “Đông Phương ca ca, chúng ta môn, trước mắt chỉ có ngọn nến có thể chiếu sáng lên. Dạ mình châu, không biết đặt ở nơi nào.”

Đông Phương Vũ Bình ha ha cười, nói: “Ta chính là chỉ đùa một chút. Ai, mệt mỏi quá a! Thi Kính, đi, chúng ta ngủ đi!”

Thi Kính gật gật đầu, hai người kẻ vai sát cánh hướng tới thiên cơ sau điện mặt tỉnh thất đi đến.

Lam béo ở phía sau hô: “Từ từ ta!”

Thiên Cơ Hạp Cốc cửa cốc, cái kia dựng thảo môn địa phương. Trong bóng đêm, có hai bóng người đang ở giằng co.

Một cái là Đào Hoa Yêu Cơ, một cái khác là ăn mặc một thân áo đen thần bí nhân.

Thần bí nhân nhìn nhìn Đào Hoa Yêu Cơ, nhàn nhạt nói: “Ngươi, không phải đối thủ của ta. Đem đồ vật giao ra đây đi, UU đọc sách www.uukanshu.net et ta có thể tha cho ngươi một mạng.”

Đào Hoa Yêu Cơ lạnh lùng hỏi: “Thứ gì?”

Thần bí nhân hừ lạnh một tiếng, nói: “Ngưng anh đan.”

Đào Hoa Yêu Cơ cười một chút, nói: “Các hạ thật lớn khẩu khí.”

Thần bí nhân quơ quơ đầu, nói: “Con người của ta, trước nay đều là lời nói thật lời nói thật.”

Đào Hoa Yêu Cơ thở dài nói: “Các hạ đầu đầu lộ đuôi nói năng lỗ mãng, thật khi ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn không người sao?”

Thần bí nhân cười lạnh nói: “Một gốc cây đào hoa tỉnh mà thôi, thật đúng là đem chính mình trở thành một hồi sự?”

Đào Hoa Yêu Cơ: “Nhiều lời vô ích!”

Dứt lời, thần bí nhân bên người đại địa đột nhiên run rẩy một chút, ở hán chung quanh, xuất hiện năm đại yêu vương.

Thần bí nhân tức khắc như là người cảm giống nhau, nói không ra lời.

Như thế nào nhiều như vậy cao thủ a! Tiên Hoa Linh Thảo Môn khi nào trở nên như thế lợi hại lạ?!

Thần bí nhân ra vẻ kiên cường hừ lạnh một tiếng: “Một đám Yêu tộc mà thôi. Nếu muốn đánh thắng bốn tọa, các ngươi còn chưa đủ tư cách!”

Đào Hoa Yêu Cơ nhàn nhạt nói: “Phải không?”

Dứt lời, Đào Hoa Yêu Cơ cổ tay áo vung, trong tay tức khắc xuất hiện một thanh Đông Phương Vũ Bình phục chế Thanh Linh Ma Kiếm.

Thần bí nhân chung quanh năm đại yêu vương cũng đều lấy ra một thanh Thanh Linh Ma Kiếm, liều mạng hướng ma kiếm rót vào pháp lực.

Thần bí nhân tập trung nhìn vào, tức khắc cười ha ha: “Ta nói các ngươi đều là một đám Kim Đan kỳ đại yêu, trong tay cư nhiên liền một kiện giống dạng pháp bảo đều không có sao? Cư nhiên cầm Luyện Khí kỳ pháp khí liền lên sân khấu? Các ngươi cũng thật là nghèo a! Tới tới tới, gia nhập bốn tọa dưới trướng, bốn tọa cho các ngươi một người phát một kiện Linh Khí! Như thế nào?”

Đào Hoa Yêu Cơ nhàn nhạt cười nói: “Luyện Khí kỳ pháp khí lại như thế nào, uy lực lớn không lớn, ngươi thử xem chẳng phải sẽ biết sao? Chư vị, kiếm trận khởi!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: ma kiếm chi uy

Tác giả: Mộc Đào Trâm Nguyệt

Thần bí nhân vừa nghe kiếm trận nổi lên, lòng bàn tay vừa lật, một kiện rực rỡ lung linh pháp bảo xuất hiện ở trong tay của hắn. Đây là một kiện đồng chung hình thức pháp bảo.

Thần bí nhân cũng biết, hôm nay chính mình thác lớn. Nếu muốn tại đây mấy cái đại yêu trong tay chạy đi, trước đến phòng ngự trụ bọn họ kiếm trận công kích. Chính mình đồng chung, tên là thiên diễm thần chung. Đây là thần bí nhân tiêu phí 99 năm thời gian, áp dụng núi lửa chỗ sâu trong địa hỏa, dùng 1500 tám mươi cân đồng tinh luyện chế mà thành. Một khi kích hoạt, thiên diễm thần chung có thể ngăn cản trụ Nguyên Anh kỳ tu sĩ toàn lực một kích. Đồng thời, thiên diễm thần chung còn tự mang tám điều hòa long thuật công kích, công phòng nhất thể, quả nhiên là kiện hảo bảo bối.

Đào Hoa Yêu Cơ lẳng lặng nói một câu: “Tiền công!”

Liên ở thần bí nhân lòng tràn đầy khẩn trương chờ đại yêu nhóm xông lên chém giết khi, hắn cư nhiên phát hiện, này đàn đại yêu cư nhiên đưa bọn họ trong tay trường kiếm pháp khí hướng tới chính mình vút bắn lại đây!

Không phải ngự kiếm thuật, chính là như vậy vô cùng đơn giản trực tiếp vút bắn lại đây!

Thần bí nhân trong lòng một góc, tình huống như thế nào?

Sau đó, thần bí nhân liền nghe thấy từng đợt tiếng nổ mạnh, ở chính mình bên người nổ tung. Mà chính mình thiên diễm thần chung, cư nhiên bị chấn đến không ngừng lay động, phảng phất tùy thời muốn vỡ vụn giống nhau. Đến nỗi thiên diễm thần chung tự mang tám điều hòa long, vừa mới lao ra đi đã bị vỡ nát!

Thần bí nhân kinh hãi, đây là có chuyện gì nhỉ a?

Đào Hoa Yêu Cơ vui vẻ cười. Đồng Phương Vũ Bình phục chế Thanh Linh Ma Kiếm, đích xác không thể đưa cho Hoa Thiên Kiêu các nàng coi như tùy thân pháp khí sử dụng. Nhưng là, bởi vì Thanh Linh Ma Kiếm quý dị đặc tính, đương đại yêu nhóm đem chính mình pháp lực cuồng nhiệt rót vào Thanh Linh Ma Kiếm bên trong sau, mỗi một phen Thanh Linh Ma Kiếm đều trở nên cực kỳ không ổn định. Một khi thoát ly đại yêu nhóm khống chế, Thanh Linh Ma Kiếm giống như là tẩu hỏa nhập ma giống nhau, pháp lực tán loạn, sau đó tự bạo!

Thanh Linh Ma Kiếm năng lượng hơn nữa đại yêu nhóm rót vào pháp lực, khiến cho mỗi một phen Thanh Linh Ma Kiếm tự bạo uy lực, đều có thể so với một cái Trúc Cơ Kỳ đại viên mãn tu sĩ tự bạo uy lực!

Thần bí nhân tuy rằng là Kim Đan hậu kỳ tu sĩ, nhưng là, hắn pháp bảo cũng vô pháp chống đỡ nhiều như vậy Thanh Linh Ma Kiếm tự bạo a!

Thần bí nhân điên cuồng hướng chính mình thiên diễm thần chung rót vào pháp lực, trong lòng hối hận không ngừng. Sớm biết rằng này xương cốt như vậy khó găm, nên nhiều tìm mấy người cao thủ cùng nhau tới sấm a!

Chẳng qua, thần bí nhân biết, chính mình không có khả năng làm như vậy. Ngưng anh đan tin tức, chính mình sao có thể làm mặt khác cao thủ biết được?

Thần bí nhân thiên diễm thần chung còn chưa khôi phục hoàn toàn, hắn phát hiện Đào Hoa Yêu Cơ bọn họ mấy cái đại yêu trong tay, cư nhiên lại lấy ra một thanh cái loại này sẽ nổ mạnh kỳ quái pháp khí! Thần bí nhân sắc mặt tức khắc tái rồi!

Sau một lát, lại là liên tiếp Thanh Linh Ma Kiếm tự bạo!

Thần bí nhân thiên diễm thần chung, tức khắc trở nên rách tung toé, lực phòng ngự toàn vô!

Lúc này, Đào Hoa Yêu Cơ trong tay lại lần nữa lấy ra một thanh Thanh Linh Ma Kiếm. ....

Thần bí nhân không kịp học máu, chạy nhanh quỳ rạp trên đất, hô: “Đừng đánh, đừng đánh, ta đầu hàng, đầu hàng!”

Thần bí nhân trong lòng thống khổ không thôi, xuất đạo tới nay, chưa từng có lần đó đầu pháp đánh đến giống hiện tại như vậy nghẹn khuất, thua thật không cam lòng a!

Ngưu ở sơn tùy tiện nói: “Thiệt, thật không trải qua đánh.”

Thần bí nhân: Ngưu cái gì a! Đồi ngươi tới thử xem, xem ngươi khiêng được không?

Đào Hoa Yêu Cơ tự mình động thủ, ở thần bí nhân trên người gieo cấm linh thuật cùng nguyên rủa, đồng thời còn ở thần bí nhân trên đầu mang lên cấm linh vòng, lúc này mới yên tâm.

Rốt cuộc, này thần bí nhân chính là một cái Kim Đan hậu kỳ tu sĩ, ai biết hắn trong tay còn có hay không mặt khác át chủ bài.

Tuy nói, loại người này, trực tiếp đánh giết miễn trừ hậu hoạn. Nhưng là, gần nhất, hần đầu hàng. Thứ hai, Tiên Hoa Linh Thảo Môn đại yêu nhóm rời xa nhân thế gian lâu lắm, yêu cầu từ hần nơi này thu hoạch một ít Thảo Thanh Tầm các nàng những cái đó tu sĩ cấp thấp vô pháp thu hoạch tín tức. Tam tới, Tiên Hoa Linh Thảo Môn hiện tại là có chương môn, xử trí như thế nào cái này xâm nhập giả, đến Đông Phương Vũ Bình làm chủ.

Đào Hoa Yêu Cơ vuốt ve một chút còn sót lại một phen Thanh Linh Ma Kiếm, cười nói: “Không nghĩ tới ngoạn ý nhi này như thế dùng tốt, hôm nào lại tìm chương môn muốn một ít.”

Lại nói tiếp cũng coi như này thần bí nhân xui xẻo. Đào Hoa Yêu Cơ hôm nay vừa mới bắt được Thanh Linh Ma Kiếm, nàng một bên tuần tra Thiên Cơ Hạp Cốc, một bên cân nhắc Thanh Linh Ma Kiếm năng lực. Vừa lúc, thần bí nhân kích phát Tiên Hoa Linh Thảo Môn gieo trồng ở Thiên Cơ Hạp Cốc chung quanh bảo động trước linh thụ. Đào Hoa Yêu Cơ liền đem năm đại yêu vương triệu tập lên, thiết hạ kiểm trận cùng nhau đối phó thần bí nhân, thuận tiện thực nghiệm một chút Thanh Linh Ma Kiếm uy lực. Chỉ là, ai cũng không nghĩ tới, uy lực như thế to lớn!

Nếu Đông Phương Vũ Bình ở đây, hần nhất định sẽ kinh hô: Ta má ơi! Đây Thanh Linh Ma Kiếm tự bạo uy lực so hoá tiễn còn ngu a!

Chẳng qua, Đào Hoa Yêu Cơ dẫn người ra tới đối phó thần bí nhân thời điểm, thuận tay ở thiên cơ cốc bên kia thiết trí phòng ngự trận pháp cùng cách âm kết giới, nàng sợ bên này chiến đấu quấy rầy Đông Phương Vũ Bình tìm hiểu công pháp. Cho nên, Đông Phương Vũ Bình hoàn toàn không biết, Đào Hoa Yêu Cơ bọn họ ở bên này đánh một trận.

Đông Phương Vũ Bình ngủ trong chốc lát, thoải mái nhiều. Không biết vì cái gì, Đông Phương Vũ Bình cảm thấy chính mình trở nên không hề thích ngủ như mạng. Trước kia Đông Phương Vũ Bình, mỗi ngày không ngủ lười giác, hoàn toàn vô pháp sống sót. Nhưng là hiện tại, Đông Phương Vũ Bình cảm giác chính mình mỗi ngủ hai ba tiếng đồng hồ, UU đọc sách www.uukanshu.net cũng đã tỉnh lực dư thừa vô pháp đi vào giấc ngủ. Ca còn không có bắt đầu tu luyện a? Sao lại thế này?

Tỉnh ngủ lúc sau, thấy sắc trời đêm minh, Đông Phương Vũ Bình liền không hề lại giường, ra cửa, ở thiên cơ cốc dòng suối nhỏ tắm được một ít tiểu ngư tôm, cầm lại tỉnh thất, phóng đại. Lại đến thiên cơ sau điện mặt trong hoa viên, nhặt một ít củi lửa, cá nướng.

Chỉ chốc lát sau, cá nướng mùi hương truyền ra tới, Lam béo từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, khoe miệng chảy nước miếng, nhìn chăm chăm cá nướng không bỏ.

Đông Phương Vũ Bình đưa qua đi một con cá nướng, cười nói: “Tiểu tâm năng miệng.”

Lam béo mở ra miệng rộng cắn một ngụm, giường miệng a khí, nói: “Vẫn là, Vũ Bình quân tốt nhất.”

Thi Kính cũng tỉnh, cười ha ha gia nhập ăn cá đội ngũ.

Đông Phương Vũ Bình nhìn nhìn bốn phía, toàn bộ Tiên Hoa Linh Thảo Môn phẳng phát cũng chỉ dư lại bọn họ ba cái. Thảo Thanh Tầm cùng Hoa Thiên Kiều các nàng bế quan khổ tu đi. Đào Hoa Yêu Cơ cùng đại yêu nhóm nói là đi dò xét tông môn bảo hộ an toàn, trên thực tế hần là đi ra ngoài du ngoạn đi. Cuộc sống này phẳng phát lại về tới lúc trước vừa đến thảo môn thời điểm, ở đào hoa tiên cư, chỉ có bọn họ ba người.

Duy nhất không cùng chính là, khi đó yêu cầu tu luyện cửu cung bước cùng tưới nước, hiện tại, cái gì đều không cần làm.

Đông Phương Vũ Bình gặm một ngụm cá nướng, nghĩ nghĩ, lẩm bẩm: “Hảo đi. Nhân sinh khó được vài lần bác! Người khác đều ở bận rộn về phía trước hướng, ta lại tại chỗ đập bộ. Trong khoảng thời gian gần có lẽ nhìn không ra cái gì, nhưng là, nếu không bao lâu, ta liền sẽ phát hiện, bọn họ lại đem ta ném ở sau người rất xa rất xa địa phương. Có lẽ, người cả đời này, chủ định chính là một đường giao tranh, người truy ta đuổi. Vĩnh không buông tay. Ở nhân sinh lữ đồ trung, dừng lại nghỉ ngơi người, hoặc là người xuất gia, hoặc là chính là đã chết.”

Ta còn chưa có chết, cho nên, không thể dừng lại. Ngán ngủ nghỉ ngơi chính đốn có thể, trong lòng đi tới ngọn lửa vĩnh không tắt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: đồ tây

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Trong hoa viên, cá hương phác mũi. Đông Phương Vũ Bình hít sâu một hơi, lấy ra 《 tám thủy pháp 》 bí tịch, tìm hiểu.

Thiên hạ có tám thủy: Sương mù, hơi, sương, băng, nhẹ, trọng, chết, sống.

Ân, này câu đầu tiên, còn tính đơn giản.

Tìm một thủy nhiều chỗ, đối thủy mình tường, lĩnh ngộ thủy chi biến hóa, mỗi lĩnh ngộ một trọng biến hóa, có thể được lợi vô cùng. Lĩnh ngộ bát trọng biến hóa, đủ chế thiên hạ chi thủy cũng.

Cái này, có điểm khó. Mấu chốt là, mình tường gì đó, như thế nào lộng a?

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, đem Ngưu Bôn Bôn gọi lại đây, làm nó đi đem Đào Hoa Yêu Cơ mang lại đây.

Ngưu Bôn Bôn nhanh như chớp nhí chạy như bay mà đi. Nó liền không nghĩ ở Đông Phương Vũ Bình trước mặt nhiều dài một phút đồng hồ.

Không bao lâu, Đào Hoa Yêu Cơ liền tới, cùng đi còn có năm đại yêu vương cùng một cái ăn mặc rách tung toé áo đen người xa lạ.

Đông Phương Vũ Bình sững sốt một chút, hỏi: “Đây là ai a?”

Đào Hoa Yêu Cơ nhận nhạ nói: “Đây là một cái kẻ xâm lấn, bị chúng ta bắt lấy, đưa lại đây làm chương môn người xử trí.”

Đông Phương Vũ Bình sững sốt một chút, theo sau bạo khiêu lên, quát: “Dựa! Lão tử địa bàn, người cũng dám tới giường oai! Xem ta không trừu người mười miệng rộng tử!”

Khổng lĩnh cười lạnh một tiếng, nói: “Người này là Kim Đan hậu kỳ tu sĩ nga.”

Đông Phương Vũ Bình vừa mới bán ra một bước, lập tức dừng lại. Ta đi, không mang theo các người như vậy ngoạn nhi! Như vậy cao tu vị, các người như thế nào không nói sớm!

Áo đen thần bí nhân hừ lạnh một tiếng, trong lòng vạn phần không nghĩ ra: Tiên Hoa Linh Thảo Môn chương môn nhân, sao có thể là một cái đã không tu vi lại không có can đảm tiêu phá hài? Này đó yêu vương, sao có thể phục tòng hần?

Đào Hoa Yêu Cơ nhận nhạ nói: “Chủ nhân người yên tâm, ta đã cho hần hạ cấm linh thuật, tùy tiện đánh, hần không dám đánh trả.”

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, nói: “Liền tính không có cấm linh thuật, ta cũng giống nhau dám trừu hần.”

Nói nói mà thôi, Đông Phương Vũ Bình rút cuộc vẫn là không đi lên trừu người.

Đông Phương Vũ Bình trịnh trọng hỏi: “Các người thăm vấn qua sao? Hần vì cái gì đến chúng ta môn phái tới nháo sự?”

Đào Hoa Yêu Cơ nói: “Hần tới mục đích, hần là ngưng anh đan. Bất quá, hần còn có hay không mặt khác mục đích, chúng ta còn không có thăm.”

Đông Phương Vũ Bình gật đầu nói: “Kia đơn giản, đem hần nhốt lại, chậm rãi thăm. Biết rõ ràng, lại đến nói cho nga.”

Áo đen thần bí nhân xem xét thời thế, cuối cùng vẫn là thỏa hiệp. Chính cái gọi là tu vi càng cao, càng sợ chết. Giống hần như vậy thật vất vả tu luyện tới rồi Kim Đan hậu kỳ, vô cùng có khả năng đánh sâu vào Nguyên Anh kỳ, hồi trường sinh tu sĩ, càng là không muốn chết.

Áo đen thần bí nhân đối với Đông Phương Vũ Bình đột nhiên quỳ xuống, khóc lóc thảm thiết nói: “Chương môn đại nhân, tha mạng a! Ta chính là một cái lưu lạc tán tu mà thôi! Chẳng qua ở đào hoa trấn nghỉ chân thời điểm, nhìn đến quý môn trên bầu trời lộ ra một tia bảo quang, cho nên mới lại đây tầm bảo! Ta thật sự không có mặt khác ý tứ a. Chương môn đại nhân minh giám!”

Đông Phương Vũ Bình lạnh giọng hỏi: “Người không biết nơi này là chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn tông môn nơi dừng chân sao?”

Áo đen thần bí nhân nghĩ nghĩ, nói: “Nghe nói Tiên Hoa Linh Thảo Môn sớm đã rách nát, cho nên ta mới nổi lên oai tâm tư, nào biết nói, quý môn nhân mới nhiều, thực lực như thế chi cường, ta sai rồi, chương môn tha mạng a!”

Đào Hoa Yêu Cơ hỏi: “Một cái tán tu cũng có thể tu đến Kim Đan hậu kỳ, người số phận không tồi sao.”

Áo đen thần bí nhân lập tức đáp: “Kỳ thật, ta phía trước là bám vào nam đảo quần đảo kim phong đảo, ta là kim phong đảo khách khanh trưởng lão. Chẳng qua, một năm trước kim phong đảo bị phi long lão tổ diệt, ta huyết chiến chạy ra, một đường mai danh ẩn tích, lưu lạc đến quý mà.”

Phi long lão tổ? Cái này làm cho Đông Phương Vũ Bình trong nháy mắt nhớ tới học hữu “Phi long ở thiên”. . . . .

Đông Phương Vũ Bình nhìn nhìn Đào Hoa Yêu Cơ, hỏi: “Nam đảo quần đảo, đó là địa phương nào?”

Áo đen thần bí nhân chạy nhanh trả lời nói: “Đó là ở Thiên Vương Sơn lấy nam mấy trăm vạn dặm xa một cái khác tu sĩ khu vực, nơi đó nơi nơi đều là đảo nhỏ, trong biển yêu thú tụ tập, tài nguyên phong phú. Nhưng là, nơi đó yêu tu cũng đặc biệt cường đại, nhân tộc ở nơi đó, chỉ xem như nhỏ yếu thế lực.”

Nói xong, áo đen thần bí nhân nhìn nhìn mấy cái yêu vương thần sắc, nhưng thấy bọn họ không hề phản ứng, thầm nghĩ trong lòng tính sai.

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, nói: “Hừ, liên tính người không phải muốn đánh chúng ta môn phái chủ ý, nhưng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn tôn nghiêm không dung giẫm đạp. Quy nguyên đại sư, các người mấy cái đem hấn dẫn đi giam giữ, ít nhất một tháng sau lại nói xử lý chuyện của hấn.”

Quy nguyên đại sư sừng sốt một chút, hỏi: “Chường môn, nhốt tại nơi nào đâu?”

Đông Phương Vũ Bình ngậy người, hỏi ngược lại: “Chẳng lẽ chúng ta môn liên không có giam giữ phạm nhân địa phương sao?”

Đào Hoa Yêu Cơ nói: “Có. Băng Tuyết Sơn Cốc.”

Chúng yêu vương sắc mặt rất khó coi. Bởi vì bọn họ chính là từ nơi đó ra tới.

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, hiện giờ Băng Tuyết Sơn Cốc có Song Đầu Băng Phong Lang cái này cùng chính mình ký kết yêu thú khế ước gia hòa trấn thủ, lại phóng một cái cao giai tu sĩ đi vào, sợ hấn soán quyền a.....

Áo đen thần bí nhân nhưng không nghĩ bị nhốt tại nào đó kỳ quái địa phương. Hấn lập tức lấy ra bản thân túi trữ vật, cao cao giọng lên, cúi đầu nói: “Chường môn đại nhân, ta nguyện ý dâng ra ta sở hữu tài sản, chỉ cầu có thể gia nhập quý môn, vì ngài hiệu khuyến mã chi lao!”

Đông Phương Vũ Bình nhìn thoáng qua túi trữ vật, ha hả cười, quay đầu đối Đào Hoa Yêu Cơ nói: “Tiểu đào hoa, các người không đủ chuyên nghiệp a! Giết người đoạt bảo trở thành sự thật tiên! Các người một không có giết người, nhị không đoạt bảo, liền hấn túi trữ vật các người cũng chưa điều tra một chút sao?”

Đào Hoa Yêu Cơ nhận nhặt trả lời nói: “Chúng ta không cái loại này thói quen. UU đọc sách www.uukanshu.net”

Đông Phương Vũ Bình nỗ bĩu môi, nhìn áo đen thần bí nhân nói: “Người cái dạng này, ta rất khó yên tâm nhận lấy người a. Người xem, người liền gương mặt thật đều không muốn làm chúng ta thấy, ta lại như thế nào có thể tín nhiệm người?”

Áo đen thần bí nhân vội vàng tháo xuống mũ choàng, lộ ra một trương tràn đầy nếp nhăn thả tóc trắng xoá mặt già, một bộ sơn dương râu treo ở trên cằm, có vẻ phá lệ đáng khinh. Áo đen thần bí nhân nhếch miệng cười, lộ ra mấy viên răng vàng, nói: “Tiểu nhân tên là đồ tây, sở dĩ không muốn tháo xuống mũ choàng, kỳ thật chính là sợ làm sợ đại nhân ngài a. Tiểu nhân này khuôn mặt, sớm chút năm bị một đám cường địch vây công, anh tuấn khuôn mặt không có thể bảo trụ, ai.....”

Đông Phương Vũ Bình liệt nhếch miệng, nói: “Tu tiên tu thành người như vậy, cũng coi như là kỳ tích.”

Đồ tây lập tức theo côn nhĩ hướng lên trên bò, nói: “Tiểu nhân có thể gặp được đại nhân ngài, mới là chân chính kỳ tích a. Cầu xin đại nhân nhìn đến tiểu nhân ta tu luyện không dễ phần thưởng, thu lưu tiểu nhân đi, cầu xin ngài, đại nhân!”

Đông Phương Vũ Bình khụ vài cái, nói: “Kỳ thật đâu, nhận lấy người cũng không phải không thể, chỉ là.....”

Đồ tây lập tức nói: “Tiểu nhân cũng không xa cầu cái gì khách khanh trường lão linh tinh, tiểu nhân nguyện ý trở thành đại nhân ngài nô bộc! Chỉ cần ngài nguyện ý, tiểu nhân có thể cùng ngài ký kết chủ tớ khế ước.”

Đào Hoa Yêu Cơ đối Đông Phương Vũ Bình gật gật đầu, nếu là cái này đồ tây nguyện ý ký kết chủ tớ khế ước, nhưng thật ra có thể suy xét nhận lấy hấn.

Đông Phương Vũ Bình thở dài một tiếng, nói: “Kỳ thật đâu, khế ước gì đó, nhưng thật ra tiếp theo. Đồ tây a, người một cái Kim Đan kỳ, nga, không, Kim Đan hậu kỳ tu sĩ, trên người của người cũng chỉ có một cái túi trữ vật sao?”

Mọi người: “A?”

Đông Phương Vũ Bình hứng thú bưng bưng hỏi: “Ta muốn hỏi chính là, trên người của người liền không có nhẫn trữ vật hoặc là trữ vật vòng tay linh tinh bảo bối sao?”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 64: mình tưởng đi thiếu niên

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Cuối cùng, đồ tây lại bị Đông Phương Vũ Bình một phen cướp đoạt, đem trên người chỉ có một ít bảo bối, đều nộp lên, mới vừa rồi có thể giải thoát.

Chẳng qua, đồ tây nghèo thật sự. Hắn là tán tu, lại còn có là vừa rồi trốn đi không lâu lại không có chỗ dựa tán tu, trên người trừ bỏ hắc thiên diễm thần chung ở ngoài, cũng chỉ dư lại một ít chút ít linh thạch, tài liệu cùng vài món Linh Khí, ở Đào Hoa Yêu Cơ chờ đại yêu xem ra, căn bản là không đáng giá nhắc tới. Mà thiên diễm thần chung lại bị Thanh Linh Ma Kiếm tạc đến rách tung toé, không có vài thập niên thời gian tu bổ, đó là vô pháp lại phát huy bình thường tác dụng.

Đây cũng là đồ tây như vậy dứt khoát đầu nhập vào Đông Phương Vũ Bình nguyên nhân. Bởi vì, hắn đã không đường có thể đi. Thiên hạ tu tiên tài nguyên, phần lớn bị các tiên môn khống chế. Giống hắn như vậy tán tu, căn bản là không tiền đồ!

Mà trước mắt Tiên Hoa Linh Thảo Môn thoát nhìn cũng không tệ lắm, ít nhất có nhiều như vậy đại yêu giữ thể diện, hắn là có thể trộn lẫn hạ.

Ký kết chủ tớ khế ước, giải trừ cấm linh chú cùng nguyên rủa, lại bận việc nửa ngày.

Bất quá, cấm linh vòng còn mang, để ngừa vạn nhất.

Đông Phương Vũ Bình nhìn giống một cái thái giám giống nhau đi theo chính mình bên người đồ tây, trong lòng rất có cảm giác thành tựu. Duỗi tay vỗ vỗ bờ vai của hắn, hỏi: “Mơ màng hồ đồ a, nghe nói ngươi đến từ nam đảo, bên kia có rất nhiều thủy đi?”

Đồ tây da mặt trù trù, đáp: “Đương nhiên là có rất nhiều thủy. Nơi đó, biển rộng a, tất cả đều là thủy. Mặt khác, chủ nhân, ta kêu đồ tây, không phải mơ màng hồ đồ.”

Đông Phương Vũ Bình ha hả cười, nói: “Mơ màng hồ đồ càng tốt nghe cũng càng tốt nhớ, ngươi có ý kiến?”

Đồ tây nịnh nọt cười nói: “Chỗ nào sẽ có ý kiến, sao có thể có ý kiến! Chủ nhân nói chính là thánh chỉ! Nga, không, so thánh chỉ còn ngu, là ý trời!”

Đông Phương Vũ Bình ha ha cười, nói: “Đừng, ta xem thánh chỉ liền rất có thể. Chúng ta tu đạo người, tuy nói muốn nghịch thiên mà đi, nhưng vẫn là không cần quá rêu rao sao, điệu thấp, điệu thấp, ngươi, minh bạch?”

“Minh bạch, ta hiểu!”

Đào Hoa Yêu Cơ cùng nắm đại yêu vương về mặt vô ngữ: Ngươi này cũng coi như là điệu thấp?

Đông Phương Vũ Bình nhưng không công phu quản bọn họ, hắn hỏi đồ tây: “Kia, ngươi trong tay có hay không cái gì thủy hệ tu luyện công pháp? Lấy ra tới ta tham tường tham tường.”

Đồ tây lập tức cho chính mình một cái bần tay, về mặt đưa đám nói: “Ai da. Ta thực xin lỗi chủ nhân a! Nam đảo bên kia, thủy hệ tu sĩ cùng thủy hệ công pháp đích xác nhiều như lông trâu. Đáng tiếc, ta chủ tu chính là hỏa hệ, cho nên, ta liền không như thế nào thu thập thủy hệ công pháp. Ta đáng chết a.....”

Đông Phương Vũ Bình xua xua tay, hỏi: “Ta nói, ngươi một cái hỏa hệ tu sĩ chạy đến thủy hệ lực lượng cường đại nam đảo đi làm gì? Cầu ngược sao?”

Đồ tây thở dài nói: “Ta lúc trước cũng không biết là đã phát cái gì thần kinh, ai! Ta nên sớm chút rồi đi nam đảo, chạy đến tây mạc linh tinh địa phương tu hành hỏa hệ công pháp, nói không chừng ta sớm đã là Nguyên Anh kỳ tu sĩ a! Ai! Mặt khác, chủ nhân a, không phải ta chính mình chạy đến nam đảo đi, kỳ thật, ta chính là nam đảo sinh trưởng ở địa phương người. Chỉ là, ta cũng không biết vì cái gì, ta trên người chủ linh căn cư nhiên là hỏa hệ, ai.....”

Đông Phương Vũ Bình gật đầu nói: “Hảo. Ngươi lịch sử ta không muốn nghe. Ta chỉ nghĩ hỏi ngươi một câu, ngươi hiểu chút thủy hệ công pháp tu luyện sao?”

Đồ tây: “Lược hiểu, lược hiểu. Nói như vậy, thủy hệ linh căn người mới học đều hắn là tìm một cái thủy linh khí dư thừa địa phương mình tường, cảm thụ trong thiên địa thủy hệ linh khí, đạo nhập tự thân, chìm vào đan điền, ngưng tụ thành khí xoáy tụ, đại đạo nhưng kỳ cũng.”

Đông Phương Vũ Bình gật gù đầu, nói: “Ngươi nói, ta đều cơ bản có thể minh bạch. Hiện tại, ta còn có một vấn đề, cái gì kêu minh tường?”

Đồ tây, Đào Hoa Yêu Cơ, nắm đại yêu vương, cùng nhau té xỉu.....

Mười lăm phút sau, ở Đào Hoa Yêu Cơ đám người lập lại giảng giải lúc sau, Đông Phương Vũ Bình rút cuộc minh bạch một cái dễ hiểu đạo lý: Minh tường chính là phát ngốc.

Đồng thời, hắn cũng tìm được rồi một cái đơn giản tu hành phương pháp: Tìm một chỗ, phát ngốc là được. Bởi vì, phát ngốc chính là minh tường sơ cấp giai đoạn.....

Có tu luyện phương pháp, Đông Phương Vũ Bình gấp không chờ nổi muốn đi thử thử hắn mới tìm hiểu tới tay tám thủy pháp. Vì thế, hắn hỏi: “Tiểu đào hoa, chúng ta Thiên Cơ Hạp Cốc nhưng có thủy linh khí tương đối nhiều địa phương?”

Đào Hoa Yêu Cơ đáp: “Có, tổng cộng có hai nơi.”

“Nào hai nơi?”

Đào Hoa Yêu Cơ nhìn thoáng qua đồ tây, truyền âm cấp Đông Phương Vũ Bình nói: “Một chỗ chính là trong cốc thiên cơ đàm, nơi đó hơi nước dư thừa, thủy linh khí sung túc. Một khác chỗ chính là Băng Tuyết Sơn Cốc đệ tam quan nội rừng trúc sát trận chỗ sâu trong, bên trong có một hồ linh tuyến.”

Đông Phương Vũ Bình nhú nhú mày, nói: “Rừng trúc sát trận nhưng cho dù. Kia tám mặt ma thần nói không chừng còn ở bên trong chờ ta đâu. Đi, chúng ta đi trước thiên cơ đàm đi.”

Đông Phương Vũ Bình hiện tại thực sốt ruột, hẳn rất muốn biết chính mình rốt cuộc có bao nhiêu cao tu hành thiên phú. Linh căn quả kém liên tính, đó là trời sinh. Nếu là ngộ tính cao lại chăm chỉ, hết thấy vẫn là có cơ hội.

Đông Phương Vũ Bình triệu hoán Ngưu Bôn Bôn, xoay người thượng ngưu, đi theo Đào Hoa Yêu Cơ hướng tới thiên cơ đàm chạy như điên mà đi.

Sau đó, Đông Phương Vũ Bình liền ở cái kia tên là thiên cơ đàm tiểu hồ nước bên cạnh, đã phát nửa ngày ngốc.

Không thu hoạch được gì.

Không cam lòng từ bỏ Đông Phương Vũ Bình liền cùng này tiểu hồ nước giằng co. Ăn uống tiêu tiêu, tất cả tại này tiểu hồ nước bên cạnh, một có thời gian hẳn liền đối với tiểu hồ nước nỗ lực, nỗ lực phát nổ!

Đào Hoa Yêu Cơ đám người cũng không nhàn rỗi, UU đọc sách www.uukanshu.net giáo thụ Đông Phương Vũ Bình rất nhiều cơ sở mình tưởng pháp, cái gì số tức pháp, hô hấp phun nạp pháp, trạm cốc công, việc ngủ, quy tức công, quý vũ công. ....

Nhưng mà, vẫn như cũ không được.

Ngay cả Thi Kính tiểu gia hỏa kia, đều đã bị Đào Hoa Yêu Cơ nhìn trúng, giáo hội hẳn cơ sở mình tưởng pháp, chính thức đi lên tu tiên đại đạo!

Đông Phương Vũ Bình tò mò không thôi, làm Đào Hoa Yêu Cơ lấy ra trắc linh thạch thí nghiệm một chút, kết quả đại đại ngoài dự đoán mọi người!

Thi Kính cư nhiên có được 9 giờ linh giá trị một linh căn! Đây chính là đại đại hảo tư chất a!

Đông Phương Vũ Bình khó hiểu hỏi: “Thi Kính a, giống người như vậy tốt tư chất, lúc trước Thiên Vương Sơn thăng tiên đại hội khi, sao có thể không tuyển thượng đâu?”

Thi Kính nghĩ nghĩ, đáp: “Lúc trước ta tiến kia đại môn, liền nhìn đến một cái đầu bạc phát lão bà tử nằm dưới tàng cây ngủ. Ta còn không có tới kịp làm cái gì đâu, đã bị nàng đuổi ra ngoài. Nàng nói ta đi nhầm địa phương. ....”

Đông Phương Vũ Bình chớp chớp mắt, hỏi: “Vì cái gì nói không không hợp cách a? 9 giờ linh giá trị a!”

Đào Hoa Yêu Cơ sâu kín nói: “Thi Kính, người thật sự đi nhầm địa phương.”

Đông Phương Vũ Bình cùng Thi Kính về mặt ngốc. Bức nhìn Đào Hoa Yêu Cơ: Có ý tứ gì a?

Đào Hoa Yêu Cơ thở dài nói: “Nếu ta không đoán sai nói, Thi Kính người đi báo danh chính là trường sinh môn. Mà trường sinh môn chỉ tuyển nhận những cái đó tuổi đã lớn thả đột phá vô vọng tu sĩ nhập môn! Bọn họ bên trong cánh cửa tôn chỉ là, dứt bỏ hết thân tạp vụ, một lòng tu tập trường sinh chi thuật. Dùng thọ mệnh đổi đại đạo. Thi Kính a, người chẳng lẽ không phát hiện, người ở đi trường sinh môn báo danh con đường kia thượng, phần lớn đều là một đám lão nhân lão thái thái sao?”

Thi Kính nghĩ nghĩ, đáp: “Ta lúc ấy không chú ý nhiều như vậy. Ta đi kia cái gì trường sinh môn báo danh, là bởi vì bên kia báo danh đội ngũ ngắn nhất nhân số ít nhất.”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Ma Vương linh tinh

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Hào đi, hiện tại vấn đề lớn nhất là, Đông Phương Vũ Bình tu hành không có thành tích. Thi Kính mặc linh căn chỉ là ngoài ý muốn chi hi, Đông Phương Vũ Bình chính mình vấn đề vẫn là không có giải quyết a!

Đào Hoa Yêu Cơ hoan thiên hi địa đi bồi dưỡng năng tân đệ tử Thi Kính, năm đại yêu vương đối Đông Phương Vũ Bình cũng thực thất vọng.

Gặp qua tư chất kém, nhưng là chưa thấy qua tư chất hoàn toàn không được! Đây là một khối đá cứng, vô pháp làm phép a!

Đông Phương Vũ Bình thực không thích bọn họ thái độ. Tổng cổ bọn họ đi ra ngoài tuần sơn.

Vì làm cho bọn họ thực tốt hoàn thành tuần sơn nhiệm vụ, Đông Phương Vũ Bình dạy bọn họ một đầu tân ca: Đại vương kêu ta tới tuần sơn!

Tương đối thực người quen đều đi rồi, chỉ còn lại có Lam béo cùng đồ tây bồi Đông Phương Vũ Bình.

Tu luyện loại chuyện này, Lam béo không thể giúp bất luận cái gì vội, chỉ có thể thờ dài.

Đồ tây thấy Đào Hoa Yêu Cơ mang theo Thi Kính đã đi xa, mới lặng lẽ đi vào Đông Phương Vũ Bình bên người, thần bí hề hề nói: “Chủ nhân, ta có một câu không biết có nên nói hay không?”

Đông Phương Vũ Bình nhú nhú mày, mắng: “Dong dài, mau giảng. Lần sau còn như vậy, ta đưa ngươi đi Băng Tuyết Sơn Cốc luyện luyện đầu lưỡi như thế nào đánh nói thắng lời nói!”

Đồ tây cười hắc hắc, nịnh nọt nói: “Chủ nhân, ta có một loại bí pháp, có thể trọng tố cùng tăng lên một người linh căn.”

Đông Phương Vũ Bình tức khắc mở to hai mắt, còn có loại này bí pháp? Quả nhiên, Tu Chân giới vô việc khó, mọi việc đều có khả năng, chỉ xem ngươi có nghĩ được đến.....

Đông Phương Vũ Bình vì cái gì đối với thiên cơ đàm phát ngốc nhiều như vậy thiên, một chút thu hoạch cũng không có? Rất đơn giản, hần linh căn linh giá trị thâm không nở nhìn a. Hơn nữa hần lại không phải thế giới này nguyên trụ dân, trong lòng mặt càng tin tưởng địa cầu khoa học học thuyết. Đối với tu tiên một chuyện, không đủ chân thành.

Cổ ngữ có vân, tâm thành tắc linh, tin tắc có, không tin tắc vô.

Tu luyện chi lộ, cũng là giống nhau.

Đông Phương Vũ Bình trong lòng đối phát ngốc chính là mình tưởng chuyện này nhi, lòng có nghi ngờ. Cho nên, hần như thế nào cũng vô pháp nhập đạo.

Nhưng là, hiện tại, có người nói, hần có thể trọng tố cùng tăng lên người linh căn!

Nếu là Đông Phương Vũ Bình linh căn có thể hướng Thi Kính giống nhau cao tới 9 giờ, kia này mình tưởng nhập đạo gì đó, còn không phải việc rất nhỏ!

Đông Phương Vũ Bình nghi hoặc nhìn đồ tây, hỏi: “Vừa rồi ngươi tiểu đào hoa bọn họ ở thời điểm, ngươi như thế nào không nói?”

Đồ tây thần bí cười nói: “Chủ nhân, bí pháp sao, tự nhiên là biết đến người càng ít càng tốt.”

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, nói: “Ta thích. Hành, ngươi nói xem. Ngươi nghĩ muốn cái gì?”

Đồ tây đáng khinh râu một phiêu một phiêu, mắt nhỏ lập loè kỳ dị quang mang, vô cùng ngoan ngoãn nói: “Ta đối chủ nhân một mảnh trung tâm, nhật nguyệt chứng giám! Chủ nhân hạnh phúc chính là ta hạnh phúc, chủ nhân vui sướng chính là ta vui sướng.....”

“Đình chi! Đình chi! Vuốt móng ngựa ở ta nơi này không thể thực hiện được.”

Đông Phương Vũ Bình thờ dài một tiếng, cái này đồ tây, tiểu tâm tư thực trọng a. Đầu hàng lại đây hàng tạm chấp nhận là cái dạng này lap,

Đông Phương Vũ Bình cũng không tin, bất không được người này. Đông Phương Vũ Bình sắc mặt trịnh trọng nói: Nói trọng điểm!

Đồ tây từ chính mình túi trữ vật lấy ra một viên màu lam đá quý, nói: “Chính là thứ này.”

Đông Phương Vũ Bình chớp chớp mắt, hỏi: “Ài, ngươi túi trữ vật còn có cái gì a? Ta mấy ngày trước không đem ngươi túi trữ vật quét sạch sẽ sao?”

Đồ tây ha ha cười nói: “Thứ này, lúc ấy chủ nhân ngài cũng thấy được. Chẳng qua, này tinh thạch ở truyền thống tu sĩ trong mắt liền không có cái gì giá trị. Lúc ấy đào hoa nương nương cũng không thấy ra tới, chỉ nói đây là bình thường lam thủy tinh. Sau đó, ngài liền đem nó trả lại cho ta.”

Đông Phương Vũ Bình: Cho nên nói, nhãn lực rất quan trọng, bất luận ở đâu cái thế giới đều giống nhau!

Đây là một cái liền Đào Hoa Yêu Cơ cũng chưa nhìn ra lai lịch tinh thạch, có khả năng là hy vọng, cũng có khả năng là bẫy rập.

Đông Phương Vũ Bình hít sâu một hơi, hỏi: “Như vậy, này cục đá gọi là gì? Ta muốn như thế nào làm mới có thể trọng tố linh căn đâu?”

Đồ tây đem lam tinh thạch đặt ở Đông Phương Vũ Bình trước mặt, lui về phía sau vài bước nói: “Chủ nhân, cái này kêu Ma Vương linh tinh. Chỉ cần ở Ma Vương linh tinh mặt trên tích nhập một giọt yêu vương tinh huyết, lại phụ lấy tu sĩ tu luyện khi Tụ Linh Trận, là có thể sinh ra kỳ dị lực lượng, tăng lên hoặc trọng tổ trong trận tu sĩ linh căn linh giá trị. Tỷ như nói, đào hoa nương nương tinh huyết liền rất không tồi. Càng cao giai tu sĩ, năng tinh huyết liền càng hữu hiệu.”

Đông Phương Vũ Bình hí mắt, đây là châm ngôn ta cùng yêu vương nhóm chi gian quan hệ sao? Hừ, đáng tiếc chính là, ngươi tưởng sai rồi.

Đông Phương Vũ Bình cầm lấy Ma Vương linh tinh, mỉm cười nói: “Ân, không có tác dụng phụ sao?”

Đồ tây chớp chớp mắt: “Tác dụng phụ?”

Đông Phương Vũ Bình: “Ngạ, ta chính là đang hỏi, dùng loại này đồ vật, có nguy hiểm sao?”

Đồ tây cười nói: “Nguy hiểm vẫn là có một chút. Giống nhau, làm loại này linh căn trọng tổ pháp sự khi, cần phải có cao giai tu sĩ ở một bên hộ pháp. Tỷ như, đào hoa nương nương chính là không tồi người được chọn.”

Đông Phương Vũ Bình ha hả cười, nói: “Ngươi làm ta trừu tiếu đào hoa tinh huyết, còn làm ta thỉnh nàng tới cấp ta hộ pháp? Chuyện này, đáng tin cậy sao?”

Đồ tây cười hắc hắc, nói: “Chuyện này, việc rất nhỏ a. Đào hoa nương nương là ai a? Đó là ngài trung thực nô bộc, cùng ta giống nhau. Cho nên a, ngươi hoàn toàn không cần phải lo lắng.”

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, nói: “Mơ màng hồ đồ a, ta cảm thấy ngươi vẫn là thực sẽ xem mặt đoán ý sao. Tiểu đào hoa, ngươi ra tới một chút.”

Đông Phương Vũ Bình nói âm vừa ra, Đào Hoa Yêu Cơ liền tươi cười sáng lạn từ Đông Phương Vũ Bình phía sau dần hiện ra tới.

Đông Phương Vũ Bình nhìn đến đồ tây sắc mặt rõ ràng sửng sốt một chút.

Hừ hừ, tiểu dạng nhi, cùng ta chơi tâm cơ.

Đào Hoa Yêu Cơ còn chưa nói lời nói, đồ tây cũng đã phục hồi tinh thần lại, mỉm cười nói: “Đào hoa nương nương, này Ma Vương linh tinh. ....”

Đào Hoa Yêu Cơ nhân nhạ nói: “Các ngươi vừa rồi nói, ta đã nghe thấy được. Ngươi nói rất đúng, còn không phải là một chút tinh huyết sao, chút lòng thành lập. Nếu là thật sự có thể đem chủ nhân linh căn tăng lên trọng tổ, liền tính là dùng ta mệnh tới đổi, ta cũng cam tâm tình nguyện.”

Đông Phương Vũ Bình trong lòng hơi có chút kinh ngạc, hắn cảm thấy Đào Hoa Yêu Cơ vừa mới đang nói dùng nàng mệnh tới đổi khi, cư nhiên vô cùng chân thành: Uy uy uy, chúng ta còn không có như vậy thực đi? Chẳng lẽ nàng cũng muốn dùng phương thức này hướng ta tỏ lòng trung thành sao? Chúng ta chi gian quan hệ, UU đọc sách www.uukanshu.net không có cái này tất yếu đi?

Đồ tây nhin nọt cười nói: “Đào hoa nương nương ngài trung tâm tự nhiên là không cần hoài nghi. Ta tưởng nói chính là, về Ma Vương linh tinh, còn có điểm vấn đề nhỏ.”

Đông Phương Vũ Bình cười lạnh nói: “Còn có vấn đề, vừa rồi ngươi như thế nào không nói?”

Đồ tây cúi đầu nói: “Vấn đề này, ta vốn dĩ chính là muốn làm đào hoa nương nương mặt nhi nói ra.”

Đào Hoa Yêu Cơ cùng Đông Phương Vũ Bình cùng nhau hỏi: “Cái gì vấn đề?”

Đồ tây nhân nhạ nói: “Chủ nhân, nương nương, hiện tại duy nhất vấn đề là, ta trong tay Ma Vương linh tinh số lượng chỉ có như vậy một viên. Nếu là muốn thành công tăng lên chủ nhân ngài linh căn linh giá trị, tốt nhất còn phải nhiều chuẩn bị một ít Ma Vương linh tinh mới được. Vạn nhất, một viên Ma Vương linh tinh không thể hoàn toàn thành công nói. ....”

Đông Phương Vũ Bình gật đầu nói: “Ta đã hiểu, này liền cùng đánh sâu vào Trúc Cơ Kỳ giống nhau, nhiều chuẩn bị mấy viên Trúc Cơ đan luôn là tốt, ta nói rất đúng đi?”

Đồ tây cười đến thực sáng lạn: “Chủ nhân, ngài nói quá đúng! Đặc biệt là ngài so sánh, thật sự là quá chuẩn xác.”

Đào Hoa Yêu Cơ nhân nhạ hỏi: “Như vậy, hiện tại cũng chỉ dư lại một vấn đề, đồ tây, ngươi cảm thấy chúng ta chương môn nhân hẳn là đi nơi nào lộng càng nhiều loại này liền ta đều chưa từng có nghe nói qua Ma Vương linh tinh đâu?”

Đồ tây nhìn nhìn Đông Phương Vũ Bình, phát giác Đông Phương Vũ Bình ở khẽ cười, hắn thấp thòm nói: “Kỳ thật, lúc trước ta lộng tới cái này bí pháp thời điểm, vì làm nếm thử, đã từng góp nhặt một ít linh căn linh giá trị so thấp đệ tử cùng hai mươi bốn viên Ma Vương linh tinh. Chẳng qua, ở phi long lão tổ tấn công kim phong đảo thời điểm, những cái đó đệ tử cùng Ma Vương linh tinh đều ném ở kim phong đảo.”

Đông Phương Vũ Bình cùng Đào Hoa Yêu Cơ liếc nhau: Ha ha, đuôi cáo rút cuộc vẫn là lộ ra tới đi. ....

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: tặc đến rất sung sướng

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Đông Phương Vũ Bình bỗng nhiên nghĩ tới một câu cách ngôn: Người có Trương Lương kế, ta có vượt tường thang!

Tựa như hắn cùng tiểu đào hoa vừa mới liên rất ăn ý âm đồ tây một lần. Tú chỉ số thông minh, ta cũng không thấp.

Đồ tây cái gọi là bí pháp cùng Ma Vương linh tinh gì đó, hắn cuối cùng tính toán, kỳ thật bất quá là tướng lừa dối Đông Phương Vũ Bình mang theo Đào Hoa Yêu Cơ chờ thực lực đại yêu, bởi hắn giết hồi nam đảo kim phong đảo. Đến nỗi hắn có cái gì mục đích, Đông Phương Vũ Bình không biết, cũng không muốn biết.

Đông Phương Vũ Bình phương pháp giải quyết rất đơn giản, còn không phải là lo lắng Ma Vương linh tinh số lượng không đủ sao, ta Đông Phương Vũ Bình còn sẽ lo lắng cái này sao?

Đồ tây không phải quá minh bạch, vì sao, giống Đông Phương Vũ Bình như vậy một cái tu tiên vô vọng nắm quyền giả, nghe được Ma Vương linh tinh có thể trọng tổ linh căn như vậy tin tức lúc sau, cư nhiên còn có thể không chút nào kích động nhàn nhạt nói với hắn một câu: “Người vất vả, trước đi xuống nghỉ ngơi đi.”

Đồ tây yên lặng gật gật đầu, xoay người rời đi. Hắn biết, hắn hiện tại bất luận nói cái gì vẫn là làm cái gì, đều là sai.

Đợi cho đồ tây sau khi rời khỏi, Đông Phương Vũ Bình hỏi: “Tiểu đào hoa, người cảm thấy, Ma Vương linh tinh gì đó, có khả năng sao?”

Đào Hoa Yêu Cơ thở dài nói: “Chủ nhân, trên đời sự tình, trước nay liền không có không trả giá đại giới là có thể đạt được thu hoạch. Trọng tổ linh căn loại này pháp thuật, nó gia cũng từng nghe nói qua. Nhưng là, kia đều yêu cầu hao phí lớn lao pháp lực cùng rất nhiều thiên tài địa bảo! Giống đồ tây nói như vậy đơn giản, chỉ cần một loại linh tinh cùng một chút yêu vương tinh huyết là có thể hoàn thành trọng tổ linh căn nghi thức, ta cảm thấy, không quá khả năng.”

Đông Phương Vũ Bình gật gật đầu nói: “Nói cách khác, hoặc là cái này đồ tây còn có điều dấu diếm, hoặc là hắn chính là tướng gạt ta đi nam đảo làm hắn tay đảm?”

Đào Hoa Yêu Cơ thở dài: “Chủ nhân, người nghĩ như thế nào?”

Đông Phương Vũ Bình cười nói: “Còn có thể như thế nào, thử xem đi, không thử như thế nào biết có hay không dùng.”

Đào Hoa Yêu Cơ không nói gì, Đông Phương Vũ Bình nói: “Đi thôi, bởi ta đi đại bảo động.”

Đào Hoa Yêu Cơ dám người sớm đã đoán được, Đông Phương Vũ Bình khẳng định có nào đó đặc thù năng lực, có thể phục chế ra giống Ngưng Khí Đan như vậy tu tiên tài nguyên. Nhưng là, ai cũng không có chính mắt gặp qua.

Hiện giờ, Đông Phương Vũ Bình thoát nhìn muốn mạng chính mình đi chính mắt chứng kiến phục chế pháp thuật sao?

Hai người lại lần nữa đi tới đại bảo động, Ngưu Bôn Bôn thực phiền, vì cái gì, lão ngưu ta mới vui sướng chơi đùa lập tức, lại muốn ta trốn chạy?

Đông Phương Vũ Bình nhìn nhìn đại bảo động, hỏi: “Tiểu đào hoa, nơi này cấm chế pháp trận có thể khởi động sao?”

Đào Hoa Yêu Cơ gật gật đầu đáp: “Đã khởi động.”

Đông Phương Vũ Bình sửng sốt một chút, hỏi: “Người chừng nào thì làm cho?”

Đào Hoa Yêu Cơ hơi hơi mỉm cười: “Một chút linh thạch mà thôi, đại bảo động hiện tại là chủ nhân ngài làm thực nghiệm quan trọng cấm địa, không thể không đề phòng.”

Đông Phương Vũ Bình gật gật đầu, nói: “Làm được không tồi. Tiểu đào hoa, giúp ta canh chừng, ta đi một chút sẽ về.”

Đào Hoa Yêu Cơ mơ hồ: Canh chừng? Canh gác ý tứ đi?

Đồng Phương Vũ Bình lại lần nữa đi tới chuông môn mặt kho, lấy ra phục chế kính, lộ ra thắng lợi tươi cười.

Lần trước phục chế Ngưng Khí Đan cùng thanh linh kiếm thời điểm, ta tư duy bị manga anime hạn chế. Lúc này đây, ta Đồng Phương Vũ Bình có tân hảo biện pháp!

Dùng phục chế kính phục chế ra tới vật phẩm, nó bộ dáng sẽ như là trong gương giống nhau, cùng hiện thực vật phẩm là tương phản.

Nhưng là, giải quyết vấn đề này biện pháp cũng rất đơn giản, Đồng Phương Vũ Bình hơi hơi mỉm cười: Đó chính là, đem dùng phục chế kính phục chế ra tới đồ vật, lại dùng phục chế kính phục chế một lần, kia chẳng phải là phụ phụ đắc chính sao!

Đúng vậy, chỉ cần thông qua hai lần phục chế, là có thể được đến chính phẩm! Nhiều đơn giản đạo lý a, đáng tiếc ta phía trước cư nhiên không có nghĩ thông suốt!

Đồng Phương Vũ Bình lấy ra phục chế kính, ở rõ mập mập giám sát hạ, thành công phục chế một viên Ma Vương linh tinh.

Đương Đồng Phương Vũ Bình muốn dùng phục chế kính lại lần nữa đối phục chế phẩm Ma Vương linh tinh lại đến một lần phục chế khi, Lam béo ngăn cản hân, nói: “Vũ Bình quân, ngươi cũng không thể làm như vậy.”

Đồng Phương Vũ Bình chớp chớp mắt, hỏi: “Vì cái gì?”

Lam béo lắc đầu, đáp: “Ta cũng không rõ ràng lắm. Bất quá, bản thuyết minh nói, không thể phục chế phục chế phẩm.”

Đồng Phương Vũ Bình: Ngoạn ý nhi này cũng có sử dụng bản thuyết minh sao?

Mặc kệ nó, thử xem đi, thử xem mới biết được kết quả.

Đồng Phương Vũ Bình không màng Lam béo phản đối, lại lần nữa dùng phục chế kính phục chế đã phục chế phẩm Ma Vương linh tinh.

Một lần, không phản ứng. Hai lần, không phản ứng. Ba lần.....

Đồng Phương Vũ Bình liên tiếp thử mười lần, lại như thế nào cũng vô pháp dùng phục chế kính phục chế phục chế bình Ma Vương linh tinh.

Đồng Phương Vũ Bình thở dài một tiếng, khả năng, đây là thiên địa vũ trụ quy tắc đối Lam béo đạo cụ hạn chế đi.

Nếu vô pháp được đến chính phẩm, như vậy, trước nhìn xem này phục chế phẩm hiệu quả như thế nào đi.

Đồng Phương Vũ Bình dùng phục chế kính liên tiếp phục chế mười viên Ma Vương linh tinh, sau đó đi vào đại bảo động, lấy ra một viên phục chế phẩm Ma Vương linh tinh cấp Đào Hoa Yêu Cơ, hỏi: “Ngươi nhìn xem, cái này như thế nào?”

Đào Hoa Yêu Cơ nhìn nhìn, thở dài nói: “Chủ nhân, ta trước kia không hiểu biết loại này Ma Vương linh tinh, cho nên, ta cũng vô pháp phán đoán ngươi này viên linh tinh có hay không dùng.”

Đồng Phương Vũ Bình vuốt cằm nói: “Nói như vậy, chúng ta chỉ có thể giống đồ tây như vậy, lộng một ít linh căn rất kém coi người tới thử xem?”

Đào Hoa Yêu Cơ không có trả lời.

Đồng Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, hỏi: “Tiểu đào hoa, các ngươi nơi này, làm chân nhân thực nghiệm trên cơ thể người, không phạm pháp đi?”

Đào Hoa Yêu Cơ gật gật đầu đáp: “Này, không ai quản. Nhưng là, làm loại chuyện này, là phải bị chính đạo tu sĩ khiển trách.”

Đồng Phương Vũ Bình ừ rừ cụp đuôi, Đào Hoa Yêu Cơ còn nói thêm: “Bất quá, ta chỉ là một cái yêu, đúng không?”

Đồng Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, cười ha ha nói: “Thôi bỏ đi. Con đường này không thông, còn có khác lộ. Chúng ta lấy này viên linh tinh đi ra ngoài đấu đấu đồ tây, ngươi nói như thế nào?”

Đào Hoa Yêu Cơ cười nói: “Cũng hảo, tìm hân sáo sáo lời nói.”

Hai người lại lần nữa đi vào thiên cơ bên hồ thượng, Đào Hoa Yêu Cơ đã phát một đạo đưa tin phù cấp đồ tây, chỉ chốc lát sau, đồ tây thật là mơ màng hồ đồ đã trở lại. Này, Đồng Phương Vũ Bình vừa mới mới đem chính mình tổng cổ đi xuống, như thế nào lại muốn tìm chính mình lap?

Chỉ thấy Đồng Phương Vũ Bình cười hi hi cầm một viên linh tinh, vút cho đồ tây, hỏi: “Ngươi nhìn xem, này cục đá thế nào?”

Đồ tây tiếp nhận phục chế phẩm Ma Vương linh tinh, tức khắc nổ tại nơi đó, vút ve trong chốc lát, khiếp sợ hỏi: “Chủ nhân, này, đây là Ma Vương linh tinh?”

Đồng Phương Vũ Bình: “Như thế nào, không giống ngươi nguyên lai kia viên?”

Đồ tây có chút kích động nói: “Hoàn toàn không giống. Tuy rằng, này viên linh tinh từng nhan sắc cùng hình thái thượng xem, UU đọc sách www.uukansh.u.net đều rất giống ta nguyên lai kia viên. Nhưng là, nó hoa văn, nó tính chất, lại cùng ta kia viên hoàn toàn tương phản. Quả không thể tưởng tượng!”

Đông Phương Vũ Bình gật đầu nói: “Như vậy, ngươi lại cho ta thử xem, này viên linh tinh năng lực so với ngươi kia viên Ma Vương linh tinh như thế nào?”

Đồ tây hít sâu một hơi, lập lại chế phẩm Ma Vương linh tinh đưa vào một tia pháp lực.

Ngay sau đó, tất cả mọi người đều nhìn đến kia viên phục chế phẩm Ma Vương linh tinh nháy mắt sáng lên, lượng màu lam sắc thái vô cùng bắt mắt. Theo sau, “Ba nhĩ” một tiếng giòn vang, phục chế phẩm Ma Vương linh tinh bạo.

Đông Phương Vũ Bình cùng Đào Hoa Yêu Cơ sững sốt một chút, này, xem như thất bại đi?

Đồ tây rõ ràng là ngây người, đây là tình huống như thế nào?

Đông Phương Vũ Bình thở dài: Ai, này sơn trại sản phẩm chất lượng cũng quá kém đi? Không đến mức a! Thượng một lần phục chế phẩm Ngưng Khi Đan hiệu quả, vẫn là không tòi a?

Đồ tây ngẩng đầu, đầy mặt khó hiểu, hắn có chút run rẩy nói: “Chủ nhân, này rốt cuộc là cái gì linh tinh? Hiệu quả như thế thần kỳ!”

Đông Phương Vũ Bình cùng Đào Hoa Yêu Cơ liếc nhau, sao, nỗ mạnh Ma Vương linh tinh mới là hảo linh tinh sao?

Đồ tây kích động nói: “Chủ nhân, ta vừa rồi chỉ hướng này viên linh tinh rót vào một tia pháp lực, này viên linh tinh liền nháy mắt nỗ mạnh. Nếu là ta rót vào pháp lực lại nhiều một ít, dần dần một ít, kia này viên linh tinh nỗ mạnh lên uy lực, đủ để, đủ để……”

Đông Phương Vũ Bình hỏi: “Đủ để như thế nào?”

Đào Hoa Yêu Cơ đột nhiên cười, nói: “Chủ nhân, ta nhớ tới một chuyện nhi. Ngươi lần trước cho ta Thanh Linh Ma Kiếm, tạc lên cũng rất thuận tay.”

Đồ tây gật gù đầu nói: “Đúng đúng đúng, chính là loại cảm giác này, tạc lên rất thuận tay.”

Đông Phương Vũ Bình: Cảm tình, ta dùng phục chế kính phục chế ra tới đồ vật, đều tạc đến rất sung sướng a……

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: bá vương hoàn

Tác giả: Mộc Đào Trảm Nguyệt

Các ngươi ca khúc khai hoàn, ta tưởng lắng lắng.

Đồ tây thật cẩn thận hỏi: “Kia, chủ nhân ngài trọng tổ linh căn pháp thuật nghi thức, còn chính không chính?”

Đông Phương Vũ Bình hừ hừ, hữu khí vô lực nói: “Chính sao? Lão tử linh căn như thế ngươi so, còn cần chính sao?”

Đồ tây ngược ngược cười nói: “Chủ nhân, kỳ thật chỉ có một viên Ma Vương linh tinh cũng đúng a, chúng ta trước thử xem hiệu quả. Bất quá, ta phỏng chừng, một viên Ma Vương linh tinh nhiều nhất có thể tăng lên ngài linh căn tam điểm linh giá trị.”

Đông Phương Vũ Bình: Tam điểm linh giá trị? Vẫn là nhiều nhất tăng lên! Cùng ta chính mình linh giá trị thêm ở cùng nơi, cũng bất quá mới bốn điểm linh giá trị, còn không đến đạt tiêu chuẩn vài ni kẻ. Dựa, cái này đồ tây, bị hấn tính kẻ cảm giác thật khó chịu!

Đột nhiên, Đông Phương Vũ Bình hỏi: “Mơ màng hồ đồ a, ngươi trong tay có long hồ luyện thể đan sao?”

Đồ tây ngây ra một lúc, theo sau đáp: “Nam đảo bên kia, không lưu hành long hồ luyện thể đan. Bởi vì bên kia bốn phía đều là biển rộng vòn quanh, trong biển yêu thú đông đảo. Các đại tiên môn phần lớn dùng yêu thú tinh huyết luyện chế một loại có thể tăng tiến luyện thể kỹ tu vi đan dược, tên là bá thể hoàn.”

Đông Phương Vũ Bình: “Vô nghĩa nhiều như vậy, ngươi trong tay có bá thể hoàn sao?”

Đồ tây thở dài nói: “Không có. Cái loại này cấp thấp đan dược, ta đã rất nhiều năm chưa từng chú ý qua. Ta lại không phải chương môn nhân. ....”

Đông Phương Vũ Bình cả giận nói: “Ta đi, ngươi không có, còn nói cái gì nói! Một bên nhi đi chơi.”

Đồ tây không có rời đi, lại từ túi trữ vật lấy ra một viên màu đen đan dược nói: “Bá thể hoàn ta không có, bất quá, cực phẩm bá thể hoàn ta nhưng thật ra có một viên.”

Đông Phương Vũ Bình nhảy qua đi tiếp nhận kia viên màu đen đan dược, cười hì hì nói: “Ngươi như thế nào không còn sớm chút lấy ra tới, xấu xa nga.”

Đào Hoa Yêu Cơ tiếp nhận cực phẩm bá thể hoàn, tinh tế dò xét một phen, nói: “Chủ nhân, này đan dược không tồi, ngươi hiện tại tu luyện giai đoạn đều có thể dùng.”

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, nói: “Mơ màng hồ đồ, ngươi lúc này làm không tồi. Nói đi, muốn cái gì khen thưởng?”

Đồ tây khiêm tốn nói: “Có thể vì chủ nhân ngài hiệu lực, là ta lớn nhất tâm nguyện, muốn cái gì khen thưởng a.”

Đông Phương Vũ Bình chỉ vào đồ tây cười ha ha: “Loại này thời điểm, không cần lại tỏ lòng trung thành đi.”

Đồ tây cười nói: “Này cực phẩm bá thể hoàn, còn có một cái dễ nghe tên, kêu bá vương hoàn.”

Đông Phương Vũ Bình lúc ấy liền phun, ngươi xác định, bá vương hoàn? Phát minh loại này đan dược người chẳng lẽ cũng là xuyên qua lại đây? Hầu hồn trò chơi đánh nhiều đi.

Đào Hoa Yêu Cơ gật gật đầu: “Ân, tên này không tồi.”

Đồ tây nhìn nhìn hai người thần sắc, thở dài nói: “Đáng tiếc chính là, ta trong tay cũng chỉ có như vậy một viên bá vương hoàn. Này vẫn là ta lúc trước vì nghiên cứu linh căn trọng tổ phương pháp mới lưu lại. Bất quá, bá thể hoàn loại này đan dược, nam đảo bên kia có rất nhiều.”

Đào Hoa Yêu Cơ hừ một tiếng: “Long hồ luyện thể đan, Thiên Vương Sơn tiên môn cũng có rất nhiều.”

Đông Phương Vũ Bình lấy quá bá vương hoàn, cười hắc hắc, nói: “Không có việc gì, có một viên cũng như vậy đủ rồi.”

Đồ tây khó hiểu hỏi: “Có ý tứ gì? Một viên như thế nào đủ?”

Đông Phương Vũ Bình không có trả lời. Đào Hoa Yêu Cơ cười nói: “Đó là bởi vì ngươi tới chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn thời gian quá ngắn, thời gian dài ngươi liền minh bạch.”

Đông Phương Vũ Bình xua xua tay, làm đồ tây đi xuống bồi yêu vương nhóm tuần sơn. Sau đó, hắn lại lần nữa đi vào đại bảo động, bắt đầu hắn “Luyện đan nghiệp lớn”.

Dùng kính lúp chế tạo bá vương hoàn quá trình thực thuận lợi. Chẳng qua, kính lúp năng lượng, vẫn như cũ chỉ đủ đem bá vương hoàn phóng đại một trăm lần tả hữu liền yêu cầu bổ sung năng lượng.

Đông Phương Vũ Bình vẫn là tương đối vừa lòng, rốt cuộc đây là vô bản sinh ý. Vừa không yêu cầu chính mình đi tìm luyện đan nguyên liệu, cũng không cần chính mình có bao nhiêu cao luyện đan kỹ năng, chỉ cần có một viên thật đan dược, Đông Phương Vũ Bình liền có thể mỗi ngày phóng đại một trăm lần, mỗi ngày đều có! Từ nay về sau, Đông Phương Vũ Bình là có thể đi lên căn. Dược tu luyện kim quang đại đạo lập! Ngầm lại đều sáng!

Đương nhiên, Đông Phương Vũ Bình chế tạo bá vương hoàn, cũng chỉ có chín thành tả hữu công hiệu. Nhưng là, chín thành công hiệu, Đông Phương Vũ Bình cũng thực vừa lòng.

Đương Đông Phương Vũ Bình lại lần nữa mang theo một túi tự chế bá vương hoàn đi vào thiên cơ đàm khi, trong mắt tràn ngập đắc ý.

Đào Hoa Yêu Cơ thần nhiên đánh một phen màu hồng phấn dù giấy, lẳng lặng ngồi ở bên cạnh, hai mắt nhìn hồ nước, phảng phất là ra tới dạo chơi ngoại thành giồng nhau.

Đông Phương Vũ Bình ngạc nhiên, hỏi: “Ngươi làm gì?”

Đào Hoa Yêu Cơ nhàn nhạt nói: “Bá vương hoàn đối hiện tại ngươi tới nói, thật là hữu hiệu. Nhưng là, chủ nhân ngươi chưa từng có tu luyện quá, cứ như vậy dựa vào đan dược tới mạnh mẽ tăng lên tu vi, loại này cách làm, nô gia không phải thực tán thành. Hơn nữa, chủ nhân ngươi như vậy cần dược, tính nguy hiểm cũng là rất cao, cho nên, nô gia muốn ở bên cạnh ngươi, hộ pháp.”

Đông Phương Vũ Bình ha hả cười, tùy tay cầm lấy một viên tự chế bá vương hoàn ném tới trong miệng, nói: “Có ngươi ở, ta đây liền an tâm rồi.”

Đông Phương Vũ Bình ăn đan dược động tác thực tiêu sái, sau đó, hắn liền nhỏ nhặt.

Đào Hoa Yêu Cơ đỡ Đông Phương Vũ Bình eo, thở dài nói: “Không nghĩ tới, ta còn là đánh giá cao thân thể của ngươi năng lực. Chỉ mong ngươi có thể

căng quá này một quan.”

Một ngày sau, Đông Phương Vũ Bình tỉnh, cả người đều cảm thấy thực hải, cảm giác như là ăn một trăm viên vĩ. Ca giống nhau, tuy rằng hần chỉ là nghe nói qua loại này được, không có tự mình nếm thử quá, nhưng không đại biểu hần không thể tưởng tượng. Đặc biệt là hần rõ ràng cảm thấy chính mình mưa nhỏ bình sừng sừng không ngã, toàn thân trên dưới tràn ngập lực lượng, phảng phất chính mình có được bảy mươi hai biến hóa giống nhau, đặc biệt là am hiểu biến thiện cá. Lúc này, liên tính là cho hần trước mặt ném một tòa Thái Hành Sơn, hần cũng có thể đã thông một cái đường hầm!

Đào Hoa Yêu Cơ cư nhiên ngốc tại Đông Phương Vũ Bình mép giường, mặc một kiện màu hồng phấn váy dài, nàng thấy Đông Phương Vũ Bình tỉnh lại lúc sau không hỏi thân thể của mình đã xảy ra sự tình gì, cư nhiên ở nơi đó ngốc ngốc nhìn chính hần nửa người dưới!

Đào Hoa Yêu Cơ nhân nhật nói một câu: “Đừng nghĩ nhiều, hần là ghen nước tiểu ghen. Ngươi đã hôn mê cả ngày.”

Đông Phương Vũ Bình xấu hổ cười cười, nói: “Đây là nơi nào? WC ở đâu nhỉ?”

Trong chớp lát sau, Đông Phương Vũ Bình giải quyết sinh lý vấn đề, thần thanh khí爽 hỏi: “Tiểu đào hoa a, ta cần được thực nghiệm kết quả như thế nào a?”

Đào Hoa Yêu Cơ mỉm cười nói: “Thực không lý tưởng. Bất quá, hần là hữu hiệu. Không bằng, chủ nhân hiện tại liền đi thiên cơ bên hồ thượng thử xem?”

Đông Phương Vũ Bình vui rạo rức đi vào thiên cơ đàm, đối với thiên cơ đàm phát ngốc.

Sau đó, một giờ đi qua, UU đọc sách www.uukan.shu.net vẫn là không hề phản ứng.

Đông Phương Vũ Bình hướng chửi má nó.

Vì tu luyện, lão tử đều bắt đầu liều mạng cần được, ngươi tốt xấu cấp điểm phản ứng a.....

Đông Phương Vũ Bình vô tội nhìn Đào Hoa Yêu Cơ: “Tiểu đào hoa, ngươi nói hiệu quả ở nơi nào a? Ta như thế nào không thấy được!”

Đào Hoa Yêu Cơ nhân nhật nói: “Chủ nhân, liên tính là luyện thể kỳ, cũng phân chín tầng. Ngươi ăn một viên chín hiệu quả quả bá vương hoàn, làm thực lực của ngươi đạt tới luyện thể kỳ một tầng. Nhưng là, khoảng cách ngươi đạt tới Luyện Khí kỳ còn kém tám trình tự.”

Đông Phương Vũ Bình kinh ngạc hỏi: “Nếu ta đã tới rồi luyện thể kỳ một tầng, vì sao không thể thông qua minh tường cảm nhận được thiên địa chi gian thủy linh khí?”

Đào Hoa Yêu Cơ mỉm cười nói: “Nếu muốn thông qua minh tường cảm nhận được thủy linh khí, chủ nhân ngươi ít nhất cũng yêu cầu đạt tới Luyện Khí kỳ một tầng cảnh giới mới được.”

Đông Phương Vũ Bình ngốc, hỏi: “Chẳng lẽ nói luyện thể kỳ một tầng không thể minh tường cảm thụ thủy linh khí sao?”

Đào Hoa Yêu Cơ: “Có ai đã nói với ngươi, luyện thể kỳ một tầng có thể thông qua minh tường cảm nhận được thiên địa linh khí sao?”

Đông Phương Vũ Bình khí phun: “Kia, ta phía trước mấy ngày nay, ngây ngốc ngốc tại thiên cơ bên hồ thượng phát ngốc minh tường, kỳ thật là căn bản không có khả năng thành công cảm nhận được thủy linh khí!?”

Đào Hoa Yêu Cơ: Ân hừ!

Đông Phương Vũ Bình cả giận nói: “Kia, các ngươi liền ở bên cạnh xem diễn? Các ngươi cảm thấy ta giống một con con khí sao?”

Đào Hoa Yêu Cơ sâu kín nói: “Kỳ thật, chúng ta vẫn là thực chờ mong, có lẽ ngươi là một cái tu luyện kỳ tài đâu. Vạn nhất chủ nhân ngài không cần quá cao linh căn linh giá trị, cũng không cần đột phá đến Luyện Khí kỳ, là có thể minh tường thành công cảm nhận được thủy linh khí đâu.....”

Đông Phương Vũ Bình khí cực phản cười, không thể cứ như vậy bị bọn họ đùa bỡn cùng khinh bỉ. Hảo đi, tiểu đào hoa, mơ màng hồ đồ, chúng ta nội chiến hiện tại bắt đầu lap! Đến đây đi, cho nhau thương tổn đi!

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: đến đây đi, cho nhau thương tổn đi

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Đến đây đi, cho nhau thương tổn đi,

Hi hi hi hi hi hi hi.....

Đào Hoa Yêu Cơ cùng đồ tây liếc nhau, thầm nghĩ: Đông Phương Vũ Bình đây là làm sao vậy? Chẳng lẽ là không chịu nổi này đã kích, đã phát thất tâm phong?

Đồ tây như thế nào cũng tới? Hẳn hiện tại cả ngày liền nghĩ như thế nào xum xoe, cho nên thường xuyên hướng thiên cơ bên hồ chạy, sau đó hẳn liền gặp được Đông Phương Vũ Bình cùng Đào Hoa Yêu Cơ.

Đông Phương Vũ Bình ngây ngô cười đối bọn họ hành lễ nói: “Hai vị, ngày hội vui sướng! Ngày hội vui sướng!”

Hai người tròn tròn mắt, có ý tứ gì? Hôm nay là cái gì ngày hội?

Đông Phương Vũ Bình thầm nghĩ trong lòng: Nếu ta nhớ không lầm, hôm nay là Thiên triều địa cầu lịch Tết thanh minh.

Thanh minh thời tiết vũ sôi nổi, trên đường người đi đường dục đoạn hồn. Thử hỏi đồ ngốc nơi nào có? Vũ Bình chỉ phía xa đào hoa cơ.

Còn có một đầu, không ngâm không mau.

Đông Phương Vũ Bình ho nhẹ một tiếng, đối bọn họ rung đùi đắc ý nói: “Hôm nay là cái ngày lành, ta tưởng viết đầu thơ, tặng cho các ngươi.”

Đào Hoa Yêu Cơ cùng đồ tây lại lần nữa tròn mắt há hốc mồm, viết thơ?

Như thế nào lập tức liền từ tiên hiệp phong biến thành kẻ chép văn?

Đông Phương Vũ Bình làm bộ làm tịch ngâm tụng nói: “Ngô có một hữu điều tựa như, hiện giờ mộ phần thảo trượng năm.”

Đào Hoa Yêu Cơ cùng đồ tây đợi trong chốc lát, không bên dưới.

Ngươi thơ, xong rồi?

Xong rồi.

Thiên lập! Trước nay liền không nghe nói qua chỉ có hai câu thơ, nhân gia thơ lại đoàn cũng có bốn câu, ngươi này tính cái gì?

Thiết, này tính cái gì! Chẳng lẽ các ngươi không nghe nói qua: Đêm tối cho ta màu đen đôi mắt, ta lại dùng hắc tối tìm kiếm quang minh!

Nhìn ngốc. Bức hai người, Đông Phương Vũ Bình thầm nghĩ: Đây chỉ là bắt đầu.

Đông Phương Vũ Bình nhìn đồ tây, mắt mang hoài nghi hỏi: “Tiểu đồ a, hôm nay ngươi tuần son sao?”

Đồ tây vẻ mặt buồn bực: Xem ra, ta hôm nay không nên tới.

Đông Phương Vũ Bình ánh mắt run lên: Nhưng là, ngươi đã tới!

Đồ tây đáng thương hề hề chớp chớp mắt: Lưu lại điểm hồi ức được không?

Đông Phương Vũ Bình cười lạnh một tiếng: Muốn lưu liền lưu lại ngươi mệnh!

Đào Hoa Yêu Cơ tò mò hỏi: “Hai người các ngươi mất đi mảy lại, diễn kịch câm sao?”

Đồ tây đột nhiên quỳ xuống, khóc lóc thảm thiết nói: “Chủ nhân, ta sai rồi!”

Đông Phương Vũ Bình: “Nga? Ngươi nơi nào sai lại?”

Đồ tây lau một phen nước mắt, tròn to hai mắt nói: “Chủ nhân ngài thường xuyên dạy dỗ ta, làm Tiên Hoa Linh Thảo Môn một phần tử, muốn thời khắc vì môn phái ích lợi suy nghĩ! Ăn ở môn, ở tại môn. Môn phái chính là nhà của ta! Môn phái muốn phát triển, hậu bị lực lượng phát triển rất quan trọng! Bọn tiểu bối nếu muốn an toàn trưởng thành vì môn phái lương đồng chí tài, một cái an toàn tu luyện hoàn cảnh trọng yếu phi thường. Bản nhân thâm được chủ nhân tín nhiệm, ngài đem tuần son trọng trách giao cho ta! Mắt thấy môn phái hiện tại đúng là phong vũ phiêu điều hết sức, hộ son đại trận cũng không có khởi động, tùy thời đều có khả năng bị lòng mang ý xấu cao thủ xâm nhập! Nhưng mà ta lại không đủ coi trọng! Từ tối hôm qua đến bây giờ, ta cứ nhiên chỉ tuần son hai lần! Thật sự là đáng chết a.....”

Đông Phương Vũ Bình gãi gãi đầu, thờ dãi: “Mơ màng hồ đồ a, ngươi trọn mắt nói nói dối bản lĩnh là càng lúc càng lớn lạ! Ngươi nhìn xem ngươi, trông mắt tránh đến như vậy viên, lại là miệng đầy lời nói dối. Cư nhiên không thấy được ngươi mặt đỏ?”

Đồ tây cười quynh rũ nói: “Đây đều là chủ nhân dạy dỗ có cách. ....”

Đông Phương Vũ Bình: “Ta một ngụm nước ga nặn phun chết ngươi! Ngươi nói dối cũng là ta dạy dỗ có cách?”

Đồ tây cúi đầu không nói, Đào Hoa Yêu Cơ cười ha ha.

Đông Phương Vũ Bình hỏi: “Tiểu tử ngươi tiếng phổ thông lời nói khách sáo một dùm một dùm, nói được như vậy trời chảy, chẳng lẽ mấy ngày này ta không làm khác, sẽ dạy ngươi làm báo cáo lạ? Ngươi đây đều là với ai học?”

Đồ tây sáng lạn cười nói: “Chủ nhân ngài quang huy chiếu khắp đại địa, tựa như nhật nguyệt. ....”

Đông Phương Vũ Bình: “Được rồi. Lăn đi tuần sơn đi! Nhớ kỹ, không có việc gì đừng lảo triêu ta nơi này chạy, làm tốt chính ngươi sự.”

Đồ tây: “Già!”

Đông Phương Vũ Bình trọn to mắt, này chẳng lẽ cũng là ta dạy hấn? Thiên lạ, ta mấy ngày qua, đều cùng bọn họ nói chút cái gì a?

Đào Hoa Yêu Cơ mỉm cười nói: “Kỳ thật, chủ yếu là bởi vì chủ nhân ngươi gần nhất nằm mơ tương đối nhiều.”

Đông Phương Vũ Bình: Có ý tứ gì?

Đào Hoa Yêu Cơ: Nằm mơ nhiều, nói mơ cũng liên nhiều, trong mộng vô nghĩa càng nhiều. ....

Đông Phương Vũ Bình đột nhiên nhảy dựng, một không cẩn thận, đảo nhảy bốn năm bước xa. Đây là thân thể hấn tổ chất bị tự chế bá vương hoàn tăng lên lúc sau, hấn còn vô pháp hoàn mỹ không chế chính mình thân thể biểu hiện.

Đông Phương Vũ Bình nhìn đồ tây đi xa phương hướng, hỏi: “Ý của ngươi là, kia tiểu tử, mỗi ngày buổi tối đều ở rình coi ta ngủ?”

Đào Hoa Yêu Cơ gật gật đầu: “Ta cảm thấy đồ tây tương đối quan tâm ngươi ngủ tình hình lúc ấy sẽ không thay đổi thành Yêu tộc. Bởi vì hấn rất muốn lộng mình bạch, vì sao chúng ta mấy cái đại yêu vương sẽ đối với ngươi cúi đầu nghe theo.”

Đông Phương Vũ Bình sờ sờ chính mình xương cụt, cảm thấy cục hoa có điểm nguy hiểm.

Trường kỳ bị một người nam nhân nhìn chăm chăm ngủ, như thế nào sẽ có cảm giác an toàn. ....

“Ai nha, đúng rồi, tiểu đào hoa, ngươi như thế nào biết đồ tây ở nhìn lên ta ngủ nghe lên ta nói mơ đâu?”

Đào Hoa Yêu Cơ che miệng cười, nói: “Nô gia cũng là lo lắng ngươi an nguy a. Cho nên, buổi tối thời điểm, giống nhau đều sẽ lưu cái đôi mắt ở chủ nhân ngài trong phòng, nhìn ngài.”

Đông Phương Vũ Bình nuốt một ngụm nước miếng, hỏi: “Phóng cái đôi mắt ở ta trong phòng? Ngươi tổng cộng có mấy cái đôi mắt a?”

Đào Hoa Yêu Cơ nghĩ nghĩ, đáp: “Nhiều đi lạ. Nô gia cũng không đếm được a.”

Đông Phương Vũ Bình trong lòng thờ dãi: Ta này chương môn nhân, đương đến cũng quá uất ức, bị bọn họ như vậy trắng trơn tảo bạo rình coi giám thị, còn vô pháp phản kháng. ....

Như vậy đi xuống không thể được, UU đọc sách www.uukanshu.net đến đây đi, cho nhau thương tổn đi!

Đông Phương Vũ Bình đột nhiên thay đổi một bộ khuôn mặt tươi cười, ha hả ngây ngô cười nói: “Tiểu đào hoa, ta có một việc, không biết có nên nói hay không a.”

Đào Hoa Yêu Cơ kinh ngạc hỏi: “Chủ nhân, có việc nhi ngài nói chuyện.”

Đông Phương Vũ Bình ngượng ngừng đi đến Đào Hoa Yêu Cơ bên người, trên mặt mang theo từng tiểu hiện thức tiện cười, chậm rãi tiến đến Đào Hoa Yêu Cơ mặt trước, sau đó làm bộ ngượng ngừng nói: “Kỳ thật, nhân gia, thực thích ngươi lạ. Tiểu đào hoa, ta tuyên ngươi. ....”

Đào Hoa Yêu Cơ tức khắc thạch hóa, đôi tay tạo thành nắm tay trắng, nếu không có năng tại nội tâm chỗ sâu trong khắc chế, Đông Phương Vũ Bình đã sớm bị năng làm thành phân bón hoa. ....

Đông Phương Vũ Bình phảng phất không có nhìn đến Đào Hoa Yêu Cơ kia nhân phần nộ mà cứng còng đáng người, tiếp tục tiện cười nói: “Kỳ thật, ta từ ánh mắt đầu tiên nhìn đến ngươi, cũng đã thích ngươi. Ngươi kia kiều mỹ khuôn mặt, vũ mị đáng người đường cong, cá tính độc đáo quần áo, còn có ngươi kia hơi hơi nhần lại mảy, đều thật sâu mê hoặc ta!”

Đào Hoa Yêu Cơ đã mau nhẹn không được, hai tay cánh tay hơi hơi nâng lên, tùy thời sẽ bùng nổ.

Đông Phương Vũ Bình tiếp tục nói: “Không nghĩ tới, ngươi cũng là như vậy quan tâm ta. Mỗi ngày buổi tối đều lưu cái đôi mắt ở ta trong phòng. Ài, sao phải khổ vậy chứ. Nếu chúng ta hai cái như thế tâm ý tương thông tâm tâm tương tích, không bằng, đem ngươi cả người đều lưu tại ta trong phòng đi, ngươi vì ta ấm giường, ta vì ngươi mát xa.....”

Đào Hoa Yêu Cơ nắm tay đã nâng đến bên hông, Đông Phương Vũ Bình còn ở vong tình nói: “Nhớ trước đây, ta cứu ngươi rồi đi Băng Tuyết Sơn Cốc thời điểm, ngươi nói với ta, ta muốn như thế nào đều có thể. Kỳ thật, khi đó ta nhất tưởng nói với ngươi là, nếu không ngươi lấy thân báo đáp đi.....”

Nghe nói như thế, Đào Hoa Yêu Cơ nắm chặt nắm tay bỗng nhiên buông lỏng ra, cả người đều lâm vào một loại hồi ức trạng thái trung, ánh mắt vô cùng mê vòng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: đan dược ăn nhiều cũng sẽ mập lên

Tác giả: Mộc Đào Trảm Nguyệt

Đông Phương Vũ Bình nâng lên cầm bốn mươi lăm độ giác nhìn không trung, bùi ngùi than rằng: “Ngày tốt cảnh đẹp nê hà thiên, tiểu đào hoa, ngươi xem này ánh trăng thật đẹp! Đêm xuân khổ đoán, không bằng, chúng ta sớm chút đi nghỉ tạm đi, nhà ta giường rất lớn thực thoải mái.....”

Đào Hoa Yêu Cơ trên mặt nhu tình lại lần nữa bị Đông Phương Vũ Bình trêu chọc đánh nát, nàng nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Bầu trời hiện tại treo cái kia, là thái dương.....”

“Nói rất đúng!” Đông Phương Vũ Bình lớn tiếng đánh gãy nàng lời nói, hô: “Thái dương, lại kêu ngày.....”

Đào Hoa Yêu Cơ rốt cuộc chịu đựng không được, giống như ảo ảnh vọt đến Đông Phương Vũ Bình phía sau, một chưởng chụp được đi. Đông Phương Vũ Bình trông mắt xoay hai hạ, lại té xỉu.

Đào Hoa Yêu Cơ hai mắt đầm lệ liên liên, vuốt ve Đông Phương Vũ Bình khuôn mặt kiều nhu nói: “Thật muốn đem ngươi, cắt miếng, làm phân bón hoa.”

Đào Hoa Yêu Cơ nghĩ nghĩ, bẻ ra Đông Phương Vũ Bình miệng, ném một viên tự chế bá vương hoàn đi vào.

Lại qua một ngày, Đông Phương Vũ Bình từ hỗn độn trung tỉnh lại, phát hiện chính mình tinh lực dư thừa, mura nhỏ bình ngoạn nghệ đứng thẳng.

Đông Phương Vũ Bình lắc đầu: “Ta này lại là làm sao vậy?”

Đào Hoa Yêu Cơ sâu kín phiêu ra tới, nhân nhật nói: “Bất quá là nước tiểu ngắn.”

Đông Phương Vũ Bình dừng một chút, nghi hoặc hỏi: “Ta vì cái gì nói lại?”

Sau một lát, Đông Phương Vũ Bình nhớ tới “Cho nhau thương tổn” tiền căn hậu quả, tức khắc nhảy dựng lên, lập tức liền nhảy tới nóc nhà chỗ, thiếu chút nữa không đem nóc nhà đâm ra một cái động lớn.

Đông Phương Vũ Bình nguyên bản còn muốn tìm Đào Hoa Yêu Cơ tính toán đánh vụng chính mình trưởng, bất quá, nhảy dựng lúc sau, cả người sợ ngây người, ta, này hấn sao thành vô lâm cao thủ sao? Nhảy như vậy cao.....

Huy quyền, xuất kích! Đá chân, gió xoáy chân.....

Đông Phương Vũ Bình vui rạo rức ở trong phòng roi mồ hôi, cảm thụ cần dược mang đến lực lượng!

Sau đó hấn liền nghe thấy Đào Hoa Yêu Cơ sâu kín nói: “Trải qua lúc này đây thực nghiệm, ta phát hiện, chủ nhân ngươi trong lúc ngủ mơ càng dễ dàng hấp thu tự chế bá vương hoàn dược hiệu.”

Đông Phương Vũ Bình chớp chớp mắt: “À? Thật sự?”

Đào Hoa Yêu Cơ thực vui vẻ cười nói: “Không bằng, chúng ta thử lại?”

Đông Phương Vũ Bình đang muốn nói “Ài, đừng!”

Sau đó hắn đã bị Đào Hoa Yêu Cơ một cái tát chụp hôn mê. Té xỉu phía trước Đông Phương Vũ Bình trong lòng tưởng cuối cùng một câu: Cô nàng này thật hấn sao mang thù a! Xuống tay như vậy tàn nhẫn.....

Từ đây, Đông Phương Vũ Bình cùng Đào Hoa Yêu Cơ quá thượng hạnh phúc cần được sinh hoạt! (toàn thư có thể xong rồi)

Một tháng sau, Đông Phương Vũ Bình lại lần nữa xuất hiện ở thiên cơ bên hồ thượng, hấn trong miệng toái toái niệm trứ: “Một tháng sau, ta đi vào một cái khác thành thị, nơi này mọi người kêu nàng mị lực chi đồ.....”

Lúc này Đông Phương Vũ Bình, không hề là bình thường Đông Phương Vũ Bình, hấn là kêu mập mạp tôm hùm nhỏ bản Đông Phương Vũ Bình.

Bởi vì ăn quá nhiều tự chế bá vương hoàn, hấp thu không được. Cho nên, Đông Phương Vũ Bình bắt đầu nhanh chóng trường phì, một tháng xuống dưới, cùng thời khí cầu đường như, dài quá hai trăm nhiều cân!

Không phải thể trọng đạt tới hai trăm cân, mà là tân tăng hai trăm nhiều cân thể trọng! Hơn nữa hấn nguyên lai thể trọng, ước chừng có ba trăm nhiều cân trọng.....

Toàn thân thịt mỡ chồng lên lên khó coi a!

Hơn nữa hấn kia một thân bởi vì được lực kích hoạt huyết nhục do đó trở nên giống như nấu chín tôm hùm nhỏ giống nhau lửa đỏ màu da, toàn bộ một cái yêu quái bộ dáng!

Đông Phương Vũ Bình cũng không nghĩ như vậy, nhưng hấn không cơ hội phản kháng, bởi vì, mỗi một lần cần được đều là Đào Hoa Yêu Cơ đem hấn đánh vụng lúc sau tiến hành.

Việc đã đến nước này, vô lực phản kháng, đành phải hưởng thụ.

Đào Hoa Yêu Cơ sở dĩ dừng lại làm Đông Phương Vũ Bình đến thiên cơ bên hồ thượng lặc lư, chủ yếu là bởi vì vô pháp tiếp tục cấp Đông Phương Vũ Bình uy ấn tự chế bá vương hoàn. Bởi vì, Đông Phương Vũ Bình trải qua này một tháng cần được, hấn luyện thể cảnh giới, cư nhiên một đường vọt tới luyện thể cửu trọng đại viên mãn cảnh giới.

Này đã làm Đào Hoa Yêu Cơ bọn họ vì Đông Phương Vũ Bình quái dị thân thể cấu tạo cảm thấy kinh ngạc, lại làm Đông Phương Vũ Bình vô pháp sinh ra trừng phạt Đào Hoa Yêu Cơ ý niệm.

Bởi vì, Đào Hoa Yêu Cơ đầy mặt tươi cười đối hấn nói: “Chủ nhân, nô gia đều là vì ngươi hảo. Ngươi xem, ngươi luyện thể kỳ cảnh giới lên rồi đi!”

Đông Phương Vũ Bình: Nhưng ngươi không thể mỗi một lần đều đem ta đánh vụng a.....

Đào Hoa Yêu Cơ càng thêm đáng thương hề hề nói: “Không đánh vụng ngươi, nô gia lo lắng chủ nhân ngươi vô pháp thừa nhận tự chế bá vương hoàn thay đổi thân thể của ngươi khi mang đến thật lớn thống khổ, nô gia đều là vì ngươi hảo a.....”

Đông Phương Vũ Bình: Hảo đi. Lão tử buông tha ngươi lúc này! Chờ lão tử thực lực tăng lên tới Kim Đan kỳ, hừ hừ hừ.....

Đông Phương Vũ Bình hiện tại không dám lộn xộn, hấn cần thiết thật cẩn thận chậm rãi thích ứng thân thể của mình cùng cảnh giới biến hóa mang đến thật lớn thay đổi, này liền giống như một cái hai tháng đại trẻ con, trong một đêm vỗ béo đến hai mươi tuổi hấn tử, cảm giác chính mình luyện ăn cơm lấy chiếc đĩa đều phải một lần nữa luyện tập.

Trong lúc này, Tiên Hoa Linh Thảo Môn bề quan bọn tỷ muội, đều sôi nổi xuất quan. Có Đông Phương Vũ Bình tự chế đan dược tương trợ, các nàng đều thuận lợi đột phá.

Thảo Thanh Tâm cùng Hoa Thiên Kiều, Hoa Bách Mị tỷ muội, đều đã đạt tới Luyện Khí kỳ cửu trọng đại viên mãn cảnh giới. Hoa Môn tám nữ cũng đều đạt tới luyện khí tam trọng tả hữu thực lực.

Liền Thi Kính cái kia tiểu gia hỏa đều ở Đào Hoa Yêu Cơ quan ái hạ, nhất cử vọt tới luyện thể kỳ năm trọng!

Đông Phương Vũ Bình khó hiểu hỏi: “Tiểu đào hoa, có cái vấn đề ta rất sớm trước kia liền muốn hỏi.”

Đào Hoa Yêu Cơ nhìn ngồi vây quanh ở thiên cơ đàm chung quanh một vòng nữ đệ tử, không chút để ý đáp: “Cái gì vấn đề a?”

Đông Phương Vũ Bình ý đồ gãi gãi đầu, UU đọc sách www.uukanshu.net đáng tiếc, hấn mập mạp cánh tay cư nhiên vô pháp hoàn thành cái này đơn giản động tác, lập tức ném đến đầu mặt sau đi.

Đông Phương Vũ Bình ngượng ngùng cười nói: “Vì cái gì, các ngươi nơi này cảnh giới phân chia, chỉ có cửu trọng? Chẳng lẽ không có luyện thể mười trọng hoặc là luyện khí mười hai trọng linh tinh cảnh giới sao?”

Đào Hoa Yêu Cơ ha hả cười: “Có ai đã nói với ngươi, cửu trọng cảnh giới ở ngoài còn có mười trọng thậm chí mười hai trọng cảnh giới sao?”

Chung quanh nữ đệ tử nhóm đều cười.

Đông Phương Vũ Bình hết chỗ nói rồi. Bên người liền một cái giúp đỡ đều không có. Năm đại yêu vương không biết làm gì đi, đồ tây lại ở tuần sơn.

Ngay cả Thi Kính cũng ngây ngốc đi theo cười, hẳn tựa hồ đã bị Đào Hoa Yêu Cơ nhu tình thu mua.

Đông Phương Vũ Bình nhìn về phía Lam béo.

Lam béo gặm thiêu gà, hàm hồ nói: “Đừng nhìn ta. Liền tính là ta giúp ngươi nói chuyện, ở các nàng nghe tới, cũng bắt quá là một trận mèo kêu thanh, còn không bằng không nói. Không bằng ăn gà nướng.”

Đông Phương Vũ Bình thở dài, hỏi: “Béo huynh, ta là muốn hỏi ngươi, có hay không cái gì có thể làm ta nhanh chóng giảm béo đạo cụ a? Ngươi xem ta hiện tại này thân thịt, đi đường, thật là đất rung núi chuyển a. Không cần kính lúp, đều có thể đạt tới tiền công người không lồ hiệu quả!”

Lam béo gật gật đầu nói: “Ân, làm ta tìm một chút đi.”

Đúng lúc này, một đạo quang phù từ Thiên Cơ Hạp Cốc ngoại phi tiến vào, ngừng ở mọi người trước mặt.

Đào Hoa Yêu Cơ các nàng đều dừng lại nói giỡn, Đông Phương Vũ Bình tò mò hỏi: “Đây là cái gì ngoại ý nhi? Tiểu tinh linh?”

Đào Hoa Yêu Cơ nhận nhặt nói: “Chủ nhân, cái này kêu đưa tin phù. Hơn nữa là tới cửa bái phỏng khi đưa tin phù.”

Đông Phương Vũ Bình: Có ý tứ gì?

Thảo Thanh Tầm nói: “Nói ngắn gọn, có người tới bái phỏng chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn.”

Đông Phương Vũ Bình ha hả cười, sẽ là ai đâu?

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: thảo đàn hoa phù

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Đông Phương Vũ Bình nhìn ở chính mình trước mặt nhảy lên không thôi đưa tin phù, nói: “Khó coi. Ngươi nói, nếu là đêm này đưa tin phù chế tác thành con bướm hoặc là cú mèo linh tinh bộ dáng, có phải hay không càng có hình?”

Đào Hoa Yêu Cơ: “Lãng phí pháp lực. Có hoa không quả.”

Đông Phương Vũ Bình hừ một tiếng, hỏi: “Ngoạn ý nhi này như thế nào mở ra?”

Thảo Thanh Tầm đứng ra, nói: “Chương môn sư huynh, không bằng để cho ta tới?”

Hoa Thiên Kiều cũng nhảy ra: “Thanh tìm sư muội, ngươi chương quản tông môn nơi dừng chân nhiều năm như vậy, không bằng lần này đến lượt ta đến đây đi.”

Đông Phương Vũ Bình ha hả cười, nói: “Nếu không, hai người các ngươi nhảy cái vũ, tỷ thí tỷ thí, ai thắng, ai tới.”

Đào Hoa Yêu Cơ tùy tay một chút, kia đưa tin phù liền hóa thành một đoàn ngọn lửa, mở ra.

Chỉ nghe được một cái khàn khàn giọng nam nói: “Thiên Vương Sơn vạn cửa đá, thạch ngọc, thạch phong tiến đến bái phỏng Tiên Hoa Linh Thảo Môn đạo hữu.”

Đào Hoa Yêu Cơ nhận nhặt nói một câu: “Nên tới chung quy sẽ đến. Cũng không biết, Thiên Vương Sơn năm đại tiên môn hiện giờ phát triển trở thành

cái gì bộ đáng.”

Thảo Thanh Tầm chờ đợi từ không có trả lời, yên lặng chờ Đào Hoa Yêu Cơ quyết định.

Thạch ngọc cùng thạch phong, đều có Trúc Cơ hậu kỳ thực lực, bọn họ hàng năm phụ trách vận chuyển cửa đá đối ngoại sự vụ, ở Thiên Vương Sơn khu vực vẫn là tương đương có danh tiếng.

Nhớ năm đó, Thảo Thanh Tầm cùng Hoa Thiên Kiều đám người, ở thạch ngọc cùng thạch phong trước mặt, căn bản là nói không nên lời. Hiện giờ, bọn họ cư nhiên tới bái phỏng. Chẳng lẽ, bọn họ được đến cái gì tiếng gió? Biết Tiên Hoa Linh Thảo Môn “Trọng tổ đưa ra thị trường?”

Đào Hoa Yêu Cơ nhìn Đông Phương Vũ Bình, hỏi: “Chương môn, người tính toán làm sao bây giờ?”

Đông Phương Vũ Bình nói: “Vậy làm cho bọn họ vào đi. Dù sao hiện tại nhằm chán được ngay, xem bọn hắn sẽ nháo cái gì chuyện xấu.”

Đào Hoa Yêu Cơ trầm trọng nói: “Chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn hiện giờ kiến trúc như thế đòi bại, nhân khí điêu tàn, như thế nào đón khách?”

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, nói: “Kiến trúc, vệ sinh, nhân khí gì đó, đều là mây bay. Có các người mấy cái Kim Đan kỳ tu sĩ ở, cũng đủ trấn trụ trường hợp.”

Đào Hoa Yêu Cơ gật gù đầu: “Chủ nhân ngài nói chính là. Kia, ở đâu nhi thấy bọn họ? Phải ai đi nghênh đón?”

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, nói: “Đi thiên cơ điện đi. Người cấp đồ tây phát cái tin nhi, làm hắn đi nghênh đón.”

Đào Hoa Yêu Cơ sững sờ một chút, hỏi: “Người làm một cái Kim Đan kỳ tu sĩ đi nghênh đón hai cái Trúc Cơ Kỳ?”

Đông Phương Vũ Bình hừ lạnh một tiếng, nói: “Chính là phải cho bọn họ một cái ra oai phủ đầu.”

Đào Hoa Yêu Cơ đáp ứng rồi, mọi người rời đi thiên cơ đàm, đi vào thiên cơ điện ngồi xuống.

Không bao lâu, đồ tây liền về mặt kiêu ngạo mang theo hai trung niên nam tu sĩ tới động thiên cơ điện.

Thạch ngọc cùng thạch phong sớm tại đồ tây đi nghênh đón bọn họ thời điểm cũng đã có chút đại ra! Đây chính là Kim Đan kỳ tu sĩ a! Cư nhiên tự mình ra tới nghênh đón bọn họ.....

Chờ bọn hắn tiến vào Tiên Hoa Linh Thảo Môn tông môn nội, rồi lại cảm thấy có chút không chân thật. Bởi vì, toàn bộ Tiên Hoa Linh Thảo Môn nhân khí thật sự là thiếu đến đáng thương, nơi nơi cũng chưa người. Hơn nữa, kiến trúc rách nát, tro bụi đầy đất, hoàn toàn nhìn không ra một môn phái ứng có khí tượng.

Sau đó, bọn họ vào thiên cơ điện. Cảm thấy càng thêm không thể tưởng tượng.

Một đám mỹ nữ ngồi ngay ngắn ở hai bên, trung gian chương môn trên chỗ ngồi, ngồi xổm một cái thịt heo cầu!

Mà này đó ngồi ngay ngắn ở trong đại điện tu sĩ, tu vi đều không cao, không có một cái có Trúc Cơ Kỳ trở lên tu vi!

Bởi vì Đào Hoa Yêu Cơ mang khăn che mặt còn ẩn tàng rồi chính mình tu vi, Thi Kính chính là một cái bưng trà rót nước thượng điểm tâm tiểu hài nhi, bị bọn họ coi như tạp dịch. Năm đại yêu vương vẫn như cũ không thấy bóng dáng, liền tính bọn họ xuất hiện, Đông Phương Vũ Bình cũng sẽ làm cho bọn họ giấu đi. Tổng phải có điểm át chủ bài sao.

Thạch ngọc, thạch phong hoàn toàn không thể lý giải, vừa mới còn vênh vào tự đắc Kim Đan kỳ tu sĩ (đồ tây) cư nhiên xoay người liền đối với thịt heo cầu khom lưng uốn gối, hoàn toàn không có một chút Kim Đan kỳ tu sĩ phong phạm nhi!

Một đám tu sĩ cấp thấp, ngự sử Kim Đan kỳ cao giai tu sĩ làm việc vất vả, hình ảnh này thật sự là quá không khỏe, không hiểu được a!

Sau đó, kia thịt heo cầu nói chuyện: “Các người chính là vận chuyển cửa đá tu sĩ? Tới chúng ta nơi này, có gì phải làm sao a?”

Thạch ngọc cùng thạch phong vốn dĩ chính là lại đây tìm hiểu tin tức. Liền tính là bọn họ có cái gì ý tưởng, bọn họ cũng lấy không chuẩn đồ tây cái này Kim Đan kỳ tu sĩ có bao nhiêu đại năng lực, không dám lộn xộn.

Thạch ngọc đứng ra, đối với Đông Phương Vũ Bình hành lễ nói: “Bần đạo này xưng có lễ. Nghe nói quý môn đan phù song tuyệt, chúng ta chương môn riêng sai phái đôi ta tiến đến quý mã, là tưởng cầu mua một ít đan dược cùng bùa chú, không biết, vị này chính là?”

Hoa Thiên Kiều hừ lạnh một tiếng nói: “Đây là chúng ta chương môn, Đông Phương Vũ Bình.”

Thạch ngọc cùng thạch phong lại đối Đông Phương Vũ Bình hành lễ, nói: “Tham kiến Đông Phương chương môn.”

Đông Phương Vũ Bình vẫy vẫy tay, nói: “Miễn.”

Theo sau, Đông Phương Vũ Bình lại cố hết sức chuyển hướng Thảo Thanh Tầm, hỏi: “Chúng ta môn phái còn có đan phù song tuyệt cái này danh hiệu?”

Ta như thế nào không nghe nói qua?”

Thạch ngọc cùng thạch phong ngậy người, còn có loại này chương môn nhân? Liền chính mình môn phái đặc sắc cũng không biết!

Thảo Thanh Tầm lược hiện xấu hổ đáp: “Đúng vậy, chương môn sư huynh. Chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn cùng sở hữu hai đại phe phái. Thảo môn tinh thông luyện đan thuật, nhân xưng thảo đan. Hoa Môn tinh thông chế phù thuật, UU đọc sách www.uukanshu.net nhân xưng hoa phù. Đây hai kiện bản lĩnh chính là năm đó ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn lập phái chi bản.”

Đồng Phương Vũ Bình chớp chớp mắt, không thấy ra tới a, cái kia trong truyền thuyết không đáng tin cậy Đỗ Tinh Tinh, còn để lại này truyền thừa?

Đồng Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, đối vạn cửa đá người ta nói nói: “Chúng ta tình huống, các người cũng thấy. Thật là một nghèo hai trắng trăm phế đãi hưng a. Cái gì thảo đan hoa phù linh tinh, chính chúng ta môn nhân đệ tử đều không đủ dùng, thật sự vô pháp cùng các người giao dịch.”

Thạch ngọc nghĩ nghĩ, mỉm cười nói: “Một khi đã như vậy, ta chờ này liền cáo lui. Đa tạ Đồng Phương chương môn khoản đãi.”

Thạch phong lại chớp chớp mắt nói: “Đồng Phương chương môn thứ tội, tại hạ còn có một chuyện bẩm báo.”

Đồng Phương Vũ Bình: “Chuyện gì?”

Thạch phong hơi ngạo khí nâng lên cằm, nói: “Tiên Hoa Linh Thảo Môn cũng từng là chúng ta Thiên Vương Sơn khu vực một đại tiên môn, mấy năm trước xuống dốc, không người hỏi thăm. Nhưng là, hiện tại quý môn truyền thừa tái hiện, nhân tài đông đúc. Có một số việc, ta cảm thấy hẳn là nói cho Đồng Phương chương môn.”

Thạch phong này phiên lời nói kẹp dao giấu kiếm, thiên cơ trong điện người trẻ tuổi các nữ nhân tức khắc có chút thiếu kiên nhẫn. Trước kia môn không có cao thủ, nhìn thấy bọn họ chỉ có thể nén giận. Hiện tại, có đào hoa nương nương chờ như vậy nhiều cao thủ, còn sợ người?

Nhưng mà Đồng Phương Vũ Bình lại không có quá lớn phản ứng, lẳng lặng chờ thạch phong nói bên dưới.

Thạch phong đem thiên cơ trong điện mọi người phản ứng đều ghi tạc trong lòng, cười lạnh một tiếng, nói: “Ba tháng sau, Thiên Vương Sơn năm đại tiên môn sắp sửa cử hành một lần luận pháp đại hội. Phàm ta Thiên Vương Sơn cảnh nội Luyện Khí kỳ tu sĩ, đều nhưng tham gia. Ta hy vọng, quý môn cũng có thể phái ra một ít Luyện Khí kỳ đệ tử, cộng tương hoạt động lớn.”

Thạch phong ngữ khí, làm Hoa Thiên Kiều cùng Thảo Thanh Tầm đám người giận dữ, các nàng còn không có tới kịp phản bác, lại nghe thấy Đồng Phương Vũ Bình nhân nhật nói một câu: “Không có hứng thú tham gia, các người có thể đi rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: ngọc trinh ngọc hương

Tác giả: Mộc Đào Trâm Nguyệt

Đồng Phương Vũ Bình kia không sao cả thái độ tựa hồ chọc giận thạch phong, chỉ thấy hắn mày một chợn, tiến lên một bước nói: “Chẳng lẽ quý môn điểm này can đảm đều không có?”

Đồng Phương Vũ Bình không để ý đến thạch phong, mà là đối với đồ tây phát phát tay.

Đồ tây cười hi hi nhảy ra, nhìn nhìn thạch phong, lại quay đầu lại nhìn Đồng Phương Vũ Bình, hỏi: “Chương môn đại nhân, người muốn ta như thế nào lòng?”

Đồng Phương Vũ Bình nhân nhật nói: “Đừng giết chết là được.”

Đồ tây mỉm cười, gật đầu. Xoay người, về mặt sát khí. Kim Đan kỳ tu sĩ uy áp, cũng không phải là đùa giỡn. Tuy rằng thạch ngọc cùng thạch phong hai người đều đã ở Trúc Cơ Kỳ đại viên mãn cảnh giới gây người rất nhiều năm, tùy thời đều có khả năng đột phá đến Kim Đan kỳ. Nhưng là, rốt cuộc bọn họ còn không có đột phá sao. Huống chi, đồ tây chính là Kim Đan hậu kỳ cảnh giới.

Thạch phong đương trường liền quỳ xuống, dày đặc sát khí giống như thực chất giống nhau ập vào trước mặt, làm hắn không thể hô hấp.

Thạch ngọc tốt hơn một chút một chút, hần chạy nhanh đứng ra giảng hòa, nói: “Đồng Phuong chương môn bót giận, Đồng Phuong chương môn bót giận! Ta sư đệ nghĩ sao nói vậy, là cái sẽ không nói người. Đồng Phuong chương môn ngài đại nhân có đại lượng, buông tha hần đi.”

Đồng Phuong Vũ Bình hừ lạnh một tiếng, mặc kệ hần.

Cũng không biết đồ tây dùng cái gì biện pháp, thạch phong vẫn không nhúc nhích bị hần bắt được cổ, mắt thấy đồ tây liền phải đem thạch phong vứt ra đi, thạch ngọc vội vàng nói: “Kỳ thật, ta sư đệ nói lần này luận pháp đại hội, đối quý môn rất có trợ giúp! Phạm là xông qua luận pháp đại hội Thiên Vương Sơn cảnh nội tu sĩ, đều có cơ hội đi theo chúng ta nắm đại tiên môn tiến vào một chỗ bí cảnh!”

Bí cảnh? Mọi người vừa nghe này từ, đều tới hứng thú, liền đồ tây đều đã quên đem thạch phong quăng ra ngoài.

Đồng Phuong Vũ Bình không sao cả hỏi: “Bí cảnh có cái gì hảo?”

Thạch ngọc thấy chiêu này hữu hiệu, liền tiếp tục nói: “Đây là một cái chỉ có thể từ Trúc Cơ Kỳ dưới cảnh giới tu sĩ tiến vào bí cảnh. Ở bên trong lang bạt, có thể thu hoạch rất nhiều thiên tài địa bảo, đan dược dị thú, pháp khí Linh Khí, thậm chí là pháp bảo!”

Đồng Phuong Vũ Bình ha hả cười, nói: “Không có hứng thú. Chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn thiếu về điểm này tài nguyên sao?”

Thảo Thanh Tầm đám người cùng nhau nhìn về phía Đồng Phuong Vũ Bình, đại đại đôi mắt nói cho hần: Chúng ta thực thiếu tu tiên tài nguyên được không.....

Thạch ngọc thấy mục đích đạt tới, liền từ trong lòng ngực lấy ra một trương thiệp mời, khinh phiêu phiêu bay về phía Đồng Phuong Vũ Bình, nói: “Đây là Thiên Vương Sơn luận pháp đại hội thiệp mời, thỉnh Đồng Phuong chương môn nhận lấy. Chúng ta sư huynh đệ còn có chuyện quan trọng, như vậy cáo từ.”

Kia thiệp mời tuy rằng là thông thả bay về phía Đồng Phuong Vũ Bình, nhưng là Đồng Phuong Vũ Bình lại không tính toán tự mình đi tiếp. Ai biết mặt trên có hay không cái gì tên tuổi. Cấp đồ tây đệ một cái ánh mắt, đồ tây đột nhiên thoáng hiện, tiếp được thiệp mời.

Thạch phong đạt được tự do, tuy rằng trong lòng khó chịu, nhưng lại không dám lại làm càn. Thạch ngọc lôi kéo thạch phong, xoay người phải đi.

Đúng lúc này, một đạo đưa tin phù từ từ bay tiến vào.

Đồng Phuong Vũ Bình bày một chút đầu, Thảo Thanh Tầm đứng lên, click mở đưa tin phù.

Chỉ nghe được một cái nữ tử thanh âm nói: “Thiên Vương Sơn phi ngư môn ngọc trình, ngọc hương tiến đến bái phỏng Tiên Hoa Linh Thảo Môn đạo hữu.”

Đồng Phuong Vũ Bình sững sốt một chút, nói: “Hôm nay là ngày mấy? Như thế nào nắm đại tiên môn người một cái dựa gần một cái tới ta nơi này a?”

Thảo Thanh Tầm sững sốt một chút, ngay sau đó cười nói: “Chương môn sư huynh, ta cùng ngọc trình ngọc hương hai vị đạo hữu là hảo tỷ muội. Ta đi tiếp các nàng vào đi.”

Đồng Phuong Vũ Bình nhìn thoáng qua Thảo Thanh Tầm, trầm nghĩ: Người như vậy, cũng có bằng hữu?

Đồng Phuong Vũ Bình gật đầu nói: “Đi thôi, Pikachu.”

Thảo Thanh Tầm nghe được sững sốt: Ta kêu Thảo Thanh Tầm a! Pikachu là ai?

Thạch ngọc cùng thạch phong nguyên bản tưởng lưu lại nghe một chút phi ngư môn người tương nói điểm cái gì, Đồng Phuong Vũ Bình lại đối bọn họ nói: “Vạn cửa đá hai vị đạo hữu, đừng cò xát. Chúng ta nơi này mặc kệ cơm.”

Thạch ngọc cùng thạch phong mặc kệ không lên tiếng, xoay người mà đi.

Đồng Phuong Vũ Bình hỏi Hoa Thiên Kiều: “Cái này phi ngư môn ngọc trình ngọc hương, người nhận thức sao?”

Hoa Thiên Kiều cười cười, nói: “Gặp qua vài lần, không thân. Không nghĩ tới thanh tìm sư muội cùng phi ngư môn người rất thực.”

Đồng Phuong Vũ Bình chớp chớp mắt, hỏi: “Các nàng hai lớn lên xinh đẹp sao?”

Hoa Thiên Kiều sững sốt: Không phải đâu, chương môn đại ca, người không nghe ra ta phía trước câu nói kia ý tứ? Thảo Thanh Tầm có khả năng là tu thông phi ngư môn nội gian a.....

Hoa Bách Mị thấy Hoa Thiên Kiều bị Đồng Phuong Vũ Bình đánh bại, chạy nhanh trả lời nói: “Xinh đẹp. Ngọc trình cùng ngọc hương chính là phi ngư môn hai đại mỹ nữ, nghe nói, toàn bộ Thiên Vương Sơn khu vực nam tu sĩ nhóm, đều tưởng đem các nàng hai nạp vào trong phòng đầu.”

Đồng Phuong Vũ Bình gật gật đầu, nói: “Nga. Như vậy a. Ta đây đến lảng tránh một chút.”

Hoa Thiên Kiều sững sốt, hỏi: “Vì cái gì?”

Đông Phương Vũ Bình thở dài: “Lấy ta hiện tại đáng về này, các nàng hai thấy về sau, đối ta ấn tượng đầu tiên khẳng định không hảo. Ngươi kêu ta về sau còn như thế nào phao mỹ nữ?”

Hoa Thiên Kiều lại lần nữa thạch hóa. Chương môn sư huynh, loại này thời điểm cư nhiên nghĩ chính là phao mỹ nữ? Nói, phao mỹ nữ là có ý tứ gì?

Hoa Bách Mị hỏi: “Các nàng tới bái phỏng chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn, khẳng định muốn gặp chương môn a. Ngươi trốn tránh không thấy, kia tính chuyện gì xảy ra a?”

Đông Phương Vũ Bình gian nan đứng lên, nói: “Có chuyện gì nhi, các ngươi cùng tiểu đào hoa thương lượng làm là được. Nếu là kia ngọc trinh ngọc hương một hai phải thấy ta, các ngươi liền nói cho các nàng, nói ta ở giảm béo. Chờ ta giảm béo thành công, liền thấy các nàng.”

Thiên cơ trong điện mọi người về mặt góc. Bức! Liền ngươi kia một thân thịt mỡ, nếu muốn giảm béo, một ngày hai ngày không hoàn thành đi?

Đông Phương Vũ Bình: Không hoàn thành tốt nhất! Như vậy liền có lý có làm các nàng hai ở chúng ta môn nhiều ở vài ngày, UU đọc sách www.uukan.shu.net đến lúc đó, hắc hắc, gần quan được ban lộc! Ca tán gái cơ hội không phải đại đại gia tăng rồi sao! Các ngươi một đám phạm nhân, biết cái gì.....

Đào Hoa Yêu Cơ nhân nhạ hỏi: “Chủ nhân, ngày đó vương sơn luận pháp đại hội, chúng ta còn có đi hay không tham gia?”

Đông Phương Vũ Bình gọi Ngưu Bôn Bôn, thuận miệng đáp: “Đi a, như thế nào không đi. Chờ ta giảm béo, liền đi.”

Dứt lời, Đông Phương Vũ Bình xoay người ký thượng Ngưu Bôn Bôn.

Ngưu Bôn Bôn thân mình rõ ràng đi xuống trầm xuống: Ngoan ngoan! Một tháng không thấy, Đông Phương Vũ Bình như thế nào trở nên như vậy trầm? Giống tảng đá! Biết chính mình thịt nhiều, còn làm lão ngưu tới đà hấn! Ta muốn cáo ngươi ngược đãi động vật!

Đông Phương Vũ Bình một phách Ngưu Bôn Bôn mộng, nói: “Vô nghĩa như vậy nhiều đâu. Chạy nhanh, đi thiên cơ đàm, ta muốn rèn luyện giảm béo phao muối muối.....”

Thiên cơ trong điện mọi người, đã đối Đông Phương Vũ Bình hết chỗ nói rồi. Các nàng cùng nhau nhìn về phía Đào Hoa Yêu Cơ.

Đào Hoa Yêu Cơ thở dài: “Đi một bước tính một bước đi.”

Không bao lâu, Thảo Thanh Tâm mang theo hai cái xinh đẹp muối từ đi tới thiên cơ điện.

Mọi người cảm thấy trước mắt đại lượng, hảo gia hỏa! Đây hai muối tử, mỹ đến liền nữ nhân đều động tâm!

Hoa Thiên Kiều cùng Hoa Bách Mị đã là không tòi mỹ nữ, Hoa Môn tám nữ cũng là tư sắc động lòng người. Nhưng là, các nàng ở ngọc trinh cùng ngọc hương trước mặt đều tự biết xấu hổ. Thiên cơ trong điện duy nhất có thể cùng ngọc trinh ngọc hương ganh đua cao thấp, chỉ có Đào Hoa Yêu Cơ.

Nhưng là, Đào Hoa Yêu Cơ mỹ có chứa một loại Yêu tộc đặc có yêu dị vũ mị. Mà ngọc trinh cùng ngọc hương hai nữ tử, tất mang theo nhân tộc hồn nhiên cùng an bình.

Nhưng thật ra đồ tây, thiên cơ trong điện duy nhất nam nhân, lại đối ngọc trinh ngọc hương hai đại mỹ nữ làm như không thấy, tự cố tự vuốt ve cảm, không biết suy nghĩ cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: mê huyễn rừng đào hạ

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Thảo Thanh Tâm nhìn đến chương môn trên chỗ ngồi không ai, kinh ngạc hỏi: “Chương môn sư huynh đâu?”

Hoa Thiên Kiều vô lực nói: “Giảm béo đi.”

Thảo Thanh Tầm cùng ngọc trinh ngọc hương cùng nhau không rõ, gì? Giảm béo?

Hoa Bách Mị mỉm cười nói: “Chường môn sư huynh vừa nghe nói ngọc trinh ngọc hương hai vị tỷ tỷ là đại mỹ nữ, vì cho các người lưu lại một ấn tượng tốt, cho nên giảm béo đi.”

A?!

Đào Hoa Yêu Cơ mỉm cười nói một câu: “Thanh tìm a, người hảo hảo chiêu đãi phi ngư môn đạo hữu, ta đi xem chường môn.”

Thảo Thanh Tầm chỉ phải gật đầu đáp ứng. Ngọc trinh cùng ngọc hương cũng không vội vã rời đi, các nàng vốn dĩ chính là ngày qua cơ khe sâu tìm hiểu tin tức, có thể ở chỗ này nhiều ở vài ngày, được đến tin tức tự nhiên càng nhiều.

Thiên cơ trong điện mọi người liền tan. Hoa Môn chư nữ từng người tu luyện đi, đồ tây tiếp tục tuần sơn, Thảo Thanh Tầm bởi ngọc trinh ngọc hương tham quan tông môn nơi dừng chân.

Thiên cơ đàm, Đông Phương Vũ Bình nằm ở một khối trên cỏ, yên lặng nhìn hồ nước phát ngốc.

Tu luyện gì đó, Đông Phương Vũ Bình đã không có như vậy kích động. Tuy rằng cần được tu luyện có thể làm chính mình cảm nhận được thân thể thật lớn biến hóa, nhưng là, này siêu trọng thể trọng lại cũng làm Đông Phương Vũ Bình vô pháp thân nhiên đối mặt chính mình.

Đông Phương Vũ Bình hỏi: “Béo huynh, người có cái gì giảm béo hảo biện pháp sao?”

Lam béo bữu môi nói: “Ta nếu là có cái gì tốt giảm béo phương pháp, người cảm thấy ta còn sẽ vẫn luôn như vậy béo sao?”

Đông Phương Vũ Bình bẹp miệng, thôi, chính mình động thủ, cơm no áo ấm đi. Chậm rãi rèn luyện.

Chờ Đào Hoa Yêu Cơ đi vào thiên cơ đàm thời điểm, nàng thấy Đông Phương Vũ Bình đang ở trên mặt đất chậm rãi trên dưới hoạt động.

Đào Hoa Yêu Cơ tò mò hỏi: “Chủ nhân, người đang làm cái gì?”

Đông Phương Vũ Bình thở hắt ra đáp: “Ta ở làm thâm ngồi xổm, rèn luyện thân thể, sớm ngày giảm béo.”

Đào Hoa Yêu Cơ cái miệng nhỏ khê khê, người này cũng kêu thâm ngồi xổm? Người bình thường khom lưng biên độ đều so người động tác đại.....

Đào Hoa Yêu Cơ thở dài: “Chủ nhân, người như vậy trốn ở chỗ này, cũng không phải biện pháp a. Người chính là đường đường nhất môn chi chủ.”

Đông Phương Vũ Bình quát: “Ta không phải trốn. Ta chỉ là phiên. Trong chốc lát vạn cửa đá, trong chốc lát phi ngư môn, trời biết mặt sau còn có ai. Huống chi, ta này phúc hình tượng cũng thực xin lỗi người xem a.”

Đào Hoa Yêu Cơ ha hả cười, nàng đối Đông Phương Vũ Bình tiểu tâm tư rất rõ ràng.

Đào Hoa Yêu Cơ nói: “Chủ nhân, nô gia cảm thấy nếu muốn giải quyết người hiện tại vấn đề, tổng cộng có hai cái biện pháp.”

“Biện pháp gì?”

“Đệ nhất loại biện pháp, tu tâm. Ở chúng ta tu hành giới, cũng có một ít linh căn tư chất rất kém cỏi người đi lên dùng võ nhập đạo tu hành chi lộ. Bọn họ từ luyện thể cảnh đột phá đến luyện khí cảnh, trừ bỏ mài giũa thân thể ở ngoài, còn cần tu tâm. Tâm cảnh đến, tiên duyên đến, cảnh giới tự nhiên cũng liền đến.”

Đông Phương Vũ Bình thở dài: “Cái này ta hiểu. Bất quá, tu tâm gì đó, phải tốn bao lâu thời gian?”

Đào Hoa Yêu Cơ chậm rãi nói: “Có lẽ ba năm tháng.”

Đông Phương Vũ Bình: “Nga, này đảo có thể suy xét.”

Đào Hoa Yêu Cơ còn nói thêm: “Có lẽ mười năm tám năm. Hết thấy tùy duyên.”

Đông Phương Vũ Bình cả giận nói: “Dựa! Ta liền biết là cái này đáp án. Có thể hay không chơi điểm mới mẻ tiết mục ngắn. Kia cái thứ hai biện pháp đâu?”

Đào Hoa Yêu Cơ sâu kín nói: “Cái thứ hai biện pháp kỳ thật chủ nhân người đã ở dùng. Cần được. Bá vương hoàn đối ngài đã không dậy nổi hiệu, lại ăn chút Ngưng Khí Đan là đến nơi.”

Đông Phương Vũ Bình vui vẻ nói: “Cái này ta thích, người như thế nào không nói sớm a.”

Đào Hoa Yêu Cơ thở dài: “Chỉ tiếc, biện pháp này đối những cái đó một bước một cái dấu chân chậm rãi luyện thể tu luyện đến luyện thể cảnh cửu trọng tu sĩ tới nói, phi thường thích hợp. Nhưng là, đối chủ nhân ngài, chỉ sợ.....”

Đông Phương Vũ Bình quơ quơ đầu, hỏi: “Chỉ sợ cái gì?”

Đào Hoa Yêu Cơ thở dài một tiếng, nói: “Chủ nhân ngài luyện thể cửu trọng tu vi đều là dựa vào căn được chồng chất lên. Nếu người lại ăn Ngưng Khí Đan nói, ta sợ ngài sẽ.....”

Đông Phương Vũ Bình không ngọn nguồn một trận khăn trương: “Sẽ như thế nào?”

“Sẽ bạo!”

Đông Phương Vũ Bình a một tiếng: “Sẽ bạo? Như thế nào bạo?”

Đào Hoa Yêu Cơ cúi đầu, hỏi: “Chủ nhân ngài gặp qua tương bạo ngu hoàn sao?”

“Không ăn qua.”

“Kia rót canh bánh bao nhỏ đâu?”

“Người là nói ta nếu là ăn Ngưng Khí Đan, ta sẽ giống rót canh bánh bao nhỏ như vậy?”

Đào Hoa Yêu Cơ gật gật đầu: “Ngài đoán đúng rồi, nhấp khẩu liền bạo.”

Đông Phương Vũ Bình từ bỏ, hướng trên mặt đất một nằm, nói: “Một khi đã như vậy, người còn nói này đó làm gì!”

Đào Hoa Yêu Cơ cười khúc khích, nói: “Chủ nhân ngài đừng nóng vội sao, nô gia còn chưa nói xong.”

Đông Phương Vũ Bình trong lòng thở dài: Hồng rồi, lại bị nàng đùa giỡn.

Đào Hoa Yêu Cơ chậm rãi nói: “Nô gia có một kiện pháp bảo, tên là mê huyền rừng đào họa.”

Đông Phương Vũ Bình lần này không có trả lời, lẳng lặng chờ đợi bên dưới.

Đào Hoa Yêu Cơ mỉm cười nói: “Này mê huyền rừng đào họa, từ ba ngàn mê huyền cây đào tinh hoa cô đọng mà thành. Một khi thi triển, có thể biến ảo vô tận cây đào, tràn ngập thiên địa. Bất luận kẻ nào, một khi lâm vào trong đó, đều sẽ bị lạc thời gian cùng phương hướng, vĩnh không được ra.”

Đông Phương Vũ Bình: “Người tưởng đem ta vây chết ở bên trong? Tiểu đào hoa, người nhưng không đủ trượng nghĩa a. Nhớ trước đây, chính là ta đem người từ Băng Tuyết Sơn Cốc liền ra tới nga.”

Đào Hoa Yêu Cơ: “Chủ nhân, người nghe ta nói xong sao. Này mê huyền rừng đào họa, là ta ở một chỗ bí cảnh đạt được bảo bối. Nguyên bản, ta là đem này mê huyền rừng đào họa coi như giết địch vây địch bảo bối. Chính là, thời gian lâu rồi, UU đọc sách www.uukanshu.net ta phát hiện này bảo bối còn có một cái tác dụng. Đó chính là, thời không mê lưu.”

Đông Phương Vũ Bình lần này nhin không được hỏi: “Thời không mê lưu, đó là cái gì?”

Đào Hoa Yêu Cơ nhận nhat nói: “Đó là một loại thời không mê cục. Tiến vào thời không mê lưu người, rốt cuộc phân không rõ thời không trật tự. Không biết nơi nào là thượng, nơi nào là hạ. Khi nào là qua đi, khi nào là tương lai. Một cái không cẩn thận, liền sẽ vĩnh cửu bị lạc ở thời không mê lưu, hóa thành thời không con sông một viên bụi bậm.”

Đông Phương Vũ Bình nhảy dựng lên, nói: “Như vậy nguy hiểm, ta mới không đi đâu.”

Đào Hoa Yêu Cơ cũng không vội, chậm rãi nói: “Nhưng là, lúc này không mê lưu có một cái chỗ tốt, đó chính là, bất luận người ở bên trong ngây người bao lâu, ở chúng ta trong thế giới hiện thực thời gian, kỳ thật mới qua đi một lát. Dùng nó tới tu luyện ngài tâm cảnh, lại thích hợp bất quá.”

Đông Phương Vũ Bình ha ha cười, nói: “Ta thà rằng ở trong thế giới hiện thực chậm rãi thăng cấp, cũng không đi cái loại này nguy hiểm không gian.”

Đào Hoa Yêu Cơ trịnh trọng nói: “Nếu là người khác, ta sẽ không kiến nghị hắn sử dụng cái này pháp bảo tới tu tâm. Nhưng là, chủ nhân ngài không phải có một loại pháp bảo có thể phát ra phá trận cột sáng sao? Ngài có kia pháp bảo, còn sợ ra không được sao?”

Đông Phương Vũ Bình ánh mắt sáng lên, thật sự gia, này mê huyền rừng đào họa quả thực chính là vì chính mình lượng thân chế tạo sao! Lão tử rốt cuộc cũng có có thể nghịch thiên thời gian gian lận khí!

Đào Hoa Yêu Cơ tiếp tục nói: “Huống chi, này mê huyền rừng đào họa còn có một loại công năng, nó có thể thời thời khắc khắc hấp thu họa người trong lĩnh lực cùng pháp lực. Nói cách khác, chủ nhân ngài đi vào về sau, đại có thể thử dùng căn được phương thức tới đột phá luyện khí cảnh! Tuyệt đối sẽ không bạo nga!”

Đông Phương Vũ Bình mở to hai mắt nhìn, ha ha cười nói: “Nếu người đều nói như vậy, ta còn có thể nói cái gì đâu. Dem đồ vật lấy đến đây đi! Lão tử đi vào xông vào một lần!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: cây đào có thể giảm béo

Tác giả: Mộc Đào Trâm Nguyệt

Đào Hoa Yêu Cơ cười khúc khích, từ trong lòng ngực lấy ra một cái tranh cuộn nói: “Chủ nhân ngài hảo có khí phách! Mê huyền rừng đào họa ở chỗ này, cầm đi. Nga, đúng rồi, nô gia kiến nghị ngài nhiều mang một ít Ngưng Khí Đan, rút cuộc dùng đan dược từ luyện thể cảnh đột phá đến luyện khí cảnh nói, vẫn là muốn hao phí rất nhiều đan dược.”

Đông Phương Vũ Bình tiếp nhận tranh cuộn, tò mò hỏi: “Ngoạn ý nhi này, người như thế nào không phải từ túi trữ vật linh tinh đồ vật lấy ra tới đâu?”

Đào Hoa Yêu Cơ khoe miệng vừa kéo, cười nói: “Ta thói quen đem nó đặt ở ta trong lòng ngực, thời khắc cảm thụ nó tim đập.”

Đông Phương Vũ Bình ngửi ngửi, khiêu khích cười nói: “Này hương vị nhi thật hương!”

Đào Hoa Yêu Cơ mảy một chợn: “Àn?”

Đông Phương Vũ Bình cười hắc hắc, nói: “Ta nói chính là ngoạn ý nhi này có một cổ đào hoa mùi hương nhi. Nói, này tranh cuộn như thế nào sử dụng a?”

Đào Hoa Yêu Cơ nhàn nhạt nói: “Trực tiếp mở ra là đến nơi.”

Đông Phương Vũ Bình duỗi tay mở ra mê huyền rừng đào họa, hỏi: “Giống như vậy sao?”

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy một đạo màu hồng phấn quang mang từ tranh cuộn bắn ra, đem Đông Phương Vũ Bình bao phủ ở trong đó, khoảnh khắc lúc sau, quang mang biến mất, Đông Phương Vũ Bình cùng mê huyền rừng đào họa cùng nhau biến mất.

Đào Hoa Yêu Cơ nhìn nhìn Lam Béo, nhàn nhạt cười nói: “Chủ nhân luôn là như vậy gấp gáp. Ai, không biết lần này đan dược cùng linh lực có thể hay không uy no tiểu bảo bối nhi của ta.”

Lam Béo nhìn biến mất không thấy Đông Phương Vũ Bình, tức khắc không có chủ trương. Hắn vầy vầy béo tay, nói: “Vũ Bình quân, lúc này đây toàn dựa chính người. Người lại quên mang lên ta cùng nhau đi lập, ô ô ô.....”

Đông Phương Vũ Bình chỉ cảm thấy trước mắt nhoáng lên, hồng quang tan hết, hần phát hiện chính mình đi tới một cái hoàn toàn mới không hợp quy tắc thế giới.

Đây là một cái nơi nơi đều là cây đào cùng đào hoa thế giới. Nơi nơi đều là màu hồng phấn đào hoa cùng nồng đậm mùi hoa. Nói nó không hợp quy tắc, đó là bởi vì, này đó cây đào thật là nơi nơi đều là.

Đông Phương Vũ Bình dưới chân, là một mảnh màu xanh biếc mặt cỏ, trên cỏ, trải rộng cây đào. Lại ngẩng đầu vừa thấy, Đông Phương Vũ Bình trên đỉnh đầu, không có không trung, nơi đó vẫn là một mảnh màu xanh biếc mặt cỏ! Đỉnh đầu trên cỏ, vẫn như cũ đứng chống ngược mọc đầy nhìn không tới giới hạn cây đào.

Đông Phương Vũ Bình thường thức trong chốc lát, bình tĩnh nhún nhún vai. Nếu là một cái không thấy quá đạo mộng không gian cùng kỳ dị tiền sử người có lẽ sẽ bị tình cảnh này chấn động. Nhưng là, Đông Phương Vũ Bình cảm thấy, chỉ là đào hoa phiến phiến phi rất đẹp, không hơn. Nơi này cùng cảnh trong mơ thế giới cùng cảnh trong gương thế giới so sánh với, đơn điệu rất nhiều a.

Đông Phương Vũ Bình tà hữu vừa thấy, trầm nghĩ: Không xong, đã quên đem Lam Béo mang vào được! Cái này tiểu đào hoa, lại âm ta!

Đông Phương Vũ Bình duỗi tay từ trong lòng ngực lấy ra tông môn mật kho sách cổ, mở ra vừa thấy, ở tạp vật kia một tờ bên trong, một cái con đường ánh sáng đèn hảo hảo đặt ở bên trong. May mắn Đông Phương Vũ Bình sớm có chuẩn bị, bằng không, Đông Phương Vũ Bình có khả năng đã bị vấy chết ở chỗ này mất.

Hảo đi, tới đâu hay tới đó! Kế tiếp muốn làm cái gì đâu?

Đông Phương Vũ Bình cảm thấy chính mình hẳn là đi trước tìm một chút cái kia thời không mê lưu gì đó. Ai, Đào Hoa Yêu Cơ cái gì cũng chưa giao đãi

rõ ràng, chính mình liền rơi vào tới.

“Một mảnh hai mảnh ba bốn phiến, năm phiến sáu phiến bảy tám phiến, chín phiến mười phiến mười một phiến, phiến phiến đào hoa đều không thấy.....”

Đông Phương Vũ Bình vui vẻ thoải mái đếm đào hoa cánh hoa, ở rừng đào tản bộ.

Dù sao đã rơi vào tới, dù sao là tu tâm, từ từ tới, không nóng nảy.

Thời gian một chút qua đi, Đông Phương Vũ Bình đã nhớ không rõ chính mình đếm nhiều ít phiến đào hoa, bởi vì hắn đều là một đếm tới mười một phiến liền lại trọng đầu bắt đầu số.

Nhưng mà, rừng đào vẫn là cái kia rừng đào, không tăng không giảm, vĩnh vô chừng mực.

Đông Phương Vũ Bình đi một, nằm ở một viên dưới cây đào nghỉ ngơi. Lắm lần “Hào đi, người thắng. Ta không nghĩ đi xuống đi. Ai, này phiến rừng đào đều là đào hoa, như thế nào không thấy kết quả từ a? Nếu là tìm không thấy một cái quả đào, chính mình lại luôn ra không được, kia chẳng phải là muốn đói bụng?”

Ai, bởi vì đói bụng liền sử dụng con đường ánh sáng đèn thoát đi nơi này, thật thật mất mặt.

Nghĩ nghĩ, Đông Phương Vũ Bình cứ nhiên nằm ở dưới cây đào ngủ rồi.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Đông Phương Vũ Bình bỗng nhiên bừng tỉnh, ngẩng đầu vừa thấy, vẫn như cũ là vô số rừng đào! Ngồi dậy, Đông Phương Vũ Bình phát hiện chính mình trên người cứ nhiên đã phủ kín đào hoa cánh hoa!

Đông Phương Vũ Bình nhin không được nói: “Dạ, ta ở chỗ này ngủ bao lâu vậy? Cánh hoa đều mau đem ta mai táng!”

Đứng lên, Đông Phương Vũ Bình sờ sờ bụng, hắn ngoài ý muốn phát hiện, chính mình cứ nhiên không đói bụng!

Nga, đứng rồi, ta tưởng ta đã tiến vào mê huyễn rừng đào họa thời không mê lưu. Ở chỗ này đã không cảm giác được thời gian trôi đi, cũng không cảm giác được đói khát. Có ai nếu là tưởng ném thử hường thụ trường sinh bất lão cảm giác, nơi này nhưng thật ra cái hảo địa phương.

Chỉ là nơi này quá quanh quệ, trừ bỏ cây đào đào hoa mặt cỏ, cái gì cũng không có.

Đông Phương Vũ Bình tiếp tục ở mê huyễn rừng đào họa lang thang không có mục tiêu đi dạo lên, từ một viên cây đào đi đến một khác viên cây đào.

Đông Phương Vũ Bình tự giễu nói: “Ta trước người có một rừng cây, tất cả đều là cây đào, xoay người, phía sau còn có một rừng cây, cũng là cây đào.”

Nơi này không có thời gian khái niệm, cũng phân không rõ không gian vị trí.

Đông Phương Vũ Bình đi đi dừng dừng, chính hắn cũng không biết chính mình ở bên trong này lác lác bao lâu. Rốt cuộc, hắn cảm thấy cực kỳ nhàm chán cùng tịch mịch.

Đông Phương Vũ Bình nằm ở dưới cây đào, đầy mặt hồ tra, u buồn nói: “Không được, còn như vậy đi xuống, ta sẽ chết.” Nếu là dùng loại này u buồn khí chất đi ra ngoài tán gái, hắn là vô hướng mà bất lợi đi.

Bỗng nhiên, Đông Phương Vũ Bình phát hiện, UU đọc sách www.uukanshu.net chính mình một thân thịt mỡ, không thấy!

Thay thế chính là một thân to lớn cơ bắp cùng vẫn như cũ màu đỏ làn da!

Đông Phương Vũ Bình kinh hãi, hắn bỗng nhiên nhớ tới, Đào Hoa Yêu Cơ nói qua một câu: Này mê huyễn rừng đào họa còn có một loại công năng, nó có thể thời thời khắc khắc hấp thu họa người trong linh lực cùng pháp lực!

Đông Phương Vũ Bình một thân thịt mỡ, đó là bởi vì hắn ăn quá nhiều bá vương hoàn, được hiệu quả cường, vô pháp hấp thu. Nhưng là, hiện tại, Đông Phương Vũ Bình trên người dư thừa được hiệu lực đều bị mê huyễn rừng đào họa hút đi!

Đông Phương Vũ Bình thậm chí phát hiện, chính mình hình thể so căn bá vương hoàn phía trước càng gầy một ít!

Lúc này thật sự không được! Còn như vậy đi xuống, lão tử phải bị hấp thành nhân kiện!

Đi ra ngoài đi, Đông Phương Vũ Bình không cam lòng. Tuy rằng giảm béo thành công, nhưng là, chính mình cảnh giới còn không có đột phá a!

Ai, tu tâm, tu tâm, rốt cuộc như thế nào mới có thể tu tâm? Ta đã hoàn toàn phiền chán này an tĩnh nhàm chán thế giới!

Đông Phương Vũ Bình bực bội đi tới đi lui, trong giây lát, hắn phát hiện chính mình cánh tay giống như có nhỏ một chút.

Nhìn không được, Đông Phương Vũ Bình đang muốn rời đi, đột nhiên, hắn nhớ tới chính mình đã có một thặng vô dụng chính mình bàn tay vàng triệu hoán tạp bài.

Đông Phương Vũ Bình nhìn chung quanh bốn phía, cười lạnh một tiếng, có lẽ, nơi này đúng là thực hiện bàn tay vàng giá trị hảo địa phương.

Đông Phương Vũ Bình tùy tay từ sau đầu lấy ra một trương tạp bài, tạp trung nhìn vào, cư nhiên là một trương kim sắc khổng chế loại tạp bài.

Hảo đi, liền ngươi, tùy tâm tùy duyên! Tu tâm sao!

Đông Phương Vũ Bình đem kim sắc tạp bài chụp ở trên cỏ, trong miệng kêu: “Mua định rồi tay, khai!”

Đạm kim sắc sương khói hiện lên, một bóng hình ở sương khói trung chậm rì rì đứng lên.

Đông Phương Vũ Bình thực chờ mong, thượng một lần dùng kim sắc tạp bài khai ra Crayon Shin-chan, lúc này đây, sẽ là ai đâu?

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: chết hầu

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Sương khói tan hết, hắc, xuất hiện.

Hắc màu đỏ khăn trùm đầu cùng quần áo nịt, trên lưng công tiêu chí tính song đao.

Đông Phương Vũ Bình sợ ngây người, này, đây là chết hầu?!

Chết hầu chớp chớp mắt, thuận tiện bày một cái cúi đầu trầm tư tư thế, há mồm tới một câu: “Ta đi, ta lại tiến sai phim trường lập? Địa phương quý quái này, tất cả đều là thụ, rõ ràng không phải ta mạo họa sao.”

Đông Phương Vũ Bình nhìn chết hầu, trong lòng tràn đầy kinh ngạc, hắc như thế nào không gọi ta “Đại nhân” đâu?

Chết hầu tại chỗ nhảy một đoạn ngắn vũ đạo, hướng trên mặt đất một nằm, bất động. Như là ngủ rồi.

Đông Phương Vũ Bình đội trong chốc lát, cảm thấy có điểm không thích hợp. Chết hầu sao có thể là kim sắc khổng chế hệ anh hùng nhân vật đâu? Hắc rõ ràng chính là một cái lính đánh thuê a! Bất tử chí thân, công kích sắc bén!

Còn có, vì sao ta xem cái này chết hầu có chút không bình thường đâu?

Rốt cuộc nơi nào không bình thường?

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, đột nhiên nghĩ đến nguyên nhân.

Chết hầu, bất luận ở mạo họa vẫn là điện ảnh, đều là làm nhảm đại biểu. Cho dù là ở kim cương lang bị bịt miệng ba, nhưng vẫn như cũ vô pháp che dấu hắc làm nhảm bản chất.

Chính là, người này, bị Đông Phương Vũ Bình triệu hồi ra tới lâu như vậy, cư nhiên chỉ nói một câu nói, sau đó liền, nằm trên mặt đất không nói một lời!

Đây là vì cái gì đâu?

Đông Phương Vũ Bình thực thích chết hầu cái này nhân vật, hắc không nghĩ đem cái chết hầu đắc tội, cho nên đành phải dãi ở một bên chậm rãi chờ. Bởi vì chết hầu là một đám tính độc đáo gia hỏa, hơn nữa hắc có thể xuyên thấu đệ tứ mặt tường, trời biết hắc có thể hay không chạy ra này bốn tiểu thuyết khổng chế.

Nói nữa, lấy chết hầu tính cách, hắc sẽ nhẫn được này giờ không nói gì? Xem ai căng được đến cuối cùng.

Đông Phương Vũ Bình cũng nằm ở dưới cây đào, không chút để ý nhìn đào hoa, nhìn xem chết hầu.

Nhưng mà, lại qua rất dài một đoạn thời gian, chết hầu vẫn như cũ vẫn không nhúc nhích. Này hiển nhiên vượt qua Đông Phương Vũ Bình đối hắc nhận

tri.

Đồng Phương Vũ Bình phát giác thân thể của mình lại gầy. Chạy nhanh lấy ra tự chế Ngưng Khí Đan, cắn nuốt.

Lại xem chết hâu, đáng người vẫn là lão bộ dáng. Chẳng lẽ nói, này mê huyền rừng đào họa chỉ hấp thu ta linh lực, không hấp thu bị triệu hồi ra tới chết hâu năng lượng?

Đào hoa bay xuống, hoa rụng rụng rờ.

Thời gian lại qua bao lâu, Đồng Phương Vũ Bình không biết. Hắn chỉ đại khái nhớ rõ, chính mình đã ăn mười mấy viên tự chế Ngưng Khí Đan.

Nhưng mà, chết hâu giống như cùng hắn giằng co, vẫn là không nói một lời nằm ở nơi đó.

Đồng Phương Vũ Bình đầu hàng, đi qua đi, hỏi: “Ngươi hảo, xin hỏi ngươi là chết hâu sao?”

Chết hâu đôi mắt xoay chuyển, đứng dậy, đáp: “Ngươi chính là câu chuyện này vai chính? Nói ngươi lần này nguyên cũng thật đủ hoang vu, trừ bỏ này đó kỳ quái thụ liên cái gì cũng đã không có, ngươi chuyện xưa như thế nào giảng đi xuống a?”

Đồng Phương Vũ Bình: “Ta.....”

Chết hâu đột nhiên khoát tay, nói: “Từ từ! Không thích hợp a! Ngươi cùng ta nói chính là tiếng Trung Quốc, mà ta trả lời vấn đề của ngươi khi nói ra cũng là tiếng Trung Quốc! Lão tử là Canada người, tiếng Trung Quốc gì đó, sẽ không giảng a! Chẳng lẽ nói ngươi này chuyện xưa còn tự mang đồng thanh phiên dịch công năng, có thể đem lời nói của ta đều biến thành tiếng Trung Quốc? Này cũng quá không khoa học đi!”

Đồng Phương Vũ Bình: Ngươi đoạt ta lời kịch!

Đồng Phương Vũ Bình cười nói: “Không cần rồi rắm này đó chi tiết nhỏ. Ta muốn hỏi một chút, ngươi là chết hâu sao? Kỳ thật, ta là ngươi fan.....”

Chết hâu vận vận cổ, cười lạnh nói: “Hảo đi, ta chính là chết hâu. Kỳ thật, ta cũng là thực thích fan. Nhưng là, ta muốn hỏi một chút, ngươi đem ta lộng tới cái này rừng rậm, muốn làm gì? Chẳng lẽ ngươi tưởng cùng ta tới một lần thân mật bên người tiếp xúc? Ta nói cho ngươi, ta nhưng không thích nam nhân! Chẳng sợ ngươi là vai chính, cũng không được!”

Đồng Phương Vũ Bình sửng sốt một chút, mỉm cười nói: “Sao có thể, như thế nào sẽ.....”

Chết hâu hừ lạnh một tiếng, đi dạo khỏi khoan thai, vây quanh cây đào xoay hai vòng, nói: “Được rồi, ngươi muốn hỏi ta cái gì, chạy nhanh hỏi.”

Đồng Phương Vũ Bình vừa muốn há mồm vấn đề, chết hâu bỗng nhiên lẩm bẩm: “Hảo, đừng hỏi. Ta biết ngươi muốn hỏi cái gì. Ngươi muốn hỏi ta, vì cái gì vừa rồi không nói lời nào, đứng không?”

Đồng Phương Vũ Bình ngây thơ đứng ở nơi đó, người này, cũng quá sẽ đoạt kính đi.....

Chết hâu tiếp tục nói: “Ta còn biết ngươi trong lòng suy nghĩ cái gì, ngươi là suy nghĩ ‘ người này, cũng quá sẽ đoạt kính đi ’!”

Đồng Phương Vũ Bình hoàn toàn không biết nên nói cái gì cho phải, chết hâu khi nào tiến hóa ra thuật đọc tâm loại năng lực này?

Chết hâu cười lạnh một tiếng, nói: “Kỳ thật a, các ngươi này đó cái gọi là vai chính, cả ngày tổng đem chính mình xem cao cao tại thượng. Cho rằng sở hữu màn ảnh đều là quay chung quanh các ngươi ở chuyển. Nhưng là, ta tưởng nói cho ngươi, các ngươi mười phần sai! Chỉ cần có ta chết hâu ở địa phương, màn ảnh khẳng định sẽ đối với ta! Ân, cần thiết!”

Đồng Phương Vũ Bình nhúc nhúc nói: “Ta cũng không có nghĩ tới, muốn màn ảnh cả ngày đối với chính mình a.....”

Chết hâu xua xua tay, nói: “Không không không, tiểu tử, ngươi hẳn là biết, ta đi qua như vậy nhiều thế giới, xem quán nhân thể tang thương, nhìn thấu nhân tâm biến hóa. Ta cái gì đều hiểu. Minh bạch sao? Đừng nghĩ lừa gạt ta.”

Đồng Phương Vũ Bình ha hả cười: “Hảo đi, ta liền muốn hỏi một chút, lấy ngươi làm nhân thiên phú, vừa rồi vì sao có thể thời gian lâu như vậy không nói lời nào?”

Chết hâu ngẩng đầu nhìn không trung: “Kỳ thật, ta là một cái triết học gia. Hiểu không? Ta thích tự hỏi thế giới, tự hỏi nhân sinh. Ngươi nơi này tuy rằng hoang vu, nhưng là hoàn cảnh không tồi. Thích hợp với tinh thần thả lỏng. Cho nên, ta đi vào thế giới này lúc sau, việc đầu tiên chính là, tự hỏi một chút cuộc đời của ta, rốt cuộc nên làm chút cái gì.”

Đồng Phương Vũ Bình: “Sau đó đâu?”

Chết hâu: “Mặt sau nội dung đã có thể dài quá. Ta tưởng ngươi sẽ không muốn nghe ta từ từ giảng. Liền tính là ngươi muốn nghe, ta lại không nghĩ nói cho ngươi. Hảo đi, nói chính sự nhị, tiểu tử, ngươi đem ta lộng tới nơi này tới, muốn ta vì ngươi làm điểm cái gì sao?”

Đồng Phương Vũ Bình: “Ta, UU đọc sách www.uukanshu.net ta tưởng.....”

Chết hàu: “Đình đình đình! Ngươi tưởng cái gì, kỳ thật cũng không quan trọng. Ngươi là ngươi, ta là ta. Chúng ta chẳng qua là ở vô số thế giới cuộc du lịch, ngẫu nhiên một lần tương ngộ. Vì cái gì, nhất định phải làm điểm cái gì mới được đâu? Đương nhiên, nếu ngươi là mỹ nữ, ta không ngại cùng ngươi phát sinh điểm cái gì. Nhưng là, ngươi này phúc thân thể, rõ ràng, không phải ta đồ ăn. Cho nên, ngươi muốn cho ta làm sự tình, ngươi vẫn là đừng nói nữa. Liên tính ngươi nói, ta cũng khẳng định sẽ không đi làm. Khó được hôm nay hảo tâm tình, không bằng, chúng ta cùng nhau xướng bài hát đi.”

Đồng Phuong Vũ Bình: “Nhưng là.....”

Chết hàu: “Đừng nhưng là. Nhân sinh khổ đoán, muốn tận hưởng lạc thú trước mắt. Ngươi khẳng định không bằng ta. Ta có được bắt từ chi thân, từ vong nữ thần đó là ta nữ. Cho nên, sinh mệnh, thọ nguyên cùng thời gian với ta mà nói, kỳ thật đều là vô hạn. Mà ngươi liền không giống nhau, ta dám đánh đổ, ngươi khẳng định sống không quá một trăm tuổi!”

Đồng Phuong Vũ Bình nổi giận.

Chết hàu cao giọng nói: “Nha a, ta nói không đúng sao? Đừng trừng mắt! Tưởng tưởng sinh bất lão, tưởng biến thành siêu cấp anh hùng? Ngươi có Iron Man như vậy công nghệ cao sao? Ngươi được đến người không lồ xanh cái loại này biến dị năng lực sao? Không có đi! Cái gì đều không có, ta khuyên ngươi vẫn là thành thành thật thật đương một người bình thường, thanh thân ổn định quá cả đời đi. Ngươi thế giới này, khác không có, rừng rậm rất mỹ, thích hợp dưỡng lão. Ta thích. Ngươi cũng đừng chọn dịch, liền nơi này đi. Đào cái hố, chờ ngươi cảm giác chính mình muốn chết già thời điểm, hướng hố một nằm, xong việc nhì. Cùng lắm thì, ta làm ta nữ từ vong nữ thần đối với ngươi hảo điểm.”

Đồng Phuong Vũ Bình nhìn dương dương tự đắc chết hàu, trong lòng vô cùng hối hận: Ta như thế nào liền như vậy miệng tiện, một hai phải đi trừu chọc chết hàu cái này làm nhảm! Ta này không phải tự tìm khổ ăn sao? Còn có, ta là Đồng Phuong người, ta chuyện xưa từ vong không về từ vong nữ thần quần, ngươi nữ ở chỗ này không dùng được!

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: sinh mệnh không thôi, miệng độn không ngừng

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Chết hàu cũng sẽ không quần Đồng Phuong Vũ Bình trong lòng tưởng cái gì, chỉ thấy hần từ trong lòng ngực sột sột soạt soạt lấy ra giấy cùng bút, bá bá bá, họa ra một bộ giản dị mà khoa trương mạn họa.

Chết hàu đem mạn họa đưa tới Đồng Phuong Vũ Bình trước mặt, nói: “Ngươi xem, ta vì hai ta vẽ một bộ họa. Cái này là ngươi, cái này là ta.”

Đồng Phuong Vũ Bình nhìn thoáng qua kia mạn họa, tức khắc giận sôi máu.

Mạn họa, nơi xa là một mảnh thưa thớt rừng đào, dưới cây đào, có một cái đồng đất, đồng đất đằng trước cắm hai căn mộc điều nhi trói thành giá chữ thập. Cái này đồng đất là dùng để mai táng Đồng Phuong Vũ Bình. Mà Đồng Phuong Vũ Bình bản nhân chỉ còn lại có một cái cái đầu lộ ở đồng đất phía sau. Mà chết hàu đầu, hần đang đứng ở đồng đất trước, một tay chỉ vào đồng đất, một tay che lại ngực, khoa trương cười to.

Đồng Phuong Vũ Bình hít sâu một hơi, hơi hơi mỉm cười: Hảo đi, là ngươi muốn mở ra cho nhau thương tổn hình thức. Đến đây đi!

Đồng Phuong Vũ Bình thừa dịp chết hàu thương thức chính hần họa mạn họa thời khắc, mỉm cười nói: “Ngươi nói rất đúng. Chúng ta đều là tiểu nhân vật, không cần phải hủy thiên diệt địa nơi nơi roi hormone. Kỳ thật đâu, ta đem ngươi triệu hoán đến thế giới này tới, chủ yếu là muốn cho ngươi nhìn xem ta hạng nhất phát minh mới. Cái này phát minh, có thể xúc tiến nhân loại tự thân tiến hóa cùng biến dị! Khi ta phát minh nghiên cứu thành công về sau, ta đầu tưởng biến ba ngàn thế giới vô biên các loại anh hùng nhân vật, cuối cùng nghĩ tới ngươi! Chỉ có ngươi, mới có tư cách cùng ta cùng nhau hưởng thụ này thật lớn vinh quang, này vô thượng vinh quang!”

Chết hàu ngờ ngác nhìn Đồng Phuong Vũ Bình, theo sau hỏi: “Thật vậy chẳng! Ai nha, ta hảo huynh đệ. Ngươi rốt cuộc phát minh gì, chạy nhanh lấy ra tới nhìn xem”

Đồng Phuong Vũ Bình lấy ra một phen tự chế Ngưng Khí Đan, mỉm cười nói: “Chính là thứ này!”

Chết hàu một phen đoạt quá một viên tự chế Ngưng Khí Đan, bắt được trong tay cẩn thận nhìn nhìn, hỏi: “Chính là ngươi vừa rồi ở bên cạnh không ngừng cắn cái loại này dược? Nên không phải là mê. Huyền dược đi? Còn có, ta thấy ngươi cắn như vậy nhiều viên, hoàn toàn chưa đi đến hóa biến dị biểu hiện a? Ngươi có phải hay không nghĩ sai rồi?”

Đông Phương Vũ Bình cười nói: “Ta tư chất kém sao, cho nên, đến nhiều căn mấy viên dược mới có hiệu. Nhưng là, người liền không giống nhau. Người tư chất thực ngu, ta tưởng nhiều nhất hai viên, người là có thể cảm nhận được cái này khoa học kỹ thuật phát minh vĩ đại!”

Chết hầu có chút nửa tin nửa ngờ, nhưng là từ xa xưa tới nay bất tử vô địch hán, sớm đã đem các loại nguy hiểm cho rằng chơi đóng vai gia đình giống nhau trò chơi. Chết hầu nhìn nhìn Đông Phương Vũ Bình, quý dị cười cười, hé miệng, một ngụm nuốt vào tự chế Ngưng Khí Đan.

Hai người mắt to trừng mắt nhỏ đối trong chớp lát, không biến hóa.

Đông Phương Vũ Bình lại đệ thượng một viên tự chế Ngưng Khí Đan, nói: “Muốn hay không lại đến một viên?”

Chết hầu xoa xoa tay, nói: “Nga, không, ta cảm giác được, ta cảm thấy một cỗ đến từ ở sâu trong nội tâm lực lượng ở bắt đầu khởi động, sinh cơ toả sáng, giống như sắp bùng nổ núi lửa, nga! Ta, ta muốn bạo!”

Chết hầu tuy rằng có được thân thể tái sinh biến chủng nhân loại năng lực, nhưng hán còn không phải tu sĩ. Cho nên, thân thể hán vẫn như cũ vô pháp thừa nhận Đông Phương Vũ Bình tự chế Ngưng Khí Đan dược lực. Hán sắp bạo!

Nhưng là, Đông Phương Vũ Bình biết, chết hầu tái sinh năng lực là phi thường cường. Một viên tự chế Ngưng Khí Đan, còn không đến mức giết chết hán. Nhiều nhất cho hán một chút giáo huấn thôi.

Chỉ thấy chết hầu thân thể bắt đầu phồng lên từng khối bất quy tắc thịt cầu, đầu tiên là ngực, theo sau là tứ chi, sau đó, phanh mà một tiếng, thật sự bạo.

Đông Phương Vũ Bình sớm có chuẩn bị, hán chợt lóe thân trốn đến cây đào mặt sau, nhìn đến chết người hầu ngực chỗ bị nổ thành hai đoạn.

Quý dị chính là, chết hầu thân thể tuy rằng nổ thành hai nửa, nhưng là, Đông Phương Vũ Bình lại không có nhìn đến một chút máu tươi.

Đông Phương Vũ Bình thấy chia làm hai nửa chết hầu cư nhiên còn chưa có chết, hơn nữa, hai nửa thân thể đều bắt đầu ở chậm rãi trọng sinh.

Đông Phương Vũ Bình nhin không được đi ra, nói: “Ta nhớ tới đã từng có người hỏi qua người, nếu đem thân thể của người cùng đầu trăm khai, người là sẽ chết vẫn là sẽ trọng sinh? Nếu trọng sinh nói, rốt cuộc là đầu kia nửa bên trọng sinh thành nhân vẫn là thân thể kia nửa bên trọng sinh làm người? Ta tưởng ta hiện tại sắp biết đáp án.”

Chết hầu thân thể tuy rằng không thể động, nhưng hán miệng còn ở.

Chỉ cần miệng còn có thể động, miệng độn bất tử!

Chết hầu cười hi hi đáp: “Ta tưởng chúng ta sung sướng thời gian liền phải bắt đầu rồi. Ta dám đánh đó, bị nổ thành hai nửa ta, sẽ trọng sinh trở thành hai cái ta! Đến lúc đó, đã có thể náo nhiệt. Nói, tiểu tử, người này dược kính đạo nhi cũng thật đủ! Quả thực sáng bạo! Còn có hay không, lại đến một viên.”

Đông Phương Vũ Bình cười lạnh nói: “Lại cho người một viên, ta xem đầu của người liền phải từ trung gian nổ tung. Đến lúc đó, người dùng cái gì nói chuyện?”

Chết hầu cười hắc hắc, nói: “Không có việc gì, chờ ta nửa người dưới vượt qua tuổi dậy thì, thực mau là có thể lại trường ra một cái đầu. Mau, cho ta một viên, sáng sáng!”

Đông Phương Vũ Bình lấy ra một viên tự chế Ngưng Khí Đan, ở chết hầu trước mặt lắc lư, nhưng là liền không cho hán ăn. Ha ha, rốt cuộc báo thù.

Đông Phương Vũ Bình mỉm cười nói: “Ta này đan dược, tình quý đầu. Cho người một viên, đã là xem ở chúng ta gặp nhau một hồi phần thượng. Còn muốn? Không có cửa đầu. Trừ phi, người đáp ứng giúp ta làm việc.”

Chết hầu hừ lạnh nói: “Quý hạp hỏi. Đừng gạt ta. Ta biết này đan dược chính người là không dám ăn. Liền vĩ đại chết hầu đại nhân ăn lúc sau đều bị nổ thành hai nửa, người này tiểu quý, dám ăn đi? Ta xem người phía trước uống thuốc động tác căn bản là làm cho ta xem giả động tác, mục đích chính là câu dẫn ta ăn người đan dược, đúng không?”

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, nói: “Người nói ta không dám ăn? Ha hã, ta biết người là ở kích ta, muốn làm ta ăn đan dược, sau đó cùng người giống nhau, UU đọc sách www.uukanshu.net tự bạo! Nhưng là, ta Đông Phương Vũ Bình sợ quá ai a! Ăn liền ăn! Xem, ta ăn cho người xem. Ta muốn cho người minh bạch, ta hòa mổ những người này sinh lý cấu tạo là không giống nhau! Nào đó người biến thành siêu cấp anh hùng dựa vào là biến dị, ta dựa vào nỗ lực tu luyện! Tu luyện, người hiểu không?”

Đông Phương Vũ Bình lấy ra một viên tự chế Ngưng Khí Đan, đảo tiến trong miệng. Làm trò chết hầu mặt nhí nuốt vào, sau đó ở trước mặt hán rung đùi đắc ý, cười ha ha.

Roi xuống ở trên cổ chết hầu cho đã mất kinh ngạc, chuyện này không có khả năng! Đây không khoa học!

Đông Phương Vũ Bình còn không có xong. Ăn xong một viên, thuận tay lại lấy ra một viên tự chế Ngưng Khí Đan, hướng giữa không trung vung, há to miệng, tiếp dược, nuốt vào.

Cái này kêu hoa thức căn dược.

Chết hầu đã kinh ngạc nói không ra lời. Tại sao lại như vậy? Vì đại chết hầu đại nhân cư nhiên so bất quá một cái gây yếu tiểu tử thú?

Đông Phương Vũ Bình lấy ra đệ tam viên tự chế Ngưng Khí Đan, ở chết hầu trước mặt lúc ẩn lúc hiện, từ từ nói: “Muốn hay không lại đến một viên đâu?”

Chết hầu tức giận nói: “Có bản lĩnh, ngươi cắn một phen đan dược thử xem.”

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha: “Thử xem liền thử xem. Ta Đông Phương Vũ Bình sợ quá ai! Nhìn!”

Chỉ thấy Đông Phương Vũ Bình trào ra một phen tự chế Ngưng Khí Đan, ước chừng có hai mươi mấy viên, cùng nhau ném vào trong miệng.

Đông Phương Vũ Bình miệng rộng mấp máy, ăn ngấu nghiến, toàn bộ ăn đi.

Theo sau, Đông Phương Vũ Bình cười lạnh nói: “Thế nào, phục đi!”

Lời còn chưa dứt, Đông Phương Vũ Bình bỗng nhiên cảm giác thân thể của mình bắt đầu phát sốt nóng lên! Nguyên bản đã thực hồng màu da trở nên càng thêm huyết hồng! Toàn thân toát ra từng trận khói trắng nhí, cảm giác chính mình cũng muốn bạo.

Đông Phương Vũ Bình thâm nghĩ không tốt, chẳng lẽ là lão tử dùng một lần ăn quá nhiều!

Chết hầu cười ha ha: “Ngươi cái này kêu cái gì đâu, đã kêu đa dạng tìm đường chết!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: luyện khí cảnh

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Đông Phương Vũ Bình không có thời gian cùng chết hầu cãi cọ, chạy nhanh đã tọa, dựa theo Đào Hoa Yêu Cơ mấy ngày nay ở bên tai mình lặp lại nhắc nhở vận công phương pháp cùng vận công lộ tuyến, bắt đầu nghiêm túc tu luyện.

Không có biện pháp, này mê huyền rừng đảo họa hấp thu linh lực pháp lực tốc độ nếu không đủ mau nói, Đông Phương Vũ Bình cảm thấy chính mình lần này thật sự phải bị căng bạo.

Chết hầu cao hứng, cười ha ha, nói: “Tiểu tử, biết chết hầu đại gia lợi hại đi! Không có chết hầu đại nhân thân thể năng lực cũng dám khiêu chiến ta? Cho ta bạo đi!”

Chết hầu lời nói, Đông Phương Vũ Bình đã nghe không thấy, hần duy nhất có thể cảm thấy chính là bàng bạc vô cùng đan lực mãnh liệt mà đến, cao trào một cái tiếp theo một cái, vĩnh vô chừng mực.

Đan lực hóa thành linh lực, ở Đông Phương Vũ Bình kinh mạch loạn đi. Đông Phương Vũ Bình hiện tại cần phải làm là, cấp đan lực tìm kiếm một cái quy túc.

Đan điền, là thu nạp linh lực tốt nhất địa phương.

Luyện Khí kỳ, chính là ở đan điền dùng linh lực hình thành một cái khí xoáy tụ thức lốc xoáy. Bình thường tu sĩ, đan dược hữu hạn, muốn ở chính mình đan điền hình thành khí xoáy tụ, không chỉ có phải bị hôn khắc trường lâu ngày tu luyện, càng là yêu cầu bắt lấy mỗi một giọt đan lực, không thể lãng phí.

Mà Đông Phương Vũ Bình lại là Ngưng Khí Đan ăn quá nhiều, bạo ngược đan lực tràn ngập hần mỗi một tác kinh mạch, giống như đầu đá lung tung thiên quân vạn mã, nơi đi đến, còn sót lại hoang vu.

May mắn, Đông Phương Vũ Bình linh căn tư chất rất thấp, một trăm phân đan lực trung, trực tiếp từ hần bên ngoài thân cùng chín khiếu trung tán tràn ra đi liền có 99 phần. Nhưng mà chính là này dư lại một phần đan lực, cũng làm Đông Phương Vũ Bình vô cùng khổ sở.

Cô động, áp súc, xoay tròn.....

Sau đó là tiếp tục cái này quá trình.

Ở nó tan xác mà chết uy hiếp hạ, Đông Phương Vũ Bình một khắc không ngừng tu luyện.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Đông Phương Vũ Bình hai mắt đột nhiên mở, một đạo tinh quang bắn ra, toàn bộ thế giới phẳng phất đều thay đổi. Thiên địa chỉ gian, loáng thoáng xuất hiện một ít kỳ quái vật chất, như yên như sương mù, như giống như vô, nhẹ nhàng phiêu dật, nắm lấy không chừng.

Này, này chẳng lẽ là?

Lão tử cần được cần nhiều, bị thương đầu óc cùng đôi mắt? Thị lực thoái hóa vẫn là được bệnh đục tinh thể, phi nga chứng?

Đông Phương Vũ Bình chớp chớp mắt, bất quá, bỏ qua một bên này đó đám sương mặc kệ, nơi xa cây đào cùng đào hoa cánh hoa, đều vẫn là có thể thấy rõ ràng sao, ta rốt cuộc là làm sao vậy?

Chẳng lẽ, này đó đám sương chính là trong truyền thuyết thiên địa linh khí?!

Đông Phương Vũ Bình kích động a, lão tử đây là đột phá đến luyện khí cảnh lập?

Chết hầu cái đầu đột nhiên xuất hiện ở Đông Phương Vũ Bình trước mắt, hai cái đôi mắt chớp a chớp, giống cái tò mò bảo bảo dường như hỏi: “Uy, tiểu tử, ngươi sao có thể không nỗ lực cũng bắt từ đâu? Thành thật công đạo, ngươi là cái gì tài liệu cấu tạo? Ta đoán, ngươi là nhân tạo phòng sinh cơ khí người đi, công nghệ cao sản phẩm?”

Đông Phương Vũ Bình bị chết hầu hoảng sợ, mắng: “Lăn một bên đi! Ai, đúng rồi, ngươi như thế nào còn ở nơi này?”

Chết hầu nghiêng đầu, hỏi: “Ta không ở nơi này, nên đi nơi nào?”

Đông Phương Vũ Bình nói: “Triệu hoán ngươi thời gian, hẳn là đã sớm tới rồi a! Chẳng lẽ nói, ngươi cũng tự mình lấy ra ta thọ nguyên làm kéo dài tồn tại thời gian đại giới?”

Chết hầu duỗi tay vuốt cằm, trầm tư nói: “Ta còn có cái loại này bản lĩnh? Ta như thế nào không biết đâu?”

Đông Phương Vũ Bình bỗng nhiên nghĩ thông suốt, nơi này là mê hồn rừng đào họa thế giới, ở bên trong này không có thời gian cùng không gian khái niệm, cho nên, chính mình tạp bài triệu hoán năng lực được đến vô hạn kéo dài, hẳn là chính là như vậy đi.

Đông Phương Vũ Bình đang ở vì chính mình thông minh trình thám mà cao hứng, bỗng nhiên hắn lại nghĩ đến một cái khủng bố sự thật: Ai, vừa rồi chết hầu không phải đã bị nổ thành hai nửa sao? Kia, ta trước mặt đứng chính là ai? Chẳng lẽ, chết hầu tái sinh năng lực như vậy ư, hẳn đã lợi dụng chính mình một nửa thân thể tái sinh sao? Kia, rốt cuộc là kia một nửa thân thể tái sinh thành công? Vẫn là, hai nửa thân thể đều tái sinh thành công? Vẫn là, hợp thể?

Mang theo mẫn đầu nghi vấn, Đông Phương Vũ Bình đứng dậy, chung quanh tìm kiếm chết hầu tái sinh dấu vết.

Chết hầu đứng ở Đông Phương Vũ Bình bên người, duỗi tay vỗ vỗ Đông Phương Vũ Bình bả vai, nói: “Đừng tìm. Một nửa kia bị ta chôn ở bên kia cây đào ngầm.”

Đông Phương Vũ Bình nghi hoặc hỏi: “Vì cái gì?”

Chết hầu nhếch miệng cười nói: “Ngươi không phát hiện, ta quần áo có cái gì bất đồng sao?”

Đông Phương Vũ Bình nhìn chằm chằm chết hầu cẩn thận nhìn trong chốc lát, tức khắc phát hiện, hiện tại chết hầu quần áo nịt, cư nhiên là hai đoạn, chỉ là dùng trong suốt đeo ở bên nhau, còn có không ít phá động.

Chết hầu ha hả cười, nói: “Ta hỏi ngươi một vấn đề, nếu ngươi đột nhiên nhiều ra tới một cái phân thân. Nhưng là, ngươi lại chỉ có một kiện quần áo. Như vậy, ngươi là lựa chọn quang nửa người trên vẫn là quang nửa người dưới?”

Đông Phương Vũ Bình há to miệng: “Không phải đâu, ngươi liền bởi vì nguyên nhân này, đem một cái khác ngươi chôn ở trong đất mặt? Ngươi cho rằng tới rồi mùa thu, trong đất mặt hội trường ra rất nhiều cái chết hầu tới sao? Sẽ không, chỉ biết nhiều ra một đồng bạc cốt!”

Ai, không đúng a, chết hầu là vĩnh viễn bắt từ hơn nữa là cái lăm nhảm, liền tính là chôn ở trong đất cũng vô pháp ngăn cản cái loại này. Cái kia bị chôn ở trong đất chết hầu phân thân, hẳn nguyên ý chính mình cả đời cô đơn đãi tại đây kỳ quái trong thế giới sao?

Chết hầu vươn ra ngón tay đặt ở trên môi: “Hừ! Ta biết ngươi muốn hỏi cái gì. Bất quá, ta sẽ không nói cho ngươi đáp án.”

Đông Phương Vũ Bình nhìn chết hầu kia cười như không cười biểu tình, trong lòng bỗng nhiên sáng tỏ: Đối chết hầu tới nói, có lẽ có thể bị giết chết cũng bị mai táng, đúng là hẳn nhiều năm nguyện vọng.

Đông Phương Vũ Bình không hề quan tâm chết hầu là dùng cái gì phương pháp thuyết phục một cái khác chính mình lựa chọn hôn mê. Nhưng là, mê hồn rừng đào họa cất giấu một cái vĩnh viễn bắt từ chết hầu, đây cũng là một chuyện tốt, đúng không. Ít nhất, ở mạn uy trong thế giới, vô luận chết hầu đối mặt cái dạng gì cường địch, hẳn đều vĩnh vô nỗi lo về sau. Giết một cái chết hầu, mê hồn rừng đào họa hội trường ra rất nhiều cái chết hầu.

Đông Phương Vũ Bình đột phá tới rồi luyện khí cảnh, tâm tình thực thoải mái, hẳn cũng không muốn cùng chết hầu tiếp tục dây dưa đi xuống, duy nhất làm hắn lo lắng chính là: “Uy uy uy, ta chỉ hỏi ngươi một vấn đề, bị chôn ở nơi này, là ngươi nào nửa người trọng sinh ra tới thân thể? Phần đầu vẫn là nửa người dưới?”

Chết hầu cười hắc hắc, nói: “Đương nhiên là nửa người trên lạp. Chết hầu đại nhân quan trọng nhất tự nhiên là ta này vô địch đầu! Thông minh cơ trí tư duy, vĩnh vô chừng mực trào phúng, cộng thêm soái khí khờ tang khuôn mặt, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở! Tiểu tử, nhưng đừng đem ngươi vĩ đại chết hầu đại nhân coi như một cái nửa người dưới động vật, UU đọc sách www.uukanshu.net hảo sao! Chúng ta đều là trí tuệ nhân loại, đầu quan trọng nhất!”

Đông Phương Vũ Bình trong lòng nói thầm: Ngươi? Lấy ngươi kia phong lưu muện tao tính cách, nửa người dưới càng quan trọng đi?

Chết hầu đôi tay bình quán, thật sâu hít một hơi, sau đó đối Đông Phương Vũ Bình nói: “Hảo đi, ta cũng nên rời đi. Rốt cuộc, còn có rất nhiều thế giới chờ ta đi cứu vớt đâu. Ta không thể ở ngươi nơi này trì hoãn lâu lắm. Lại nói tiếp, ta đều bắt đầu hoài niệm ta nữa. Tiểu tử, ta phải đi. Ngươi có cái gì lễ vật linh tinh muốn tặng cho ta sao?”

Đông Phương Vũ Bình sửng sốt một chút, theo sau nói: “Lễ vật không có. Nhưng là, vấn đề còn có một cái. Ta đem ngươi triệu hoán đến thế giới này tới, chính là muốn cho ngươi giúp ta làm việc nhĩ. Ngươi chuyện gì nhĩ cũng chưa làm, là có thể như vậy rời đi sao?”

Chết hầu thần bí cười, nói: “Không làm việc nhĩ? Ha hả, nguyện vọng của ngươi không phải đã được đến thực hiện sao?”

Đông Phương Vũ Bình sửng sốt, đúng vậy, ta lúc ấy tưởng chính là đột phá đến luyện khí cảnh a! Chết hầu tuy rằng không có trực tiếp giúp ta, nhưng là ta lại là chân chân chính chính đột phá a!

Chết hầu ngón trỏ cùng ngón giữa khép lại, đối với Đông Phương Vũ Bình kính một cái lễ, nói: “Gặp lại, tiểu tử. Chúc ngươi vận may.”

Đông Phương Vũ Bình cũng cười nói: “Một đường hảo tẩu.”

Chết hầu hướng không trung chỗ duỗi tay lôi kéo, trực tiếp kéo xuống mê huyễn rừng đào hoa màn che, lộ ra màu đen hư không.

Đông Phương Vũ Bình: “Còn không phải là trở về sao, yêu cầu làm cho khoa trương như vậy sao? Nhân gia Crayon Shin-chan chính là hóa thành một trận sương khói liền biến mất.”

Chết hầu đang ở hướng màu đen trong hư không leo lên thân hình cứng lại, quay đầu hỏi: “Thật sự quá khoa trương sao?”

Đông Phương Vũ Bình ném qua đi một viên tự chế Ngưng Khí Đan, cười nói: “Mau cút đi. Có cơ hội, ta sẽ lại kêu ngươi.”

Chết hầu nhếch miệng cười, phanh mà một tiếng, hóa thành một trận sương khói, biến mất không thấy.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: rớt nữ bể bơi

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Nhìn theo chết hầu rời đi, Đông Phương Vũ Bình thật dài thở phào nhẹ nhõm, nhìn nhìn bốn phía rừng đào, lẩm bẩm: “Giảm béo cũng giảm, cảnh giới cũng đột phá, nên đi ra ngoài, trông thấy phi ngư môn mỹ nữ!”

Đông Phương Vũ Bình lấy xuất đạo lộ ánh sáng đèn, dùng dây thừng buộc, giả thiết mục đích địa: Lam béo.

Một đạo vàng nhạt sắc cột sáng bắn ra, nghiêng nghiêng chỉ hướng màu xanh biếc mặt cỏ dưới.

Đông Phương Vũ Bình duỗi tay bắt lấy một trương đào hoa cánh hoa, thở dài: “Cũng không biết bên ngoài thế giới, qua đi đã bao lâu.”

Đông Phương Vũ Bình chui vào cột sáng, theo cột sáng đi xuống dưới.

Chỉ chốc lát sau, Đông Phương Vũ Bình liền đi vào màu xanh biếc mặt cỏ dưới. Mặt cỏ hạ cảnh sắc, làm Đông Phương Vũ Bình nhìn không được cười.

Mặt cỏ dưới, không phải bùn đất, vẫn là không đếm được đảo sinh trưởng cây đào. Cái này mặt cỏ, căn bản là là một tầng thảm cỏ mà thôi.

Mê huyền rừng đào họa, quả nhiên là chẳng phân biệt trên dưới tả hữu, sở hữu trong không gian đều mọc đầy cây đào, này thật sự thực không khoa học.

Đông Phương Vũ Bình theo cột sáng chạy một đoạn ngắn, đột nhiên, phía trước xuất hiện màu đen hư không.

Đông Phương Vũ Bình có chút chột dạ, nhưng vẫn là nghĩa vô phản cố chạy đi ra ngoài.

Vọt vào màu đen hư không khi, Đông Phương Vũ Bình mơ hồ cảm thấy cột sáng phẳng phát xoay một cái cong. Ngay sau đó, xuất khẩu tới rồi, Đông Phương Vũ Bình hai chân đạp không, thẳng ngo ngắc đi xuống rơi xuống.

Cùng lúc đó, sáng ngời ánh sáng hiện ra, đem Đông Phương Vũ Bình kích thích đến không tự chủ được nhắm hai mắt lại.

Ngay sau đó, chỉ nghe được một trận rơi xuống nước thanh. Sau đó, Đông Phương Vũ Bình phát hiện chính mình quần áo toàn làm ướt.

Chính mình rơi xuống nước?

Lam béo đang làm cái gì? Chẳng lẽ hấn ở thiên cơ đàm bôi lợi?

Đồng Phương Vũ Bình tay chân cùng sử dụng, phịch vài cái, từ trong nước toát ra tới, cảm nhận được tự do không khí. Đuối tay lau một phen trên mặt giọt nước, còn không có tới kịp tròn mắt nhìn xem bốn phía tình huống, lỗ tai liền dần dần gặp tới rồi tập kích.

Chỉ nghe được từng đợt bén nhọn nữ tử tiếng kêu sợ hãi: “A a, a, a a, a, a.....”

Này thanh âm, đến từ bốn phương tám hướng, có chiều cao thấp, có tục tũn có dịu dàng, có hoảng sợ có khản trương, có thấp thỏm có hưng phấn.....

Tình huống như thế nào? Chẳng lẽ Thảo Thanh Tầm các nàng đang ở thiên cơ đàm tắm rửa?

Đông Phương Vũ Bình chạy nhanh mở mắt ra, dưới chân dầm thủy, hướng bốn phía vừa thấy, tức khắc tròn tròn mắt.

Đây là nơi nào a?

Nơi này có một tòa bạch ngọc dường như núi đá, núi đá thượng không có bất luận cái gì sinh vật. Núi đá hạ, có một chỗ hồ sâu. Hồ nước sâu thăm, ánh mắt trời chiếu hạ, hơi nước mờ mờ, như mộng như ảo.

Nhưng nơi này, tuyệt đối không phải thiên cơ đàm!

Chẳng lẽ chính mình lại xuyên qua?

Không! Không đúng!

Đồng Phương Vũ Bình cau mày nghĩ nghĩ, này hẳn là mê huyền rừng đảo họa vấn đề. Mê huyền rừng đảo họa có khi không mê lưu, không chi có có thể trừ khử mọi người thời gian không gian cảm, hơn nữa, nó hẳn là từ nào đó trình độ thương chân chính vẫn veo thời không!

Cho nên, đương Đông Phương Vũ Bình dùng con đường ánh sáng đèn rồi đi mê huyền rừng đào hoa khi, mới có thể xuất hiện đi vào màu đen hư không cùng với cảm thấy cột sáng biến hướng vắn đề! Đó là bởi vì mê huyền rừng đào hoa thời không mê lưu quá nhiều con đường ánh sáng đèn công năng.

Nói cách khác, về sau chính mình cũng không thể gặp được cái gì vậy trận đều dùng con đường ánh sáng đèn tối phá trận. Vạn nhất gặp được một cái có được thời không biến ảo năng lực vậy trận, con đường ánh sáng đèn chỉ sợ lại sẽ bị quấy nhiễu, sau đó không biết thông hướng phương nào.

Như vậy, hiện tại vấn đề là, lão tử rốt cuộc đang ở phương nào? Còn có thể trở về sao? Nơi này là địa cầu vẫn là Tiên Hoa Linh Thảo Môn thế giới?

Đúng lúc này, một cái thanh lệ thanh âm ở Đông Phương Vũ Bình bên tai vang lên: “Uy uy, người tính toán cứ như vậy vẫn luôn ngây ngốc mãi đi xuống, chờ môn chấp pháp đội tới bắt người? Sau đó đem người ném tôi trong biển ư? Ờ cá sao? Kia chính là một đám Trúc Cơ Kỳ sư tỷ ư?”

Đồng Phương Vũ Bình nghiêng người vừa thấy, cách đó không xa, một cái mười lăm sáu tuổi nha đầu, sơ song hoàn búi tóc, chính phi thường trấn định đái ở trong nước, chỉ chừa một cái đầu ở trên mặt nước, một đôi mắt to nhấp nháy nhấp nháy, nhìn chăm chăm Đồng Phương Vũ Bình cẩn thận đánh giá.

Đông Phương Vũ Bình cười nói: “Người như thế nào không sợ ta à? Người khác đều chạy hết, người còn đợi ở chỗ này?”

Song hoàn búi tóc nha đầu hơi hơi mỉm cười: “Ta mới không có như vậy ngọc đầu. Chỉ cần ta đãi ở trong nước bất động, ngươi lại không thể nhìn thấu mặt nước? Lại nói ta ly ngươi rất xa, trên người còn ăn mặc áo tắm, sợ cái gì đâu! Nhưng thật ra những cái đó chạy đến trên bờ đi bọn tỷ muội, chỉ sợ đã bị ngươi xem hết.”

Đồng Phương Vũ Bình bị nằng cơ trí làm cho sững sốt sững sốt. Thật là cái dạng này. Đãi ở trong nước bất động, bởi vì người ở bơi lội, mặt nước ba quang nhộn nhạo hơn nửa thủy điều chỉnh ống kính tuyến chiết xạ, này song hoàn búi tóc nha đầu ở mặt nước dưới là bộ dáng gì, thật đúng là thấy không rõ lắm.

Mà những cái đó chạy ra thủy đầm cô nương, ha ha, thật là hoài niệm a! Đông Phương Vũ Bình còn có thể mơ hồ nhớ rõ, chính mình vừa mới lau sạch trên mặt bọt nước khi, mơ hồ nhìn đến những cái đó bọc các kiểu quần áo chật vật chạy trốn nổi bật đáng người, đó là mặc dù khoác quần áo, cũng ngăn không được phong tình. Bởi vì, quần áo đều bị thủy làm ướt. Các muội tử, đường cong tất lộ. Vì sớm chút chạy thoát Đông Phương Vũ Bình cái này “Sắc. Lang” tầm mắt, muội tử chạy trốn lại cấp lại mau, căn bản không rảnh lo che lấp, càng là phong cảnh vô hạn a. ....

Song hoàn búi tóc nha đầu bát Đông Phương Vũ Bình một phen thủy, hỏi: “Tưởng cái gì đâu? Người không sợ những cái đó Trúc Cơ Kỳ sư tỷ nhóm sao?”

Đông Phương Vũ Bình cười nói: “Sợ! Chính là, sợ lại có ích lợi gì. Không phải mỗi người đều giống cô nương người như vậy thông minh, liếc mắt một cái là có thể nhìn ra kỳ thật ta cũng là không thể hiểu được rốt ở chỗ này tới, UU đọc sách www.uukanshu.net tuyệt đối không phải cái gì sắc lang. Cho nên, đừng ở ta trên người cái này tội danh, ta chỉ sợ là rửa không sạch. Bất quá, thông minh cô nương, người hẳn là có thể cho ta nghĩ đến một cái biện pháp giải quyết đi?”

Song hoàn nha đầu cười khúc khích, nói: “Đừng tưởng rằng người đối ta nói hai câu lời hay, ta liền sẽ giúp người. Liền tính người không phải sắc lang, người lần này gây ra họa cũng đủ lớn. Người duy nhất đường ra, đó chính là chạy nhanh chạy trốn.”

Đông Phương Vũ Bình nhìn nhìn bốn phía, thở dài: “Chạy? Triều chỗ nào chạy! Ta liền ta chính mình hiện tại ở địa phương nào cũng không biết. Như thế nào chạy! Tiểu cô nương, đây là nơi nào a?”

Song hoàn nha đầu chớp chớp mắt, nói: “Người thật đúng là không sợ chết a. Cự nhiên có tâm tình ở chỗ này chậm rãi nói chuyện phiếm. Tính, còn người của ta tâm địa hảo, ta cho người chỉ cái chiêu đi.”

Đông Phương Vũ Bình vui vẻ nói: “Biện pháp gì?”

Song hoàn nha đầu nghiêng đầu nói: “Người nghe nói qua nguy hiểm nhất địa phương chính là an toàn nhất địa phương sao?”

Đông Phương Vũ Bình: “Ý của người là, làm ta ở gần đây giấu đi?”

Song hoàn nha đầu gật đầu nói: “Tiền đề là, người phải có thể tránh né cao giai tu sĩ thần thức điều tra bảo bối. Không đúng sự thật, ta kiến nghị người vẫn là chạy nhanh nhanh chân trốn chạy đi.”

Đông Phương Vũ Bình nghĩ nghĩ, tiểu nha đầu kiến nghị rất có đạo lý a. Ta là đột nhiên xuất hiện ở cái này thủy đầm trên không, nói cách khác, ta lai lịch, các năng vô pháp phát hiện. Nếu là ta lại đột ngột giấu đi, các năng cũng liền vô pháp phát hiện ta hướng đi. Mà nếu ta bỏ ra thủy đầm chạy trốn nói, như thế nào lộng đều sẽ lưu lại dấu vết. Đến lúc đó bị đuổi giết đã có thể không hào chơi.

Khi không ta đãi, Đông Phương Vũ Bình lấy ra ấn thân y, liền phải bắt đầu ấn thân. Phút cuối cùng, Đông Phương Vũ Bình hướng tới song hoàn nha đầu cẩn thận hỏi: “Người sẽ không bán đứng ta đi?”

Song hoàn nha đầu đột nhiên gật đầu, nói: “Yên tâm, chúng ta đi ra lẫn lộn, giảng chính là nghĩa khí hai chữ.”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: có nữ danh Song Ngọc

Tác giả: Mộc Dao Trảm Nguyệt

Đông Phương Vũ Bình hít sâu một hơi, một cái lặn xuống nước chìm vào đáy nước, ôm lấy đáy nước một khối tảng đá lớn, sau đó lấy ra ấn thân y phủ thêm, vẫn không nhúc nhích trang cực đại.

Lấy Đông Phương Vũ Bình hiện tại tu vi, hẳn có thể ở đáy nước tiếp theo khẩu khí nghẹn hơn nửa giờ, hẳn là cũng đủ dùng. Ai, chi tiếc, không mang Lam béo lại đây. Nếu không, lấy Lam béo đạo cụ, Đông Phương Vũ Bình còn có thể tại này đáy nước ngốc đến càng lâu.

Từ đáy nước xem trên mặt nước sự tình, hết thấy đều có vẻ không chân thật. Mơ hồ gian, Đông Phương Vũ Bình phảng phất thấy được một đám người bay tới tuần tra một phen, lại bay đi.

Cũng không biết trải qua bao lâu, ở Đông Phương Vũ Bình sắp chịu đựng không nổi thời điểm, hẳn nghe được cặp kia hoàn búi tóc nha đầu truyền đến thanh âm: “Xuất hiện đi, không có việc gì.”

Tuy rằng cách thủy tàng, thanh âm có chút biến hình, nhưng là, Đông Phương Vũ Bình vẫn là thực khẳng định là song hoàn nha đầu thanh âm. Bởi vì nàng thanh âm có một loại dễ nghe ý nhị.

Đông Phương Vũ Bình thu hảo ấn thân y, bay nhanh hướng tới mặt nước du đi lên.

Không bao lâu, Đông Phương Vũ Bình trở lại trên mặt nước, há to miệng mồm to hút khí.

Song hoàn búi tóc nha đầu sớm đã rời đi thủy đàm, giờ phút này đã mặc xong rồi quần áo, ngồi ở bên hồ màu trắng hòn đá thượng, nghiêng đầu nhìn Đông Phương Vũ Bình, trên chân không có mặc giày, một đôi chân ngọc chậm rì rì chụp phúi mặt nước, lạch cách, lạch cách, lạch cách. ....

Đông Phương Vũ Bình thật cẩn thận bò lên trên ngạn, nhìn chung quanh hỏi: “Đều đi rồi?”

Song hoàn búi tóc nha đầu gật đầu nói: “Đi lap, đi lap. Bất quá ngươi vẫn là chạy nhanh điểm rồi đi đi. Ai biết các sư tỷ có thể hay không sát một cái hời mã thương.”

Đông Phương Vũ Bình còn tưởng cùng nha đầu này bộ điểm tin tức đâu, quay đầu tưởng tượng, nha đầu nói rất đúng, vẫn là trước rồi đi cái này nguy hiểm địa phương lại nói.

Đông Phương Vũ Bình hướng tới song hoàn búi tóc nha đầu chấp tay, nói: “Đại ân không lời nào cảm tạ hết được. Tiểu cô nương, chúng ta sau này còn gặp lại. Lần sau, ta thỉnh ngươi uống rượu!”

Nha đầu cười khúc khích, nói: “Ta mới không uống rượu đâu, uống say người xuẩn xuẩn. Ta cả đời đều không nghĩ biến xuẩn. Đi nhanh đi, đừng dong dài.”

Đông Phương Vũ Bình ha hả cười, duỗi tay hướng trong lòng ngực sờ sách cổ, lại sờ đến một cái tranh cuộn, đúng là Đào Hoa Yêu Cơ mê huyền rừng đào họa. Ngọa ý nhi này như thế nào chạy đến ta trong lòng ngực đi? Tranh cuộn bên cạnh, còn lưu ra một cái dây thừng thẳng đầu. Đông Phương Vũ Bình một phách đầu, vừa rồi ra tới thời điểm, hết thấy phát sinh đến quá nóng nảy, Đông Phương Vũ Bình đều quên mất chính mình còn không có thu hồi con đường ánh sáng đèn. Kia căn thẳng đầu hẳn là liên tiếp con đường ánh sáng đèn.

Tính, thời gian khẩn cấp, chạy nhanh trốn chạy.

Đông Phương Vũ Bình lấy ra sách cổ, từ sách cổ lấy ra một trận phun khí thức mê ngươi chiến cơ cùng thu nhỏ lại đèn. Đông Phương Vũ Bình dùng thu nhỏ lại đèn đem phun khí thức mê ngươi chiến cơ thu nhỏ lại đến muỗi lớn nhỏ, sợ bị những cái đó đang ở đuổi bắt sắc lang chấp pháp đội phát hiện. Dù sao, thu nhỏ lại mê ngươi chiến cơ hiệu quả vẫn như cũ ở là được. Cùng lắm thì, phi hành thời gian nhiều một ít.

Đông Phương Vũ Bình đối với song hoàn búi tóc nha đầu vẫy vẫy tay, ở nàng nhìn chăm chú hạ, một chân bước vào mê ngươi chiến cơ khoang điều khiển, cả người nháy mắt thu nhỏ lại đến so muỗi còn nhỏ, không chú ý dưới tình huống mất thường cơ hồ nhìn không thấy.

Song hoàn búi tóc nha đầu tròn mắt há hốc mồm, lắp bắp: “Gia hỏa này, bảo bối rất nhiều a. Đã có ấn thân, còn có thu nhỏ lại thân hình. Chẳng lẽ, hẳn vừa rồi chính là dùng này đó pháp bảo trộm lưu tiến vào nhìn lên đại gia tắm rửa?”

Đông Phương Vũ Bình lại lần nữa lấy ra ấn thân y, đem chính mình ấn hình, sau đó điều khiển thu nhỏ lại mê ngươi chiến cơ, lên không.

Bởi vì, thu nhỏ lại mê ngươi chiến cơ thật sự quá nhỏ, nguyên bản tương đối bình thường lộ trình, hiện giờ bằng bạch biến dài quá hơn mười lần. Khiến cho lên không thời gian trở nên dài lâu lên.

Song hoàn búi tóc nha đầu nhìn chăm chăm mê ngươi chiến cơ nhìn trong chốc lát, dần dần mất đi tung tích, liền không có hứng thú, thu thập một phen, rời đi thủy đàm.

Đông Phương Vũ Bình hiện tại mới phát hiện, đem mê ngươi chiến cơ thu nhỏ lại đến muỗi lớn nhỏ cố nhiên có thể trình độ nhất định thượng ấn nấp hành tung, nhưng là, tốc độ này thật sự là quá chậm, so một người chạy bộ tốc độ không mau được nhiều ít.

Ở cái này địa phương, Đông Phương Vũ Bình trời xa đất lạ, lại không dám phi đến quá cao, sợ xúc động cấm không pháp trận linh tinh, chỉ có thể chậm rì rì ở giữa không trung phi hành, còn chỉ có thể vòng quanh cong nhi phi, phi quá thẳng dễ dàng bại lộ.

Nơi nơi bay loạn dễ dàng lạc đường, bắt đắc dĩ, Đông Phương Vũ Bình đành phải lặng lẽ đi theo song hoàn búi tóc nha đầu phía sau phi. Gần nhất có thể bay đến người nhiều địa phương, thứ hai, thuận tiện nhìn xem có thể hay không phát hiện bản đồ địa hình linh tinh bằng hướng dẫn.

Song hoàn búi tóc nha đầu dọc theo đường đi nhảy nhảy nhót, đi ra núi đá. Theo sau, Đông Phương Vũ Bình thấy được một mảnh chạy dài không dứt núi non, này núi non hình thức có chút kỳ lạ, không giống Thiên Vương Sơn cái loại này phong cách. Ngược lại như là bờ biển huyền nhai mảnh đất.

Nga, đúng rồi! Đông Phương Vũ Bình nhớ tới, nha đầu này đã từng nói qua một câu: Bị chấp pháp đội bắt lấy về sau ném trong biển uy cá!

Chẳng lẽ, nơi này là bờ biển phụ cận khu vực?

Ra núi đá, song hoàn búi tóc nha đầu hướng tới cách đó không xa một trảng ba tầng kiến trúc đi đến.

Đọc theo đường đi, có không ít đồng môn ở hướng nàng chào hỏi, Đông Phương Vũ Bình cũng rất cuộc đã biết nha đầu này tên: Song Ngọc.

Đến nỗi họ gì, tạm thời còn không biết.

Song Ngọc ở trên đường tả quái hữu quái, thậm chí còn gặp vài lần chấp pháp đội sư tỷ nhóm. Đông Phương Vũ Bình nhìn vài lần, những cái đó chấp pháp đội nữ tu, phần lớn là hung thần ác sát bộ dáng, vừa thấy chính là khó đối phó.

Hơn nữa, môn phái này, phần lớn đều là nữ tu, thực náo nhiệt. So Tiên Hoa Linh Thảo Môn thoải mái nhiều.

Đội cho đi vào kia kiến trúc, Đông Phương Vũ Bình nhìn đến tám biển thượng viết: Linh thú các.

Đông Phương Vũ Bình còn không có quyết định hảo là theo vào đi xem vẫn là chờ ở bên ngoài khi, Song Ngọc cười một con một sừng thú, chậm rì rì đi ra.

Một cái đi ngang qua nữ tu, cười một con hòa lang, nhiệt tình hỏi: “Song Ngọc, ngươi đây là tính toán đến đâu rồi a?”

Song Ngọc khẽ cười nói: “Hoàng Phượng sư tỷ a, UU đọc sách [www. uukanshu.net](http://www.uukanshu.net) ta tiếp một cái sư môn nhiệm vụ, muốn đi ra ngoài một chuyến, thuận tiện đi lâm sam phường thị mua điểm chu sa bùa giấy, ta gần nhất luyện tập chế phù thuật, hao phí có điểm đại, tài liệu không đủ.”

Hoàng Phượng cười khúc khích, nói: “Ai nha, vừa lúc. Ta cũng muốn đi lâm sam phường thị mua điểm đồ vật, thật muốn cùng ngươi cùng đi. Bất quá, ta còn muốn đi luyện khí các giao cái nhiệm vụ, nếu không, ngươi ở sơn môn ngoại cái kia Hải Sơn trấn nhỏ chờ ta một chút, chúng ta chờ lát nữa cùng đi.”

Song Ngọc gật đầu đáp: “Hảo a, ngươi nhưng nhanh lên nhi a. Chậm ta nhưng không đợi ngươi.”

Hai người lại nói thăm trong chốc lát, sau đó từng người phân tán.

Đông Phương Vũ Bình đại hỉ, nha đầu này nguyên lai là muốn xuống núi ra cửa làm việc nhi a, vừa lúc, đi theo nàng cùng nhau rồi đi, vạn sự OK lại!

Song Ngọc cười một sừng thú hướng dưới chân núi đi, đại khái là bởi vì phải đợi kia Hoàng Phượng sư tỷ, một sừng thú tốc độ cũng không mau, chậm rãi từ từ đi phía trước lưu.

Mười lăm phút sau, Song Ngọc đi tới sơn môn chỗ, thủ vệ đệ tử một nam một nữ, cùng Song Ngọc cũng rất quen thuộc bộ dáng, nhiệt tình chào hỏi.

Song Ngọc thực tự nhiên bước ra sơn môn. Đông Phương Vũ Bình lại có chút do dự, hấn sợ này sơn môn chỗ có cái gì cấm chế.

Ai, tính, liều mạng! Mặc kệ là cái dạng gì cấm chế, chẳng lẽ nó còn có thể cấm chế con muỗi bay ra bay vào sao! Vọt!

Đông Phương Vũ Bình giá mê muội ngươi chiến cơ ra bên ngoài hướng. May mắn, một đường thông thuận, không có gì chuyện này phát sinh.

Song Ngọc đã cười một sừng thú hướng tới dưới chân núi cái kia Hải Sơn trấn nhỏ chạy tới.

Đông Phương Vũ Bình cũng chạy nhanh đuổi theo.

Sau nửa canh giờ, Song Ngọc ở Hải Sơn trấn nhỏ phía trước một cái rừng cây trước ngừng lại, nàng quay đầu lại, đại đại đôi mắt tò mò chớp chớp, sau đó hỏi: “Ngươi tính toán còn muốn đi theo ta đi bao lâu? Ta thấy ngươi, xuất hiện đi!”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: ô che đồng tử

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Đông Phương Vũ Bình đem mê ngươi chiến cơ chạy đến Song Ngọc trước mặt, sau đó tiêu sái nhảy ra khoảng điều khiển, rơi xuống đất nháy mắt biến thành người bình thường lớn nhỏ, nhẹ nhàng giơ tay, tiếp được vừa vận dừng ở trước mắt mê ngươi chiến cơ.

Cái này động tác thực tiêu sái, Đông Phương Vũ Bình đối chính mình thực vừa lòng.

Song Ngọc cười ha hả nhìn Đông Phương Vũ Bình trang. Bức, lẳng lặng không nói lời nào.

Đông Phương Vũ Bình cảm giác thực mất mặt, liền hỏi nói: “Ngươi là như thế nào phát hiện ta?”

Song Ngọc mỉm cười nói: “Lấy ngươi chỉ số thông minh, còn cần ta cho ngươi giải thích sao?”

Đông Phương Vũ Bình sừng sốt một chút, đây là ở khen ta chỉ số thông minh cao không cần giải thích đâu? Vẫn là ở chê ta chỉ số thông minh thấp lười đến giải thích?

Song Ngọc vỗ vỗ một sừng thú cô, nói: “Nếu ta đem ngươi an toàn mang ra tới, ta cũng nên đi. Ta còn có chuyện phải làm đâu.”

Đông Phương Vũ Bình không tha vầy vầy tay, nói: “Kia tái kiến. Ta sẽ tưởng ngươi.”

Một sừng thú chậm rãi bắt đầu chạy vội đi lên, Song Ngọc quay đầu lại nói: “Sớm một chút về nhà, nhớ rõ lần sau đừng lại làm một cái bị bắt lấy sắc. Lang!”

Đông Phương Vũ Bình nhìn nhanh như chớp nhí chạy ra rất xa một sừng thú, thở dài: “Ta nhắc lại một chút, ta thật không phải chuyên môn chạy tới rình coi! Còn có, ta cũng tưởng về nhà a, nhưng là, ngươi ít nhất đến nói cho ta, nơi này là chỗ nào, Thiên Vương Sơn ở cái kia phương hướng a.....”

Song Ngọc đã chạy tiến thị trấn đi, nhìn không thấy.

Đông Phương Vũ Bình đành phải lắc đầu thở dài, chậm rãi từ từ hướng tới thị trấn đi đến. Ít nhất, đến đi này thị trấn hỏi thăm một chút xoay chuyển trời đất vương sơn lộ tuyến a.

Không bao lâu, Đông Phương Vũ Bình đi vào thị trấn. Đây là một cái điển hình bờ biển trấn nhỏ, thị trấn có rất nhiều hải đặc sản, một cổ mùi cá nhi nùng mà không hóa, không phải hàng năm đái ở bờ biển người khăng định không thói quen.

Đông Phương Vũ Bình tìm một gian quán trà, kêu điểm hạt dưa, điểm tâm cùng nước trà, chậm rì rì nghe lén tin tức.

Đông Phương Vũ Bình cũng không hoảng hốt. Đến nỗi Tiên Hoa Linh Thảo Môn gì đó, quán hẩn đi tìm chết. Ai kêu Đào Hoa Yêu Cơ lại lợi dụng cái này mê huyền rùng đảo họa ám toán chính mình tới. Không để ý tới bọn họ. Dù sao, môn có như vậy nhiều Kim Đan kỳ tu sĩ, ở Thiên Vương Sơn tu hành giới không thiệt thòi được.

Nghe lén không bao lâu, Đông Phương Vũ Bình liền nghe được một cái mới lạ tin tức: Đông nam biên có một cái tiểu trấn từ tên là thiên nhị, gần nhất đã xảy ra chuyện. Nghe nói có hải yêu ăn thịt người!

Còn nghe nói, thiên nhị trấn người đã đi hải linh môn thỉnh tiên sư hàng yêu.

Hải linh môn? Đông Phương Vũ Bình đột nhiên nhớ tới, vừa mới Song Ngọc mang chính mình rời đi cái kia môn phái trên cửa lớn, giống như viết chính là hải linh môn ba cái chữ to.

Song Ngọc cũng là hải linh môn tu sĩ, kia nàng tiếp môn phái nhiệm vụ, sẽ không chính là đi cái kia cái gì thiên nhị trấn hàng yêu đi? Một người đi, nàng có cái kia bản lĩnh sao?

Đông Phương Vũ Bình hiện tại mặc dù có Luyện Khí kỳ tu vi. Nhưng là, hẩn hiện tại nhiều nhất chỉ có luyện khí một tầng tu vi. Hơn nữa, hẩn liền thủy linh khí đều còn không có tới kịp đi cảm thụ cùng bồi dưỡng, càng không cần phải nói tu luyện mật khác pháp thuật kỹ năng. Cho nên, hẩn cũng nhìn không ra Song Ngọc rốt cuộc có bao nhiêu cao tu vi. Chỉ bằng nàng kêu chấp pháp đội Trúc Cơ Kỳ nữ tu là sư tỷ, miễn cưỡng có thể suy đoán ra nàng hiện tại cũng bất quá là Luyện Khí kỳ tu sĩ.

Đến nỗi kia hải yêu, có bao nhiêu tu vi, khó nói. Bất quá, không thể hóa hình bị người liếc mắt một cái nhận ra là hải yêu lại còn có ra tới ăn thịt người còn bị thấy được. Ân, như vậy hải yêu, lại lợi hại cũng hung không đến chạy đi đâu.

Như vậy, muốn hay không qua đi giúp một tay Song Ngọc đâu?

Đang ở do dự khi, Đông Phương Vũ Bình thấy Song Ngọc sư tỷ Hoàng Phượng cười nàng hóa lang từ trên đường cái quên quá khứ. Nàng bên người, còn đi theo một cái cười con ngựa trắng nam tử. Nhìn đáng vẻ là nàng đồng môn, bởi vì bọn họ xuyên y phục là một cái hình thức: Màu xanh lá nói quan, màu nguyệt bạch đạo bào, đạo bào trên lưng thêu hai chữ: Hải linh.

Chỉ này trong nháy mắt, Đông Phương Vũ Bình liền quyết định muốn cùng qua đi nhìn xem. Vô hẩn, cái kia hải linh môn nam tu, lớn lên quá soái. Làm một cái tin ân báo đáp hảo nam nhân, Đông Phương Vũ Bình không đành lòng xem Song Ngọc bị như vậy soái ca lừa gạt!

Này nam tu như thế nào sẽ lừa gạt Song Ngọc đâu? Rất đơn giản, bởi vì Đông Phương Vũ Bình thấy được nam tu khoe miệng tà tà cười lạnh! Một người bình thường, sao có thể như vậy cười? Rõ ràng là lòng mang ý xấu sao! Thượng, làm. Hẩn!

Đông Phương Vũ Bình đánh chết cũng sẽ không thừa nhận: Hẩn là nhìn đến này nam tu như thế soái khí, sợ hải hẩn câu đi rồi Song Ngọc linh hồn nhỏ bé!

Tuy nói Đông Phương Vũ Bình cùng Song Ngọc mới lần đầu tiên gặp mặt, nhưng là, này không ngại ngại Đông Phương Vũ Bình ảo tưởng một chút, chính mình cùng Song Ngọc nhất kiến chung tình, từ đây, vương tử (nông dân) cùng công chúa quá thượng hạnh phúc vui sướng sinh hoạt.....

Đình chỉ, nhân gia Song Ngọc mới mười lăm sáu tuổi được không! Không cần như vậy cảm thú!

Làm ơn, Đông Phương Vũ Bình này phúc thân thể cốt linh mới mười bảy tuổi, cùng Song Ngọc tuổi tác không sai biệt lắm, Russia mười từ mười bốn tuổi liền có thể kết hôn, ngươi còn không cho phép Đông Phương Vũ Bình yêu sớm?

Liên tính là Đông Phương Vũ Bình kỳ thật là có được một viên đại thúc tâm, kia cũng là đại thúc ái loli, sợ gì!

Đông Phương Vũ Bình đang ở trong lòng toái toái niệm đầu, Hoàng Phượng bọn họ hai người đã chạy ra đi rất xa. Lấy Đông Phương Vũ Bình hiện tại tốc độ, khẳng định là đuổi không kịp. Hơn nữa nơi này nơi nơi đều là người, không có phương tiện làm ra cái gì đại động tĩnh.

Còn hảo, Đông Phương Vũ Bình trước được đến sách cổ cái này có thể trừ vật tông môn mật kho lúc sau, hẳn từ Lam béo nơi đó lừa một ít sử dụng đạo cụ đặt ở sách cổ mật kho bên trong. Bất quá, Đông Phương Vũ Bình lo lắng này bồn sách cổ có vấn đề, hơn nữa thu thập sách cổ thời gian không đủ nhiều, Đông Phương Vũ Bình đặt ở này bồn sách cổ đạo cụ cũng liền như vậy mười mấy, nguyên bản là tưởng trước thử xem xem, UU đọc sách www.uukanshu.net ai biết ra hiện tại như vậy chuyện này nhi.

Bất quá vừa lúc, bên trong có một cái đạo cụ hiện tại vừa lúc dùng được với: Tìm người ô che!

Đông Phương Vũ Bình thanh toán nước trà tiền, đi ra trà lâu, lấy ra tìm người ô che, mệnh lệnh: Tìm kiếm Song Ngọc.

Ô che phương hướng chỉ thị tiêu sáng, xoay hơn mười vòng, sau đó chỉ hướng Hoàng Phượng bọn họ chạy tới phương hướng.

Đông Phương Vũ Bình vừa lòng cực kỳ, tới trước phụ cận la ngựa thị tìm mã buôn lậu mua một con cường tráng hắc mã. Ngụ ý rất đơn giản: Liên tính người là bạch mã vương tử, ta cũng sẽ giống này thất hắc mã giống nhau, ngang trời xuất thế, hoành hành ngang ngược, hoành đao đoạt ái.....

Cưỡi cao đầu đại mã, khiêng pháp bảo ô che, tìm kiếm như hoa mỹ quyến, hết thấy đều như vậy hoàn mỹ.

Chỉ là bên cạnh người qua đường không hài lòng, đối với Đông Phương Vũ Bình chỉ chỉ trỏ trỏ.

Một cái trên vai công nữ phiến thịt heo trung niên giết heo thợ nhện không được, há mồm hỏi: “Tiểu huynh đệ, hôm nay lại không trời mưa, ngươi đánh đem dù làm cái gì?”

Đông Phương Vũ Bình trừng mắt nhìn hắc liếc mắt một cái: Ngươi chẳng lẽ không nghe nói qua thái dương dù sao? Còn có, ta đánh ta dù, ngươi giết ngươi heo, quan ngươi chuyện gì? Chẳng lẽ ngươi không nghe nói qua: Tâm tình là vũ, tình đó là vũ; tâm tình là tình, ngày mưa cũng tình sao?

Bất quá, nhìn đến kia giết heo thợ cho đã mất tò mò cùng si ngốc thăm dò dục vọng, Đông Phương Vũ Bình vẫn là nhện không được tùy tiện trả lời một câu: “Thiên muốn trời mưa, nương phải gả người, tùy hỷ đi thôi.”

Dứt lời, đánh mã tuyệt trần trần mà đi.

Giết heo thợ hoàn toàn nghe không hiểu Đông Phương Vũ Bình nói cái gì, thẳng đến hắc khiêng thịt heo về đến nhà cửa, trên bầu trời bỗng nhiên vang lên từng trận tiếng sấm, ngay sau đó hạ tầm tã mưa to! Cái này cũng chưa tính cái gì. Chờ hắc đẩy ra cửa phòng vào nhà khi mới phát hiện, ở đó nhiều năm lão nương cư nhiên nhờ người cho hắc lưu lại lời nhắn, lão nương tái giá!

Từ nay về sau, hải linh môn phụ cận thôn trấn liền để lại một cái ô che đồng tử thần thoại truyền thuyết!

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Tử Sương

Tác giả: Mộc Dao Trâm Nguyệt

Đại hắc mã khẳng định là so ra kém hải linh môn một sừng thú cùng hòa lang tốc độ, kia cùng Hoàng Phượng đồng hành nam tử kỵ con ngựa trắng, chỉ sợ cũng không phải bình thường con ngựa trắng. Cho nên, Đông Phương Vũ Bình liền không nghĩ tới lập tức đuổi theo đi cùng bọn họ đồng hành. Hơn nữa, nếu Đông Phương Vũ Bình cứ như vậy lỗ mãng hấp tấp đi qua đi, chỉ sợ còn sẽ khiến cho bọn họ đề phòng chỉ tâm. Đông Phương Vũ Bình yêu cầu một hợp lý nhìn như vô tâm thả đơn giản tiếp cận bọn họ lý do.

Kỳ thật, nếu là có thể ở Song Ngọc lâm vào trọng đại nguy cơ khi từ trên trời giáng xuống, lấy ân nhân cứu mạng thân phận tới gần bọn họ càng có thể thể hiện Đông Phương Vũ Bình giá trị. Nhưng là, lấy Đông Phương Vũ Bình hiện tại thực lực tới giảng, rất khó nắm chắc trụ như vậy thời khắc mấu chốt, nói không chừng còn sẽ ăn trọng gà không thành còn mất nắm gạo. Hơn nữa, hải linh môn ba người tu vi rõ ràng so Đông Phương Vũ Bình cao, nếu là thật tới rồi cái loại này thời khắc nguy hiểm, rốt cuộc là ai cứu ai, còn khó mà nói. Nói không chừng nhân gia mắt thấy liền phải phiên bản, Đông Phương Vũ Bình nhào lên đi, bởi vì nhiều hấn cái này trói buộc, ngược lại bị làm. Phiên.

Cái này làm cho Đông Phương Vũ Bình thực khó xử.

Bỗng nhiên, Đông Phương Vũ Bình nhớ tới Song Ngọc cùng Hoàng Phụng nói qua muốn đi một cái cái gì phường thị mua điểm đồ vật, Đông Phương Vũ Bình cảm thấy như thể một cái thực tốt thiết hợp thời cơ. Chỉ là, Đông Phương Vũ Bình không biết kia phường thị ở nơi nào, tổng không thể tóm được một hai cái người qua đường liền hỏi: Uy, các ngươi biết cái loại này tu sĩ xuất nhập phường thị ở nơi nào sao?

Tu hành người trong xây cất phường thị, khẳng định sẽ giấu ở nào đó trong một góc, không vì ngoại nhân biết. Đây lại làm Đông Phương Vũ Bình khó xử. Muốn tiếp cận nữ hải nhi đáp cái san liền như vậy khó sao?

Đột nhiên, Đông Phương Vũ Bình bên tai truyền đến một cái hào sảng hưng phấn mà lại hơi mang điểm nhi vũ mị thanh âm hỏi: “Uy, tiểu huynh đệ, ngươi biết lâm sam phường thị ở nơi nào sao? Có thể mang ta qua đi sao?”

Đông Phương Vũ Bình tức khắc thạch hóa, thật là có ở ven đường liền tóm được một người qua đường giáp dò hỏi tu sĩ phường thị ở địa phương nào người sống ở trên thế giới này?

Đông Phương Vũ Bình triều kia hỏi chuyện người nhìn lại, chỉ thấy một cái tóm được tiểu xảo đầu lập bạch y nữ tử, trên lưng công một thanh trường kiếm, trong tay cầm một cây sáo trúc, chính mở to hai mắt, tò mò nhìn Đông Phương Vũ Bình.

Đông Phương Vũ Bình lắc đầu, ngay sau đó hỏi: “Vi cô nương này, ngươi như thế nào hỏi ta vấn đề này a?”

Kia mang đầu lập nữ tử ha ha cười, nói: “Ta kêu Tử Sương. Là từ nơi khác tới tu sĩ. Ta tại đây trấn nhỏ chuyển động nửa ngày, liền thấy ngươi một cái trên người có tu vi tu luyện giả, ta còn tưởng rằng ngươi là nơi này bản địa tu sĩ, tự nhiên hỏi ngươi. Đúng rồi, ngươi kêu gì, đang làm gì? Cái kia môn phái? Sư phó của ngươi là ai?”

Hào đi, lại là một cái lâm nhảm. Nào có lần đầu tiên gặp mặt liền hỏi nhiều như vậy vấn đề, toàn bộ một cái tò mò bảo bảo sao.

Cho nên, Tử Sương mấy vấn đề này, Đông Phương Vũ Bình đều không nghĩ trả lời.

Đông Phương Vũ Bình thở dài một tiếng, chuẩn bị xoay người liền đi.

Ai ngờ, Tử Sương lại theo lại đây, hỏi: “Hay là ngươi cũng là nơi khác?”

Đông Phương Vũ Bình đang muốn làm nằng nừng như vậy phiên. Ai ngờ vừa quay đầu lại một đôi mắt, tức khắc ngăn cả người.

Vừa rồi không chú ý xem, hơn nữa Tử Sương đầu lập che khuất một bộ phận khuôn mặt, Đông Phương Vũ Bình lảng là không phát giác, Tử Sương lớn lên, tặc mỹ!

Đôi mắt lượng lượng, khuôn mặt tỉ lệ cân xứng, cao thẳng cái mũi nhỏ, rắn chắc tính. Cảm môi, cộng thêm thật dài tóc đẹp.....

Ta đi! Tinh huống như thế nào? Chẳng lẽ gần nhất đào hoa khai? Ca gần nhất luôn là đi đào hoa vận đâu!

Mới vừa tiến đi một cái Song Ngọc, lại tới nữa một cái Tử Sương, còn đều là đại mỹ nữ! Ta có phải hay không hẳn là tìm cái đoán mệnh tính tính gần nhất đào hoa vận?

Đông Phương Vũ Bình lập tức lộ ra tám cái răng tiêu chuẩn tươi cười, nói: “Mỹ nữ, nga, không phải. Tử Sương a, ta kêu Đông Phương Vũ Bình. Ngươi đoán đúng rồi, ta cũng nơi khác. Ngươi nghe nói qua Thiên Vương Sơn sao?”

Tử Sương đột nhiên lắc đầu, toàn bộ đầu lập cũng đi theo lay động, rất chói mắt.

Tử Sương hỏi: “Vậy ngươi nghe nói qua bạch quả cốc sao?”

Đông Phương Vũ Bình lắc đầu nói: “Ngươi nói chính là mọc đầy bạch quả sơn cốc vẫn là nơi nơi đều là xà bạch quả sơn cốc?”

Tử Sương sững sốt một chút, hỏi: “Ngươi không nghe nói qua bạch quả cốc, như thế nào biết chúng ta nơi đó nơi nơi đều xà?”

Đông Phương Vũ Bình thâm nghĩ: Hừ, phạm nhân. Ngươi khẳng định chưa từng chơi một cái tên là 《 nhiệt huyết truyền kỳ 》 cổ xưa trò chơi.....

Nói, truyền kỳ không phải rắn độc trong sơn cốc mới là nơi nơi đều là xà sao? Bạch quả trong sơn cốc cũng có xà?

Tử Sương cũng là một cái tự quen thuộc nữ hải nhi, nằng hững thú bưng bưng nói: “Chúng ta chỗ đó xà nhưng nhiều, cũng thực thú vị. Ta có một cái màu tím linh thú đẳng xà, tên là tiểu tím, có cơ hội cho các ngươi nhận thức nhận thức.”

Đông Phương Vũ Bình tưởng tượng đến xà trong lòng liền run run. Xà loại này sinh vật, độc tính quá nặng thả diện mạo âm lãnh, Đông Phương Vũ Bình sợ nhất xà.

Đông Phương Vũ Bình chạy nhanh chuyển mở lời đề, hỏi: “Bạch quả cốc, là người môn phái tên?”

Từ Sương gật đầu cười nói: “Đúng vậy. Ta chính là bạch quả cốc đệ tử. Người đâu? Thiên Vương Sơn chính là các người phái tên?”

Đông Phương Vũ Bình: “Không phải. Thiên Vương Sơn là chúng ta chỗ đó địa danh. Ta môn phái tên, quá dài, không đề cập tới cũng thể.”

Từ Sương hỏi: “Vậy người hiện tại muốn đi đâu nhỉ?”

Đông Phương Vũ Bình sửng sốt, có thể làm trò một vị mỹ nữ mặt nhi nói chính mình muốn đi tìm một cái khác mỹ nữ chơi đùa sao? Đương nhiên không thể. Đông Phương Vũ Bình nhưng không như vậy ngốc. UU đọc sách www.uukanshu.net vì thế, Đông Phương Vũ Bình đáp: “Kỳ thật, ta muốn đi lâm sam phường thị mua điểm đồ vật.”

Từ Sương vừa nghe, khó hiểu hỏi: “Ta đây vừa rồi hỏi người có biết hay không lâm sam phường thị ở nơi nào, người nói như thế nào không biết a?”

Đông Phương Vũ Bình: “Ta này không phải cũng là đang muốn tìm cá nhân hỏi một chút địa phương sao. Người biết, ta cũng là ngoại lai.”

Từ Sương tưởng tượng, cười nói: “Hảo đi, chúng ta cùng đi tìm.”

Đông Phương Vũ Bình trong lòng cuồng tiếu: Liền đơn giản như vậy? Đơn giản như vậy liền thông đồng? Không nên a?

Nghĩ lại, giống như, lần này không phải Đông Phương Vũ Bình đầu tiên chủ động xuất kích đi đến gần mỹ nữ. Giống như là mỹ nữ trước tìm chính mình đến gần.

Ngạch, giống như bị nàng liêu.....

Đông Phương Vũ Bình cười đại hắc mã, đánh tìm người ô che. Từ Sương đem nàng tọa kỵ cũng kêu lên tới, là một con cao lớn tuyệt hồ.

Đông Phương Vũ Bình rất muốn hỏi một chút các nàng này đó nữ tu sĩ, các người cả ngày cười như vậy phong cách tọa kỵ rêu rao khắp nơi, chẳng lẽ không sợ bại lộ các người tu sĩ thân phận sao?

Từ Sương lại hỏi trước nói: “Người đánh một phen dù, có ích lợi gì?”

Từ Sương nói âm chưa lạc, bầu trời vang lên một tiếng sấm sét.

Đông Phương Vũ Bình thần bí khó lường cười.

Từ Sương chỉ vào Đông Phương Vũ Bình, kinh ngạc nói: “Nga, nga, nga! Người sẽ đoán mệnh, đúng không?”

Đông Phương Vũ Bình: Đoán mệnh cùng dự báo thời tiết có quan hệ sao?

Đông Phương Vũ Bình chậm rãi giải thích nói: “Sẽ không. Ta này chỉ là sớm làm chuẩn bị mà thôi. Hôm nay nhi, tổng hội trời mưa đúng hay không. Người nếu là bên người không mang theo một phen ô che, một ngày nào đó, người sẽ bị vũ xối.”

Từ Sương tò mò hỏi: “Tình mang ô che, đạo lý này ta hiểu. Nhưng là chưa thấy qua có trời nắng bùng dù.”

Đông Phương Vũ Bình dừng một chút, nói: “Ta sợ phơi hắc, được rồi đi.”

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Lâm Sam Phường Phị

Đông Phương Vũ Bình lười cùng Từ Sương quần quít tìm người cây dù đi mưa vẫn đề, trực tiếp cười Đại Hắc Mã, hướng Song Ngọc phương hướng chạy đi.

Chỉ bắt quá, chạy chạy, Đông Phương Vũ Bình phát hiện mình hoàn toàn theo không kịp Tử Sương Bạch Hồ tốc độ.

Nếu không phải Tử Sương không biết nên hướng bên kia đi, Đông Phương Vũ Bình đã sớm bị ném xuống cực xa.

Giờ phút này, Đông Phương Vũ Bình vô cùng tưởng niệm Ngưu Bôn Bôn. Nếu là có Ngưu Bôn Bôn ở, không chỉ có phương diện tốc độ có ưu thế, hình tượng bên trên cũng rất lập phong, không phải sao!

Song Ngọc bọn họ thật giống như đã rời đi trần nhỏ, hướng Lâm Sam Phường Thị đi. Bởi vì, Đông Phương Vũ Bình đã tại tìm người cây dù đi mưa dưới chỉ thị, mang theo Tử Sương rời đi trần nhỏ, đi lên một cái đường núi.

Tử Sương hỏi "Người không phải là muốn tìm người hỏi đường sao? Không hỏi, làm sao người biết Lâm Sam Phường Thị ở nơi nào?"

Đông Phương Vũ Bình cười thần bí nói: "Thật ra thì, ta coi số mạng."

Đường núi rất vắng lặng, không có thấy bất luận kẻ nào đi. Hơn nữa, này hai bên đường núi khắp nơi đều là từng cái lớn nhỏ không đều rừng cây, Âm U kinh khủng.

Đông Phương Vũ Bình nhìn một chút với ở bên cạnh mình Tử Sương, Tử Sương hướng về phía hấn lộ ra một cái Diễm Diễm mặt mày vui vẻ.

Đông Phương Vũ Bình không nói gì. Tiểu nha đầu này, thật chẳng lẽ là một cái gốc bạch ngọc? Nàng sẽ không sợ ta ở nơi này hoang tàn vắng vẻ địa phương đem nàng gì đó, trực tiếp toàn bộ lũy đánh? Hay lại là nàng đối với thực lực mình rất có lòng tin. Hoặc có lẽ là, Đông Phương Vũ Bình này luyện khí một tầng giả thấp thực lực căn bản cũng không bị nàng coi ra gì

Càng nghĩ càng bị thâm a!

Liên một cái tiểu nữ cũng, không sợ chính mình!

Hai người một đường Mercedes-Benz, có thể là bởi vì cười đi quá nhanh nguyên nhân cùng với chung quanh này kiểm chế bầu không khí, Tử Sương lại không có hiện ra nàng lăm lờ thiên phú.

Gần nửa ngày sau, hai người tới một nơi thung lũng trước, dừng lại. Bởi vì, phía trước không có đường. Mà tìm người cây dù đi mưa nhưng lại nhắm thẳng vào cái phương hướng này.

Đông Phương Vũ Bình suy nghĩ một chút, nói: "Chắc là nơi này."

Tử Sương rất nhuần nhuyễn móc ra một tấm bùa, hướng trong thung lũng một bắn, nói: "Chúng ta trước thăm dò đường một chút."

Lá bùa bay về phía trước một hồi, đột nhiên giống như là tiến dụng vào một không gian khác tựa như, biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ chốc lát sau, một bóng người đột nhiên từ trong thung lũng lóe ra, mấy bước nhảy đến trước mặt hai người, hỏi "Hai vị đến từ nơi nào? Phải đi tới đâu?"

Đông Phương Vũ Bình sững sờ, đây là tu sĩ giới thương thảo ám hiệu? Giang hồ tiếng lóng? Hoàn toàn không biết rõ làm sao trả lời a!

Không có Tu Hành Giới đi lang thang kinh nghiệm Đông Phương Vũ Bình trong gió xốc xếch.

Tử Sương tiến lên một bước, nói: "Vị đạo hữu này, dám hỏi nơi này chính là Lâm Sam Phường Thị? Hai ta muốn đi vào làm nhiều chút mua bán."

Kìa thủ môn tu sĩ chính là một người tuổi còn trẻ nam tu, hấn nhìn Tử Sương liếc mắt, tinh táo hỏi "Tên họ? Lai lịch?"

"Tử Sương, ngân hạnh cốc đệ tử."

Thủ môn tu sĩ vừa nhìn về phía Đông Phương Vũ Bình.

Đông Phương Vũ Bình ngăn người một chút, cho đến Tử Sương đứng đứng bả vai hấn, Đông Phương Vũ Bình mới đáp: "Phương Vũ Bình, Thiên Vương Sơn đệ tử."

Thủ môn tu sĩ mày nhú lại một chút, theo rồi nói ra: "Các người có thể đi vào. Bắt quá, đi vào sau này nhớ, không phải gây hấn gây chuyện, không phải ép mua buộc bán, không được tự mình đầu pháp. Người vì phạm đuổi ra khỏi Phường Thị. Biết chưa?"

Đông Phương Vũ Bình hai người liền vội vàng gật đầu.

Thủ môn tu sĩ gật đầu một cái, nói: "Rất tốt. Lần đầu tiên vào Phường Thị, cần nộp một trăm khối linh thạch tiền thế chân."

Tử Sương rất ma lưu xuất ra một trăm khối linh thạch hạ phẩm. Nhìn đáng đáp, nàng không làm thiếu loại chuyện này.

Đông Phương Vũ Bình lại ngu dốt. Lại nói, đến cái thế giới này Tu Hành Giới lẫn lộn lâu như vậy, Đông Phương Vũ Bình còn không có sử dụng qua linh thạch loại này Tu Tiên Giới đồng tiền thông dụng đây!

Đông Phương Vũ Bình xuất ra Cổ Thư, ở bên trong bay vùn vụt.

Thủ môn tu sĩ cùng Từ Surong cũng sửng sốt, cho người nộp tiền thế chân, người lật sách làm gì?

Đỗ Tinh Tinh lưu lại quyển này trong sách xưa, đủ loại đồ lật vật cũng rất nhiều, nhưng là, mỗi kiểu đồ số lượng đều rất ít, linh thạch cũng giống như vậy.

Hắn đại khái là không nghĩ tới hẳn người thừa kế sẽ như vậy nghèo

Đông Phương Vũ Bình ở đồ lật vật kia một trang nhìn một chút, hướng Từ Surong vừa mới lên đóng cái loại này đầu ngón tay lớn nhỏ linh thạch hạ phẩm, trong sách xưa chỉ có mấy chục khối. Không có cách nào Đông Phương Vũ Bình không thể làm gì khác hơn là xuất ra một khối đại chừng gấp đôi linh thạch hỏi "Người xem, cái này đủ chưa?"

Thủ môn tu sĩ ánh mắt sáng lên, nói: "Đủ, đủ. Vào đi thôi, nhớ, đừng gây chuyện."

Dứt lời, thủ môn tu sĩ vung tay lên, trong thung lũng cảnh sắc đột nhiên biến đổi. Vốn là hoang vu thung lũng, lại xuất hiện một cái tấm đá đường. Tấm đá cuối đường đầu, có một rừng cây. Trong rừng cây, mờ mờ ảo ảo đứng thẳng một ít kiến trúc. Nơi đó, đại khái chính là Lâm Sam Phường Thị đi.

Hai người cười toạ kỵ, từ từ đi vào.

Từ Surong cười hi hi hỏi "Không nhìn ra mà, Vũ Bình, người thật giàu có chứ sao. Tiện tay lấy ra liền là một khối linh thạch trung phẩm"

Đông Phương Vũ Bình cười khổ nói: "Há, không có cách nào linh thạch hạ phẩm không đủ a. Không biết thua thiệt không có."

Từ Surong cười nói: "Thua thiệt là khẳng định. Mặc dù trên mặt nổi một khối linh thạch trung phẩm đổi một trăm khối linh thạch hạ phẩm. Nhưng là, đại đa số tu sĩ cũng không có nhiều như vậy linh thạch trung phẩm, tư đề hạ, giống như là một khối linh thạch trung phẩm đổi một trăm mười khối linh thạch hạ phẩm. Người không nhìn thấy kia thủ môn đạo hữu con người đều phải rơi ra tới sao."

Đông Phương Vũ Bình đột nhiên nhớ tới, đúng không biết dùng Kính Viễn Vọng hoặc là sao chép kính đến từ chế linh thạch, sẽ có kết quả gì đây?

Đáng tiếc là, nơi này chưa quen cuộc sống nơi đây, www. uukanshu. ne T không thích hợp bại lộ loại này đạo cụ. Các loại (chò) trở lại Tiên Hoa Linh Thảo Môn, có Đào Hoa Yêu Cơ bọn họ hộ pháp sau đó mới làm thí nghiệm đi.

Nhưng là, tâm lý một khi dâng lên cái ý niệm này, Đông Phương Vũ Bình liền không cách nào át chế chính mình xung động. Chung quy muốn lập tức tìm một không người địa phương thử nghiệm khi.

Dù sao, đây chính là làm ăn không vốn, cùng lắm, tiêu phí một ít Kính Viễn Vọng cùng sao chép kính năng lượng a.

Nhưng là, bên người đi theo một cái bèo nước gấp gờ Từ Surong, Đông Phương Vũ Bình làm sao còn làm thí nghiệm?

Đông Phương Vũ Bình nháy mắt mấy cái, đối với (đúng) Từ Surong cười nói: "Từ Surong đạo hữu, người xem a, ta đã đem người mang tới Lâm Sam Phường Thị. Tiếp đó, ta cũng phải đi bàn bạc chính mình chuyện riêng, không bằng, chúng ta lúc đó sau khi từ biệt, giang hồ tuy lớn, sau này gặp lại!"

Từ Surong cũng cười hi hi chấp tay đáp: "Được a, sau này gặp lại, Vũ Bình đạo hữu."

Đông Phương Vũ Bình chấp tay một cái, thầm nghĩ: Mặc dù cùng mỹ nữ tách ra có chút Bất Xá. Nhưng là, Ca, cũng không phải là cái loại này thấy mỹ nữ liền không dời nổi bước chân người! Hay lại là tiền tiền quả thực!

Hai người đi qua Phường Thị trước rừng cây sau khi, ngay tại đường phố tách ra.

Đông Phương Vũ Bình cười Đại Hắc Mã, đi ở nơi này cùng một loại trần nhò không có gì khác nhau quá nhiều trong phường thị, hy vọng tìm được một cái khách sạn loại chỗ ở xuống, từ từ thí nghiệm tự chế linh thạch sự tình.

Nhìn kỹ một chút, tu sĩ Phường Thị, cùng phẩm nhân phổ xá, quả nhiên vẫn là có khác nhau. Ở trong phường thị cửa tiệm, phần lớn đều cùng tu sĩ tu luyện cùng sinh hoạt có liên quan. Trên đường phố lui tới đều là một ít hành tích vợi vãi tu sĩ, không có phẩm nhân cái loại này nhân hạ thoải mái.

Đi không lâu, Đông Phương Vũ Bình liền thấy một nhà tương tự với khách sạn địa phương: Nhân gian Động Thiên.

Động Thiên Phúc Địa vậy cũng là các tu sĩ hướng tới tu luyện thánh địa. Nhà này trong phường thị khách sạn gọi là để cho người đang lúc Động Thiên, đại khái cũng là lấy Động Thiên Phúc Địa hài hước.

Chương 82: Nhân gian Động Thiên

Đông Phương Vũ Bình đi vào nhân gian Động Thiên, thấy trên tám biển còn có một hàng chữ nhỏ: Nhân gian Động Thiên thứ một ngàn không trăm lẻ tám số hiệu phân điểm.

Ta đi, khách sạn này, còn làm thành giấy xích kinh doanh kiểu! ? Tu Tiên Giới siêu cấp ký thác kéo này a!

Vào cửa không lâu, liền có một cái tiểu nhị tới dắt ngựa. Đông Phương Vũ Bình nhìn tiểu nhị đáng vẻ, đại khái cũng có Luyện Khí Kỳ tu vi. Thật lãng phí a, lại để cho Luyện Khí Kỳ tu sĩ làm chạy Đường tiểu nhị!

Tiểu nhị kia liếc mắt nhìn Đông Phương Vũ Bình Đại Hắc Mã, nhỏ bé không thể nhận ra lắc đầu một cái. Đại khái là đủ loại Linh Thú tọa kỵ nhìn đến mức quá nhiều, lần đầu tiên thấy có người cưỡi Phàm ngựa liền đi vào ở trọ, thật sự là có chút xem thường a.

Đông Phương Vũ Bình trong lòng cảm thấy phần uất, chạy chạy, ta nhớ người!

Cũng còn khá, tên này tính toán không thể nào biểu lộ ra điệu bộ thái độ, ân cần mời Đông Phương Vũ Bình vào tiệm.

Đông Phương Vũ Bình cũng lười cùng hắn so đo, mắt mặt.

Trong khách sạn, người không là rất nhiều, chỉ có mấy cái tu sĩ ở ăn uống. Thời gian này, đại đa số tu sĩ hẳn đều tại Phường Thị các nơi mua bán tài nguyên tu luyện đi.

Đông Phương Vũ Bình bị dẫn tới chương quỹ trước mặt, chương quỹ nhìn Đông Phương Vũ Bình liếc mắt, hỏi "Vị đạo hữu này nghỉ trọ hay lại là ở trọ?"

Đông Phương Vũ Bình mỉm cười nói: "Ở trọ."

Chương quỹ nói: "Tiêu chuẩn đang lúc năm khối linh thạch một ngày, phòng hảo hạng một trăm khối linh thạch một ngày, không biết đạo hữu nghĩ (muốn) nghỉ ngơi ở đâu, ở vài ngày?"

Đông Phương Vũ Bình chính yếu nói, lại nghe thấy phía sau mình truyền tới một hào sảng mà mang theo quyền rũ thanh âm nói: "Ồ kia, thật là đúng dịp a! Vũ Bình đạo hữu, chúng ta lại gặp mặt!"

Đông Phương Vũ Bình vừa quay đầu lại, nhìn thẳng thấy Từ Sương hướng chính mình lộ ra tám cái răng tiêu chuẩn nụ cười.

Đông Phương Vũ Bình cả kinh nói: "Đúng là rất khéo. Nhưng là, chúng ta không là mới vừa tách ra sao? Người cũng ở trọ?"

Từ Sương đưa tay kéo qua Đông Phương Vũ Bình, nhỏ giọng nói: "Bình huynh, em gái ta vừa mới đi mua một món trung cấp thượng phẩm pháp khí, linh thạch cũng tốn ánh sáng. Người có thể hay không giúp em gái một cái, chúng ta ở cùng nhau tiệm như thế nào?"

Đông Phương Vũ Bình không nói gì, cái này cũng được? Còn nữa, người chính là gọi ta Vũ Bình đạo hữu đi. Bình huynh hai chữ, tại hạ đảm đương không nổi.

Đông Phương Vũ Bình chính muốn một cái độc lập an tĩnh thí nghiệm môi trường tự chế linh thạch đầu rồi, theo bản năng cự tuyệt nói: "Như vậy, không tốt sao? Nam nữ hữu biệt a."

Từ Sương đảo tròn mắt một vòng, cười khanh khách nói: "Đây một ít chuyện nhỏ cũng không chịu giúp ta sao? Chúng ta cũng như vậy thực! Phương Vũ Bình đạo hữu!"

Đông Phương Vũ Bình tâm lý nhỏ nước bọt: Ai với người rất quen a! Đừng tưởng rằng người rất xinh đẹp liền có thể làm bậy, cẩn thận ta cáo người phi báng a!

Bất quá, Từ Sương có một chút Đông Phương Vũ Bình xưng sùnn mềm. Là ở chỗ này làm việc thuận lợi, Đông Phương Vũ Bình vào Phường Thị lúc, hướng thủ môn tu sĩ báo cáo biệt hiệu tên, phương Vũ Bình. Giang hồ hung hiểm, không thể không phòng a. Không nghĩ tới, bị Từ Sương bắt đuôi sam nhỏ.

Đông Phương Vũ Bình nhất thời bày ra mặt mày vui vẻ, nói: "Đi ra khỏi nhà, ai không có một tam tai ngũ nạn. Giang hồ cấp cứu, hần, hần. Không biết, Từ Sương đạo hữu muốn cùng ta ở một gian phòng sao?"

Từ Sương phảng phất không có nghe thấy Đông Phương Vũ Bình trêu đùa, thật cao hứng cười nói: "Được a, được a. Ở cùng một chỗ, chúng ta còn có thể lẫn nhau ẩn chứng thành quả tu luyện. Ta thích."

Đông Phương Vũ Bình: Được rồi, ta thừa nhận, người trâu.

Đông Phương Vũ Bình nói với chương quỹ: "Chương quỹ, định một gian tiêu chuẩn đang lúc."

Chương quỹ còn không có trả lời, Từ Sương lại nói: "Không được, không được! Vũ Bình huynh, người là không biết a, những thứ kia tiêu chuẩn đang lúc, lui tới ở rất nhiều người. Trời mới biết bên trong có cái gì không nguyên rửa a Cổ Trùng a cái gì, không sạch sẽ."

Chương quỹ chính phải phản bác, chúng ta nhưng là cửa hiệu lâu đời khách sạn, ngày ngày đều hữu dụng pháp thuật quét dọn vệ sinh được không!

Lại nghe Từ Sương tiếp tục nói: "Không bằng chúng ta ở thêm phòng đi, hoàn cảnh Thanh U, giá rẻ vật mỹ, vật siêu (vượt qua) giá trị a."

Chương quỹ nhất thời không nói lời nào, nhiều một người khách vào ở phòng hảo hạng, dù sao cũng hơn đặt một gian tiêu chuẩn đang lúc kiếm được nhiều. Bị nàng nói một chút tính là gì.

Chẳng qua là, nhìn tiểu tử này đáng vẽ, cũng không giống rất có tiền à? Tu vi cũng không cao a, hấn ở nổi sao?

Đông Phương Vũ Bình nghĩ (muốn) phản đối, lại vừa vận tiến lên đón Từ Sương cặp kia đại mắt to, ánh mắt của nàng trong tràn đầy cầu khẩn đáng thương nhưng lại lộ ra hưng phấn ý, vẻ mặt rất là phức tạp, xem không hiểu a.

Đông Phương Vũ Bình thở dài một tiếng, móc ra một khối linh thạch trung phẩm, nói: "Chương quỹ, một gian phòng hảo hạng."

Từ Sương hài lòng cười, chương quỹ mặc dù kinh ngạc, nhưng là khối kia linh thạch trung phẩm cũng không giá, hấn vui tươi hơn hờ giúp Đông Phương Vũ Bình làm căn phòng.

Đông Phương Vũ Bình mặt đầy sinh không thể yếu đáng vẽ, yên lặng với sau lưng tiểu nhị hướng gian phòng của mình đi tới.

Từ Sương quay đầu nói với chương quỹ: "Há, đúng chương quỹ, một hồi đưa chút ngon miệng điểm tâm tới, nhớ hấn sổ sách."

Đông Phương Vũ Bình: Cô nãi nãi, gây rối đủ chưa?

Chương quỹ cười nói: "Điểm tâm nước trà bao hàm ở tiền phòng trong, bảo đảm ngài hài lòng."

Đông Phương Vũ Bình: Đây còn tạm được, lấy thêm điểm, ta còn chưa ăn cơm nữa, đói!

Thiên Tự phòng số 2 trong, Từ Sương chiếm đoạt giường lớn, ngồi xếp bằng ở phía trên Tế Luyện nàng vừa mới mua đến tay trung cấp thượng phẩm pháp khí Bàn Long tác.

Đông Phương Vũ Bình ngồi ở tiểu trên giường, hỏi "Người ở nơi này Tế Luyện Pháp Khí? Không sợ có người tới cướp sao?"

Từ Sương bị hấn một chực nhiều, lần thứ ba Tế Luyện thất bại. Từ Sương kỳ cười quái dị nói: "Người không biết sao, nơi này chính là nhân gian Động Thiên a! Ở trong này nghỉ dưỡng sức, không người nào dám tới quấy rầy. Phải biết, nhân gian Động Thiên phía sau, nhưng là đứng một vị Nguyên Anh Kỳ Đại Năng! Huống chi, căn phòng này chung quanh pháp trận cũng không phải ăn chay. www. uukanshu. ne T nếu không, ta vì sao hết lần này tới lần khác hướng nơi này chạy."

Đông Phương Vũ Bình nhất thời cảm thấy rất rất cao thượng. Tiên Hoa Linh Thảo Môn trâu nhất Đào Hoa Yêu Cơ cũng bắt quá là Kim Đan hậu kỳ Đại Yêu. Nhân gian Động Thiên phía sau có Nguyên Anh Kỳ tu sĩ chỗ dựa, xác thực không ai dám tới gây chuyện.

Nói như vậy, ở chỗ này làm chút gì bí mật thí nghiệm, rất thích hợp a.

Chính là giá phòng đắt một chút. Đây chính là một khối linh thạch trung phẩm a!

Đỗ Tinh Tinh lưu lại linh thạch không nhiều, mấy chục khối linh thạch hạ phẩm, 53 khối linh thạch trung phẩm, còn có mười khối hư hư thực thực là linh thạch thượng phẩm. Số tiền này, đủ Đông Phương Vũ Bình lãng phí một trận.

Có Từ Sương ở bên người, Đông Phương Vũ Bình không có biện pháp thí nghiệm tự chế linh thạch. Không thể làm gì khác hơn là tìm một số chuyện làm.

Bây giờ, Đông Phương Vũ Bình đã là Luyện Khí Kỳ một tầng tu sĩ, cũng hấn thử cảm ngộ Thủy Hệ linh khí cũng bắt đầu nghiêm túc tu luyện « tám thủy pháp ».

Từ Sương chính ở chỗ này kiên nhẫn không bỏ tiếp tục Tế Luyện nàng Bàn Long tác. Đông Phương Vũ Bình xuất ra bí tịch, từ từ nghiên cứu.

Biển Linh Môn phụ cận chính là lâm hải khu vực, Thủy Hệ linh khí vốn là tương đối phong phú, Đông Phương Vũ Bình linh căn tư chất không được, nhưng là không ngăn được hấn hấp được nhiều a, nhất là còn ăn nhiều như vậy tự chế Ngưng Khí Đan.

Cũng không lâu lắm, Đông Phương Vũ Bình liền cảm nhận được không trung một ít Thủy Hệ linh khí, những thứ này lãnh đạm như sương khói linh khí, không chỗ nào không có mặt.

Nhưng là, bởi vì không có thích hợp dẫn dắt linh khí phương pháp, cũng không có người thích hợp hướng dẫn. Đông Phương Vũ Bình gần liền cảm nhận đến Thủy Hệ linh khí, nhưng cũng vẫn không cách nào đem Thủy Hệ linh khí dẫn vào bên trong cơ thể, chỉ có thể trở mắt nhìn Thủy Hệ linh khí ở bên

cạnh mình du dương, lại không có năng lực làm

Loại cảm giác này, giống như là tân hôn động phòng đêm, Tân Nương đã cỡi. Ánh sáng. Ánh sáng, nằm ở trên giường đang đắp đò chăn mắc cở đò mặt đối với người yếu điệu nói: Quan Nhân, ta muốn. Mà người lại ngần nhỏ vô lực, vình quang bất lực

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Tầm kinh Đường

Đông Phương Vũ Bình một người già vò nửa ngày, không có chút nào thu hoạch. Nhìn một chút Từ Sương, Đông Phương Vũ Bình cũng liền cảm thấy thẳng băng. Bởi vì nhà đầu kia, Tế Luyện rất nhiều lần, vẫn chẳng qua là bước đầu nắm giữ Bàn Long tác khổng chế, không cách nào làm được muốn gì được nấy sử dụng.

Cái này không, Từ Sương lại đang tập trung tinh thần Tế Luyện. Đông Phương Vũ Bình mỉm cười buông xuống bí tịch, không chút khách khí cắt đứt năng, hỏi "Từ Sương, người là cái gì hệ linh căn?"

Bị Đông Phương Vũ Bình một chục nhiều, Từ Sương lần này Tế Luyện lại thất bại. Nhưng nàng cũng không giận, cười ha hả nói: "Ta là Mộc Hệ. Người thì sao?"

Đông Phương Vũ Bình thờ dài nói: "Ta là Thủy Hệ. Nhưng là, ta hiện tại ở trong tay bí tịch, quá thâm ảo. Xem không hiểu. Người có cái gì không đơn giản dễ hiểu Dịch vào tay Thủy Hệ bí tịch đề cử?"

Từ Sương nháy mắt mấy cái, nói: "Ta nơi đó sẽ có Thủy Hệ bí tịch a. Trong phòng thị ngược lại có một ít Thủy Hệ công pháp cơ bản bí tịch, chính là giả cả quá đắt."

Đông Phương Vũ Bình: "Đắt bao nhiêu?"

Từ Sương thờ dài nói: "Trong phòng thị, Thủy Hệ trong công pháp thường thấy nhất Ngự Thủy thuật, liền muốn bán một trăm khối linh thạch trung phẩm, còn không mang trả giá không cho truyền ra ngoài! Không mua nổi a."

Đông Phương Vũ Bình: "Ngự Thủy thuật? Đơn giản sao? Tốt hơn tay sao?"

Từ Sương thấy Đông Phương Vũ Bình không quan tâm chút nào giá cả, nhất thời thờ dài nói: "Thở hào thế giới, ta quả nhiên không hiểu a."

Đông Phương Vũ Bình hưng phấn nói: "Đi, Từ Sương, theo ta đi mua một ít Thủy Hệ công pháp, ta mời người ăn bữa tiệc lớn."

Từ Sương nói: "Chờ ta đem này Bàn Long tác Tế Luyện đến ba thành độ thuần thực, chúng ta phải đi."

"Người bây giờ Tế Luyện đến mấy thành?"

"Một phần rưỡi."

Đông Phương Vũ Bình không thể làm gì khác hơn là tiếp tục chờ đợi.

Trong sách xưa linh thạch thượng phẩm, Đông Phương Vũ Bình là không tính vận dụng. Dù sao, một cái Luyện Khí Kỳ một tầng tu sĩ, có thể xuất ra một ít linh thạch trung phẩm cũng đã là rất bá đạo. Nếu là ở xuất ra linh thạch thượng phẩm đến, đó chính là nghịch thiên.

Làm người phải khiêm tốn, nếu không lời nói, thế nào chết cũng không biết.

Đông Phương Vũ Bình dự định trước đi nhìn giá cả một chút, khắp nơi đi dạo một chút, nhìn xem có thể hay không nhặt được bảo. Bất kể như thế nào, chung quy không thể so với đội ở trong phòng này càng nhảm chán.

Từ Sương trình độ chăm chỉ, để cho Đông Phương Vũ Bình rất là khâm phục. Kia khô khan Pháp Khí Tế Luyện, nàng dĩ nhiên lặp lại một lần lại một khắp, không mệt mỏi sao?

Lúc xế chiều, Từ Sương đem Pháp Khí Tế Luyện đến ba thành độ thuần thực, liền đáp ứng cùng Đông Phương Vũ Bình cùng đi đi dạo Phòng Thị.

Đông Phương Vũ Bình hỏi "Từ Surong, người bây giờ là tu vì gì cảnh giới?"

Từ Surong không hề ngần ngại nói: "Luyện khí 8 tầng. Thế nào, so với người cái này luyện khí một tầng tay mơ lợi hại nhiều ba."

Đông Phương Vũ Bình hỏi "Làm sao người biết ta là luyện khí một tầng? Chẳng lẽ là cái gì Linh Mục thuật? Dòm ngó thuật?"

Từ Surong cười ha ha, nói: "Ta đoán."

Đông Phương Vũ Bình không nói gì. Nguyên lai là mù mờ a.

Từ Surong lại nói: "Bất quá, có một loại pháp thuật gọi là Thiên Nhân thuật. Có thể mượn linh lực tạm mở thiên nhãn, quan sát không cao ra bản thân một cảnh giới lớn tu sĩ tu vì. Còn có chính là tu sĩ cấp cao, có thể trực tiếp lợi nhuận dùng thần thức phân biệt so với chính mình cảnh giới tu thấp sĩ cảnh giới."

Đông Phương Vũ Bình hỏi "Nói như vậy, người sẽ Thiên Nhân thuật à nha?"

Từ Surong: "Điều nói ta là đoán á. Ta làm sao biết Thiên Nhân thuật. Muốn đoán được người cảnh giới rất dễ dàng. Trên người của người có xốc xếch vô tự linh lực ở rong ruổi, hiển nhiên người đã không phải là luyện thể kỳ tu sĩ. Nhưng là, người ngay cả cơ bản Luyện Khí Kỳ thông thường cũng một cái không hiểu, cơ bản nhất luyện khí một tầng pháp thuật người cũng một cái sẽ không, đáp án kia liền rất rõ ràng. Người chính là một cái luyện khí một tầng món chính chim!"

Đông Phương Vũ Bình vội vàng ngăn cản nài: "Người không biết nói nói thật làm người rất đau đớn sao? Người lại không thể uyển chuyển điểm sao!"

Chúng ta hay lại là nói một chút mua công pháp bí tịch chuyện đi.

Trong phường thị, ngược lại có một ít tu sĩ ở trong quảng trường bày sạp thiết điểm, rao hàng bọn họ bảo bối. Nhưng là, lấy Đông Phương Vũ Bình loại này tu hành lịch duyệt,

Đi lên mua đồ trên căn bản chính là đi đưa tiền đại dè dặt. Hay là đi chính quy trong cửa hàng mua tương đối an toàn.

Chỉ chớp lát sau, hai người tới một nhà tên là Tầm Kinh Đường cửa tiệm, bên trong có rất nhiều sách vở.

Hai người đi vào trong cửa hàng, phát hiện tiệm này từ trong khách rất ít người. Đại khái, có thể có tiền mua bí tịch Tán Tu thật rất ít đi. Mà những đại môn phái kia đại gia tộc tu sĩ lại có nhà mình truyền thừa, không cần đi ra mua bí tịch.

Đông Phương Vũ Bình liếc thoáng một cái, phát hiện trong quầy có sách đóng buộc chỉ, trúc giản, gỗ Giản, sách da dê, kim loại sách, bằng đá sách, chủng loại phân đa. Chính là không có Tu Tiên trong tiểu thuyết nói Ngọc Giản một loại mặt hàng. Đại khái có thể sử dụng Ngọc Giản tới ghi lại cũng là công pháp cao cấp bí tịch, sẽ không sắp xếp ở loại địa phương này đường hoàng bán ra.

Tầm Kinh Đường ông chủ là một cái tóc bạc hoa râm chòm râu lão trường lão đầu từ, lúc này, hắn chính bụng một quyển sách ở nơi nào nhìn nồng nhiệt, ngay cả có khách nhân đến, hắn cũng không chiêu hô.

Từ Surong nhưng là tự mình kiểm tra chung quanh nàng thích sách vở đi. Mặc dù không mua nổi, nhưng là cái này cũng không gây trở ngại nàng nhìn một chút nguyện vọng. Nữ nhân đi dạo phố thiên phú chính là chỗ này sao chuẩn.

Đông Phương Vũ Bình đi tới ông chủ trước mặt, hỏi "Ông chủ, ta nghĩ rằng mua chút sách."

Lão bản kia lúc này mới ngẩng đầu lên, nhìn Đông Phương Vũ Bình liếc mắt, hỏi "Người muốn mua gì sách?"

"Thủy Hệ, www. uukanshu. ne T công pháp cơ bản, đơn giản hơn mình dễ dàng vào tay. Ừ, tốt nhất có thể có hình vẽ truyện tranh cái gì, già trẻ giai nghi."

Ông chủ cười híp mắt nói: "Còn muốn hay không tìm người cho người giải thích cận kề một chút, cụ thể tu luyện bước à?"

Đông Phương Vũ Bình vui vẻ nói: "Thật sao? Các người trong tiệm còn có loại phục vụ này, thật là quá thân thiết! Quả nhiên, khách hàng là thượng đế, đến cái thế giới kia đều là giống nhau chân lý."

Ông chủ ngay sau đó xụ mặt, nói: "Tiểu Oa Từ, người có phải hay không ngủ nằm mơ còn không có tỉnh a! Nếu như có chuyện tốt như vậy, vậy còn muốn Các Đại Môn Phái sư phó tới làm gì! Thủy Hệ công pháp cơ bản ta đây mà có, dạ, bên kia một hàng màu xanh da trời sách đóng buộc chỉ là được. Tự mình đi chọn, một trăm khối linh thạch trung phẩm một quyển. Cần thận một chút, khác (đừng) làm phá ta sách, nếu không, theo giá bồi thường!"

Dứt lời, lão đầu liền lại tiếp tục nhìn hắn sách đi. Đông Phương Vũ Bình liếc một cái bìa sách, phía trên lộ ra hai chữ to: Song Tu.

Đông Phương Vũ Bình trong lòng cười nói: Đây thật đúng là một lão không thiện thùng!

Coi là, nhìn một chút chính mình bí tịch đi.

Mặc dù Đông Phương Vũ Bình trong tay cũng không đủ nhiều linh thạch trung phẩm, linh thạch thượng phẩm hắn lại không dám dùng. Nhưng là, này cũng không trở ngại Đông Phương Vũ Bình muốn mua đồ tâm tư. Cùng lắm, đi ra ngoài tìm một chỗ, doanh số bán hàng tự chế đan dược cái gì, linh thạch rất nhanh thì có thể kiếm về.

Đồng Phuong Vũ Bình đi về phía bên trái kia xếp hàng màu xanh da trời sách đóng buộc chỉ, một quyển một quyển nhìn sang.

Tên sách rất kỳ lạ, cái gì « Thiên Sơn thái thủy thuật », « đất sông nước uống thuật », « bày kim sinh thủy thuật » « Quan Hải nuốt thủy thuật »

Chính là không có Từ Sương nói kia cái gì « Ngự Thủy thuật ».

Đồng Phuong Vũ Bình chính đang từ từ chọn, chợt nghe môn bên ngoài truyền tới một thanh âm quen thuộc: "Sur huynh, sư muội, này hiệu sách trong chắc có chúng ta muốn tìm cái gì. Chúng ta vào xem một chút đi."

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Triển Trác

Đồng Phuong Vũ Bình quay đầu nhìn lại, nhìn thẳng thấy cửa đi tới ba người. Dẫn người đầu tiên chính là biểu Linh Môn Hoàng Phượng, phía sau đi theo Bạch Mã suất ca cùng Song Ngọc.

Chỉ bất quá, ba người bọn họ bây giờ quần áo ăn mặc cũng biến hóa. Chỉ một thoáng, Đồng Phuong Vũ Bình thiếu chút nữa không nhận ra được.

Hoàng Phượng cùng cái đó Bạch Mã suất ca cũng không có mặc nữa biểu Linh Môn cái loại này chế thức đạo bào. Hoàng Phượng người mặc vàng. Sắc quần áo, vàng. Màu da y cộng thêm vàng. Màu da khô, ngay cả trên đầu đeo vật trang sức đều là vàng. Sắc.

Bạch Mã suất ca quả nhiên không có chạy thoát Đồng Phuong Vũ Bình suy đoán, mặc cả người trắng sắc trường sam, màu trắng phát Quan, vẻ mặt bình tĩnh, anh tuấn tiêu sái.

Ngay cả Song Ngọc cũng thay quần áo, một bộ màu xanh nhạt quần dài, đưa nàng chen ép giống như hoa sen mới nở, thanh tân đậm nhã.

Đồng Phuong Vũ Bình tâm lý nhỏ nước bọt đạo: Lúc này mới nhiều thời gian lâu một chút a, về phần đổi một bộ quần áo đi ra ngoài lang thang sao? Chẳng lẽ, các người là bán quần áo, đang làm chân nhân thời trang Tú?

Hoàng Phượng cùng Bạch Mã suất ca chưa từng thấy qua Đồng Phuong Vũ Bình, cho nên đối với (đúng) Đồng Phuong Vũ Bình làm như không thấy. Song Ngọc thấy Đồng Phuong Vũ Bình cũng ở nơi đây, trong lòng hơi kinh ngạc một chút, ngay sau đó hướng Đồng Phuong Vũ Bình lộ ra một cái nhàn nhạt mỉm cười.

Từ Sương còn đang từ từ kiểm tra trong quầy bí tịch, hoàn toàn không quan tâm đi vào cửa người nào.

Bạch Mã suất ca sắc quan sát nhưng là tiêu chuẩn nhất định, dù sao hắn là Đồng Phuong Vũ Bình trước mắt theo dự đoán đệ nhất tinh địch.

Bạch Mã suất ca mỉm cười hỏi "Đôi Ngọc sư muội, các người quen biết?"

Song Ngọc khẽ mỉm cười, nói: "Không tính là quen thuộc. Lúc trước làm nhiệm vụ lúc, đụng gặp một lần. Người cũng không tệ lắm."

Hoàng Phượng liếc về liếc mắt, cười lạnh nói: "Chính là tu vi thấp điểm, phái không được chỗ dụng võ gì đi."

Song Ngọc cười ha ha, nói: "Sur Tỷ, tu vi cao thấp cũng không có nghĩa là năng lực cao thấp. Người này, có một ít rất có ý tứ năng lực, ta nghĩ rằng hắn năng lực đối với chúng ta nhiệm vụ khả năng rất có ích lợi, chính là không biết hắn có hứng thú hay không gia nhập chúng ta."

Bạch Mã suất ca nói: "Vậy còn không đơn giản, chúng ta qua đi hỏi một chút."

Đồng Phuong Vũ Bình vỗ vỗ ót, thờ dãi nói: "Đừng hỏi. Các người nói lớn tiếng như vậy, đối diện trên đường người cũng nghe được. Nói đi, tìm ta làm gì?"

Song Ngọc cười nói: "Vị đạo hữu này. Chúng ta là biểu Linh Môn đệ tử. Ta gọi là Song Ngọc, vị này là vàng Phượng sư tỷ, vị này là triển Trác sư huynh."

Đồng Phuong Vũ Bình đối với (đúng) của bọn hắn chấp tay một cái, thầm nghĩ: Nguyên lai này thích mặc đồ trắng gia hỏa, tên là Triển Trác a! Ai, thế nào cảm giác như vậy tên rất quen đây!

Đông Phương Vũ Bình nói: "Ở phía dưới Vũ Bình, Thiên Vương Sơn đệ tử. Ta cùng Song Ngọc đạo hữu cũng bắt quá là bèo nước gặp gỡ, không quen. Không biết mấy vị vì sao muốn để cho ta gia nhập các người thì sao?"

Triển Trác cười nói: "Chuyện này nói rất dài dòng. Nếu là Phương huynh đệ có ý tham gia một cái, ta bảo đảm, có thể để cho Phương huynh đệ thắng lợi trở về."

Đông Phương Vũ Bình ha ha cười nói: "Chỉ cần có chỗ tốt, ta đương nhiên sẽ không cự tuyệt. Ta thích nhất cùng các người những đại môn phái này đệ tử đồng thời làm việc. Vừa an toàn lại nói phải trái. Bất quá, ta còn có một cái bằng hữu đồng hành, không biết nàng có thể hay không cũng tham gia một cái?"

Hoàng Phượng hỏi "Người bằng hữu? Ở nơi nào? Tu vi gì?"

Đông Phương Vũ Bình chỉ chỉ Từ Sương, mỉm cười nói: "Dạ, là ở chỗ đó. Bằng hữu của ta, luyện khí 8 tầng."

Từ Sương cũng không phải người ngu, sớm nghe thấy bọn họ đối thoại, quay đầu cười một tiếng, thuận tay đem nón lá kéo xuống che kín nửa bên mặt, đáp: "Muốn ta gia nhập cũng có thể. Bất quá, chúng ta phải trước thật tốt nói một chút, chỗ tốt làm sao chia. Thế nào, còn hoan nghênh chúng ta sao?"

Hoàng Phượng nhất thời sắc mặt nhìn không tốt. Vốn là nếu là chỉ gia nhập một cái Đông Phương Vũ Bình lời nói, sự tình còn dễ nói. Bởi vì Đông Phương Vũ Bình tu vi quá thấp, bất kể hấn ở trong nhiệm vụ ra sức gì, cuối cùng tùy tiện cho hấn một chút chỗ tốt là có thể đuổi. Nhưng là, nhiều hơn Từ Sương cũng không giống nhau. Luyện khí 8 tầng tu vi đã rất cao, cạnh mình, chỉ có Triển Trác mới có luyện khí 8 tầng thực lực, hơn nữa còn chưa nhất định có thể mạnh hơn nữ nhân này.

Hoàng Phượng chính mình đầu rồi, chỉ có luyện khí Lục Tầng tu vi. Song Ngọc thấp hơn, luyện khí năm tầng. Từ Sương một gia nhập, cuối cùng hoàn thành nhiệm vụ sau, khẳng định không tốt đuổi.

Hoàng Phượng còn đang do dự, Triển Trác đã đứng ra, hấn mỉm cười nói: "Hoan nghênh, hoan nghênh, dĩ nhiên hoan nghênh. Nói thật, có các người mạnh như vậy lực người giúp, chúng ta nhiệm vụ có nắm chắc hơn."

Song Ngọc mỉm cười gật đầu, Hoàng Phượng cũng chỉ đành đi theo lúng túng cười cười.

Từ Sương khẽ ngẩng đầu, nói: "Ta gọi là Tiểu Từ, từ rất xa địa phương tới. Có chuyện gì, các người tìm phương Vũ Bình thương lượng, ta trước đi xem một chút sách."

Dứt lời, Từ Sương lại đi xem sách.

Triển Trác cười nói: "Phương huynh đệ, người đồng bạn thật là có cá tính."

Đông Phương Vũ Bình ngắc đầu lên, nói: "Đó là Tự Nhiên. Nhiệm vụ cái gì, một hồi lại nói. Ta mới vừa rồi nghe các người nói, các người cũng muốn mua chút sách? Vừa vặn, ta cũng cần mua sách. Chúng ta mua xong sách lại tập hợp như thế nào?"

Triển Trác cười nói: "Vàng Phượng sư muội, người và đôi Ngọc sư muội đi xem một chút có ta hay không môn muốn cái gì. Ta theo Phương huynh đệ đọc sách một hồi."

Song Ngọc cùng Hoàng Phượng ứng tiếng đi, các nàng đi về phía Thư Điểm một gian phòng khác, không biết bên trong bán là vật gì.

Triển Trác nhìn Đông Phương Vũ Bình, cười hỏi "Không biết Phương huynh đệ muốn mua gì sách?"

Đông Phương Vũ Bình nhìn Triển Trác, tiểu tử này, nhìn người hiền lành đáng vẻ. Nhưng là, tại sao ta cảm giác hấn nụ cười như vậy dối trá? Chẳng lẽ, hấn lưu lại hỗ trợ là giả, hỏi dò tin tức là thực sự?

Đông Phương Vũ Bình mỉm cười nói: "Há, là như vậy. Ta gần đây vừa vặn đột phá đến Luyện Khí Kỳ, ta nghĩ rằng tìm mấy quyển tương đối dễ dàng vào tay công pháp cơ bản bí tịch coi như tham khảo, www.uukanshu.net T tu luyện một chút luyện khí một tầng một ít pháp thuật."

Triển Trác gật gật đầu nói: "Công pháp bí tịch thật đắt. Không biết Phương huynh đệ người là cái gì linh căn? Cần gì dạng bí tịch? Ta mặc dù thực lực thấp, nhưng là, ta bình thường thích xem một ít tạp thư, nói không chừng ta có thể giúp người một tay."

Đông Phương Vũ Bình cười nói: "Phải không, quá tốt. Ta đang như đầu như thế nào lựa chọn đây. Ta là Thủy Hệ linh căn, liền làm phiền người giúp ta tìm một chút Thủy Hệ công pháp cơ bản bí tịch đi."

Triển Trác mỉm cười nói: "Được rồi, được rồi."

Chỉ chốc lát sau, Triển Trác liền đã tìm được hai quyển bí tịch, hấn chỉ cho Đông Phương Vũ Bình nhìn, nói: "Phương huynh đệ, đây hai quyển bí tịch, chính là Thủy Hệ công pháp cơ bản bên trong tiên dụng nhất. Cuốn này « đạo thủy pháp », là đặc biệt giảng thuật như thế nào đem trong thiên địa Thủy Hệ linh khí dẫn nhập tu sĩ trong công pháp cơ bản, dễ dàng tới tay, lại hiệu quả ổn định. Cuốn này « Không Thủy quyết », là giảng thuật như thế nào khống chế Thủy Hệ linh khí tiến hành cơ sở công kích và phòng ngự, là tu luyện phép thuật hệ "nước" cơ sở. Nếu như, Phương huynh đệ muốn mua Thủy Hệ cơ sở bí tịch coi như tu luyện tham khảo, ta đề nghị người mua này hai quyển."

Đông Phương Vũ Bình nhìn Triển Trác, phát hiện Triển Trác biểu tình thần sắc vô cùng chân thành, không nhìn ra sơ hở.

Đông Phương Vũ Bình nói: "Có người như vậy cao thủ hỗ trợ, thật sự là quá tốt. Một chút tìm được ta nghĩ muốn đồ vật. Đáng tiếc, bây giờ ta còn có một chút vấn đề."

Triển Trác cười nói: "Vấn đề gì, nói ra xem một chút ta có thể giúp hay không?"

Đông Phương Vũ Bình cười hi hi nói: "Ta vấn đề bây giờ là, trên người linh thạch không đủ. Không mua nổi a. Không biết triển đạo hữu có thể hay không giang hồ cấp cứu à?"

Triển Trác mặt đầy mộng. Ép, lần đầu tiên thấy như thế vô liêm sỉ người. Tại sao có thể như vậy, không có chút nào ngượng ngừng hướng lần đầu tiên gặp mặt người vay tiền mua đồ? !

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Bán đan được

Triển Trác phản ứng cũng là rất nhanh, khẽ mỉm cười, nói: "Ta cũng rất muốn giúp người. Chi là tại hạ cũng là xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, thật sự là xấu hổ rất a."

Đông Phương Vũ Bình nhìn một chút Triển Trác, thấy hắn nói chân thành, thầm nghĩ trong lòng: Người này, khó đối phó a. Có thể co dãn, đúng mực, cũng sẽ không là mặt mũi mà đem mình mặt đánh sưng, mục tiêu rõ ràng, đầu não không choáng váng, có chút ý tứ.

Đang lúc này, Hoàng Phượng cùng Song Ngọc từ bên cạnh trong phòng đi ra, Hoàng Phượng cầm trong tay hai quyển sách, Đông Phương Vũ Bình liếc về liếc mắt, tên sách đại khái là « lâm hải Hải Yêu đại toàn » cùng « đề giải Hải Yêu sinh hoạt tập quán vừa xem ».

Song Ngọc nhìn Đông Phương Vũ Bình nói: "Phượng huynh muốn sách, tìm tới sao?"

Đông Phương Vũ Bình nhìn một chút bên cạnh phòng kia cánh cửa kia, chẳng lẽ cửa này trên có Cẩm Chế? Các nàng ở bên trong không nghe được chúng ta bên này đối thoại?

Tình cảm kia tốt a, cẩm chế này thật không tệ, cách âm hiệu quả tiêu chuẩn nhất định, muốn ở trong nhà làm chút ngượng ngừng sự tình, hoàn toàn không áp lực a! Không tệ xấu, lão Thiết!

Đông Phương Vũ Bình lại thất thần, Triển Trác thấy hắn ngần người, liền mỉm cười trả lời: "Ta thay Phượng huynh chọn hai quyển, Phượng huynh bây giờ chính làm khó, không biết nên không nên mua."

Hoàng Phượng nhìn một chút Triển Trác, hỏi "Triển sư huynh, chúng ta muốn tìm sách, trong tiệm này quả nhiên có. Dạ, người nhìn, đều ở chỗ này."

Triển Trác cười nói: "Vậy quá được, đi, chúng ta đi qua thanh toán."

Sau đó hắn nói với Đông Phương Vũ Bình: "Phượng huynh, người từ từ chọn, chúng ta chờ người."

Dứt lời, ba người bọn họ liền hướng đến chương quỹ đi tới. Song Ngọc cùng Hoàng Phượng đều là thật có mặt, Song Ngọc khẽ mỉm cười, xoay người đi về phía chương quỹ bên kia. Hoàng Phượng nhưng là hướng Đông Phương Vũ Bình lộ ra một cái nhân nhật khinh bỉ nụ cười, giống như một con gà con như thế nghênh đầu đi trả tiền.

Đông Phương Vũ Bình khoe miệng co quắp rút ra, trong lòng dâng lên xuất ra linh thạch thượng phẩm đập bọn họ mặt xung động!

Thật may, Đông Phương Vũ Bình còn nhớ: Xung động là ma quỷ!

Bây giờ cũng không phải là tiền tài để lộ ra thời điểm. Thực lực không đủ, phải khiêm tốn.

Đông Phương Vũ Bình quay đầu nói với Từ Sương: "Tiểu Từ, người xem hoàn sao? Theo ta ra ngoài làm ít chuyện."

Từ Sương thờ ơ hỏi "Làm gì à?"

Đông Phương Vũ Bình: "Chúng ta đi bán điểm đan dược, kiếm chút tiền lẻ hoa hoa."

Trong phòng người nhất thời bị trấn áp, bao gồm cái đó đang ở thu Tiền chương quỹ lão đầu.

Từ Sương thứ lưu một chút trượt đến Đông Phương Vũ Bình bên người, cặp mắt tròn tròn, hỏi "Bán đan dược? Ngươi biết luyện đan thuật? Là Luyện Đan Sư?"

Đông Phương Vũ Bình từ trong lòng ngực lấy ra hai bình ngọc, mở ra một người trong đó, tiện tay đổ ra một viên tự chế Ngưng Khí Đan, cười nói: "Ta tài nghệ một dạng trước mắt cũng chỉ có thể luyện điểm một loại đan dược. Cái này là ta luyện chế Ngưng Khí Đan, còn có thể chứ?"

Từ Sương bọn họ cũng hô hấp dồn dập, có thể nhận biết một cái Luyện Đan Sư, cho dù là tuổi trẻ Luyện Đan Sư, đều là một phần phúc duyên a!

Mặc dù Các Đại Môn Phái cùng mỗi cái trong phường thị, đều có Luyện Đan Sư cùng đan dược bán ra. Nhưng là, nắm giữ thiên phú luyện đan lại biết Luyện Đan tu sĩ rất ít ỏi, hơn nữa đan dược ra Đan tỷ số rất thấp, cho nên, vô luận là ở đâu trong, đan dược đều là kẻ gian đắt kẻ gian đắt. Có thể đóng gói một cái Luyện Đan Sư, vậy đơn giản chạy không nên không nên.

Ngay cả một mực nhìn Đông Phương Vũ Bình không vừa mắt Hoàng Phượng, giờ phút này cũng đang suy nghĩ có muốn hay không đường chuyển bột.

Đông Phương Vũ Bình đem đan dược ở trước mặt bọn họ lay một cái, liền thu hồi lại. Hỏi "Tiểu Từ, nơi đó có thể bán đan dược, phía trước dẫn đường."

Sách điểm chương quỹ nhảy ra, trở mặt ra cười nói: "Thật ra thì, đan dược bán, bốn điểm cũng có thể làm dùm, không bằng, vị huynh đệ kia, đem ngươi đan dược cũng bán cho ta đi."

Đông Phương Vũ Bình liếc hần hẩ một cái, nói: "Vậy, ta ở ngươi nơi này mua đồ, ngươi bớt sao?"

Không đợi sách điểm chương quỹ trả lời, Từ Sương vội vàng nhảy ra nói: "Khác (đừng) a, Phương huynh, chúng ta hay là đi đặc biệt trong hiệu thuốc bán, có tiền đồ hơn. Không có ở đây trong hiệu thuốc bán, còn lại thương gia chỉ có thể chen ép chúng ta giá cả, không có lợi lắm."

"

Đông Phương Vũ Bình nhún nhún vai, nói: "Kia không có biện pháp. Đi thôi."

Hoàng Phượng nhìn một chút Triển Trác cùng Song Ngọc, thấp giọng nói: "Chúng ta cũng đi theo nhìn một chút."

Ở sách điểm chương quỹ ai oán trong ánh mắt, mọi người rời đi Thư Điểm. Ở trong phường thị được không lâu, mọi người liền thấy một gian Dược Phô, cửa hàng tên gọi: Nghênh Xuân Các.

Đông Phương Vũ Bình lăng lăng nhìn tám bảng, tiệm này tên gọi, thế nào giống như vậy là thanh lâu tên!

Đi vào trong tiệm, lập tức liền có một người đàn ông trung niên chào đón, cười híp mắt hỏi "Mấy vị là nghĩ mua nhiều chút đan dược sao? Mời tới bên này. Tiểu Liên, dâng trà!"

Đông Phương Vũ Bình gật đầu một cái, nơi này thái độ phục vụ thật không tệ, so với Thư Điểm bên kia mạnh hơn. Đại khái là bởi vì Thư Điểm bên kia lưu lượng khách ít, mà bình thường xuất nhập Dược Phô mua đồ người càng nhiều hơn một chút duyên cớ đi.

Từ Sương ngạo nghễ nghênh đầu, nói: "Ngươi là cái tiệm này từ chương quỹ? Chúng ta tới doanh số bán hàng đan dược, các ngươi thu không?"

Chương quỹ ngăn người một chút, sau đó cười ha hả nói: "Bán đan dược? Thu, dĩ nhiên thu! Mấy vị ngồi bên này, Tiểu Liên a, thượng hạng trà, nhanh!"

Mọi người đang chương quỹ dưới sự hướng dẫn, đi tới trong phòng. Trong phòng lại là một gian phòng khách lớn, sáng sủa sạch sẽ, cổ kính, không khí rất không tồi chứ sao.

Dâng trà Tiểu Liên còn chưa tới, chương quỹ không dẫn nổi hỏi "Không biết mấy vị nghĩ (muốn) muốn bán ra đan dược gì?"

Đông Phương Vũ Bình tiện tay móc ra một chai tự chế Ngưng Khí Đan, ném cho chương quỹ.

Chương quỹ nhận lấy bình ngọc, mở ra xem, nhất thời sửng sốt. Nguyên tưởng rằng, đi vào một đám tuổi trẻ, tu vi không cao, coi như là biết luyện đan, tới đa cũng liền luyện chế một ít luyện thể kỳ Bá thể hoàn cái gì, không nghĩ tới, bọn họ lại biết luyện chế Luyện Khí Kỳ đan dược!

Chương quỹ nắm bình ngọc cẩn thận kiểm tra một phen, www.uukanshu.net hơi lộ ra kích động nói: "Những đan dược này mặc dù cùng chúng ta nơi này Ngưng Khí Đan trong tài liệu có chút bất đồng, nhưng là đúng là Luyện Khí Kỳ có thể sử dụng Ngưng Khí Đan. Không biết các ngươi mấy vị, vị nào là Luyện Đan Sư?"

Đông Phương Vũ Bình hỏi "Ta. Thế nào, ngươi có ý tưởng?"

Chương quỹ cười nói: "Há, không phải là. Tại hạ chẳng qua là đối với (đúng) có thể sử dụng những tài liệu khác luyện chế ra Ngưng Khí Đan Luyện Đan Sư thật tò mò. Không nghĩ tới đạo hữu ngài tuổi còn trẻ, lại là có thể sửa đổi Đan Phương, tại hạ thật sự là bội phục rất."

Đông Phương Vũ Bình: Ai hẳn sao rảnh rồi không có chuyện gì sửa đổi Đan Phương, chúng ta Thiên Vương Sơn bên kia Ngưng Khí Đan chính là chỗ này sao luyện chế xong không được!

Mặc dù Đông Phương Vũ Bình mình cũng chưa từng thật mở lò Luyện Đan, nhưng hẳn từ tô tây trong kia trong nghe nói qua, nam Đảo lâm hải bên này đan dược, cùng Thiên Vương Sơn bên kia đan dược có không nhỏ khác nhau.

Đông Phương Vũ Bình cười híp mắt hỏi "Như vậy, ta bình đan dược này, các người trong tiệm thu không? Ra cái giá."

Chưởng quỹ híp mắt, nói: "Năm khối linh thạch trung phẩm một chai."

Đông Phương Vũ Bình nhìn một chút chưởng quỹ, sau đó hỏi Từ Surong: "Các người bên này Ngưng Khí Đan, trong phường thị một loại bán bao nhiêu tiền một chai?"

Từ Surong đáp: "Điều giới mười khối linh thạch trung phẩm một chai. Mỗi bình chỉ có tám viên. Có lúc, chợ đen trong quý hơn. Mười ba mười bốn khối linh thạch trung phẩm mới có thể mua được."

Đông Phương Vũ Bình vừa nhìn về phía Dược Phô chưởng quỹ, chưởng quỹ kia mỉm cười nói: "Vị đạo hữu này, thật không dám giấu giếm. Tiệm chúng ta trong đối ngoại bán Ngưng Khí Đan, đúng là mười khối linh thạch trung phẩm một chai. Nhưng là, thứ nhất, chúng ta thu mua Ngưng Khí Đan giá cả vốn là so với bán ra giá cả thấp. Thứ hai, đạo hữu người Ngưng Khí Đan, về hiệu quả có chút tỳ vết nào, nhiều nhất có thể đạt tới một loại Ngưng Khí Đan chín thành công hiệu. Tu sĩ ăn đan dược tu luyện, là sẽ sinh ra chịu được thuốc. Cho nên, dược liệu chưa đủ Ngưng Khí Đan, tiêu lộ thường thường không là rất tốt."

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Chịu được thuốc

"Chịu được thuốc?"

Đông Phương Vũ Bình không nhận được bữu môi một cái: Chẳng lẽ ăn đan dược cũng cùng sử dụng kháng sinh tố như thế? Hay hoặc là nói, kháng sinh tố thật ra thì cũng là một loại đan dược?

Đông Phương Vũ Bình nhìn Từ Surong, hỏi "Người biết cái này chịu được thuốc sao?"

Từ Surong thở dài nói: "Thật có có chuyện như vậy. Cùng loại hình đan dược ăn nhiều, hiệu quả sẽ giảm nhiều."

Đông Phương Vũ Bình hỏi tường một chút chính mình hạp. Dược Kinh trải qua, thế nào chính mình sẽ không cảm thấy chịu được thuốc chuyện này đây? Là mình chuyên kiếp thể chất đặc thù? Hay là ta tự chế đan dược sẽ không sinh ra chịu được thuốc?

Chờ chút! Ta thật giống như mình bạch cái gì!

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, nhìn Từ Surong, ôn hòa hỏi "Tiểu Từ a, chúng ta gần đây thiếu linh thạch hoa sao?"

Từ Surong sững sờ, không thiếu? Không thiếu linh thạch người chạy tới bán đan dược gì a!

Bất quá, Đông Phương Vũ Bình trên mặt kia nụ cười quý dị, để cho Từ Surong chấn động trong lòng, đáp: "Không thiếu."

Đông Phương Vũ Bình dần dần cốt một cái, đứng dậy nói: "Nếu không thiếu, chúng ta về nhà đi."

Hoàng Phương nhìn choáng váng choáng váng não, Triển Trác cũng là như có điều suy nghĩ đáng về. Chỉ có Song Ngọc ánh mắt sáng lên, nghĩ thông suốt.

Đông Phương Vũ Bình đứng dậy muốn đi, mấy người khác cũng đi theo rồi đi.

Tiệm thuốc kia chưởng quỹ nhất thời thần sắc biến đổi, ngay sau đó đứng lên đến, mỉm cười nói: "Ai ai ai, mấy vị đừng hoảng hốt đến đi a. Giá cả dễ thương lượng, dễ thương lượng chứ sao."

Đông Phương Vũ Bình quay đầu nhìn chằm chằm Dược Phô chưởng quỹ, từng chữ từng câu nói: "Vậy, ta đan dược, người tính bao nhiêu linh thạch

mua?"

Dược Phô chương quỹ cắn răng một cái, giống như là hạ quyết tâm một dạng nặng nề nói: "Gần đây đi cầu mua Ngưng Khí Đan người hơi nhiều. Ta cũng muốn mua thêm một chút Ngưng Khí Đan tới dự bị. Như vậy, ta làm chủ, cho người bảy khối linh thạch trung phẩm một chai đều giới mua người đan được, người có bao nhiêu ta mua bao nhiêu, như thế nào?"

Đồng Phương Vũ Bình lạnh rên một tiếng, xoay người rời đi.

Chương quỹ vội la lên: "Đạo hữu, người rốt cuộc muốn cái gì giá cả, người ngược lại cho một đứng số a. Người không nói một lời, không có làm như vậy làm ăn a."

Đồng Phương Vũ Bình quay đầu, mỉm cười nói: "Muốn mua ta đan được, có thể. Cho ra người thành ý."

Dược Phô chương quỹ hỏi "Chẳng lẽ, người này chín thành được liệu Ngưng Khí Đan còn muốn bán ra bình thường Ngưng Khí Đan giá cả?"

Đồng Phương Vũ Bình từ tốn nói: "Chịu được thuốc."

Dứt lời, Đồng Phương Vũ Bình liền ngậm miệng không nói, xoay người rời đi Dược Phô.

Dược Phô chương quỹ đón nhất đồn, đột nhiên kêu to: "Ồ kia! Ta sai ! Đạo hữu, đạo hữu xin dừng bước "

Đồng Phương Vũ Bình đã đi ra cửa tiệm, hỏi Triển Trắc: "Này trong phường thị, có làm đầu giá địa phương sao?"

Triển Trắc đáp: "Có. Bất quá, Lâm Sâm Phường Thị đầu giá, nửa năm mới làm một lần. Tháng trước mới đầu giá qua một lần."

Dược Phô chương quỹ đã không để ý hình tượng, trực tiếp đuổi theo ra cửa tiệm, nói: "Đạo hữu, đạo hữu. Có lời dễ thương lượng, lần này, ta bảo quản cho người hài lòng. Lại nói, Lô gia buổi đầu giá có cái gì tốt, đầu giá chờ đợi thời gian dài không nói, bọn họ Lô gia còn phải thu tiền thuê. Hơn nữa, có lúc thậm chí sẽ lưu phách. Không bằng bán cho ta đi, chỗ này của ta có tiền mặt."

Đồng Phương Vũ Bình cười nói: "Cái đó người cho một thành ý giá cả."

Dược Phô chương quỹ hít sâu một hơi, hỏi "Không biết đạo hữu trong tay loại này Ngưng Khí Đan, tổng cộng có bao nhiêu bình?"

Đồng Phương Vũ Bình: "Thế nào, người thật đúng là nghĩ (muốn) toàn bộ mua à?"

Dược Phô chương quỹ gật gật đầu nói: "Đạo hữu, chúng ta đi vào nói. Cửa này miệng, người lắm mắt nhiều. Tiểu Liên a, vội vàng, đem ta Thanh Tâm mưa trà lấy ra, cho khách quý dâng trà!"

Đồng Phương Vũ Bình cười ha ha, nói: "Ồ nơi này nói đi, chúng ta công bình công khai, tránh cho hối hận."

Dược Phô chương quỹ khề cắn răng, nói: "Một trăm khối linh thạch trung phẩm một chai, như thế nào?"

Hoàng Phượng ngậy người, không nhịn được hỏi "Thế nào thoáng cái trở nên mắc như vậy à?"

Song Ngọc truyền âm cho nàng,

Nói: "Máu chốt ở nơi này cái chịu được thuốc phía trên."

Hoàng Phượng: "À?"

Song Ngọc giải thích: "Phượng huynh đệ loại này Ngưng Khí Đan, là sử dụng toa thuốc mới luyện chế được. Nói cách khác, cho dù là những thứ kia ăn bình thường Ngưng Khí Đan đã nếm ra chịu được thuốc tu sĩ, cũng có thể sử dụng loại này mới tinh Ngưng Khí Đan tu luyện! Bởi vì đây là mới Ngưng Khí Đan! Nói đơn giản, nếu là Phượng huynh đệ thường trú chúng ta nơi này, như vậy, chúng ta Luyện Khí Kỳ các tu sĩ liền có thể mua hai loại Ngưng Khí Đan tới gia tăng tu vi, lại chịu được thuốc không tái diễn. Người nói, những thứ kia đã đổi với (đúng) Ngưng Khí Đan sinh ra tương đối cao chịu được thuốc Luyện Khí Kỳ tu sĩ mà nói, Phượng huynh đệ mới tinh Ngưng Khí Đan đại biểu cái gì?"

Hoàng Phượng rốt cuộc minh bạch được, thở dài nói: "Đây chẳng phải là ý nghĩa, những người có tiền kia tu sĩ là hơn ra một loại có thể gia tăng tu vi Ngưng Khí Đan! Ai, chúng ta những người nghèo này, mệnh thật khổ a! Luyện Đan Sư, thật tiền đồ rộng lớn a!"

Ở trong mắt Hoàng Phượng, lùn nghèo tọa Đồng Phương Vũ Bình thoáng cái biến thành vàng chói lọi cao giàu đẹp trai

Đồng Phương Vũ Bình nhìn Dược Phô chương quỹ, cười nói: "Người giá tiền này, ta có thể bán cho người một chai."

Dược Phô chương quỹ cả kinh nói: "Một chai, thế nào đủ a!"

Đồng Phương Vũ Bình: "Ta còn chưa nói hết. Nếu như người còn muốn mua thêm, mỗi mua thêm một chai, ta tăng giá một trăm linh thạch trung phẩm. Thế nào, chương quỹ, người muốn mua mấy chai?"

Dược Phô chương quỹ cần rằng nghiêng lợi, sớm biết như vậy, mới vừa rồi thì không nên ở tiểu tử này trước mặt nói cái gì chịu được thuốc! Ai, ta cũng vậy nhất thời hồ đồ, không phản ứng kịp a!

Dược Phô chương quỹ nghĩ (muốn) một phút, www.uukanshu.ne T nói: "Vẫn là câu nói kia, đạo hữu ngươi có bao nhiêu bình, ta liền mua bao nhiêu chai."

Đông Phương Vũ Bình thấy tiệm thuốc này chương quỹ coi như sáng khoái, hơn nữa Đông Phương Vũ Bình lại vừa là một cái ngại phiền toái người, lười cùng hần ma ma tức tức. Hơn nữa, Đông Phương Vũ Bình biết, vật lấy hiếm là quý. Có Dược Phô chương quỹ hỗ trợ tuyên truyền bán ra, lần kế Đông Phương Vũ Bình lại bán tự chế Ngưng Khí Đan lời nói, hần sẽ thuận lợi rất nhiều.

Bất quá, Đông Phương Vũ Bình mình cũng không xác định, mình còn có thể ở chỗ này bao lâu. Trước kiếm một khoản lại nói.

Đông Phương Vũ Bình mỉm cười nói: "Nếu chương quỹ như thế có thành ý, như vậy, ta đem trên người của ta Ngưng Khí Đan, cũng bán cho ngươi. Tổng cộng một trăm bình."

Đông Phương Vũ Bình trên người tự chế Ngưng Khí Đan còn có hai ngàn tới viên. Đây đều là Đông Phương Vũ Bình đang bị Đào Hoa Yêu Cơ cưỡng chế hạp. Thuốc kê hồ, chế tạo ra.

Đông Phương Vũ Bình xuất ra 800 viên, giả bộ một trăm bình, bán cho Nghênh Xuân Các chương quỹ. Đến khi hần làm thế nào thế nào kiếm tiền, Đông Phương Vũ Bình mới lười quản đây. Ngược lại, chế tạo tự chế Ngưng Khí Đan, căn bản cũng không hoa Đông Phương Vũ Bình thời giờ gì.

Có tiền, Đông Phương Vũ Bình dương dương đắc ý trở lại Thư Điểm, phách lối mua Triển Trắc đề cử kia hai quyển sách « đạo thủy pháp » cùng « Khổng Thủy quyết », còn kèm không cầm linh thạch nện ở sách điểm chương quỹ kia hèn. Tỏa trên mặt.

Mua xong sách, Song Ngọc đề nghị, tìm một chỗ mọi người ngồi xuống cẩn thận thương nghị một chút nhiệm vụ vấn đề.

Lúc này, Đông Phương Vũ Bình mới phát hiện, nguyên lai, mọi người đều là ở nhân gian trong động thiên định căn phòng.

Kia như vậy cũng tốt lắm. Đoàn người trở lại nhân gian Động Thiên, song phương quyết định cho mượn một gian căn phòng lớn, ở cùng nhau xuống.

Trả phòng, đặt phòng.

Ở nhân gian động Thiên chương quỹ mỉm cười bên trong, Đông Phương Vũ Bình rất tự do phóng khoáng hoa 30 khối linh thạch trung phẩm, định một gian phòng lớn, Thiên Tự phòng số 2.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87: Hào vô nhân tính

Đi theo tiểu nhị đi tới Thiên Tự phòng số 2, đây là một cái độc lập sân nhỏ, có đồng thời pháp trận phòng ngự, mấu chốt là, nơi này thiên địa linh khí mức độ đậm đặc, xa xa cao hơn những địa phương khác. Ngay cả Đông Phương Vũ Bình như vậy linh căn tư chất kỳ sai người, cũng có thể cảm nhận được rõ ràng bất đồng. Càng không cần phải nói những người khác, một bộ lưu mỡ mỡ vào đại quan viên bộ đáng.

Tiểu nhị xoay người muốn đi, Đông Phương Vũ Bình kéo hần, hỏi "Thiên Tự Nhất Hào phòng ở bên trái?"

Tiểu nhị kinh ngạc đáp: "Không vâng."

"Đó là ở bên phải?"

"Cũng không phải!"

"Chẳng lẽ là ở phía sau?"

"Không vâng."

"Như vậy Thiên Tự Nhất Hào phòng, rốt cuộc ở nơi nào à?"

"A, ở bên kia, ở bên kia, chưa tới đối diện xuống thang lầu lại lên thang lầu, trên lầu gian thứ hai là được."

"Thế nào Thiên Tụ Nhất Hào phòng không phải là ở trên trời chứ phòng số 2 cách vách sao?"

"Thế nào? Có người nói cho người biết Thiên Tụ Nhất Hào phòng ở trên trời chứ phòng số 2 cách vách sao? Ừ đầu "

Tiểu nhị đi. Từ Sương hỏi "Phượng huynh, người tìm Thiên Tụ Nhất Hào phòng làm gì?"

Đông Phương Vũ Bình thở dài nói: "Ngày này chữ phòng số 2 linh khí đều như vậy đầy đủ, ta muốn nhìn một chút Thiên Tụ Nhất Hào trong phòng sẽ là hình dáng gì! Sớm biết, mới vừa rồi thì không nên tiết kiệm kia một trăm khối linh thạch trung phẩm, trực tiếp thuê lại Thiên Tụ Nhất Hào phòng."

Triển Trác cùng Song Ngọc bắt đầu vì chính mình nhiệm vụ lo lắng. Mời Đông Phương Vũ Bình như vậy hào vô nhân tính gia hỏa đồng thời Tổ Đội, Hàng Yêu Trừ Ma làm nhiệm vụ lấy được này ít điểm thù lao cùng thu hoạch, có thể để cho Đông Phương Vũ Bình động tâm sao?

Mọi người đang trong tiểu viện chuyển một hồi, liền tới đến phòng khách. Triển Trác bày cách âm phòng ngự các loại (chờ) pháp trận, bắt đầu giới thiệu nhiệm vụ bọn họ.

Biển Linh Môn ba người tiếp nhiệm vụ, chính là Đông Phương Vũ Bình ở trong trấn nhỏ nghe được tin tức kia: Ngày nhị trong trấn ăn thịt người Hải Yêu.

Ngày đó nhị trấn dân trấn yêu cầu đến biển Linh Môn lúc, biển Linh Môn liền phát hành Hàng Yêu Trừ Ma tông môn nhiệm vụ. Trùng hợp Song Ngọc phải xuống núi một chuyến, liền thuận tay nhận nhiệm vụ này. Sau đó, Song Ngọc và phát triển trác, Hoàng Phượng hội họp sau, đi ngày nhị trấn làm một phen đơn giản trinh sát, lấy được dưới đây tin tức:

Căn cứ ngày nhị trấn dân trong trấn phản ánh tình huống tổng kết, lần này, hành hung Hải Yêu là một cái Hải Mã

Đông Phương Vũ Bình: Người đời lát nữa? Ý người là cái loại này thể chỉ dài có năm đến ba mươi phân Tiểu Khả Ái Hải Mã, ở trên cái thế giới này thành công nghịch tập, còn có thể ăn thịt người à nha? !

Triển Trác: "Tầm thường Hải Mã chỉ có người một bàn tay dài, hơn nữa bất thiện bơi lội, căn bản không có cơ hội gì trưởng thành lên thành Hải Yêu. Mà ngày nhị trấn xuất hiện loại này tình huống quỷ dị, chúng ta suy đoán, chỉ có một khả năng, đó chính là cái này Hải Yêu Hải Mã sinh hoạt địa phương, nhất định là có phi thường nghịch thiên thiên tài địa bảo, mới có thể làm cho Hải Mã trưởng thành lên thành Hải Yêu."

Hoàng Phượng nói: "Cho nên, chúng ta nhiệm vụ lần này, không chỉ là trừ đi Hải Yêu Hải Mã "

Đông Phương Vũ Bình: "Đội lát nữa, Hải Yêu Hải Mã danh tự này quá khó đọc, chúng ta liền kêu nó Hải Yêu Mã đi, như thế nào?"

Hoàng Phượng gật đầu nói: "Trừ đi Hải Yêu Mã, chẳng qua là hoàn thành tông môn nhiệm vụ. Dò xét ngày nhị trấn phụ cận trong vùng biển thiên tài địa bảo, mới là chúng ta cuối cùng con mắt."

Song Ngọc thở dài nói: "Đáng tiếc là, chúng ta nhân đơn lực bạc, hơn nữa theo chúng ta bước đầu suy đoán, cái kia Hải Yêu Mã ít nhất có đến gần Trúc Cơ Kỳ tu vi, đơn dựa vào ba người chúng ta không có nắm chắc hoàn toàn tiêu diệt nó. Cho nên, chúng ta trở về lại Lâm Sâm Phường Thị, hy vọng tìm được người giúp, đồng thời mua một ít vật liệu trang bị. Nhất là trọng yếu là dưới nước chiến đấu trang bị. Phải biết, đáy biển, nhưng là Hải Yêu Mã địa bàn, chúng ta nhất định phải chế định một cái có thể được kế hoạch."

Đông Phương Vũ Bình khẽ mỉm cười: "Sau đó, các người liền gặp ta cùng Tiểu Từ?"

Triển Trác cười nói: "Đúng là như vậy. Không biết hai vị có thể có cái gì diệu kế trừ đi này Hải Yêu Mã?"

Từ Sương lắc đầu một cái, nói: "Ta Thủy Tinh không được, đừng hỏi ta."

Mọi người vừa nhìn về phía Đông Phương Vũ Bình.

Đông Phương Vũ Bình nhún nhún vai, hỏi "Chúng ta không thể đem kia Hải Yêu Mã lừa gạt đến trên bờ tới thu thập sao?"

Triển Trác thở dài nói: "Theo ta phân tích.

Hải Yêu Mã bởi vì chủng tộc nguyên nhân, trời sinh lười biếng nhất gan. Muốn đem nó dẫn dụ đến trên bờ đến, sợ rằng không thể nào."

Đông Phương Vũ Bình suy nghĩ một chút, nói: "Các người ý tứ ta hiểu. Như vậy, chúng ta bây giờ vấn đề, có hai cái. Một là, như thế nào tìm kiếm được Hải Yêu Mã tung tích cùng ở. Hai là như thế nào ở đáy nước lũng giết Hải Yêu Mã. Đúng không?"

Mọi người đồng thời gật đầu.

Đông Phương Vũ Bình hỏi "Các người trừ mua sách, còn mua cái gì trang bị dùng để xuống nước cùng trừ yêu?"

Triển Trác thở dài nói: "Do tại chúng ta không có gì linh thạch. Cho nên, liên quan tới dưới nước tác chiến, chúng ta mua tích Thủy Phù. Bất quá, nếu là có Tị Thủy Châu hiệu quả tốt hơn gấp năm lần trở lên."

Hoàng Phượng nói: "Chúng ta còn mua Hải Yêu Mã thích nhất thức ăn, đối với (đúng) câu tôm. Cùng với hai bộ cạm bẫy, chuẩn bị thả dưới đáy biển dụ bắt Hải Yêu Mã."

Song Ngọc nói: "Đề phòng ngoài ý muốn, chúng ta còn mua một ít Tiểu Hải yêu Hủ Thi, lúc cần thiết, đem Tiểu Hải yêu Hủ Thi ném xuống biển, xua đuổi Hải Yêu Mã."

Từ Surong cười lạnh nói: "Nói một ngàn đạo mười ngàn, chúng ta đều là trong miệng nói một chút mà thôi. Phải đi hiện trường kiểm tra mới được."

Triển Trác cười nói: "Tiểu Từ nói đúng. Chúng ta ở chỗ này nghỉ ngơi một đêm, ngày mai sẽ lên đường, như thế nào?"

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, đạo: "Các người nói những cạm bẫy kia a cái gì, chúng ta lại đi mua thêm một ít. Lo trước khỏi hoạ."

Mọi người gật đầu, cái này có thể.

Đông Phương Vũ Bình lại nói: "Tị Thủy Châu cái gì, một người tới một viên."

Mọi người da mặt rút ra rút ra: Có tiền, chính là chỗ này sao tự do phóng khoáng!

Đông Phương Vũ Bình: "Còn có Pháp Khí trang bị cái gì, chúng ta đều đi đổi thành thích hợp đáy biển tác chiến. www.uukanshu.net T một người tới một bộ. Các người nếu là không có tiền lời nói, ta cho các người mượn. Đợi khi tìm được Hải Yêu Mã bảo tàng, các người ở trả lại cho ta là được. Như thế nào đây?"

Mọi người đảo mắt nhìn một vòng, trong lòng thầm mắng: Hào vô nhân tính a!

Bất quá, chúng ta thích! Thỏ hào, chúng ta làm bạn đi!

Đông Phương Vũ Bình đùa bốn thỏ hào kết quả chính là: Một đám người đi trong phùng thị Pháp Khí cửa hàng, đan được pho cùng tiệm tạp hóa từ trong đi dạo một vòng sau khi, sau đó, Từ Surong, Song Ngọc mỗi người bọn họ đều thiếu nợ Đông Phương Vũ Bình năm sáu trăm khối linh thạch trung phẩm món nợ.

Chạng vạng tối, mọi người trở lại nhân gian Động Thiên. Đông Phương Vũ Bình vẫn còn ở vuốt vuốt Tị Thủy Châu. Nghe nói này Tị Thủy Châu chẳng qua là hàng bất chúc, chỉ có thể ở trong nước sử dụng chừng mười ngày. Hàng thật Tị Thủy Châu cực kỳ hiếm thấy, là hải lý thiên tài địa bảo một trong

Đông Phương Vũ Bình Thủy Tinh cũng không thể nào, nếu không phải bọn họ cũng ở bên cạnh, hẳn đã sớm nghĩ (muốn) nắm Tị Thủy Châu đến trong nước đi thử một chút cảm giác mới mẻ.

Tất cả mọi người ngồi vây quanh ở trong phòng khách, hưng phấn tra nhìn mình trang bị.

Song Ngọc có chút hăng hái nhìn Đông Phương Vũ Bình, hỏi "Phượng huynh, chúng ta ngược lại cũng mua trang bị. Nhưng là, trừ Tị Thủy Châu, người thế nào không mua cái gì à?"

Đông Phương Vũ Bình từ tốn nói: "Há, Pháp Khí cái gì, ta cũng có. Quên nói cho các người biết, thật ra thì, ta còn sẽ Luyện Khí."

A! ? Mọi người đều cảm giác ngạc nhiên.

Triển Trác hiếu kỳ hỏi "Vậy, Phượng huynh người tiện tay Pháp Khí là cái gì, có thể hay không để cho chúng ta khai mở nhãn giới?"

Đông Phương Vũ Bình nhìn của bọn hắn tìm tòi ánh mắt, tiêu sái từ trong cổ thư móc ra một thanh đoản đao, nói: "Nhìn, ta sẽ dùng cái này."

Đây là cái gì?

"Pháp khí cấp thấp, Hòa Vân đao!"

Mọi người đồng thời nhổ nước bọt: Người chắc chắn chứ? Người dự định dưới đáy biển cái loại này Thủy Hệ linh khí dư thừa địa phương sử dụng Hòa Hệ Pháp Khí Hòa Vân đao? !

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Có hoa cúc

Ngày nhị Trấn Tây nam năm dậu, ngày nhị Hải Vĩnh.

Đây là một hình trăng lưỡi liềm Hải Vĩnh, bãi cát hẹp dài mà ưu nhã, nước biển khi thì tĩnh lặng, khi thì cuồng bạo.

Triển Trác chỉ Hải Vĩnh nói: "Cần cứ chúng ta lấy được tình báo cùng tài liệu tương quan phân tích, chúng ta cảm thấy, cái kia Hải Yêu Mã rất có thể liên ần thân ở mảnh này Hải Vĩnh phụ cận chu vi một trăm dặm trong khoảng."

Song Ngọc gật đầu nói: "Vây, chúng ta liền theo kế hoạch làm việc đi."

Đồng Phương Vũ Bình cầm lên một quả cự ly ngắn lập tức truyền âm Ngọc Giản, hướng về phía Ngọc Giản truyền linh lực vào nói: "Thử thanh âm, thử thanh âm. Nghe được mời về lời nói. Ta là Đại vương, Đại vương!"

"Ta là Tiểu Tử, nhận được."

"Ta là Song Ngọc, nhận được."

"Ta là Triển Trác, nhận được."

"Ta là Hoàng Phượng, nhận được."

Bộ này cự ly ngắn lập tức truyền âm Ngọc Giản, là Đồng Phương Vũ Bình ở tiệm tạp hóa trong phát hiện bảo bối tốt. Bộ pháp khí này, là một cái rảnh rồi đến phát chán Luyện Khí Sư rồi rảnh chế tác. Nhưng mà, các tu sĩ bình thường yêu thích dùng là đưa tin Phù hoặc là Truyền Âm Thuật. Bọn họ đối với (đúng) Luyện Khí Sư bộ này tân pháp khí không có hứng thú chút nào. Cho dù Luyện Khí Sư nói rõ bộ pháp khí này tác dụng: Dùng cho các tu sĩ cự ly ngắn bên trong kịp thời liên lạc tăng cường cầu thông chung nhau đối địch. Nhưng cảm thấy hứng thú người lác đác không có mấy.

Cho đến, Đồng Phương Vũ Bình nhìn thấy nó, hần rất nhanh thì nhớ tới trên địa cầu các loại an ninh, quân cảnh nhân viên ở lúc thi hành nhiệm vụ sử dụng điện thoại vô tuyến! Điện thoại vô tuyến đang thi hành đoàn đội nhiệm vụ lúc chức năng, không thể thay thế.

Đồng Phương Vũ Bình ngay sau đó quyết định, đem bộ này sắp bị ông chủ phủ đầy bụi Pháp Khí mua hết. Bộ này lập tức truyền âm Ngọc Giản tổng cộng có bảy mươi hai cái, giá bán mới chỉ năm mươi khối linh thạch trung phẩm, chỉ năm mươi khối! Hần đây sao là cái trắng giới có được hay không! Ông chủ cửa hàng tạp hóa nói: Liền điểm này giá cả, ngay cả luyện chế Pháp Khí giá vốn cũng không thu hồi! Người luyện khí sư kia đầu cháy hồng

Đồng Phương Vũ Bình trong đầu nghĩ: Các người suy nghĩ mới hư mất.

Rất nhanh, Đồng Phương Vũ Bình dạy sẽ tự mình tạm thời đoàn đội sử dụng bộ này lập tức truyền âm Ngọc Giản phương pháp, Đồng Phương Vũ Bình trả lại cho mình lấy một cái tạm thời tước hiệu: Đại vương!

Trong đội ngũ những người khác đối với lấy tước hiệu cùng một hoàn toàn không có hứng thú, tất cả mọi người dùng vốn tên là, thuận lợi đơn giản.

Đồng Phương Vũ Bình trong lòng cười lạnh: Các người đối với (đúng) tước hiệu cường đại công dụng không biết gì cả!

Ở Đồng Phương Vũ Bình dưới sự yêu cầu, mọi người thi kiểm tra xong lập tức truyền âm Ngọc Giản, sau đó, Hoàng Phượng hô to một tiếng: "Xuống biển đi, mọi người!"

Một nhóm năm người, phân chia năm đường, lấy hình quạt lục soát phương thức, nước vào lục soát Hải Yêu Mã tung tích. Lần này nhiệm vụ là tiên dò rõ tình huống, đề phòng dùng Hải Yêu Mã thoát đi khu vực này, cho dù là tìm tới Hải Yêu Mã, cũng không thể lỗ mãng xuất thủ. Muốn đợi mọi người sau đó sau khi, thiết trí tốt cạm bẫy ở lực tổng hợp vây diệt. Càng không cần phải nói mọi người còn muốn cùng Hải Yêu Mã tìm tới nó sào huyệt đi tìm bảo đây.

Trong năm người, thực lực mạnh nhất Triển Trác cùng Tử Sương phân biệt phụ trách hai cánh, sau đó là Song Ngọc cùng Hoàng Phượng. Thực lực chỉ có chính là luyện khí một tầng Đồng Phương Vũ Bình, bị thả ở chính giữa để cho mọi người bảo vệ.

Đồng Phương Vũ Bình đem Tị Thủy Châu treo ở ngực, vui rạo rức nhảy xuống biển, hưởng thụ dưới ánh mặt trời ấm áp nước biển.

Sau đó, tất cả mọi người nước vào.

Tị Thủy Châu mặc dù là hàng bất chúc, nhưng là hiệu quả thật lòng không tệ, nó có thể tạo thành một cái so với người thể hơi lớn một chút trong suốt bong bóng, đem người bọc trong đó, ngăn cách nước biển, để cho người có thể dưới đáy biển đi tự nhiên.

Đồng Phương Vũ Bình giống như vào vào hải dương công viên đáy biển thế giới, nhìn chung quanh, không chớp mắt.

Nơi này nhìn một chút cua biển, nơi kia nhìn một chút tôm hùm, lặn thường thức Sango, bơi ếch đuổi theo cá mòi.

Càng không cần phải nói, ở nơi này Dị Thế Giới đáy biển trong, sinh trưởng đủ loại không gọi ra tên kiếp sau vật.

Cái này làm cho Đông Phương Vũ Bình hưng phấn vô cùng, hoàn toàn quên mình là theo đuổi tung quét xem Hải Yêu Mã tung tích.

Cũng còn khá, ước định liên lạc đã đến giờ. Lập tức truyền âm trong ngọc giản truyền tới đồng bạn thăm hỏi sức khỏe: "Ta là Song Ngọc, trước mắt đã lục soát chừng năm dặm, hết thấy bình thường. Đại vương, người bên kia như thế nào?"

Đông Phương Vũ Bình vội vàng nhìn chung quanh một chút,

Không có ai phát hiện hẩn dưới đáy biển chơi đùa. Rồi mới hồi đáp: "Ta là Đại vương, ừ, đại khái đã lục soát khoảng ba dặm, hết thấy bình thường."

Sau đó, mấy người khác cũng thông báo chính mình tiến triển, hết thấy bình thường. Đừng nói Hải Yêu Mã, tu vi thấp một chút Hải Yêu cũng không thấy đến một cái. Xem ra, cái này Dị Thế Giới trong cũng không phải yêu ma khắp nơi đi chứ sao.

Đông Phương Vũ Bình hít sâu mấy hơi, tiếp tục chơi.

Ngược lại, ta lại không thiếu tiền.

Người còn thật sự cho rằng Đông Phương Vũ Bình là muốn đi ra cùng bọn họ đồng thời Hàng Yêu Trừ Ma cộng thêm Tầm Bảo sao? Sai ! Lầm to. Hẩn chính là đi ra giải sầu chơi đùa.

Phía trước nham thạch phía sau, bỗng nhiên xuất hiện một vệt bóng đen, Đông Phương Vũ Bình tiện tay vẫy một cái Hải Long châu đi qua. Hải Long châu phát ra từng trận sáng ngời vàng sáng, chiếu sáng chung quanh hết thấy.

Hải Long châu cũng là Đông Phương Vũ Bình ở Lâm Sâm Phường Thị trong mua pháp khí trang bị một trong. Nghe nói là bắt chúc chân chính Long Châu luyện chế. Nay da trâu thối, Đông Phương Vũ Bình loại này không biết thưởng thức tu sĩ cũng không tin. Bất quá, dùng Hải Long châu tới chiếu sáng nhưng là rất thích hợp. So với trên đất liền Hỏa Cầu thuật cùng trong hang động Dạ minh châu đều tốt.

Bóng đen kia không chỗ ẩn trốn, Đông Phương Vũ Bình định thần nhìn lại, nguyên lai là một con thường luồng Sa. Dáng rất nhỏ, nhưng là, đã lòng tham lớn. Nó núp ở nham thạch phía sau, www.uukanshu.net T đại khái là muốn đánh lén Đông Phương Vũ Bình, ăn này một đồng kỳ quái thịt thịt.

Hải Long châu sáng lên, điều này Giao Sa xui xẻo.

Giao Sa dù sao chẳng qua là phổ thông Thủy Tộc, không có cơ duyên tu luyện thành yêu, thân thể tổ chất mạnh hơn nữa, cũng cường bất quá đã đột phá luyện thể kỳ tiến vào Luyện Khí Kỳ Đông Phương Vũ Bình.

Chỉ thấy Đông Phương Vũ Bình xách Hỏa Vân đao, hai chân chột boi đứng, thân thể như là mũi tên bắn ra, đánh bất ngờ đến Giao Sa sau lưng.

Giao Sa cảm thấy cực độ uy hiếp, thân thể cùng cái đuôi chột hướng lên lắc một cái, muốn lợi dụng động tác này tới một độ cao cơ động, hất ra sau lưng địch nhân.

Nhưng mà nó không kịp. Đông Phương Vũ Bình đoàn đao chột lóc, vô cùng sắc bén lưỡi đao chém trúng Giao Sa thân thể, nhất đao lưỡng đoạn.

Đông Phương Vũ Bình nhìn lấy trong tay toát ra nhàn nhạt ngọn lửa Hỏa Vân đao, hưng phấn ở trong nước biển quơ múa mấy cái, ngọn lửa cùng nước biển phảng phất quý dị dung hợp vào một chỗ. Đông Phương Vũ Bình ha ha cười nói: "Ai nói trong nước lại không thể dùng Hỏa Hệ Pháp Khí! Lão Từ chứng minh cho các ngươi nhìn!"

Đáng tiếc là, bây giờ, Đông Phương Vũ Bình bên người, không có những người khác làm chứng này một kỳ tích.

Đông Phương Vũ Bình nhìn đang ở chìm vào đáy nước Giao Sa thi thể, liếm liếm đầu lưỡi nói: "Nghe nói vì cá ăn thật ngon, ta muốn thử một chút."

Đông Phương Vũ Bình thu hồi Hải Long châu, đưa nó trôi ở trên đầu mình, giờ Hỏa Vân đao, chìm vào đáy biển.

Đáy biển ánh sáng sắp tối thăm nhiều lắm, Đông Phương Vũ Bình mình cũng không biết hẩn rốt cuộc đi dạo tới chỗ nào. Cũng còn khá, có Hải Long châu chiếu sáng, cá mập kỳ đang ở trước mắt.

Đang ở giờ đao chém cá mập kỳ Đông Phương Vũ Bình, chợt phát hiện bên trái đáy biển Sango trong bụi rậm, lại nở rộ đến một đóa to lớn hoa cúc! Đông Phương Vũ Bình nhất thời liền ngu dốt, đáy biển cũng có thể dài hoa cúc?

Mang theo nặng nề nghi vấn, Đông Phương Vũ Bình giờ Hỏa Vân đao, hướng kia mềm mại hoa cúc, chợt đâm một cái.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Bắt sống Hải Yêu Mã

Trên thế giới có rất nhiều thứ là không thể loạn thọt, tỷ như, hoa cúc.

Nhưng là, nhân loại liền là một loại bị coi thường đồ vật, càng là không thể đụng chạm giới hạn, hần càng phải đi trị một cái. Không làm không thoải mái Tư Cơ.

Huống chi, Đông Phương Vũ Bình ở nơi này Âm U đáng sợ đáy biển trong lại thấy trong truyền thuyết hoa cúc, thế nào có thể nhịn được! Cho nên, hần thọt.

Đông Phương Vũ Bình hai mắt đầy máu, Hòa Vân đảo hùng khởi! Chưa từng có từ trước đến nay!

Ở Hòa Vân đảo đến gần kia đoá hoa cúc chớp mắt, Hòa Vân trên đảo những thứ kia nhàn nhạt hư vô như vậy ngon lửa, bỗng nhiên đồng thời tắt!

Đông Phương Vũ Bình trong lòng rét một cái, bên người nước biển chợt hạ xuống mười mấy độ tựa như, cả người phát lạnh.

Đông Phương Vũ Bình thậm chí nói không được, này giới ạ là Hải Yêu cấp bậc hoa cúc ả? Hơn nữa nhất định là so với Đông Phương Vũ Bình tu vi cao Hải Yêu!

Một sát na này, Đông Phương Vũ Bình đầu óc trở nên vô cùng rõ ràng lý trí, hần ngay sau đó lắc cổ tay, đem Hòa Vân đảo hướng kia hoa cúc chợt ném một cái, dưới chân lại đi lên Cửu Cung bước, giống một điều Hải Xà như thế nhanh chóng quay ngược lại. Đáng tiếc nơi này là đáy biển, mặc dù trên người mang theo hàng bất chúc Tị Thủy Châu, nhưng là dù sao không phải là trên mặt đất. Đông Phương Vũ Bình hành động lộ ra không đủ linh hoạt.

Nhìn lại kia đoá cái gọi là "Hoa cúc", đã chớp mắt biến hình! Tám cái chạm tay một vật, từ kia hoa cúc chung quanh Sango trong buổi rậm biểu ra, nhanh chóng quyền hướng Đông Phương Vũ Bình.

Đông Phương Vũ Bình trong lòng sợ hãi rống: Oa đây! Chạm tay trách a! Này có thể làm sao chính! Chẳng lẽ là Chương Ngự Hải Yêu?

Lão Từ cũng không phải là Laury! Sẽ không sợ ngươi chạm tay tích!

Cửu Cung bước, mở hết!

Giờ khắc này, Đông Phương Vũ Bình biểu xuất từ từ luyện tập Cửu Cung bước tới nay tốc độ cực hạn, lại chạy ra tàn ảnh.

Nhưng cũng trúng.

Một cỗ bằng bạc khí đông hạ xuống đến Đông Phương Vũ Bình bên người trong phạm vi mười mấy mét, ngay cả nước biển cũng sắp muốn bị đông kết thành băng. Đây là một cái đại chiêu.

Đông Phương Vũ Bình giống như lâm vào một đoàn to lớn quả đông lạnh bên trong, nhất thời không chạy nổi.

Đông Phương Vũ Bình cảm thấy mình thân thể chính đang nhanh chóng bị chung quanh khí đông cùng nước đá tổn thương do giá rét, tiếp tục như vậy nữa, nhất định xong đời.

Đông Phương Vũ Bình trong lòng không nhịn được mắng: Không có phúc hậu! Nào có vừa lên tới để cho phạm vi lớn tuyệt chiêu, ngươi toàn dồn nén cảm tức khí sao? Ăn gian đi, ngươi!

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh. Từ Đông Phương Vũ Bình phi thân thọt hoa cúc đến hần bị đông cứng khí đánh trúng, cũng bất quá là mấy giây sự tình. Mới vừa rồi còn hứng thú tràn đầy Đông Phương Vũ Bình, trong nháy mắt biến thành người khác trên thớt thịt thịt.

Phạm vi lớn khí đông đánh trúng Đông Phương Vũ Bình sau khi, kia hoa cúc chạm tay trách rốt cuộc hiện ra một chút chân thân.

Hắc ám Sango chìm trong bóng tối, đột nhiên xuất hiện một cái to lớn con người to, sau đó, một cái có chút giống ngựa đầu sinh vật lồi kéo dài sinh nhật xuất hiện ở Đông Phương Vũ Bình trước mặt. Ở nơi này đáng vóc to Hải Yêu Mã phía sau, lại còn dài tám cái chạm tay!

Đông Phương Vũ Bình: Ngươi biến dị đi! Ngươi hần sao là Hải Mã a, làm sao có thể có chạm tay? Không cần là phối hợp hoạt hình phong cách đặc biệt tiến hóa ra chạm tay a!

Hải Yêu Mã trong mắt tràn đầy hài hước, hừ hừ, nhỏ nhắn, một cái tiểu lỗ đít nhỏ da thịt cạm bẫy, liền đem ngươi lấy được ta đại chiêu trong đến, ngươi còn muốn nhảy?

Lúc này, Đông Phương Vũ Bình đã không còn kịp suy tư nữa có thể hay không hù dọa chạy Hải Yêu Mã, không ra tay nữa, Lão Từ liền muốn treo!

Hải Yêu Mã chạm tay môn đã hướng động tác chậm chạp Đông Phương Vũ Bình đưa tới, Đông Phương Vũ Bình hoàn toàn có thể đoán được, nếu là bị

những thứ kia xúc tay nắm lấy, mình bị giới hạn thành Hồng Hải Nhi cái bộ dáng này, chẳng qua là nửa phút sự tình.

Đông Phương Vũ Bình cắn chặt răng, từ trong sách xưa xuất ra phóng đại đèn, nhắm ngay mình, mờ đèn!

Hải Yêu Mã chạm tay đã đến gần Đông Phương Vũ Bình, vừa to vừa dài chạm tay, sắp diễn ra nhân yêu đại hí!

Sau đó, ánh đèn chợt lóe, ở Hải Yêu Mã trong mắt Tiểu Tiểu nhân loại, trong nháy mắt trở nên tốt đẹp gấp mấy lần. Hải Yêu Mã nhất thời ngẩn người một chút, chuyện gì xảy ra? Đường như chính mình xúc tay không đủ dài, không cách nào hoàn toàn trôi hấn u!

Vẫn chưa xong. Đông Phương Vũ Bình thừa dịp chạm tay còn chưa bắt chính mình chớp mắt,

Tiếp tục phóng đại thân thể của mình!

Sau đó, một người cao đạt tới 20m người khổng lồ, chợt xuất hiện ở đáy biển. Đông Phương Vũ Bình cảm thấy mình sắp bốc lên ra mặt biển, tóc cũng sắp nổi lên mặt nước, ánh mặt trời phơi ở trên đỉnh đầu, âm áp, rất an tâm. Tiểu Tiểu phục chế phẩm Tị Thủy Châu đã hoàn toàn không cách nào là người khổng lồ Đông Phương Vũ Bình cung cấp Tị Thủy chức năng. Dù là Tị Thủy Châu cũng bị phóng đại đèn phóng đại, nhưng là nó năng lực lại không có thể đuổi kịp lúc phóng đại. Đông Phương Vũ Bình lúc này đã hoàn toàn ngâm (cưa) ở trong nước biển.

Đây là, Hải Yêu Mã sao chịu được so với Đại Sa Ngư dài mười mấy mét thân thể, ở Đông Phương Vũ Bình trước mặt hoàn toàn không đáng chú ý. Hải Yêu Mã có thể cảm giác được chính mình tu vi cảnh giới so với tên nhân loại này cao, nhưng là nó lại hoàn toàn không có cùng Đông Phương Vũ Bình đại chiến một trận ý chí chiến đấu, xoay người chạy.

Dù sao, Hải Yêu Mã là một loại nhất gan lười biếng sinh vật.

Nhưng mà, Đông Phương Vũ Bình cũng sẽ không cho nó chạy trốn cơ hội. Nếu là lần này đem nó thả chạy, muốn tìm lại được cái này bị kinh sợ Hải Yêu Mã sợ rằng sẽ rất khó khăn.

Đông Phương Vũ Bình trở tay chụp tới, vừa vặn bắt Hải Yêu Mã kia thật dài chạm tay, trực tiếp đem nó nắm được.

Ừ, người đừng nói, này Hải Yêu Mã chạm tay trơn mượt, không dễ bắt a.

Hải Yêu Mã quay đầu, hướng về phía Đông Phương Vũ Bình cánh tay liền phun ra một đại một dạng khí đông. Đông Phương Vũ Bình bên người nước biển lấy mắt trần có thể thấy tốc độ bắt đầu nhanh chóng đông băng.

Đông Phương Vũ Bình nhìn một chút này một dạng khí đông, phạm vi còn không nhỏ, suốt có chừng mười thước. Nếu là bị nó đông lại, Đông Phương Vũ Bình mặc dù bây giờ là trở nên thật lớn, vẫn sẽ không chịu nổi.

Kia Hải Yêu Mã phun ra một hợp này khí đông sau khi, cũng lộ ra uể oải không ít. Nhìn đáng đáp, nó là chạy thoát thân cũng là hợp lại.

Đông Phương Vũ Bình cười lạnh một tiếng, thu nhỏ lại đèn, bắt đầu sử dụng!

Chỉ thấy thu nhỏ lại đèn ánh đèn trực tiếp bắn trúng Hải Yêu Mã, trong nháy mắt liền đem Hải Yêu Mã nhỏ đi thập bội, chỉ còn lại chừng một thước thân thể cao lớn.

Hừ, tốc độ người nhanh, người có thể mau hơn tốc độ ánh sáng sao?

Mà Hải Yêu Mã bởi vì bị trong nháy mắt thu nhỏ lại, www.uukanshu.ne T hấn phun ra khí đông cũng sinh ra sai lệch. Hơn nữa Đông Phương Vũ Bình sải bước đi phía trước một bước, lập tức rời đi khí đông đông lạnh phạm vi.

Nhỏ đi Hải Yêu Mã còn tưởng rằng là Đông Phương Vũ Bình lại trở nên lớn đầu rồi, bị dọa sợ đến bên trái xoay bên phải sắp xếp, còn muốn chạy.

Đông Phương Vũ Bình dùng cánh tay bắt Hải Yêu Mã giơ ra mặt biển, sau đó, Đông Phương Vũ Bình cũng lớn bước đi trở về, đầu lộ ra mặt biển, cười nói: "Tiểu Hải ngựa, chúng ta phơi phơi nắng đi."

Mãnh liệt ánh mặt trời, phơi lâu dài cuộc sống ở lạnh giá trong nước biển Hải Yêu Mã rất không thích ứng. Nhưng mà, vẫn chưa tới Trúc Cơ Kỳ tu vi Hải Yêu Mã, lại cảm biến thân người khổng lồ Đông Phương Vũ Bình không có biện pháp chút nào.

Mất thấy người khổng lồ Đông Phương Vũ Bình từng bước một hướng bờ biển chạy đi, Hải Yêu Mã biết rõ mình phải chơi xong. Hải Yêu Mã thân thể bắt đầu trở nên chợt lóe chợt lóe, một cổ lãnh đạm màu xám bạc nhạt ánh sáng từ Hải Yêu Mã bên trong thân thể bắn ra.

Đông Phương Vũ Bình sững sờ, sau đó lại dùng thu nhỏ lại đèn đem Hải Yêu Mã thu nhỏ hơn nữa đến dài khoảng nửa mét.

Bất kể người này Tiểu Hải ngựa muốn làm cái trò gì, đem người thu nhỏ lại điểm, nhìn người còn có thể nhảy ra cái gì đột sổng!

Dài khoảng nửa mét Hải Yêu Mã trực tiếp bị Đông Phương mưa cầm trong bàn tay, Hải Yêu Mã lần nữa dọa ngất. Chẳng lẽ, người khổng lồ này lại trở nên lớn à nha? Tại sao, ta cảm giác mình không trốn thoát lòng bàn tay hấn đây? Lần này, Hải Yêu Mã ngay cả hợp lại đánh một trận tử chiến đồng quy vu tận quyết tâm đều không.

Biến thân người khổng lồ Đông Phương Vũ Bình, ba chân bốn cẳng, hướng Bến Thượng Hải. Sau đó, từ trong sách xưa móc ra một cái đặc biệt là Hải Yêu Mã chế định Lôi Điện lồng giam cạm bẫy, đem Hải Yêu Mã ném ở bên trong.

Mười mét lớn nhỏ to lớn lồng giam, bên trong chứa một cái dài nửa thước Hải Yêu Mã, lộ ra rất không hòa hài.

Đông Phương Vũ Bình dùng thu nhỏ lại đèn giải trừ chính mình người khổng lồ trạng thái, mỉm cười nhìn Hải Yêu Mã, nói: "Lúc này, chúng ta có thể thật tốt nói một chút chứ ?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 90: Chạm tay thịt nướng?

"Ta là Đại vương, ta là Đại vương, mọi người có thể nghe được sao?"

"Ta là Tiểu Tử, chuyện gì a, Đại vương?"

"Ta là Hoàng Phụng, người đòi ta rồi."

"Ta là Song Ngọc, Đại vương người gặp phải Hải Yêu sao? Nguy không nguy hiểm?"

"Ta là Triển Trác. Ta đang ở hướng người áp sát."

Đông Phương Vũ Bình cười hắc hắc, nói: "Ta là Đại vương. Mọi người đừng hoảng hốt, ta nói cho mọi người một cái tin tốt, ta bắt Hải Yêu Mã. Các người muốn tới đi thăm một chút không?"

"Cái gì ?"

"Người chắc chắn chứ?"

"Ta lập tức tới ngay!"

"Ta là Song Ngọc, người ở chỗ nào?"

Đông Phương Vũ Bình thở dài một tiếng, hay lại là Song Ngọc tuân theo quy củ. Ngoài ra ba người, cũng quên tự báo tên họ danh hiệu.

"Ta là Đại vương, ta đã lên bờ, bây giờ đang ở ngày nhị Hải Vịnh, xong."

Dứt lời, Đông Phương Vũ Bình liền lười lại quán bọn hắn nghĩ như thế nào. Hướng trên bờ cát nằm một cái, ưu tai du tai nhìn lên phong cảnh. Ngược lại sự tình cứ như vậy, bước kế tiếp làm sao bây giờ, chờ bọn hắn tới thương lượng lại.

Cũng không lâu lắm, Triển Trác cùng Tử Sương dẫn đầu chạy tới, sau đó là Song Ngọc cùng Hoàng Phụng.

Triển Trác đến vội hỏi: "Phụng huynh đệ, Hải Yêu Mã đây?"

Đông Phương Vũ Bình tiện tay chỉ chỉ lồng giam cạm bẫy, nói: "Trong lồng tre đâu rồi, tự nhìn."

Sau đó, Triển Trác liền hóa đá.

Sau đó đám đến mấy người cũng đi theo hóa đá, bọn họ cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Người theo chúng ta nói người bắt được Hải Yêu Mã, nhưng là, lồng tre này trong gia hỏa, rõ ràng cũng chỉ so với phổ thông Hải Mã đại không bao nhiêu! Nhiều nhất chính là nhiều hơn một ít quái dị chạm tay đi! Mặc dù cái này Hải Yêu Mã trên người rõ ràng có chút Yêu Khí, nhưng là như thế lãnh đạm, Đỉnh Thiên chẳng qua chỉ là một cái Luyện Khí Kỳ ba bốn tầng Hải Yêu, căn bản không phải chúng ta muốn tìm cái kia Hải Yêu Mã mà!

Triển Trác tăng hăng một cái, nói: "Phụng huynh đệ a, chúng ta muốn bắt Hải Yêu Mã, đáng vóc hắn lớn hơn so với cái này."

Đông Phương Vũ Bình thấy bọn họ cũng không tin, cười ha ha, đi tới cái lồng trước, móc ra phóng đại đèn, hướng về phía Hải Yêu Mã soi xuống. Sau

đó, một cái thân dài hơn mười thước dáng vóc to Hải Yêu Mã liền xuất hiện ở trước mặt mọi người, chẳng qua là Hải Yêu Mã tinh thần không dao động, giống như bị dày xéo mấy chục lần như thế.

Lúc này, tù lung không gian liền lộ ra tiểu, thiếu chút nữa không chứa nổi Hải Yêu Mã.

Hải Yêu Mã cảm giác mình thân thể khôi phục bình thường, nó cũng không dám hướng mọi người mắng nhiếc. Không có cách nào mới vừa rồi Đông Phương Vũ Bình cho nó lưu lại ấn tượng thật sự là quá sâu sắc.

Triển Trác cùng Song Ngọc nhìn trở về hình dáng ban đầu Hải Yêu Mã, trong lòng vô cùng khiếp sợ. Phương huynh đệ mặc dù coi như chỉ có luyện khí một tầng, nhưng là trên người hẳn nhất định là có pháp bảo lợi hại! Thực lực không thể khinh thường a.

Hoàng Phương cả kinh nói: "Người, người là làm sao làm được?!"

Từ Sương nhìn một chút Hải Yêu Mã, lại nhìn một chút Đông Phương Vũ Bình, thờ dài nói: "Được, lúc này chúng ta coi như là xong chuyện. Bước kế tiếp, làm sao bây giờ? Còn tìm bảo sao?"

Đông Phương Vũ Bình cười hi hi nhìn Hải Yêu Mã, nói: "Nếu không, chúng ta đem thập đại khốc hình dời ra ngoài, từ từ ở nơi này chỉ Hải Yêu Mã trên người thử một lần. Luôn có một cái thích hợp nó. Các người nói sao?"

Triển Trác thờ dài nói: "Cái này Hải Yêu Mã mặc dù tu vi không tệ. Nhưng là, nó vẫn không có thể đột phá đến Trúc Cơ Kỳ. Cho nên, chúng ta hẳn không cách nào cùng nó bình thường trao đổi."

Đông Phương Vũ Bình chưa từ bỏ ý định: "Có thể, đây là một cái biến dị Hải Yêu Mã, nói không chừng có thể nói chuyện đây!"

Đông Phương Vũ Bình nhớ tới Ngưu Bôn Bôn, nó cũng là một cái biến dị biến dị tuyệt trâu, nó suy nghĩ cũng rất sống động.

Song Ngọc nháy mắt mấy cái, nói: "Chuyện cho tới bây giờ, chúng ta chỉ có thử nhìn một chút."

Vừa dứt lời liền thấy Đông Phương Vũ Bình xuất ra một cây đuốc Vân đao, lời Hải Yêu Mã một cái chạm tay, hung tợn hét: "Tiểu tử, thành thật khai báo, ngươi đem bảo bối giấu đâu đó mà á! Ngươi nếu là dám không nói, chết rồi chết rồi địa! Lão Tử bây giờ liền đem ngươi chạm tay chặt xuống thịt nướng đồ nhắm!"

Mọi người không còn gì để nói.

Không phải là mỗi một con yêu thú biến dị đều là Ngưu Bôn Bôn. Hải Yêu Mã hiển nhiên không có Ngưu Bôn Bôn như vậy sống động năng lực suy nghĩ. Đối mặt Đông Phương Vũ Bình cầm đao đe dọa, Hải Yêu Mã bị dọa sợ đến run rẩy, nhưng không cách nào làm ra bất kỳ đáp lại nào.

Song Ngọc nói: "Coi là, chúng ta thả nó đi. Ngươi xem nó, nhất gan sợ phiền phức đáng về, chỉ sợ không phải chúng ta muốn tìm cái điều ăn thịt người Hải Yêu đi."

Đông Phương Vũ Bình quát lên: "Không được! Mới vừa rồi cái này Hải Yêu tập kích ta, ta muốn dùng hấn chạm tay tới đồ nhắm!"

Triển Trác mỉm cười nói: "Chuyện này đơn giản, chúng ta bỏ phiếu, là giết là thả, nhiều người nói coi là."

Mọi người gật đầu. Triển Trác hỏi "Đồng ý thả cái này Hải Yêu, nhắc tay!"

Năm người bên trong, trừ Đông Phương Vũ Bình, bốn người khác cũng nhắc tay!

Đông Phương Vũ Bình giận đến cầm lên Hòa Vân đao, hung hăng chặt xuống Hải Yêu Mã sáu cái chạm tay. Nếu không phải Song Ngọc ngăn cản, còn lại hai cái chạm tay cũng sẽ bị hấn chém đứt.

Nói tốt, bỏ phiếu quyết định chứ sao. Đông Phương Vũ Bình người đây là không phục từng mọi người ý kiến!

Song Ngọc ngăn Đông Phương Vũ Bình, Triển Trác làm phép, thu giam lồng cạm bẫy. Kia Hải Yêu Mã kinh nghi nhìn mọi người liếc mắt, ngay sau đó lôi kéo còn sót lại hai cái chạm tay cùng cái đuôi, hướng biển khơi bật đi.

Vừa vào nước biển, Hải Yêu Mã liền phát ra một trận vui sướng tiếng kêu. Mới vừa rồi ở trên bờ cát phơi lâu như vậy thái dương, nếu không là bởi vì mình Yêu Tộc thể chất, đã sớm bị phơi nắng chết. Cái đó đáng ghét nhân loại, lại còn chém đứt ta tân tân khổ khổ mọc ra chạm tay! Thủ này không báo, www. uukanshu. ne T Lão Tử thì không phải là Hải Mã nhất tộc!

Mặc dù chỉ còn lại hai cái chạm tay, Hải Yêu Mã vẫn nhịn đau khổ, hướng đáy biển nhanh chóng bơi đi.

Mọi người đang trên bờ biển chờ một lát. Song Ngọc móc ra một cái Ngọc Bàn, phía trên có khắc không ít Văn Văn cùng Phù Lục. Chính giữa mâm ngọc, một cái điểm đỏ chính đang lóe lên, hướng về phương xa chạy đi.

Đông Phương Vũ Bình thấy kia điểm đỏ cách khá xa, mới vừa hỏi đạo: "Mới vừa rồi ta diễn như thế nào đây? Có đủ hay không vậy? Thực quá thật đi!"

Từ Sương bình luận: "Ngôn ngữ biểu diễn tạm được. Chính là động tác quá khen, hơi có vẻ không chân thật."

Đông Phương Vũ Bình nỗ bấu môi, hỏi "Song Ngọc a, người chắt chắt người mua vật này có thể chính xác theo dõi Hải Yêu Mã? Chờ cùng ném, đến lúc đó, vừa không có thể giết chết Hải Yêu Mã, lại không tìm được bảo tàng, hai đầu rơi vào khoảng không a."

Song Ngọc cười nói: "Yên tâm đi. Ta đã ở đó Hải Yêu Mã trên người gieo xuống phù chú, truy lùng Ngọc Bàn cũng hút Hải Yêu Mã tinh huyết, chỉ cần nó vẫn còn ở chúng ta chung quanh một trăm dặm trong khoảng, nó liền chạy không thoát."

Triển Trác cũng cười nói: "Đúng vậy. Song Ngọc truy lùng Ngọc Bàn thì sẽ không bị lỗi. Bây giờ, chúng ta phải đối mặt vấn đề là, như thế nào không kinh động Hải Yêu Mã dưới tình huống, tốc độ cao truy lùng Hải Yêu Mã. Dù sao, Hải Yêu Mã thiên tính lười biếng nhất gan, lần này nó được nặng như vậy tôn trọng. Ta đoán nó không nhất định dám trực tiếp đem về ổ đường thương. Nói không chừng nó còn sẽ mang chúng ta vòng vo."

Sau đó, tất cả mọi người nhìn hướng Đông Phương Vũ Bình.

Đông Phương Vũ Bình ngẩn người một chút, hỏi "Các người đều nhìn ta xong rồi à?"

Song Ngọc mỉm cười nói: "Ta nói cho bọn hắn biết, người nắm giữ có thể ẩn thân bảo bối. Cho nên, Phương huynh đệ, tiếp đó, chúng ta đều phải dựa vào người. Nếu không, chúng ta mới vừa rồi làm hết thầy đều uổng phí."

Đông Phương Vũ Bình trầm nghĩ: Dựa vào, cũng biết sẽ bị các người tính kế.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Ẩn thân hải câu

Đông Phương Vũ Bình một bên thu hồi lòng giam cầm bấy, một bên đứng đứng nói: "Được a. Không thành vấn đề, lúc cần sau khi, ta sẽ ra sức. Được, chúng ta mau đuổi theo đi, đừng để cho kia Hải Yêu Mã chạy mất."

Mọi người đi tới bờ biển, Triển Trác từ trong túi đựng đồ xuất ra một cái bằng gỗ thuyền nhỏ, hướng hải lý ném một cái. Kia thuyền nhỏ dài ra theo gió, trong phút chốc biến thành một chiếc hơn mười mét dài xuống tam bản.

Mọi người cùng tiến lên thuyền, Đông Phương Vũ Bình hỏi "Chúng ta thế nào không theo bay trên trời đi qua, mau hơn a."

Song Ngọc cười giải thích: "Thứ nhất, lấy chúng ta bây giờ pháp lực, không cách nào ủng hộ chúng ta thời gian dài phi hành. Càng không cần phải nói người ngay cả ngự khí phi hành năng lực cũng không có. Thứ hai, chúng ta ngồi thuyền đi qua, giảm bớt kinh động Hải Yêu Mã có khả năng."

Đông Phương Vũ Bình không nói lời nào, miễn cho bị bọn họ khinh bỉ. Chỉ thấy Triển Trác xuất ra một khối linh thạch trung phẩm, khảm nạm ở xuống tam bản trung ương, ngay sau đó, xuống tam bản chạy, hướng phía trước đi tới.

Mọi người đuổi theo truy lùng ngọc bàn bên trên điểm đỏ hướng phía trước đuổi theo. Kia Hải Yêu Mã dường như bị Đông Phương Vũ Bình dọa sợ không nhẹ, lại trực lăng lăng hướng phía trước chạy trốn, một đường thẳng rất cuộc.

Hải Yêu Mã: Nhân loại kia quá biến hóa. Thái! Hừ chết bảo bảo, mau về nhà chữa thương, ăn cơm, ngủ một chút

Không lâu lắm, xuống tam bản dường như chạy chín khoảng mười dặm đáng vẻ, phát hiện, truy lùng trong mâm ngọc điểm đỏ dừng lại.

Mọi người hai mắt nhìn nhau một cái, chẳng lẽ kia Hải Yêu Mã ở ở nơi này?

Mọi người đang khoảng cách điểm đỏ cách xa năm, sáu dặm địa phương dừng lại. Lúc này, yêu cầu phái người xuống biển đi điều tra một phen.

Triển Trác nói: "Chúng ta trong mấy người, ta cùng Tiểu Tử tu vi cao nhất. Đáy biển xuống là tình huống gì, chúng ta vẫn chưa biết được. Không bằng, để cho ta đi xuống trước kiểm tra một phen, nếu như không uy hiếp, ta thông báo tiếp mọi người cùng nhau đi xuống. Như thế nào?"

Mọi người gật đầu. Triển Trác cười híp mắt nhìn hướng Đông Phương Vũ Bình, nói: "Là không quấy rầy Hải Yêu Mã, tại hạ yêu cầu mượn dùng Phương huynh đệ ẩn thân pháp khí dùng một chút. Không thành vấn đề chứ?"

Đông Phương Vũ Bình nhìn Triển Trác liếc mắt, trầm nghĩ: Đường nhiên là có vấn đề á! Ai biết người có phải hay không Lưu Bị mượn Kinh Châu, một mượn không trả đây.

Đông Phương Vũ Bình cười hi hi nói: "Cái này không dễ làm. Ta Pháp Khí, chỉ có ta mới có thể sử dụng. Các người cũng không cách nào mà dùng. Như vậy đi, ta và người đồng thời đi xuống."

Triển Trác khẽ cau mày, sau đó cười nói: "Cũng tốt. Chúng ta đi thôi. Các người mấy vị ở trên mặt biển cẩn thận chút, chờ chúng ta tin tức."

Đông Phương Vũ Bình và phát triển trác nhảy xuống nước, Tị Thủy Châu ngăn trở nước biển, một đường Tiềm Hành đến đáy biển.

Từ Song Ngọc Na nhi đem ra truy lũng Ngọc Bàn thả trong tay Triển Trác, Triển Trác đang ở kiểm tra phương vị. Đông Phương Vũ Bình hỏi "Không biết, chúng ta lúc nào ẩn thân tương đối thích hợp?"

Triển Trác suy nghĩ một chút, nói: "Trong sách ghi lại, Hải Yêu Mã lực cảm ứng so với bình thường Hải Yêu yếu. Đại khái có thể cảm ứng được chu vi khoảng ba dặm. Càng không cần phải nói nó còn bị thương. Nhưng là, nơi này là đáy biển, là nó bản, nó có không có năng lực đặc thù gì chúng ta cũng không biết, chúng ta vẫn cẩn thận nhiều chút, bây giờ liền ẩn thân đi."

Đông Phương Vũ Bình xuất ra áo tàng hình, đem chính mình và phát triển trác đồng thời bao lấy, hai người thân hình nhất thời che giấu ở trong nước biển.

Triển Trác cảm thấy rất mới mẻ, Đông Phương Vũ Bình lại cảm thấy có chút khó chịu. Cùng một người nam nhân đợi ở một món áo tàng hình phía dưới, suy nghĩ một chút cũng nhúc nhích. Mặc dù này nam dung mạo rất soái. Nhưng là, ta cũng không phải là con!

Hai người dưới đáy biển trong không tiếng động hướng Hải Yêu Mã phương hướng bơi đi. Nơi này cách xa bờ biển, đáy biển nước sâu đạt tới mấy chục thước. Có địa phương thậm chí đạt tới hơn trăm thước. Ánh mặt trời xuyên thấu qua mặt biển, soi đến dưới nước, lại khó mà soi đến đáy biển. Cho nên, đáy biển là đen kịt một màu.

Hai người lại không dám tùy tiện ném ra Hải Long châu, sợ quấy rối hù dọa chạy nó. Chỉ có thể thỉnh thoảng thao túng Hải Long châu chiếu sáng phụ cận sau khi, ngay sau đó sẽ thu hồi đến, lại cẩn thận từng li từng tí hướng phía trước lợi qua đi.

Đông Phương Vũ Bình trong lòng vô cùng Tư Niệm Lam béo. Nếu là có Lam béo ở, Đông Phương Vũ Bình là có thể từ Lam béo nơi đó mượn được một ít tương tự tàu lặn một loại đạo cụ,

Từ tàu lặn trong nhìn đại dương thế giới, dù sao cũng hơn tự mình ở hắc ám trong nước biển lặn thoải mái.

Đang lúc Đông Phương Vũ Bình trong lòng nghĩ linh tinh lắm, đột nhiên, phía trước đáy biển phát sinh rõ ràng biến hóa. Một cái sâu không lường được hẹp dài hải câu, ở Hải Long châu chiếu xuống, xuất hiện ở trước mặt hai người.

Mà vậy đại biểu Hải Yêu Mã điểm đỏ, giờ phút này đang núp ở kia sâu thăm hắc ám hải câu trong.

Hai người ngăn người một chút, lần này cũng không tốt lắm.

Đáy biển hải câu, bình thường cũng so với bình thường đáy biển phải sâu rất nhiều. Có hải câu, thậm chí sâu tới hơn mười ngàn thước.

Lấy Triển Trác đám người tu vi, đi sâu vào đáy biển hơn trăm thước, hẳn còn có thể miễn cưỡng chịu đựng. Nhưng là, nếu muốn lên vào sâu tới mấy ngàn thước thậm chí càng biến sâu trong rãnh, sợ rằng, vậy cường đại Thủy Áp có thể trực tiếp đem đông đê ép.

Không nghĩ tới, mắt thấy bảo tàng đang ở trước mắt, hai người lại bó tay toàn tập.

Đông Phương Vũ Bình và phát triển trác hai mắt nhìn nhau một cái, hai dè dặt trở về rong ruổi.

Trở lại xuống tam bản bên trên, Triển Trác đem đáy biển thấy tình huống cho mọi người nhất giảng, tất cả mọi người yên lặng. Chẳng lẽ liền từ bỏ như vậy à nha? Đừng nói bảo tàng, ngay cả Hàng Yêu Trừ Ma nhiệm vụ cũng chưa xong đây. [www. uukanshu. ne T](http://www.uukanshu.net)

Kia Hải Yêu Mã được lần này tổn thương nặng nề, nhất định sẽ ẩn núp một đoạn thời gian mới đi ra ngoài lang thang. Nhưng là, nó đối với nhân loại hận ý khẳng định so với lúc trước cao hơn. Đến lúc đó, bị thương tổn nhưng không có năng lực phản kháng Ngư Dân trầm họ.

Song Ngọc suy nghĩ một chút, nói: "Thật ra thì, kia Hải Yêu Mã tu vi cũng không có cao hơn chúng ta bao nhiêu. Hướng chi nó còn bị thương. Cho dù nơi này là nó bản, nhưng là, ta cảm thấy, nó cũng không khả năng ẩn thân ở hải câu sâu bên trong rất sâu địa phương. Bởi vì nó tu vi và thân thể tổ chất cũng không khả năng chịu đựng được hải câu sâu bên trong Thủy Áp."

Triển Trác ánh mắt sáng lên, nói: "Sự muội ý là, kia Hải Yêu Mã chẳng qua là ẩn thân ở hải câu cận nơi, hơn nữa còn là chúng ta cũng có thể lặn xuống địa phương?"

Đông Phương Vũ Bình nói: "Vạn nhất, kia Hải Yêu Mã trên người cũng có nào đó bảo vật, có thể không sợ hải Thủy Áp, lên vào hải câu phần đáy đây?"

Hoàng Phượng hưng hăng nói: "Bất kể như thế nào, chúng ta dù sao phải thử một lần, quyết không thể tay không mà quay về."

Đông Phương Vũ Bình nhìn về phía Từ Sương, hỏi "Tiểu Từ, người thấy thế nào?"

Từ Sương cười mở miệng một tiếng, nói: "Nhìn cái gì vậy, làm nó!"

Bởi vì Hải Yêu Mã đã bị Đông Phương Vũ Bình trọng thương, những thứ kia mỗi như cùng lòng giam cầm bấy chỗ ích lợi gì không lớn. Mọi người quyết định, đồng thời xuống nước, thừa dịp Hải Yêu Mã đang ở đường thương, đánh bất ngờ đi qua.

Nếu như chuyện không thể làm, mọi người ngay tại tạm thời truyền âm trong ngọc giản hô đầu hàng, đến lúc đó, mọi người cùng nhau nổi lên mặt nước, ngự khí phi hành rồi đi.

Quyết định chủ ý, mọi người ngồi xuống tam bản, trước nhanh chóng đi tới hải câu phía trên, sau đó đồng thời xuống nước, chống lên Tị Thủy Châu, hộp điều khiển từ xa Hải Long châu chiếu sáng, hướng hải câu phương hướng, cấp tốc tiến lên.

Không biết sao, Đông Phương Vũ Bình cảm thấy ở đó thâm màu đen đặc hải câu trong, phảng phất có một đôi to lớn mắt to, chính đang nhìn mình chăm chăm, nồng đậm sát ý, lạnh lẽ lan tràn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Yêu Vương Tinh Thạch mảnh vụn

Nước biển càng ngày càng lạnh, hải câu càng ngày càng gần, truy lung ngọc bàn bên trên điểm đỏ lóe lên được (phải) càng ngày càng nhanh. Không lâu lắm, mọi người sẽ đến hải câu phụ cận, phát hiện, kia Hải Yêu Mã chỗ ẩn thân phương, là hải câu bên bờ một lùm chết đi đã không biết bao nhiêu năm Sango chùm.

Ở đó Sango chùm sâu bên trong, có một cái đen nhánh hang động, truy lung Ngọc Bàn biểu hiện, kia Hải Yêu Mã liền núp ở bên trong.

Tất cả mọi người thở phào một cái, Hải Yêu Mã không phải là ẩn thân ở hải câu sâu bên trong liền có thể.

Hang động sâu bên trong, Hải Yêu Mã giờ phút này đang dùng chạm tay cuốn một khối lấp lánh bảo thạch Mãnh liễm. Kỳ Dị là, Hải Yêu Mã mỗi liễm một lần, nó thương thế liền có thể mấy phần, quả nhiên có bảo vật a.

Bỗng nhiên, Hải Yêu Mã cảm thấy mình cửa hang có động tĩnh, quay đầu nhìn lên, phát hiện mới vừa rồi ở trên bờ ngược đãi chính mình đám nhân loại kia lại đuổi giết được nó trong hang động tới.

Hải Yêu Mã giận dữ, các ngươi những người này, thế nào bá đạo như vậy! Bảo bảo ta đều xa xa trốn cách các ngươi, các ngươi còn phải đuổi tận giết tuyệt hay sao?

Bảo bảo bây giờ liền cho các ngươi biết biết, ai mới là vùng biển này chân chính chủ nhân!

Nhưng là, làm Hải Yêu Mã thấy Đông Phương Vũ Bình thời điểm, thật vất vả gò lên ý chí chiến đấu lại trong nháy mắt biến mất.

Nhân loại kia quá kinh khủng, bảo bảo sợ!

Hải Yêu Mã lý trí chiến thắng tức giận, xoay người chạy, cùng lắm, khác tìm một chỗ, làm lại từ đầu.

Nhưng mà, Hải Yêu Mã còn chưa kịp chạy trốn, nó liền phát hiện mình đã bị bao vây.

Hải Yêu Mã tức giận gào thét một tiếng, cả người trên dưới phát ra Ngân Quang, liền phải liều mạng.

Trừ Đông Phương Vũ Bình, những người khác động thủ. Chỉ thấy từng trận Đào Cương kiếm khí Loạn Vũ. Chỉ chốc lát sau, Hải Yêu Mã liền bị mọi người lực tổng hợp tập hỏa giết chết.

Không phải là Hải Yêu Mã yếu, mà là bởi vì nó bị Đông Phương Vũ Bình chặt đứt sáu cái chạm tay, thực lực đại giảm. Hơn nữa Đông Phương Vũ Bình hào vô nhân tính mở mở bộ ngực trong ví tiền, cho mọi người mua cường lực Pháp Khí trang bị, lực công kích bên trên tăng gấp đôi trở lên. Cho nên, Hải Yêu Mã chính diện cứng rắn mới vừa Triền Trắc bọn bốn người, không có phản kháng chút nào.

Chúng dè dặt đi về phía Hải Yêu Mã sào huyết phần đáy, nơi đó, trừ một nhóm đủ loại Hải Tộc xương cùng vài người đầu lâu trở ra, còn lại cũng chỉ có mấy chục khối thủy tinh cùng khối kia Kỳ Dị bảo thạch.

Cẩn thận từng li từng tí loại bỏ trong hang động khả năng tồn tại cam bấy sau khi, mọi người cùng đi đến chiến lợi phẩm trước mặt.

Phổ thông thủy tinh trừ đẹp mắt trở ra, đối với (đúng) các tu sĩ chỗ dùng không lớn. Ở thế giới người phàm trong đại khái có thể bán ra một cái giá tiền cao.

Hải Yêu Mã thi thể, có thể giải phẫu ra một ít Luyện Đan tài liệu luyện khí. Dù sao đây là một cái đến gần Trúc Cơ Kỳ Hải Yêu.

Trừ những thứ này ra, mọi người chú ý trọng điểm, chính là khối kia Kỳ Dịch có thể khôi phục Hải Yêu Mã thương thể bảo thạch.

Nhưng mà, tất cả mọi người chưa từng thấy qua loại này bảo thạch, không biết là vật gì.

Hoàng Phượng cùng Song Ngọc đi thu thập Hải Yêu Mã thi thể, Đông Phương Vũ Bình lại tràn đầy phấn khởi thu những thứ kia thủy tinh bỏ vào Cổ Thư đồ lật vật trong.

Triển Trác dùng pháp lực cẩn thận từng li từng tí nhiếp khôi khối kia bảo thạch, tử quan sát kỹ một phen sau khi, hưng phấn nói: "Ta nghĩ, chúng ta khả năng thật phát tài."

Từ Sương hỏi "Đồ chơi này, ngươi biết?"

Triển Trác đem bảo thạch dùng Phù Lục gói kỹ lưỡng, bỏ vào trong túi đựng đồ, sau đó nói với mọi người: "Nếu như ta đoán không sai, đây cũng là một khối Yêu Vương Tinh Thạch. Bất quá không phải là hoàn chỉnh Yêu Vương Tinh Thạch, cái này hẳn chỉ là một khối mảnh vụn."

Song Ngọc ánh mắt sáng lên, vui vẻ nói: "Thật là Yêu Vương Tinh Thạch mảnh vụn?"

Triển Trác gật đầu nói: "Ta có tám phần mười nắm chắc!"

Đông Phương Vũ Bình biết rõ mình nếu là đặt câu hỏi sẽ có vẻ rất không biết gì, nhưng hắn vẫn là không nhịn được hỏi "Yêu Vương Tinh Thạch là cái gì?"

Triển Trác giới thiệu: "Yêu Vương Tinh Thạch, là những Thọ Nguyên đó hao hết không cách nào đột phá Yêu Vương sau khi chết, trải qua thiên địa tạo hóa, diễn biến mà thành một loại yêu thạch. Có thể dùng với luyện chế thuốc cao cấp hoặc là Pháp Khí, tương đối tay súng."

Đông Phương Vũ Bình cười nói: "Ngươi liền trực tiếp nói cho ta biết,

Tảng đá kia trị giá bao nhiêu linh thạch?"

Song Ngọc mỉm cười nói: "Loại này Yêu Vương Tinh Thạch phi thường thưa thớt. Ít nhất ở nhân loại chúng ta tu sĩ trong thế giới rất hiếm thấy. Lần gần đây nhất nghe nói Yêu Vương Tinh Thạch tin tức, hay là ở năm trăm dặm bên ngoài lò ngôi sao Phương Thị buổi đầu giá bên trên. Nghe nói, giá tiền là dùng linh thạch thượng phẩm tới tính toán. Thật giống như đầu giá ba trăm hay lại là năm trăm linh thạch thượng phẩm đây!"

Chúng người vui mừng, nếu thật là có thể bán ra ba năm trăm linh thạch thượng phẩm, chuyến này liền không uổng lần đi này, quả nhiên là muốn phát tài a!

Hàng Yêu Trừ Ma nhiệm vụ hoàn thành, bảo vật cũng bắt vào tay. Mọi người đang Hải Yêu Mã trong hang động vơ vét một phen, không có phát hiện nữa bất kỳ có giá trị đồ vật. Ngay sau đó cùng rời đi hang động, hướng mặt biển phù đi.

Rất nhanh, mọi người trở lại trên mặt biển, Triển Trác cho gọi ra xuồng tam bản, mọi người hướng bên bờ đi tới.

Đông Phương Vũ Bình nghi ngờ nhìn một chút đáy biển hải câu phương hướng, từ đầu tới cuối hẳn từ đầu đến cuối cảm thấy có một đôi mắt ở nhìn bọn hắn chăm chăm nhìn. Nhưng là, Đông Phương Vũ Bình bọn họ đều phải rồi, lại không có tạo đến bất kỳ công kích nào cùng ngăn trở, cái này làm cho Đông Phương Vũ Bình bách tư bất đắc kỳ giải.

Chẳng lẽ là mình quá nghi thần nghi quỷ?

Cũng không lâu lắm, mọi người trở lại ngày nhị Hải Vịnh. Bây giờ đã sắp đến chạng vạng tối, sắc trời dần dần ảm đạm. Mọi người quyết định, cùng đi ngày nhị trấn nghỉ ngơi một đêm, thuận tiện hướng nơi đó dân trấn phơi bày một ít Hải Yêu Mã thi thể, nói cho bọn hắn biết, Hải Yêu đã trừ, có thể an tâm đánh cá.

Lên bờ, Triển Trác thu xuồng tam bản, bởi vì ban đầu đi ra ngoài tìm tìm Hải Yêu Mã lúc, là hành động thuận lợi, tất cả mọi người đem mình làm tọa kỵ nhờ nuôi ở trên trời nhị trấn trong khách sạn. Cho nên, mọi người chỉ có thể hắt ra hai chân, www.uukanshu.net hướng ngày nhị trấn chạy đi.

Sa sa sa...

Mọi người bay nhanh bước chân giẫm ở trên bờ cát, phát ra từng trận vui thích thanh âm.

Vậy đại khái chính là đắc thắng lúc trở về tuyệt vời cảm thụ đi.

Bay qua ngày nhị Hải Vịnh, vượt qua một đạo triền núi, ngày nhị trấn đang ở trước mắt.

Bỗng nhiên, chạy ở cuối cùng căn ở phía sau Từ Surong bên người, nổ ra một ánh lửa!

Mọi người vội vàng dừng lại, còn chưa kịp làm ra phản ứng, chạy trước tiên mở đường Triển Trác cũng bị công kích, ba đạo kiếm khí đánh trúng Triển Trác vị trí chỗ ở, trên đất nhất thời bốc lên một mảng lớn khói mù!

Trong phút chốc, trong đội ngũ tu vi cao nhất hai người tu sĩ, đều bị đánh lén. Có người ám toán chúng ta! Chúng ta bị mai phục!

Song Ngọc song chưởng chụp liên tục, đánh ra lưỡng đạo gió lớn, đem bụi mù thổi tan.

Phía sau Từ Surong bị một đạo Hỏa Cầu thuật đánh lén, cũng còn khá nòng phản ứng bén nhạy, chẳng qua là bả vai bị đốt đen, không có gì đáng ngại.

Trước mặt Triển Trác liền phiến toái, nằm trên đất không nhúc nhích, máu tươi chảy đầy đất.

Từ Surong cùng Song Ngọc nhanh chóng đem Đông Phương Vũ Bình vây vào giữa cẩn thận đề phòng, Hoàng Phượng nhưng là quát to một tiếng, đánh về phía Triển Trác.

Từ Surong giận dữ hét: "Là ai ám toán chúng ta! Có bản lãnh đi ra đánh một trận! Lén lén lút lút coi là hảo hán gì!"

Hoàng Phượng gắng sức ôm lấy Triển Trác, phi thân trở lại trong đám người đang lúc, cặp mắt chảy nước mắt, từ trong túi đựng đồ xuất ra thuốc chữa thương, không ngừng cho Triển Trác Uy đi xuống.

Đông Phương Vũ Bình nhìn một chút Triển Trác, tiểu tử này lần này bị thương nặng, nửa cái cánh tay cũng bị chém đứt.

Vốn là, Đông Phương Vũ Bình đối với (đứng) Triển Trác còn có một tia đồ kỵ cùng bất mãn, nhưng là bây giờ, Đông Phương Vũ Bình cảm thấy, người này cũng không tính là cái gì người xấu, trung quy trung củ, vẫn tính là biểu hiện rất tốt đẹp đồng đội.

Bây giờ, có người đánh lén sát thương đồng đội mình, cái này làm cho Đông Phương Vũ Bình bắt đầu cảm thấy tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: Bị suy yếu đạo cụ

Có lẽ là Từ Surong rộng giận được đáp lại, có lẽ là đối phương phát hiện Đông Phương Vũ Bình bên này chủ yếu sức chiến đấu đều đã mang thương, không có quá lớn nguy hiểm. Mai phục Đông Phương Vũ Bình đội ngũ người, xuất hiện.

Từ Surong đối mặt phía sau, một khối nham thạch to lớn phía trên xuất hiện một người đàn bà, người mặc đồ trắng, cầm trong tay một cây pháp trượng, pháp trượng chớp đỉnh chính thiêu đốt lửa cháy hùng hực.

Song Ngọc đối mặt phía trước, ven đường trong rừng cây nhỏ xuất hiện ba cái nam tu sĩ, bọn họ mặc thống nhất quần áo màu đen, tay cầm trường kiếm. Hơn nữa, Đông Phương Vũ Bình phát hiện, bọn họ trường kiếm bộ dáng rất kỳ lạ, cùng một loại chế thức Pháp Kiếm không giống nhau. Thân kiếm nhỏ dài mà mang theo cong, giống như cần (cái) to lớn dài xương cá.

Song Ngọc sắc mặt trở nên tái nhợt, tự lẩm bẩm: "Bọn họ đều có luyện khí 8 tầng trở lên tu vi!"

Từ Surong cũng trầm giọng nói: "Ta bên này cái này, là luyện khí chín tầng Đại Viên Mãn!"

Quần áo trắng Nữ Tu lạnh lùng nói: "Mấy người các ngươi, muốn sống lời nói, liền đem trên người bọn họ Túi Trữ Vật cũng giao ra. Ta có thể tha các ngươi từ ta bên này rồi đi. Phải biết, đứng ở các ngươi trước mặt mấy vị kia, nhưng là giết người không chớp mắt Ma Tu."

Đông Phương Vũ Bình hừ lạnh nói: "Tu vi so với chúng ta cũng cao, muốn thứ gì, không biết mình đi tìm bảo sao? Hết lần này tới lần khác thích cướp bóc người khác!"

Từ Surong quát lên: "Nói nhảm gì đó a! Có bản lãnh tới đánh a!"

Từ Surong xuất ra nòng mới Tề Luyện không lâu thượng phẩm pháp khí Bàn Long tác, hướng về phía cô gái quần áo trắng liền đi giết.

Mà Song Ngọc trước mặt ba cái gọi là Ma Tu, nhưng là lạnh lùng từ từ đi, hướng Song Ngọc bên này từ từ ép tới.

Phía sau Từ Sương hai người bọn họ trước đánh. Quần áo trắng Nữ Tu cách dùng Trượng hướng Từ Sương bắn nhanh ra từng chuỗi hỏa cầu, mỗi một hỏa cầu cũng nóng bỏng vô cùng, dính liền bạo nổ.

Từ Sương giống như là tức giận, không quan tâm chút nào mình và đối phương chênh lệch cảnh giới, tránh trái tránh phải hướng phía trước phóng tới. Từ Sương trong tay Bàn Long tác có tài không chế, không biết là bởi vì nàng chưa Tế Luyện thuần thực vẫn có dùng đánh coi là.

Đồng Phương Vũ Bình nhìn sắc mặt trắng bệch Triển Trác, trong lòng thờ dài nói: Người nói người cũng là một cái luyện khí 8 tầng cao thủ, làm sao lại không cẩn thận như vậy, thoáng cái liền người ta tập hỏa đánh cho tàn phế đây. Ai. Người đầu gì cũng là người tu sĩ, đi ra khỏi nhà ngay cả một loại phòng thủ Pháp Khí cũng không có sao?

Coi là, hay là để ta đi! Hừ, tu vi đến gần Trúc Cơ Kỳ Hải Yêu Mã đều bị biến thân người không lồ Đồng Phương Vũ Bình nói ra chơi đùa, mấy người các người, ở Lão Từ trước mặt còn chưa đủ nhìn!

Chính là không biết phóng đại đèn năng lượng còn lại bao nhiêu. Thật may, Đồng Phương Vũ Bình trên người mang theo ba cái phóng đại đèn, một cái không đủ, dùng hai cái.

Phía trước ba cái Hắc Y Ma Tu hay lại là không nhanh không chậm từ từ đến gần, Đồng Phương Vũ Bình đang muốn phóng đại chính mình sát người vật lộn một trận lúc, trọng thương hôn mê Triển Trác ở Hoàng Phượng trị liệu xong bỗng nhiên tỉnh lại. Hắn nhanh chóng quan sát một chút chung quanh chiến trường, sau đó phun ra một ngụm máu tươi, vội vàng nói: "Phương huynh đệ! Đừng hoảng hốt! Đối phương còn có cao thủ!"

Đồng Phương Vũ Bình cùng Song Ngọc cũng sửng sốt, còn có?

Triển Trác đẩy ra Hoàng Phượng lấy tới đan dược, dồn dập nói: "Công kích chúng ta trong, ít nhất còn có một cái Trúc Cơ Kỳ trở lên tu sĩ! Bằng không, bọn họ không thể nào thoáng cái liền đánh xuyên ta Huyền Chân lá chắn, chặt đứt trong tay ta."

Song Ngọc cùng Hoàng Phượng ngậy người, cái gì, Trúc Cơ Kỳ trở lên cao thủ? !

Đồng Phương Vũ Bình lại là đang suy nghĩ: Cái quái gì? Huyền Chân lá chắn? Lại nói, ta tại sao không thấy người phản kháng đây? Chẳng lẽ nói, ở người bị đánh trúng trong nháy mắt, những thứ kia khỏi mù ngăn trở người phản kích động tác?

Triển Trác đưa tay từ trong quần áo móc ra một cái kim sắc tấm chắn nhỏ, cái đó tấm chắn nhỏ đã bị chém thành mảnh vụn. Triển Trác nói: "Đây là ta phòng ngự Pháp Khí, Huyền Chân lá chắn. Nó có thể kích hoạt Hộ Thuần, ngăn trở Trúc Cơ Kỳ tu sĩ Toàn Lực Nhất Kích. Nhưng là, mới vừa mới ra tay với ta đánh lên, ta còn chưa kịp kích hoạt nó, nó uy năng không có phát huy được. Dù vậy, nếu muốn chém vỡ ta Huyền Chân lá chắn, chỉ dựa vào trước mặt ba người là không làm được. Cho nên, đối phương nhất định còn có cao thủ, hơn nữa còn là Trúc Cơ Kỳ trở lên cao thủ giấu ở phụ cận,

Các người phải cẩn thận."

Đồng Phương Vũ Bình trợn mắt hốc mồm nhìn Triển Trác: Đại ca, người vừa mới bị thương nặng, một hơi thở nói nhiều lời như vậy, chịu đựng được sao?

Bất quá, Triển Trác lời nói, để cho Đồng Phương Vũ Bình lâm vào suy nghĩ. Nếu là địch nhân chỉ có ba người kia luyện khí 8 tầng Hắc Y gia hỏa, Đồng Phương Vũ Bình hoàn toàn có thể dùng phóng đại đèn phóng đại thân thể của mình, dùng man lực dạy dạy bọn họ làm người như thế nào.

Nhưng là, đối diện nếu là còn ẩn tàng một cái Trúc Cơ Kỳ trở lên tu sĩ, Đồng Phương Vũ Bình liền không cách nào dựa vào nhục thân man lực chiến thắng bọn họ.

Bởi vì, Trúc Cơ Kỳ trở lên tu sĩ nắm giữ pháp thuật, man lực không nhất định có thể có hiệu quả.

Hơn nữa, biến thân người không lồ sau khi, Đồng Phương Vũ Bình liền không cách nào sử dụng bất kỳ Pháp Khí. Bất kể là Hỏa Vân đao hay lại là Thanh Linh kiếm, phóng đại đèn chỉ có thể phóng đại bọn họ bề ngoài, lại không có thể đem bọn họ năng lực cũng đi theo phóng đại, hình như là phóng đại đèn năng lượng không đủ. Trước dưới đây biến thân người không lồ thời điểm, Tị Thủy Châu bề ngoài trở nên lớn nhưng không cách nào sinh ra cũng khá lớn bong bóng trợ giúp Đồng Phương Vũ Bình Tị Thủy, chính là nguyên nhân này.

Đồng Phương Vũ Bình cảm thấy, Lam béo đạo cụ, ở trên cái thế giới này dường như bị gọt yếu rất nhiều! Phải biết, trên địa cầu, Lam béo kịch trường bán trong chuyện xưa, phóng đại đèn năng lực nhưng là ngay cả nhân tạo thái dương cũng có thể áp chế! Mà ở cái thế giới này, www.uukanshu.ne T từ Đồng Phương Vũ Bình bắt đầu tự chế đan dược và Pháp Khí sau khi, hắn liền phát hiện, phóng đại đèn năng lượng không cách nào để cho chính mình tùy tâm cho nên phóng đại đủ loại Tu Tiên tài nguyên!

Man lực không cách nào nhất cử chiến thắng Trúc Cơ Kỳ tu sĩ, Pháp Khí lại không thể tùy ý phóng đại sau sử dụng bình thường, Đồng Phương Vũ Bình cảm giác mình lâm vào trước đó chưa từng có trong nguy cơ.

Làm sao bây giờ?

Đồng Phương Vũ Bình cùng Song Ngọc nhìn đối diện ba cái Hắc Y Ma Tu, bọn họ vẫn đi thông thả phương bộ, từ từ vượt trên tới. Kia Ân núp trong bóng tối Trúc Cơ Kỳ tu sĩ, vẫn không thấy tăm hơi.

Đối phương cái đó Trúc Cơ Kỳ cao thủ, thật là không có liêm sỉ a! Đối phó một đám Luyện Khí Kỳ tu sĩ, chẳng những dùng mai phục kẻ sách, hơn nữa, vẫn còn núp trong bóng tối, thật là cái cẩn thận tới cực điểm người.

Phía sau Từ Sương cùng quần áo trắng Nữ Tu đã chiến đấu đến một nơi. Quần áo trắng Nữ Tu bắn liên tục hỏa cầu, bị tức giận Từ Sương toàn bộ tránh thoát. Từ Sương vọt tới quần áo trắng Nữ Tu trước mặt, Bàn Long tác chột vung lên, một cái hình rồng nước mang, hướng quần áo trắng Nữ Tu đẩy đưa đi vòng qua.

Đồng Phương Vũ Bình ngây ngô một chút: Từ Sương, ngươi không phải nói ngươi là Mộc Hệ linh căn sao? Thế nào ngươi sử dụng Bàn Long tác phát ra là Thủy Hệ công kích đây?

Quần áo trắng Nữ Tu điểm mũi chân một cái, người bay đến giữa không trung, cầm trong tay trên pháp trượng xuống điên đảo, Từ Sương mới phát hiện, quần áo trắng Nữ Tu pháp trượng phân đáy, lại quanh quần là tầng tầng Thủy Khí!

Này là một cây nước lửa cùng tồn tại pháp trượng! Làm sao có thể? !

Quần áo trắng Nữ Tu động tác rất nhanh, pháp trượng phân đáy Thủy Khí bỗng nhiên ngưng kết thành một viên bảo thạch trạng giọt nước, quần áo trắng Nữ Tu quát lên: "Cự lăng thuật!"

Chỉ thấy quần áo trắng Nữ Tu dưới chân đột ngột xuất hiện nhất đại phiến hải lăng, cao đến mười mét, rộng chừng vài trăm thước! Nhất Trọng sóng lớn tiếp lấy Nhất Trọng sóng lớn, tựa hồ Vĩnh Vô Chi Cảnh như vậy hướng Từ Sương đập tới!

Từ xa nhìn lại, thật hình như là bờ biển dâng lên sóng lớn! Làm người ta kinh hồn bạt vía.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Bị chém thành 2 nửa

Từ Sương kinh hãi, la lên: "Ngươi không phải là Hòa Hệ tu sĩ sao?"

Lời còn chưa dứt, sóng lớn đã vọt tới trước mặt nàng. Sóng lớn tốc độ cùng chiều rộng, là Từ Sương không cách nào trốn tránh. Bất đắc dĩ, Từ Sương chỉ đành phải chỉ huy Bàn Long tác phun ra một cái dáng vốc to thủy long, ngăn trở sóng lớn.

Nhưng mà, Từ Sương Tế Luyện Bàn Long tác thời gian ngắn ngủi, hơn nữa nàng và quần áo trắng Nữ Tu giữa tu vi chênh lệch, sóng lớn vẫn không ngừng đánh vào tiền lên, đem Từ Sương thủy long đụng phát ra trận trận kêu gào.

Từ Sương không ngừng quay ngược lại lăn lộn, quần áo trắng Nữ Tu từng bước ép sát, không nhường chút nào.

Đồng Phương Vũ Bình cùng Song Ngọc hai mắt nhìn nhau một cái, làm sao bây giờ? Từ Sương sắp không nhịn được!

Hoàng Phượng vẫn còn ở chảy nước mắt là Triển Trác chữa thương, mà Triển Trác đang nói xong một đồng lớn lời nói sau khi, cũng xếp bằng ngồi dưới đất ngồi tĩnh tọa chữa thương. Cảnh mình người, có thể bên trên trận chiến đấu, dường như cũng chỉ còn lại có Đồng Phương Vũ Bình cùng Song Ngọc.

Đồng Phương Vũ Bình liếc mắt nhìn Từ Sương, thấy nàng đã miễn cưỡng ngăn trở quần áo trắng Nữ Tu công kích. Hắn quay đầu nhìn một chút trước mặt mình ba cái Ma Tu, nói với Song Ngọc: "Song Ngọc, ngươi bảo vệ tốt bọn họ. Nhìn đáng đáp, Lão Từ không ra tay không được!"

Song Ngọc biết rõ mình xông lên cũng không phải ba người kia luyện khí 8 tầng Ma Tu đối thủ, càng không cần phải nói còn có một cái núp trong bóng tối Trúc Cơ Kỳ cao thủ. Nàng bây giờ duy nhất hy vọng chính là lấy lực một người bắt sống Hải Yêu Mã Đồng Phương Vũ Bình có thể xuất ra nghịch thiên pháp bảo, nhất cử thay đổi chiến cuộc. Nếu không, chúng ta những người này sẽ chết định.

Không người tin tưởng kia quần áo trắng Nữ Tu nói có thể bỏ qua cho chúng ta lời nói, mật dám ra đây cướp bóc tu sĩ, có ai sẽ không giết người diệt khẩu? Chẳng lẽ, đem bị cướp tu sĩ trả về, lại dẫn tới một đám cao thủ đuổi giết chính mình sao? Không có ai sẽ như vậy ngu xuẩn.

Thông thường biện pháp không giải quyết được các ngươi, vậy chỉ dùng phi thường quy. Đối diện ba cái Hắc Y Ma Tu chậm rãi động tác, ngược lại chuẩn bị cho Đồng Phương Vũ Bình cơ hội.

Đồng Phương Vũ Bình từ trong sách xưa xuất ra hai thanh Thanh Linh Ma Kiếm. Đây là ở Thiên Cơ Hạp Cốc trong hạp được thời điểm, Đồng Phương Vũ Bình nghe Đào Hoa Yêu Cơ nói qua, Thanh Linh Ma Kiếm có thể phát ra ba lần tương đương với Luyện Khí Kỳ cảnh giới đại viên mãn kiếm khí công kích! Hơn nữa, từ Đào Hoa Yêu Cơ đem mấy người bọn hắn Yêu Vương dùng Thanh Linh Ma Kiếm tự bạo phương thức đánh bại tổ tây trong sau khi, Đồng Phương Vũ Bình cũng lần nữa sao chép một trăm chuỗi Thanh Linh Ma Kiếm dự bị. Chỉ tiếc, ở đó đoạn hạp được trong thời gian, Đồng

Phương Vũ Bình phần lớn thời gian cũng thuộc về trạng thái hôn mê, sao chép Thanh Linh Ma Kiếm cũng không nhiều.

Đồng Phương Vũ Bình đưa cho Song Ngọc một thanh Thanh Linh Ma Kiếm, nói: "Đây là một thanh Ma Kiếm, có thể phát ra Luyện Khí Kỳ cảnh giới đại viên mãn kiếm khí công kích, nhưng là chỉ có thể sử dụng ba lần. Bọn họ nếu là xông lại, người sẽ dùng nó đối với (đúng) trả bọn họ."

Song Ngọc thờ dài nói: "Phương huynh, người nói lớn tiếng như vậy, đối diện đều nghe thấy người nói chuyện."

Đồng Phương Vũ Bình mới sẽ không nói cho nàng, chính mình còn chưa từng học được Truyện Âm Thuật.

Đồng Phương Vũ Bình cười nói: "Ta chính là muốn để cho bọn họ nghe, để cho bọn họ sinh ra lòng kiêng kỵ. Được, tiếp đó, xem ta biểu diễn!"

Không đợi Song Ngọc trả lời, Đồng Phương Vũ Bình chuyển hướng ba người kia Hắc Y Ma Tu, lớn tiếng nói: "Ta xem các người đều là sử dụng Kiếm khí tu sĩ, ta có đôi lời, không biết có nên nói hay không."

Ba cái Hắc Y Ma Tu không trả lời, tiếp tục tiến lên.

Đồng Phương Vũ Bình cười lạnh nói: "Mấy người các người, học cái gì không được, càng muốn học kiếm. Học kiếm cũng liền thôi, trên đời có nhiều như vậy loại kiếm pháp các người không học, các người càng muốn học xuống kiếm!"

Đồng Phương Vũ Bình nắm Thanh Linh Ma Kiếm cười ha ha: "Lại nhìn hôm nay, Lão Tử cũng phải Hàng Yêu Trừ Ma!"

Đồng Phương Vũ Bình động, Cửu Cung bước mở hết, hóa thân một đạo tàn ảnh xông về ba cái Hắc Y Ma Tu.

Nhưng mà, Đồng Phương Vũ Bình tay phải trong lòng bàn tay, còn nắm một chai tự chế Ngưng Khí Đan. Không có cách nào Đồng Phương Vũ Bình mình cũng lo lắng a. Thanh Linh Ma Kiếm nếu là đặt ở Song Ngọc cùng Thảo Thanh Tâm các nàng những thứ kia luyện khí 8 tầng bên cạnh (trái phải) tu sĩ trong tay, mới có thể giống như Đào Hoa Yêu Cơ nói như vậy, bắn ra ba đạo Luyện Khí Kỳ Đại Viên Mãn kiếm khí. Nhưng là, Đồng Phương Vũ Bình lúc này mới chỉ có luyện khí một tầng tu vi, Đồng Phương Vũ Bình lo lắng, chính mình tu vi quá thấp,

Không cách nào phát huy ra Thanh Linh Ma Kiếm uy lực lớn nhất. Hơn nữa Thanh Linh Ma Kiếm cần trả chủ nhân tinh huyết Ma Tinh, Đồng Phương Vũ Bình lúc này mới chuẩn bị tự chế Ngưng Khí Đan, để phòng bất trắc.

Song phương tốc độ cũng rất nhanh, chiến đấu trong nháy mắt khai hỏa.

Đồng Phương Vũ Bình tay cầm Thanh Linh Ma Kiếm, nhắm ngay đối diện ba cái Hắc Y Ma Tu, bá bá bá bắn ra ba đạo kiếm khí.

Đồng Phương Vũ Bình làm như thế, nguyên nhân rất đơn giản: Trong tay mình Thanh Linh Ma Kiếm còn rất nhiều. Cho dù này ba đạo kiếm khí không thể đánh trúng đối diện ba cái Hắc Y Ma Tu, cùng lắm, lấy thêm một cái Thanh Linh Ma Kiếm đi ra chứ sao. Một cái không đủ, trở lại một cái!

Chúc mừng các người, trong các người thường. Phần thưởng là: Trở lại một cái, Thanh Linh Ma Kiếm!

Đối diện ba cái Hắc Y Ma Tu phản ứng đặc biệt nhanh, dù sao bọn họ tu vi cao hơn Đồng Phương Vũ Bình ra Thất Tầng!

Ba cái bóng đen suu suu suu lóe lên, tránh thoát Đồng Phương Vũ Bình kiếm khí công kích. Thanh Linh Ma Kiếm kiếm khí đánh trúng mặt đất, nhất thời trên mặt đất chém ra ba đạo thật sâu vết rách, uy lực không tầm thường!

Đồng Phương Vũ Bình chém ra ba kiếm sau khi, lập tức cảm thấy mình trong tay Thanh Linh Ma Kiếm bắt đầu cuồng vọng bá đạo hấp thu chính mình tinh huyết tới bổ sung năng lượng!

Đồng Phương Vũ Bình dọa cho giật mình, lập tức đem trong tay Thanh Linh Ma Kiếm hướng gần đây một cái bóng đen ném ra ngoài. Loại này cuồng quít bên trong làm ra công kích dĩ nhiên là vô dụng.

Không đợi Đồng Phương Vũ Bình xuất ra mới Thanh Linh Ma Kiếm, ba cái Hắc Y Ma Tu không nói một lời từ Tả Trung Hữu ba phương hướng hướng Đồng Phương Vũ Bình giờ lên trong tay xương cá hình trường kiếm, www. uukanshu. ne T trên lưỡi kiếm lóe lên xanh ánh sáng màu trắng, trong lúc bất chợt, ba đạo kiếm khí màu trắng cấp tốc bắn hướng Đồng Phương Vũ Bình.

Đồng Phương Vũ Bình cắn chặt hàm răng, Cửu Cung bước, thực lực mở hết!

Chỉ thấy một trận ảo ảnh lóe lên, Đồng Phương Vũ Bình dĩ nhiên lợi dụng chính mình bộ pháp, tránh thoát đối phương ba đạo kiếm khí!

Đồng Phương Vũ Bình mừng thầm trong lòng, hừ hừ, luyện khí 8 tầng thì thế nào! Không đánh trúng ta còn chưa phải là bằng không!

Đang lúc này, Đồng Phương Vũ Bình bỗng nhiên cảm thấy một trận rung động linh hồn sợ hãi! Phảng phất chính mình sắp bị kéo vào địa ngục!

Một đạo trong suốt kiếm khí, từ không trung chợt chém xuống! Đồng Phương Vũ Bình khó khăn lắm chuyển qua nửa bên đầu, khoe mắt liếc qua liền thấy một đạo kiếm khí ác liệt chém tới.

Là cái đó núp trong bóng tối Trúc Cơ Kỳ tu sĩ! Nguyên lai, hẩn tránh ở giữa không trung a!

Đông Phương Vũ Bình Cửu Cung bước còn chưa kịp làm ra phản ứng, Trúc Cơ Kỳ tu sĩ đánh lên hắc kiếm khí đã chém trúng Đông Phương Vũ Bình sau lưng!

Không có cách nào thực lực sai biệt quá lớn. Đông Phương Vũ Bình hoàn toàn không phản ứng kịp, không tránh thoát.

Kìa Trúc Cơ Kỳ tu sĩ kiếm khí uy lực cực lớn, trực tiếp đem Đông Phương Vũ Bình chém thành hai nửa. Đông Phương Vũ Bình ở Lâm Sâm Phưởng Thị bỏ ra số tiền lớn mua được thượng phẩm phòng ngự Pháp Khí cá sấu Giáp sáo trang căn bản là không ngăn được.

Song Ngọc cùng Hoàng Phượng kinh ngạc đến ngây người, ngay cả đang ở chữa thương Triền Trác cũng bị Đông Phương Vũ Bình kêu thảm thiết thức tỉnh, nhìn phân chia hai nửa Đông Phương Vũ Bình không nói ra lời.

Ở phía sau chiến đấu Tử Sương mà là bởi vì Đông Phương Vũ Bình kêu thảm thiết mà phân tâm, trực tiếp bị đối diện quần áo trắng Nữ Tu dùng liên tiếp Hóa Cầu thuật đánh trúng ngực, quay ngược lại mấy chục bước, quỳ một chân trên đất, bị thương thảm trọng, vô lực tái chiến.

Cảm thấy mình thân thể lực lượng đang ở cấp tốc trôi qua, Đông Phương Vũ Bình cặp mắt tròn tròn, chết không nhắm mắt a!

Chẳng lẽ, ta cố sự kết thúc như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Bạch Ưng vương tử

Quần áo trắng Nữ Tu lạnh lùng nói: "Ta đã sớm cho các ngươi đầu hàng, một đám Luyện Khí Kỳ rác rưởi, còn muốn phiến thiên không được!"

Tử Sương lạnh giọng phản chế giễu: "Ngươi tu vi cũng là Luyện Khí Kỳ. Ngươi cũng là rác rưởi!"

Quần áo trắng Nữ Tu giận dữ, giơ lên trong tay pháp trượng liền muốn tiếp tục công kích. Lúc này, trên bầu trời truyền tới một nam tử ưu nhã thâm trầm thanh âm nói: "Vũ Quân, dừng tay. Bọn họ còn có chút chỗ dừng."

Vũ Quân lúc này mới hậm hực dừng bước lại. Mọi người nhìn về phía không trung, một đóa Bạch Vân ung dung hạ xuống, một người mặc màu trắng bạc vũ y anh tuấn nam tử, cười một cái màu trắng Cự Ưng, xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Song Ngọc nhìn được đau buồn, trầm giọng hỏi "Ngươi là ai? Ngươi kết quả muốn như thế nào?"

Nam tử quần áo trắng hướng về phía Song Ngọc lộ ra một cái Xán Lạn mỉm cười, nói: "Tại hạ Thẩm anh, người ta gọi là Bạch Ưng vương tử. Tới cho các ngươi, ta Thần Ưng trong điện còn thiếu mấy cái con rối cùng người làm. Các ngươi tư chất cũng không tệ lắm. Ta thích."

Song Ngọc cùng Hoàng Phượng nhất thời cả kinh thất sắc, Bạch Ưng vương tử! Cái thứ ở trong truyền thuyết Ma Tu!

Tử Sương dường như rất ít đi ra ngoài, nàng thối lui đến Song Ngọc bên người, thấp giọng hỏi: "Cái này Bạch Ưng vương tử là lai lịch gì?"

Song Ngọc lạnh giọng đáp: "Bạch Ưng vương tử, Ma Tu Thiên Long Tông Thiếu Tông Chủ. Thần Ưng điện chủ người."

Cắt thành hai khúc Đông Phương Vũ Bình nhỏ nước bọt: Nếu là Thiên Long Tông Thiếu Tông Chủ, là tại sao không gọi ngày Long công tử, nhất định phải kêu Bạch Ưng vương tử? Chẳng lẽ hắc không phải là cha hắc ruột thịt

Tử Sương hỏi "Sau đó thì sao?"

Hoàng Phượng run giọng nói: "Ngươi chưa nghe nói qua Thiên Long Tông?"

Tử Sương hơi lộ ra lúng túng đáp: "Ngày mèo ta ngược lại thật ra nghe nói qua. Thiên Long Tông, thật không biết. Các ngươi không biết a, ta là người ngoại địa "

Song Ngọc tiếp tục giải thích: "Thiên Long Tông Bạch Ưng vương tử, thích nhất gom Các Đại Môn Phái tu sĩ coi như hắc con rối cùng nô bộc. Nhất là thích gom xinh đẹp Nữ Tu, nhốt ở hắc Thần Ưng trong điện, cung hắc vui đùa. Nếu là nam tu đắc tội hắc, là sẽ bị hắc chế thành Độc Nhân con rối, cung hắc lái."

Nói như vậy, mới vừa rồi một mực từ từ đi ở phía trước ba cái Hắc Y Ma Tu, chính là Bạch Ưng vương tử Độc Nhân con rồi lạc~? Không nói một lời không phải là bởi vì nghĩ (muốn) trang khốc, mà là bọn hắn không nói ra lời.

Song Ngọc, Hoàng Phượng cùng Từ Sương mắt đối mắt một vòng, mỗi người trong lòng đều muốn: Đồng lý, nói như vậy, người ta cũng là xinh đẹp Nữ Tu lạc~, các người nhìn mà, người ta xinh đẹp cũng đem Bạch Ưng vương tử hấp dẫn tới

Không có một người nữ nhân đối với (đúng) dung mạo mình sẽ không tự tin.

Bạch Ưng vương tử thấy các nàng quan sát lẫn nhau không nói lời nào, không kịp đợi, cười hỏi: "Bên kia cái đó kêu Song Ngọc, Bản vương tử cố sự, chẳng lẽ cũng chỉ có một tí tẹo như thế sao? Tiếp tục, tiếp tục nói a. Ta nghe lắm "

Quần áo trắng Nữ Tu cười lạnh nói: "Đúng vậy, tiếp tục nói. Nói không chừng các người kể chuyện xưa êm tai, Bạch Ưng vương tử điện hạ trong lòng mềm nhũn, liền tha các người đây."

Song Ngọc cười khỏ một tiếng, đạo: "Điều này có thể sao? Ba năm trước đây, phía nam trung lập Tiên Môn Cô Tinh đảo, ra một cái xinh đẹp cực kỳ Nữ Tu, uyển chi cô nương. Người Bạch Ưng vương tử là lấy được nàng, ngay cả tàn sát Cô Tinh đảo 36 đỉnh! Trừ Cô Tinh đảo Đảo Chủ là bước thành, Cô Tinh đảo hơn ba ngàn đệ tử, đều bị người giết giết, gãi gãi. Sợ rằng, bọn họ những người đó, hiện tại cũng vẫn còn ở người Thần Ưng trong điện ngây ngốc đi. Người sẽ bỏ qua cho người xem bên trong con môi? !"

Từ Sương kinh ngạc hỏi "Cô Tinh đảo Đảo Chủ là bước thành! Ta nghe nói qua. Đây chính là Kim Đan hậu kỳ tu sĩ cấp cao a! Làm sao có thể, bị hắn đánh bại? Hắn bắt quả mới Trúc Cơ Kỳ tu vi a!"

Hoàng Phượng chưa xốt đáp: "Người ta có một cái tốt cha. Thiên Long Tông Tông Chủ Ngô Thiên Long, đó cũng là Kim Đan hậu kỳ tu sĩ cấp cao. Là công hạ Cô Tinh đảo, ba năm trước đây kia một ý vào, Thiên Long Tông điều động năm cái Kim Đan Kỳ tu sĩ cấp cao vây công là bước thành. Cô Tinh đảo còn lại ba cái Kim Đan Kỳ tu sĩ, thấy tình thế không ổn, muốn chạy trốn, lại bị sáu cái Kim Đan Kỳ tu sĩ vây quét, một cái cũng không thể trốn ra được."

Từ Sương bài đầu ngón tay tính một chút, năm cái thêm sáu cái hơn nữa Ngô Thiên Long,

Thiên Long Tông ít nhất nắm giữ 12 cái Kim Đan Kỳ tu sĩ cấp cao a!

Từ Sương giận dữ nói: "Chẳng lẽ các người chính đạo Tiên Môn tu sĩ, liền nhìn như vậy bọn họ Ma Tu môn phái làm xằng làm bậy hoành hành ngang ngược sao?"

Song Ngọc thờ dài nói: "Có biện pháp gì. Đồng Võ nước tứ đại Ma Tông cấu kết với nhau, người đông thế mạnh. Mà chúng ta Đồng Võ quốc chính Đạo Tiên môn trước mắt lại vừa là chia năm xẻ bảy, làm theo ý mình. Có thể tự vệ cũng không tệ. Bây giờ xem ra, chính đạo Tiên Môn các trưởng bối, đem vấn đề nghĩ đến đơn giản, Bạch Ưng vương tử ngay cả chúng ta biên Linh Môn tu sĩ cũng dám chủ ý, còn có chuyện gì là bọn hắn không dám làm!"

Cắt thành hai khúc Đông Phương Vũ Bình tâm lý nhỏ nước bọt: Uy uy uy, chẳng lẽ sẽ không có người chú ý đến một cái vấn đề trọng yếu, Bạch Ưng vương tử cha họ Ngô, mà bản thân hắn họ Trầm a! Quả nhiên không phải là ruột thịt!

Bạch Ưng vương tử Thẩm anh cười ha ha, nói: "Đôi Ngọc cô nương một vốn một lời vương tử giới thiệu, ta rất hài lòng. Như vậy đi, các loại (chờ) trở lại Thần Ưng điện sau khi, ta sẽ để cho người làm làm ấm giường nha đầu. Kia việc làm, rất nhiều cô em tranh nhau cướp nha."

Song Ngọc chau mày, hai mắt phun ra coi là kẻ thù lửa giận.

Từ Sương mắng: "Cút sang một bên đi! Chết điều hâu! Chúng ta cho dù chết, www. uukanshu. ne T cũng sẽ không khuất phục tại người!"

Bạch Ưng vương tử giống như là nghĩ đến cái gì khó chịu sự tình, nhướng mày một cái, ngay sau đó cười lạnh nói: "Muốn chết, vậy cũng cũng không do các người. Người nha đầu này, tính khí như vậy nóng nảy. Ta xem, người thích hợp đi làm bùng nổ cầu tiện dịch, hảo hảo ở tại Thần Ưng trong điện ma luyện một phen, người sẽ hiểu chuyện. Khi đó, người mới sẽ biết, cái gì gọi là tôn trọng."

Từ Sương còn phải mắng lại, Song Ngọc kéo nàng. Lúc này sinh nhất thời miệng lưỡi lợi hại, không chỗ dùng chút nào. Lại không nghĩ ra biện pháp đến, vậy thì thật chỉ có tự sát một con đường có thể đi. Tình nguyện chết, cũng không thể rơi vào Thẩm anh trong tay. Bởi vì ở Thần Ưng trong điện sinh hoạt, so với Từ Vong còn thảm gấp mười ngàn lần.

Quần áo trắng Nữ Tu Vũ Quân lạnh lùng nói: "Thẩm anh, người nói hoàn sao? Quy củ cũ, người thuộc về người, hàng thuộc về ta. Vội vàng xong chuyện mà, lão nương còn phải đi về đắp đậy biển duyên bột đây."

Thẩm anh cười nói: "Hảo hảo hảo, người gấp nhất. Đến đây đi, tiểu các tiểu bảo bối, đến ca ca trong ngực, ca ca bảo vệ các người!"

Vũ Quân cười lạnh nói: "Ta đã sớm nói, không muốn làm vô vị chống cự, ngoan ngoãn đầu hàng đi! Còn dám trả đũa, trên đất cái đó hai nam tử, chính là các người tầm gương!"

Song Ngọc ba người nhìn bên người hai người nam đồng bạn, Đông Phương Vũ Bình cắt thành hai khúc, máu chảy đầy đất. Triển Trác đoạn một cánh tay, trọng thương vô lực.

Làm sao bây giờ? Thật chẳng lẽ chỉ có cho mình ngực một đao, cùng đi hoàng tuyền? !

Thẩm anh mang theo ba cái Hắc Y Độc Nhân con rối, Vũ Quân tay cầm nước lửa pháp trượng, một trước một sau, vượt trên tới.

Song Ngọc ba người đã nắm chính mình Pháp Khí, để ngang ngực, một bộ tùy thời tự sát bộ dáng.

Ở nơi này vạn phần khẩn cấp thời khắc, Thẩm anh sau lưng đột nhiên sáng lên một cái đèn, ánh đèn lấy tốc độ ánh sáng tốc độ trực tiếp bắn trúng đang ở Huyền muốn như thế nào mới mới "Người cùng chiều" Thẩm anh sau lưng!

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Thế thân người giấy

Người trong giang hồ trôi a, nào có không bị chém a!

Cái này rõ ràng dễ hiểu đạo lý, Đông Phương Vũ Bình lúc rất nhỏ cũng biết.

Ở nơi này tràn đầy Tiên Ma quỷ quái trong thế giới đi lang thang, Đông Phương Vũ Bình làm sao có thể không mang theo điểm chung cực phòng ngự đạo cụ đây.

Nói đơn giản, bị chém thành hai nửa, không phải là Đông Phương Vũ Bình bản tôn, mà là Đông Phương Vũ Bình thế thân!

Đây chính là Đông Phương Vũ Bình từ Lam béo nơi đó gạt tới chung cực phòng ngự đạo cụ: Thế thân người giấy!

Thế thân người giấy có thể biến ảo giá vốn Tôn bộ dáng, thay thế bản tôn đi làm việc tình. Tỷ như, chịu chết.

Ở ba người kia Hắc Y Độc Nhân con rối hướng Đông Phương Vũ Bình chém ra ba đạo kiếm khí lúc, Đông Phương Vũ Bình không chỉ có dùng Cửu Cung bước mau tránh ra công kích, hơn nữa, lợi dụng kiếm khí chém trúng mặt đất kích thích bụi mù trong nháy mắt đó, ở trong bụi mù dùng thế thân người giấy biến ảo thành chính mình bộ dáng tiếp tục chiến đấu, mà chính mình bản tôn là bọc áo tàng hình, tại chỗ nằm ở kiếm khí chém ra rãnh trong chờ đợi thời cơ phản kích, hoặc là chạy thoát thân.

Đây là đang đội ngũ gặp mai phục trong nháy mắt, Đông Phương Vũ Bình cũng đã chuẩn bị áp dụng kế hoạch một trong. Nhất là nghe được Triển Trác nói còn có một cái Trúc Cơ Kỳ cao thủ núp trong bóng tối đánh lên lúc, càng là kiên định Đông Phương Vũ Bình chấp hành dùng thế thân người giấy thay thế mình chiến đấu mà đem mình bản tôn ẩn núp kế hoạch quyết tâm.

Sự thật chứng minh, Đông Phương Vũ Bình kế hoạch là hoàn mỹ. Thế thân người giấy cùng áo tàng hình cường đại chức năng, để ở tràng tu sĩ không có bất kỳ người nào nhìn ra sơ hở trong đó.

Đông Phương Vũ Bình không chỉ có thành công lợi dụng thế thân người giấy man thiên quá hải, để cho tất cả mọi người cho là mình chết. Hơn nữa, càng làm cho một mực ẩn thân ở giữa không trung trong đám mây Bạch Ưng vương tử Thẩm anh, cho là Đông Phương Vũ Bình bên này người đã không có ý chí chiến đấu, thoải mái hiện tại chân thân, rút xuống địa mặt, trên đùa Song Ngọc cùng Từ Sương hai cô gái đẹp cô em.

Ở Thẩm anh cùng Song Ngọc các nàng đối thoại lúc, Đông Phương Vũ Bình một mực ở ẩn núp, chờ cơ hội. Rất nhanh, Đông Phương Vũ Bình tìm tới thay đổi cuộc chiến đấu này điểm mấu chốt.

Tràng này phục kích chiến, nhìn thật giống như đối diện tổng cộng có năm cái tu vi khá cao tu sĩ đồng thời mai phục Đông Phương Vũ Bình đoàn đội. Trên thực tế, này nên tính là Thẩm anh cùng Vũ Quân hai người ở chỗ này đặt mai phục. Ba người kia cái gọi là Hắc Y Ma Tu, đều là chỉ có thể nghe lệnh của Thẩm anh Độc Nhân con rối mà thôi.

Mà từ Vũ Quân cùng Thẩm anh giữa đối thoại đến xem, hai người bọn họ quan hệ cũng không tốt, liên minh bọn họ quan hệ cũng không vững chắc, một khi tình huống chiến trường có biến, Đông Phương Vũ Bình cảm thấy cái đó kêu Vũ Quân quần áo trắng Nữ Tu nhất định sẽ xoay người chạy thoát thân, mà sẽ không là Thẩm anh cùng một cái có thể đánh bại Trúc Cơ Kỳ tu sĩ cao thủ thần bí liễu mạng.

Nói cách khác, chỉ cần đánh bại hoặc là khống chế Thẩm anh, trận chiến này thắng bại coi như là đảo ngược.

Cho nên, Đông Phương Vũ Bình quyết định nhắm ngay Thẩm anh ném đá giấu tay.

Chẳng qua là, rốt cuộc thái lấy cái gì Phường Thị đi đối phó Thẩm anh, Đông Phương Vũ Bình do dự một hồi.

Nếu là dùng Thanh Linh Ma Kiếm loại đi công kích Thẩm anh, lại không nói có thể hay không phá vỡ, đơn nói mình nếu là thật thất thủ giết chết cái này Thiên Long Tông Thiếu Tông Chủ, bị một đám Kim Đan Kỳ tu sĩ cấp cao đuổi giết chơi, đây cũng không phải là một món thú vị sự tình.

Nếu không thể trực tiếp đánh chết, vậy thì phải nghĩ biện pháp không chế được Thẩm anh. Sau đó, lại nghĩ biện pháp dựa thế, đối kháng Thiên Long Tông.

Chính mình Tiên Hoa Linh Thảo Môn trong ngực lại có một đám tu sĩ cấp cao, nhưng là, Đông Phương Vũ Bình mình cũng không biết bọn họ bây giờ đang ở kia cá ca lạp, càng không cần phải nói tìm bọn hắn làm người giúp.

Phụ cận đây địa khu, nghe nói kêu Đồng Vô nước. Mà ở này Đồng Vô nước, có thể cùng tứ đại Ma Tông đối kháng, cũng chỉ có những thứ kia chính đạo Tiên Môn. Nói thí dụ như, biển Linh Môn. Ngược lại, Thẩm anh cái này năng thủ son dự, được (phải) hất ra.

Vì vậy, Đông Phương Vũ Bình lặng lẽ xuất ra thu nhỏ lại đèn, sau đó nhắm ngay Thẩm anh sau lưng, mở đèn!

Hừ, mới vừa rồi tiểu tử nguoi tránh ở trong mây dùng kiếm khí đánh lên Lão Tử, bây giờ, ta sẽ trả nguoi một lần đánh lên!

Trong phút chốc, thu nhỏ lại đèn ánh đèn đánh trúng Thẩm anh, chỉ thấy Thẩm anh thân thể cấp tốc thu nhỏ lại, chỉ chốc lát sau, Thẩm anh trở nên giống như một con kiến kích cỡ tương đương,

Giống như là dọa sợ một dạng không nhúc nhích.

Đông Phương Vũ Bình tay cũng không có ngừng nghỉ, thu nhỏ lại đèn nhanh chóng Diêm Xa, Thẩm anh tọa kỵ, dáng vóc to Bạch Ưng cũng trúng chiêu. Sau đó, Đông Phương Vũ Bình dùng thu nhỏ lại đèn nhắm ngay ba người kia Hắc Y Độc Nhân con rồi.

Lúc này, Thẩm anh phục hồi tinh thần lại. Đối với Thẩm anh mà nói, nhìn thấy trước mắt hết thảy có lẽ là ảo giác. Nhưng là, mình còn có ba cái Độc Nhân con rồi, không phải sao! Sử dụng tốt này ba cái luyện khí 8 tầng Độc Nhân con rồi, đối diện đám này con kiến cỡ nhỏ, nửa phút giết chết!

Nhưng mà, đột nhiên nhỏ đi Thẩm anh, phản ứng cùng thao tác cũng chậm một bước. Chờ hắn muốn không chế Độc Nhân con rồi tấn công lúc, hắn Độc Nhân con rồi đã bị Đông Phương Vũ Bình thu nhỏ lại đèn đánh trúng, trong nháy mắt biến thành giống như hắn con kiến lớn nhỏ!

Sau đó, Đông Phương Vũ Bình đưa tay từ trong lòng ngực móc ra bốn cái khéo léo đẹp đẽ lồng giam, hướng Thẩm anh cùng ba cái Độc Nhân con rồi trên đầu ném một cái. Chỉ thấy kia tiểu lồng giam dài ra theo gió, trong nháy mắt biến thành to lớn thiểm điện lồng giam cạm bẫy, đem Thẩm anh cùng Độc Nhân con rồi cũng nhốt ở lồng giam trong. Cả kia chỉ Bạch Ưng, cũng cùng Thẩm anh đồng thời, www.uukanshu.net bị giam ở một cái lồng giam trong.

Hết thảy các thứ này, nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, cơ hồ là ở trong khoảnh khắc, Đông Phương Vũ Bình liền lợi dụng áo tàng hình cùng thu nhỏ lại đèn hoàn thành chiến trường mang tính then chốt nghịch chuyển!

Mà đang hướng trước bước từ từ vượt trên tới Vũ Quân, bị đột nhiên này xuất hiện Kỳ Di ánh sáng dọa sợ. Nàng sợ hãi, chính mình sẽ là người kế tiếp bị kia Kỳ Di ánh sáng nhỏ đi người! Loại này ánh sáng, tốc độ cực nhanh, hơn nữa ngay cả Thẩm anh cái này Trúc Cơ Kỳ tu sĩ cũng không tránh khỏi, Vũ Quân càng là không có lòng tin cùng đối kháng.

Cái này nhất định là biển Linh Môn một cái tu sĩ cấp cao giết tới đảm bảo bảo vệ bọn họ đệ tử. Nhưng là, cho tới bây giờ chưa có nghe nói qua biển Linh Môn có cái đó Kim Đan Kỳ tu sĩ, tu luyện một loại Quang Hệ pháp thuật a!

Quản chẳng phải nhiều, bảo vệ tánh mạng quan trọng hơn.

Bên kia Đông Phương Vũ Bình vừa mới ném ra lồng giam đem Thẩm anh cùng hắn con rồi bắt giữ, bên này, Vũ Quân liền lập tức kích hoạt gia gia mình để lại cho mình một món bảo vệ tánh mạng pháp bảo: Vạn giống như kính.

Chỉ thấy Vũ Quân trong nháy mắt biến hóa ra vô số phân thân, Song Ngọc đám người sau lưng, khắp nơi đều là người mặc đồ trắng tay cầm nước lửa pháp trượng quần áo trắng Nữ Tu. Thừa dịp mọi người sững sờ đang lúc, mấy ngàn phân thân hướng bốn phương tám hướng ngồn ngồn chạy trốn. Có Vũ Quân phân thân, lại hướng Đông Phương Vũ Bình bên này chạy tới!

Mọi người vội vàng xuất thủ, đem nhích lại gần mình Vũ Quân phân thân đánh chết. Trời mới biết, Vũ Quân làm ra nhiều như vậy phân thân, rốt cuộc là muốn chạy trốn còn muốn nhân cơ hội ám sát Đông Phương Vũ Bình đám người đây.

Cũng còn khá, là mọi người suy nghĩ nhiều. Cái đó kêu Vũ Quân quần áo trắng Nữ Tu, cùng Thẩm anh quan hệ, thật tốt không đi đến nơi nào. Nàng đứng như cùng Đông Phương Vũ Bình đoán nghĩ (muốn) như thế, vừa thấy Thẩm anh bị bắt, nàng liền xoay người chạy trốn!

Đông Phương Vũ Bình ngăn người một chút, Thẩm anh tức miệng mắng to.

Mọi người trong lòng cũng dâng lên một cái ý nghĩ: Gặp phải như vậy một người đồng đội, thật là nhân sinh một đại bi ai a!

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: 3 xem cùng giác ngộ

Vũ Quân chạy trốn, Thảm anh trừng hai mắt, hướng về phía Đông Phương Vũ Bình giận dữ hét: "Tiểu tử! Ta đéo cần biết ngươi là ai! Cũng không để ý ngươi là làm gì! Ngươi chết định, ngươi biết không! Dám đống ta? Lão Tử phải đem ngươi rút gân lột da, Toái Hồn Luyện Phách! Ta muốn đem thân thể ngươi cùng linh hồn cũng khóa ở Thần Ứng trong điện, ta muốn cho ngươi trọn đời thoát thân không được!"

Thảm anh bên người Bạch Ứng cũng rất nóng nảy, bay lên liền muốn hướng thiểm điện lồng giam bên ngoài chạy, trực tiếp bị một chuỗi thiểm điện đánh trúng, xuống rơi xuống mặt đất, không rõ sống chết!

Thảm anh nhất thời giận dữ, ôm nắm đen Bạch Ứng hét: "Tiểu Bạch, Tiểu Bạch! Ngươi làm sao rồi? Làm sao rồi! Ngươi cũng không thể chết a, ngươi theo ta nhiều năm như vậy, ta ngay cả một bữa cơm no đều không cho ngươi ăn đến "

Đông Phương Vũ Bình: Lời này thế nào quen tai như vậy à?

Đông Phương Vũ Bình hiếu kỳ hỏi "Ta nói, Thảm anh a, ngươi đầu gì cũng là một cái Thiếu Tông Chủ, thế nào ngay cả vật cười của ngươi cũng ăn không no à?"

Thảm anh hận hận nhìn Đông Phương Vũ Bình liếc mắt, nói: "Tiểu Bạch trên người thượng cổ đại bàng huyết thống, một bữa cơm muốn ăn một trăm con cự mãng mới có thể ăn no! Ngươi nói, chúng ta Đông Võ nước chỗ này, ta đi nơi nào cho nó tìm nhiều như vậy cự mãng a! Chỉ có thể bỗng nhiên dừng lại khiến nó ăn chút thịt người cái gì, số khổ a "

Đông Phương Vũ Bình nhướn mày một cái, ăn thịt người? Bắt người thịt Uy Ứng? !

Ma Tu tam quan, quả nhiên một chút đều không chính a!

Đông Phương Vũ Bình hừ lạnh nói: "Gieo nhân nào, gặt quả ấy, Thảm anh, ngươi có hôm nay, đó là bởi vì ngươi chuyện xấu mà làm quá nhiều. Nói đi, ngươi muốn cái gì dạng chết kiểu này?"

Thảm anh véo cái đầu, nhìn một hồi Đông Phương Vũ Bình, sau đó ha ha cười nói: "Một mình ngươi luyện khí một tầng tiểu tử, còn dám nói khoác mà không biết ngưng nói muốn giết ta? Ngươi đủ tư cách sao? Ngươi giết sao?"

Đông Phương Vũ Bình khẽ mỉm cười nói: "Không đủ tư cách lão ta, bây giờ không phải là đã đem ngươi đánh bại à. Có bản lĩnh, ngươi nhảy nhót một cái cho ta nhìn xem một chút chứ sao."

Thảm anh giận dữ, xách trong tay mình Linh Khí trường kiếm, liền hướng Đông Phương Vũ Bình bắn ra một đạo kiếm khí.

Nhưng mà, con kiến lớn nhỏ Trúc Cơ Kỳ tu sĩ, phát ra kiếm khí công kích, căn bản là làm không ra cái gì đọt sóng đến, liền thiểm điện lồng giam cạm bẫy phòng ngự cũng phá không.

Thảm anh vừa giận vừa sợ, muốn bay lên xông ra cùng Đông Phương Vũ Bình liều mạng, nhưng là, Bạch Ứng thê thảm ví dụ ở trước mắt. Cái này bình thường nhìn không dễ thấy thiểm điện lồng giam, bây giờ lại giống như một ngọn núi lớn như thế, không cách nào rung chuyển.

Động thủ đánh không thắng, Thảm anh không thể làm gì khác hơn là tức miệng mắng to: "Tiểu tử, ta với ngươi nói, ta Thiên Long Tông Kim Đan Kỳ tu sĩ cấp cao mười mấy tên, môn nhân đệ tử vô số, ngươi tốt nhất vội vàng đem ta thả, lại đem ta khôi phục bình thường lớn nhỏ. Bằng không, chờ ta trở lại Thiên Long Tông, Lão Tử lên trời xuống đất đều phải làm. Chết ngươi!"

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, đối với (đúng) Song Ngọc các nàng nói: "Các ngươi nói, ta có ngu sao như vậy, sẽ thả hổ về rừng?"

Thảm anh sững sờ, sau đó, hắn thấy Đông Phương Vũ Bình đối với (đúng) Song Ngọc các nàng nói: "Ba vị nữ sĩ, các ngươi tránh một chút, để cho ta tới dạy một bài học vị này Thiếu Tông Chủ, cái gì gọi là một tên tù nhân giác ngộ!"

Thảm anh thảm nghĩ không được, nghi ngờ hỏi: "Ngươi, ngươi muốn làm gì?"

Chỉ thấy Đông Phương Vũ Bình đưa tay ra, cỡi ra đai lưng, chuẩn bị muốn móc ra công cụ nhòng

Song Ngọc, Từ Sương cùng Hoàng Phụng các nàng ba nữ tử nhất thời mắc cỡ đỏ bừng mặt, lần đầu tiên thấy như thế vô liêm sỉ tu sĩ! Cũng là lần đầu tiên thấy dùng loại phương thức này làm nhục người tu đạo. Đây là ngay cả phạm nhân cũng không cách nào nhịn được làm nhục, chớ đừng nói chỉ là tâm cao khí ngạo các tu sĩ.

Thẩm anh bị dọa sợ đến oa oa kêu to, ôm hán Bạch Ứng chạy, muốn ở đó cũng không rộng nhưng lẫn nhau với hán mà nói rất rộng rãi lồng giam trong tìm tới một cái có thể né tránh Đông Phương Vũ Bình tàn phá càng tránh gió.

Đang lúc này, Song Ngọc đưa tay kéo Đông Phương Vũ Bình, thanh tú hai hàng lông mày có chút nhíu chặt, mang theo nóng nảy nói: "Phương huynh đệ, sự tình có điểm không đúng, khác (đừng) giày vò, chúng ta mau rời đi nơi này đi."

Đông Phương Vũ Bình nghi ngờ hỏi "Làm sao rồi?"

Song Ngọc nhìn một chút Thẩm anh,

Thấp giọng nói: "Hán dù sao cũng là Thiên Long Tông Thiếu Tông Chủ. Chúng ta đánh cũng đánh không được, giết cũng giết không được. Cần gì phải đắc tội hán đây. Tha hán một lần coi là."

Đông Phương Vũ Bình còn chưa lên tiếng đầu rồi, Thẩm anh nhảy ra lớn tiếng nói: "Ai, ta nói vị mỹ nữ này thật tình mắt! Nhìn sự tình cũng phi thường thanh tỉnh lý trí. Ngươi yên tâm, sau này ta bảo kê ngươi! Thần Ứng trong điện 36 Chính phi vị trí, ta cho ngươi lưu một cái!"

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, Song Ngọc lạnh lùng liếc mắt nhìn Thẩm anh, nói: "Phương huynh đệ, ngươi chính là một kiếm giết hán đi. Bất quá, ngươi phải cẩn thận hán có linh hồn chạy trốn bí thuật. Đến lúc đó, nếu là ngươi chỉ giết chết hán nhục thân, lại chạy trốn linh hồn hán hồn phách, sẽ rất phiền toái."

Đông Phương Vũ Bình nói: "Nếu như vậy, vậy chúng ta trước đừng giết. Đợi khi tìm được thích hợp lắm. Chết tha phương thức, động thủ nữa đi."

Đông Phương Vũ Bình theo tay khẽ vẫy, kia bốn cái thiểm điện lồng giam liền lại hóa thành lớn chừng bàn tay, bay trở về Đông Phương Vũ Bình trong tay.

Thẩm anh bị đột nhiên này biến hóa làm cho có chút chật vật, hung tợn nói: "Không biết sống chết chó má! Ngươi chết định!"

Đông Phương Vũ Bình: Ngốc. Ép nhân vật phản diện, ngươi lại không thể đổi câu lời kịch sao?

Thẩm anh lại chỉ Song Ngọc các loại (chờ) mấy cô gái mà nói: "Còn các ngươi nữa! Để tiến vào Thần Ứng trong điện hưởng phúc cơ hội không muốn, hết lần này tới lần khác phải cùng ta đối nghịch! Ta nói cho các ngươi biết, Bản vương từ quyết định, một ngày nào đó muốn đem các ngươi cũng bắt lại, sau đó luân bên trên một trăm lần a một trăm lần! Luân hoàn sau này, lại để cho Tiểu Bạch tiến lên!"

Song Ngọc các nàng hướng về phía Thẩm anh phẫn nộ quát: "Vô sỉ!"

Đông Phương Vũ Bình ngoe nã mà nhìn Bạch Ứng: Này Ứng, là công?

Đông Phương Vũ Bình hỏi "Các ngươi có cái gì không cách âm bảo bối à? Làm mấy cái đi ra, www. uukanshu. ne T đem người này nói chuyện phong bế đi. Hán nói nhầm quá nhiều."

Song Ngọc móc ra mấy tấm bùa chú nói: "Ta đây mà ngược lại có mấy tờ Shizune Phù, dán vào lồng giam bên trên là được."

Thẩm anh giận dữ nói: "Các ngươi có thể nhốt ta, có thể giết chết ta, nhưng là, các ngươi không thể tước đoạt ta tự do Quyền nói chuyện lợi nhuận!"

Đông Phương Vũ Bình thật nhanh đem Shizune Phù dán lên, nhất thời không có tiếng.

Đông Phương Vũ Bình thở dài nói: "A! Cả thế giới, thanh tĩnh."

Song Ngọc mấy người các nàng cũng nhục chí, không có hình tượng chút nào ngồi dưới đất, chậm rãi sức lực. Mới vừa rồi liều mạng tranh đấu, thật sự là quá kích thích. Các nàng thiếu chút nữa đã bị Bạch Ứng vương tử Thẩm anh bắt đi.

Đông Phương Vũ Bình hỏi "Triển Trác, như thế nào đây?"

Triển Trác mặt như giấy vàng, có chút mờ mắt ra, nói: "Chết không. Lại cho ta nửa giờ, ta là có thể miễn cưỡng khôi phục."

Đông Phương Vũ Bình xem hán gãy tay, hỏi "Vậy, tay ngươi làm sao bây giờ?"

Triển Trác chưa trả lời, Song Ngọc mặt lộ vẻ buồn rầu nói: "Bây giờ không phải là quán quít những vấn đề này thời điểm. Ta cảm thấy, hôm nay sự tình, có chút kỳ hoặc."

Từ những ngày qua tiếp xúc bên trong, Đông Phương Vũ Bình biết, Song Ngọc là một cái rất có chủ kiến hơn nữa rất thông minh người. Nàng nói có kỳ hoặc, vậy khẳng định chính là có vấn đề.

Đông Phương Vũ Bình hỏi "Làm sao rồi?"

Song Ngọc trầm giọng nói: "Các ngươi nhìn, nơi này là ngày nhị trấn a. Cách chúng ta sư môn chỗ ở bất quá hơn một trăm dặm chặng đường. Nói cách khác, nơi này nhất định chính là chúng ta biển Linh Môn căn cơ địa bàn a! Hán Thẩm anh gan lớn đi nữa, cũng không dám ở nơi này cái trong phạm vi chọc chúng ta biển Linh Môn môn nhân đệ tử a! Chỉ cần chúng ta bên trong có một người chạy thoát, hướng sư môn phát ra tín hiệu cầu cứu. Trong sư

môn Kim Đan Kỳ tu sĩ có thể chớp mắt liền tới!"

Đông Phương Vũ Bình sắc mặt trầm xuống. Đây xác thực có vấn đề!

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Có truy binh

Song Ngọc tiếp tục nói: "Máu chốt là, ở chúng ta gặp mai phục một sát na kia, ta thấy triển Trác sư huynh máu chảy đầy đất không rõ sống chết, ta cũng đã âm thầm kích hoạt một tấm sư phụ ta cho ta khẩn cấp đưa tin Phù."

Hoàng Phượng kinh ngạc hỏi "Song Ngọc, người đã hướng đồ Phong chân nhân cầu cứu à nha? Ai, đồ Phong chân nhân đối với người thật tốt. Sư phụ ta liền không cho ta khẩn cấp đưa tin Phù loại bảo vệ tánh mạng bảo bối."

Đông Phương Vũ Bình đã ý thức được Song Ngọc lo âu. Biển Linh Môn cách nơi này gần như vậy, một vị Kim Đan Kỳ tu sĩ cấp cao, lại không thể tại chính mình ái đồ gặp gỡ nguy hiểm tánh mạng lúc khẩn cấp cứu viện. Kia liền chỉ có một khả năng, nói rõ vị này đồ Phong chân nhân cũng gặp phải cực kỳ nguy hiểm sự tình.

Đông Phương Vũ Bình trầm giọng hỏi "Người tám kia khẩn cấp đưa tin Phù, hiệu quả như thế nào?"

Song Ngọc khẽ nhíu mày, đáp: "Đây chính là sư phụ ta mưu đồ chế tác bảo bối. Cho dù là Kim Đan Kỳ tu sĩ, cũng chưa chắc có thể chặn lại nó. Chẳng qua là không biết tại sao, sư phụ còn chưa tới!"

Đông Phương Vũ Bình nhìn một chút biển Linh Môn phương hướng, mỉm cười nói: "Đừng lo lắng, có lẽ đồ Phong chân nhân bị chuyện khác tình tri hoãn, hay hoặc là nàng còn chưa kịp thấy khẩn cấp đưa tin Phù đây."

Lời nói này, Đông Phương Vũ Bình chính mình cũng không tin. Song Ngọc cũng không phải người ngu.

Từ Sương hơi lộ ra tiêu vội hỏi: "Vậy làm sao bây giờ?"

Triển Trác bỗng nhiên mở mắt ra, nói: "Bây giờ chỗ này đã không có gì quá lớn nguy hiểm. Các người đừng để ý ta, đi nhanh lên. Trở về biển Linh Môn nhìn một chút xảy ra chuyện gì."

Triển Trác lời này, để cho Đông Phương Vũ Bình đối với hấn ấn tượng thay đổi rất nhiều.

Đông Phương Vũ Bình nói: "Như vậy sao được. Đi, khác (đừng) chữa thương. Chúng ta mang theo Triển Trác, đi nhanh lên!"

Triển Trác đưa tay đẩy ra Hoàng Phượng, nói: "Mang ta lên làm gì! Ta còn phải ở chỗ này chữa thương, không thể lộn xộn. Nếu không, trong tay ta cánh tay không gánh nổi. Các người yên tâm, chỗ này của ta còn có một bộ mang theo che giấu chức năng Phòng Ngự Trận Pháp. Ta không sao. Các người vội vàng về sư môn!"

Hoàng Phượng nước mắt lại chảy xuống, nàng hét: "Không! Không được! Ta phải ở lại chỗ này cùng người. Song Ngọc, các người đi trước đi!"

Triển Trác gấp mồ hôi lạnh cũng nhô ra, chính yếu nói, Đông Phương Vũ Bình hét: "Ồ ào gì thế. Đây không phải là còn có ta sao! Có ta ở đây, chết không người!"

Triển Trác cùng Hoàng Phượng nhìn Đông Phương Vũ Bình, người được không?

Song Ngọc hỏi "Người có tính toán gì?"

Đông Phương Vũ Bình suy nghĩ một chút, hỏi "Các người tọa kỵ, nhanh nhất đi đường tốc độ là bao nhiêu?"

Song Ngọc suy nghĩ một chút, đáp: "Nếu như, chúng ta từ ngày nhị trấn một đường bay nhanh trở về, cũng chính là hai giờ bên cạnh (trái phải) thời gian. Nhưng là, Triển sư huynh thương thế hấn, không thể nào cưỡi tọa kỵ chạy như điên a!"

Đông Phương Vũ Bình mỉm cười nói: "Không có chuyện gì, ta có thể Phi. Tốc độ nhanh, hơn nữa ổn."

Mọi người sửng sốt, có thể bay được? Ngự khí phi hành cũng sẽ không người, hẳn nói hẳn có thể bay vừa nhanh lại ổn, ai tin a!

Nhưng là, Đông Phương Vũ Bình trên người bí mật cùng pháp bảo quá thần kỳ. Hắn vừa mới hoàn thành một cái chuyện không có khả năng, luyện khí một tầng đánh bại Trúc Cơ Kỳ tu sĩ, hơn nữa còn là trừ danh Ma Tu Bạch Ưng vương tử!

Cũng không do mọi người không tin a!

Hoàng Phượng vui vẻ nói: "Vậy còn chờ gì a, đi nhanh lên! Triển sư huynh thương thế không thể kéo dài nữa. Kéo thời gian càng dài, trở lại sư môn, cánh tay này cũng không cách nào khôi phục như lúc ban đầu! Ta van cầu ngươi, vội vàng mang chúng ta trở về đi thôi!"

Đông Phương Vũ Bình gật đầu nói: "Được ! Ta đây liền mang bọn ngươi đi!"

Đang lúc này, phía bắc không trung bỗng nhiên biến hóa đến đỏ bừng, một trận uy áp mạnh mẽ quét tới, đem mọi người ép tới không thở nổi, bị thương Triển Trác càng là trực tiếp đã hôn mê.

Một cái lạnh lùng thanh âm nam tử từ đằng xa truyền tới: "Muốn đi? Đi đi đâu!"

Đông Phương Vũ Bình cắn răng nghiêng lợi hỏi "Đây là người nào?"

Đôi ngọc trong tay cầm một cái ngọc giản, trên thẻ ngọc bốc lên ra trận trận bạch quang, đang cố gắng chống cự vô hình kia uy áp. Nàng sắc mặt trắng bệch nói: "Tôi hẳn là một vị Kim Đan Kỳ chân nhân! Phương huynh đệ,

Toàn dựa vào ngươi! Vội vàng đem chúng ta lấy!"

Từ Sư long bỗng nhiên sắc mặt đỏ ửng, một tay niết ấn, Bàn Long tác bị nàng thu, cầm trong tay một cái tân pháp khí, một thanh Phân Thủy Thứ.

Từ Sư long đột nhiên bùng nổ, nộ phát trùng thiên, quần áo bay lượn, giống như Phong Ma. Nàng phỉ sức nói ra một câu: "Ta có thể chống đỡ hẳn một lát. Toàn dựa vào ngươi, Đông Phương đại ca!"

Dứt lời, Từ Sư long nổi giận gầm lên một tiếng, nắm Phân Thủy Thứ hướng phía bắc tiến lên.

Đông Phương Vũ Bình quát lên: "Trở về! Khác (đừng) liều mạng!"

Bắc phương trên vùng đất, bỗng nhiên xuất hiện một bóng người, đó là một người mặc áo giáp màu đỏ nam tử, đầu đội trùng thiên Quan, cầm trong tay một thanh cự long cự dài súng lớn.

Người đàn ông này, là một bước một cái dấu chân từ từ đi tới, mỗi một bước, cũng có thể đem mặt đất đập tan. Nhìn như tốc độ không nhanh không chậm, nhưng là hẳn và Đông Phương Vũ Bình đám người khoảng cách nhưng là đang nhanh chóng đến gần.

Đông Phương Vũ Bình thật tò mò, chẳng lẽ, đây chính là trong truyền thuyết Súc Địa Thành Thôn?

Đàn ông kia hướng về phía Từ Sư long tiện tay một chút, một đạo hồng quang trong nháy mắt đánh trúng Từ Sư long, đưa nàng đánh bay xa vài trăm thước.

Đàn ông kia cười lạnh nói: "Muốn cùng ta liều mạng, ngươi còn không có tư cách kia!"

Từ Sư long ngã xuống đất không nổi, ngực vùi lấp đi xuống một mảng lớn, hộc máu không thôi.

Đông Phương Vũ Bình tỉnh táo nhìn đàn ông kia, nói với Song Ngọc: "Đi, mang nàng trở về."

Song Ngọc ngăn người một chút, không chút do dự tiến lên, gánh lên Từ Sư long liền hướng Đông Phương Vũ Bình bên người chạy.

Đối diện đàn ông kia vẫn còn ở từng bước từng bước đi về phía mọi người, phía sau hẳn, không trung đều bị ánh đỏ. Khí thế của hắn càng ngày càng mạnh mẽ, để cho mọi người cơ hồ không sinh được đối kháng tâm tư.

Đông Phương Vũ Bình ngửa mặt lên trời cười to, www.uukanshu.net T nói: "Đường đường Kim Đan Kỳ chân nhân, đối phó mấy cái Luyện Khí Kỳ tiểu bối, lại còn dùng tới khí thế áp chế, nói ra, cũng sẽ không có người tin tưởng! Chúng ta, hôm nay cũng coi là có phúc á! Lưu danh sử xanh a! Sử thượng lần đầu tiên a!"

Đàn ông kia căn bản không quản Đông Phương Vũ Bình nói cái gì, hẳn đem trường thương trong tay hướng Đông Phương Vũ Bình chỉ một cái, quát lên: "Lập tức giao ra Thiếu Tông Chủ, ta cho các ngươi lưu toàn thân!"

Đông Phương Vũ Bình trấn định hỏi "Các hạ là ai? Xin hãy xưng tên ra."

Đàn ông kia hừ lạnh nói: "Ta tặc danh, bọn ngươi không tư cách biết."

Dứt lời, đàn ông kia trường thương run lên, một đạo hình đỉnh ốc Thương Mang hướng Đông Phương Vũ Bình cấp tốc bắn ra. Tốc độ nhanh, để cho người khó có thể tưởng tượng.

Thật may, ở Tử Sương bị một chiêu bại trong chớp mắt sau khi, Đông Phương Vũ Bình đã sớm chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu. Hắn chợt ném ra trong tay Thanh Linh Ma Kiếm, trực tiếp đụng vào đối phương Thương Mang!

Đông Phương Vũ Bình ném ra Thanh Linh Ma Kiếm sau khi, cũng không nhìn chiến quả như thế nào, lập tức xếp bằng ngồi dưới đất, không ngừng hướng trong miệng mình đưa từng viên tự chế Ngưng Khí Đan.

Thanh Linh Ma Kiếm cùng đàn ông kia Thương Mang đụng vào một khối, ngay sau đó nổ mạnh! Tiếng nổ vang lớn! Bụi mù tứ tán!

Đàn ông kia khẽ nhủ mảy, cười lạnh nói: "Có chút ý tứ a. Không trách, Thiếu Tông Chủ sẽ tài trong tay các ngươi."

Có thể gánh vác đối phương công kích, đây đã là Đông Phương Vũ Bình muốn thấy được tối kết quả tốt. Thanh Linh Ma Kiếm ở Đào Hoa Yêu Cơ mấy người bọn hắn Đại Yêu trong tay, có thể kích thích ra Trúc Cơ Kỳ Đại Viên Mãn tu sĩ tự bạo uy lực. Trong tay Đông Phương Vũ Bình, dù là hắn hạp được chuyển vận linh lực, Thanh Linh Ma Kiếm tự bạo uy lực, cũng không kịp ở Đào Hoa Yêu Cơ trong tay các nàng tự bạo uy lực 10%! Đông Phương Vũ Bình phỏng chừng, chính mình ném ra Thanh Linh Ma Kiếm tự bạo uy lực, ước chừng có thể miễn cưỡng có thể so với một cái mới vừa tiến vào Trúc Cơ Kỳ tu sĩ tự bạo uy lực!

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99: Ngồi máy bay trốn

Đông Phương Vũ Bình một bên cuồng hạp được, một bên trong lòng suy tư, chính mình tại sao lại rơi vào cái này ruộng đất?

Ngay từ đầu, từ mê huyễn Đào Lâm trong bức họa đi ra lúc, nên tập trung tinh thần chạy về Thiên Vương Sơn Thiên Cơ Hạp Cốc. Vui đầu khổ luyện, phát triển khiêm tốn, rộng rãi tích lương, hoãn xưng vương, trước làm ruộng, tái phát bảo. Đây mới là chính mình hẳn đường đi đường.

Chính mình thì không nên dính vào đến cái gì Hải Yêu Mã loại kỳ lạ trong sự tình đi.

Chẳng lẽ, mình cũng là một cái thấy mỹ nữ liền không dòi nổi bước chân người?

Chuyện này, đáng giá nghĩ lại. Bản thân mình không có mấy phần bản lĩnh, vẫn còn dám đến nơi khiêu khích.

Cái thế giới này, không phải là chỉ phát triển khoa học kỹ thuật thế giới! Cái thế giới này, đối với năng lực cá nhân tu luyện, đạt tới nghe rợn cả người mức độ! Nói thí dụ như trước mặt cái này Kim Đan Kỳ trường thương nam tu!

Đông Phương Vũ Bình trong lòng thở dài nói: Không tìm đường chết sẽ không phải chết a!

Nhưng mà việc đã đến nước này, nói nhiều như vậy có gì hữu dụng đâu!

Không đánh lại, vậy thì nhanh lên chạy đi!

Đông Phương Vũ Bình lại sử dụng ba cây Thanh Linh Ma Kiếm, dù là hắn đang không ngừng hạp được, cũng là một bộ tình huyết giảm nhiều đáng vẽ, da bọc xương, mặt vô hai lạng thịt.

Đông Phương Vũ Bình đem ba cây Thanh Linh Ma Kiếm đồng thời hướng kim đan kia kỳ trường thương nam tu ném ra, ném xong sau, liền bất kể. Ngược lại, Đông Phương Vũ Bình liền chưa từng nghĩ muốn đánh bại hắn, hắn chỉ là muốn lợi dụng này ba cây Thanh Linh Ma Kiếm hơi chút ngăn trở một chút địch nhân, đồng thời, lợi dụng Thanh Linh Ma Kiếm nổ mạnh sinh ra bụi mù, tạm thời cách trở địch nhân tầm mắt.

Rầm rầm rầm!

Kim Đan Kỳ trường thương nam tu cười lạnh huy động hai cái trường thương, đem Đông Phương Vũ Bình Thanh Linh Ma Kiếm cũng ngăn trở. Nhưng là, Đông Phương Vũ Bình muốn hiệu quả cũng đạt tới. Kim đan kia kỳ trường thương nam tu trước mặt, bốc lên một đại một dạng khói mù.

Đông Phương Vũ Bình nhanh chóng xuất ra ống phun khói thức mini chiến đấu cơ, ném xuống đất. Hai tay mỗi bên cầm một cái đèn, tay phải phóng đại đèn, tay trái thu nhỏ lại đèn. Phóng đại đèn đem mini chiến đấu cơ phóng đại đến bình thường máy bay phản lực chiến đấu lớn nhỏ, thu nhỏ lại đèn đem Song Ngọc cùng Tử Sương đám người thu nhỏ lại đến đậu tầm lớn nhỏ, sau đó một cái nhặt lên mọi người, phi thân nhảy vào phóng đại mini chiến đấu cơ trong khoang điều khiển.

Đông Phương Vũ Bình dùng Thanh Linh Ma Kiếm kích thích bụi mù khói có thể ngăn cản Kim Đan Kỳ tu sĩ Thần Thức quét nhìn. Đông Phương Vũ Bình nhất cử nhất động, thanh trường thương kia nam tu cũng nhìn đến rõ ràng. Nhưng là, khi hắn thấy Đông Phương Vũ Bình đem người biến hóa khi còn bé, ngăn người một chút, còn có loại bảo bối này? Kia phải bắt vào tay a!

Cứ như vậy sừng sốt một chút chớp mắt, Đông Phương Vũ Bình đã phát động mini chiến đấu cơ, khổng lồ thân phi cơ phát ra một trận rung động, ngay sau đó phóng lên cao, không ngừng gia tốc.

Trường thương nam tu ánh mắt sáng lên, đây là muốn trốn? Hừ! Một cái Luyện Khí Kỳ tiểu tử, làm ra một cái kỳ lạ phi hành Pháp Khí, ngươi cảm thấy ngươi có thể chạy qua Kim Đan Kỳ tu sĩ sao?

Máy bay phản lực chiến đấu gia tốc yêu cầu một chút thời gian, thời gian này là dùng giấy làm đơn vị tới tính toán.

Mấy hơi thở sau khi, Kim Đan Kỳ trường thương nam tu liền dờ dẫm! Làm sao có thể! Kia bay lên bầu trời kỳ lạ Pháp Khí, lại bay ra một loại Kim Đan Kỳ tu sĩ tốc độ! Đây, đây cũng là một món bảo bối tốt a! Phải thu vào tay!

Trường thương nam tu động. Chân phải chợt hướng trên đất đạp một cái, đạp tan mặt đất, hướng Đông Phương Vũ Bình phương hướng tiến lên.

Đông Phương Vũ Bình một tay lái chiến đấu cơ, còn có thể trông đi một cái tay tới hạp được cùng hướng Thanh Linh Ma Kiếm trong rót vào linh lực. Đó là bởi vì chiến đấu cơ này sửa qua thức thao tác kiểu, với mở ô tô dụng như thế, đơn giản vô cùng.

Đông Phương Vũ Bình thấy thanh trường thương kia nam tu giống như một vệt sáng như thế đuổi tới, vội vàng đem trong tay rót vào số lớn linh lực Thanh Linh Ma Kiếm hướng hắn đầu ném qua!

Trường thương nam tu cười lạnh một tiếng, trường thương đi phía trước máy động, một đạo thật lớn bàng bạc năng lượng, giống như cái hàng dài, dễ như trở bàn tay đem Thanh Linh Ma Kiếm chiếm đoạt, phân giải, hóa thành hư vô.

Đây mới là Kim Đan Kỳ tu sĩ lực lượng chân chính. Trước, là hắn khinh thường xuất toàn lực mà thôi.

Đông Phương Vũ Bình cả kinh thất sắc, thanh trường thương kia nam tu bỗng nhiên chợt giật mình, cả người giống như đạn đại bác một dạng hướng Đông Phương Vũ Bình ngồi chiến đấu cơ xông lại.

Đông Phương Vũ Bình nắm lên một bó to tự chế Ngưng Khí Đan, trực tiếp hốt luân nuốt xuống. Trong tay lại lấy ra một thanh Thanh Linh Ma Kiếm, điên cuồng rót vào linh lực, dưới chân gắt gao đi lên chiến đấu cơ tiến tới "Chân ga" ...

Nhưng mà, lần này, trường thương nam tu trong nháy mắt tốc độ, vượt qua đang ở gia tốc chiến đấu cơ tốc độ!

Trong nháy mắt, thanh trường thương kia nam tu liền đuổi kịp Đông Phương Vũ Bình chiến đấu cơ! Chỉ kém mấy trăm mét khoảng cách, liền có thể bắt được Đông Phương Vũ Bình chiến đấu cơ. Nếu không phải là bởi vì hắn nghĩ (muốn) đoạt lấy Đông Phương Vũ Bình chiến đấu cơ bảo bối, lúc này Đông Phương Vũ Bình hẳn đã rơi phi cơ.

Mất thấy phải gấp, Đông Phương Vũ Bình cầm trong tay Thanh Linh Ma Kiếm hướng trường thương nam tu chợt đầu ném qua!

Trường thương nam tu khinh thường tiện tay khều một cái, ngăn trở Thanh Linh Ma Kiếm!

Nhưng là, Đông Phương Vũ Bình lại thừa dịp đối phương ngăn trở Thanh Linh Ma Kiếm chớp mắt, xuất ra thu nhỏ lại đèn soi trường thương nam tu!

Một cột sáng lấy tốc độ ánh sáng độ bắn tới!

Trường thương nam tu cả kinh thất sắc, trong lòng của hắn rõ ràng biết, đối diện tiểu tử, đã từng dùng một loại Kỳ Dị Quang Hệ pháp bảo đem vật nhỏ phóng đại, lại đem người sống nhỏ đi!

Trường thương nam tu theo bản năng đem trường thương trong tay hoành sắp xếp, cả người trên dưới pháp lực mãnh liệt mà ra, trực tiếp rót vào trường thương bên trong, lóe ra chói mắt cầu vòng như vậy vàng sáng!

Thu nhỏ lại đèn ánh đèn bắn trúng trường thương phát ra cầu vòng vàng sáng!

Hai loại năng lượng đụng vào nhau, lẫn nhau tan rã, giằng co bất động!

Trường thương nam tu trong lòng kinh hãi, bảo bối này, lại có lớn như vậy năng lượng? !

Đông Phương Vũ Bình nhưng là không ngừng kêu khổ. Bởi vì, hắn có thể rõ ràng cảm thấy, trong tay mình thu nhỏ lại đèn đang lấy mất trần có thể thấy tốc độ vỡ vụn! Đây là năng lượng siêu chi biểu hiện!

Thật may, www.uukanshu.net Thanh trường thương kia nam tu là từ mặt đất nhảy lên, trên không trung trệ không thời gian hơi ngắn. Hai người giao thủ một cái, trường thương nam tu lại bị ngăn cản trở về, thẳng hướng mặt đất rơi xuống.

Mà Đông Phương Vũ Bình chiến đấu cơ cũng đã gia tốc xong, chính lấy ống phun khói thức chiến đấu cơ tốc độ nhanh nhất, thoát đi chiến trường.

Trường thương nam tu ngay sau đó từ trong trữ vật giới chỉ xuất ra một món dài hình thoi phi hành pháp bảo, chân đạp dài thoi, hướng Đông Phương Vũ Bình đuổi theo.

Nhưng mà, đã tăng đến tối đa tốc độ chiến đấu cơ, lại vượt qua tốc độ âm thanh, tốc độ siêu âm phi hành!

Đông Phương Vũ Bình cũng rất kinh ngạc, đây chỉ là một chiếc bị phóng đại ống phun khói thức món đồ chơi chiến đấu cơ a! Lại cũng có thể vượt qua tốc độ âm thanh...

Trường thương nam tu hần hần dừng lại dài thoi, chính hần vốn cũng không phải là tốc độ hình tu sĩ, mặc dù cũng có thể ngự khí phi hành, nhưng là hần bây giờ tốc độ là không đuổi kịp Đông Phương Vũ Bình! Càng không cần phải nói, lấy Đông Phương Vũ Bình bây giờ tốc độ, chỉ cần mấy phút là có thể bay trở về biển Linh Môn sơn môn! Coi như trường thương nam tu đuổi theo, cũng đòi không tốt.

Lại từ Kim Đan Kỳ tu sĩ trong tay thoát được tánh mạng! Đông Phương Vũ Bình không nhận được gào to một tiếng!

Bị hần nhỏ đi ném ở buồng lái này bên cạnh chỗ ngồi Song Ngọc đám người, trong lòng mặc dù cao hứng, nhưng là các nàng cũng rất lo lắng.

Bởi vì, lúc này Đông Phương Vũ Bình hình tượng cực kỳ khủng bố. Nếu như nói trước mấy phút, Đông Phương Vũ Bình bởi vì hạp được kích hoạt mấy chuỗi Thanh Linh Ma Kiếm mà mất số lớn tinh huyết trở nên da bọc xương lời nói, như vậy hiện tại Đông Phương Vũ Bình, đã bởi vì tinh huyết tới gần khô kiệt mà biến thành ví da Khô Lâu cộng thêm tóc trắng lung lay, phảng phất là đã đến đầu cạn đèn tắt, bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã xuống.

Đông Phương Vũ Bình, người ngã xuống không có vấn đề, nhưng ở người ngã xuống trước có thể hay không đem chúng ta cũng biến trở về đi! Chúng ta cũng không muốn cả đời cũng ở tại tiểu nhân trong nước!

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100: Hắc Nhai Sư Thúc

Ống phun khói thức mini chiến đấu cơ tốc độ rất nhanh, thoát khỏi trường thương nam tu sau khi chưa được vài phút, biển Linh Môn sơn môn liền xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Đông Phương Vũ Bình thật muốn một đường bay thẳng đến biển linh bên trong cửa đi, không có cách nào chuyển kiếp lâu như vậy, lần đầu tiên cảm thấy mình sinh mệnh không chịu bản thân điều khiển, quá kinh khủng.

Đang lúc này, biển Linh Môn bên trong sơn môn đột nhiên bay ra ngoài 36 Đạo Độn Quang, ở giữa không trung tạo thành một cái trận, giống như một túi cạm bẫy, chờ Đông Phương Vũ Bình đánh chiến đấu cơ bay qua.

Đông Phương Vũ Bình sửng sốt, đây là chuyện gì xảy ra à? Dịch nhân mai phục?

Đông Phương Vũ Bình không khỏi tương chiến náy tốc độ hạ xuống, thậm chí chuẩn bị quay đầu chạy trốn.

Chỉ nghe đối diện Độn Quang bên trong có người cao giọng truyền âm tới: "Người kia dừng bước! Nơi này là biển Linh Môn Đạo Tràng, nếu như lại xông, giết chết không bị tội!"

Hoàng Phượng mừng rỡ nói: "Đây là Hắc Nhai Sư Thúc bọn họ! Chúng ta được cứu! Phượng huynh đệ, nhanh đem chúng ta trở nên lớn, thả chúng ta đi xuống!"

Đông Phương Vũ Bình này mới yên tâm, là biển Linh Môn người liền có thể. Chẳng qua là, bây giờ mà, được (phải) tìm địa phương đem chiến đấu cơ dừng lại. Bằng không, bây giờ liền đem Hoàng Phượng các nàng trở nên mạnh mẽ, trong khoang điều khiển không ngồi được.

Đông Phương Vũ Bình lái chiến đấu cơ chậm chạp đáp xuống cách biển Linh Môn hơn một ngàn mét bên ngoài một khối trên đất bằng, biển Linh Môn Độn Quang cũng đi theo bay tới, từ Độn Quang bên trong đi ra tới một đám tu sĩ, nam nữ nửa này nửa nọ, tay cầm các loại Linh Khí, đem Đông Phương Vũ Bình chiến đấu cơ bao vây lại.

Ở biển Linh Môn tu sĩ xem ra, chiến đấu cơ này chính là một cái nắm giữ Kim Đan Kỳ chân nhân Độn Tốc pháp bảo, như vậy, cười pháp bảo này chắc cũng là một cái Kim Đan Kỳ trở lên chân nhân!

Càng khiến người ta cảm thấy không cách nào ung dung đối mặt là, Đông Phương Vũ Bình kia một bộ ví da Khô Lâu cộng thêm tóc trắng siêu tiền Vệ hình dáng, lúc đó lúc Đông Phương Vũ Bình bộ dáng đến xem, nói hán không phải là Ma Tu, sợ rằng cũng không có mấy người sẽ tin tưởng.

Đông Phương Vũ Bình ngược lại ổn định nhiều. Dù sao, đã biết lần là thật thoát hiểm.

Đông Phương Vũ Bình nhảy xuống chiến đấu cơ, chiến đấu cơ "Vèo" đất thu nhỏ lại. Bản lĩnh này không tính là cái gì, chúng ta tu sĩ trên căn bản đều biết.

Sau đó, Đông Phương Vũ Bình giang tay ra, trong lòng bàn tay xuất hiện một đám tiểu tiểu nhân!

Đông Phương Vũ Bình đem lòng bàn tay trong tiểu nhân để dưới đất, xuất ra phóng đại đèn liền muốn soi.

Biển Linh Môn tu sĩ chính giữa, cho là mặt đầy hắc hồ từ Đại Hán quát lên: "Đội lạt nữa! Các hạ muốn làm gì?!"

Biển Linh Môn những tu sĩ khác giống như đại địch tới, rồi rít gờ từ bản thân Linh Khí.

Đông Phương Vũ Bình dùng khăn khăn thanh âm nói: "Cứu người."

Đây là bởi vì, Đông Phương Vũ Bình lúc này thật là tinh huyết giảm nhiều, dầu cạn đèn tắt. Hắn thỉnh thoảng ăn một viên tự chế Ngưng Khí Đan cùng Bá Vương hoàn, nhưng là, hao tổn quá độ tinh huyết, thế nào cũng bổ không trở lại. Đông Phương Vũ Bình biến thân tiểu lão đầu.

Biển Linh Môn cầm đầu hán tử mặt đen mơ hồ nhìn một chút trên đất tiểu nhân, nghi ngờ hỏi "Cứu người?"

Trên đất Hoàng Phượng vội vàng hướng kia hán tử mặt đen hô: "Hắc Nhai Sư Thúc, là chúng ta a! Ta là Hoàng Phượng, còn có Triển Trác, Song Ngọc!"

Đáng tiếc là, bởi vì bị nhỏ đi, thanh âm cũng thay đổi tiểu, không cách nào lạnh lạnh đem mình nói chuyện truyền đến Hắc Nhai Sư Thúc nơi đó.

Nhưng là, các nàng cử động hay lại là đưa tới Hắc Nhai Sư Thúc chú ý. Đang lúc Hắc Nhai Sư Thúc nhìn chằm chằm Hoàng Phượng mấy cái tiểu nhân kinh ngạc nhìn kỹ lúc, một đạo ánh đèn thoáng qua, trên đất mấy cái tiểu nhân biến hóa bầm đại nhân bộ dáng!

Biển Linh Môn các tu sĩ nhìn một cái, ô kia, bên trong còn có mấy cái người một nhà!

Kia tóc trắng Khô Lâu đem Song Ngọc mấy người các nàng biến thành tiểu nhân, muốn làm gì? Làm hán!

Mới vừa vừa mới chuẩn bị muốn buông xuống Linh Khí, lại giờ lên.

Hoàng Phượng ôm Triển Trác vội vàng hét: "Hắc Nhai Sư Thúc, Triển Trác bị thương nặng! Nhanh lên mau cứu hán!"

Hắc Nhai Sư Thúc sạm mặt lại, hỏi "Đây là người nào liên quan (khô)? Là hán sao? Cái này ví da Khô Lâu gia hòa, là ma sửa, đúng không!"

Hắc Nhai Sư Thúc dùng trong tay trường tiên chỉ Đông Phương Vũ Bình.

Đông Phương Vũ Bình kinh ngạc nhún nhún vai,

Các người đây đều là cái gì trinh thám? Chẳng lẽ, dung mạo không đẹp xem người liền hết thầy cũng là người xấu sao? Lại nói, ta ví da này Khô Lâu đáng về cũng không phải là trời sinh! Còn không phải là bởi vì muốn cứu bọn hán thoát đi Kim Đan Kỳ cao thủ sở trí! Ta đây là điển hình cố hết sức không có kết quả tốt a!

Đông Phương Vũ Bình lạnh rên một tiếng, lười nói chuyện!

Song Ngọc vội la lên: "Không phải là. Hắc Nhai Sư Thúc, vị này Phương huynh đệ là theo chúng ta đồng thời đồng bạn. Mới vừa rồi, đúng là hán cứu chúng ta! Chúng ta mới có thể từ một cái khiến cho trường thương Kim Đan Kỳ tu sĩ trong tay thoát được tánh mạng!"

Hoàng Phượng cũng vội vàng gật đầu, mặc dù nàng đối với (đúng) Đông Phương Vũ Bình không thể nào biết, nhưng là, ít nhất mới vừa rồi sự tình nàng hay lại là nhìn đến rõ ràng.

Triển Trác: Đầu ta choáng váng đầu rồi, đừng nhìn ta.

Hắc Nhai Sư Thúc ngoẹo đầu, hỏi "Là thế này phải không? Hán lại có thể mang theo các người từ Kim Đan Kỳ chân nhân dưới tay chạy mất? ! Hừ, hán là tu vi gì? Sư Thúc ta thấy thế nào không rõ chứ?!"

Đông Phương Vũ Bình tu vi, biển Linh Môn các tu sĩ nhìn rất rõ, luyện khí một tầng. Nhưng là, bọn họ không thể tin được một cái luyện khí một tầng tu sĩ lại có thể Ngự Sử một cái nắm giữ Kim Đan Kỳ Độn Tốc pháp bảo! Càng không cách nào tưởng tượng, Song Ngọc còn nói hán còn từ một cái Kim Đan Kỳ thật trong tay người cứu bọn họ! Cho nên, biển Linh Môn tu sĩ đối với (đúng) Đông Phương Vũ Bình sinh ra to lớn hoài nghi.

Hoàng Phượng gấp, nói: "Có thể, Triển Trác thương thế các loại (chờ) không á! Kéo dài nữa, cánh tay hán muốn không gánh nổi!"

Triển Trác chóng mặt giờ tay lên, dùng thấp không thể ngữ nổi thanh âm nói: "Không có chuyện gì, ta, www. uukanshu. ne T ta còn chịu đựng được "

Hắc Nhai Sư Thúc gật đầu một cái, nói: "Được, vậy các người nhanh lên lại mặt trong đi, tìm sư phó của các người cho hắn chữa thương đi."

Hoàng Phượng mừng rỡ, ôm Triển Trác liền hướng trong cửa chạy.

Hắc Nhai Sư Thúc lại tiếp tục nói: "Nhưng là, hai vị khác xa lạ đạo hữu, xin ở lại ngoài cửa. Bây giờ chúng ta biển Linh Môn đang bị cường địch đảo mắt nhìn, thứ cho chúng ta chiêu đãi không chu toàn, người ngoài, hết thấy không phải vào cửa."

Hoàng Phượng nhất thời dậm chân xuống, dừng lại, nàng không hiểu nhìn Hắc Nhai Sư Thúc bọn họ, trong lòng tràn đầy nghi ngờ. Dù sao, ở vàng trong mắt phượng, dọc theo con đường này, Phượng huynh đệ nhưng là liều sống liều chết tử chiến, phượng mới đem bọn hắn an toàn đưa về biển Linh Môn, bây giờ, Hắc Nhai Sư Thúc lại không để cho hắn vào cửa né tránh, này hơi quá đáng a!

Triển Trác vô lực khoát tay cánh tay: "Ta, ta "

Song Ngọc tỉnh táo hỏi "Hắc Nhai Sư Thúc, ngài cứ việc nói thẳng đi, xảy ra chuyện gì?"

Hắc Nhai Sư Thúc ý vị thâm trường nhìn Song Ngọc liếc mắt, nói: "Song Ngọc, sư phụ của người, đồ Phong chân nhân hôm nay ở Lâm Sam Phường Thị phụ cận gặp tập kích, bất hạnh vẫn lạc. Chương môn chân nhân phải bàn giao, giờ phút này, chúng ta biển Linh Môn đúng là không tiếp đãi người ngoài."

Song Ngọc con mắt một đỏ, suy nghĩ một chút, sau đó nói với Hoàng Phượng: "Sư Tỷ, người trước mang Triển sư huynh lại mặt trong chữa thương, thương thế hắn không thể lại kéo."

Hoàng Phượng nhìn một chút Song Ngọc bọn họ, lại nhìn một chút trong ngực Triển Trác, thở dài một tiếng, xoay người chạy như bay hướng biển Linh Môn.

Song Ngọc thấy Hoàng Phượng chạy xa, lúc này mới sâu kín nói: "Hắc Nhai Sư Thúc, nếu chương môn chân nhân có quy định, chúng ta cũng sẽ không làm khó ngài. Chỉ bất quá, ta đồng bạn không vào được, ta cũng không đi trở về. Sẽ để cho ta cùng bọn họ đồng thời, ở bên ngoài bị Ma Tu đuổi giết đi. Dù sao, chúng ta dọc theo con đường này đồng sinh cộng tử, sớm đã là sống chết có nhau đồng bạn. Ta sẽ không vứt bỏ ta đồng bạn, một mình chạy thoát thân."

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101: Rời đi biển Linh Môn

Biển Linh Môn tu sĩ có một ít tao. Động, dù sao, Song Ngọc là bọn hắn người. Nàng nói ra những lời ấy, có rất nhiều tàng ý tứ.

Nhưng mà, Hắc Nhai Sư Thúc lại chột vung tay lên, nói: "Được a, cứ làm như vậy đi."

Mọi người đều cảm giác kinh ngạc, chỉ có Song Ngọc là một bộ chuyện đương nhiên đáng vẻ, để cho người không đoán ra.

Đang lúc Đông Phương Vũ Bình muốn hỏi đôi câu lúc, biển Linh Môn sơn môn bầu trời, đột nhiên tuôn ra một đạo pháo bông.

Hắc Nhai Sư Thúc kinh hãi, quát lên: "Có Tuân Tra Đội ngũ gặp tập kích, theo ta lên!"

Dứt lời, Hắc Nhai Sư Thúc ý vị thâm trường nhìn Song Ngọc liếc mắt, giả lên Độn Quang, bay lên bầu trời. Biển Linh Môn những tu sĩ khác cũng chỉ được theo sát Hắc Nhai Sư Thúc, đi trước tiếp viện.

Trong chớp mắt, biển Linh Môn tu sĩ liền đi ánh sáng.

Đông Phương Vũ Bình nhìn thần sắc ổn định Song Ngọc, hiếu kỳ hỏi "Người liền không muốn cùng ta nói chút gì không?"

Song Ngọc ánh mắt lạnh lùng, từ tốn nói: "Thật ra thì rất đơn giản. Ta cùng sư tôn ta đồ Phong chân nhân là năm năm trước mới gia nhập biển Linh Môn. Sư tôn ta vẫn lạc, ta ở biển Linh Môn thật ra thì đã không có gì tồn tại vị."

Từ Trương cả giận nói: "Chẳng lẽ bọn họ liền không nữa quản người chết sống?"

Song Ngọc thở dài nói: "Đó cũng không phải. Như qua ta đoán không sai, bây giờ biển Linh Môn ngàn cân treo sợi tóc. Hắc Nhai Sư Thúc để cho ta rời

đi, nhưng thật ra là là đảm bảo ta một mạng, không muốn để cho ta cùng biển Linh Môn đồng thời Ngọc Thạch Câu Phần."

Đồng Phương Vũ Bình cùng Tử Sương hai mắt nhìn nhau một cái, ai, chuyện này, thế nào phức tạp như vậy?

Đồng Phương Vũ Bình hỏi "Biển Linh Môn làm sao biết thăm như vậy?"

Song Ngọc thờ dài nói: "Trước, ta đã nói với các ngươi. Chúng ta Đồng Võ nước, Ma Tu tông môn cùng phe với nhau cấu kết với nhau làm việc xấu. Bị bọn họ tránh Thương Tiên Môn, phần lớn không trốn thoát họa diệt môn. Mà chính đạo Tiên Môn nhưng là mọi việc treo thật cao, không đoàn kết, tự vệ là hơn. Bây giờ, không biết chiếm đoạt bao nhiêu bên trong Tiểu Tiên môn Ma Tu môn, thực lực đã vượt qua xa chính đạo Tiên Môn. Biển Linh Môn, chắc là thứ nhất bị bọn họ tiêu diệt đối tượng. Nếu như, Đồng Võ nước chung quanh còn lại mấy Đại Chính Đạo Tiên môn không tới cứu viện lời nói, biển Linh Môn chống đỡ không mấy ngày. Bắn vào ta này một ít tu vi, ở lại chỗ này, cũng phải không được có tác dụng gì đường, không bằng, chạy trốn xa tha hương, nói không chừng còn có thể cho biển Linh Môn lưu lại một tia (to) huyết mạch."

Đồng Phương Vũ Bình thờ dài nói: "Ngươi quyết định liền có thể. Ta nghĩ rằng trở về ta Thiên Vương Sơn, các ngươi thì sao?"

Song Ngọc nhìn Đồng Phương Vũ Bình liếc mắt, nói: "Ngươi đi đâu vậy, ta liền với ngươi đi đâu vậy."

Tử Sương không phục nhìn Song Ngọc, liền vội vàng nói: "Ta cũng thế. Đồng Phương đại ca ngươi đi đâu vậy, ta thì đi chỗ đó."

Song Ngọc nghi ngờ hỏi "Đồng Phương đại ca?"

Đồng Phương Vũ Bình cười cười, nói: "Chuyện này sau này hãy nói. Vấn đề bây giờ là, ta chiến đấu cơ chi có thể ngồi hai người, hai người các ngươi cộng thêm ta, có ba người, không ngồi được a! Tử Sương, không bằng ta đưa ngươi trở về ngươi ngân hạnh cốc, như thế nào?"

Tử Sương mặt đột nhiên đỏ, nói: "Thật ra thì, ta cũng vậy từ ngân hạnh trong cốc trốn ra được. Ta đem chúng ta chương môn bảo bối cây ngân hạnh giết chết, không thể quay về."

Đồng Phương Vũ Bình không nói gì, thế nào từng cái như vậy cũng không để cho người bót lo a!

Song Ngọc nói: "Thật ra thì, Đồng Phương đại ca ngươi có thể đem hai chúng ta biến hóa ít một chút, là có thể ngồi xuống. Chú ý khác (đừng) đem chúng ta trở nên quá nhỏ, không có thói quen."

Đồng Phương Vũ Bình nói: "Được rồi. Đi, chúng ta lên phi cơ."

Đồng Phương Vũ Bình xuất ra chiến đấu cơ, phóng đại, lại đem Song Ngọc cùng Tử Sương cơ rút nhỏ hơn một nửa, ném ở trong ghế sau.

Đồng Phương Vũ Bình trưng chiến máy phát động, hỏi "Chúng ta đi nơi đó? Chung quanh đây có thể đều là biển Linh Môn cùng Ma Tu giữa chiến trường. Vạn nhất chúng ta gặp mấy cái Kim Đan Kỳ Ma Tu, vậy thì chết thật định."

Song Ngọc từ tốn nói: "Thật ra thì, Lâm Sam Phường Thị người bên trong đang lúc Động Thiên, là một không tệ chỗ tị nạn. Nơi đó có Nguyên Anh Kỳ tu sĩ chỗ dựa, Ma Tu cũng không dám làm bậy. Chỉ bất quá, chúng ta không có nhiều như vậy linh thạch, không cách nào lâu dài ở ở nhân gian Động Thiên."

Đồng Phương Vũ Bình thăm nghĩ: Linh thạch cái gì,

Ta còn thực sự không lo lắng. Nhưng là, ở tại kia Lâm Sam Phường Thị người bên trong đang lúc trong động thiên, tương đương với liền đem mình một ở trong đó. Trời mới biết, Đồng Võ nước sau này tình thế sẽ thế nào biến hóa, không an toàn.

Tử Sương nói: "Còn nữa, Đồng Phương đại ca, ngươi cũng lấy sau lưng mấy cái cái lồng, hắn vứt bỏ. Thiên Long Tông tu sĩ, nhất định sẽ đuổi theo Thẩm anh tung tích giết tới."

Đồng Phương Vũ Bình gật đầu nói: "Đi! Chờ lát nữa Phi xa một chút, đem hắn ném xuống."

Không có cách nào Đồng Phương Vũ Bình bây giờ cũng không dám mạo hiểm, Thẩm anh người này, tạm thời giết không được, hay lại là vứt bỏ hắn tương đối an toàn. Chỉ cần hắn không đuổi kịp Đồng Phương Vũ Bình, vậy thì vạn sự OK á.

Đồng Phương Vũ Bình trưng chiến máy nhắm thẳng vào trời cao, chuẩn bị mang đến trời cao tốc độ cao, trốn vào trong áng mây chạy thoát thân.

Chạy thoát thân phương hướng, bắc phương. Mặc dù, Đồng Phương Vũ Bình vẫn chưa thể hỏi thăm được Thiên Vương Sơn vị trí cụ thể, nhưng là, hướng bắc phương Phi, nên vấn đề không lớn.

Chiến đấu cơ hướng bắc phương bay đi, không lâu lắm, Đồng Phương Vũ Bình ba người liền thấy biển Linh Môn chung quanh tuôn ra từng trận cuồng đại pháp lực ba động. Nhìn đáng sợ, biển Linh Môn cùng Ma Tu môn bắt đầu đại quy mô chiến đấu.

Đồng Phương Vũ Bình trong lòng hơi động, mở ra buồng lái này, đem đang đóng Thẩm anh lồng giam hướng trên mặt đất ném một cái, xong chuyện.

Cao như vậy té xuống, sẽ té chết hắn sao?

Mặc kệ nó. Hắn Thẩm anh đầu gì cũng là Thiên Long Tông Thiếu Tông Chủ, Trúc Cơ Kỳ tu sĩ. Hắn quăng không chết đi.

Tốc độ cao phi hành chiến đấu cơ, trừ giới phi hành Kim Đan Kỳ trở lên tu sĩ, không người nào có thể đuổi kịp.

Đông Phương Vũ Bình bọn họ chạy trốn cũng coi là thuận lợi, lại không có gặp bất kỳ Ma Tu ngăn trở. [www. uukanshu. ne](http://www.uukanshu.net) T biến Linh Môn chiến trường nhanh chóng bị ném ở sau lưng, ba người cũng không nói gì.

Một đường chạy như điên, đến trời tối lúc, Đông Phương Vũ Bình ba người đã bay ra hơn 2 vạn dặm.

Ba người còn không dám dừng lại nghỉ ngơi. Dù sao, hơn 2 vạn dặm đối với (đúng) một cái Kim Đan Kỳ tu sĩ mà nói, nếu không mấy ngày là có thể đuổi kịp tới.

Chỉ bất quá, Đông Phương Vũ Bình phát hiện, chính mình chiến đấu cơ bắt đầu run rẩy run dữ dội hơn. Mini chiến đấu cơ không biết là dùng nguyên lý gì tới phi hành, nhưng là, Đông Phương Vũ Bình biết, tình huống bây giờ hẳn là chiến đấu cơ năng lượng không chịu đựng nổi. Lại tiếp tục phi hành, rất có thể sẽ hủy diệt chính mình chiến đấu cơ.

Bất đắc dĩ, Đông Phương Vũ Bình cẩn thận từng li từng tí tương chiến cơ hàng roi, tránh khả năng có Tiên Môn hoặc là Ma Tông tồn tại khu vực, ba người che giấu hành tung, đi tới một phạm nhân trong thành phố ở trọ nghỉ ngơi.

Hết thấy thuận lợi. Không có gặp không mở mắt gia hỏa tới gây chuyện. Đông Phương Vũ Bình dự định, ngày mai đổi một chiếc chiến đấu cơ, tiếp tục hướng bắc Phi. Trước chạy ra khỏi cái mấy trăm ngàn dặm sau khi, sẽ chậm chậm hỏi thăm Thiên Vương Sơn vị trí.

Nhưng mà, người không gây sự mà, chuyện lại tới tìm người!

Canh năm, năm cái che mặt nam tử lặng lẽ âm thầm vào Đông Phương Vũ Bình bọn họ khách trọ sạn, chuẩn bị uy hiếp Song Ngọc cùng Từ Sương.

Không có cách nào ai bảo các nàng hai đáng đáp thật xinh đẹp đây. Gây chuyện a!

Mặc dù, lúc vào thành, Song Ngọc cùng Từ Sương đã dùng cái khăn che mặt che kín mặt, còn đội nón lá, nhưng vẫn là bị hữu tâm nhân nhìn thấy, lúc này mới có nửa đêm bắt người một màn.

Lúc này, Đông Phương Vũ Bình thật ra thì còn chưa ngủ. Bởi vì hắn không ngủ được a! Bây giờ Đông Phương Vũ Bình thật sự là quá gầy. Vừa nằm xuống đi, xương liền trực tiếp đụng phải ván giường, rất thương!

Mà Đông Phương Vũ Bình thấy người quần áo đen lén lút tới bắt người một màn, nhất thời cảm thấy não nhân đau. Ai, ngay cả thực lực đối phương đều chưa từng đánh tra rõ ràng sẽ tới bắt người, đây là tới tặng người đầu đi!

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 102: Tiểu Đào hoa tới

Đông Phương Vũ Bình không ngủ được, không thể làm gì khác hơn là ngồi tĩnh tọa hấp được, định khôi phục thanh xuân nhục thân. Nhưng mà, tinh huyết giảm nhiều chứng bệnh, không phải là hấp được là có thể bù lại.

Đông Phương Vũ Bình nhìn kia năm người bịt mặt, trong lòng thờ dài nói: Nghĩ (muốn) muốn nghỉ ngơi cho khỏe nghỉ ngơi, là khó khăn như thế sao?

Bây giờ Đông Phương Vũ Bình, còn không muốn bại lộ hành tung, chỉ đành phải đem năm người bịt mặt cũng đánh ngất xỉu, ném tới bên đường trong khe nước, chuyện.

Song Ngọc cùng Từ Sương cũng tỉnh. Ba người không nói gì, ngồi lên mini chiến đấu cơ, bay ra khỏi thành.

Đến bên ngoài thành, Đông Phương Vũ Bình mới đem mini chiến đấu cơ phóng đại, sau đó cấp tốc hướng bắc Phi.

Từ nơi này sau này, ba người lại cũng lười đi có người địa phương ngủ lại, dọc theo đường đi dãi gió dầm sương, một đường hướng bắc.

Lần này, Đông Phương Vũ Bình quyết định, trở lại Tiên Hoa Linh Thảo Môn, làm ruộng, khổ tu, các loại (chờ) tu vi đi lên, mới đi ra này.

Một tháng sau, ba người đi tới một mảnh dãy núi lớn phụ cận.

Song Ngọc cùng Đông Phương Vũ Bình trở nên quen thuộc rất nhiều, giữa hai người thường thường thảo luận tu luyện vấn đề. Từ Sương nhưng là đứng ngồi không yên đáng về, ngày ngày ngồi máy bay, cái móng cũng ngồi đau. Dọc theo đường đi trải qua nhiều như vậy phồn hoa náo nhiệt địa phương, đều không có thể đi xuống thật tốt du ngoạn một phen, thật sự là thua thiệt a!

Mà Đông Phương Vũ Bình còn là một bộ da bọc xương đáng về, tinh huyết thể nào cũng bổ không trở lại, cái này làm cho hắn có chút tâm tiêu. Nhìn thêm chút nữa người ta Từ Sương, mặc dù lúc ấy không biết sao nổi dóa muốn cùng Kim Đan Kỳ trường thương nam tu liễu chết, cuối cùng bị một phát súng quật ngã. Nhưng người ta tốc độ khôi phục, đó là tiêu chuẩn nhất định, nửa tháng không tới, lại trở nên sinh long hoạt hổ, cả ngày lải nhải cái không xong. Không có so sánh liền không có tổn hại a!

Ngày này chạng vạng tối, ba người ngồi quanh ở Đông Phương Vũ Bình dùng nhà trọ cây chế tạo ra trong căn phòng, ăn gà nướng nướng cá, tự mình tu luyện đến.

Đột nhiên, một ánh lửa bay đến Đông Phương Vũ Bình trước mặt dừng lại, đem Đông Phương Vũ Bình dọa cho giật mình.

Chỉ chớp lát sau, Đông Phương Vũ Bình mới phản ứng được, này, không phải là cái loại này đưa tin Phù sao!

Đông Phương Vũ Bình mừng rỡ, có đưa tin Phù tìm tới chính mình, chẳng lẽ nói, Tiên Hoa Linh Thảo Môn các chị em, đang ở phụ cận?

Song Ngọc cùng Từ Sương cũng dừng lại tu luyện, Tĩnh Tĩnh nhìn Đông Phương Vũ Bình.

Đông Phương Vũ Bình chỉ tay một cái, đưa tin Phù nổ tung, một cái thanh âm truyền tới: "Chương môn đừng động, là ở chỗ đó chờ ta, chúng ta cách ngươi chỉ có vài ngàn dặm đường trình, rất nhanh tới tìm ngươi! Đào Hoa."

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, đây là Đào Hoa Yêu Cơ đi tìm tới a! Ta có thể cứu chữa! Hừ, các loại (chờ) Đào Hoa Yêu Cơ mang đám người tới, coi như là Thiên Long Tông Kim Đan Kỳ Ma Tu đuổi theo, Đông Phương Vũ Bình cũng không sợ bọn họ!

Song Ngọc cùng Từ Sương nhưng là trợn mắt hốc mồm, Đông Phương Vũ Bình lại còn là một cái chương môn? Trời ạ! Rốt cuộc là dạng gì Tiên Môn, sẽ để cho một cái luyện khí một tầng gia hỏa làm chương môn? Nhỏ đi nữa Tiên Môn cũng không trở thành như vậy đi?

Ở Từ Sương cùng Song Ngọc nghi ngờ bên trong, ba người liền ở tại chỗ chờ đợi nửa ngày. Không có cách nào Đông Phương Vũ Bình hoàn toàn không biết Đào Hoa Yêu Cơ sẽ từ bên kia tới, chỉ có nguyên chờ đợi. Cũng may, này Hoang Sơn Dã Linh, trừ dã thú trở ra, không có khác (đùng) nguy hiểm gì.

Giữa trưa ngày thứ hai, trên bầu trời hạ xuống một chiếc Đào Hoa to Thuyền, sau đó, Đào Hoa Yêu Cơ mang theo một đoàn oanh oanh yến yến cộng thêm tô tây trong, tìm tới đang ở bên rừng cây bên trên cạo râu Đông Phương Vũ Bình.

Đông Phương Vũ Bình cười nói: "Tiểu Đào hoa, ngươi là đem toàn bộ Tiên Hoa Linh Thảo Môn cũng mang tới á! Thiên Cơ Hạp Cốc bên kia, còn có thể còn lại cái gì?"

Làm Đào Hoa Yêu Cơ bọn họ đầu tiên nhìn thấy Đông Phương Vũ Bình lúc, cũng có chút không dám tin tưởng, tiểu lão đầu này, chính là Đông Phương Vũ Bình sao?

Đào Hoa Yêu Cơ có chút chột dạ, nằng lo lắng là mình mê huyền Đào Lâm vẽ đem Đông Phương Vũ Bình tinh huyết hút khô, mới biến thành như vậy.

Hoa Thiên Kiều cùng Hoa Bách Mị cũng không nói gì, các nàng sợ hãi lúc này sợ ý một chút lại đem Đông Phương Vũ Bình đắc tội.

Thảo Thanh Tầm mặt đầy phòng bị, dưới cái nhìn của nàng, Đông Phương Vũ Bình chính là bị Đào Hoa Yêu Cơ hại.

Thi Kính hai mắt lưng trông xông lên, ôm Đông Phương Vũ Bình hỏi "Đông Phương đại ca,

Ngươi là thể nào?"

Đông Phương Vũ Bình mỉm cười nói: "Tiểu Thi kính, ta đều biến thành như vậy, ngươi còn nhận ra ta?"

Thi Kính chẳng qua là khóc, tô tây trong nhưng là cười hi hi hướng về phía Đông Phương Vũ Bình nói: "Chương môn đại nhân anh tu, cho dù là hóa thành tro, chúng ta cũng nhận ra a."

Đông Phương Vũ Bình lạnh rên một tiếng: "Ta có thể đem ngươi những lời này coi là là ngươi đối với ta tăng bốc."

Đào Hoa Yêu Cơ nhìn Song Ngọc cùng Từ Sương, mỉm cười hỏi "Hai vị này là?"

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha một tiếng, nói: "Các nàng là ta ở trên đường nhặt nữ nhân, sau này, hẳn là muốn gia nhập chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn. Mọi người cùng với các nàng chào hỏi. Dạ, cái này, mặt đầy tức giận, kêu Từ Sương. Cái đó một mực rất bình tĩnh, kêu Song Ngọc."

Từ Sương dĩ nhiên tức giận á..., ai là...của ngươi ở trên đường nhặt nữ nhân! ?

Song Ngọc Tự Nhiên biết, Đông Phương Vũ Bình đang nói đùa, Tự Nhiên không tức giận, tránh cho ở mới đồng bạn trước mặt đầu phân.

Thảo Thanh Tầm chậm chạp hỏi "Chương môn sư huynh, người thế nào biến thành bộ dáng này? Nói nghe một chút?"

Đông Phương Vũ Bình đành đặc đáp: "Chuyện này nói rất dài dòng, các người có thể nghe ta chậm rãi kể lại. Bất quá, chúng ta là không phải là trước tìm một chỗ tốt nghỉ ngơi một chút. Ta dọc theo con đường này lo lắng sợ hãi, mệt chết."

Tô tây trong lập tức nói: "Chương môn đại nhân, ta biết phụ cận có một cái đôi Cú ấu Phưởng Thị, bên trong có một nhà rất không tồi khách sạn, gọi là nhân gian Động Thiên. Chúng ta có thể đi nơi đó."

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, nói: "Nhân gian Động Thiên phân điểm cũng lái tới đây à nha? Thật trâu!"

Lần này, www.uukanshu.net Đông Phương Vũ Bình ngồi là Đào Hoa Yêu Cơ pháp bảo Đào Hoa to Thuyền, hướng đôi Cú ấu Phưởng Thị bay đi.

Dọc theo đường đi, mọi người nghe Đông Phương Vũ Bình đưa hân ở Đồng Võ nước biển Linh Môn cổ sự kể xong, tất cả mọi người thần thức không dứt.

Thảo Thanh Tầm oán trách Đào Hoa Yêu Cơ để cho Đông Phương Vũ Bình đi mê huyện Đào Lâm trong bức họa mạo hiểm, làm Đông Phương Vũ Bình trực tiếp từ mập mạp biến thành to gầy ví da Khô Lâu.

Đào Hoa Yêu Cơ nhưng là thờ phào một cái, ít nhất, Đông Phương Vũ Bình bạo gầy nguyên nhân không tại chính mình nơi này.

Mọi người vào ở đôi Cú ấu Phưởng Thị nhân gian Động Thiên, Đông Phương Vũ Bình hỏi "Ngọc trinh Ngọc Hương hai người bọn họ đây?"

Thảo Thanh Tầm đáp: "Bởi vì chương môn ngài mất tích, đào Hoa nương nương phải dẫn chúng ta tới tìm người. Hai người bọn họ liền trực tiếp về môn phái. Bảo là muốn ở Thiên Vương Sơn ngũ đại Tiên Môn bàn về pháp lực, lại cùng chúng ta gặp một lần."

Đông Phương Vũ Bình hiếu kỳ hỏi "Đúng, Tiểu Đào hoa, người là làm sao tìm được ta?"

Đào Hoa Yêu Cơ từ tốn nói: "Ta ở mê huyện Đào Lâm trong bức họa xuống Cẩm Chú. Mặc dù cách nhau mấy triệu dặm, ta vẫn có thể miễn cưỡng cảm ứng được. Lúc này mới mang theo mọi người một đường đuổi tới. Chưa từng nghĩ, nửa đường liền gặp chủ nhân ngài."

Đông Phương Vũ Bình suy nghĩ một chút, thờ dài nói: "Đồng Võ nước quả nhiên là đến gần nam Đảo phương hướng a. Cách Thiên Vương Sơn lại có cách xa mấy triệu dặm! Ta thật không nghĩ ra, ta thế nào thoát cái liên từ mê huyện Đào Lâm trong bức họa chạy đến xa như vậy địa phương đi!"

Đào Hoa Yêu Cơ thờ dài nói: "Cái này còn coi là gần."

Đông Phương Vũ Bình lắc đầu một cái, nói: "Coi là. Đi qua sẽ không quản nó. Ta bây giờ rất muốn hỏi một câu, Tiểu Đào hoa, người có biện pháp để cho ta hao tổn tinh huyết khôi phục bình thường sao?"

Đào Hoa Yêu Cơ nhìn Đông Phương Vũ Bình, đột nhiên rất muốn cười. Một tháng trước, nàng còn đang nghĩ biện pháp giúp Đông Phương Vũ Bình giảm cân. Bây giờ, lại phải nghĩ biện pháp giúp hân tăng cân! Thật là thế sự vô thường a.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Không có chuyện gì hợp

Bất quá, tinh huyết hao tổn cũng không phải là tăng cân liền có thể giải quyết chuyện. Đào Hoa Yêu Cơ thờ dài nói: "Chủ nhân, ngài tinh huyết giảm nhiều, thuốc tằm thường đã không thể nào đem ngài tinh huyết bù lại. Ngài nghĩ (muốn) a, một cái bởi vì hạn hán mà dưới mặt nước hàng cái ao, chúng ta có thể chờ đợi lòng đất nước suối xông ra từ từ bổ xung đầy đủ. Nhưng là, một cái đã khô khốc cái ao, tùy thời đều có thể hóa thành gió cát, này còn làm sao có thể giả bộ ở nước? Cho nên a, chuyện này, rất khó."

Đông Phương Vũ Bình cười nói: "Rất khó, chính là có biện pháp rồi. Có biện pháp người liền nói, đừng sợ. Ra chút ngoài ý muốn cũng không có vấn đề, ngược lại ta đã thành thói quen."

Đào Hoa Yêu Cơ dùng một cái, há mồm nói: "Thật ra thì, ta có một loại bí thuật "

Đào Hoa Yêu Cơ lời nói, bị Thảo Thanh Tầm cắt đứt: "Chương môn sư huynh, ta có chuyện muốn nói."

Đào Hoa Yêu Cơ cũng không giận, nàng biết, Thảo Thanh Tầm là sợ hãi chính mình phương pháp lại đem Đông Phương Vũ Bình cho làm không.

Đông Phương Vũ Bình hỏi "Xanh tìm a, ngươi muốn nói cái gì?"

Thảo Thanh Tầm nhìn một chút Song Ngọc cùng Tử Sương, hai người này, mặc dù là Đông Phương Vũ Bình mang về người, nhưng là, thân phận các nàng lúng ta lúng túng. Tiên Hoa Linh Thảo Môn bí mật, không thích hợp làm cho các nàng biết.

Song Ngọc rất tự giác trở về trong phòng đi nghỉ. Tử Sương nhưng vẫn là một bộ thật tò mò dáng vẻ, không chớp mắt chờ đợi Thảo Thanh Tầm nói tiếp.

Được rồi, gặp phải loại này thần kinh nét phác thảo còn da mặt đặc biệt dày người, ngươi không đánh thức nàng cũng không được.

Thảo Thanh Tầm nói với Tử Sương: "Tử Sương cô nương, ngươi xem, này sắc trời đã tối, đêm đã khuya, ngươi có phải hay không nên trở về phòng nghỉ ngơi một chút?"

Tử Sương khoát khoát tay, nói: "Không có chuyện gì. Ta không sao. Một tháng qua này, ta ngồi ở đó trong phi cơ trừ chữa thương liền là đánh rắm, cũng sắp chết ngộp. Các ngươi nói chuyện trách mới mẻ, nhanh nói nghe một chút."

Thảo Thanh Tầm không nói gì, nhìn hướng Đông Phương Vũ Bình. Đông Phương Vũ Bình nói với Đào Hoa Yêu Cơ: "Đánh ngất xỉu."

Tử Sương không hiểu hỏi "Đánh ngất xỉu? Cái gì đánh ngất xỉu?"

"Ồnh!"

Nhất thanh thúy hương.

Tử Sương kia điểm tu vi cảnh giới, ở Đào Hoa Yêu Cơ trước mặt thật là không có phần thắng chút nào. Càng không cần phải nói, Đào Hoa Yêu Cơ hay là ở trước mặt nàng xuất thủ đánh lén, vừa gõ một cái chuẩn, với ban đầu gõ Đông Phương Vũ Bình sau ót muông như thế, đơn giản.

Đông Phương Vũ Bình cười nói: "Lúc này có thể nói đi."

Thảo Thanh Tầm thấp giọng nói: "Chưong môn sư huynh, ngươi biết chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn thảo Đan hoa Phù chứ ?"

"Ừ. Thế nào?"

Thảo Thanh Tầm trịnh trọng nói: "Chúng ta thảo trong cửa, còn có một vị tinh thông Luyện Đan lão tiền bối, còn ở nhân gian."

Đông Phương Vũ Bình nháy mắt mấy cái, hỏi "Há, thảo môn lại còn có đồng môn? Không phải là chỉ có một mình ngươi sao?"

Thảo Thanh Tầm lúng túng đáp: "Chỉ bắt quá, vị tiền bối này, bởi vì một ít chuyện cũ, sớm liền rời đi thảo môn, ẩn cư sơn lâm, không màng thế sự nhiều năm."

Đông Phương Vũ Bình "Ồ" một tiếng, hỏi "Sau đó thì sao?"

Thảo Thanh Tầm khẽ mỉm cười, nói: "Lão nhân gia ông ta, có thể luyện chế một loại đan dược, có thể bổ trợ về người hao tổn tinh huyết, khôi từ hồi sinh."

Đông Phương Vũ Bình ánh mắt sáng lên, nói: "Không phải nói, thuốc tằm thương đã không cách nào cứu vãn ta giảm nhiều tổn hại tinh huyết sao? Vân vân, ngươi lời nói ý tứ, ta thân thể này với chết không khác nhau gì cả sao? Còn nói cái gì khôi từ hồi sinh!"

Đào Hoa Yêu Cơ gật gật đầu nói: "Thảo Thanh Tầm nói, thật đúng là rất đúng chỗ. Từ sinh cơ đi lên tướng, chủ nhân ngài đã từ vong. Chỉ bắt quá, ngươi hấp dược quá nhiều, tinh huyết khô kiệt sau này cũng một mực ở ăn, Bá Vương hoàn cùng Ngưng Khí Đan linh khí tổng cộng quá mạnh mẽ, rồi mới miễn cưỡng giữ được ngài tánh mạng. Đối thành người khác, đã sớm chết xuống. Ta rất hoài nghi, chủ nhân ngài có cái gì Thượng Cổ Ma Thần như thế nghịch thiên thể chất, bằng không, làm sao có thể dựa vào Đan Lực cũng có thể tiếp tục chống đỡ được, thật muốn tốt tốt nghiên cứu một chút a "

Đông Phương Vũ Bình: Đều không phải là người bình thường a! Thế nào lão suy nghĩ đem ta thái mông nghiên cứu à? !

Đông Phương Vũ Bình cười lạnh nói: "Đừng nói những thứ kia,

Ta chỉ muốn hỏi một chút, Thảo Thanh Tầm nói cái đó lão tiền bối, làm được hả?"

Đào Hoa Yêu Cơ mỉm cười nói: "Thảo Thanh Tầm nói người kia, ta cũng biết, hẳn là Tử Hinh chân nhân đi. Đó là một cái Đan cuồng, Luyện Đan thành Ma. Nhớ năm đó, nàng đem vốn là căn cơ bất hậu thảo môn làm cho càng điều linh không chịu nổi. Bất quá, nàng luyện chế đan dược, ngược lại rất hữu hiệu. Về phần, Thảo Thanh Tầm nói cái loại này có thể bổ toàn ngài tinh huyết thần kỳ đan dược, thành thật mà nói, ta không phải là quá rõ. Dù sao, năm đó thảo môn tu sĩ cũng không tin nhiệm ta lớn như vậy yêu."

Đông Phương Vũ Bình trầm nghĩ trong lòng: Tử Hinh chân nhân? Danh tự này nghe thế nào giống như là một phụ nữ?

Coi là, có thể cứu về ta đây cái sắp chết mệnh là được. Quân hán khi gió là nam hay nữ, là chính là tà, Lão Tử cũng phải thử một lần.

Đây cũng là không có biện pháp chuyện, nếu không phải có thể bỏ toàn chính mình hao tổn tinh huyết, liền Đông Phương Vũ Bình bây giờ bộ dáng này, vĩnh viễn cũng đừng nghĩ cứu được cô em.

Có người nào nữ nhân có thể chịu được, chính mình vừa mở mắt liền thấy một cái tóc trắng Khô Lâu nằm tại chính mình mép giường ngủ say? Vậy không hù chết cá nhân đây

Đông Phương Vũ Bình thở dài nói: "Vậy cứ như vậy đi. Nghỉ ngơi một đêm, chúng ta ngày mai sẽ hướng Thiên Vương Sơn bên kia Phi."

Đào Hoa Yêu Cơ đang muốn trở về phòng nghỉ ngơi, Đông Phương Vũ Bình đột nhiên gọi lại nàng, nói: "Tiểu Đào hoa, ngươi đem chúng ta trong cửa mấy cái khác Kim Đan Kỳ tu vi người, cũng kêu đến, đến ta trong phòng họp."

Đào Hoa Yêu Cơ ngăn người một chút, thấy Đông Phương Vũ Bình thần sắc tương đối trịnh trọng, liền gật đầu đáp ứng.

Chỉ chớp lát sau, Đào Hoa Yêu Cơ mang theo ngũ đại Yêu Vương cùng tô tây trong, www. uukanshu. ne T đi tới Đông Phương Vũ Bình trong căn phòng. Lần này, mở ra sẽ đều là Tiên Hoa Linh Thảo Môn bây giờ tu sĩ cấp cao, Thảo Thanh Tầm cùng Hoa Thiên Kiêu, Hoa Bách Mị ba cái Luyện Khí Kỳ đệ tử, bị loại bỏ bên ngoài.

Ngũ đại Yêu Vương lần này là từ rời đi Băng Tuyết Sơn Cốc sau khi, lần đầu tiên đi xa, tâm tư một mực sẽ không ở Đông Phương Vũ Bình trên người, coi như là vừa mới thấy Đông Phương Vũ Bình thời điểm, bọn họ cũng đợi ở phía sau xa xa, một lòng mong đợi chạy ra ngoài chơi.

Đông Phương Vũ Bình chăm sóc bọn họ ngồi xuống, sau đó từ tốn nói: "Lần này bờ biển chuyển đi, để cho ta cảm thụ rất nhiều a. Tâm lý ta thiên đầu vạn tự, có rất nhiều lời muốn nói, chính là không biết các ngươi muốn nghe hay không."

Khổng Tước không cần thiết chút nào nhún nhún vai, nói: "Quá dài lời nói, đừng nói là. Tất cả mọi người rất bận rộn, sớm nghỉ ngơi một chút, ngày mai còn có thể nhiều đi dạo mấy nơi đây."

Đào Hoa Yêu Cơ lạnh giọng nói: "Cảm tình, ta mang bọn ngươi đi ra, là tới du sơn ngoạn thủy sao?"

Khổng Tước le lưỡi, Đông Phương Vũ Bình tính khí không lớn, Đào Hoa Yêu Cơ lại là mình tỷ tỷ, nàng mới không sợ hai cái này cái gọi là lãnh đạo đây.

Hỏa Hồ mỉm cười nói: "Chương môn đại nhân, ngài cứ việc nói, chúng ta đều nghe lắm."

Mấy cái khác Yêu Vương cũng đều nhất trí gật đầu, tô tây trong nhưng là hiếm thấy giữ yên lặng, hẳn tựa như có lẽ đã nhìn ra Đông Phương Vũ Bình lúc này nội tâm ý tưởng, hay là, nơi này cách gia hương của hắn nam Đảo quá gần, hắn có chút gần hương tình sợ hãi?

Đông Phương Vũ Bình thở ra một hơi thật dài, nói: "Thiên ngôn vạn ngữ, tổng kết thành một câu nói, đó chính là, một cái môn phái thực lực quá yếu lời nói, nhất định sẽ bị người khi dễ! Sơ ý một chút sẽ có tai họa ngập đầu. Biển Linh Môn chính là một cái sống sờ sờ ví dụ. Ta nghĩ, chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn bây giờ tái xuất giang hồ, nên nghĩ biện pháp nhanh chóng mở rộng thực lực! Nếu không, tiền đồ kham ưu a!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Quảng thu môn đồ (1)

Trong phòng mọi người lần nữa nhất trí gật đầu, tất cả mọi người minh bạch, không có thực lực, ở trong tu tiên giới đó chính là bị lấn áp đối tượng! Mọi người tại sao luôn nghĩ gia nhập một cái Đại Tiên môn? Không phải là vì chính mình tìm một cái núi dựa sao.

Chẳng qua là, một cái Tiên Môn thực lực khuếch trương, không phải là một ngày hay hai ngày là có thể hoàn thành sự tình. Tiên Môn thực lực mở rộng cần thời gian lắng đọng. Dù sao, bất luận là một tu sĩ nào tu vi, đều không phải là từ trên trời rơi xuống, mà là các tu sĩ một bước một cái dấu chân, chân đạp đất khổ tu phải đến.

Đông Phương Vũ Bình tiếp tục nói: "Trước mắt, từ tu sĩ cấp cao thực lực đến xem, chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn không thể so với Thiên Vương Sơn bất kỳ một cái nào Tiên Môn kém. Nhưng là, chúng ta trong cửa, trước mắt không có gì đệ tử. Vắng ngắt, không có ai khí. Làm cho người ta cảm giác, vậy nếu không có tiền đồ cùng tương lai! Cho nên, ta dự định, số lớn thu nhận mới môn nhân đệ tử."

Đào Hoa Yêu Cơ thở dài nói: "Chủ nhân, phạm nhân trẻ nít bên trong, có linh căn hải tử, trong một vạn không có một a. Huống chi, cách mỗi mười năm Thiên Vương Sơn Tiên Môn Thăng Tiên đại hội, đều đã bị ngũ đại Tiên Môn bả khống, chúng ta không xen tay vào được a."

Đồng Phương Vũ Bình khoát khoát tay, nói: "Cho nên a, chúng ta muốn lánh ích hề kính."

Tô tây trong hỏi "Chủ nhân ngài định làm như thế nào? Ngài nói, chúng ta làm theo! Cho dù là đi khác (đừng) Tiên Môn cướp người, ta tô tây trong không hai lời, xông lên đầu tiên cái tiền lên!"

Đồng Phương Vũ Bình cười nói: "Cướp cái gì cướp! Từ chỗ khác Tiên Môn đoạt lại đệ tử, kia độ trung thành có thể có thể tin được không? Tuyệt đối so với người độ trung thành còn thấp!"

Tô tây trong về mặt đưa đám, nói: "Chủ nhân, người ta đối với ngài trung thành cảnh cảnh..."

Đồng Phương Vũ Bình cười nói: "Được, ta nói nói ta nghĩ rằng pháp. Ta biện pháp rất đơn giản, thừa dịp lần này tất cả mọi người ở bên ngoài cơ hội, chúng ta sẽ đi ngay bây giờ mỗi cái phạm nhân tự cư thành phố thôn, số lớn thu nhận môn nhân đệ tử! Sau đó đồng thời mang về trong môn chúng ta bồi dưỡng!"

Tất cả mọi người ngần người một chút, Quy Nguyên đại sư nhân nhạ hỏi "Chương môn đại nhân, chúng ta làm như vậy, sẽ có hay không có Tồn Tiên môn kiếm mặt à? Hơn nữa, đúng như Đào Hoa nương nương lời muốn nói như vậy, có linh căn tiểu hải tử, rất khó gặp a. Coi như là chúng ta rộng rãi quảng lưới, cũng không nhất định có thể mò được mấy cái có tiềm chất đệ tử a. Uổng phí hết chúng ta tông môn Tu Tiên tài nguyên."

Đồng Phương Vũ Bình mỉm cười nói: "Các ngươi đây sẽ không biết. Ta tự có biện pháp. Ta ở chỗ này nói rõ một chút, chúng ta thu nhận môn nhân đệ tử, không cần nhất định phải có linh căn tư chất tiềm lực! Chỉ cần là tuổi tác ở 15 tuổi dưới đây phạm nhân hải tử, các ngươi cũng cho ta khai ra làm đệ tử. Dĩ nhiên, có linh căn tư chất tiềm lực tốt hơn, không có cũng không có vấn đề. Còn có một cái, ta các ngươi phải chỉ thu nhận cô nhi cùng đứa trẻ lang thang, không có nhà đình ràng buộc tốt nhất. Bởi vì này dạng lời nói, bọn họ sẽ đem chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn coi là nhà mình, độ trung thành khá cao."

Tất cả mọi người không nói lời nào, bọn họ cũng không coi trọng Đồng Phương Vũ Bình loại biện pháp này, thu nhận một đám không có tiềm chất rác rưởi đệ tử lại mặt trong, sung mãn sung mãn nhân khí cố nhiên có thể, nhưng là, bọn họ tu vi quá thấp, cũng mang không đi ra a! Ra ngoài khẳng định bị khác (đừng) Tiên Môn trò cười, còn không bằng tha trong cửa làm tạp dịch.

Đồng Phương Vũ Bình chụp vỗ bàn nói: "Cũng khác (đừng) ừ ừ cúi đầu, ta cho các ngươi tuyển người trở lại, tự nhiên là có biện pháp a! Các ngươi suy nghĩ một chút a, ta tư chất như thế nào? Ta một tháng trước tu vi như thế nào? Ta bây giờ tu vi thì như thế nào? A! Không nghĩ ra à?"

Trước mắt mọi người sáng lên, sau đó lại âm ảm xuống. Đào Hoa Yêu Cơ nói: "Vậy hẳn là là chủ nhân ngài thể chất không như người thường. Người bình thường, hạp nhiều thuốc viên như vậy, đã sớm bạo nổ."

Đồng Phương Vũ Bình thở dài nói: "Ta nói các ngươi suy nghĩ có phải hay không quá cố hóa? Chỗ này của ta, không phải là còn có mê huyễn Đào Lâm vẽ sao?"

Đào Hoa Yêu Cơ đám người vừa mừng vừa sợ, cái này thật đúng là có một chút như vậy có khả năng, có thể sử dụng Đồng Phương Vũ Bình tự chế số lớn đan dược năng lực hơn nữa mê huyễn Đào Lâm vẽ hút linh chức năng, số lớn chế tạo ra một ít đệ giai môn nhân đệ tử tới sung mãn sung mãn tình cảnh! Nói không chừng, còn có thể xuất hiện một hai ưu tú môn nhân đệ tử đâu!

Bạch Trọng Vương suy nghĩ một chút,

Hỏi "Nhưng là, nhưng ăn đan dược tăng cao tu vi, cũng gặp phải chịu được thuốc cái vấn đề khó khăn này. Chương môn đại nhân, cái vấn đề này giải quyết như thế nào?"

Đồng Phương Vũ Bình cười hắc hắc, nói: "Son nhân tự có diệu kế, các ngươi cứ yên tâm chiêu thu đệ tử đi đi."

Đào Hoa Yêu Cơ lại hỏi: "Vậy, chủ nhân ngài như thế nào bảo đảm, mới chiêu thu đệ tử môn có thể an toàn từ mê huyễn Đào Lâm vẽ bên trong đi ra tới đây?"

Đồng Phương Vũ Bình lạnh lùng nói: "Cái này có gì thật lo lắng cho, không ra được, ngay tại trong bức họa mặt làm hoa phi đi."

Đào Hoa Yêu Cơ còn có chút bận tâm, nhưng là ngũ đại Yêu Vương nhưng là tâm động không ngừng. Không xa cách chương môn để cho bọn họ đi ra ngoài chiêu thu đệ tử, đây là một cái thật tốt du sơn ngoạn thủy cơ hội a! So với chính mình len lén chạy ra ngoài chơi đùa, thoải mái nhiều.

Đồng Phương Vũ Bình nói: "Kia cứ như vậy định. Các ngươi đều có giống như Tiểu Đào hoa Đào Hoa to Thuyền loại này đại hình chuyển vận loại phi hành pháp bảo chứ? Nhớ ta lời nói, chỉ cần không phải giành được, chỉ cần những thứ kia cô nhi nguyện ý gia nhập chúng ta Tiên Môn, một câu nói, càng nhiều càng tốt."

Trong căn phòng mọi người ríu rít gật đầu đáp ứng. Đồng Phương Vũ Bình lại nói: "Còn nữa, chiêu thu đệ tử đồng thời, nhớ mua cung bọn họ ăn uống dụng độ vật liệu, dựa theo thời gian một năm chuẩn bị."

Trâu ở núi ồm ồm nói: "Chương môn, mua đồ yêu cầu tiền bạc."

Đồng Phuong Vũ Bình cười ha ha, nói: "Các người đều là Kim Đan Kỳ tu sĩ cấp cao, nói với ta không có tiền? Hừ! Coi là, ta đã sớm ngờ tới các người sẽ loại nghĩ gì này. Cũng còn khá, ta sớm có chuẩn bị!"

Dứt lời, www.uukanshu.ne T Đồng Phuong Vũ Bình từ trong sách xưa xuất ra một đồng lớn kim điều!

Vàng óng ánh sáng loáng kim quang tránh mù chúng mắt người!

Khuếch trương chiêu môn nhân đệ tử, chấn hưng Tiên Hoa Linh Thảo Môn, tăng lên bốn môn thực lực, đây không phải là Đồng Phuong Vũ Bình hôm nay mới nghĩ đến. Đây là hần lúc rời biên Linh Môn thời điểm, cũng đã nghĩ đến sự tình. Là không nữa bị người khi dễ, Đồng Phuong Vũ Bình cũng là hạ quyết tâm. Mỗi khi hần và Song Ngọc, Từ Surong các nàng ẩn thân hoang dã, ở nhà trọ Juri lúc nghỉ ngơi. Hai người bọn họ nghỉ ngơi, Đồng Phuong Vũ Bình vẫn còn ở dùng Kính Viễn Vọng cùng sao chép kính không ngừng chế tạo kim điều, đan dược, Pháp Khí, trang bị các loại (chờ) Tu Tiên tài nguyên.

Đừng xem Đồng Phuong Vũ Bình như một làn khói không có hình tượng chút nào chạy trốn. Trên thực tế, nội tâm của hần đã sớm dấy lên ngọn lửa hừng hực, một ngày nào đó, cái thù này, phải báo!

Một tháng qua, mỗi ngày buổi tối, Đồng Phuong Vũ Bình mấy cái Kính Viễn Vọng cùng sao chép kính, đều cơ hồ bị hao hết sạch năng lượng. Chính là bởi vì như vậy, Đồng Phuong Vũ Bình Cổ Thư mật khổ trong, chất đồng số lớn tài nguyên tu luyện. Kim điều cái gì, đã sớm đếm không hết.

Mọi người thấy kim điều, lại nhìn một chút Đồng Phuong Vũ Bình, bọn họ rút cuộc cảm thấy, lần này, Đồng Phuong Vũ Bình không đang nói đùa.

Đồng Phuong Vũ Bình hài lòng cười, nghĩ đến trong tay mình Kính Viễn Vọng cùng sao chép kính luôn là gần như tan vỡ, Đồng Phuong Vũ Bình hỏi "Tiểu Đào hoa, ta cái kia lam mèo đây?"

Đào Hoa Yêu Cơ rất tùy ý đáp: "Há, chủ nhân ngài hỏi ngài cái kia sủng vật à? Chúng ta rời đi Tiên Hoa Linh Thảo Môn đi ra tìm ngài thời điểm, nó còn không chịu rời đi thiên cơ Đàm. Xem nó đáng vẻ, thật giống như là muốn chờ ở nơi đó chủ nhân ngài trở về! Nó dù sao chẳng qua là một cái sủng vật, không thể nào hiểu được chủ nhân ngài tại sao lại xuất hiện ở cách xa thiên cơ Đàm cách xa mấy triệu dặm địa phương. Ta xem nó trung thành cảnh cảnh đáng vẻ, liền cho nó lưu lại đủ nó ăn một năm thức ăn, dự định, đem ngài sau khi tìm được, trở về nữa xem nó."

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: Quảng thu môn đồ (2)

Đồng Phuong Vũ Bình không nói gì, Lam béo không phải là không thể hiểu Xuyên qua không gian và thời gian vấn đề, hần chẳng qua là suy nghĩ chỉ số thông minh hơi thấp một chút, như thắng bé con tử như thế.

Bất quá, Đồng Phuong Vũ Bình vẫn là rất làm rung động. Lam béo lại như vậy lệ thuộc vào chính mình, tin tưởng chính mình. Lần kế, Đồng Phuong Vũ Bình sẽ không lại đem hần bỏ lại.

Lại không cách nào lập tức gia tăng trong tay mình Kính Viễn Vọng cùng sao chép kính đạo cụ, vậy cũng chỉ có thể tạm dùng.

Đồng Phuong Vũ Bình tiếp tục nói: "Bắt đầu ngày mai, ta sẽ cho các người bỏ tiền, ra người. Cho các người đi ra ngoài chiêu thu đệ tử. Tiên Hoa Linh Thảo Môn mười mấy Luyện Khí Kỳ đệ tử, ta sẽ cho mỗi người các người phân phát hai cái trợ thủ, hiệp giúp đỡ bọn người này chiêu thu đệ tử. Các người có thể phải dụng tâm a."

Mọi người đồng thời gật đầu. Đồng Phuong Vũ Bình lại nói: "Bất quá, nơi này dù sao không phải là Thiên Vương Sơn địa khu. Phụ cận đây có cái gì không đại hình Tiên Môn, ta cũng không biết được. Là lý do an toàn, ta có hai điểm yêu cầu. Số một, chúng ta mỗi người cùng một đường ngựa giữa khoảng cách, không thể cách quá xa. Chúng ta phải lấy đường thẳng song song kiểu, một đường càn quét trở về Thiên Vương Sơn. Thứ hai, ở các người thu nhận môn nhân đệ tử trên đường, nếu là gặp những tiên môn khác tu sĩ, tận lực không muốn dẫn nổi lên va chạm. Nếu có phiền toái, phải lập tức cho ta biết cùng Tiểu Đào hoa. Chúng ta phải lấy chiêu thu đệ tử làm chủ, không phải là tới đánh nhau đấu pháp sinh tức giận nhất thời!"

Mọi người lần nữa gật đầu. Du sơn ngoạn thủy thật tốt chơi đùa a, ai rảnh rồi không có chuyện gì muốn đánh lộn a!

Đồng Phuong Vũ Bình lại đem Cổ Thư run lên, từ bên trong móc ra một đồng lớn đan dược và pháp khí cấp thấp Hóa Vân đao!

Đồng Phuong Vũ Bình nói: "Phàm là nguyện ý gia nhập chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn đệ tử, mỗi người phát một chai Bá Vương hoàn cùng một thanh Hóa Vân Ma Đao, trước kiểm chế lại. Về phần bài sư và chính hợp phân viện loại, các loại (chờ) trở lại tổng môn lại cùng nhau xử lý."

Đào Hoa Yêu Cơ nhìn kia một đồng lứa Vân đao hỏi "Chủ nhân, ngài cái này hóa vân Ma Đao, chẳng lẽ giống như Thanh Linh Ma Kiếm?"

Đồng Phuong Vũ Bình cười thần bí nói: "Không sai. Những thứ này Hóa Vân Ma Đao chính là ta tự mình luyện chế thích với nhập môn đệ tử khiến cho dùng pháp khí. Giống như Thanh Linh Ma Kiếm, nắm giữ người nói thế nào Chúng Ma tính. Có thể thổi phát ba đạo Đao Khí, còn có thể hút người cảm được tinh huyết chuyển đổi thành bản thân năng lượng!"

Đào Hoa Yêu Cơ hơi biến sắc mặt, trong phòng những người khác cũng là một bộ thì ra là như vậy biểu tình.

Đào Hoa Yêu Cơ hỏi "Chủ nhân ngài muốn dùng loại phương pháp này tới nhanh chóng tăng lên đệ tử mới thực lực, chúng ta có thể lý giải. Nhưng là, ngài liền không sợ bọn họ bị Hóa Vân Ma Đao hút khô tinh huyết sao?"

Đồng Phuong Vũ Bình nhàn nhạt đáp: "Ta không phải là mỗi người phát một chai Bá Vương hoàn mà, tinh huyết chưa đủ, vội vàng hấp được a."

Được rồi, mọi người cuối cùng là minh bạch, Đồng Phuong Vũ Bình nhất định chính là đem những này đệ tử mới làm làm thí nghiệm dùng chuột trắng nhỏ!

Bất quá, tất cả mọi người không có lại nói lời phản đối. Tu Tiên Giới vốn chính là cá lớn nuốt cá bé, những thứ này đệ tử mới nếu không phải có thể rất nhanh thích ứng loại mô thức này, bị hút khô tinh huyết cũng không oán được người khác. Huống chi, Đồng Phuong Vũ Bình trả lại cho hắn môn một lần Tu Tiên cơ hội. Nếu không phải Đồng Phuong Vũ Bình, bọn họ chỉ có thể ở thế giới người phạm trong phí thời gian cả đời.

Khai hoàn biết, ngày thứ hai vừa rạng sáng, tổ tây trong cùng ngũ đại Yêu Vương liền mang theo thủ hạ mình cùng kim điều rời đi, ngay cả Thi Kính cũng phân phát cho Hóa Hồ Vương đồ Thiên Thiển.

Đồng Phuong Vũ Bình đi theo Đào Hoa Yêu Cơ, ở giữa tiếp ứng. Song Ngọc cùng Tử Sương, bởi vì là mới tới, còn chưa chính thức gia nhập Tiên Hoa Linh Thảo Môn (trước mắt mới chỉ, các nàng cũng không rõ ràng biểu thị muốn gia nhập Tiên Hoa Linh Thảo Môn). Cho nên, các nàng chỉ có thể đi theo Đồng Phuong Vũ Bình.

Lần này, mọi người hành động mục tiêu, không còn là các loại Phường Thị cùng Tiên Môn, mà là, phạm nhân thành trấn.

Qua nửa ngày, Đồng Phuong Vũ Bình cùng Đào Hoa Yêu Cơ đã quét sạch ba cái phạm nhân thành phố, thu hẹp hơn sáu trăm tên gọi cô nhi, chiến quả văn hoa a.

Này chỉ có thể nói rõ, ở thế giới người phạm trong, mọi người sinh hoạt qua cũng không vừa ý. Mỗi thành phố trong, đều có số lớn người lang thang viên. Nếu không phải Đồng Phuong Vũ Bình có giới hạn tuổi tác, có thể thu nhận cô nhi số người càng nhiều.

Nhóm này cô nhi, phần lớn ở mười tuổi khoảng chừng. Ít một chút,

Rất nhiều cũng chết yếu, chống đỡ không xuống. Lớn một chút, mười ba bốn tuổi cô nhi, phần lớn đã đi tìm việc liên quan (khô), tự kiếm điểm khổ cực phí nuôi chính mình. Đồng Phuong Vũ Bình không có thời gian các loại (chờ) những thứ kia ra đi làm việc thối tiền cô nhi, miễn cho bị hữu tâm nhân để mất tới.

Muốn muốn những thứ này cô nhi với chính mình đi, cũng rất dễ dàng, chỉ cần đem mua được nóng hổi bánh bao thịt hương trước mặt bọn họ ném một cái, nói lớn tiếng một câu: Đi theo ta đi, bỗng nhiên dừng lại quán ăn no! Cơ hồ toàn bộ cô nhi cũng đứng lên, ngay cả này cao tuổi không đi ra ngoài xin cơm Lão Khất Cái cũng động tâm.

Cũng có một chút tuổi tác tương đối nhỏ tiểu Hắc oa, Đồng Phuong Vũ Bình cũng thương hại bọn hắn, chỉ cần nguyện ý với chính mình đi, Đồng Phuong Vũ Bình cũng mang theo.

Đồng Phuong Vũ Bình cảm thấy, chính mình rất có trở thành Xà Thúc tiềm chất!

Nhớ năm đó, Xà Thúc phải dựa vào một chiếc như thế, lung lạc bao nhiêu nam hài con gái vì hắn bán mạng a!

Bất quá, Đồng Phuong Vũ Bình cảm giác mình còn không bằng Xà Thúc địa phương, đó chính là Xà Thúc trụ sở bí mật siêu (vượt qua) nhiều! Mà Đồng Phuong Vũ Bình chính mình đâu rồi, bây giờ cũng chỉ có một Thiên Cơ Hạp Cốc tổng môn chỗ ở!

Tiếp tục như vậy không thể được! Chơi game mà, cũng phải lái nhiều điểm phân cơ đất, mới có cảm giác an toàn! Các loại (chờ) khi nào có rảnh rỗi, tìm mấy nơi mở mấy cái trụ sở bí mật! Thô khờ có ba hang mà!

Đến trời tối thời điểm, www.uukanshu.net Đồng Phuong Vũ Bình cùng Đào Hoa Yêu Cơ đã thu nhận 1286 cái đệ tử mới!

Nhiều người như vậy, cũng không thể tùy tiện tiện lại vào trong thành ở trọ, đó là nhất định sẽ đưa tới mọi người chú ý.

Đồng Phuong Vũ Bình đem các đệ tử mới an trí tại dã ngoại một cái trong thung lũng, dùng nhà trọ cây chế tạo căn phòng, để cho bọn họ nghỉ ngơi. Ăn no uống tốt hơn nữa còn có Tiên Nhân sử dụng pháp thuật chế tạo căn phòng ở, một ngàn này nhiều đệ tử mới tâm lý, khỏi nói cao hứng biết bao nhiêu.

Đào Hoa Yêu Cơ nhìn Đồng Phuong Vũ Bình, lo âu nói: "Chúng ta bên này ngược lại ở. Tổ tây trong bọn họ làm sao bây giờ?"

Đồng Phuong Vũ Bình cười ha ha một tiếng, nói: "Yên tâm, bọn họ đều là Kim Đan Kỳ tu sĩ cấp cao. Điểm này biện pháp còn không nghĩ tới?"

Đào Hoa Yêu Cơ thở dài nói: "Chỗ ở phương, vậy hay là chuyện nhỏ. Ta chỉ là thế nào cũng không nghĩ tới, phạm nhân trong thành trấn, lại có nhiều như vậy không người chiếu cố cô nhi, bọn họ sinh hoạt đáng thương biết bao a!"

Đông Phương Vũ Bình gật đầu nói: "Lần này, người tin tưởng ta cũng coi là làm một chuyện tốt đi."

Đào Hoa Yêu Cơ yên lặng gật đầu, đạo: "Nhưng là, tiếp tục như vậy nữa, ta Đào Hoa to Thuyền không chứa nổi. Một vạn người, nhiều nhất có thể giả bộ một vạn người."

Đông Phương Vũ Bình cười nói: "Vậy đơn giản, trước thu nhận một vạn người trở về rồi hãy nói."

Đào Hoa Yêu Cơ nói: "Chúng ta nơi này một vạn người, hơn nữa bọn họ sáu cái chiêu thu đệ tử, vậy coi như là bảy chục ngàn đệ tử mới! Nhiều người như vậy, thế nào quản lý? Chủ nhân ngài ước chừng phải tâm lý nắm chắc mới được a."

Đông Phương Vũ Bình chỉ đang ở cô nhi trong đám duy trì trật tự Song Ngọc cùng Tử Sương, cười nói: "Cái này có gì cùng lắm, ở thực lực tuyệt đối cùng quyền lợi trước mặt, bọn họ chỉ có nghe lời nói phân nhĩ, còn dám phản thiên không được! Chỉ cần chúng ta thật đóng thương bọn họ, dưỡng dục bọn họ thành người, ta nghĩ, bọn họ cũng sẽ trở thành ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn trung thành đệ tử!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Gặp nhau

Thật ra thì, nói lời này thời điểm, Đông Phương Vũ Bình mình cũng không là hoàn toàn tin tưởng. Lại không nói đám này cô nhi mỗi người hắc ám việc trải qua, chỉ nói bọn họ tam quan, chỉ sợ cũng có chút vấn đề.

Nói thí dụ như, hôm nay thu nhận một ngàn hai trăm hơn, tên gọi đệ tử mới bên trong, có ba đứa cô nhi, Đông Phương Vũ Bình đã cảm thấy rất có cần phải cẩn thận chú ý.

Một cái 11 tuổi con gái tên là tiểu Hắc Liên, cũng không biết nàng đều việc trải qua cái gì. Khác (đừng) cô nhi đối với (đúng) bánh bao thịt đều rất để ý, nàng chung quy lại là trong tay nắm một cây chùy thủ, lạnh lùng nhìn mỗi một người, ánh mắt kia, giống như là con sói đói, hung tàn cuồng dã.

Còn có một cái mười tuổi thằng bé trai tên là mập bao, tên hắc chỉ là một tước hiệu, tên thật đã sớm quên. Đừng xem người này thân thể mập mạp một bức nụ cười chân thành đáng vẻ, hắc ở phát bánh bao thịt thời điểm, đã đoạt lấy mười mấy người bánh bao!

Người cuối cùng mười hai tuổi nam hài tên là Vương cây, hắc thân hình cao lớn, nhưng là lá gan đặc biệt tiểu. Luôn là núp ở đám người phía sau, nhặt bánh bao mảnh vụn ăn. Phân cho hắc bánh bao thịt, luôn là rất nhanh thì bị người khác cướp đi. Hắc mặc dù từ không phản kháng, nhưng là, Đông Phương Vũ Bình có thể từ trong mắt của hắc thấy nồng nặc sát cơ.

Những thứ này, đều là vấn đề nhi đồng a!

Môn phái cần nghĩ kĩ tốt phát triển, những vấn đề này, đều phải giải quyết!

Đông Phương Vũ Bình bắt đầu cảm thấy nhức đầu, thầm nghĩ trong lòng: Chính mình đi số lượng này đường đi, rốt cuộc là đúng hay sai? Ta có phải hay không hay lại là giống như môn phái khác như thế, đi tình anh đường đi thì sao?

Bất quá, làm Đông Phương Vũ Bình thấy Song Ngọc mặt mỉm cười kiên nhẫn hướng bọn nhỏ giải thích, Tử Sương nộ khí trùng thiên ôm lấy khóc tí tê Tiểu Nữ Hải Nhi an ủi nàng lúc, Đông Phương Vũ Bình trong lòng đột nhiên có ý nghĩ mới.

Làm gì chuyện gì cũng đích thân bên trên đây! Hắc hắc, đem những này vấn đề khó khăn, giao cho thủ hạ đám này tình thương của mẹ tâm tràn lan Nữ Tu môn đi làm, kia không là được sao!

Về phần còn lại mấy cái nam tu, giống như trâu ở núi cùng tô tây trong cái gì, liền phải phụ trách đánh bằng roi, nghiêm khắc dạy dỗ những thứ này tiểu tử môn!

Lời như vậy, mặt đỏ mặt trắng đều có, vấn đề cũng không lớn.

Đông Phương Vũ Bình tha hồ tưởng tượng đến môn phái tương lai, từ từ ngủ.

Mười ngày sau này, Tiên Hoa Linh Thảo Môn thu nhận môn nhân đệ tử đội ngũ, ở một cái đại sơn cốc trong gặp nhau.

Không có cách nào toàn bộ Kim Đan Kỳ tu sĩ đại hình chuyển vận pháp bảo bên trong, cũng trang bị đầy đủ người!

Giống như Đào Hoa Yêu Cơ lời muốn nói như vậy, Đào Hoa to Thuyền trang bị 10,800 nhóm người sau, sẽ thấy cũng không chứa nổi. Thấy những thứ kia không có thể bị mang đi cô nhi, Đông Phương Vũ Bình không thể làm gì khác hơn là trong lòng nói: Các người chờ một chút đi, chúng ta còn sẽ trở về!

Bảy đạo nhân mã, tổng cộng là thu nhận bảy chục ngàn 3214 người.

Đào Hoa Yêu Cơ đánh Đào Hoa to Thuyền. Tô tây trong cười một cái Cự Kinh, sau lưng còn mang theo mười con Cự Kinh. Trâu ở núi ngồi là một chiếc to lớn thiết Thuyền. Bạch trắng trắng lá một thanh to lớn Quạt Ba Tiêu. Quy Nguyên đại sư lại kêu gọi một cái to lớn Hải Quy, chậm rãi trên đất bò. Lỗ Linh tới đặc biệt, nâng đi theo phía sau hơn 1,000 con vóc người to lớn Đại Khổng Tước, giúp nâng chuyển vận đệ tử. Đồ Thiên Thiên chính là cười một đoàn to lớn màu hồng Bạch Vân, ung dung lơ lửng ở giữa không trung.

Đông Phương Vũ Bình trong lòng muôn vàn cảm khái, nhiều môn như vậy người đệ tử a! Chỉ cần Thượng Thiên lại cho ta một chút thời gian, ta là có thể ở trên cái thế giới này vén lên mưa đông gió giặt phiền thiên sóng lớn!

Thật may, Đông Phương Vũ Bình lúc trước trong một tháng, không có lãng phí trên người mình mang theo ba cái sao chép kính cùng ba cái Kính Viễn Vọng. Hẳn dự trữ chín chục ngàn cây đuốc Vân Ma Dao cùng chín chục ngàn viên Bá Vương hoàn! Hôm nay gặp nhau thời điểm, ngay trước mặt mọi người mà, cây đuốc Vân Ma Dao cùng Bá Vương Hoàn Đô phát hạ đi.

Trong phút chốc, các đệ tử mới cao giọng kêu lên, tiếng kêu rung trời!

Đông Phương Vũ Bình thở dài nói: "Có thái độ này là tốt. Chính là, mọi người muốn thu liễm một chút, miễn cho bị người khác nhớ."

Mà Đào Hoa Yêu Cơ các loại (chờ) đã tu luyện thành công chính thức tu sĩ, trong lòng bọn họ khiếp sợ càng là tột đỉnh! Đây chính là chín chục ngàn chuỗi Hỏa Vân Ma Dao cùng Bá Vương hoàn a! Đông Phương Vũ Bình dĩ nhiên luyện chế được! Hẳn là làm sao làm được? !

Đào Hoa Yêu Cơ mấy vị Kim Đan Kỳ tu sĩ,

Các hiền thần thông, đoàn người hạo hạo đặng đặng, chuẩn bị hướng bắc phương Thiên Vương Sơn phương hướng tiến phát. Chỉ là bởi vì số người quá nhiều, điều động chuyển vận loại pháp bảo cùng Linh Thú có chút có hết sức, mọi người tốc độ cũng không nhanh.

Đào Hoa Yêu Cơ nói cho Đông Phương Vũ Bình, nơi này địa giới tên là Thiên Hùng nước, khoảng cách Thiên Vương Sơn khu vực còn có hơn chín trăm ngàn dặm! Mà ngũ đại Yêu Vương thực lực hơi yếu, bọn họ phi hành pháp bảo cùng Linh Thú, dù là toàn lực đi đường, mang theo nhiều người như vậy, một ngày nhiều nhất có thể đi một vạn dặm! Cứ theo đà này, trở lại Thiên Vương Sơn lúc, sợ rằng đã là ba tháng sau sự tình.

Đông Phương Vũ Bình suy nghĩ một chút, cười nói: "Đừng sợ! Sơn nhân chỉ có diệu kế."

Đào Hoa Yêu Cơ đang muốn hỏi chút gì, đột nhiên, nhưng mây một cái, nói với Đông Phương Vũ Bình: "Chủ nhân, chúng ta có khách nhân đến phỏng vấn."

Đông Phương Vũ Bình sửng sờ, khách nhân? Có ý gì?

Đang lúc này, mọi người gặp nhau bên ngoài thung lũng, đột nhiên xuất hiện từng đạo Độn Quang, đem trọn cái sơn cốc vây cái nước chảy không lọt.

Đông Phương Vũ Bình đếm xem, đếm không hết. Thế nào cũng có tới sáu bảy trăm người ngựa đi.

Tuy nói Đông Phương Vũ Bình hiện tại dưới tay nhiều người, nhưng là, trong này, hơn bảy vạn người đều là mới vừa cầm lên Hỏa Vân Ma Dao đệ tử mới, chân chính có thể chiến đấu nhân viên, chỉ có hai mươi người. Sáu bảy trăm người tu sĩ đối với (đúng) hai mươi người tu sĩ, phần thắng thấy thế nào cũng không lớn a.

Đông Phương Vũ Bình hướng về phía tô tây trong khiến cho một cái ánh mắt, tô tây trong hiểu ý, đứng ở hắc Cự Kinh trên lưng, hướng về phía bao vây bọn họ tu sĩ hô: "Người tới người nào?"

Đông Phương Vũ Bình lặng lẽ hỏi Đào Hoa Yêu Cơ: "Tiểu Đào hoa, người thế nào làm www.uukanshu.net bị nhiều người như vậy bao vây, người lại không có một chút phát hiện?"

Đào Hoa Yêu Cơ từ tốn nói: "Chủ nhân, ngài yên tâm. Bọn họ chỉ bắt quá dùng một ít đặc thù thuật pháp che giấu hành tung, tránh thoát ta thần thức quét lướt. Nhưng bọn hắn tu vi, cao nhất cũng chính là Kim Đan Kỳ chân nhân. Ta ra tới tìm người thời điểm, đánh liền thăm qua. Từ Thiên Vương Sơn đến Thiên Hùng nước, Nguyên Anh Kỳ Lão Quái Vật căn bản cũng không có mấy cái, hơn nữa cho tới bây giờ đều là thần long kiến thủ bất kiến vĩ, cũng sẽ không rảnh rỗi đến phát chán tìm chúng ta phiền toái. Bọn họ những người này muốn làm gì, nhìn một chút cũng biết."

Bao vây Đông Phương Vũ Bình các tu sĩ, cũng không gấp động thủ đánh bất ngờ, đã nói lên, chuyện này có nói.

Những Độn Quang đó dừng lại. Đông Phương Vũ Bình định thần nhìn lại, người tốt, tổng cộng có bảy nhóm nhân mã, tăng đạo phạm tục cũng có.

Son cốc ngay phía trước, là một đám mặc tăng y màu vàng hòa thượng, ước chừng 100 người. Cầm đầu là hai cái râu tóc bạc phơ lão tăng.

Các hòa thượng bên trái, là một đám mặc đạo bào màu xanh nhạt đạo sĩ, người đeo trường kiếm, khí thế bất phàm, dẫn đầu là một cái tiên phong đạo cốt lão đạo, sau lưng cũng có khoảng một trăm người.

Các hòa thượng bên phải, là một đám mặc trang phục cũng rất tùy ý tu sĩ, nắm đủ loại kiểu dáng Pháp Khí, cầm đầu là một cái đại hán mặt đen.

Son cốc phía sau, là một đám mặc đạo bào Nữ Tu, cầm đầu là hai cái sắc mặt trong lạnh lùng năm nữ đạo, tay cầm Phát Trần.

Nữ Đạo Sĩ môn bên trái, lại là một đám mặc khăn vuông trường sam thư sinh! Cầm đầu một người thư sinh, râu dài lung lay, tay cầm một nhánh to lớn bút lông.

Nữ Đạo Sĩ môn bên phải, là một đám bấp thịt trắng kiện trắng hán, từng cái cả với khỏe đẹp hạng nhất như thế, tay không không mang theo Pháp Khí.

Cuối cùng một đám người, tất cả đều là oanh oanh yến yến nữ tử, các nàng người mặc đủ loại phong cách quần áo, nhưng tổng thể đến xem, hơi lộ ra bại lộ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Thiên Hùng 7 Tiên Môn

Tô tây trong câu hỏi được đáp lại. Đám kia hòa thượng bên trong đi ra một lão hòa thượng, hần đầu tiên là lớn tiếng tuyên một tiếng niệm phật, sau đó cặp mắt tỏa ra ánh sao, nhìn tô tây trong, nói: "Chúng ta chính là Thiên Hùng nước bảy đại Tiên Môn tu sĩ. Lão nạp đủ Phật Môn, chính thông. Không biết các vị đạo hữu, đến từ phương nào? Còn nữa, này đây khắp núi đồi tiểu hải tử, là chuyện gì xảy ra mà?"

Tuy nói, ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn làm việc, không cần thiết hướng cái gì Thiên Hùng nước bảy đại Tiên Môn giao phó. Nhưng là, ta lần này làm việc mà, xác thực hình ảnh quá lớn. Khai ra các đại Tiên Môn hỏi tới, đó cũng là rất bình thường.

Đồng Phương Vũ Bình tỏ ý tô tây trong, giải thích một chút.

Tô tây trong cười ha ha, nói: "Chính thông Thiên Sư! Ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu! Chúng ta chính là Thiên Vương Sơn Tiên Hoa Linh Thảo Môn tu sĩ. Những đứa bé này mà, nhưng thật ra là chúng ta chương môn hạ lệnh thu nhận đệ tử mới môn nhân cùng với tạp dịch."

Duy nhất thu nhận hơn bảy vạn người các đệ tử người, đó thật là quá không tưởng tượng nổi sự tình. Cho nên, tô tây trong thuận tiện còn thêm một câu, tạp dịch. Là chính là để cho những ngày qua hùng quốc lộ hữu có thể nghĩ đến thông.

Nhưng là, Thiên Hùng nước các tu sĩ vẫn bị trấn áp! Nơi nào sẽ có loại này Tiên Môn, duy nhất thu nhận hơn bảy vạn đệ tử trẻ tuổi cùng tạp dịch! Tốt đại thù bút! Này Tiên Hoa Linh Thảo Môn là lai lịch gì, thế nào cho tới bây giờ chưa có nghe nói qua lớn như vậy Tiên Môn?

Đù Phật Môn chính thông Thiên Sư chính đang từ từ kiểm tra những thứ kia bắt được Hòa Văn Ma Đạo sau về mặt khác nhau đám con nít, hy vọng từ bọn họ thần sắc nhìn ra đầu mối.

Đù Phật Môn bên cạnh đám kia đeo kiếm đạo sĩ lại có người đứng ra quát lên: "Một bên nói bảy nói bạ! Các đại Tiên Môn chiêu thu đệ tử, một lần kia không phải là trình trọng kỳ sự chọn lọc nhân tài ưu tú nhập môn! Nơi nào sẽ giống như các ngươi như vậy, chẳng phân biệt được tốt xấu lẫn lộn, khắp nơi bắt người? Ta xem các ngươi liên là một đám Ma Tu! Vơ vét nhiều như vậy tiểu hải tử, ráp tâm không tốt! Ta Bá Kiếm môn là chính đạo Tiên Môn, đối với chuyện này tuyệt sẽ không không quản không hỏi! Ta khuyên các ngươi hay lại là ngoan ngoãn đầu hàng đi! Thiên Hùng nước bảy đại Tiên Môn cao thủ cũng đến, các ngươi chạy sao?"

Còn lại mỗi cái Tiên Môn tu sĩ, đều rói rít gât đầu, bọn họ cố gắng hết sức đồng ý Bá Kiếm con đường hữu quan điểm. Làm sao có thể có bình thường chính đạo Tiên Môn sẽ duy nhất thu nhận bảy chục ngàn tư chất thấp kém tiểu hải nhi làm môn nhân đệ tử? Vậy đơn giản là lãng phí tài nguyên!

Nếu không phải là chính đạo Tiên Môn, kia liền chỉ có một cái khả năng, Ma Tông Ma Tu! Có Ma Tu, liền thích dùng Đồng Nam Đồng Nữ tinh huyết Tế Luyện Ma Khí, tu luyện Ma Công! Nhưng là, giống như bọn họ như vậy trắng trợn ban ngày vơ vét tiểu hải tử, cái này còn là lần đầu tiên thấy! Thật sự là quá kiêu ngạo, không đã kích không được a! Huống chi, bọn họ đám này Nhân, Yêu Tộc tu sĩ liền có mấy cái, không thể không phòng a!

Đồng Phương Vũ Bình nhảy cồm lên, mẹ kiếp, Lão Từ nghĩ (muốn) làm chút chuyện, làm chút chuyện tốt, không để cho những thứ này cô nhi bị chết đói chết rét, Lão Từ còn làm sai à nha? !

Đồng Phương Vũ Bình nói với Đào Hoa Yêu Cơ: "Tiểu Đào hoa, giúp ta đem thanh âm phóng đại, ta tới cùng bọn họ nói."

Đồng Phương Vũ Bình ho nhẹ mấy tiếng, lớn tiếng nói: "Ta nói người lão đạo sĩ này, mới là một bên nói bảy nói bạ! Ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn nghĩ (muốn) thu nhận bao nhiêu đệ tử, đó là chúng ta chính mình nội bộ sự tình. Lại nói, người đi hỏi một chút những đứa bé này mà, có người nào là bị chúng ta cưỡng ép chấp tới? Cũng là bọn hán tự nguyện theo chúng ta đi!"

Tự nguyện? Thiên Hùng nước các tu sĩ trở mắt nhìn nhau.

Trong sơn cốc bọn nhỏ cũng nhìn ra một ít manh mối, chuyện nhót bọn họ sau này sinh hoạt phúc lợi, bọn họ cũng không thể bắt kể a. Rất nhanh, bọn họ liền theo Đồng Phương Vũ Bình lớn tiếng âm thanh rống mấy câu: "Đứng ! Chúng ta là tự nguyện, tự nguyện!"

Đồng Phương Vũ Bình đưa tay lẳng không ấn xuống mấy cái, để cho bọn nhỏ an tĩnh nhiều chút. Tiếp tục nói: "Các người nếu là không tin, các người có thể đi xuống hỏi một chút những đứa trẻ này. Hỏi một câu, ở chúng ta Tiên Môn không có thu nhận bọn họ làm đệ tử trước, bọn họ ở phạm nhân trong thành trấn trải qua cũng là dạng gì thời gian! Vậy thì thật là không bằng heo chó a! Ta muốn hỏi, khi đó bọn họ, các người những thứ này chính đạo Tiên Môn tu sĩ, quản qua sao? Bọn họ chết đói bệnh chết mệt chết thời điểm, các người ở nơi nào?"

Trong sơn cốc bọn nhỏ trở nên càng về mặt mãnh liệt.

Đúng vậy, lúc trước sinh hoạt đen như vậy thẳm, có người quản qua chúng ta sao? Không có! Cho tới bây giờ không có!

Đồng Phương Vũ Bình tiếp tục nói: "Bây giờ, chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn cho bọn hán một lần trọng sinh cơ hội, không chỉ có thể qua hạnh phúc an bình sinh hoạt, còn có cơ hội đi lên Tu Tiên đại đạo. Ta muốn hỏi, bọn họ sinh hoạt vừa mới phải đi hết hạnh phúc con đường lúc, các người lại nhảy ra ngăn trở, là có ý gì? Chẳng lẽ các người liền không thấy được bọn nhỏ trải qua hạnh phúc ăn đủ no sao? Chẳng lẽ, bọn họ những thứ này có nhi cũng chỉ có thể cả đời cuộc sống ở xã hội tầng dưới chót nhất bị các người đùa cợt lấn áp sao? Chẳng lẽ bọn họ cũng chưa có theo đuổi chính mình cuộc sống hạnh phúc quyền lợi sao?"

Trong sơn cốc tiếng người huyền não, dù Phật Môn lão tăng, há mồm cười khanh khách. Bá Kiếm môn lão đạo nhất thời sắc mặt lúc đỏ lúc trắng. Trong lòng vạn phần khó chịu. Bọn họ chẳng qua chỉ là nghe nói có Ma Tu bắt cóc tiểu hài nhi, căn cứ công đạo chính nghĩa, mạo hiểm tới vây quét Ma Tu. Sao đoán, cuối cùng sẽ là một cái kết quả như vậy? Chẳng lẽ, thật đúng là đem chúng ta lòng tốt trở thành lư can phế à nha?

Bá Kiếm môn các đạo sĩ từng cái phần hận không chịu nổi, www.uukanshu.net T sơn cốc phía sau đám kia Nữ Đạo Sĩ bên trong đi ra một người trung niên Nữ Đạo Sĩ, lạnh lùng nói: "Mọi người đừng nghe Ma Tu môn nói dễ nghe. Coi như là, trong sơn cốc này đều là cô nhi, bọn hán cũng đều là tự nguyện gia nhập các người cái gọi là Tiên Hoa Linh Thảo Môn. Nhưng là, ai có thể bảo đảm, các người không phải là dùng như vậy mụm có lừa gạt không hiểu chuyện tiểu hài nhi? Có lẽ, lấy ra bọn họ tinh huyết Hòa Hồn Phách mới là các người cuối cùng con mắt đi!"

Đồng Phương Vũ Bình cột nhà đáp: "Nói như vậy, các người là không yên tâm rồi. Vậy dạng này được, bốn môn hoan nghênh các vị đạo hữu đi cùng những đứa bé này mà đồng thời đi Tiên Hoa Linh Thảo Môn, đi thăm bọn họ nghi thức nhập môn cùng sinh hoạt tu luyện. Thuận đường đi chúng ta Thiên Vương Sơn hỏi thăm một chút, Tiên Hoa Linh Thảo Môn rốt cuộc là chính là Ma, như thế nào?"

Dù Phật Môn chính thông Thiên Sư hỏi "Thứ cho chúng ta kiến thức nông cạn, Thiên Vương Sơn lão nạp ngược lại nghe nói qua. Nhưng là, Tiên Hoa Linh Thảo Môn, chúng ta thế nào cho tới bây giờ chưa nghe nói qua."

Đồng Phương Vũ Bình hỏi Đào Hoa Yêu Cơ: "Tiểu Đào hoa, người nói ngày này hùng nước cách chúng ta Thiên Vương Sơn có xa lắm không tới?"

Đào Hoa Yêu Cơ: "Khoảng chín trăm ngàn dặm."

Đồng Phương Vũ Bình nghi ngờ hỏi "Vậy vì sao, bọn họ đều chưa từng nghe nói qua Tiên Hoa Linh Thảo Môn? Lấy Kim Đan Kỳ tu sĩ thực lực, chính là triệu dặm khoảng cách, cũng bắt quá là hai ba tháng chặng đường a. Chẳng lẽ, Thiên Hùng nước các tu sĩ, cũng chưa có hướng bắc phương Du Lịch Tầm Bảo thói quen?"

Đào Hoa Yêu Cơ thờ dài nói: "Điều này cũng tại không cho bọn họ. Nhớ năm đó, Tiên Hoa Linh Thảo Môn chính là Đồ Tinh Tinh một người tạm thời nổi dậy thành lập tông môn. Từ khai sáng tông môn đến Đồ Tinh Tinh rời đi, cũng bắt quá vài chục năm hưng thịnh thời gian. Nay một ít thời gian, ở các tu sĩ trong thế giới, Tiên Hoa Linh Thảo Môn tựa như cùng giống như sao băng chớp mắt rồi biến mất. Cho tới bây giờ, Tiên Hoa Linh Thảo Môn đã suy bại hơn năm trăm năm, trên đời còn có bao nhiêu người có thể nhớ đã từng có một cái như vậy môn phái tồn tại qua."

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: Đá vụn Ma Phủ

Đông Phương Vũ Bình trong lòng thở dài: Chấn hưng bốn môn, gánh nặng đường xa a.

Chính thông Thiên Sư thúc giục hỏi "Đạo hữu? Thiên Vương Sơn cách này không tới triệu dặm, Quý Môn duy nhất thu nhận nhiều môn như vậy người đệ tử, nghĩ đến cũng không phải là cái gì tiểu môn tiểu phái, nhưng lão nạp thật chưa từng nghe nói qua Tiên Hoa Linh Thảo Môn. Đạo hữu, có thể giải thích cho ta sao?"

Đông Phương Vũ Bình chưa kịp trả lời, đám kia kẻ cơ bắp bên trong đi ra một cái cao hơn hai mét Mãnh Nam, hét: "Lão Thiên Sư còn cùng bọn họ loại này lai lịch không biết người nói cái gì a, đánh rồi hãy nói!"

Chính thông Thiên Sư yên lặng không nói, đám kia Nữ Đạo Sĩ bên trong người dẫn đầu không nhịn được, hừ lạnh nói: "Không biết trời cao đất rộng, không hiểu già trẻ trật tự, đáng đánh!" Dứt lời, cầm trong tay Phát Trần vung lên, một đạo pháp thuật nhắm thẳng vào Đông Phương Vũ Bình công tới!

Đông Phương Vũ Bình nhướng mày một cái, đang muốn để cho Đào Hoa Yêu Cơ phản kích, lại thấy kia chính thông Thiên Sư vung tay lên, một cái to lớn bàn tay màu vàng óng bắt kia Nữ Đạo Sĩ công hướng Đông Phương Vũ Bình pháp thuật, quát lên: "Khoan động thủ đã!"

Trung niên Nữ Đạo Sĩ chau mày, Bá Kiếm môn lão đạo sĩ cũng nói: "Lão Thiên Sư, động thủ đi. Kéo dài nữa, lãng phí mọi người thời gian a."

Chính thông Thiên Sư cười cười, nói: "Lão nạp suy nghĩ kỹ một chút, nếu là này Tiên Hoa Linh Thảo Môn thật là quảng thu môn đồ, cứu tế các nơi cô nhi, này chính là một đại việc thiện, Vô Lượng Công Đức. Nếu là bởi vì chúng ta ngăn trở, mà để cho chuyện này không làm được, tội quá đại vậy. Cho nên, chúng ta phải thận trọng. Chúng ta Tiên Môn không làm được sự tình, không có nghĩa là những tiên môn khác không làm được."

Bá Kiếm môn lão đạo sĩ bất mãn hỏi "Vậy ngài nói, tiếp theo làm sao bây giờ?"

Thiên Hùng nước mây Đại Tiên cửa mở ra mới bàn ứng đối biện pháp. Dưới cái nhìn của bọn họ, Đông Phương Vũ Bình bọn họ không có giống Ma Tu như vậy trước tiên động thủ phản kháng, ngược lại làm cho bọn họ tiến thối mất theo, không biết là đáng đánh còn chưa đáng đánh.

Nhìn thấy đối phương có người không phân tốt xấu xuất thủ, mặc dù bị lão hòa thượng kia ngăn cản, đây là để cho Đông Phương Vũ Bình rất khó chịu. Đông Phương Vũ Bình suy nghĩ một chút, từ trong sách xưa móc ra một cái kim loại búa, đưa cho Đào Hoa Yêu Cơ.

Đào Hoa Yêu Cơ thần sắc đột nhiên trở nên kích động, nàng nhận lấy kim loại búa, hỏi "Này, cái này chẳng lẽ chính là?"

Đông Phương Vũ Bình khẽ mỉm cười, nói: "Không sai, đây chính là ta luyện chế pháp bảo, đá vụn Ma Phủ! Là đang ở pháp bảo đá vụn phủ trên căn bản luyện chế mà thành. Thấy bên sơn cốc kia đạo kia vách núi ấy ư, nó ngăn trở từ phía nam thổi qua tới gió. Ta nhìn nó không hợp mắt rất lâu, đập cho ta bể nó!"

Đá vụn Ma Phủ, đây là Đông Phương Vũ Bình dùng pháp bảo đá vụn phủ sao chép mà thành sản phẩm!

Làm Đông Phương Vũ Bình nghe nói mình sao chép Thanh Linh Ma Kiếm đang hấp thu số lớn pháp lực sau khi, có thể sinh ra giống như Trúc Cơ Kỳ Đại Viên Mãn tu sĩ tự bạo uy lực lúc, hắn và Đào Hoa Yêu Cơ cũng đã nghĩ tới, nếu là dùng pháp bảo cấp bậc bảo bối tới sao chép (luyện chế), kia sẽ được cái gì dạng bảo bối đây?

Lúc đó Đông Phương Vũ Bình bởi vì bận bịu tu luyện hạp được, cho nên, cũng không có lập tức sao chép chính mình từ trong sách xưa lấy ra chuyện thứ nhất pháp bảo, đá vụn phủ. Sau đó, làm Đông Phương Vũ Bình lưu lạc bên ngoài lúc, vì chính mình an toàn, Đông Phương Vũ Bình tốn một ngày, sao chép mười tám chuôi đá vụn Ma Phủ, là chính là vạn vừa gặp phải siêu cấp lợi hại đại BOSS, hắn cũng có một cái hợp lại đánh một trận tử chiến lá bài tẩy. Nào biết, Đông Phương Vũ Bình kia chút thực lực, ngay cả Thanh Linh Ma Kiếm đều không cách nào hoàn toàn kích hoạt kỳ tự bạo uy lực, chớ đừng nhắc tới cho pháp bảo cấp bậc đá vụn Ma Phủ bổ sung năng lượng.

Hôm nay, đúng lúc là thử một lần chuôi này đá vụn Ma Phủ uy lực thời khắc!

Đối phương xuất thủ, cạnh mình không điểm phản ứng sao được! Nếu là sức phản ứng độ tiểu, cũng không đủ thoải mái! Ngược lại, bây giờ có Đào Hoa Yêu Cơ ở, sẽ để cho nàng tới thử một lần này đá vụn Ma Phủ uy lực đi!

Đào Hoa Yêu Cơ nắm đá vụn Ma Phủ, đối với (đúng) kia mới vừa xuất thủ công kích nữ đạo nói: "Phiền toái vị đạo hữu này nhường một chút."

Thiên Hùng nước mây đại Tiên Môn người cũng còn chưa kịp phản ứng, này nữ yêu muốn làm gì? Tay kia cầm Phát Trần Nữ Đạo Sĩ, càng là nhường này một cái, chuẩn bị không để ý chính thông Thiên Sư ngăn trở,

Cùng Đào Hoa Yêu Cơ đại chiến một trận!

Lại thấy Đào Hoa Yêu Cơ nhẹ nhàng ném một cái, trong tay đá vụn Ma Phủ mang theo một vệt kim quang, lấy cực nhanh tốc độ, đang lúc mọi người cũng còn không kịp phản ứng trước, lao qua Nữ Đạo Sĩ bên người, bắn trúng phía sau nàng một đạo vách núi!

Thiên Hùng nước mây mọi người người đổ mồ hôi lạnh! Này tốc độ công kích, trong bọn họ không người có thể có nắm chắc chống đỡ được! Nếu là mới vừa rồi công kích đánh ở trên đầu mình, trời mới biết sẽ xảy ra chuyện gì!

Vẫn chưa xong!

Chỉ nghe một tiếng ầm vang vang lớn! Bị đá vụn Ma Phù đánh trúng kia mảnh nhỏ vách núi, sinh ra nổ lớn! Uy lực mạnh, có thể so với một cái Kim đan sơ kỳ tu sĩ tự bạo uy lực!

May mọi người cách này vách núi chừng cách xa năm, sáu dặm, mọi người trừ cảm nhận được một trận mãnh liệt sóng trùng kích ra, không có ai bị nổ tung gây thương tích.

Chung quanh sơn cốc tất cả mọi người đều bị này to lớn nổ vang trấn áp, trong lúc nhất thời, lặng yên không một tiếng động.

Bụi mù tan hết, một cái to lớn lỗ thủng xuất hiện ở sơn cốc phía nam trên vách núi, giống như trương to lớn thú miệng, chờ đợi cắn người khác.

Đào Hoa Yêu Cơ nhìn lỗ thủng từ tốn nói: "Chủ nhân, ngài muốn lỗ thông hơi, cho ngài mở ra. Lưỡi búa này không tệ, ta chỉ dùng một thành pháp lực, www. uukanshu. ne T liền hoàn thành chủ nhân giao phó nhiệm vụ, cảm giác thực dụng, thuận tay, rất dễ dàng."

Đông Phương Vũ Bình gật đầu nói: "Người làm việc, ta yên tâm. Nếu này đá vụn Ma Phù như vậy thuận tay, ta cũng yên lòng. Đến đến, mấy người các người Kim Đan Kỳ tới."

Tò tây trong đám người đồng thời bay đến Đông Phương Vũ Bình bên người, chấp tay hỏi "Chương môn có gì phân phó?"

Đông Phương Vũ Bình từ trong sách xưa móc ra mười mấy cây đá vụn Ma Phù, đưa cho bọn hắn nói: "Đến đến, một người hai cây, ném chơi đùa. Nếu như thấy cái gì đồ vật không vừa mắt, liền nổ nó sắp vỡ. Trên cái thế giới này, không có chuyện gì là một phát đá vụn Ma Phù không có thể giải quyết. Nếu như có, vậy thì hai phát!"

Thiên Hùng nước bảy đại Tiên Môn tu sĩ, một mực cũng không biết, vì sao một cái Luyện Khí Kỳ tiểu gia hỏa, lại có thể ở thời điểm này nhảy ra quơ tay múa chân. Bây giờ, bọn họ rốt cuộc minh bạch, nguyên lai, người nọ là người ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn chương môn! Hơn nữa, hắn còn ỷ có thần bí khó lường thủ đoạn, tùy thân mang theo uy lực mạnh mẽ pháp bảo!

Cái này Tiên Hoa Linh Thảo Môn, duy nhất thu nhận hơn bảy vạn người đệ tử, rất quý dị. Ứng lập một cái Luyện Khí Kỳ tu sĩ cấp thấp làm chương môn, quý dị hơn! Mà cái đó tiêu chương môn tiền tay xuất ra pháp bảo có thể tự bạo! Càng là quý dị tới cực điểm! Mấu chốt là, trên người hắn lại còn có nhiều như vậy, này bảo chúng ta làm sao còn đánh?

Muốn Hàng Yêu Trừ Ma là khó khăn như thế sao? Nếu không, chúng ta cũng gia nhập Ma Tông coi là.

Bị tạc mở một cái đại lỗ thủng vách núi phần đáy, một cái không lạnh lặn trong sơn động, hai cái Xuyên Sơn Giáp đang ở run lấy bầy rúc vào với nhau.

Mẫu Xuyên Sơn Giáp: Ô kìa nha, thật là mắc cở a! Nhiều người như vậy vây xem! Người ta còn không mặc quần áo đây...

Công Xuyên Sơn Giáp: Không phải là lúc ban ngày sau khi trộm cái lười, làm chút ngược ngừng sự tình mà, về phần dùng lớn như vậy quả bom oanh hai chúng ta lỗ sao? Ôi chào? Lại nói, cái gì là quả bom? !

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Lấy lui làm tiến

Đá vụn Ma Phù hiệu quả, Đông Phương Vũ Bình rất hài lòng. Thừa dịp đối diện Thiên Hùng nước bảy đại Tiên Môn người bị chấn không nói ra lời thời khác, Đông Phương Vũ Bình nói: "Lão Thiên Sư, chúng ta chuyện này đi, nhắc tới thật phức tạp, nhưng là, phải giải quyết, thật ra thì cũng rất đơn giản. Các người không phải là hoài nghi ta môn Tiên Hoa Linh Thảo Môn thu hẹp nhiều như vậy tiểu hài tử, cũng không phải là thu nhận bọn họ làm đệ tử, mà là mưu đồ gây rối, đúng không?"

Chính thông Thiên Sư yên lặng không nói, Đông Phương Vũ Bình cười nói: "Vây đơn giản a. Ta bây giờ chính thức tuyên bố, nhóm này tiểu hài nhi a, ta không muốn, trả lại cho các người Thiên Hùng nước. Cóc ba chân khó tìm, cặp chân người, khắp nơi đều có. Các người Thiên Hùng nước không để cho ta thu học trò, ta đẩy đi nước khác nhà thu. Nếu là đoạn đường này trở về quốc gia cũng không để cho ta thu, ta đẩy trở về Thiên Vương Sơn địa khu thu học trò!"

Tất cả mọi người trở mắt nhìn nhau, này coi là chuyện gì à? Thu nhận môn nhân đệ tử, có thể giống như ngài như vậy trò đùa sao? Đây là một cái Chương Môn Nhân chắc có phong độ sao?

Đông Phương Vũ Bình cũng mặc kệ nhiều như vậy, quát lên: "Tô tây trong, trâu ở núi, mấy người các ngươi đi đem vừa mới phát cho bọn hán Hỏa Vân Ma Dao cùng Bá Vương Hoàn Đô cho ta thu hồi lại. Người ta không hoan nghênh chúng ta, chúng ta trở về lại thu học trò!"

Tô tây trong cùng trâu ở núi hai mắt nhìn nhau một cái, dĩ nhiên không động.

Đông Phương Vũ Bình cả giận nói: "Còn không đi? Chờ ta tới mời các ngươi động thủ à?"

Tô tây trong cùng trâu ở núi bọn họ lúc này mới bay về phía trong hạp cốc, dùng pháp lực ngưng tụ thành vô số bàn tay, từ tiểu hải mà môn cầm trong tay tôi lại Hỏa Vân Ma Dao cùng Bá Vương hoàn.

Trong sơn cốc tiểu hải nhi môn đã sớm bị mới vừa rồi một loạt Tiên Pháp chấn ngắt ngay con gà tây, bọn họ không dám cũng không nguyện ý phản kháng Tiên Hoa Linh Thảo Môn Tiên Sư, ngoan ngoãn giao ra Hỏa Vân Ma Dao cùng Bá Vương hoàn. Nhưng là, mắt đi sắp tới tay Tiên Lộ tiền đồ, toàn bộ tiểu hải nhi, đều vô cùng áo tang tức giận. Bọn họ một bên giao ra Hỏa Vân Ma Dao cùng Bá Vương hoàn, một bên giận dữ nhìn chăm chăm vậy ở chung quanh sơn cốc Thiên Hùng nước bảy đại Tiên Môn tu sĩ, trong mắt lửa giận đang thiêu đốt hùng hực.

Thiên Hùng nước các tu sĩ bị nhìn chăm chăm trên mặt lên cơn sốt, thiếu chút nữa ngay cả Độn Quang cùng phi hành Pháp Khí cũng duy trì không dừng được.

Chỉ chớp lát sau, tô tây trong mấy người bọn hán đem vừa mới Đông Phương Vũ Bình phát ra ngoài Hỏa Vân Ma Dao cùng Bá Vương Hoàn Đô thu hồi lại, giao cho Đông Phương Vũ Bình. Đông Phương Vũ Bình đưa chúng nó hết thả bỏ vào Cổ Thư mật kho trong.

Đông Phương Vũ Bình thở dài nói: "Tiểu Đào hoa, chúng ta đi thôi. Trở về nhà mình. Chư vị Thiên Hùng quốc lộ hữu, Thanh Sơn Bất Cải Lục Thủy Trường Lưu, chúng ta sau này gặp lại."

Đào Hoa Yêu Cơ hơi kinh ngạc hỏi "Thật muốn đi?"

Đông Phương Vũ Bình trừng nòng liếc mắt, nói: "Không đi, người ta sẽ lưu người ăn cơm?"

Đào Hoa Yêu Cơ thở dài một hơi, hướng về phía Tiên Hoa Linh Thảo Môn mọi người nhẹ nhàng điểm một cái đầu, tất cả mọi người đều yên lặng đánh Pháp Khí Độn Quang, bay đến Đào Hoa Yêu Cơ Đào Hoa to trong dò.

Đào Hoa to Thuyền chậm rãi bay lên không, Thiên Hùng nước các tu sĩ dĩ nhiên không dám chặn lại.

Đông Phương Vũ Bình nhìn sắc mặt lúc trắng lúc xanh chính thông Thiên Sư, nói: "Há, đúng. Những đứa bé này mà, đến từ các ngươi Thiên Hùng nước phụ cận mấy chục thành phố, bọn họ đều là không có thu nhập không có nhà đình lưu lạc cô nhi, còn phải phiền toái Thiên Sư ngài phái người đem bọn họ cũng đưa về quê nhà bọn họ. Cũng hoặc là các ngươi bảy đại Tiên Môn đem bọn họ thu làm tạp dịch. Tùy các ngươi."

Chính thông Thiên Sư bọn họ nhất thời đầu cũng lớn. Sự tình dường như giải quyết, nhưng là, Đông Phương Vũ Bình lưu cho bọn hán là một cái to phiền toái lớn vấn đề khó khăn! Hơn bảy vạn người điều về an trí cùng với sinh hoạt cần thiết, kia được (phải) cần bao nhiêu nhân lực cùng vật lực a!

Bá Kiếm môn lão đạo lại đứng ra nói: "Hừ! Các ngươi đem sự tình nghĩ đến quá đơn giản đi! Chúng ta Thiên Hùng nước là các ngươi muốn tới thì tới muốn đi thì đi sao? !" !"

Đông Phương Vũ Bình quát lên: "Thế nào, muốn đánh sao? Chúng ta phụng bồi tới cùng!"

Dứt lời, tô tây trong, trâu ở núi hai người một tay cầm một cái đá vụn Ma Phù, ở trong tay vuốt vuốt.

Đông Phương Vũ Bình trong lòng thở dài nói: Không nhận lực giới gia hỏa, không thấy người ta kẻ cơ bắp cùng Nữ Đạo Cô cũng không lên tiếng sao! Ngươi còn bốc lên cái gì đầu.

Bá Kiếm môn lão đạo không nói lời nào,

Trong sơn cốc đám con nít, thấy Tiên Hoa Linh Thảo Môn Đào Hoa to Thuyền bay lên, giống như là hẹn xong một dạng yên lặng không nói quỳ rạp dưới đất, liên tiếp cao giọng nói: "Cung tiễn Tiên Sư!"

Mặc dù bọn nhỏ không có thể cùng Tiên Hoa Linh Thảo Môn Tiên Sư môn cùng rời đi, đi lên tốt đẹp đại đạo, nhưng là, ít nhất mấy ngày qua, Tiên Hoa Linh Thảo Môn Tiên Sư môn, để cho bọn họ bỗng nhiên dừng lại cũng ăn cơm no, hơn nữa không có đánh mắng không có ăn hiếp, còn phát đồ vật! Ngày để cho bọn họ lần đầu tiên cảm thấy nhân sinh quang minh chỗ!

Trong sơn cốc, tôi ôm om quỹ đầy đất tiểu hải nhi, "Cung tiễn Tiên Sư" thanh âm, giống như đợt sóng một loại vĩnh viễn không thôi, có con nít vừa nói vừa nói, chảy ra nước mắt, trong miệng lại đang không ngừng vừa nói "Cung tiễn Tiên Sư" ! Có con nít yên lặng hướng Thiên Hùng nước các tu sĩ đầu đi coi là kẻ thù ánh mắt, hướng Đào Hoa to Thuyền phương hướng không ngừng dập đầu!

Đào Hoa Yêu Cơ có chút mềm lòng, Đào Hoa to Thuyền bay lên không tốc độ bay rất chậm rất chậm

Chính thông Thiên Sư các loại (chờ) Thiên Hùng nước tu sĩ hoàn toàn tan vỡ, bọn họ đều là chính đạo Tiên Môn, tự cho là mình lần này là để làm tốt chuyện, Hàng Yêu Trừ Ma. Nào biết, sẽ là như vậy kết cục, bị mấy vạn người đồng thời coi là kẻ thù thống hận!

Loại này cường đại lực lượng tâm linh, để cho những thứ này chính đạo Tiên Môn tu sĩ, như có gai ở sau lưng, thật là quá khó khăn qua! Nói không chừng đều đã ở tại bọn hán trong tâm cảnh gieo xuống Tâm Ma, lần kế đột phá cảnh giới lúc, www. uukanshu. ne T Tâm Ma sẽ nhảy ra làm loạn!

Chính thông Thiên Sư vội vàng hướng về phía Đông Phương Vũ Bình hô: "Tiểu chương môn, tiểu chương môn, chúng ta nói lại, nói lại được không?"

Đông Phương Vũ Bình thấy mình muốn kết quả cơ bản đạt tới, cười lạnh nói: "Còn có chuyện gì đáng nói? Lão Thiên Sư, đổi lại là ngươi, làm một chuyện tốt, lại bị người khác đánh chính nghĩa cờ hiệu tùy ý bôi đen chính mình, thậm chí là muốn vô lực chính phạt, ngươi sẽ ra sao? Ngươi sẽ làm gì?"

Chính thông Thiên Sư ha ha cười nói: "Đây đều là hiểu lầm, hiểu lầm! Chúng ta Thiên Hùng nước cùng các ngươi Thiên Vương Sơn cách nhau quá xa, với nhau giữa không hiểu sinh ra hiểu lầm, cái này rất bình thường chứ sao. Hiểu lầm mà, nói rõ ràng liền có thể, không cần thiết vì thế giận dỗi, tiểu chương môn ngài cũng là thông tình đạt lý người, nghĩ đến sẽ không cùng chúng ta những thứ này lòng tốt làm chuyện xấu đồng đạo so đo, đúng không?"

Đông Phương Vũ Bình hí mắt, đáp: "Lão Thiên Sư lời nói này, thật giống như ta nếu là như vậy xoay người rời đi, kia thì trở thành không thông tình đạt lý người. Ha ha. Các ngươi sẽ không sợ, ta đem những đứa bé này mà mang về chung nấu ăn? Các ngươi như thế nào chắc chắn, ta đây Tiên Hoa Linh Thảo Môn nhất định chính là chân chính Đạo Tiên môn?"

Chính thông Thiên Sư nhìn một chút chính mình đồng minh, sau đó cười nói: "Cái này dễ thôi. Quý Môn mới vừa rồi biểu hiện, một thân chính khí, ai dám nói các ngươi không phải là chính đạo Tiên Môn? Lão nạp đầu rồi, vì để tất cả mọi người tin phục, nghĩ ra một biện pháp tốt. Tròn ngôi sao, ngươi qua đây."

Từ chính thông Thiên Sư sau lưng, đi ra một cái thanh niên anh tuấn hòa thượng, hán hướng về phía chính thông Thiên Sư chấp tay hành lễ đạo: "Sư Thúc có gì phân phó?"

Chính thông Thiên Sư nói: "Từ giờ trở đi, ngươi liền bồi Tiên Hoa Linh Thảo Môn các đạo hữu, hộ tống chúng ta Thiên Hùng nước này hơn bảy vạn cô nhi đến Thiên Vương Sơn Tiên Hoa Linh Thảo Môn bái sư! Muốn cắt nhớ cẩn thận một chút, bảo vệ mọi người an toàn a."

Tròn ngôi sao chấp tay gật đầu nói: "Cẩn tuân Sư Thúc Pháp Chi."

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Tư duy ngược chiều

Tròn ngôi sao yên lặng đi phía trước Nhất Phi, đi tới Đào Hoa to Thuyền bên cạnh, hướng Đông Phương Vũ Bình đi một cái lễ.

Đông Phương Vũ Bình nhỏ giọng hỏi "Tiểu Đào hoa, này tròn ngôi sao là tu vi gì?"

Đào Hoa Yêu Cơ sắc mặt hơi đỏ lên, đáp: "Chủ nhân, ngài thật hần đi học tập một chút Truyện Âm Thuật. Ngươi nói lớn tiếng như vậy, người khác đều nghe thấy. Ngài không biết lúc không có ai kiểm tra tu vi của người khác là rất không lễ phép sao?"

Đông Phương Vũ Bình kinh ngạc hỏi "Ngươi không phải là thường thường làm loại này không lễ phép sự tình mà, sợ cái gì..."

Đào Hoa Yêu Cơ bắt đắc dĩ trả lời: "Tròn ngôi sao có Kim đan sơ kỳ tu vi."

Đông Phương Vũ Bình chính yếu nói, Bá Kiếm môn lão đạo sĩ cũng lớn tiếng tuyên bố: "Ta Bá Kiếm môn cũng ra một người, bảo vệ Thiên Hùng nước đệ tử đi Thiên Vương Sơn. Lâm thắng, ngươi đi ra!"

Bên kia, Nữ Đạo Cô cũng hô: "Ta đồ mũi tên môn..."

Đông Phương Vũ Bình không làm, quát lên: "Làm gì chứ! Các ngươi đây là phái người bảo vệ hay lại là phái người giám thị ta? Lão Tử không lúc đó cùng các ngươi chơi đùa. Tiểu Đào hoa, vội vàng, lái thuyền đi!"

Đào Hoa Yêu Cơ: Ta đây là pháp bảo Đào Hoa to Thuyền, không phải là thuyền...

Chính thông Thiên Sư vội vàng bay đến Đào Hoa to Thuyền bên cạnh, nói với Đông Phương Vũ Bình: "Tiểu chương môn, tiểu chương môn chớ vội, chớ vội. Chúng ta này không cùng là tốt bụng chứ sao."

Đông Phương Vũ Bình cả giận nói: "Ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn làm việc, cần các ngươi phải tới giám thị sao? Cần không? Cút nhanh lên, cút xa chừng nào tốt chừng nấy!"

Bá Kiếm môn lão đạo đang muốn giận dữ, chính thông Thiên Sư lại nhân cơ hội lách người, cười nói: "Tiểu chương môn nói đúng. Chúng ta lúc này đi. Đi lập tức."

Dứt lời, chính thông Thiên Sư hướng về phía bọn họ người gật đầu một cái, sau đó đánh Độn Quang, nhanh chóng thoát đi sơn cốc.

Lúc này đến phiên Đông Phương Vũ Bình sững sờ, một trong nháy mắt, đám kia hòa thượng đã chạy được (phải) không thấy bóng dáng. Đông Phương Vũ Bình nội tâm tan vỡ a, Lão Tử giả bộ cường thế, chẳng qua chỉ là nghĩ (muốn) từ trên người các ngươi quất điểm chỗ tốt đi xuống, nào biết, lão hòa thượng này, chạy còn nhanh hơn thỏ!

Thiên Hùng nước còn lại mấy Đại Tiên môn tu sĩ, đầu cũng không phải bạch dài. Thấy chính thông Thiên Sư cũng chạy, bọn họ ngay cả một câu lời độc ác cũng không lưu lại, xoay người chạy, không để ý chút nào cùng hình tượng. Ngay cả làm ầm ĩ được (phải) lợi hại nhất Bá Kiếm môn cùng đồ mũi tên môn các đạo sĩ, cũng đều chạy.

Chỉ để lại Đông Phương Vũ Bình đoàn người, ngừng ở sơn cốc giữa không trung, đi cũng không được, ở lại cũng không xong.

Đông Phương Vũ Bình hướng về phía Đào Hoa Yêu Cơ nói: "Bọn họ, thật đi rồi? Cứ như vậy đi rồi?"

Đào Hoa Yêu Cơ dùng thần thức điều tra một phen, sau đó đáp: "Thật đi. Hơn nữa chạy thật nhanh. Ta nghĩ, bọn họ là sợ chúng ta đem đám này cô nhi cũng vấy cho bọn hắn. Đây chính là phải hao phí số lớn nhân lực vật lực a. Đừng nói bọn họ, chúng ta muốn đem những người này mang về Thiên Vương Sơn, kia cũng không nhẹ nhõm a."

Đông Phương Vũ Bình mỉm cười nói: "Ngươi nói là mang quá nhiều người, pháp bảo Phi bất động nguyên nhân đi."

Đào Hoa Yêu Cơ gật đầu đáp: "Đúng vậy. Nếu không, chủ nhân, ngài dùng ngài pháp bảo, đem ta Đào Hoa to Thuyền phóng đại thập bội, vậy, trang bị chút người này, liền không thành vấn đề."

Đông Phương Vũ Bình sờ lên cằm đáp: "Này có chút khó khăn. Phóng đại người Đào Hoa to Thuyền, ta phải hao số lớn năng lượng. Hơn nữa còn chưa nhất định có thể một lần hoàn thành."

Đào Hoa Yêu Cơ cười nói: "Chỉ cần có thể phóng đại thập bội, chính là ở trong sơn cốc này lại đợi thêm một ngày, cũng không sao a. Dù sao cũng hơn ngày tháng sau đó trong cũng chậm rãi đi đường cường đi."

Đông Phương Vũ Bình vỗ đầu một cái, cười nói: "Ngươi xem ta đầu này. Thế nào quên cái hoán phương thức suy nghĩ đây! Chính diện đột phá không được, liền tư duy ngược chiều chứ sao."

Đào Hoa Yêu Cơ: "Có ý gì à?"

Đông Phương Vũ Bình chỉ trong sơn cốc đám con nít nói: "Ta phóng đại người Đào Hoa to Thuyền, hao tổn mất thì giờ cùng năng lượng quá nhiều. Nhưng là, thu nhỏ lại những người phạm tục hải tử, cũng không biết lãng phí ta quá nhiều năng lượng. Bọn họ chẳng qua là một loại phạm nhân, không giống người Đào Hoa to Thuyền đó là pháp bảo. Hao phí năng lượng giá trị, cũng sẽ không quá nhiều."

Đào Hoa Yêu Cơ ngăn người một chút, chủ nhân sẽ còn đem người cùng vật thu nhỏ lại? Trong sơn cốc này có thể có hơn bảy vạn người a! Ngươi được không?

Đông Phương Vũ Bình nói với Đào Hoa Yêu Cơ: "Ngươi vội vàng phái người đem chung quanh cũng dò xét một lần,

Ta cũng không muốn bị người khác đem năng lực ta cũng dò rõ. Ngoài ra, ngươi sẽ giúp ta cả một cái ngăn cách dò xét pháp thuật, đem sơn cốc này bao phủ lại, ta tốt làm việc."

Đào Hoa Yêu Cơ rất muốn nhìn một chút Đông Phương Vũ Bình thu nhỏ lại thuật, năng tràn đầy phấn khởi đáp: "Không thành vấn đề!"

Trâu ở sơn đẳng Kim Đan Kỳ tu sĩ, rất nhanh bị phái đi ra ngoài dọc theo chung quanh sơn cốc dò xét, dù sao, mới vừa rồi những thứ kia Thiên Hùng nước tu sĩ liền lợi dụng một loại có thể tránh được thần thức quét lướt pháp bảo lên lên đem Tiên Hoa Linh Thảo Môn người cũng bao vây. Đông Phương Vũ Bình cũng không muốn tái phạm sai lầm giống nhau, hay lại là phái người đi tự mình tuần tra bảo hiểm một ít.

Ngay sau đó, Đào Hoa Yêu Cơ vừa hướng sơn cốc phóng ra một cái đáng vóc to pháp thuật, tạo thành một cái bột lỏng ánh sáng màu đỏ, đem sơn cốc che lại.

Trong sơn cốc, tất cả các đứa trẻ bắt đầu trở nên khẩn trương bất an. Nhân sinh thay đổi nhanh chóng biến hóa quá nhanh, rất khó thích ứng. Đám kia gây sự hòa thượng đạo sĩ cái gì, bị đuổi đi. Mà cho bọn hắn ăn no mặc ấm Tiên Hoa Linh Thảo Môn Tiên Sư, lại vẫn chưa đi, cái này làm cho bọn nhỏ cảm thấy một chút hy vọng.

Đông Phương Vũ Bình hướng trên đầu mình thả một cái chong chóng tre, bay đến trên sơn cốc vô ích, đối với (đúng) dưới sơn cốc mặt bọn nhỏ hô: "Các ngươi mới vừa rồi biểu hiện, ta rất hài lòng!"

Trong sơn cốc đại đa số bọn nhỏ, nhìn Đông Phương Vũ Bình không nhúc nhích, không có phản ứng.

Đông Phương Vũ Bình bắt đầu nói với Đào Hoa Yêu Cơ: "Tiểu Đào hoa, www. uukanshu. net người quên đem ta thanh âm phóng đại á!"

Đào Hoa Yêu Cơ che miệng cười nói: "Há, thật xin lỗi, thật xin lỗi. Chủ nhân, ta quên. Bất quá, chủ nhân a, ngài thật hẩn học Truyện Âm Thuật."

Đông Phương Vũ Bình trừng nòng liếc mắt, đáp: "Ta đây không phải là không có thời gian chứ sao. Chờ ta rảnh rồi, ta đi học!"

Đông Phương Vũ Bình lần nữa nhìn về phía sơn cốc bọn nhỏ, hô: "Các người mới vừa rồi biểu hiện, ta rất hài lòng! Ta quyết định, lần nữa đem các người cũng thu nhập môn tường! Từ hôm nay trở đi, các người đều là ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn đệ tử á!"

Ừ!

Trong sơn cốc, nhất thời bốc lên từng trận tiếng hoan hô, bọn nhỏ khóc lớn cười to, cao hứng nước mắt cũng biểu đi ra.

Bên ngoài sơn cốc hơn mười dặm một gò núi nhỏ nơi, Thiên Hùng nước bảy đại Tiên Môn tu sĩ lại lần nữa đụng đầu.

Bá Kiếm môn lão đạo sĩ nổi giận dưng dưng hỏi "Chính thông hòa thượng, chẳng lẽ chúng ta cứ như vậy coi là? Uống công bị bọn họ làm nhục một phen?"

Chính thông Thiên Sư ổn định đáp: "Lão nạp một đã sớm nói. Nếu là Tiên Hoa Linh Thảo Môn thật nguyện ý thu nạp những thứ này không chỗ nương tựa cô nhi là môn nhân đệ tử, này làm sao không phải là một Đại Công Đức, sống vô số người a."

Đồ mũi tên môn lão đạo Cô lại hừ lạnh nói: "Trời mới biết, bọn họ nói là thật hay giả. Vạn nhất, chúng ta đều bị bọn họ lừa gạt đây?"

Chính thông Thiên Sư cười nhạt nói: "Vậy các người vì sao cũng đi theo chạy tới. Các người mới vừa rồi nên ở lại nơi đó a."

Đồ mũi tên môn lão đạo Cô sắc mặt trở nên hồng, tự lẩm bẩm: "Trong sơn cốc nhiều hài tử như vậy, chúng ta này cũng không phải là thật đang xử lý à không. Lại nói chuyện này không phải chúng ta đồ mũi tên môn một nhà sự tình chứ?"

Chính thông Thiên Sư khoát khoát tay, nói: "Được. Chuyện cho tới bây giờ, chúng ta coi như là thua một trận. Bất quá, chuyện này vẫn không tính là xong."

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 111: Chế tạo tiểu nhân nước

Trong sơn cốc, đám con nít tâm tình lại trở nên thấp thỏm bất an. Không có cách nào cho dù ai thấy một cái tóc trắng Khô Lâu bộ dáng kỳ quái nam tử đem mình cùng bên cạnh mình một đám người cũng nhỏ đi, sau đó, cái đó tóc trắng Khô Lâu chính ở chỗ này ngửa mặt lên trời cười to, được không sấm nhân.

Ở Tiên Hoa Linh Thảo Môn mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, Đông Phương Vũ Bình dùng thu nhỏ lại đèn đem hơn bảy vạn tiểu hài tử đều biến thành con kiến lớn nhỏ. Sau đó, Đông Phương Vũ Bình đắc ý cười nói với Đào Hoa Yêu Cơ: "Lúc này chứa đủ đi."

Đào Hoa Yêu Cơ nuốt nước miếng, hỏi "Vậy, bọn họ tổng trọng đo giảm bớt sao?"

Đông Phương Vũ Bình gãi đầu một cái, đáp: "Cái này ta ngược lại thật ra không danh hiệu qua. Bất quá, ta cảm giác bọn họ sức nặng cũng giảm bớt. Không tin, người xem"

Dứt lời, Đông Phương Vũ Bình đưa ngón tay ra, nắm được một cái nhỏ đi thằng bé trai, cảm lên thử một chút, không để ý tiểu hài tử kia kêu to, cười nói: "Biến hóa nhẹ, nhẹ nhàng quá, với một con kiến không sai biệt lắm."

Được rồi, lúc này, Đông Phương Vũ Bình ở nơi này bảy tiểu hài tử trong mắt, hoàn toàn biến thành một cái bại hoại hình tượng.

Đông Phương Vũ Bình rất hài lòng, đối với (đúng) Đào Hoa Yêu Cơ bọn họ nói: "Tới nha, đem bọn họ đóng thùng, bỏ túi, lên đường!"

Thảo Thanh Tầm đám người trở mắt nhìn nhau, giả trang cái gì rương? Đánh cái gì bao?

Ở trâu ở son đằng người dưới sự giúp đỡ, những thứ này nhỏ đi tiểu hải từ, nửa phút liền chứa bảy cái rương lớn trong, mọi người mang theo rương lớn, bên trên Đào Hoa to Thuyền, bay lên không lên đường.

Đông Phương Vũ Bình nhìn hăm mộ a, trâu ở núi bọn họ dùng chiêu số chính là trong truyền thuyết pháp sư tay loại pháp thuật kia. Dùng pháp lực huyền hóa ra từng cái bàn tay, vô cùng chuẩn xác đem đám con nít bỏ vào trong rương gỗ, lại đơn giản bất quá.

Loại này được đặt tên là "Chư pháp diệu thủ" pháp thuật, được (phải) tu vi đến Trúc Cơ Kỳ mới có thể tu luyện, mới luyện khí một tầng Đông Phương Vũ Bình còn có các loại (chờ) đây.

Đại công cáo thành, Đào Hoa Yêu Cơ cũng không kéo dài, toàn lực lái Đào Hoa to Thuyền, hướng người kế tiếp thành phố tiến phát.

Thiên Hùng nước bảy đại Tiên Môn vẫn còn ở trên son khâu cãi nhau, đột nhiên, một cái hòa thượng chạy đến chính thông Thiên Sư trước mặt, sắc mặt trắng bệch nói: "Trưởng lão, bọn họ đi! Đều biến mất hết!"

Thiên Hùng nước các tu sĩ cả kinh thất sắc: Làm sao có thể, nhanh như vậy liền đi? Bên trong thung lũng kia có thể có hơn bảy vạn người! Bọn họ là làm sao làm được? Chẳng lẽ trong bọn họ còn có nắm giữ Đại Pháp Lực cao thủ ở?

Thiên Hùng nước các tu sĩ, ở chính thông Thiên Sư dưới sự hướng dẫn, lại hấp tấp trở lại nơi son cốc, tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người, nhìn chỉ để lại đầy mặt đất dấu chân không có một bóng người son cốc không nói ra lời.

Chính thông Thiên Sư trước nhất kịp phản ứng, hấn hét: "Nhanh! Truy lùng tổ đui theo, chú ý khoảng cách, khác (đừng) dám được (phải) quá gần! Tổ điều tra, vội vàng toàn lực chạy tới Thiên Vương Sơn địa khu, đưa cái này Tiên Hoa Linh Thảo Môn tra cho ta cái đây mà hướng lên trời! Lấy tốc độ nhanh nhất đem tin tức truyền về! Liền lạc tổ, lập tức trước đi về phía trước đại sâm nước cùng xưa nay nhiều nước, đem chúng ta nơi này tình huống thông báo địa phương chính đạo Tiên Môn, xin bọn họ phái ra cao thủ cùng chúng ta hội hợp, mọi người cùng nhau xuất lực, thiết mặc xem thường! Đây chính là bảy chục ngàn cái sinh động sinh mệnh a!"

Từng đạo Độn Quang, ở tuân lệnh sau khi, hướng về phương xa bay đi. Chính thông Thiên Sư nhìn một chút Bá Kiếm môn lão đạo, tự lẩm bẩm: "Chỉ mong, bọn họ không phải là Ma Tu. Nếu không, chúng ta tội quá cũng lớn."

Bá Kiếm môn lão đạo lạnh rên một tiếng: "Nếu không phải Ma Tu, bọn họ làm sao có thể ở trong nháy mắt, liền đem này bảy chục ngàn cái tiểu hải từ cũng làm chưa? Lão hòa thượng, người lần này phiền toái lớn."

Đào Hoa to trên thuyền, tóc trắng lung lay Đông Phương Vũ Bình đi thông thả phương bộ, ở mấy cái trang bị đầy đủ tiểu nhân rương lớn trước mặt đi tới đi lui, giống như là một cái chọn chọn lựa lựa tên lường gạt.

Đông Phương Vũ Bình nhìn bọn nhỏ chen chúc ở trên không khoáng trong cái rương lớn run lấy bảy, nhúu chặt lông mày.

Đồ Thiên Thiên nhảy ra, cười hi hi hỏi "Chủ nhân, người đang nhìn cái gì đây? Chọn mỹ nữ sao? Ta đã nói với người a, chuyện này người giao cho ta, ta bảo đảm cho người lựa chọn ra một đám mỹ nhân phối đi ra, lại để cho ta thật tốt huấn luyện các nàng vài năm, bảo đảm mỗi một người đều trở mĩ giống như Phù Dung hoa tựa như..."

Đông Phương Vũ Bình lắc đầu một cái,

Nói: "Dừng lại! Ta, muốn mượn người hồ ly hóa dùng một chút."

Đồ Thiên Thiên đang ở nơi đó ảo tưởng mức độ. Vai diễn một đám tiểu muội muội cảnh tượng, không hiểu hỏi "Cho ta mượn hồ ly hóa, làm gì?"

Đông Phương Vũ Bình mặt đầy cười đùa: "Ta nghĩ rằng đốt mở ra nước!"

Đồ Thiên Thiên chu cái miệng nhỏ nhắn, xoay người chạy. Người chung quanh cười ha ha, lão hồ ly còn bị chương môn phản điều. Vai diễn!

Cuối cùng, ở Đông Phương Vũ Bình chuẩn bị hủy đi Đào Hoa to Thuyền tắm ván nấu nước lúc, Đào Hoa Yêu Cơ thờ dài xuất hiện, đầu ngón tay bắn ra một đoàn yêu hỏa, trực tiếp đem Đông Phương Vũ Bình muốn nước sôi đốt xong.

Đông Phương Vũ Bình vui rạo rức xách trang bị đầy đủ nước sôi đại thủy ấm, xuất ra một chồng ban đầu ở Đại vương trấn quay chụp hình, dùng nước sôi một tưới, từng ngọn từ lâu, tiệm cơm, khách sạn các loại (chờ) kiến trúc mô hình liền chế tạo thành công.

Lần này, Đông Phương Vũ Bình không có tránh Tiên Hoa Linh Thảo Môn mọi người, trực tiếp ở trước mặt bọn họ biểu diễn Lam béo đạo cụ một bộ phận chức năng, để cho bọn họ nhìn tròn mắt hốc mồm.

Tất cả mọi người đang suy nghĩ: Chẳng lẽ, chương môn luyện chế Bá Vương hoàn cùng Thanh Linh Ma Kiếm, chính là dùng loại phương pháp này nhóm lớn đồ chế tạo ra?

Đông Phương Vũ Bình mới lười giải thích đây. Hấn đang ở tràn đầy phấn khởi là hơn bảy vạn danh môn người đệ tử chế tạo từng cái có thể sống sống ở cùng tu luyện tiểu nhân nước kiến trúc! Hấn đang ở vong tình cho mình chế tạo một cái hoàn mỹ tiểu nhân nước!

Bất quá, Đại vương trấn kiến trúc, www.uukanshu.net T tổng thể cách cục còn quá nhỏ, dù sao, đó chỉ là một trấn. Bước kế tiếp, Đông Phương Vũ Bình

dự định đi đem một cái phàm nhân thành phố chủ yếu kiến trúc cũng vỡ xuống đến, sau đó chế tạo ra tiểu nhân nước đại thành thị!

Đông Phương Vũ Bình mới thu nhận hơn bảy vạn danh môn người đệ tử đều biến thành tiểu nhân, dùng hình chế tạo ra đủ loại kiến trúc mô hình, căn bản cũng không cần Kính Viễn Vọng lại phóng đại là có thể để cho bọn họ ở, bớt chuyện mà nhiều. Nhỏ như vậy người nước, thuận lợi mang theo, hơn nữa, hạn mức tối đa lớn vô cùng!

Đông Phương Vũ Bình phảng phất đã thấy, chính mình dùng loại này thu nhỏ lại cô nhi phương thức, là Tiên Hoa Linh Thảo Môn kêu thêm thu thêm không hết môn nhân đệ tử! Như vậy, từ nay về sau, ít nhất từ Đệ tử về số lượng mà nói, thiên hạ này, không có cái đó Tiên Môn dám cùng mình sánh bằng!

Bởi vì, những tiểu nhân này nước bọn tiểu tử, không chỉ có không diện tích thể, hơn nữa, cũng sẽ không lãng phí quá nhiều tài nguyên tu luyện!

Tỷ như, Đông Phương Vũ Bình bây giờ liền chính ở cười ha ha làm thí nghiệm.

Làm từng sản kiến trúc mô hình đặt ở tiểu nhân trước mặt lúc, trong cái ruộng lớn tiểu nhân các đệ tử, nhất thời ngây người. Làm sao có thể, còn có phù hợp chúng ta những thứ này nhỏ đi tiểu nhân sinh hoạt thành trấn?

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, nói: "Từ hôm nay trở đi, những thứ này căn phòng, liền ban cho các ngươi! Bây giờ, các ngươi tất cả đi ra đi, chọn một gian mình thích nhà ở ở."

Đông Phương Vũ Bình đem đại mở ruộng ra, từng nhóm tiểu nhân trùm đầu ngu dốt nào, bị này kinh hi đập choáng váng!

Từng có thời gian, giống như bọn họ như vậy lưu lạc cô nhi, đều là ở tại ăn mày oa tử trong không ai muốn người hạ đẳng! Nhưng là, hôm nay, Tiên Sư lại đưa cho bọn họ nhiều như vậy, lớn như vậy căn phòng ở, này, đây không phải là mơ đi...

Càng kỳ diệu là, những thứ kia trong căn phòng, còn có không ăn hết thức ăn và xuyên không xong quần áo...

Ô ô ô, hạnh phúc tới quá đột nhiên, tiểu trái tim được không á!

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Xanh tìm luyện Đồ

Một cái trấn nhỏ mười mấy Tràng kiến trúc, là không chứa nổi hơn bảy vạn người. Rất nhanh, tiến vào Đông Phương Vũ Bình tiện tay chế tạo tiểu nhân nước trong kiến trúc bọn nhỏ, bắt đầu bắt đầu làm náo lên, bởi vì, nhà ở cùng thức ăn, không đủ phút a.

Bởi vì bọn họ vóc dáng quá nhỏ, hơn nữa Đông Phương Vũ Bình quản lý phương thức quá tục tũn, một ít lớn mật một điểm nhỏ hài tử liền bắt đầu kéo bè kết phái lập đỉnh núi.

Có đội ngũ, hài tử Vương môn liền bắt đầu chiếm đoạt địa bàn.

Rất nhanh, chen vào hơn bảy vạn người trấn nhỏ mô hình địa khu, bắt đầu trở nên chật chội cùng hỗn loạn.

Đông Phương Vũ Bình cau mày một cái, tiếp tục như vậy không thể được. Phải cùng bọn họ lập được quy củ!

Không có quy củ sao thành được vương tròn mà!

Đông Phương Vũ Bình một đòn nặng nề chân, toàn bộ tiểu nhân Quốc Gia khu liền bắt đầu đất rung núi chuyển. Tất cả các đứa trẻ cũng dừng động tác lại, mang theo khủng hoảng nhìn mình trước mặt cái này tóc trắng Khô Lâu Tiên Sư.

Đông Phương Vũ Bình trầm giọng nói: "Ngươi xem các ngươi, hốt hoảng cái gì? Còn có một chút Tiên Môn đệ tử phong độ sao?"

Bọn nhỏ yên lặng không nói: Chúng ta đều là đứa trẻ lang thang, trời mới biết Tiên Môn đệ tử phong độ là cái gì a...

Đông Phương Vũ Bình từ trong sách xưa xuất ra một cái bánh bao lớn, dùng phóng đại đèn phóng đại thập bội, cẩn thận từng li từng tí đặt ở bọn nhỏ trung gian, lộ ra một cái hòa ái nụ cười nói: "Bánh mì sẽ có, nhà ở cũng sẽ có. Các ngươi phải nghe lời ta. Nếu không, ngục giam cũng sẽ có."

Bọn nhỏ thấy bên cạnh mình cái đó to lớn như núi cao lớn bằng bánh bao, nhất thời không hoảng hốt. Nếu như Tiên Sư tùy thời cũng có thể xuất ra lớn như vậy bánh bao, coi như trong trấn thức ăn không đủ phút, lại tính là gì! Đây cái bánh bao núi, đủ mọi người gặm cả đời!

Không chỉ có bọn nhỏ trấn áp, Đào Hoa to trên đó những người khác cũng trấn áp, còn có thể chơi như vậy mà? Một hồi thu nhỏ lại, một hồi phóng đại? Cõi đời này, còn có cái gì nghịch thiên bản lĩnh là chúng ta chừng môn sẽ không? !

Phóng đại thập bội bánh bao cố nhiên rất lớn, nhưng là, bọn họ chừng hơn bảy vạn người a, nhiều người sức mạnh lớn, muốn không bao lâu, này bánh bao núi cũng sẽ bị gặm xong. Chẳng qua là bọn nhỏ số học không được, coi là không rõ. Nhưng là, này bánh bao núi to lớn lực chấn nhiếp, để cho đám con nít đều an tĩnh lại, chờ đợi Đông Phương Vũ Bình chỉ huy.

Đông Phương Vũ Bình hài lòng gật đầu một cái, nói: "Rất tốt. Bây giờ nghe ta nói."

Đông Phương Vũ Bình trong lòng vẫn là rất phiền não, đối mặt một đoàn tiểu nhân, rậm rạp chằng chịt giống như từng nhóm con kiến ra ổ. Nếu muốn quản lý tốt nhiều người như vậy, khó khăn a. Đông Phương Vũ Bình làm qua lớn nhất quan nhi chính là lớp số học đại biểu, nhiều nhất chính là thu thu bài tập cái gì.

Bất quá, không làm qua quan, không có nghĩa là sẽ không quản lý người a!

Đông Phương Vũ Bình từ những đứa bé này môn biểu hiện bên trong, đã nhìn ra một ít đầu mối. Những đứa trẻ này, căn cứ mỗi người quê hương quan hệ, phân chia ước chừng có bảy cái nhóm lớn. Mà mỗi một trong bảy, ít có ba đến bốn đứa bé Vương, có nhiều mười mấy hải tử Vương.

Nhưng mà, Đông Phương Vũ Bình hiển nhiên sẽ không đem bọn họ dựa theo tình huống bây giờ phân tổ, như vậy chỉ sẽ tạo thành càng nghiêm trọng hơn ngọn núi nhỏ chủ nghĩa!

Nhất định phải đánh loạn bọn họ nguyên hữu đoàn đội tổ chức, hỗn hợp biên bài đội ngũ, mới có thể đem bọn họ nội đấu có khả năng xuống đến thấp nhất. Đồng thời, Đông Phương Vũ Bình còn phải dẫn nhập cạnh tranh cơ chế cùng cấp bậc đãi ngộ cơ chế, chỉ có như vậy mới có thể kích thích bọn họ cố gắng tu luyện, mà sẽ không bởi vì Đông Phương Vũ Bình cho bọn họ cung cấp số lớn tài vật mà trở nên lười biếng giống như heo.

Vì vậy, Đông Phương Vũ Bình bắt đầu đối với (đúng) đệ tử mới nhập môn môn tẩy não.

Đầu tiên, Đông Phương Vũ Bình muốn để cho bọn họ ý thức được, bọn họ bây giờ cuộc sống tốt đẹp, tất cả đều là bởi vì gia nhập Tiên Hoa Linh Thảo Môn, tất cả đều là bởi vì Đông Phương Vũ Bình Tiên Pháp ban cho. Bọn họ nhất định phải tốt cuộc sống thoải mái, thật tốt tu luyện, để báo đáp Đông Phương Vũ Bình còn sống ăn!

Trung thành, đây là phải bồi dưỡng.

Thứ yếu, phân tổ quản lý, bồi dưỡng đội ngũ cán bộ, cũng là phải. Chỉ có bắt một nhánh có lực đội ngũ cán bộ, mới có thể khống chế hữu hiệu những thứ này đệ tử mới nhập môn.

Cuối cùng,

Truyền thụ tu luyện kiến thức, thành lập hợp lý cạnh tranh cơ chế, để cho bọn họ cũng động, là càng cuộc sống thoải mái cùng thành tâm ra sức Đông Phương Vũ Bình mà trong tu luyện vào!

Cho dù, những đứa bé này tư chất không cao, nhưng Kiến nhiều có thể cắn chết Voi, nhiều hơn huấn luyện bọn họ, luôn sẽ có dùng.

Đông Phương Vũ Bình dùng dùng hướng về phía bọn nhỏ nói ban ngày, ở Thảo Thanh Tầm cùng Hoa Thiên Kiêu các loại (chờ) Luyện Khí Kỳ đệ tử dưới sự giúp đỡ, này một nhóm hơn bảy vạn tên gọi đệ tử mới, rốt cuộc phân tổ xong, hơn nữa mỗi người vào ở Đông Phương Vũ Bình lục tục chế tạo bảy cái trong thôn trấn nhỏ nhất.

Đông Phương Vũ Bình ở Đào Hoa to trên đó, đặc biệt cho bọn họ vạch ra một khối địa phương, để cho tiểu nhân người trong nước cùng kiến trúc đội ở nơi nào.

Đào Hoa Yêu Cơ đám người, tràn đầy phấn khởi nhìn Đông Phương Vũ Bình giống như là ở nơi nào đùa nghịch như thế, cùng một đám tiểu nhân chơi đùa. Dưới cái nhìn của bọn họ, một đám không có gì linh căn tiểu hải tử, tu luyện thể nào, cũng phải không được tác dụng lớn. Theo Đông Phương Vũ Bình đi đi.

Đông Phương Vũ Bình cho các đệ tử mới tìm đến thứ nhất sư phó, chính là Thảo Thanh Tầm. Để cho nàng mang theo các đệ tử mới, từ trụ cột nhất Luyện Thể bắt đầu, điên cuồng tu luyện.

Bởi vì, Đông Phương Vũ Bình cho bọn họ lập được mục tiêu: Cách mỗi một tháng, thi đấu một lần. Đạt được thi đấu Top 100, có thể tuyên chọn mỗi một trấn nhỏ đủ loại quan chức! Có thể đạt được càng nhiều tài nguyên tu luyện!

Về phần lười biếng gia hóa, Đông Phương Vũ Bình thật chuẩn bị cho bọn họ mấy cái ngục giam, chuẩn bị dùng để bế quan!

Hết thầy sắp xếp xong. Tiếp đó, thời gian huấn luyện đến. [www. uukanshu. ne T](http://www.uukanshu.net)

Thảo Thanh Tầm tràn đầy phấn khởi đi về phía tiểu nhân nước, ở trong mắt nàng tràn đầy hưng phấn. Đúng vậy, lần đầu tiên có nhiều như vậy đệ tử, Tiên

Hoa Linh Thảo Môn phục hưng, đang ở trước mắt a!

Đông Phương Vũ Bình cười hi hi hướng về phía Thảo Thanh Tầm nói: "Xanh tằm sư muội a, ta đề nghị ngươi đem váy còi, chung một phe đi huấn luyện bọn họ."

Thảo Thanh Tầm đỏ mặt đỏ hỏi "Tại sao?"

Đông Phương Vũ Bình cười hắc hắc, nói: "Bọn họ nhỏ như vậy, như vậy lùn, cần thận đấy quần đi sạch nha..."

Thảo Thanh Tầm đỏ mặt xuyên thấu qua, xoay người đi Đào Hoa to Thuyền trong căn phòng nhỏ thay quần áo đi.

Hoa Thiên Kiều cùng Hoa Bách Mị mang theo Hoa Môn bát nữ, đi tới Đông Phương Vũ Bình bên người. Hoa Thiên Kiều kiều mỵ nói: "Chương môn sư huynh, chúng ta cũng muốn huấn luyện đệ tử mới chứ sao. Ngài không thể thiên vị a! Đem tất cả đệ tử đều giao cho Thảo Thanh Tầm một người huấn luyện a!"

Hoa Môn mọi người đã nhìn ra, mặc dù những thứ này đệ tử mới tư chất không lớn đất, nhưng là, dầu gì cũng là nhiều người như vậy a! Nhiều như vậy đệ tử mới, đều bị Thảo Thanh Tầm huấn luyện lời nói, như vậy, sau này ở Tiên Hoa Linh Thảo Môn, Hoa Môn các đệ tử còn có thể chen mồm vào được sao?

Đông Phương Vũ Bình nhìn về phía trước Bạch Vân, sâu kín nói: "Vội cái gì, cơ hội còn sẽ có. Đến lúc đó, các ngươi cũng đừng kêu một kêu khô. Ta sẽ nhượng cho các ngươi cũng bận rộn."

Mọi người còn không rõ nội tình, lúc này, Đào Hoa Yêu Cơ từ tốn nói: "Chủ nhân, phía trước phát hiện mới phạm nhân thành phố, có phải hay không dừng lại nghỉ ngơi một chút?"

Đông Phương Vũ Bình chợt đứng lên, cười ha ha đạo: "Nghỉ ngơi? Nghỉ ngơi cái gì! Cũng cho ta động! Còn là dựa theo trước phương pháp, đi xuống cho ta thu nhận đệ tử mới nhập môn! Bất quá, lần này, ta quy củ phải sửa lại, chúng ta mỗi đêm tập hợp một lần, đem các ngươi ban ngày thu nhận đệ tử mới, giao cho trong tay của ta đến, tránh cho lại bị khác (đừng) Tiên Môn để mất tới."

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Thu hoạch ngoài ý muốn

Trâu ở núi chợt đứng lên, hỏi "Trà đôn? Trên thuyền chúng ta chứa đủ nhiều người hơn sao? Chúng ta tiền đủ dùng không?"

Đông Phương Vũ Bình lắc lư trong tay thu nhỏ lại đèn, cười nói: "Ngươi nói sao? Có bao nhiêu, chứa bao nhiêu. Hừ. Ngươi xem nơi này có hơn bảy vạn tên đệ tử, một cái bánh bao lớn liền đủ bọn họ ăn một bữa. Các ngươi còn sợ gì?"

Tô tây trong cười hi hi hỏi "Chủ nhân, là đề cao mọi người hiệu suất, người xem, là không phải có thể đem ngài trong tay pháp bảo, cho chúng ta mỗi người gọi một cái? Chúng ta trước đó đem các đệ tử mới thu nhỏ lại, chúng ta đây há chẳng phải là có thể thu nhận càng nhiều đệ tử! Còn miễn đi bôn ba qua lại thời gian."

Đông Phương Vũ Bình đem thu nhỏ lại đèn thu hồi trong sách xưa, cười lạnh nói: "Ta cũng chỉ có một cái như vậy bảo bối, cho các ngươi, ta lấy cái gì? Đừng nói nhảm, vội vàng, đi ra ngoài tuyển người! Nhớ, trước khi trời tối, dựa dẫm vào ta!"

Đào Hoa Yêu Cơ đứng ra nói: "Cũng theo như chương môn nói đi làm. Đi nhanh về nhanh."

Lỗ Linh chỉ trên trời thái dương nói: "Nhưng là, hôm nay lập tức phải trời tối a."

Đông Phương Vũ Bình: Ta đi! Quên nhìn thời giờ! Lại nói bay trên trời, chính là không dễ dàng cảm giác thời gian trôi qua a!

Đào Hoa Yêu Cơ: Nha, chói mắt! Ta thế nào cũng đi theo chủ nhân ngu ngốc a!

Đông Phương Vũ Bình vung tay lên, chỉ không trung thái dương nói: "Chính là bởi vì ngày sắp tối, chúng ta mới phải làm việc a! Ban ngày đi ra ngoài tuyển người, lại bị khác (đừng) cái gọi là chính đạo Tiên Môn để mất tới, không dễ chơi chứ sao. Buổi tối vào thành, lạng lẽ, không muốn lộ ra, thật tốt a. An toàn lại lợi ích thiết thực."

Đào Hoa Yêu Cơ: "Chủ nhân, chúng ta nếu thật là buổi tối đi tuyển người, vậy thì thật rất giống Ma Tu tác phong."

Đông Phương Vũ Bình thở dài nói: "Vậy cũng tốt, chúng ta nghỉ ngơi một đêm, ngày mai tiếp tục."

Đào Hoa Yêu Cơ chọn một tránh gió sơn cốc, hạ xuống Đào Hoa to Thuyền, thiết trí che giấu pháp trận, nghỉ ngơi.

Thiên Hùng nước các tu sĩ, là xa xa xuống ở phía sau, không ngừng phái người đi điều tra Tiên Hoa Linh Thảo Môn hành tung. Chỉ là bọn hắn không dám áp quá gần, không cách nào phán đoán, کیا Đào Hoa to trong đó, có phải hay không trang bị đầy đủ tiêu hải tử.

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, tô tây trong các loại (chờ) Kim Đan Kỳ tu sĩ liền mang theo người lên đường, tản ra khắp nơi thu nhận đệ tử mới.

Thảo Thanh Tầm không có đi, nàng được (phải) phụ trách cô ấy là hơn bảy vạn tên gọi đệ tử mới trường học cùng an toàn các loại sự nghỉ.

Đông Phương Vũ Bình đi theo Đào Hoa Yêu Cơ, bay đến gần đây cái đó phạm nhân thành phố phụ cận, hạ xuống, tuyển người. Đào Hoa to Thuyền bị Đào Hoa Yêu Cơ nhận được nàng Tự Lý Càn Khôn trong đi.

Đông Phương Vũ Bình lo lắng hỏi "Tiểu Đào hoa, người đem nhiều người như vậy bỏ vào người trong tay áo, có thể hay không chết ngộp bọn họ à?"

Đào Hoa Yêu Cơ cười nhạt nói: "Chủ nhân ngài yên tâm. Ta Tự Lý Càn Khôn, có thể không phải bình thường Túi Trữ Vật, không có chuyện gì."

Được rồi, người trâu!

Vào thành, Đông Phương Vũ Bình lần này chẳng những khắp nơi tuyển người, còn xuất ra kiến trúc mô hình chế tạo cơ, hướng về phía trong thành kiến trúc một trận chụp loạn. Nhất là Chủ Thành lâu đài kiến trúc và kho lương, Vũ Khố, Tiền Trang, Dược Phô, quần áo tiệm, lò rèn các loại (chờ) trọng điểm kiến trúc, càng là chụp mấy trăm tấm! Lo trước khỏi hoạ chứ sao.

Ngày kế, Đông Phương Vũ Bình mấy người lại thu nhận đến hơn tám trăm tên gọi đệ tử mới, hết sức phấn khởi tìm một cái sơn cốc, thiết trận, chờ đợi những người khác trở lại hội họp.

Cách Đông Phương Vũ Bình bọn họ ngoài mười dặm một cái trên sơn khải, một tên đạo sĩ đang ở giống như chính thông Thiên Sư bọn họ báo cáo: Cái đó Tiên Hoa Linh Thảo Môn các tu sĩ, lại đang thu đệ tử á! Hơn nữa, một ngày liền thu nhận gần ngàn tên gọi!

Lần này, bọn họ lần nữa ngồi không yên, này Tiên Hoa Linh Thảo Môn các tu sĩ, rốt cuộc muốn làm gì? Trả đòn đệ tử mới? Bọn họ môn phái chỗ ở rốt cuộc có bao nhiêu đại? Có thể chứa đủ nhiều người như vậy? !

Đào Hoa to trong đó, đi ra ngoài tuyển người Kim Đan Kỳ các tu sĩ cũng dựa theo mệnh lệnh trở lại, bọn họ lại mang về sắp tới bảy ngàn người! Lần này, bởi vì là mọi người thấy Đông Phương Vũ Bình thần kỳ thu nhỏ lại năng lực, không lo lắng nữa không chứa nổi ở không dưới, cho nên, thu nhận đệ tử mới số người càng nhiều.

Này hơn tám ngàn người,

Vừa mới đến, run sợ trong lòng. Lại Đông Phương Vũ Bình hào không giải thích dưới tình huống, trực tiếp bị biến thành tiểu nhân, bị dọa sợ đến một mảnh tiếng khóc.

Cuối cùng, Đông Phương Vũ Bình đem các loại mới tới giao cho Thi Kinh dựa theo Thảo Thanh Tầm kiểu quản lý, thuận tiện đem trước thu nhận đệ tử mới tìm một ít đi ra cho mới tới hiện thân thuyết pháp, rất nhanh thì ổn định bọn họ tâm tư.

Vẫn là câu nói kia, chỉ cần có ăn có ở, đám này đứa trẻ lang thang còn có thể xa cầu gì đây.

Đông Phương Vũ Bình hôm nay quay chụp kiến trúc thành phố, hẳn không chuẩn bị lập tức lấy ra cho tiểu nhân nước các đệ tử hưởng dụng, phải chờ lại nhất định tân thăng không gian chứ sao. Chờ đến cuối tháng thi đấu sau khi, ưu tú đệ tử mới, mới có tư cách vào ở lâu đài một loại kiến trúc.

Bất quá, Đông Phương Vũ Bình chế tạo mấy cái Vũ Khố kiến trúc, từ bên trong xuất ra số lớn vũ khí cùng khôi giáp, để cho tiểu nhân nước các đệ tử mới trang bị, huấn luyện!

Nhìn đầy đất bản trang bị khôi giáp vũ khí tiểu nhân, Đông Phương Vũ Bình trong lòng vạn phần tự hào. Chỉ tiếc, kiến trúc này mô hình chế tạo cơ không cách nào chế tạo vật còn sống. Bằng không, Đông Phương Vũ Bình đi quay chụp một ít chuồng ngựa kiến trúc trở lại, đám này đệ tử mới liền có cơ hội toàn bộ bị huấn luyện thành kỵ binh!

Đông Phương Vũ Bình nhìn của bọn hắn kia thân thể nhỏ nhỏ, không nhận được nghỉ: Nếu có thể đem Băng Tuyết Sơn Cốc trong kia đếm không hết băng Muối tuần hóa, đóng cho những tiểu nhân này mà môn làm làm vật để cười, ta đây há chẳng phải là nhiều hơn tới một đám Tiểu Tiểu Muối kỵ sĩ? Suy nghĩ một chút đều cảm thấy vừa vô địch lại kỳ lạ!

Đông Phương Vũ Bình đang ở nơi đó mơ mộng vạn đoan lúc, đồ Thiển Thiển chạy tới, www. uukanshu. ne T mặt buồn rười rượi nói: "Chủ nhân a, ngài đem Thi Kinh cũng cho ta mức độ đi, bên cạnh ta cũng chỉ còn lại có một người trợ thủ, chiêu thu đệ tử độ tiến triển bị hao tổn nghiêm trọng a! Ngài cũng không thể như vậy bên nặng bên nhẹ!"

Đông Phương Vũ Bình suy nghĩ một chút, hẳn đem Từ Sương phân cho đồ Thiển Thiển trợ thủ, lại đem Song Ngọc phân cho lỗ Linh người giúp, thay thế

Thảo Thanh Tầm vị trí.

Như vậy thời gian lại qua một cái tháng. Trở về Thiên Vương Sơn chặng đường mới đi một nửa.

Đông Phương Vũ Bình bọn họ một đường đi, một đường vơ vét lưu lạc cô nhi, lại ước chừng thu nhận hai trăm năm chục ngàn đệ tử mới! Hơn nữa nguyên lai hơn bảy vạn tên đệ tử, ước chừng tiếp cận đủ 36 vạn đệ tử mới!

Hoa Thiên Kiều, Hoa Bách Mị cùng hoa ô mai cũng gia nhập huấn luyện đệ tử mới đội ngũ, cộng thêm Thảo Thanh Tầm hoạ theo kính, mỗi người thủ hạ mang theo hơn bảy vạn tên gọi đệ tử mới, không ngừng huấn luyện.

Trong mấy ngày nay, Đông Phương Vũ Bình thử đem Bá thể hoàn cùng Bá Vương hoàn phân phát cho những thứ này đệ tử mới ăn. Một viên Bá Vương hoàn, đặt ở tiểu nhân trong nước, chừng ba người bao bọc lớn như vậy! Dù bọn họ ăn đến ăn no ăn đến thoải mái!

Có đan dược gia nhập, những thứ này đệ tử mới trong huấn luyện, rốt cuộc xuất hiện một ít tốt đầu mới.

Không phải nói linh căn tốt trong một vạn không có một sao? Ha ha, ta trong tay có 36 vạn đệ tử mới, một tháng qua, rốt cuộc hiện ra bốn mươi một tên gọi có so với linh căn tốt tư chất đệ tử mới. Trải qua Đào Hoa Yêu Cơ khảo sát, bọn họ linh căn thiên phú không yếu, linh căn giá trị cũng đều đạt tới năm giờ trở lên đạt tiêu chuẩn tuyển, có ba cái đệ tử mới linh căn giá trị thậm chí đạt tới tám giờ!

Cái này làm cho mọi người mở rộng tầm mắt! Như vậy cũng có thể?

Hơn nữa, ở Đông Phương Vũ Bình số lớn Bá thể hoàn cùng Bá Vương hoàn cung cấp xuống, lại còn xuất hiện một nhóm giống như Đông Phương Vũ Bình nắm giữ Kỳ Dị thể chất đệ tử, người người hấp được hấp được (phải) thịt cuộn cuộn mập ục ục, loại này đệ tử, lại cao đến hơn một ngàn người! Đây càng làm cho Đào Hoa Yêu Cơ đám người trợn mắt hốc mồm.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 114: Khoáng tiết thẳng

Đông Phương Vũ Bình nhìn mình tiểu nhân nước ra những thứ này thành tựu, nhìn thêm chút nữa vô cùng khiếp sợ Đào Hoa Yêu Cơ đám người, thầm nghĩ trong lòng: Các ngươi biết cái gì! Hừ! Cái này kêu là, Lượng Biến sinh ra chất biến!

Hơn nữa, những thứ này lộ ra không tầm thường tiềm lực đệ tử mới, phần lớn đều là lúc đầu gia nhập Tiên Hoa Linh Thảo Môn cô nhi. Phía sau gia nhập đệ tử mới, còn đang từ từ huấn luyện cùng thích ứng bên trong.

Một ngày này, chính là Đông Phương Vũ Bình chế định mỗi tháng thi đấu thời gian. Tiểu nhân trong nước các đệ tử mới, đã sớm mài dao sên soet, chuẩn bị ở thi đấu trong đại hội nhất mình kinh nhân, đoạt được tốt thứ tự, đạt được Tiên Sư môn quan chú.

Nhất là, Đông Phương Vũ Bình đã đem thi đấu một bộ phận khen thưởng để lộ ra ngoài.

Thi đấu người xuất sắc, không chỉ có thể tuyển chọn trấn nhỏ đủ loại quan chức, còn có thể vào ở Đông Phương Vũ Bình vì bọn họ chế tạo lâu đài, thậm chí là đạt được Pháp Khí Hỏa Vân Ma Đạo! Thi đấu đoàn đội người xuất sắc, càng có thể vào ở tiểu nhân nước tòa thành thứ nhất trí: Đông Phương thành!

Đông Phương thành, chính là Đông Phương Vũ Bình dọc theo con đường này không ngừng quay chụp đủ loại phạm nhân thành trì kiến trúc tập hợp. Đông Phương Vũ Bình chọn một ít dễ coi lại thực dụng kiến trúc tổ hợp thành một bộ mini thành trì, chuẩn bị coi là thi đấu khen thưởng hạng mục. Con mắt ở chỗ tăng lên các đệ tử mới tu luyện tích cực tính.

Là không để cho Tiên Hoa Linh Thảo Môn các đệ tử chia ra, cũng vì gia tăng đệ tử mới đối với chính mình trung thành, tòa thành trì này mô hình cũng không kêu tiên hoa thành, cũng không kêu Linh Thảo thành, kêu Đông Phương thành.

Trận đấu ngay tại Đào Hoa to trong đồ tiến hành, 36 vạn đệ tử mới, ở Tiên Hoa Linh Thảo Môn một đám tu sĩ chú ý đến, chia làm bảy cái Phương Trận, ngồi quanh ở một cái tạm thời xây dựng to lớn sân so tài chung quanh.

Từ xa nhìn lại, thật tốt giống như một đám rậm rạp chằng chịt con kiến vây chung chỗ, cảm giác, thật tốt.

Khoảng cách Đào Hoa to Thuyền ngoài mười dặm một cái bên rừng cây bên trên, Thiên Hùng nước các tu sĩ lại tụ tập bao gồm đại sâm nước cùng xưa

nay nhiều nước các quốc gia mấy ngàn tên gọi tu sĩ, mọi người tràn đầy vây ở một cái Lão Túy hán bên người, chờ đợi mệnh lệnh.

Cái này Lão Túy hán, quần áo lôi thôi, râu ria xồm xoàm, cồng kềnh sau lưng một cái đại hồ lô rượu, mặc một đôi dép...

Đừng xem này Lão Túy hán hình tượng không lớn đất, ngay cả chính thông Thiên Sư như vậy Kim Đan hậu kỳ tu sĩ, ở trước mặt hắn cũng cẩn thận một chút hồi báo bọn họ theo dõi Tiên Hoa Linh Thảo Môn tình huống. Bởi vì, cái này Lão Túy hán chính là phụ cận mấy trăm ngàn dặm bên trong một vị trú danh Tán Tu, Nguyên Anh Kỳ Đại Năng tu sĩ: Thiết hồ lô khoáng tiết thăng, người ta gọi là tiết Thăng Tiên người.

Chính thông Thiên Sư đang ở nơi đó báo cáo: "Lão nạp bước đầu tra rõ, cái này Tiên Hoa Linh Thảo Môn đúng là Thiên Vương Sơn khu vực một cái Tiên Môn. Mấy trăm năm trước, cũng là rạng rỡ nhất thời chính đạo Tiên Môn. Nhưng, theo tổ sư Đồ Tĩnh Tĩnh mất tích, cái này Tiên Môn đã xuống dốc mấy trăm năm, thậm chí một lần phân liệt thành Hoa Môn cùng thảo môn. Bây giờ, cái này Tiên Môn đột nhiên nói phách lối xuất thế, còn bốn phía thu nhận lưu lạc cô nhi là môn nhân đệ tử tạp dịch. Chúng ta quả thực không nghĩ ra, bọn họ tại sao có thể có khổng lồ như thế tài lực vật lực tới cấp đường nhiều đệ tử như vậy? Theo chúng ta phán đoán sơ khởi, hơn một tháng qua này, bọn họ đã thu nhận hơn ba mươi vạn cô nhi coi là môn nhân. Những thứ này cô nhi đến từ phụ cận hơn mười quốc gia! Chúng ta hoài nghi, hoặc là chính là có người giả mạo Tiên Hoa Linh Thảo Môn đi bắt cóc dân số chuyển, hoặc là, môn phái này vốn cũng không phải là cái gì chính đạo môn phái, trong đó khả năng cất giấu Ma Tu Đại Năng. Hơn nữa, chúng ta cũng sợ thương tổn tới những thứ kia cô nhi, cho nên, một cái ném chuột sợ vỡ bình, không dám có tư cách. May mà, hôm nay tiết Thăng Tiên người ngài đến, chúng ta thì có chủ định."

Lão Túy hán cười hắc hắc, nói: "Các ngươi á..., cũng là nhất gan sợ phiền phức. Ban đầu các ngươi liền xông lên cùng bọn họ đánh một trận, không liên tình huống gì cũng dò rõ sao? Không phải là muốn chờ tới bây giờ, số người càng ngày càng nhiều, vấn đề càng ngày càng nghiêm trọng. Không có chuyện là đi, xảy ra vấn đề, đó chính là thông thiên đại sự a!"

Chính thông Thiên Sư yên lặng không nói, kia bay xoáy đá vụn Ma Phủ còn ở trong đầu hắn không ngừng lóe lên. Không phải là không đánh a, thật sự là không có đánh thắng nắm chắc a!

Tiết Thăng Tiên người cặp mắt mở một cái, nhìn bắc phương, ánh mắt hắn phảng phất xuyên thấu qua mười dặm khoảng cách, thấy kia dừng tại một cái trên đất bằng Đào Hoa to Thuyền.

Một cái có thể giả bộ xuống mấy trăm ngàn người pháp bảo, tiết Thăng Tiên người cũng rất nóng mắt a!

Chính thông Thiên Sư hỏi "Vậy, chúng ta bây giờ làm sao đây?"

Tiết Thăng Tiên người uống một hớp rượu, cười nói: "Vậy lại đi. Lão phu ngược lại muốn nhìn một chút, rốt cuộc là người nào ở chúng ta trên địa bàn gây sóng gió."

Nhận được mệnh lệnh sau khi, hơn ba nghìn tên gọi tu sĩ giá lên Độn Quang, hướng Đông Phương Vũ Bình đám người chỗ Đào Hoa to Thuyền bao vây đi qua.

Đào Hoa to trong đó, đệ tử mới một tháng thi đấu mới vừa bắt đầu, Đào Hoa Yêu Cơ đang cùng một đám Kim Đan Kỳ tu sĩ thương lượng trận đấu cụ thể quy tắc cùng chương trình.

Bỗng nhiên, Đào Hoa Yêu Cơ các loại (chờ) một đám Kim Đan Kỳ tu sĩ cũng cảm ứng được nhóm lớn đo tu sĩ đi lên Độn Quang nhanh chóng dựa vào, mọi người trong lòng cũng có chút bận tâm.

Đào Hoa Yêu Cơ đối chính ở hết sức phấn khởi xem náo nhiệt Đông Phương Vũ Bình nói: "Chủ nhân, sợ là chúng ta lại có phiền toái. Một đoàn tu sĩ lại đem ta môn để mắt tới. Hơn nữa, chừng hơn ba ngàn người, so với lần trước Thiên Hùng nước tu sĩ số lượng nhiều ra gấp năm sáu lần, người xem làm sao bây giờ?"

Đông Phương Vũ Bình khẽ nhíu mày, trong khoảng thời gian này, hắn bận bịu tuyển người cùng quay chụp kiến trúc, tại chính mình tu vi bên trên, trì trệ không tiến. Cái gì đạo pháp pháp thuật cũng còn không học được. Không có cách nào Đông Phương Vũ Bình tinh huyết giảm nhiều, còn chưa kịp đi tìm Thảo Thanh Tâm thảo trước cửa bói chữa thương đây.

Bây giờ, lại có người đánh tới cửa, cái này làm cho hắn cảm thấy có chút tức giận vừa đành chịu.

Đông Phương Vũ Bình sờ một cái Cổ Thư, bên trong có hắn trong khoảng thời gian này chế tạo ba trăm chuỗi đá vụn Ma Phủ. Có những thứ này, tới nhiều hơn nữa người, www.uukanshu.net Đông Phương Vũ Bình cũng chịu đựng được.

Đông Phương Vũ Bình từ tốn nói: "Đừng nóng, kẻ đến thì không thiện kẻ thiện thì không đến. Mọi người đem đá vụn Ma Phủ cầm xong, chúng ta đi gặp lại những thứ này người đồng đạo."

Bởi vì có mâu thuẫn có thể có thể hàng lâm, đệ tử mới thi đấu tạm thời dừng lại, để cho Thảo Thanh Tâm các nàng đem các đệ tử mới mang về bọn họ ở tạm thành trấn mô hình, Đông Phương Vũ Bình mang theo Đào Hoa Yêu Cơ đám người đi tới Đào Hoa to Thuyền trên boong, chờ đợi đối phương đến.

Chỉ chốc lát sau, mấy ngàn Đạo Độn ánh sáng, đem Đào Hoa to Thuyền bao vây, dẫn đầu, hay lại là Thiên Hùng quốc chính thông Thiên Sư.

Chính thông Thiên Sư hướng về phía Đông Phương Vũ Bình tuyên một tiếng niệm phật, hỏi "Tiểu chương môn, vẫn khỏe chứ."

Đông Phương Vũ Bình đang muốn trả lời, Đào Hoa Yêu Cơ truyền âm nói: "Chủ nhân, có điểm không đúng. Lần này, đối phương tới cao thủ. Bọn họ

trung gian có một ông lão, ta đều không nhìn thấu hần tu vi! Chủ nhân, phải cẩn thận đối phó!"

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, nói: "Lão Thiên Sư, lần này vội vội vàng vàng đuổi theo, lại vừa là vì sự tình gì? Chẳng lẽ, lần trước, ngươi đem ví tiền nhét vào chúng ta trên thuyền?"

Chính thông Thiên Sư một trận lúng túng, hơi mỉm cười nói: "Tiểu chường môn thật biết nói đùa. Chúng ta đều là chính đạo Tiên Môn, vì thiên hạ thương sinh Lê Dân Bách Tính hạnh phúc, chạy điếm đường tính là gì."

Đông Phương Vũ Bình: Ha ha.

Chính thông Thiên Sư từ tốn nói: "Quý Môn lai lịch, chúng ta đã tra rõ. Quý Môn đúng là Thiên Vương Sơn chính đạo Tiên Môn. Chẳng qua là, chúng ta đều chưa từng thấy qua các vị đạo hữu, cũng không biết là thật hay giả."

Đông Phương Vũ Bình hỏi "Vậy các ngươi muốn cái gì chứng minh? Chẳng lẽ cần ta đi Thiên Vương Sơn mời mấy cái đạo hữu tới làm chứng sao?"

Chính thông Thiên Sư khoát khoát tay, nói: "Kia cũng không cần. Bất quá, tiểu chường môn nếu quý vì một môn chường môn, xin lấy ra một chút Quý Môn lệnh bài chường môn là được rồi."

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Người 1 hơn mười ngàn Vô Biên Vô Ngạn

Đông Phương Vũ Bình buồn bực, hỏi "Ta lệnh bài chường môn, các ngươi Thiên Hùng quốc lộ hữu cũng nhận ra?"

Chính thông Thiên Sư gật gật đầu nói: "Không biết tiểu chường môn mang sao?"

Đông Phương Vũ Bình rên một tiếng, từ trong sách xưa xuất ra lệnh bài chường môn, giơ ở trong tay.

Kia tiết Thăng Tiên người nhất thời ngẩn người một chút. Khoáng tiết thăng cùng Đỗ Tinh Tinh cũng có một duyên gặp một lần, cũng từng gặp Tiên Hoa Linh Thảo Môn lệnh bài chường môn. Hắn không nghĩ tới là, Đông Phương Vũ Bình trong tay thật là có lệnh bài chường môn!

Tiết Thăng Tiên người truyền âm cho chính thông Thiên Sư, xác nhận lệnh bài chường môn thân phận. Lần này, mọi người tâm lý buông lỏng hơn nửa. Đã có lệnh bài chường môn, như vậy đám này Tiên Hoa Linh Thảo Môn tu sĩ thân phận liền xác nhận hơn nửa.

Không cần ác đấu đánh nhau.

Chính thông Thiên Sư hải lòng gật đầu một cái, nói: "Ừ, thật đúng là Tiên Hoa Linh Thảo Môn lệnh bài chường môn a. Quý Môn lần nữa quật khởi, thật đáng mừng a."

Đông Phương Vũ Bình mỉm cười nói: "Nhận ra liền có thể. Vậy, các ngươi còn có chuyện sao? Các ngươi nhiều người như vậy vây ở chỗ này, chẳng lẽ là nghĩ (muốn) ta mời các ngươi uống trà?"

Chính thông Thiên Sư hít sâu một hơi, nói: "Tiểu chường môn, lão nạp còn có người cuối cùng thỉnh cầu."

"Mời nói."

"Quý Môn này hơn một tháng tới nay, số lớn thu nhận cô nhi coi như môn nhân đệ tử. Nhưng là, những người này đi chỗ nào? Vì sao chúng ta bây giờ một cái cũng không thấy được? Chẳng lẽ cũng chứa ở chiếc kia to Thuyền pháp bảo trong? Ha ha, chúng ta không phải là quá tin tưởng. Là kia hơn ba mươi vạn cô nhi an toàn nghĩ, không biết, tiểu chường môn có thể hay không đem bọn họ cũng mời đi ra, để cho chúng ta thăm tra một phen."

Đông Phương Vũ Bình cũng hít sâu một hơi, đối diện có ngay cả Đào Hoa Yêu Cơ cũng kiêng kỵ cao thủ, có thể không phát sinh mâu thuẫn tốt nhất. Đông Phương Vũ Bình cười ha ha hỏi "Lão Thiên Sư, ngươi nhất định muốn ta đem tất cả đệ tử cũng gọi ra cho người xem nhìn?"

Chính thông Thiên Sư gật đầu nói: "Chắc chắn."

Đông Phương Vũ Bình lạnh rên một tiếng, nói: "Được a. Lão Thiên Sư cẩn thận một chút phong cách hành sự, ta thích. Bất quá, ta gần đây tổng cộng thu nhận 36 vạn đệ tử mới, chỗ này không đủ lớn nha, không chứa nổi."

Bao vây Tiên Hoa Linh Thảo Môn các tu sĩ nhất thời trong lòng thầm mắng: Lớn như vậy đất bằng phẳng cũng không chứa nổi người kia 36 mười ngàn tên đệ tử mới, người chiếc kia pháp bảo to Thuyền, là có thể chứa đủ à nha?

Chính thông Thiên Sư hàm dưỡng rất tốt, hẳn từ tốn nói: "Không sao, từ từ đi. Nơi này không bỏ được, có thể thả đi ra bên ngoài sơn cốc cùng trên sơn khâu."

Đồng Phuong Vũ Bình gật đầu đáp: "Được rồi. Các người chờ."

Dứt lời, Đồng Phuong Vũ Bình xuất ra hai cái Gulliver's đường hầm (thu nhỏ lại đường hầm), đồ chơi này, Đồng Phuong Vũ Bình chê nó quá lớn chiếm chỗ lại cản trở, hơn nữa chức năng cùng thu nhỏ lại đèn lập lại, cho nên hẳn chỉ từ Lam béo nơi đó cầm hai cái vui đùa một chút. Bây giờ, là không để cho đối diện tu sĩ thấy chính mình thu nhỏ lại đèn uy lực, Đồng Phuong Vũ Bình xuất ra Gulliver's đường hầm đến, đem Đào Hoa to trong đó nhóm tiểu đệ tử tung cái phóng đại.

Đào Hoa to trên đó bao phủ Đào Hoa Yêu Cơ thiết trí pháp trận, có thể ngăn cách khác (đừng) tu sĩ Thần Thức dò xét. Về phần có thể hay không ngăn cách đối diện cái đó ít nhất là Nguyên Anh Kỳ cao thủ Thần Thức dò xét, Đồng Phuong Vũ Bình cũng không đây. Bất quá, diễn trò làm toàn bộ, Đồng Phuong Vũ Bình vẫn cẩn thận cẩn thận không để cho đối diện tu sĩ thấy chính mình các đệ tử mới đều đã biến thành con kiến lớn nhỏ tiểu nhân bộ dáng.

Ở Đồng Phuong Vũ Bình dưới mệnh lệnh, Thảo Thanh Tầm đám người chỉ huy mỗi người đệ tử, xếp hàng chỉnh tề đội ngũ, hướng về phía Gulliver's đường hầm tiểu Nhất đầu cửa ra chạy vào đi. Vừa vào đường hầm, đám này bị thu nhỏ lại các đệ tử mới, từ từ ngay tại Gulliver's đường hầm dưới tác dụng, cao ra lớn lên, lại từ đường hầm lối vào chạy đến lúc, cũng đã khôi phục người bình thường lớn nhỏ.

Rất nhanh, mọi người liền thấy nhiều đội người mặc phạm nhân khôi giáp (khôi giáp hơi lộ ra đại, lông lông lẻo lẻo), tay cầm Kiếm Thuần đám con nít, xếp hàng chỉnh tề đội ngũ, từ Đào Hoa to trong đó chạy đến. Những hài tử này, trải qua qua một cái tháng huấn luyện, đội ngũ phía trên đã có một chút như vậy mà ý tứ. Đây là Đồng Phuong Vũ Bình an bài. Hắn đem Trái Đất Trung Quốc trong quân huấn quân tư cùng đội ngũ huấn luyện,

Có ý để cho Thảo Thanh Tầm các nàng gia nhập đệ tử mới nội dung huấn luyện bên trong, hơn nữa còn chiếm cứ chừng phân nửa thời gian huấn luyện. Bởi vì, Đồng Phuong Vũ Bình biết, đám này đệ tử mới có lẽ tu luyện tiềm lực không cao, nhưng là, chỉ cần đem bọn họ tính kỷ luật huấn luyện được, hơn nữa đối với bọn họ độ trung thành bồi dưỡng, Đồng Phuong Vũ Bình ít nhất có thể nắm giữ một nhánh cường đại kỷ luật đội ngũ, cần quét thiên hạ đều có thể á.

Đồng Phuong Vũ Bình thích nhất binh chủng chính là Kiếm Thuần binh cùng cung nổ thủ. Cho nên, hẳn chỉ huấn luyện này hai loại. Thân thể cường tráng liền huấn luyện vị Kiếm Thuần binh, nhân lực tốt lại chính xác cao nhân liền huấn luyện là cung nổ thủ.

Đầu tiên ra sân, chính là hai trăm ngàn Kiếm Thuần binh. Những thứ này đều là huấn luyện nửa tháng trở lên đệ tử, đội ngũ cùng kỷ luật cũng tương đối khá. Còn lại một trăm sáu chục ngàn người, trang bị nổ cùng đoản kiếm, hơn nữa có không ít người là mấy ngày gần đây mới gia nhập Tiên Hoa Linh Thảo Môn, cho nên, phía sau đội ngũ cũng có chút lông lông lẻo lẻo. Bất quá, Đồng Phuong Vũ Bình không quan tâm

Đều nói, người vừa lên vạn Vô Biên Vô Ngạn. Mấy chục ngàn Kiếm Thuần binh chạy trước tiên, rất nhanh thì đem Đào Hoa to dưới đó mặt đất bằng phẳng cũng đứng tràn đầy. Sau đó chạy đến Kiếm Thuần binh, ở Thảo Thanh Tầm đám người dưới sự dẫn đường, hướng đất bằng phẳng bên bờ sơn cốc cùng trên sơn khâu chạy đi.

Bao vây Tiên Hoa Linh Thảo Môn các tu sĩ cũng kinh ngạc đến ngây người. Bọn họ giật mình không chỉ là chiếc kia pháp bảo Đào Hoa to trong đó lại có thể chạy đến hết mấy chục ngàn người, bọn họ càng giật mình là, những thứ này vóc người không cao lưu lạc các cô nhi, www.uukanshu.net T lại có thể nhanh như vậy liền bị Tiên Hoa Linh Thảo Môn huấn luyện tương đối có thành tựu, hơn nữa trên người bọn họ đều mặc khôi giáp năm vũ khí! Đây xài hết bao nhiêu tiền tài sản mới có thể đặt mua được a!

Nhưng là, những thứ này các đệ tử mới, thế nào làm cho người ta cảm giác không giống như là Tiên Môn đệ tử, ngược lại giống như phạm nhân quân đội đâu? Đây Tiên Hoa Linh Thảo Môn rốt cuộc muốn làm gì? Chẳng lẽ hẳn muốn lợi dụng những thứ này đệ tử mới đẩy ra lật phạm nhân Hoàng Đế, mình làm Hoàng Đế vui đùa một chút? Làm một Tam Cung Lục Viện cái gì sung sướng? Đây, không đạo lý a!

Nhưng mà, Đồng Phuong Vũ Bình là không có trả lời bọn họ những vấn đề này!

Xếp hàng chạy mau các đệ tử mới vẫn còn tiếp tục, bọn họ chiếm cứ đất bằng phẳng, Sơn Khâu, sơn cốc, cùng ven rừng rậm. Một tên tiếp theo một tên vạn người Phuong Trận, xếp hàng ở trước mặt mọi người, mặc dù Đồng Phuong Vũ Bình còn rất không hài lòng bọn họ vậy không đội hình chỉnh tề, nhưng cái này đã để cho bao vây bọn họ các tu sĩ trợn mắt hốc mồm.

Rất nhanh, Tiên Hoa Linh Thảo Môn đệ tử mới Phuong Trận bắt đầu chạy ra các tu sĩ vòng vây, bởi vì, trên đất thật sự là không bày ra a.

Toàn bộ kéo ra đội ngũ thời gian, suốt hoa một giờ!

Đào Hoa to dưới đó mặt, chu vi khoảng mười dặm địa phương, tràn đầy đều là người!

Chính thông Thiên Sư cùng tiết Thăng Tiên người các loại (chờ) tu sĩ đã bị dao động ngốc, lần đầu tiên thấy, một cái Tiên Môn có nhiều như vậy đệ tử. Mặc dù đều là bất nhập lưu luyện thế kỷ đệ tử cấp thấp, nhưng là, Tiên Môn phát triển, còn có thể làm như vậy?

Đồng Phuong Vũ Bình lại đối với (đứng) những đệ tử này biểu hiện không hài lòng lắm. Trước nhất ra sân huấn luyện gần một tháng đệ tử đội ngũ Phuong Trận còn khá hơn một chút, có một chút đội ngũ tinh nhuệ bộ dáng. Phía sau đệ tử Phuong Trận liền hoàn toàn thả lỏng lông lẻo lẻo, cuối cùng ra sân

những cung nỏ thủ đó Phương Trận, đơn giản là khó coi a! Ngã trái ngã phải, đội ngũ hàng ngang dựng thẳng xếp hàng nghiêng ngã, quá không ra gì. Nhìn đáng đáp, được (phải) gia tăng đối với bọn họ đội ngũ huấn luyện mới được a.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: 0 vạn môn đồ

36 hơn mười ngàn tên gọi đệ tử mới, xếp thành hoành sáu dựng thẳng sáu 36 cái vạn người Phương Trận, yên lặng không tiếng động đứng tại trên mặt đất.

Bây trận lúc phải giữ yên lặng, đây là Đông Phương Vũ Bình quy củ một trong.

Đông Phương Vũ Bình trên đỉnh đầu mang theo chong chóng tre, bay đến trong phương trận giữa không trung, hướng không trung đưa ra giờ lên hai cánh tay, sau đó dụng lực nắm quyền, hai quả đấm xuống phía dưới chọt một đấm!

36 hơn mười ngàn tên gọi đệ tử mới đồng thời giờ lên trong tay vũ khí, nhìn trên bầu trời Đông Phương Vũ Bình, đồng thời kêu gào: "Giết! Giết! Giết!"

Đây cũng là Đông Phương Vũ Bình bình thường nội dung huấn luyện một trong!

Đám con nít kêu lên tiếng giết mặc dù non nớt, nhưng là không ngăn được nhiều người a! Trong phút chốc, tiếng hô "Giết" rung trời, sát khí tràn trề!

Không chỉ có chung quanh những tiên môn khác tu sĩ bị trấn áp, ngay cả Đào Hoa Yêu Cơ bọn họ cũng bị dao động xuống. Bình thường ở Đào Hoa to trong đó lúc huấn luyện, này 36 vạn đệ tử mới đều bị thu nhỏ lại, cùng kêu lên kêu gào chữ Sát, cảm giác uy lực cũng không lớn chút sao. Nhưng là hôm nay, đem 36 mười ngàn tên đệ tử mới cũng thả ra, khôi phục bình thường lớn nhỏ đồng thời kêu gào lúc, loại cảm giác đó, Chấn Thiên Hám Địa a.

Đông Phương Vũ Bình vung tay lên, tiếng giết ngừng dừng.

Đông Phương Vũ Bình nhìn chính thông Thiên Sư, nói: "Ta thu nhận 36 mười ngàn tên đệ tử mới, đều ở chỗ này. Không biết Lão Thiên Sư, có thể hay không hài lòng?"

Chính thông Thiên Sư môi khẽ run, này, đối diện chiếc kia pháp bảo to Thuyền, thật có thể giả bộ xuống nhiều người như vậy? Quá không tương tượng nổi a!

Tiết Thăng Tiên người ho nhẹ một tiếng, chính thông Thiên Sư mới vừa đáp: "Tiểu chương môn huấn luyện có cách a. Ai, chỉ cần những thứ này lưu lạc các cô nhi, đều được tiểu chương môn chiếu cố, có thể có một cái cuộc sống tốt đẹp, chúng ta cũng yên lòng. Mỗi tiểu chương môn thứ tội, là chúng ta nghỉ ngơi, lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử a. Xấu hổ, xấu hổ."

Đông Phương Vũ Bình đem chính mình thu nhận cô nhi đệ tử cũng thả ra, không chỉ có chính thông Thiên Sư tâm cảm giác xấu hổ, còn lại chính đạo Tiên Môn tu sĩ cũng thấy được (phải) đoàn người mình vội vã để người ta bao vây lại, chuyện này làm không có phúc hậu a. Dù sao, bọn họ đều là chính đạo Tiên Môn, vẫn là phải mặt mũi.

Đông Phương Vũ Bình cũng không muốn đem sự tình làm cho quá căng, người trong giang hồ, thêm một người bạn thêm một con đường chứ sao.

Đông Phương Vũ Bình cười nói: "Đây cũng là Lão Thiên Sư tâm địa thiện lương, làm một đám phạm nhân cô nhi, truy lùng mấy trăm ngàn dặm, không rời không bỏ. Đáng kính đáng ca ngợi."

Chính thông Thiên Sư mặt già đỏ lên, nói: "Đa tạ tiểu chương môn khoan hồng độ lượng. Lão nạp sẽ phái người thông báo phía trước còn lại chính đạo Tiên Môn, miễn cho bọn họ lại đối với các người sinh ra hoài nghi, ngăn trở tiểu chương môn cứu tế thiên hạ cô nhi hùng tâm tráng chí."

Đông Phương Vũ Bình gật đầu nói: "Như thế tốt lắm, đa tạ Lão Thiên Sư."

Chính thông Thiên Sư thở dài, nói: "Tiểu chương môn còn có chuyện quan trọng muốn làm, chúng ta sẽ không quấy rầy. Lần sau đi ngang qua Thiên Hùng nước thời điểm, xin tiểu chương môn đến bốn môn một tụ, cũng tốt để cho lão nạp hơi tận tình địa chủ."

"Nhất định, nhất định."

Dứt lời, mấy ngàn tên gọi tu sĩ, đánh Độn Quang, tứ tán rời đi. Bọn họ có vội vã trở về chính mình môn phái báo cáo tình huống, có trên mặt không ánh

sáng, chỉ muốn mau rời đi.

Đông Phương Vũ Bình thấy bọn họ cũng đi sạch, lúc này mới cười to nói: "Xanh tím, thiên kiều bách mị, đem người đều mang về, chúng ta tiếp tục thi đấu."

Trên mặt đất, các đệ tử mới lại đứng xếp hàng hàng, hướng Đào Hoa to trong đò chạy.

Đào Hoa Yêu Cơ lại bay đến Đông Phương Vũ Bình bên người, truyền âm nói: "Chủ nhân, người cao thủ kia, tựa hồ còn chưa đi xa."

Đông Phương Vũ Bình cười nhạt nói: "Không sao. Có đá vụn Ma Phù nơi tay, chúng ta sợ ai?"

Trở lại Đào Hoa to trong đò, là tiết kiệm thời gian, Đông Phương Vũ Bình để cho thủ hạ mình các tu sĩ phân tổ, đi chủ trì các đệ tử mới một tháng thi đấu. Chính mình lại tìm một căn phòng ngủ, nằm xuống nghỉ ngơi một chút. Nhiều ngày như vậy, cuối cùng đem đám kia thích xen vào chuyện của người khác chính đạo Tiên Môn tu sĩ bỏ rơi mờ.

Đông Phương Vũ Bình đã đem thi đấu phần thưởng cho chuẩn bị xong, hẳn liền chẳng muốn đi bận tâm thi đấu tái sự. Một cảm giác, ngủ đến trời tối.

Trời tối lúc, Thảo Thanh Tâm đi tới phòng ngủ,

Đánh thức Đông Phương Vũ Bình. Thi đấu người xuất sắc cùng xuất sắc đoàn đội, đã đi ra. Đông Phương Vũ Bình coi như Chưởng Môn Nhân, ứng nên xuất hiện ở ban thưởng trong nghỉ thức.

Đông Phương Vũ Bình giặt rửa một cái mặt, đi tới đã thu nhỏ lại các đệ tử mới trước mặt, lại vừa là một phen biểu diễn, thu hoạch bọn họ độ trung thành.

Xong chuyện sau này, mỗi người nghỉ ngơi. Đào Hoa Yêu Cơ mấy người này đi tới Đông Phương Vũ Bình trước mặt, nói: "Chủ nhân, Thiên Vương Sơn bàn về pháp đại hội, liền muốn bắt đầu. Chúng ta được (phải) dành thời gian, chạy về Thiên Vương Sơn a."

Đông Phương Vũ Bình hỏi "Kia cái gì bàn về pháp đại hội liền trọng yếu như vậy sao?"

Đào Hoa Yêu Cơ từ tốn nói: "Đây chính là chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn tái xuất giang hồ tới nay lần đầu tiên lộ tướng, không thể coi thường. Cái này quan hệ đến môn phái vấn đề mặt mũi."

Đông Phương Vũ Bình khịt mũi coi thường, nói: "Lộ tướng? Chúng ta đã sớm lộ ra. Từ Thiên Hùng nước tới đây, cái nào chính đạo Tiên Môn không biết chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn? Cho nên, không cần phải vậy."

Đào Hoa Yêu Cơ gật gật đầu nói: "Vậy ngược lại cũng là. Bất quá, bàn về pháp đại hội sau khi Bí Cảnh tìm tòi đây? Chủ nhân ngài cũng không có hứng thú?"

Đông Phương Vũ Bình cười nói: "Một cái Trúc Cơ Kỳ dưới đây tu vi mới có thể đi vào Bí Cảnh, có thể có cái gì tốt bảo bối? Lại nói, có ta ở đây, chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn còn thiếu kia chút tài nguyên sao?"

Trâu ở sơn đẳng Đại Yêu yên lặng không nói, bọn họ chủ nhân mới này Đông Phương Vũ Bình, nhất định chính là nghịch thiên đại ngôn nhân!

Tô tây trong cười hi hi nói: "Đó là, hay lại là chủ nhân ngài trâu nhất! Bí Cảnh cái gì, www. uukanshu. ne T một bên chơi đi!"

Đông Phương Vũ Bình suy nghĩ một chút, nói: "Bất quá, chúng ta hành trình là hẳn tăng nhanh. Ta bộ dáng này, đã rất lâu. Vạn nhất ta tinh huyết hao tổn xong, chống đỡ không tới đi tìm thảo trước cửa bối chữa thương, vậy thì phiền toái lớn."

Mọi người gật đầu, Đông Phương Vũ Bình tiếp tục nói: "Cho nên a, từ ngày mai trở đi, ta quyết định phái ra một bộ phận huấn luyện thành công đệ tử mới, giúp giúp đỡ bọn người tìm kiếm lưu lạc cô nhi."

Mọi người cùng kêu lên hỏi "Còn phải tuyển người?"

Đúng vậy, đều đã có 36 hơn mười ngàn tên gọi đệ tử mới, trả đòn người? Nay Đông Phương Vũ Bình sẽ không có cô nhi thu tập phích được rồi?

Đông Phương Vũ Bình hừ lạnh nói: "Càng nhiều càng tốt chứ sao. Lại nói, chúng ta đem những người phạm kia trong thành phố cô nhi cũng thu thập, đó là cho bọn hắn một con đường sống! Đúng như cái đó chính thông Thiên Sư lời muốn nói như vậy, chúng ta đây là Đại Công Đức! Cho nên, chúng ta phải kiên trì tiếp, cho đến trở lại chúng ta Thiên Cơ Hạp Cốc chỗ ở mới thôi."

Mọi người chỉ gật đầu đáp ứng.

Lại vừa là một tháng sau, Đông Phương Vũ Bình rút cuộc mang theo mọi người trở lại Thiên Cơ Hạp Cốc. Trong một tháng này, bởi vì có chính thông Thiên Sư đưa tin trợ giúp, ở không có bất kỳ chính đạo Tiên Môn định chặn lại Đông Phương Vũ Bình thu học trò hành vi. Dù sao, Tiên Hoa Linh Thảo Môn đó là trợ giúp bọn họ giải quyết một cái rất lớn dân sinh vấn đề a.

Vì vậy, Đông Phương Vũ Bình trong một tháng này, suốt vợ vết bảy mươi hai vạn cô nhi làm đệ tử mới! Lần này, Tiên Hoa Linh Thảo Môn toàn bộ Luyện Khí Kỳ tu sĩ, bao gồm Song Ngọc cùng Tử Sương hai cái người ngoài, đều bị bắt đi lính, phụ trách Giáo sư huấn luyện đệ tử mới! Mỗi người thủ hạ đều có bảy, tám vạn đệ tử, đem bọn họ một mẻ giống như con chó.

Hon nữa, bên này cách xa nam Đảo bờ biển, Ma Tông tu sĩ thực lực yếu hơn, Đông Phương Vũ Bình đoàn người như vậy chiêu điều, lại cũng không có bị Ma Tông người để mất tới, nhất định chính là kỳ tích a.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Thiên Vương Sơn bên ngoài 3 tuyệt địa

Thiên Cơ Hạp Cốc tông môn chỗ ở, mặc dù địa bàn rất lớn, nhưng là cũng không chứa nổi này 108 mười ngàn tên đệ tử mới a! Không có cách nào tiếp tục tại tiểu nhân trong nước sinh hoạt đi.

Ở nơi này nhiều chút cô nhi chính giữa, có một ít thân có tàn tật cùng thiếu sót cô nhi, cũng bị mang về. Dù sao, mọi người thấy bọn họ nguyên lai sinh hoạt như vậy đau khổ, không đành lòng a. Ngược lại, Đông Phương Vũ Bình đem bọn họ nhỏ đi sau khi, bọn họ cũng tiêu hao không bao nhiêu vật liệu.

Những thứ này cô nhi có hơn một vạn người, không thích hợp tiếp tục giáo huấn luyện tiếp. Đông Phương Vũ Bình thì đem bọn họ lập đi ra, trở thành tạp dịch, phụ trợ còn lại đệ tử mới cuộc sống và huấn luyện. Đông Phương Vũ Bình chuẩn bị đem các đệ tử mới tiểu nhân Quốc An đưa ở Băng Tuyết Sơn Cốc trong cấm địa. Đó là một cái khác độc lập thần bí không gian, chỉ có Thiên Cơ Hạp Cốc sau núi cái truyền tống trận kia mới có thể xuất nhập, thả ở bên trong này huấn luyện, tương đối an toàn.

Thiên Cơ Hạp Cốc trong kiến trúc, vẫn là một mảnh hồi bại đáng vẽ, Đông Phương Vũ Bình cũng không vội vã bắt bọn họ tu bổ, ngược lại hộ sơn đại trận còn chưa chạy, liền đem Thiên Cơ Hạp Cốc lụn bại một mặt lưu cho người khác xem đi, khiêm tốn một chút.

Hộ sơn đại trận chạy, cần phải tiêu hao số lớn linh thạch, Đông Phương Vũ Bình ở trong mấy ngày nay, cũng thử dùng đạo cụ chế tác linh thạch. Nhưng là, sao chép kính sao chép linh thạch, không có chút nào linh khí, hơn nữa còn sẽ hấp thu chung quanh thiên địa linh khí, không chỗ dùng chút nào. Mà Kính Viễn Vọng chế tạo linh thạch đầu rồi, tiêu hao năng lượng quá nhiều, một cái Kính Viễn Vọng, một ngày có thể đem một khối linh thạch trung phẩm phóng đại gấp trăm lần đáng vẽ, sau đó là có thể đo chưa đủ.

Mặc dù dùng phương thức như vậy chế tạo linh thạch, đó là mua bán không vốn, rất tính toán, tốc độ cũng không chậm. Nhưng là, Đông Phương Vũ Bình trong tay chỉ mấy cái như vậy Kính Viễn Vọng, phải dùng Kính Viễn Vọng địa phương lại rất nhiều, không thể lãng phí Kính Viễn Vọng năng lượng. Cho nên, Đông Phương Vũ Bình trong tay linh thạch, cũng không nhiều, không cách nào chống đỡ hộ sơn đại trận thường ngày tiêu hao.

Cái này làm cho Đông Phương Vũ Bình vô cùng tưởng niệm Lam béo. Này thời gian mấy tháng trong, Đông Phương Vũ Bình bên người không có Lam béo, sinh hoạt qua luôn có một chút như vậy thấp thỏm. Một là lo lắng Lam béo an nguy, hai là bởi vì Lam béo là Đông Phương Vũ Bình đến từ Trái Đất một loại ràng buộc, rồi đi hẳn, Đông Phương Vũ Bình bất an trong lòng.

Cho nên, vừa về tới Thiên Cơ Hạp Cốc, Đông Phương Vũ Bình còn chưa kịp an trí các đệ tử mới, liền chạy như bay đến thiên cơ Đàm, đi tìm Lam béo.

Đào Hoa Yêu Cơ đem Tiên Hoa Linh Thảo Môn toàn bộ tu sĩ cũng mang ra ngoài tìm Đông Phương Vũ Bình, nhưng là, ở Đào Hoa Mê Tung trong rừng, còn có Đào Hoa Yêu Cơ phân thân trấn thủ, cũng sẽ không ra vấn đề lớn lao gì.

Đi tới thiên cơ Đàm, Đông Phương Vũ Bình thấy Lam béo.

Cái kia lam mèo, giờ phút này chính uể oải nằm ở thiên cơ bờ đầm bên trên, bên người để gà nướng cái gì, cũng không ăn mấy hớp, chỉ bắt quạ, khắp nơi đều có xương gà, bán đứng Lam béo mấy tháng này thường ngày.

Nhưng mà, Đông Phương Vũ Bình hay lại là phát hiện, Lam béo, gầy.

Đầu hắn cũng không có lúc trước tròn, hai con mắt vô lực vô thần, tràn đầy đối với sinh hoạt thất vọng.

Đông Phương Vũ Bình có thể đoán được, đây là bởi vì Lam béo mất đi Đông Phương Vũ Bình này đồng bọn, đối với trở về tới địa cầu mất đi lòng tin, sinh hoạt không có mục tiêu, trở nên vô cùng thảm đạm.

Đông Phương Vũ Bình vọt tới Lam béo bên người, hô: "Mập huynh, ta đã về rồi! Ta nghĩ rằng chết người á!"

Lam béo chợt ngẩng đầu, đưa ra hai cái tròn tay xoa xoa con mắt, lấp ba lấp bắp nói: "Vũ Bình quân, người đã về rồi! Ta không nằm mộng đi..."

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, ôm lấy Lam béo, nói: "Người yên tâm, từ nay về sau, ta cũng sẽ không bao giờ bỏ người lại bất kể rồi! Chúng ta đi tới

chỗ nào, cũng cùng đi!"

Lam béo kích động khóc, oa oa kêu to.

Đào Hoa Yêu Cơ đám người đứng ở một bên, mỉm cười không nói gì. Tô tây trong ngoạ đầu, cười ha ha đạo: "Chủ nhân cùng hân mèo cảm tình, thật thâm hậu a. Người xem, con mèo kia meo thấy chủ nhân sau khi, vẫn Miêu Miêu miêu réo lên không ngừng a, thật là một cái tốt sùng vật."

Đông Phương Vũ Bình nhìn Lam béo con mắt, thâm tình nói: "Mập huynh, ta đạo cụ cũng sắp dùng xấu,

Nhanh, lấy chút phóng đại đèn thu nhỏ lại đèn loại cho ta dự bị đi..."

Lam béo mặt đầy tâm nhét, Vũ Bình quân, người rót cuộc là tưởng niệm ta còn là tưởng niệm ta đạo cụ a...

Đông Phương Vũ Bình đem các đệ tử mới an trí đến Băng Tuyết Sơn Cốc trong, ngay cả Song Ngọc cùng Từ Sương cũng đồng thời ném vào. Hai cái này cô em, đã tại mọi người làm chứng bên dưới, gia nhập Tiên Hoa Linh Thảo Môn, Đông Phương Vũ Bình hay lại là nhất định phải hai người bọn họ gọi hân Đông Phương sư huynh. Có các nàng gia nhập, ở Băng Tuyết Sơn Cốc trong tầng thứ nhất, hân không có yêu thú nào có thể uy hiếp được các đệ tử mới an toàn.

Thảo Thanh Tầm lại bị Đông Phương Vũ Bình mang ra ngoài, bởi vì, hân muốn đi tìm thảo trước cửa bối Từ Hinh chân nhân khôi phục tự thân tinh huyết trạng thái.

Thảo Thanh Tầm nói: "Chương môn sư huynh, chúng ta thảo môn vị tiền bối này tính khí có điểm lạ, hơn nữa không muốn thấy quá nhiều người sống. Chúng ta muốn muốn đi tìm hân hỗ trợ, tốt nhất chỉ đem một hai người đi."

Đông Phương Vũ Bình cười nói: "Vậy đơn giản, người, ta, hơn nữa Tiểu Đào hoa. Đủ."

Đào Hoa Yêu Cơ cười nói: "Ta cũng muốn đi gặp lại cái này Từ Hinh chân nhân. Chẳng qua là, chúng ta cũng đi, trong cửa sự tình, làm sao bây giờ?"

Đông Phương Vũ Bình suy nghĩ một chút, nói: "Quy Nguyên đại sư chừng chắc ổn định, trong cửa sự tình, liền do hân tạm thời giám hộ đi. Trâu ở núi mấy người các người, hay lại là phụ trách tuần tra sơn môn, bảo đảm an toàn. www.uukanshu.net về phần người, tô tây trong, ta không có ở đây thời điểm, người có thể phải ngoan ngoãn, không nên gây chuyện nha."

Tô tây trong cười nói: "Chủ nhân ngài yên tâm, ta nhất định ai ya."

Lỗ Linh hừ lạnh nói: "Hừ! Chương môn đại nhân người đây là thiên vị, trọng nam khinh nữ a. Tỷ muội chúng ta đây?"

Đông Phương Vũ Bình cười nói: "Chỉ cần đừng đi ra gây chuyện là được. Dĩ nhiên, nếu là có người dám đến chúng ta nơi này khiêu khích, ta cho các người đá vụn Ma Phù cũng không phải là chum bày."

Tô tây trong hỏi "Chủ nhân, chúng ta đây còn tiếp tục đi ra ngoài thu nhận cô nhi nhập môn sao?"

Đông Phương Vũ Bình hỏi Đào Hoa Yêu Cơ: "Chúng ta ở Thiên Vương Sơn khu vực chiêu thu đệ tử, hân không có người đến quấy nhiễu chúng ta chứ?"

Đào Hoa Yêu Cơ gật đầu nói: "Đó là Tự Nhiên. Chúng ta chẳng qua là thu nhận lưu lạc cô nhi, không sẽ phá hư các đại Tiên Môn tuyển người quy tắc. Chỉ bất quá, Thiên Vương Sơn địa khu, đều là vùng núi, dân số không nhiều, hân chiêu không tới quá nhiều người."

Đông Phương Vũ Bình đạo: "Vậy thì xa hơn bắc phương Tây Phương cùng Đông Phương đi tuyển người a, bất quá, vẫn là phải chú ý, đừng quá chiêu diêu, tránh cho lại bị người để mắt tới."

Đào Hoa Yêu Cơ hé miệng cười nói: "Lần này, chủ nhân ngài sợ rằng phải thất vọng."

"Tại sao?"

"Thiên Vương Sơn lấy bắc, đó là Bắc Hoang địa giới, khắp nơi đều là Tuyết Nguyên rừng rậm, rất nhiều đều là vạn dặm khu vực không người. Hướng đi về hướng đông không tới vạn dặm, chính là gió giật biển, nơi đó mặt biển một năm bốn mùa đều là cuồng phong gào thét, căn bản cũng không thích hợp nhân loại sinh tồn. Đi tây, vừa ra Thiên Vương Sơn vùng núi chính là vô biên sa mạc, người ta gọi là tây mạc, càng là mấy trăm ngàn dặm cũng hoang tàn vắng vẻ, một mảnh tử địa. Cho nên, chúng ta hân rất khó khăn thu nhận đến mới cô nhi nhập môn."

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, đã như vậy, vậy cho dù đi. Phản chính tự mình dưới tay đã có hơn một triệu đệ tử mới, có thể so với một cái tiểu hình phạm nhân quốc gia, đủ.

Chương 118: Tử Hinh chân nhân

Bất quá, Đông Phương Vũ Bình còn chưa quá cam tâm, hỏi hân: "Vậy, nếu là chúng ta còn muốn thu nhận cô nhi nhập môn, được (phải) đi chỗ nào tuyển người đây?"

Đào Hoa Yêu Cơ nói: "Vậy chỉ có lại tiếp tục, đi về phía nam đi. Bất quá, hướng nam Đào phượng hướng phạm nhân quốc độ, chúng ta đã vớ vết hơn triệu dặm địa bàn, không cần thiết hướng bên kia lại vớ vết một lần. Chúng ta có thể đi về phía nam đi trăm ngàn dặm sau khi, ngược lại hướng tây. Bên kia, còn có rất rộng lớn địa bàn, đất đai phì nhiêu, khí hậu thích hợp, dân số đông đảo. Nơi đó, chính là bên trong Lục thế giới. Đất rộng nghìn vạn dặm, dân số mấy chục tỉ, mấy trăm cái phạm nhân quốc độ. Nếu là, sau này chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn phát triển lớn mạnh, có thể cân nhắc trong triều Lục phát triển. Dù sao, bên kia Tu Tiên tài nguyên cũng so với chúng ta Thiên Vương Sơn khu vực phong giàu nhiều lắm."

Đông Phương Vũ Bình suy nghĩ một chút, ha ha cười nói: "Có ta ở đây, chúng ta sẽ có một ngày như vậy!"

Đầu vào đầy xong, Đông Phương Vũ Bình cùng Thảo Thanh Tầm ngồi Đào Hoa Yêu Cơ Đào Hoa to Thuyền, đi tìm Tử Hinh chân nhân.

Thảo Thanh Tầm giới thiệu: Nàng cũng là ở sáu năm trước, do sự phó của nàng mang theo đi gặp Tử Hinh chân nhân.

Đông Phương Vũ Bình hỏi "Sự phụ người là ai? Thế nào không đã nghe người nói? Nàng bây giờ ở nơi nào chứ?"

Thảo Thanh Tầm con mắt ửng đỏ, nói: "Sự phụ ta kêu Lục thực Vân, sáu năm trước bởi vì mang theo ta cùng đi săn giết Yêu Thú thiết giáp địa long, bị thương nặng. Chúng ta đi tìm Tử Hinh chân nhân là vì cho sự phụ ta chữa thương. Đáng tiếc là, nàng lão nhân gia không có thể chống đỡ đi xuống, đến Tử Hinh chân nhân nơi đó cũng đã dầu cạn đèn tắt, không hai ngày đã tọa hoá."

Đông Phương Vũ Bình thở dài nói: "Đáng tiếc. Nha, đúng ta muốn hỏi hỏi, vị này Tử Hinh chân nhân là nam hay nữ? Tu vi gì? Có sở thích gì hoặc là tính khí tính tình loại tài liệu sao?"

Đào Hoa Yêu Cơ đáp: "Ta ngược lại thật ra biết một ít. Tử Hinh chân nhân là một Nữ Tu, Kim Đan Kỳ tu vi. Bây giờ chắc có hai trăm tuổi khoảng chừng đi. Bởi vì nàng tự mình là Luyện Đan Sư, cho nên hân tu vi phần lớn là dựa vào đan dược tăng lên, sức chiến đấu không mạnh. Lúc còn trẻ có một mấy đoạn tình yêu, thậm chí thiếu chút nữa kết hôn. Đáng tiếc, nàng tình nhân đều là nàng đan dược mà tới. Khi nàng phát hiện sự thật này sau khi, cái này làm cho nàng tâm tính đại biến, đem nàng vị hôn phu đã thương sau khi, từ nay cách xa đám người, độc lai độc vãng. Cho đến hơn một trăm năm trước, bởi vì thảo bên trong cửa hồng, nàng không muốn tham dự, cho nên chạy trốn xa thâm sơn, không màng thế sự."

Thảo Thanh Tầm nói tiếp: "Ừ. Sự phụ ta cũng là như vậy nói cho ta biết. Bất quá, những năm gần đây, nàng một thân một mình cuộc sống ở Tử Huyền cốc, trồng thuốc Luyện Đan, ngược lại ở Tân Tu chỉ ở bên trong lấy được rất lớn danh tiếng. Thường thường có Tân Tu thậm chí là Đại Tiên môn tu sĩ đi trước Tử Huyền cốc yêu cầu đan dược."

Đông Phương Vũ Bình hỏi "Nàng sẽ không thu mấy tên học trò tới hầu hạ nàng? Giúp nàng làm việc vặt cái gì?"

Thảo Thanh Tầm thở dài nói: "Này một trăm năm đến, Tử Hinh chân nhân cũng thu mấy tên học trò. Chỉ tiếc, kết quả cuối cùng cũng không thể nào tốt. Đại khái cũng phản bội sư đi xa đi."

Đào Hoa Yêu Cơ gật đầu một cái, nói: "Cái này, ta ở Băng Tuyết Sơn Cốc trong cũng có nghe thấy. Tử Hinh chân nhân tính khí thật không tốt, đem nàng mấy cái đệ tử đắc ý cũng khí đi. Ai. Chủ nhân, chúng ta lần này đi, sợ rằng khó tránh khỏi sẽ bị nàng gây khó khăn một phen."

Đông Phương Vũ Bình lại nói: "Sợ cái gì, cùng lắm, đem nàng đánh tới chịu phục mới thôi."

Thảo Thanh Tầm cùng Đào Hoa Yêu Cơ nhất thời ngẩn người một chút, không nghĩ tới, Đông Phương Vũ Bình trong lòng nghĩ lại là bá đạo như vậy phương thức làm việc. Hân sẽ không sợ Tử Hinh chân nhân đang cho hân chữa thương thời điểm, cho hân xuống ít thuốc sao?

Tử Huyền cốc tọa lạc tại Thiên Vương Sơn sâu bên trong, từ Thiên Cơ Hạp Cốc đi tây, khoảng năm vạn dặm khoảng cách. Lấy Đào Hoa Yêu Cơ Độn Tốc, nhiều nhất hai ngày là có thể chạy tới.

Ba người một bên đi đường, vừa ôn một ít Tiên Hoa Linh Thảo Môn cổ sự. Đông Phương Vũ Bình muốn từ bên trong biết, mình có thể hay không lợi dụng một chút Tiên Hoa Linh Thảo Môn lệnh bài chương môn, để cho cái tâm đó lý có vấn đề Tử Hinh chân nhân thần phục chính mình.

Lam béo liền nằm ở Đông Phương Vũ Bình mọi người bên chân, bất luận Đông Phương Vũ Bình đi tới chỗ nào, hân đều muốn đi theo, hân không bao giờ nữa nghĩ (muốn) bị Đông Phương Vũ Bình bỏ lại.

Đông Phương Vũ Bình đã từng hỏi Lam béo, hân trong đạo cụ có không có năng lực đủ khôi phục một người tinh huyết bảo bối?

Lam béo nhưng là mặt đầy mộng. Ép: Cái gì gọi là tinh huyết?

Đông Phương Vũ Bình chỉ mình Khô Lâu như thế mặt cùng tóc trắng nói với hắn: Đây chính là tinh huyết khô kiệt giá.

Lam béo: À? Ta còn tưởng rằng trận mưa này bình quân người mới nhất hình dáng đây! Mặc dù gầy ốm, nhưng là, ta còn là liếc mắt liền nhận ra là Vũ Bình quân người! Người nói ta có lợi hại hay không!

Đông Phương Vũ Bình choáng váng, hắn và Lam béo nói tinh huyết chuyện đầu rồi, Lam béo lại đem cái vấn đề này kéo tới địa phương khác đi.

Đông Phương Vũ Bình mình cũng suy nghĩ một chút, không cách nào tìm tới thích hợp đạo cụ tới chữa trị chính mình, không thể làm gì khác hơn là đem hy vọng ký thác vào vị kia chưa bao giờ che mặt Tử Hinh thật trên người.

Ngày này chạng vạng tối, Đào Hoa Yêu Cơ đem Đào Hoa to Thuyền dừng ở trên một ngọn núi cao, sau đó, mọi người tìm một hang núi, bố trí pháp trận nghỉ ngơi.

Đến lúc nửa đêm, cửa sơn động pháp trận phòng ngự phát động, đem ba người cũng thức tỉnh.

Đào Hoa Yêu Cơ mang theo Đông Phương Vũ Bình cùng Thảo Thanh Tầm đi tới cửa động, phát hiện cửa hang nơi nằm một người thanh niên, hôn mê bất tỉnh. Người này mặc đạo bào, tay cầm trường kiếm, nơi ngực có một cái chính đang hướng ra bên ngoài rướm máu vết thương.

Đông Phương Vũ Bình hỏi "Đây là một cái tu sĩ còn là phạm nhân?"

Đào Hoa Yêu Cơ cười nhạt nói: "Phạm nhân làm sao có thể đi sâu vào đến Thiên Vương Sơn sâu bên trong mây vạn dặm địa phương. www.uukanshu.net T đây cũng là một tu sĩ. Nhìn hắn đáng vẻ, phải là một Tấn Tu hoặc là Tiểu Tiên môn đệ tử, có luyện khí Đại Viên Mãn tu vi cảnh giới."

Đông Phương Vũ Bình thở dài nói: "Gặp nhau là duyên, chúng ta cứu hắn một cứu. Tu đạo mà, nói chính là cơ duyên, nói không chừng, chúng ta còn có thể từ trên người hắn đạt được cái gì Tiên Duyên đây."

Đào Hoa Yêu Cơ gật đầu nói: "Chủ nhân ngài quyết định liền có thể. Bất quá, là an toàn, ta muốn ẩn núp một ít thực lực, nhìn một chút người này sẽ có tính toán gì không."

Đào Hoa Yêu Cơ đem chính mình tu vi áp chế đến Luyện Khí Kỳ cảnh giới đại viên mãn, Thảo Thanh Tầm xuất ra một chai chữa thương đan dược, cẩn thận từng li từng tí cạy ra thanh niên kia nam tu miệng, nuốt vào đi.

Cũng không lâu lắm, thanh niên kia nam tu tỉnh, hắn cảm giác bên cạnh mình có người, nhất thời kinh hãi, giùng giàng hướng bên cạnh di động mấy cái, đem trường kiếm để ngang ngực, kinh nghi nhìn Đông Phương Vũ Bình ba người, hỏi "Các người là người nào?"

Đông Phương Vũ Bình đối với hắn phòng bị rất bất mãn. Dầu gì, chúng ta cũng là người ân nhân cứu mạng a. Nếu không phải chúng ta cứu người, người sẽ chờ Tọa Hóa đi.

Đông Phương Vũ Bình lạnh rên một tiếng nói: "Hừ, cứu người sai người."

Thanh niên kia nam tu quan sát tỉ mỉ một phen hoàn cảnh chung quanh, lúc này mới buông xuống trường kiếm, đối với (đứng) nhóm ba người lễ đạo: "Đa tạ ba vị ân cứu mạng. Mới vừa nhiều có đắc tội, xin tha thứ."

Đông Phương Vũ Bình thấy hắn nói xin lỗi, liền lười truy cứu. Chỉ bất quá, Đông Phương Vũ Bình phát hiện, tiểu tử này, đáng đáp còn rất tuấn tú mà!

Hừ! Phạm là buộc ta soái người, đều không là đồ tốt!

Trong một sát na, Đông Phương Vũ Bình hướng về phía thanh niên nam tu ẩn tượng sẽ không tốt.

Thảo Thanh Tầm mang theo ân cần hỏi "Đạo hữu quê quán ở đâu? Vì sao nửa đêm tới đây? Còn người bị thương nặng?"

Nghe lời này một cái, thanh niên kia nam tu nhất thời ứa oái, lệ rơi đầy mặt, thương thương tâm tâm khóc lên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 119: Doãn Cung

Đông Phương Vũ Bình không nhìn được nhất nam nhân khóc nước mắt, nhất là khó chịu là, ở trước mặt hắn khóc tí tê hay lại là một cái rất tuấn tú nam tử.

Đông Phương Vũ Bình quát lên: "Khóc cái gì khóc! Nam tử hán đại trượng phu! Có rắm thú lắm, có chuyện gì nói chuyện!"

Đàn ông kia này mới dừng lại nước mắt, chấp tay nói: "Tiểu đạo Doãn Cung. Chính là tây nam năm trăm dặm bên ngoài Tàn Kiếm môn đệ tử."

Đông Phương Vũ Bình lỗ tai động một cái, Tàn Kiếm môn, nghe rất quen tai chứ sao.

Doãn Cung tiếp tục nói: "Đêm qua, ta Tàn Kiếm môn bị một đám Ma Tu đánh lén, chừng môn chết trận, ba vị trưởng lão không rõ sống chết. Sư tôn ta, ô ô ô..."

Đông Phương Vũ Bình: "Đừng khóc, nói chuyện."

Doãn Cung lau khô nước mắt, nói: "Sư tôn ta Thần Kiếm đạo nhân, liều chết ngăn trở một người đầu trọc Ma Tu công kích, mới vừa cho mấy người chúng ta sư huynh đệ tranh thủ một chút chạy thoát thân thời gian. Đáng tiếc là, sư huynh đệ chúng ta sáu người, đang chạy ra lại lịch thượng tẩu tán. Ta cũng bị kia đầu trọc Ma Tu Linh Khí xa xa đánh trúng ngực."

Đông Phương Vũ Bình hỏi "Vậy, ngươi là thế nào chạy mất?"

Doãn Cung mặt lộ vẻ cười khổ, nói: "Tiểu đạo ta bởi vì cơ duyên xảo hợp, học qua một môn Bế Túc Công, núp ở đồng đá vụn trong bóng tối giả chết, kia đầu trọc Ma Tu đại khái là vội vã đuổi giết sư huynh đệ ta, ta đây mới tránh được một kiếp."

Đông Phương Vũ Bình quay đầu hỏi Đào Hoa Yêu Cơ: "Tiểu Đào hoa, chúng ta ở phía nam những người phạm kia quốc gia trong đi lang thang mấy tháng, một cái Ma Tu đều không gặp phải. Thế nào một lần Thiên Vương Sơn, Ma Tu môn liền nhô ra gây chuyện à nha?"

Đào Hoa Yêu Cơ từ tốn nói: "Phía nam quốc độ, có thật nhiều chính đạo Tiên Môn bảo vệ chính nghĩa. Thiên Vương Sơn chỗ bắc phương Tam Tuyệt Địa chỉ đang lúc. Bắc Hoang, tây mạc, gió giạt biển. Những chỗ này cũng không thích hợp nhân loại sinh tồn, nhưng là, những thứ kia phạm tội mà Ma Tu, cũng rất thích trốn ở này ba Đại Tuyệt Địa trong. Lâu ngày, Tam Tuyệt trong đất ẩn núp không ít tu sĩ ma đạo, rất nhiều đều là lòng dạ ác độc làm việc quỷ quyết hạng người. Mà chúng ta Thiên Vương Sơn mặc dù dân số mỏng manh núi cao rừng rậm, nhưng cùng lúc, chúng ta Thiên Vương Sơn trong sản xuất nhiều các loại tiên hoa Linh Thảo Kỳ Trân Dị Bảo. Cho nên, thỉnh thoảng có Ma Tu nhập cảnh, tập sát mỗi cái Tiên Môn chỗ ở, cướp lấy tài nguyên tu luyện cùng dân số."

Đông Phương Vũ Bình cười lạnh nói: "Vậy, Thiên Vương Sơn ngũ đại Tiên Môn bắt kẻ sao?"

Đào Hoa Yêu Cơ thở dài nói: "Ngũ đại Tiên Môn? Lấy bọn họ này ít điểm thực lực, bọn họ cũng tự thân khó bảo toàn. Nơi nào quản được rộng như vậy."

Thảo Thanh Tâm cùng Doãn Cung cũng yên lặng không nói, đại khái, bọn họ cũng thói quen Thiên Vương Sơn loại này sinh tồn kiểu. Đông Phương Vũ Bình hỏi "Vậy chúng ta bây giờ làm sao bây giờ? Phải đi Tàn Kiếm môn nhìn một chút sao?"

Đào Hoa Yêu Cơ thở dài nói: "Không cần. Thứ nhất, chúng ta mấy người này, đi cũng không giúp được. Thứ hai, lấy Ma Tu làm việc thói quen nhìn, bọn họ đánh bắt ngờ mỗi cái bên trong Tiểu Tiên môn, đều là một trận gió tựa như, vô tung vô ảnh. Đây đều đã hơn nửa đêm, chờ chúng ta chạy tới, những Ma Tu đó đã sớm chạy sạch."

Doãn Cung lại ở một bên rú rít ô ô khóc lên, thật giống cái cô nàng.

Đông Phương Vũ Bình thở dài nói: "Một ngày nào đó, chúng ta muốn đoàn kết lại, đem những này Thiên Sát Ma Tu cũng làm xuống!"

Thảo Thanh Tâm cùng Doãn Cung nghe ánh mắt sáng lên, Đào Hoa Yêu Cơ cũng không nài cười nói: "Trăm ngàn năm qua, có ý nghĩ như vậy tu sĩ chính đạo đi nhiều. Chỉ tiếc, từ xưa tới nay chưa từng có ai làm được."

Đông Phương Vũ Bình cũng biết, muốn đem Ma Tu cũng làm xuống, đó là không thực tế. Hắn chỉ bắt quá nghĩ (muốn) ở trước mặt mọi người nói một chút tinh thần sức lực, nào biết, bị Đào Hoa Yêu Cơ trực tiếp đánh mặt.

Đông Phương Vũ Bình nhìn đang ở lau nước mắt Doãn Cung, hỏi "Tiểu tử, ngươi sau này định làm như thế nào?"

Doãn Cung đã sớm nhìn Đông Phương Vũ Bình không vừa mắt. Chẳng qua là hắn bây giờ người bị thương nặng, hơn nữa Đông Phương Vũ Bình hình dáng quá sắc bén, hắn cũng không dám nói lung tung. Hắn đầy mắt mê mang đáp: "Ta cũng không biết, không biết a!"

Đông Phương Vũ Bình lộ ra một cái tự nhận là hòa ái mỉm cười (nhưng thật ra là ví da Khô Lâu nụ cười) nói: "Vậy đơn giản. Ngược lại ngươi bây giờ cũng không có môn phái, không bằng gia nhập chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn. Ta cũng không cưỡng bách ngươi,

Chính ngươi suy nghĩ một chút. Sáng sớm ngày mai lại làm quyết định đi. Nếu là nguyện ý gia nhập chúng ta, kia liền theo chúng ta đi. Nếu không phải nguyện ý, chúng ta đây sáng mai liền mỗi người đi mỗi bên."

Đông Phương Vũ Bình mặc dù nhìn cái này Doãn Cung không vừa mắt, nhưng là, bây giờ Tiên Hoa Linh Thảo Môn thiếu người a. Cái này Doãn Cung đầu gì cũng là một cái Luyện Khí Kỳ Đại Viên Mãn tu sĩ, có thể đào tới cũng không tệ.

Bất quá, người ta vừa mới bị diệt môn chết sư phó, Đông Phương Vũ Bình cũng không tiện bức bách thật chặt. Cho hắn nữa đêm bên trên thời gian cân nhắc.

Bốn người trở lại trong động tiếp tục nghỉ ngơi, Thảo Thanh Tâm trả lại cho Doãn Cung không ít chữa thương đan dược, đem hắn cảm động đến thẳng rơi nước mắt.

Đông Phương Vũ Bình nhìn đến thẳng lắc đầu. Cái này Doãn Cung, đáng đáp đảo cũng không tệ lắm, chính là quá yếu ớt, thích khóc, không giống nam nhân.

Đột nhiên, Đông Phương Vũ Bình hỏi "Doãn Cung tiểu tử, ngươi biết tập giết các ngươi Tàn Kiếm môn Ma Tu là người nào sao? Cảm đầu Ma Tu tu vi lại cao bao nhiêu? Còn nữa, ngươi có thể biết Ma Tu môn vì sao tìm tới các ngươi Tàn Kiếm môn sao?"

Doãn Cung nhìn Đông Phương Vũ Bình liếc mắt, này người tướng mạo quý dị giống như Khô Lâu như thế người gầy, tu vi không cao, giọng thật không nhỏ. Nếu không là bởi vì bọn hắn cứu mình, Doãn Cung đã sớm một kiếm đã đâm đi.

Nhưng mà, Đông Phương Vũ Bình vẫn đề hỏi hắn trong trái tim, đúng vậy, ngay cả tập sát Tàn Kiếm môn Ma Tu là ai cũng không biết, coi như là chính mình kéo dài hơi tàn sống tiếp, www. uukanshu. ne T tìm ai báo thù à? Lấy mình bây giờ thực lực, còn có cơ hội báo thù sao?

Doãn Cung không khỏi ánh mắt mê mẩn, phảng phất làm bầm lâu bầu một loại nói: "Ta không biết a, ta không biết! Ta chỉ nghe kia dẫn đầu Ma Tu kêu, để cho chúng ta chương môn sư tôn giao ra cái gì Tiên Kiếm Tàn Phiến!"

Đông Phương Vũ Bình con mắt tròn to, hỏi "Tiên Kiếm Tàn Phiến?"

Doãn Cung nửa nằm trên đất, như đưa đám vô cùng nói: "Ai. Cái gọi là Tiên Kiếm Tàn Phiến, chẳng qua là chúng ta Tàn Kiếm môn một cái hài hước mà thôi. Nghĩ lúc đó, ta cũng vậy bị cái này hài hước hấp dẫn, mới gia nhập Tàn Kiếm môn. Chúng ta Tàn Kiếm môn sở dĩ gọi là Tàn Kiếm môn, truyền thuyết là ban đầu Đại Chương Môn Tổ Sư Gia từng tại Thiên Vương Sơn lấy được một đoạn Tiên Kiếm Tàn Phiến, từ Tàn Phiến bên trên Ngô đến tối cao Tiên Pháp, mới mở chế Tàn Kiếm môn. Nhưng là, từng cái bị lừa tới đệ tử, nhập môn sau khi không tới một tháng, cũng sẽ hiểu, cái gọi là Tiên Kiếm Tàn Phiến chính là một cái trò lừa bịp. Tàn Kiếm môn, căn bản cũng không có Tiên Kiếm Tàn Phiến, truyền thụ cho chúng ta Tiên Pháp cũng không phải cái gọi là Tàn Kiếm Tiên Pháp, mà là hàng thông thường « Trường Sinh công » ! Ta thật sự là không nghĩ ra, những Ma Tu đó tại sao lại hướng chúng ta Chương Môn Nhân muốn loại này không tồn tại một số thứ?"

Đào Hoa Yêu Cơ từ tốn nói: "Thật ra thì, Ma Tu môn chẳng qua là yêu cầu một cái cơ, hướng các ngươi khai chiến mà thôi. Có lúc, bọn họ thậm chí lười tìm bất kỳ cơ gì, trực tiếp giết tới giải quyết."

Đông Phương Vũ Bình sờ lên cằm, khẽ mỉm cười nói: "Thật ra thì cũng chưa chắc đi. Làm một chuyện tất cả mọi người đều biết nó là giả thời điểm, thật ra thì, chưa chắc là giả đi. Chính sở vị Thật Thật Giả Giả, Giả Giả Thật Thật, ai có thể nói rõ ràng đây."

Thảo Thanh Tâm không hiểu hỏi "Chương môn sư huynh, ngươi có ý gì?"

Đông Phương Vũ Bình liếc mắt nhìn đang ở gạt mình với thân phận của hắn Doãn Cung, cười nhạt nói: "Nhìn đáng đáp, chúng ta vẫn không thể nghỉ ngơi. Phải đi bọn họ Tàn Kiếm môn nhìn một chút."

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 120: Khóc Linh Giới chỉ

Đào Hoa Yêu Cơ nghi ngờ nhìn một chút Đông Phương Vũ Bình, hỏi "Thật muốn đi?"

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, nói: "Ừ á. Ngược lại cũng tình, không ngủ được. Thuận tiện đi tìm một chút cái đó Tiên Kiếm Tàn Phiến cái gì, rất thú vị chứ sao."

Doãn Cung trong mắt lóe lên sợ hãi một hồi, hắn tựa hồ lại nghĩ tới bị Ma Tu đuổi giết chuyện. Doãn Cung phảng phất là đang làm bầm lâu bầu thấp giọng nói: "Thật không có Tiên Kiếm Tàn Phiến. Vạn nhất, vạn nhất những Ma Tu đó còn không có rồi đi đây?"

Đông Phương Vũ Bình quay đầu nhìn Doãn Cung, hai cái lồm sồm mắt lộ ra phá lệ đại: "Tiểu tử, trời sáng, trở về liếc mắt nhìn, đi giúp ngươi đồng môn thậm chí còn ngươi sư tôn nhạt xác! Nếu như ngươi ngay cả chút dũng khí này cũng không có, vậy ngươi còn dám nói cái gì có can đảm giúp bọn

hắn báo thù? Theo ta thấy, người chính là tìm một phạm nhân quốc độ, bình bình phạm phạm sống hết một đời a!"

Doãn Cung bị kích thích đến, con người thoáng cái biến đỏ, toàn bộ trở nên nổi giận đùng đùng đáng sợ, ngực vết thương lại bắt đầu rướm máu.

Đào Hoa Yêu Cơ sử dụng một thanh Cự Kiếm dạng thức phi hành Pháp Khí, chở yên lặng Doãn Cung cùng hưng phấn Đông Phương Vũ Bình, bắt đầu hướng Tàn Kiếm môn phương hướng bay đi.

Thảo Thanh Tầm cũng giả lên một thanh đề giai trường kiếm Pháp Khí, đánh Độn Quang Phi ở một bên.

Đào Hoa Yêu Cơ bây giờ còn áp chế tu vi, cho nên, Độn Tốc cũng không nhanh. Đông Phương Vũ Bình cũng không có thúc giục. Hắn mặc dù ngoài miệng nói không sợ Ma Tu, nhưng là Đông Phương Vũ Bình vẫn không muốn bây giờ liền cùng Ma Tu đón thêm xúc.

Sắc trời không rõ, đoàn người đi tới Tàn Kiếm môn.

Tàn Kiếm môn tọa lạc tại một cái không cao trên sơn khâu, xa xa nhìn lại, đỉnh đài lầu các liên tiếp, cây lạ Linh Hoa nơi nơi, hơi có mấy phần tiên gia khí tượng. Mặc dù so ra kém Tiên Hoa Linh Thảo Môn không lồ, nhưng là thắng ở mới mẻ có sức sống.

Chỉ bất quá, bây giờ Tàn Kiếm môn, nhưng là một mảnh khói lửa không lành lặn bộ dáng.

Đào Hoa Yêu Cơ thu Pháp Khí, mọi người hàng ở Tàn Kiếm môn trước đại môn, đều bị Ma Tu thủ đoạn chặn không nói ra lời.

Tàn Kiếm môn nơi cửa chính, rất hai. Ép xây cất một thanh không lành lặn kiếm gãy, dựng đứng ở chính giữa, nhắm thẳng vào Thương Khung. Mà nay, kia Tàn Kiếm trên tượng đá, treo một cụ giống vậy không lành lặn thi thể, nhìn lại trên đất, khắp nơi đều là Tàn Kiếm môn tu sĩ thi thể, máu chảy đầy đất.

Đông Phương Vũ Bình nhảy lên một nơi tường đỏ, đứng ở đầu tường hướng Tàn Kiếm môn khắp mọi nơi nhìn một cái, thờ dài nói: "Là có đủ thảm. Nhìn cái bộ dáng này, Tàn Kiếm môn trừ Doãn Cung tiểu tử, hẳn là một người không dư thừa."

Quay đầu nhìn lên, lại phát hiện Doãn Cung lúc này đã quỳ sụp xuống đất, trong tay bưng nửa đoạn cánh tay, khóc ròng ròng. Kia nửa đoạn cánh tay ngón tay bị chém đứt bốn cái, chỉ còn lại ngón giữa, tức giận chỉ hướng thiên không.

Đông Phương Vũ Bình nhảy đến trước mặt hắn, hỏi "Khóc thương tâm như vậy, cánh tay này chủ nhân người biết?"

Doãn Cung hận hận đáp: "Đây là ta sư tôn, ô ô ô..."

Đông Phương Vũ Bình hiếu kỳ hỏi "Cũng tàn phá đến chỉ còn lại một đoạn cánh tay, người còn có thể nhận ra hắn là người sư tôn?"

Doãn Cung chưa kịp trả lời, Thảo Thanh Tầm các loại (chờ) Đông Phương Vũ Bình liếc mắt, nói: "Người ta đều đã thảm như vậy, người trả thể nào trên chộc người khác? Một chút đồng tình tâm cũng không có?"

Doãn Cung khóc đáp: "Này trên ngón giữa, mang sư tôn ta đặc biệt khóc Linh Giới chỉ. Cho nên, ta nhận ra đây là sư tôn cánh tay."

Đông Phương Vũ Bình nhìn một chút trong lúc này chỉ, quang ngốc ngốc chẳng có cái gì cả à?

Doãn Cung đưa tay ở đó trên ngón giữa nhẹ nhàng một vén, sau đó, một cái cổ đồng sắc chiếc nhẫn đột ngột xuất hiện ở Doãn Cung trong lòng bàn tay.

Đông Phương Vũ Bình thờ dài nói: "Nguyên lai là ấn hình chiếc nhẫn a! Không trách không có bị người vợ vét đi. Chiếc nhẫn này có ích lợi gì sao?"

Doãn Cung đem chiếc nhẫn đeo tại chính mình ngón giữa phải bên trên, lạnh lùng đáp: "Không có tác dụng gì. Chẳng qua là một cái niệm tượng a."

Đào Hoa Yêu Cơ từ tốn nói: "Khóc Linh Giới chỉ, có thể để cho luyện khí Đại Viên Mãn tu vi tu sĩ ở lên cấp Trúc Cơ Kỳ lúc, cách xa Tâm Ma xâm nhiễu. Cũng coi là một món tiểu cực phẩm Pháp Khí."

Đông Phương Vũ Bình gật đầu nói: "Hay lại là Tiểu Đào hoa có kiến thức."

"

Doãn Cung thấy mình khóc Linh Giới chỉ tác dụng bị điểm đi ra, mà bên người cũng là bọn hắn người, trừ cái đó Đông Phương Vũ Bình, hai người khác tu vi cũng không thấp, sắc mặt hắn không khỏi biến đổi, nếu là...

Đào Hoa Yêu Cơ lại tiếp tục nói: "Chỉ bất quá, cái này tiểu cực phẩm chỗ dùng cũng không lớn. Bởi vì đang đột phá Trúc Cơ Kỳ lúc, các tu sĩ phần lớn không có khả năng gặp phải Tâm Ma. Trừ phi là sát hại rất nặng Ma Tu. Cho nên, khóc Linh Giới chỉ đối với chúng ta chính đạo Tiên Môn tu sĩ mà nói, thật ra thì chính là một gần gò."

Đông Phương Vũ Bình "Ồ" một tiếng. Doãn Cung lúc này mới sắc mặt tốt hơn một chút, nếu bọn họ Tiên Hoa Linh Thảo Môn tự xưng chính đạo Tiên Môn, cũng sẽ không lố ỉn quá khó coi đi.

Thảo Thanh Tầm sắc mặt, để cho Đông Phương Vũ Bình thu liễm một chút, dù sao, người ta Doãn Cung Tàn Kiếm môn mới chết rất nhiều người...

Hơn nữa, Đông Phương Vũ Bình cảm giác mình bây giờ trạng thái rất kỳ quái. Theo lý thuyết, thấy nhiều như vậy không lạnh lặn thi thể, thấy đây giống như Tu La tràng một loại địa phương. Đông Phương Vũ Bình hẳn cảm thấy sợ hãi mới là a.

Nhưng là, lúc này Đông Phương Vũ Bình, trong lòng chỉ có hưng phấn cùng tìm tòi dục vọng. Phảng phất mình bây giờ đoán cách nhìn, bắt quá chỉ là một trận Phím kinh dị, một cái trò chơi giết người a. Trước mắt thi thể cùng máu tươi, phảng phất trở nên không chân thật.

Trong phút chốc, Đông Phương Vũ Bình con ngươi trở nên đỏ như máu, cơ hồ che kín toàn bộ con mắt!

Nhưng mà, trong nháy mắt sau khi, Đông Phương Vũ Bình con ngươi biến trở về bình thường bộ dáng, hần thở dài một tiếng, nói: "Chúng ta cũng dừng ở chỗ này đại đứng ở cửa, vội vàng vào xem một chút, còn có thể hay không thể tìm tới người may mắn còn sống sót."

Doãn Cung cũng kịp phản ứng, đưa hần sư tôn Thần Kiếm đạo nhân cánh tay bỏ vào Túi Trữ Vật, www. uukanshu. ne T tay cầm trường kiếm đi vào trong hướng.

Đào Hoa Yêu Cơ nhân nhạ nói: "Chớ đi quá nhanh, chúng ta vẫn không thể phân tán quá xa! Tuy nói, Ma Tu môn vô cùng có khả năng đã rút đi, nhưng là, lý do an toàn, chúng ta hay lại là đồng thời tìm kiếm đi."

Tất cả mọi người không có phản đối, dù sao, Ma Tu tàn nhẫn cùng cường đại, bọn họ cũng tận mắt thấy.

Một đường đi phía trước tìm kiếm, Tàn Kiếm trong cửa, đúng là không có một người sống. Toàn bộ tu sĩ, bất luận nam nữ, đều bị giết chết. Dao chém kiếm chém, lửa đốt đông lạnh, độc sát nghiền nát, chết kiểu này không phải là ít.

Bọn họ thi thể, cũng cùng Thần Kiếm đạo nhân như thế, phần lớn tàn khuyết không đầy đủ, đủ thấy những thứ này Ma Tu môn hạ thủ chi ác độc.

Một phen tìm kiếm xong, mọi người đi tới Tàn Kiếm giữa cửa quảng trường, nơi này, người chết càng nhiều, giữa quảng trường, không biết có tác dụng gì Đại Pháp Lực đập ra một cái hố to, hố to chung quanh, tàn chi khắp nơi.

Đông Phương Vũ Bình nhìn chung quanh thi thể và tàn phá kiến trúc thở dài nói: "Đám này Ma Tu hạ thủ ác độc, hơn nữa, vơ vét tài vật cũng rất hoàn toàn. Tàn Kiếm trong cửa, cơ hồ toàn bộ vật liệu thậm chí còn các tu sĩ tùy thân mang theo Túi Trữ Vật, đều biến mất."

Đào Hoa Yêu Cơ cùng Thảo Thanh Tầm gật đầu một cái, Doãn Cung mặt đầy hận ý.

Đông Phương Vũ Bình tiếp tục nói: "Cái này cũng đầy đủ nói rõ một cái vấn đề, đó chính là, Ma Tu môn ở Thiên Vương Sơn bên ngoài ba Đại Tuyết Địa trong, sinh hoạt tình huống khẳng định không như ý, nếu không sẽ không vơ vét như thế không chút tạp chất."

Doãn Cung hận hận nói: "Có lẽ, Ma Tu trời sinh chính là tham lam như vậy."

Đông Phương Vũ Bình nghẹn ngào cười một tiếng, hỏi "Vậy, ngươi nghĩ được không? Muốn gia nhập chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn sao?"

Doãn Cung liếc mắt nhìn Đông Phương Vũ Bình, sau đó chấp tay hành lễ đạo: "Đa tạ đạo hữu ân cứu mạng. Tiểu đạo không cần báo đáp, nếu có kiếp sau, làm trâu làm ngựa cũng cam tâm tình nguyện."

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 121: Tử Huyền cốc

Đông Phương Vũ Bình nhìn một chút Doãn Cung, hỏi "Nói như vậy, ngươi thì không muốn gia nhập chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn?"

Doãn Cung trầm giọng nói: "Ma Tu thế lớn, ta không muốn cho mấy vị Tiên Môn mang đi tai hại. Ta nghĩ rõ ràng, ta muốn đi Thiên Vương Sơn ngũ đại Tiên Môn, xin bọn họ giữ gìn lẽ phải, bọn họ nếu là Thiên Vương Sơn khu vực chính đạo Tiên Môn đứng đầu, không thể thả đảm nhiệm Ma Tu phách lối như vậy giết tới giết lui, ta nhất định phải cho chúng ta Tàn Kiếm môn đòi lại một cái công đạo. Ai! Tại hạ còn muốn đi cho đồng môn tu sĩ thu liễm thi thể, thứ cho không tiến xa được."

Dứt lời, Doãn Cung xoay người đi về phía gần đây một cổ thi thể, bắt đầu đem bọn họ thu hẹp ở chính giữa quảng trường trong hố lớn.

Đông Phương Vũ Bình nhìn một chút Đào Hoa Yêu Cơ, nói: "Nếu người ta coi thường chúng ta, chúng ta đây hay là đi thôi."

Thảo Thanh Tầm từ tốn nói: "Chương môn sư huynh biết Doãn Cung tại sao coi thường chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn sao? Đó là bởi vì, hấn phát hiện, Tiên Hoa Linh Thảo Môn Chương Môn Nhân mới luyện khí một tầng tu vi..."

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, lơ đãng.

Đào Hoa Yêu Cơ hỏi "Chúng ta không giúp hấn một chút không?"

Đông Phương Vũ Bình thờ dãi nói: "Người nghĩ gánh thi thể? Hơn nữa còn là bầm thây!"

Đào Hoa Yêu Cơ khẽ mỉm cười nói: "Cái này đơn giản. Chẳng qua là đơn giản một chút việc chân tay. Xem ta, phân thân lá bùa thuật."

Đào Hoa Yêu Cơ mặc niệm một câu chú ngữ, trong tay nàng mười tám phân thân lá bùa ngay sau đó biến hóa thành mười Hoàng cân lực sĩ, bắt đầu trợ giúp Doãn Cung gom sửa sang lại Hải Cốt.

Doãn Cung yên lặng hướng về phía Đông Phương Vũ Bình nhóm ba người một cái lễ, tiếp theo sau đó chuyên chờ Tàn Thi.

Đông Phương Vũ Bình thờ dãi một tiếng nói: "Chúng ta đi thôi. Xanh tìm nói đúng. Tại tu chân giới cái này lấy thực lực nói chuyện trong thế giới, ta tu vi quá thấp, người khác nhất định sẽ mắt chó coi thường người khác. Làm cho các người chương môn sư huynh, tăng cao tu vi là ta phải phải làm việc tình. Mà bây giờ cấp bách nhất, chính là khôi phục tinh huyết trạng thái. Tinh huyết chưa đủ, tu luyện khó mà tiến thêm a."

Đào Hoa Yêu Cơ yên lặng gật đầu, ba người một mèo xoay người rời đi, ở Doãn Cung không thấy được địa phương, sử dụng Đào Hoa to Thuyền, bay về phía Tử Huyền cốc.

Một ngày này chạng vạng tối, ba người một mèo đi tới Tử Huyền cốc.

Tử Huyền cốc tọa lạc tại một cái thạt sâu trong sơn cốc, ngoài cốc rừng rậm giăng đầy, trong cốc trồng đầy Tử La Lan, xa xa nhìn lại, Tử Huyền trong cốc phảng phất bốc lên một mảnh Tử Sắc sương mù, thần bí ưu nhã.

Cốc khẩu không có một bóng người, không có cỏ cây xanh tìm nói cái loại này tới xin thuốc các lộ đạo hữu.

Cái này làm cho Đông Phương Vũ Bình có chút khó chịu, ai, trang bức đánh mặt cơ hội đều không.

Đông Phương Vũ Bình trên bả vai khiêng Lam béo, ba người vào núi cốc, cốc khẩu cũng không có một Phòng Ngự Trận cái gì, xem ra Tử Hinh chân nhân đối với thực lực mình cùng địa vị rất yên tâm chứ sao.

Tử Huyền cốc đáy cốc có một giòng suối nhỏ, gần trượng rộng. Nước suối trong suốt thấy đáy, Du Ngự nghịch nước, tinh đình phiến Phi, không khí Suyai, cảnh trí thông thả, quả thực là chỗ tốt a.

Đông Phương Vũ Bình ba người theo giòng suối nhỏ đi không tới nửa giờ, liền thấy phía trước xuất hiện một tòa Đào Lâm. Đào Lâm sâu bên trong, mờ hồ có thể thấy một cái thảo lư, thảo lư ống khói trong, đang ở ra bên ngoài mạo hiểm sợi luồng khói xanh.

Thảo Thanh Tầm đang muốn đi trước truyền đạt một tiếng, Đào Hoa Yêu Cơ lại cười nhạt nói: "Không cần, nàng tới."

Mọi người hướng phía trước nhìn một cái, một người mặc trường bào màu tím nữ tử, trong tay chống một cây quanh co khúc khuỷu ba tong, chậm rãi bước đi tới Đông Phương Vũ Bình trước mặt. Trên mặt nàng tràn đầy nếp nhăn, mái đầu bạc trắng, ánh mắt cũng có chút Hồn Động.

Đông Phương Vũ Bình rất muốn hỏi một chút, một cái Kim Đan Kỳ tu sĩ, như thế nào hồn thành như vậy?

Kìa Tử Bào lão phụ nhân chính là Tử Hinh chân nhân, nàng hướng Đông Phương Vũ Bình có chút thi lễ, nói: "Thảo môn Tử Hinh, gặp qua chương môn chân nhân."

Đông Phương Vũ Bình nghi ngờ hỏi "Người biết ta?"

Tử Hinh thật người trên mặt lộ ra một cái già nua nụ cười, nói: "Chương môn thật trên người mang theo chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn lệnh bài chương môn. Lệnh bài chương môn khí tức, lão thân còn có thể cảm ứng được."

Đông Phương Vũ Bình con người cũng tròn tròn,

Này lệnh bài chương môn còn có tự động chức năng xác định vị trí hay sao? Ta có thể đổi một cái sao? Sợ bị hỏa tiễn đánh trúng a!

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, nói: "Ta gọi là Đông Phương Vũ Bình. Người có thể gọi ta Đông Phương chương môn. Chương môn chân nhân lời này, cũng không cần lại nói. Ta bây giờ chút tu vi này, ngay cả Trúc Cơ Kỳ đều không tu đến, làm không nổi 'Chân nhân' cái danh hiệu này a."

Tử Hinh chân nhân yên lặng gật đầu: "Được, Đông Phương chương môn. Không biết, Đông Phương chương môn mang theo hai vị đồng môn, đến già thân Tử Huyền cốc, có gì muốn làm?"

Thảo Thanh Tầm chính yếu nói, bị Đông Phương Vũ Bình ngăn lại. Đông Phương Vũ Bình mỉm cười nói: "Đúng như vậy, Tử Hinh chân nhân, chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn bây giờ có ta người chương môn này người, thảo môn cùng Hoa Môn cũng hợp hai thành một. Ta nghĩ, mời ngài trở về Thiên

Cơ Hạp Cốc đi, cho chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn quật khởi, chung nhau cố gắng. Ngài thấy thế nào?"

Từ Hinh chân nhân chỉ mình mặt, bắt đắc đi đáp: "Đồng Phuong chương môn, người xem ta bộ dáng bây giờ, đã rất già."

Đồng Phuong Vũ Bình tiếp tục nói: "Lão, mới có kinh nghiệm chứ sao. Ta cho ngươi làm Đan đường đường chủ."

Tất cả mọi người đều nghi ngờ hỏi "Đan đường?"

Đồng Phuong Vũ Bình đảo tròn mắt một vòng, nói: "Ta chuẩn bị là chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn thành lập một cái Luyện Đan cơ cấu, gọi là Đan đường."

Từ Hinh chân nhân thở dài nói: "Đồng Phuong chương môn hảo ý, lòng ta dẫn. Nhưng là, lão thân thật là hữu tâm vô lực a."

Đồng Phuong Vũ Bình: "Đây là vì sao?"

Từ Hinh chân nhân sâu kín nói: "Mười năm trước, www.uukanshu.net ta đang ở Từ Huyền trong cốc luyện chế thông thiên cải mệnh Đan. Vốn là chuyện này chỉ có ta một người biết. Ai biết, Luyện Đan tiến hành được ngày thứ ba mươi lúc, đột nhiên tới một đám Ma Tu. Không nói hai lời liền muốn cướp Đan. Một ý vào đi xuống, không chỉ có đan dược không luyện thành, còn thương lão thân Kim Đan Bản Nguyên. Mười năm này, lão thân đã từng thử Luyện Đan chữa thương, chỉ tiếc, thiên mệnh khó trái, cải mệnh không dễ a. Đồng Phuong chương môn, ngài cũng thấy, bây giờ, lão thân là tự thân khó bảo toàn, không còn sống lâu nữa. Lão thân Thọ Nguyên còn dư lại không có mấy, Từ Kỳ buông xuống. Không phải là lão thân không muốn là môn phái làm ra công hiến, thật sự là, không có năng lực làm a."

Thảo Thanh Tầm cùng Đào Hoa Yêu Cơ một trận thở dài, Đồng Phuong Vũ Bình nhủ chặt lông mày, hừ lạnh nói: "Những thứ này Ma Tu, đơn giản là quá ngông cuồng, ngay cả ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn trong môn lão tiền bối cũng dám đánh lén! Bất quá, nói đi nói lại thì, người nói cải mệnh không dễ, nói cách khác, thật ra thì vẫn là có cải mệnh có khả năng? Ngươi muốn sửa thế nào, nói ra nghe một chút, nói không chừng chúng ta có thể trợ giúp người hoàn thành cải mệnh, chữa thương phục mệnh đây?"

Từ Hinh chân nhân giống như là nhìn Ngoại Tinh Nhân như thế nhìn Đồng Phuong Vũ Bình, nhìn lại Đào Hoa Yêu Cơ cùng Thảo Thanh Tầm lại không có phát ra dị nghị, trong lòng nàng bỗng nhiên ra nhiều một chút hy vọng. Đồng Phuong Vũ Bình tuổi còn trẻ thực lực không mạnh, liền có thể trở thành Tiên Hoa Linh Thảo Môn Chương Môn Nhân, tất nhiên có kỳ chỗ hơn người hoặc là cùng người khác bất đồng năng lực. Có lẽ, bọn họ đến, chuyện kia, còn có thể thử một lần.

Từ Hinh chân nhân thở dài một tiếng, sau đó đưa tay, nói: "Đã như vậy, mấy vị xin mời đi theo ta."

Dứt lời, Từ Hinh chân nhân chậm rãi hướng Đào Lâm đi tới.

Đồng Phuong Vũ Bình cùng Thảo Thanh Tầm hai mắt nhìn nhau một cái, lại nhìn một chút Đào Hoa Yêu Cơ, sau đó, tràn đầy phấn khởi hướng Đào Hoa Lâm đi tới. Có thể hay không mời chào Từ Hinh chân nhân, có thể hay không cho mình bổ túc tinh huyết, thì nhìn một chiêu này.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Bản mệnh Linh Thực

Đồng Phuong Vũ Bình ba người đi theo Từ Hinh chân nhân, đi vào Đào Lâm, đi tới Đào Lâm sâu bên trong một gò núi nhỏ nơi. Chỗ này cảnh sắc cùng chung quanh rất không giống nhau. Chung quanh trong rừng đào, khắp nơi đều là cây đào Đào Hoa, làm ăn dồi dào. Mà ở trong đó, hoàn toàn tĩnh mịch, ngay cả trên đất cỏ dại đều là một mảnh khô đen, không biết chết đi bao lâu.

Đỉnh gò núi, dài một cây kỳ quái nửa đoạn cây khô. Thân cây đen thui, cành cây đứt gãy, cả cây bên trên, chỉ còn lại ba tấm lá cây treo ở chi điều bên trên, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ rơi xuống.

Từ Hinh chân nhân đứng ở khô bên cạnh cây, vẻ mặt âm trầm. Nàng đưa ra già nua tay, vuốt ve cây khô kia khô cạn vỏ cây, sâu kín nói: "Đồng Phuong chương môn, đào Hoa nương nương, đây chính là lão thân bản mệnh Linh Thực, Từ Huyền thảo."

Đào Hoa Yêu Cơ ánh mắt sáng lên, sau đó thở dài nói: "Làm sao làm thành như vậy? Ma Tu liên quan (khô)?"

Đồng Phuong Vũ Bình hỏi "Bản mệnh Linh Thực, đó là cái gì?"

Từ Hinh chân nhân giải thích: "Các tu sĩ Nghịch Thiên Cải Mệnh, tranh đấu cùng trời Thọ. Nhưng là, đây là phải trả giá thật lớn. Ngàn trăm vạn năm đi xuống, các tu sĩ đã tổng kết ra rất nhiều bộ công pháp hoàn chỉnh tới cải mệnh. Có người tu luyện là Bản Mệnh Pháp Bảo, có người tu luyện là bản mệnh Linh Thú, mà chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn, đại đa số lão bài tu sĩ đều là tu luyện bản mệnh Linh Thực. Bản mệnh Linh Thực một loại công pháp, không chỉ có thể là các tu sĩ tăng ích Thọ Nguyên, hơn nữa có thể phụ trợ các tu sĩ tu luyện, bất luận là đột phá Tâm Ma hay là luyện đan tác chiến, bản mệnh Linh Thực cũng rất có ích lợi."

Đông Phương Vũ Bình nghe một chút, còn có loại thuyết pháp này? Mới mẻ, mới mẻ. Còn nữa, ai có thể nói cho ta biết, này trên sơn khải lớn như vậy một cây cây khô thân cây, từ góc độ nào nhìn giống như là một cây cỏ à nha? Như vậy nghịch thiên thảo, quả nhiên chỉ có Tiên Hiệp trong thế giới mới có a!

Thảo Thanh Tâm hỏi "Chúng ta phải nên làm như thế nào mới có thể giúp đến ngài?"

Từ Hinh chân nhân thở dài nói: "Năm ấy đánh với Ma Tu một trận, thương tổn đến lão thân Kim Đan Bồn Nguyên. Cũng để cho gốc cây này bản mệnh Linh Thực Từ Huyền thảo trọng thương không trị, bị không thể nghịch chuyển bị thương nặng. Lão thân chính mình thương thế còn khá một chút, dùng một ít đan dược miễn cưỡng có thể trấn được. Nhưng là, Từ Huyền thảo sinh cơ lại mỗi ngày càng đoạn tuyệt, không cách nào vãn hồi. Lão thân và tập mệnh Linh Thực chính là nhất thể. Nó Thọ Nguyên bị tổn thương, chính là ta Thọ Nguyên bị tổn thương. Mắt thấy nó mỗi ngày càng chết đi, ta cũng liền theo mỗi ngày càng biến hóa lão. Nếu là nó Thọ Nguyên hao hết, cũng là lão thân Tọa Hóa lúc. Ai."

Đông Phương Vũ Bình con mắt to phát sáng, hỏi "Nói cách khác, chúng ta Tiên Hoa Linh Thảo Môn tu luyện bản mệnh Linh Thực tu sĩ, chỉ cần không ra vấn đề lớn lao gì, cũng có thể cùng linh giá trị đồng thời, trường sinh bất lão?"

Đào Hoa Yêu Cơ cười nói: "Trường sinh bất lão, nơi đó có dễ dàng như vậy. Bất quá, chỉ cần tu vi đi lên, từ linh giá trị nơi đó mượn hơn mấy trăm ngàn năm Thọ Nguyên, vấn đề ngược lại không lớn."

Đông Phương Vũ Bình: Trâu. Ép a! Khác (đùng) Tiên Môn, khác (đùng) tu sĩ, bọn họ trong đời, tôi không đủ dùng, thường thường chính là Thọ Nguyên. Mà ở Tiên Hoa Linh Thảo Môn, còn có loại này Nghịch Thiên Cải Mệnh biện pháp! Đại Môn Phái nội tình quả nhiên không bình thường a!

Hay lại là Thảo Thanh Tâm hiểu chuyện nhất, nàng nói: "Nói cách khác, chỉ cần chúng ta có thể nghĩ ra biện pháp, đem ngài gốc cây này Từ Huyền thảo Linh Thực sinh cơ khôi phục, là có thể từ trên căn bản chữa khỏi ngài thương thế, để cho ngài Nghịch Thiên Cải Mệnh, lần nữa mượn được Thọ Nguyên?"

Từ Hinh chân nhân cùng Đào Hoa Yêu Cơ đồng thời gật đầu, Từ Hinh chân nhân nói: "Trên lý thuyết là như vậy. Đáng tiếc là, ta Từ Huyền thảo, đã sớm sinh cơ đoạn tuyệt, lão thân nghĩ tới rất nhiều biện pháp cũng không cách nào cứu sống nó, chỉ có thể dùng một ít linh đan diệu dược treo nó sinh mệnh, để cho nó và ta đồng thời kéo dài hơi tàn. Nói không chừng một ngày kia, ta một mối, Linh Đan Diệu Dược không đủ, cũng lười lại treo mệnh, chúng ta thì cùng chết."

Thảo Thanh Tâm vội vàng cười nói: "Lão tiền bối nói đùa. Chỉ cần có chúng ta Đông Phương chương môn ở, Linh Đan Diệu Dược ít không ngại."

Từ Hinh chân nhân thở dài nói: "Ai, đáng hận nhất là, ta bây giờ bộ dáng này, treo mệnh thì có ích lợi gì. Chẳng qua chỉ là nền tảng trong gió, không còn dùng được."

Thảo Thanh Tâm cùng Đào Hoa Yêu Cơ cũng đồng thời nhìn Đông Phương Vũ Bình.

Đông Phương Vũ Bình sửng sốt,

Ngay sau đó từ tu luyện bản mệnh Linh Thực lấy được được sống mãi cuồng tưởng bên trong tỉnh hồn lại, hỏi "Các người nhìn ta xong rồi à?"

Đào Hoa Yêu Cơ từ tốn nói: "Chương môn, nên ngài xuất thủ."

Từ Hinh chân nhân mặt đầy khao khát, ngay cả Đào Hoa nương nương cũng vừa ý như thế Đông Phương Vũ Bình, chẳng lẽ, chương môn nhân mới thật có Nghịch Thiên Cải Mệnh Diệu Thủ Hồi Xuân tuyệt chiêu năng lực hay sao?

Đông Phương Vũ Bình sờ lên cằm, suy nghĩ một chút, nói: "Nếu muốn cứu sống gốc cây này Từ Huyền thảo, cũng không phải là không thể."

Từ Hinh chân nhân kêu, thanh âm the thé mà khàn khàn: "Thật à? Vậy, vậy..."

Đông Phương Vũ Bình khoát khoát tay, nói: "Chẳng qua là, ta cũng là lần đầu tiên dùng loại phương pháp này. Có thể hay không hoàn toàn tạo tác dụng, hoặc có lẽ là, cứu sống người bản mệnh Linh Thực sau khi, nó còn có bao nhiêu năng lực, đều là không thể biết được."

Từ Hinh chân nhân cười to nói: "Hiện tại ở hình dáng này của ta, chỉ cần có thể sống được, còn đi quan tâm năng lực cao thấp sao?"

Đông Phương Vũ Bình tiếp tục nói: "Hơn nữa, coi như là bên ta pháp thành công, ta cũng không dám hứa chắc, người tu vi còn có thể giữ ở Kim Đan Kỳ. Người chắc chắn, còn phải dùng ta phương pháp cứu sao?"

Từ Hinh chân nhân thăm dạm cười một chút, nói: "Có thể giữ được mệnh cũng không tệ. Ta còn có thể vọng tưởng tu vi cảnh giới không dưới hàng sao? Đông Phương chương môn, ngài nếu là thật có biện pháp, rồi mời lớn mặt cứu. Coi như ngài phương pháp không thành công, www.uukanshu.net T ta cũng sẽ không trách người. Dù sao, ta bây giờ cũng là kéo dài hơi tàn, treo một cái mạng mà thôi."

Đông Phương Vũ Bình hài lòng gật đầu một cái, sau đó ôm lấy Lam béo, ôn nhu nói: "Mập huynh, ngươi nên ra sân."

Lam béo: "Vũ Bình quân, tại sao, lâu như vậy, ta mới một câu lời kịch? Ngươi cũng không thể nào quên ta! Ta tức giận! Bây giờ cần dùng ta đạo cụ, lúc này mới nhớ tới ta tồn tại, Hừ!"

Đông Phương Vũ Bình cười nói: "Trước đường, chém chém giết giết, không thích hợp nhi đồng xem. Là hòa bình thế giới, vì bảo vệ thanh thiếu niên nhi đồng, bảo vệ ngươi, ta mới không gọi ngươi bên trên. Bây giờ, chính là thể hiện ngươi giá trị thời điểm."

Lam béo vênh miệng: "Không được!"

Đông Phương Vũ Bình thở dài nói: "Một mâm cung bảo kê đình!"

Lam béo có chút động tâm, nhưng là hần vẫn vênh miệng, tiếp tục trả giá: "Không được, ít nhất mười bàn cung bảo kê đình!" .

Từ Hinh chân nhân hơi nghi hoặc một chút nhỏ giọng hỏi "Đông Phương chương môn đang làm gì vậy? Như thế nào cùng một cái lam mèo nói chuyện?"

Đào Hoa Yêu Cơ cười nhạt nói: "Đó là chúng ta chương môn Linh Sủng. Có không gian trữ vật một loại dị năng. Chúng ta Chương Môn Nhân rất nhiều bảo bối, đều để ở đó chỉ lam mèo trên người. Có thể trị hết ngươi Từ Huyền thảo Linh Thực bảo bối, có lẽ ở đó chỉ lam mèo thân thượng trang. Kiên nhẫn chờ đi."

Từ Hinh chân nhân: "Có thể Đông Phương chương môn hần tại sao cũng bắt chước mèo kêu đây? Một người một con mèo, ngươi một câu 'Miêu Miêu'. Ta một câu 'Miêu Miêu'. Ai, rất kỳ quái."

Thảo Thanh Tầm thở dài nói: "Đây có lẽ là hai người bọn họ trao đổi phương thức. Dù sao, chúng ta cũng không biết Thú Ngữ."

Đông Phương Vũ Bình ngẩn người một chút, cái quái gì? Ở tại bọn hần trong tai, ta cùng Lam béo trao đổi lúc, ta nói đều là "Miêu Miêu" tiếng mèo kêu? Trời ạ! Ta thế nào mới biết, cái này còn có để cho người sống hay không á...

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Thời gian bọc quần áo da

Cuối cùng, Đông Phương Vũ Bình dùng mười bàn cung bảo kê đình, từ Lam béo nơi đó mượn được đạo cụ: Thời gian bọc quần áo da!

Lam béo hài lòng nằm ở một bên, áo tường Đông Phương Vũ Bình cho mình xào cung bảo kê đình bộ dáng chảy nước miếng.

Đông Phương Vũ Bình nắm thời gian bọc quần áo da nghĩ (muốn): Đồ chơi này trên địa cầu, đó là tương đối ngạo mạn. Có thể đem cũ đồ vật biến trở về mới, cũng có thể đem mới biến hóa cũ. Có thể đem trứng gà nhỏ đi gà, cũng có thể đem mập hồ biến Thành Anh mà mập hồ! Chính là không biết, ở trên cái thế giới này, thời gian bọc quần áo da chức năng còn lại bao nhiêu? Dùng nó có thể hay không đối phó các loại năng lượng to lớn Tiên Hiệp thể giới sản vật.

Đông Phương Vũ Bình cẩn thận từng li từng tí đem thời gian bọc quần áo da đặt ở Từ Huyền thảo kia to trên cây đại thụ khô, che kín kia ba mảnh lá cây.

Rất nhanh, có phản ứng.

Từ Hinh chân nhân phát ra "A" hét thảm một tiếng, ngã xuống đất không nổi.

Đông Phương Vũ Bình sợ một chút, Lam béo sâu kín nói: "Vũ Bình quân, thời gian bọc quần áo da phương hướng, ngươi thả phản."

Đông Phương Vũ Bình cả kinh thất sắc, vội vàng đem thời gian bọc quần áo da lấy xuống. Liền thấy kia Từ Huyền thảo chỉ còn lại một mảnh lá cây, ngoài ra hai mảnh cũng xuống.

Lại tiếp tục nhìn Từ Hinh chân nhân, nàng đã rớt ở Đào Hoa Yêu Cơ trong ngực, sắc mặt biến được (phải) trước đó chưa từng có khó coi.

Từ Hinh chân nhân còn cố hết sức hướng về phía Đông Phương Vũ Bình lộ ra một cái toét miệng cười, nói: "Chương môn, ngươi, ngươi yên tâm, làm..."

Ta đi!

Đông Phương Vũ Bình lau sạch mồ hôi lạnh, đem thời gian bọc quần áo da lật lại, bao trùm ở Từ Huyền thảo "Thân cây" phía trên. Lần này, cũng sẽ không sai.

Lại nghe sau lưng, kia Từ Hinh chân nhân lại bắt đầu kêu.

Đông Phương Vũ Bình kinh hãi, quay đầu nhìn chằm chằm nàng nhìn kỹ, một cái tay nắm thời gian bọc quần áo da một góc, tùy thời chuẩn bị tháo ra.

Nhưng mà lần này, lại là chuyện tốt.

Đông Phương Vũ Bình thấy Từ Hinh thật sắc mặt người nhanh chóng biến hóa, từ Trâu văn mặt đầy lão phụ nhân, biến thành nếp nhăn biến mất người, rồi đến da thịt bóng loáng, vô cùng mịn màng mỹ nữ từ, rồi đến...

Từ Hinh chân nhân cũng một mực ở kêu, từ già nua kêu thảm thiết đến thâm trầm kêu khóc rồi đến quuyền rũ âm thanh rên rỉ, thật là, thanh thanh nhập nhĩ, khó mà ngăn cản.

Ở Từ Hinh chân nhân biến trở về hai mươi tuổi bộ dáng lúc, Đông Phương Vũ Bình quả quyết thu hồi thời gian bọc quần áo da, ném vào chính mình trong sách xưa.

Về phần đem đồ chơi này trả lại cho Lam béo? Đùa. Ta Đông Phương Vũ Bình cho mượn tới đồ vật, có trả lại thời điểm sao?

Từ Huyền thảo đã bị thời gian bọc quần áo da cứu sống, trả lại như cũ đến sức sống tràn trề trạng thái. Không hắc thụ liên quan (khô) biến thành Thanh Thanh vô cây, mặc dù vẫn chỉ có nửa đoạn thân cây đáng vẽ. Còn sót lại một mảnh lá cây, biến thành thật dài giống như phong lan một loại bộ dáng, lá sắc nhọn thủy trên mặt đất, thanh thúy bức người. Nhánh cây cũng biến thành già dặn có lực, tràn đầy sức sống. Duy nhất không thể nào hiểu được là, hoàn chỉnh Từ Huyền thảo cũng chỉ có một chiếc lá, không biết là không đứng chỗ nào.

Nhìn lại Từ Hinh chân nhân bên kia, Thảo Thanh Tầm cùng Đào Hoa Yêu Cơ đều đã nhìn đến ngây người. Thiên hạ, vẫn còn có loại thần thuật này! Lại có thể dễ cho một cái lão phụ nhân Phần Lão Hoàn Đồng, trở nên trẻ tuổi như vậy mỹ lệ!

Là, biến hóa tuổi trẻ Từ Hinh chân nhân vóc người diệu mạn, mặt mũi tinh xảo đáng đẹp, trời sinh một bộ nhu nhược quuyền rũ đáng vẽ, bùng mỹ lệ làm rung động lòng người!

Đông Phương Vũ Bình có như vậy một tay bản lĩnh, phạm là nữ nhân, nào có không động tâm! Người đàn bà nào không nghĩ chính mình vĩnh viễn ủng hữu niên khinh và xinh đẹp! Cái này so với Trú Nhan Đan càng thêm lợi hại a!

Ba nữ nhân đều nhìn về phía Đông Phương Vũ Bình, trong ánh mắt tràn đầy lửa nóng!

Đông Phương Vũ Bình cười hắc hắc, hỏi "Từ Hinh chân nhân, còn hài lòng?"

Từ Hinh chân nhân sờ mặt mình một cái trứng mà, vẻ mặt tươi cười đáp: "Hài lòng, hài lòng vô cùng. Từ Hinh đa tạ Đông Phương chương môn ân tái tạo! Như có sai khiến, Từ Hinh làm toàn lực ứng phó, đến chết mới thôi. Chẳng qua là, Từ Hinh cảm giác mình thân thể còn có một chút mà yếu, không biết Đông Phương chương môn có thể hay không dùng người kia cái khăn lông lại cho ta Từ Huyền thảo đồ lên đắp một cái, để cho ta lại trẻ hơn một chút, như vậy thân thể điều kiện tốt hơn, càng mềm mại. Không tin,

Đông Phương chương môn người có thể tới sờ một cái, thử một lần."

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, nói: "Ta bảo bối này, có thể đem người biến trở về trẻ sơ sinh. Đáng tiếc là, thời gian này xích độ không dễ nắm giữ, ta cũng không dám tùy tiện thử. Bằng không, Từ Hinh chân nhân người coi như lỗ lớn. Hay lại là cứ như vậy đi, ổn thỏa điểm tốt. Lại nói, người bây giờ đáng vẽ rất tốt chứ sao. Ủng hữu niên khinh thân thể, lại không có thiếu nữ thanh sấp, nhiều mấy phần thành thực quuyền rũ, làm cho người ta cảm giác là non nớt thêm gợi cảm, phi thường hấp dẫn người."

Từ Hinh chân nhân ánh mắt lại là quý dị phát sáng, nàng làm bầm lâu bầu nói: "Biến trở về trẻ sơ sinh sao? Hết thấy đều có thể đi lại từ đầu, nhất định chính là trọng sinh a! Không phải sao?"

Đông Phương Vũ Bình còn phải nói chút gì, Từ Hinh chân nhân lại cười trả lời: "Đông Phương chương môn nói là. Là Từ Hinh quá tham lam. Người sống một đời, tri túc thường nhác."

Thảo Thanh Tầm có chút kích động hỏi "Vậy, Từ Hinh chân nhân tiền bối, ngài bây giờ tu vi khôi phục sao?"

Từ Hinh chân nhân thờ dài nói: "Ta Kim Đan đã tan rã không thấy. Tu vi xuống đến Trúc Cơ hậu kỳ, thậm chí không phải là đại trạng thái viên mãn. Bất quá, ta có thể còn sống sót, hơn nữa sống trẻ tuổi như vậy mỹ lệ, ta vô cùng hài lòng. Nha, đứng sau này, ta cũng không thể có 'Chân nhân' danh xưng, các người có thể gọi ta Từ Hinh."

Đào Hoa Yêu Cơ gạt đầu một cái, nói: "Ừ, không tệ a. Từ Hinh, rất tốt nghe."

Đông Phương Vũ Bình cũng cười nói: "Hoan nghênh trở lại, Từ Hinh. Trúc Cơ hậu kỳ, thì như thế nào. Chỉ cần nắm giữ Thọ Nguyên cùng sức sống, tu vi cảnh giới, sẽ còn đi lên. Nhất là, người nắm giữ phong phú như vậy đức thành Kim Đan kinh nghiệm, ta tin tưởng, người lần kế đánh vào Kim Đan Kỳ lúc, con đường sẽ rất thông suốt."

Từ Hinh mỉm cười gật đầu, www.uukanshu.net đạo: "Mượn ngài chúc lành."

Đào Hoa Yêu Cơ ánh mắt thẳng tắp nhìn Đông Phương Vũ Bình, nói: "Chủ nhân, ta gần đây cũng cảm thấy thân thể và gân cốt phảng phất rỉ sét một dạng lão, không còn dùng được. Thiếu Canxi. Người xem, ngài có thể hay không cũng giúp ta cả tuổi nhỏ hơn một chút à?"

Đông Phương Vũ Bình cười nói: "Tiểu Đào hoa, ta xem ngươi còn rất bền chắc chứ sao. Ngươi phải suy nghĩ kỹ nha, ngươi nếu là biến hóa tuổi trẻ, ngươi công lực nhất định sẽ giảm yếu rất nhiều. Nếu là như vậy, ngươi còn muốn biến hóa tuổi trẻ sao?"

Đào Hoa Yêu Cơ hơi biến sắc mặt, nếu là mình bản thể công lực hạ xuống quá nhiều, không đề ép được Đào Hoa Mê Tung trong rừng phân thân, vậy làm phiền liền đại.

Thảo Thanh Tầm nhao nhao muốn thử nói: "Ta..."

Đông Phương Vũ Bình cắt đứt nàng, nói: "Tiểu nha đầu đi một bên chơi. Thân thể và gân cốt cũng còn không nảy nở đâu rồi, liền muốn giảm cân à nha?"

"Không phải là giảm cân, ta nghĩ rằng biến hóa tuổi trẻ nhiều chút..."

Từ Hinh cùng Đào Hoa Yêu Cơ cũng cười lên ha hả. Thảo Thanh Tầm không hảo ý vô cùng, đỏ mặt đỏ, khá ái rất.

Đông Phương Vũ Bình tâm lý nhưng ở lắm bầm. Xong. Ta thời gian này bọc quần áo da dường như cũng có thể đo không đủ. Lấy đến trong tay thời điểm, cảm giác nó đều vỡ vụn thật nhanh thành miếng vải. May không có tiếp tục sử dụng đi xuống. Trả lại như cũ Từ Huyền thảo cần năng lượng, thật không ít a.

Từ Hinh cười xong sau, đi tới Đông Phương Vũ Bình bên người, hỏi "Nếu như ta đoán không sai, Đông Phương chương môn ngươi đến nơi này của ta, là vì ngươi này tám thân thể tinh huyết giảm nhiều tổn hại tới, đúng không?"

Đông Phương Vũ Bình gật đầu nói: "Đúng là như vậy."

"Vậy ngươi tại sao không cần ngươi mới vừa rồi pháp bảo, đem mình liền trở về tuổi trẻ đáng về đây?"

Đông Phương Vũ Bình cười khổ một tiếng, nói: "Ta sợ, cho dù đem thân thể ta biến trở về trẻ sơ sinh thời kỳ, đó cũng là một bộ tinh huyết giảm nhiều đáng về. Một cái ví dụ Khô Lâu trẻ sơ sinh, các ngươi không cảm thấy rất sấm nhân sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124: Hồng trần Luyện Tâm

Giải quyết Từ Hinh vấn đề khó khăn, sau khi hết thấy liền đều tốt làm.

Từ Hinh chủ động nói lên, trở về Tiên Hoa Linh Thảo Môn. Nàng đem Từ Huyền trong cốc hết thấy đều bỏ túi, mang đi. Bao gồm kia khắp núi cốc Từ La Lan, cũng bị Đào Hoa Yêu Cơ dùng Đại Pháp Lực bỏ túi mang đi. Chỉ còn lại một cái tron bóng thung lũng, đột ngột tọa lạc tại rừng sâu núi thẳm trong.

Trở lại Tiên Hoa Linh Thảo Môn sau khi, hết thấy từ từ đi lên chính quỹ.

Thảo Thanh Tầm trở lại Băng Tuyết Sơn Cốc trong, cùng Hoa Thiên Kiêu các nàng huấn luyện chung tiểu nhân trong nước triệu môn đồ. Đào Hoa Yêu Cơ Tổng Linh Tiên Hoa Linh Thảo Môn các hạng sự vụ, đốc thúc Thiên Cơ Hạp Cốc trong mọi người tu luyện. Thi Kính bị kéo ra ngoài, bị Đào Hoa Yêu Cơ một hồi ác giáo huấn, tăng cao tu vi, từ ngoài mang gánh vác tạp dịch chân chạy công việc. Trâu ở sơn đẳng Đại Yêu đã mỗi người chiếm cứ một ít kiến trúc làm vì chính mình địa bàn, tu luyện tuần sơn hai không làm. Tô tây trong tiếp tục chân chạy võ ngựa, xuất nhập ở Đông Phương Vũ Bình trước mặt.

Mà Đông Phương Vũ Bình lại không có thời gian để ý tới tô tây trong. Hắn cũng bề bộn nhiều việc. Từ Hinh là khôi phục Đông Phương Vũ Bình tinh huyết trạng thái, đặc biệt vì hắn an bài một tổ dài đến một tháng tổ hợp phương án trị liệu. Vừa phải uống thuốc lại phải tắm thuốc còn phải luyện tập Ngũ Thủ quyền, nghe nói có thể sinh tinh lưu thông máu.

Một tháng sau, Đông Phương Vũ Bình rốt cuộc khôi phục bấp thịt đầy đặn thần quang lấp lánh "Mỹ Nam Tử" hình tượng, đang muốn bắt đầu lại hạp

được thăng cấp đại nghiệp lộc, Đào Hoa Yêu Cơ cùng Từ Hinh dắt tay nhau tìm tới Đông Phương Vũ Bình.

Đào Hoa Yêu Cơ trịnh trọng nói với Đông Phương Vũ Bình: "Chủ nhân, người sở dĩ sẽ xuất hiện to mập lại tinh huyết giảm nhiều tình hình, thật ra thì chủ yếu nhất vẫn là người căn cơ tu luyện không yên. Dựa hết vào hạp được tu luyện, phải đến thực lực, giống như Hải Thị Thận Lâu, rất không đáng tin cậy. Nếu là ngài tiếp tục dùng phương thức như vậy tu luyện, khó bảo toàn sau này sẽ không xuất hiện giống như lần này như vậy tinh huyết tu vi chột cao chột thấp lặp đi lặp lại tình huống."

Từ Hinh gật đầu nói: "Đúng vậy, Đông Phương chương môn. Ta lúc trước chính là quá mức dựa vào đan dược để đề thăng tu vi, mới có thể đưa đến sau đó đến Kim Đan Kỳ, tu vi khó mà tiến thêm. Hơn nữa, ở cùng tài nghệ trong tu sĩ, ta sức chiến đấu đều là yếu nhất. Ai. Người cũng không thể đi ta lão Lộ a."

Đông Phương Vũ Bình nắm tự chế Ngưng Khí Đan, hỏi "Vậy, ta nên làm cái gì?"

Đào Hoa Yêu Cơ mỉm cười nói: "Đơn giản. Hồng trần Luyện Tâm."

Hai ngày sau, Đông Phương Vũ Bình mang theo Thảo Thanh Tâm, Hoa Thiên Kiều, Hoa Bách Mị, Song Ngọc, Từ Sương hoạ theo kính, rời đi Thiên Cơ Hạp Cốc, bắt đầu xông xáo Thiên Vương Sơn chung quanh phạm nhân quốc độ.

Xanh tim, Thiên Kiều, Bách Mị, Từ Sương cùng Song Ngọc cùng theo một lúc đi ra hồng trần Luyện Tâm, Đông Phương Vũ Bình còn dễ lý giải một ít. Dù sao các nàng tu vi cũng đến Luyện Khí Kỳ hậu kỳ, hơn nữa Đông Phương Vũ Bình bó lớn Ngưng Khí Đan cung ứng đến, các nàng cũng nhanh chóng xung yếu đánh Trúc Cơ Kỳ, có cần phải ra tới lịch luyện một chút. Nhưng là, Thi Kính tên tiểu tử này, bất quá mới luyện thể kỳ tu vi, cũng đi theo đi ra lần lộn cái gì à?

Đào Hoa Yêu Cơ một câu hồng trần Luyện Tâm, để cho Đông Phương Vũ Bình bắt đầu đi vào thế giới người phạm cùng tu sĩ giảng hồ.

Tô tây trong còn muốn cùng đi, bị Đào Hoa Yêu Cơ ngăn trở. Có người ở một bên bảo vệ, vậy còn tính là gì hồng trần Luyện Tâm a.

Về phần Băng Tuyết Sơn Cốc trong tiểu nhân quốc môn Đồ môn, là giao cho trâu ở sơn đẳng Đại Yêu môn đi huấn luyện, ngược lại có Đông Phương Vũ Bình ở, bọn họ cũng không lo lắng sau này sẽ bị vây ở Băng Tuyết Sơn Cốc trong không ra được.

Bên người không có cao thủ bảo vệ, còn phải dẫn một đám nữ tử đi ra ngoài xông xáo, Đông Phương Vũ Bình thấp thỏm trong lòng a.

Còn không có thấp thỏm xong đâu, Đông Phương Vũ Bình đoàn người, đã tới Đào Hoa trấn.

Đáng tiếc, nơi này cách Tiên Hoa Linh Thảo Môn chỗ ở quá gần, không nguy hiểm gì cũng không có cái gì kỳ ngộ. Mọi người đang Đào Hoa trong trấn trong khách sạn nghỉ ngơi một đêm, chuẩn bị ngày thứ hai xông về không biết thế giới.

Mười ngày sau, Đông Phương Vũ Bình đoàn người cười mua được cao đầu đại mã, chậm rãi đi ở trong rừng trên đường mòn. Đoạn đường này đi tới, ngược lại cũng bình an vô sự. Tâm tình mọi người đều rất tốt, tạm thời du lịch. Một đường ăn uống uống, ném thử một chút mỹ thực, nhìn một chút cảnh đẹp, phí thường cao hừng.

Sắc trời đã trễ, tất cả mọi người tìm có thể nghỉ ngơi địa phương.

Bỗng nhiên, Thảo Thanh Tâm hô: "Sur huynh, phía trước có khói!"

Đông Phương Vũ Bình đưa tay dựng một cái mái che nắng, nhìn về phía trước đi, hỏi "Nơi đó đây?"

Hoa Thiên Kiều nói: "Không chỉ có khói, còn có hỏa đây. Đông Phương sư huynh, bên kia hơn phân nửa là xảy ra chuyện."

Song Ngọc nói: "Bên kia là một cái thôn trang nhỏ, kia khói lửa đáng vẻ không bình thường. Hơn phân nửa là tao Phi."

Từ Sương nghe một chút, giận dữ, hướng ngựa Cổ chính là một roi, lửa hỏa hướng kia thôn trang nhỏ tiến lên.

Đông Phương Vũ Bình cũng theo sau, quát lên: "Vội vàng, cứu người quan trọng hơn."

Đoàn người nhắc lên tốc độ ngựa, xông về tiểu sơn thôn.

Không lâu lắm, chuyển qua một cái thung lũng, mọi người thấy thấy tiểu sơn thôn toàn cảnh.

Đây là một cái rất thôn nhỏ, giấu ở Đại Sơn trong góc. Trong thôn phòng ốc rộng phần nhiều là nhà lá, chỉ có hai gian Thổ Mộc nhà ngói. Toàn thôn trong, ước chừng có hai mươi gia đình. Lúc này, trong thôn tiếng khóc kêu một mảnh, có mấy gian mao ốc đã dấy lên lửa lớn.

Một đám mặc trang phục rất hung ác thô phi, chính cầm đao kiếm trong tay đuổi giết người mặc áo vải phục thôn dân, có thô phi thậm chí chính kéo cô gái trẻ tuổi, hướng trên chồng cỏ ném.

Từ Sương đã vọt vào, Đông Phương Vũ Bình lạnh lùng nói: "Giết sạch cho ta bọn họ. Đem tướng cướp lưu lại câu hỏi, ta muốn tiêu diệt bọn họ Phi ồ!"

Một đám Luyện Khí Kỳ tu sĩ, đối phó một đám bắt nhập lưu thô phi, đó là nghiêng về đúng một bên tru diệt, cả cái gì pháp thuật đều vô ích, chẳng qua là

cầm đao kiếm trong tay một đường chém đi giết, www. uukanshu. ne T đơn giản. Chỉ có Thi Kính không dám lên tràng, ngo ngác nhìn những thứ kia té xuống đất chảy máu không ngừng thôn dân, không nói ra lời.

Đông Phương Vũ Bình xem hấn, nói: "Nếu như ngươi nghĩ giúp bọn hấn, đi xem xem có thể hay không cứu mấy cái thương binh, tìm một chút còn có mấy cái người sống. Đi đi."

Thi Kính có chút nhút nhát, nhưng là hấn vẫn xuống ngựa đi thử đồ trợ giúp bị thương các thôn dân.

Đông Phương Vũ Bình chụp nịnh hót, thờ dài nói: "Đây rốt cuộc là ta tới hồng trần Luyện Tâm, hay lại là Thi Kính đến rèn luyện a!"

Tiểu sơn thôn thật rất nhỏ, không lâu lắm, mấy chục thổ phỉ bị giết chết. Chỉ còn lại năm cái thổ phỉ vây quanh một cái tướng cướp, cố thủ ở trường thôn kia đang lúc trước phòng ngói.

Kia tướng cướp, mù một con mắt, mang đỉnh đầu cũ nát mũ bảo hiểm, cầm trong tay một cây Lang Nha Bổng. Hấn bị Đông Phương Vũ Bình bọn họ bao vây, lại không khăn trương chút nào cảm giác, ngược lại hung tợn hỏi "Một đám không biết sống chết cô gái nhỏ! Lang Vương đại biểu chuyện, các ngươi cũng dám xen vào việc của người khác! Hừ! Tiểu nha đầu môn đáng đáp ngược lại không tề, chờ lát nữa cũng cho lão tử nằm xuống, tốt để phục vụ Lão Tử ngủ, ha ha ha ha!"

Bên cạnh hấn tiểu lâu la môn cũng đều cười lên. Lão đại đều lên tiếng, hấn thoải mái qua sau, bọn tiểu đệ cũng có thể chia được một chút canh nước chứ sao. Bọn họ nhìn chung quanh một chút một đám da trắng mạo mỹ chân dài to nữ tử, nước miếng chảy ròng.

Đông Phương Vũ Bình nhìn bên người một đám nữ hài, thờ dài nói: "Ta đã sớm nói, đi ra xông xáo giang hồ, cô gái muốn đeo mì ngon sa nón lá, miễn cho bị người khác để mắt tới. Các người a, chính là không nghe lời, lại gây họa đi. Bất quá nói đi nói lại thì, Lang Vương giúp là vật gì? Ở Lão Tử trước mặt cũng dám khẩu xuất cuồng ngôn?"

Song Ngọc truyền âm nói: "Bởi vì đầu mục kia không là người bình thường, giống như ngươi, có Luyện Khí Kỳ một tầng tu vi. Cho nên, hấn không đem chúng ta những thứ này múa đao làm kiếm giang hồ nữ tử nhìn ở trong mắt."

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Lôi Tiên

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, nói: "Vậy hấn thăm. Ngay cả Thiên Nhân thuật Linh Mục thuật cái gì cũng sẽ không, tự ra tới xông loạn, đáng đời bị diệt. Thật là trong núi vô lão hổ, con khi xưng bá Vương."

Từ Sương đám người đều nhìn về phía Đông Phương Vũ Bình: Ngươi không phải là cũng sẽ không sao?

Kia tướng cướp thấy Đông Phương Vũ Bình bọn họ lại chính ở chỗ này vừa nói vừa cười, cảm giác mình bị không để ý tới. Hấn cười lạnh nói: "Đừng tưởng rằng học mấy chiêu võ vẽ mèo quào, là có thể xông xáo thiên hạ. Để cho đại gia ta dạy dỗ ngươi môn, cái gì gọi là Thiên Ngoại Hữu Thiên, Nhân Ngoại Hữu Nhân."

Đông Phương Vũ Bình nẩy người cũng không gấp, từ từ xem hấn biểu diễn.

Kia tướng cướp xuất ra một cái đoản cung, trong tay lại không có nắm mũi tên, miệng lẩm bẩm, đưa tay bắn cung, chỉ chốc lát sau, kia đoản cung trên giây cung, lại ngưng tụ ra một nhánh băng sương xây dựng mũi tên, nhắm thẳng vào Đông Phương Vũ Bình.

Đông Phương Vũ Bình ngăn người một chút, có chút giật mình nói: "Đây là Hàn Băng Cung sao?"

Song Ngọc đáp: "Đây cũng là một cái Pháp Khí. Bất quá, có thể tự đi ngưng tụ Hàn Băng Tiễn, món pháp khí này cấp bậc hấn không thấp."

Đông Phương Vũ Bình còn muốn nói chút gì, kia tướng cướp cũng đã hướng hấn bắn ra Hàn Băng Tiễn.

Đông Phương Vũ Bình người chung quanh, một cái đều không động. Bọn họ cũng chờ Đông Phương Vũ Bình tự mình giải quyết cái vấn đề này. Hồng trần Luyện Tâm, không chỉ các nàng muốn Luyện Tâm, Đông Phương Vũ Bình cũng phải Luyện Tâm.

Đông Phương Vũ Bình nhất thời không nói gì. Đám này không đáng tin cậy gia hỏa!

Đang lúc Đông Phương Vũ Bình muốn dùng Cửu Cung bước né tránh lúc, một đạo pháp thuật tạo thành quang thuẫn từ trên trời hạ xuống, ngăn trở Hàn Băng Tiễn công kích.

Mọi người còn đang kinh ngạc, một bóng người từ trên trời rơi xuống đến, quát lên: "Ma đạo yêu cầu ngưng cuồng, Mỗ gia tới gặp lại ngươi!"

Mọi người định thần nhìn lại, nhưng là một người vóc dáng thanh niên khôi ngô nam tử, trong tay khiêng một cây búa to, mang trên mặt cuồng ngạo nụ cười, đứng ở Đông Phương Vũ Bình trước người.

Hắn liếc mắt nhìn tướng cướp, sau đó rồi hướng Đông Phương Vũ Bình đám người nói: "Chư vị không phải sợ. Cái này ma đạo yêu nhân, muốn dùng Yêu Thuật tôn thương người, cũng không nhìn một chút ta Lôi Tiên có đồng ý hay không!"

Đông Phương Vũ Bình không biết nên nói cái gì cho phải, dường như chính mình một đám người lại bị người khinh thị.

Song Ngọc truyền âm nói: "Cái này Lôi Tiên, cũng có luyện khí ba tầng thực lực. Bất quá, nhìn hắn đáng vẻ, hắn cũng không phát giác chúng ta bên này người, đều là tu sĩ."

Đông Phương Vũ Bình trong lòng thở dài nói: Đây coi là là chuyện gì con a!

Kia tướng cướp vừa nghe nói là Lôi Tiên đến, nhất thời có chút bối rối, ngay cả bên cạnh hắn tàn còn dư mấy cái thổ phi cũng biến thành thấp thỏm lo âu đứng lên. Nhìn đáng đáp, cái này Lôi Tiên ở trong bọn họ còn có chút danh tiếng.

Tướng cướp khề cần rằng, không nói một lời, hướng Lôi Tiên liền bắt đầu Mãnh bắn. Trong phút chốc, hơn mười đạo Hàn Băng Tiễn nhanh chóng bắn tới.

Kia Lôi Tiên cũng không hoảng không loạn, khiêng Cự Phù liền hướng phía trước phóng tới. Lôi Tiên phảng phất là một cái Dĩ Vũ Nhập Đạo tu sĩ, chiêu thức đều mở lớn đại hợp lộ số. Mà hắn Cự Phù cũng là một kiện Pháp Khí, mỗi khi Hàn Băng Tiễn đánh tới lúc, Cự Phù là có thể huyền hóa ra từng đạo Cự Phù trạng quang thuẫn, ngăn trở Hàn Băng Tiễn công kích. Thậm chí là kia mấy chi vòng vo tam quốc mà từ sau ót đánh tới Hàn Băng Tiễn, cũng bị chặn.

Chiến đấu tiến hành rất nhanh. Tướng cướp bên người tiểu lâu la, trong nháy mắt liền bị Lôi Tiên giết chết. Kia tướng cướp một mực ở vòng ngoài nhảy bắn tên, nhìn một cái thể đầu không ổn, xoay người chạy.

Lôi Tiên gân quát một tiếng, cầm trong tay Cự Phù hướng tướng cướp chọt ném qua. Cự Phù hóa thành một vệt sáng, nhanh chóng đánh trúng kia bên trái đằng bên phải tránh tướng cướp, đưa hắn chém thành hai nửa.

Lôi Tiên cười ha ha, vọt tới kia tướng cướp bên người, nhặt lên kia Hàn Băng Cung, tiện tay vơ vét bọn thổ phi trên người tài vật. Hết thấy làm nước chảy mây trôi, nhìn đáng đáp, hắn thường thường làm như vậy.

Sau đó, Lôi Tiên đi tới Đông Phương Vũ Bình mấy người trước người, đầu tiên là tùy ý quét nhìn một vòng Đông Phương Vũ Bình bên người mỹ nữ, sau đó tùy tiện nói: "Ta nói lão đệ, các ngươi loại con cái nhà giàu này, chính là không biết giang hồ hiểm ác. Hôm nay nếu không phải ta, các ngươi có thể sống sao?"

Từ Sương nhất thời giận,

Đang muốn đổi trở về, Đông Phương Vũ Bình khoát tay nói: "Đúng là như vậy. Đa tạ Lôi huynh hôm nay viện thủ. Chẳng qua là, tên kia không phải là có một thanh kỳ quái Yêu Cung ấy ư, kia tốc độ cũng không nhanh. Chúng ta Khinh Công cũng không tệ lắm, mới có thể tránh đi qua đi."

Lôi Tiên cười lạnh nói: "Yêu Cung? Còn có thể tránh thoát đi? Không không không, ngươi sai. Đây cũng không phải là Khinh Công tốt là có thể tránh thoát đi. Cái thanh này Cung bắn tên ra, chẳng những uy lực cực lớn, lực xuyên thấu mạnh, hơn nữa còn sẽ tự động đuổi giết mục tiêu. Các ngươi Khinh Công khá hơn nữa, không có pháp thuật Hộ Thuần, vậy cũng miễn không bị bắn trúng!"

Đông Phương Vũ Bình cổ làm kinh ngạc, hỏi "Còn có loại chuyện này?"

Lôi Tiên đối với (đúng) Đông Phương Vũ Bình biểu tình rất hài lòng, đáp: "Đó là dĩ nhiên. Hơn nữa, này Cung bắn ra Hàn Băng Tiễn, còn có thể đồng máu người Mạch lưu chuyển, để cho người hành động chậm chạp, cuối cùng đông thành băng người! Những chuyện này, đã không phải là các ngươi giang hồ nhân sĩ có thể xử lý. Vội vàng, ở nơi nào tới thì về nơi đó. Đừng để cho này Lang Vương giúp người để mất tới. Để mất tới các ngươi, các ngươi coi như phiền toái lớn."

Đông Phương Vũ Bình khẽ mỉm cười, hỏi "Lôi huynh, này Lang Vương giúp tới cùng có bản lĩnh gì, để cho như ngươi vậy kỳ nhân Dĩ Sĩ cũng vô cùng kiêng kỵ?"

Lôi Tiên hừ lạnh nói: "Lang Vương giúp, là thứ gì! Bọn họ kia chút thực lực, Lão Từ một người là có thể sạt bình bọn họ. Mấu chốt là, Lang Vương giúp phía sau có chỗ dựa. Kia núi dựa thực lực, ngay cả đại gia ta cũng phải đi vòng, không đắc tội nổi."

Đông Phương Vũ Bình hiếu kỳ hỏi "Lang Vương giúp núi dựa, vậy là ai?"

Lôi Tiên lạnh lùng nhìn chằm chằm Đông Phương Vũ Bình nhìn một hồi, www.uukanshu.ne T nói: "Tiểu tử, ta có thể có lòng tốt nhắc nhở qua ngươi á. Những chuyện này, không phải là các ngươi giang hồ nhân sĩ chọc nổi. Mau về nhà đi. Phải biết, chúng ta Thiên Vương Sơn địa khu, cũng không chỉ có

bảy môn tám phái nhân vật võ lâm. Còn rất nhiều người không chọc nổi cao nhân ở."

Đông Phương Vũ Bình cười nhạt nói: "Lời huynh, người nói những thứ này, tại hạ cũng biết một ít. Thiên Vương Sơn ngũ đại Tiên Môn. Đúng không?"

Lôi Tiên ánh mắt sáng lên, hỏi "Người cũng biết?"

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, hỏi "Chẳng lẽ, Lang Vương giúp phía sau núi dựa, là ngũ đại Tiên Môn?"

Lôi Tiên la lên: "Vậy dĩ nhiên không phải là. Ngũ đại Tiên Môn đều là chính đạo Tiên Môn, bên trong Tiên Sư, người người đều là Hàng Yêu Trừ Ma người tốt. Lang Vương giúp núi dựa, dĩ nhiên là những vô khổng bất nhập đó Ma Tu!"

Đông Phương Vũ Bình đám người hai mắt tỏa sáng, Ma Tu, vừa vặn, chúng ta là ra đến thí luyện, không phải là đi ra du sơn ngoạn thủy, dù sao cũng phải phải có thử thách đối tượng a. Ma Tu? Không cao không thấp không nhiều không ít, vừa vặn.

Đông Phương Vũ Bình hướng Lôi Tiên đến gần hai bước, hỏi "Cái gì Ma Tu?"

Lôi Tiên vừa muốn mở miệng nói chuyện, nhưng lại thở dài nói: "Ta không thể nói cho người biết. Nói cho người biết, chính là hại người. Các người những thứ này tuổi trẻ tâm tư ta còn không biết? Mới ra đời, không biết trời cao đất rộng. Luôn cho là dựa vào trong tay mình đao kiếm, có thể còn thế giới một cái hòa bình. Ha ha, thật ra thì, hợp lại qua sau mới biết, thế giới xa so với chúng ta tưởng tượng lớn hơn. Có vài người có một số việc, chúng ta thật không chọc nổi. Cho nên, đừng hỏi."

Đông Phương Vũ Bình thấy này bề ngoài ngay thẳng hán tử, lại cũng lộ ra như thế thương cảm một mặt, không khỏi trong lòng cảm thán không thôi. Đông Phương Vũ Bình kéo Lôi Tiên tay, nói: "Không nói thì không nói. Bất quá, chúng ta hôm nay cũng coi là một cái trong chiến hào đánh giặc người. Là chúng ta tiêu diệt này cổ thổ phi, nói cái gì cũng phải uống một ly. Đi, ta mời khách!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 126: Thiểu La Sơn

Lôi Tiên không có cô phụ cái kia tục tăng bề ngoài, nghe một chút uống rượu, lập tức hăng hái.

Mọi người đi tới cửa thôn, lại phát hiện Thi Kính vẫn còn ở một đám bị thương thôn dân bên người, cả người trên dưới dính đầy máu tươi, lệ rơi đầy mặt.

Đông Phương Vũ Bình than thở một cái, đi tới Thi Kính bên người, nói: "Đừng như vậy, người đã hết sức. Chúng ta cũng đều hết sức."

Thi Kính khóc thút thút nói: "Có thể, có thể, bọn họ còn phải còn sống à?"

Đông Phương Vũ Bình từ trong lòng ngực xuất ra một đại thủ lao tử, đưa cho Thi Kính, nói: "Người đem những này phân cho các thôn dân, chúng ta bây giờ có thể vì bọn họ làm, cũng chỉ có cái này."

Thi Kính nhận lấy ngân lượng, run rẩy đi về phía thôn dân.

Lôi Tiên hướng Đông Phương Vũ Bình giơ ngón tay cái lên, nói: "Huynh đệ, trọng nghĩa!"

Đông Phương Vũ Bình từ tốn nói: "Chúng ta nếu có thể đem Lang Vương giúp cùng hấn núi dựa cùng nhau tiêu diệt, còn các thôn dân một cái công đạo, cho các thôn dân một cái an bình sinh hoạt, đó mới nghiêm túc trọng nghĩa!"

Lôi Tiên yên lặng không nói, Thảo Thanh Tầm các nàng cũng đều trầm mặc, tiêu diệt này một cổ thổ phi vui sướng, đều bị các thôn dân đè nén thấp giọng khóc sụt sùi che giấu.

Chạng vạng tối, ở tới gần trấn nhỏ trong quán rượu, vài hũ rượu vàng xuống bụng, Đông Phương Vũ Bình cùng Lôi Tiên đã câu kiên đáp bối, xưng huynh gọi đệ.

Lôi Tiên tu vi đã đạt tới luyện khí ba tầng, nhưng hấn vẫn có chút men say. Đại khái là ban ngày ngọn núi nhỏ kia Thôn thảm trạng kích thích hấn.

Lôi Tiên tự xưng là một cái Tán Tu, Đông Phương Vũ Bình cũng tự xưng là môn phái lãnh đời xuất thân: Bình Thiên Môn.

Lôi Tiên lớn miệng nói: "Đông Phương huynh đệ a, chuyện cho tới bây giờ, ca ca cũng không dỗi gạt ngươi. Ca ca nhìn ngươi một thân chính khí, cùng kìa Tà Ma Ngoại Đạo thế bất lưỡng lập. Ca ca nói cho ngươi biết một cái tin tốt. Kìa Lang Vương giúp, ngồng cuồng không mấy ngày."

Đông Phương Vũ Bình mang theo nghi ngờ hỏi "Vì sao?"

Lôi Tiên cười lạnh nói: "Bởi vì, ta lần này đi ra, chính là là tiêu diệt Lang Vương giúp cùng phía sau hấn núi dựa lớn mà tới. Tàn Kiếm môn, nghe nói qua sao?"

Đông Phương Vũ Bình sững sờ, đáp: "Nghe nói qua. Thế nào?"

Lôi Tiên uống một hớp rượu, thở dài nói: "Một tháng trước, Tàn Kiếm cửa bị Ma Tu diệt môn!"

Đông Phương Vũ Bình hỏi dò: "Thật sao? Rốt cuộc là phương nào Ma Tu, lớn mật như thế?"

Lôi Tiên thở dài nói: "Bọn họ lớn nhỏ Tiên Môn cùng Ma Tu sự tình, chúng ta những tán tu này cùng các ngươi Võ Lâm thế gia cũng bớt can thiệp vào thì tốt hơn. Chúng ta bây giờ duy nhất biết là, có chính đạo Tiên Môn Tiên Sư đối với chuyện này thấy ngứa mắt, phát ra lệnh triệu tập. Triệu tập chúng ta những tán tu này cùng Võ Lâm Nhân Sĩ, nửa tháng sau, tề tụ Thiếu La Sơn, tổ chức trừ ma đại hội, cùng bàn Diệt Ma Đại Kế."

Đông Phương Vũ Bình hỏi "Chuyện này, có Thiên Vương Sơn ngũ đại Tiên Môn Tiên Sư dẫn đầu sao?"

Lôi Tiên lắc đầu đáp: "Cái đó ngược lại không có. Bất quá, phát động triệu tập có kiếm gây môn Âu Dương Long Thiên đại sư, hấn chính là Hàng Yêu Trừ Ma lão tiên bối, nghe nói đã có Trúc Cơ hậu kỳ thực lực, có hấn ở, lần này đại hội, nhất định sẽ để cho Ma Tu môn run sợ trong lòng."

Đông Phương Vũ Bình mỉm cười nói: "Vậy, Tiên Sư môn đánh nhau, chúng ta những người võ lâm này sinh có thể làm cái gì đây? Lấy Lôi đại ca thực lực ngươi, ngươi thấy cho bọn họ sẽ để cho ngươi làm gì?"

Lôi Tiên cười nói: "Tiên Sư môn cùng Ma Tu cao thủ đối chiến chúng ta dĩ nhiên là không giúp được gì, chúng ta những tán tu này cùng người võ lâm sinh, chủ yếu đối phó, chính là những thứ kia phụ thuộc vào Ma Tu phạm nhân bang phái. Những tên kia, tiếp tay cho giặc, không chuyện ác nào không làm, là ma sửa xâm lược Thiên Vương Sơn địa khu nanh vuốt! Nói thí dụ như, Lang Vương giúp!"

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, đạo: "Nói như vậy, ta ngược lại thật ra rất có hứng thú đi tham gia lần này đại hội. Dù sao, tiêu diệt Lang Vương giúp, cũng là ta tâm nguyện. Là chết đi thôn dân báo thù, là may mắn còn sống sót thôn dân mưu một con đường sống!"

Lôi Tiên cười to: "Cũng là ta nguyện! Đến, cạ ly! Là Hàng Yêu Trừ Ma!"

"Cạ ly!"

Ngày thứ hai, mọi người rời đi trấn nhỏ, đi Thiếu La Sơn.

Thảo Thanh Tâm các loại (chờ) cô gái, cũng thay Suyai phạm nhân trang phục,

Đeo lên cái khăn che mặt nón lá. Mặc dù cô gái cũng thích chưng diện, nhưng là, Đông Phương Vũ Bình đề nghị cũng là đúng. Bây giờ Thiên Vương Sơn địa khu, lại không phải là cái gì thái bình thịnh thế. Một đám cô gái, đi ra khỏi nhà, cẩn thận là hơn.

Sau mười ngày, Đông Phương Vũ Bình đoàn người đi tới Thiếu La Sơn dưới chân núi. Lúc này Thiếu La Sơn, dọc theo đường đi tùy thời có thể thấy đao đao kiếm kiếm giang hồ nhân sĩ qua lại, tùy thời có thể nghe mọi người đang nghị luận lần này trừ ma đại hội sự tình.

Đông Phương Vũ Bình có chút dờ khóc dờ cười, hỏi "Lôi huynh, trừ ma đại sẽ như thế chiêu chiêu, chẳng lẽ không sợ Ma Tu cùng bọn họ nanh vuốt trước tới quấy rối sao?"

Lôi Tiên lạnh rên một tiếng, nói: "Liên sợ bọn họ không được. Tới vừa vặn, thu thập bọn họ đồ nhảm!"

Đông Phương Vũ Bình mỉm cười nói: "Lôi huynh ngược lại hào tình vạn tượng a. Bất quá, ta rất ngạc nhiên, vì sao phải đem lần này trừ ma đại hội địa điểm chọn ở nơi này Thiếu La Sơn bên trên?"

Lôi Tiên hơi kinh ngạc nói: "Đông Phương huynh đệ các ngươi môn phái lãnh đời thật là, không để ý đến chuyện bên ngoài a! Thiếu La Sơn nơi này, có hai cửa phái. Một là Thiếu La Sơn bên trên Thiết Kiếm Sơn Trang, một cái khác là Thiếu La Sơn xuống kiếm gây trong cốc kiếm gây môn. Thiết Kiếm Sơn Trang là trong chốn võ lâm tiếng tăm lừng lẫy môn phái giang hồ, kiếm gây môn là Thiên Vương Sơn Tiên Tông trong đứng sau ngũ đại Tiên Môn Tiên Môn. Kìa Âu Dương Long Thiên Tiên Sư, chính là kiếm gây môn Chương Môn Nhân."

Đông Phương Vũ Bình gật đầu nói: "Thì ra là như vậy. Vậy, chúng ta tiếp theo đi nơi nào?"

Lôi Tiên thở dài nói: "Ài, đi trước Thiết Kiếm Sơn Trang đi. Đây Thiết Kiếm Sơn Trang bên ngoài nói là môn phái giang hồ, thật ra thì chính là kiếm gây môn chi nhánh môn phái. Thiết Kiếm trong sơn trang phần lớn là ở kiếm gây trong cửa tu luyện Tiên Pháp tiến triển chậm chạp Tu Tiên vô vọng đệ tử, tuổi tác một đại cũng sẽ bị kiếm gây môn đưa đến Thiết Kiếm trong sơn trang tu tập giang hồ võ công. Lần này trừ ma đại hội địa điểm, www.uukanshu.net hơn phân nửa cũng là thiết lập tại Thiết Kiếm trong sơn trang."

Đông Phương Vũ Bình gật đầu một cái, về phía sau vung tay một cái, một đám con gái liền đi theo đám bọn hấn hướng Thiết Kiếm Sơn Trang cười ngựa

đi.

Song Ngọc Thảo Thanh Tầm các nàng mặc dù đều mặc Suyai mang nón lá cái khăn che mặt, nhưng vẫn là đưa tới chung quanh các loại nhân sĩ chú ý. Một cái quần áo hoa lệ, thắt lưng treo bảo kiếm tuần mỹ công tử ca, cười Bạch Mã từ bên đường đuổi theo, để ngang ven đường, hướng Lôi Tiên cùng Đông Phương Vũ Bình đám người chấp tay nói: "Lôi huynh, đã lâu không gặp. Mấy vị này là?"

Lôi Tiên hừ lạnh nói: "Thế nào, Lôi mỗ Thiên Lôi phủ không đủ sắc bén sao?"

Công tử kia Ca, cười nói: "Lôi huynh người nói gì vậy. Ta tiền hơn nhiều thích nhất kết giao các lộ anh hùng hào kiệt. Ta bán khác chuyện không có, chính là nhiều tiền."

Dứt lời, tiền hơn nhiều xoay cổ tay một cái, giống như là biến ma thuật một dạng trong tay nhiều hơn một cái hoa hồng, mỗi một cành hồng hoa đỏ là kim khóa mắt, vàng ròng chế tạo.

Đông Phương Vũ Bình lại nhìn không ra, tiền hơn nhiều là làm sao làm được. Chẳng lẽ trong tay hắn có Trừ Vật Giới Chỉ?

Tiền hơn nhiều đem kim hoa hồng đưa đến Song Ngọc trước mặt, lộ ra một cái nụ cười rực rỡ, nói: "Xinh đẹp như vậy Hoa nhi, chỉ có thiên hạ đẹp nhất con gái mới có thể nắm giữ. Những thứ này Hoa nhi tặng cho các người, các vị tư thế hiển ngang nữ trung hào kiệt."

Song Ngọc các loại (chờ) con gái, căn bản là lười dùng mắt nhìn thẳng hắn. Nói thật, tiền này hơn dài hơn được (phải) cũng thực không tồi, nếu như hắn hành vi không phải là như vậy tự xưng lang thang lời nói, con gái môn cũng sẽ không cự tuyệt quen biết hắn.

Đông Phương Vũ Bình nhẹ nhàng cười một tiếng, cười ngựa liền đi.

Thảo Thanh Tầm các loại (chờ) con gái theo sát phía sau, Lôi Tiên lắc lư trong tay Thiên Lôi phủ, nói: "Khác (đừng) theo kịp a, nhiều tiền nhiều, cẩn thận ta đánh người!"

Chung quanh người đi đường cũng cười lên ha ha, tiền hơn nhiều cầm trong tay kim hoa hồng, cười khổ nói: "Ta gọi là tiền hơn nhiều, không phải là nhiều tiền nhiều!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Ngô Ninh

Đông Phương Vũ Bình đoàn người đi không lâu lắm, lại nghe được bên đường có người kêu: "Lôi Tiên đại ca, Lôi Tiên đại ca, chờ ta nhất đẳng."

Mọi người ghìm ngựa, lại thấy một người mặc Tử Sắc áo sơ mi tay ngắn chàng thanh niên, đeo một cây Hồ Cầm, cười Hắc Mã, đứng ở bên đường, hướng Lôi Tiên chấp tay mỉm cười.

Đông Phương Vũ Bình trầm nghĩ trong lòng: Chẳng lẽ lại vừa là một cái nhiều tiền nhiều?

Lôi Tiên ngược lại khách khí, mang theo kinh ngạc hỏi "Này, đây không phải là cùng vui giúp Ngô Ninh lão đệ mà, thế nào, có chuyện gì?"

Ngô Ninh nhìn một chút Đông Phương Vũ Bình đám người, lúng túng nói: "Tiểu đệ ta tìm Lôi đại ca, thật có chuyện gì. Mấy vị này là?"

Lôi Tiên cười ha ha một tiếng, nói: "Đây đều là ta Lôi Tiên bằng hữu, đều là Hàng Yêu Trừ Ma Anh Kiệt, có chuyện cứ nói đừng ngại."

Dứt lời, Lôi Tiên chỉ Đông Phương Vũ Bình giới thiệu: "Đây là Đông Phương huynh đệ, bình Thiên Môn đệ tử."

Ngô Ninh chấp tay cười nói: "Cùng vui, cùng vui, mọi người cùng vui. Tại hạ cùng vui giúp đệ tử, Ngô Ninh."

Đông Phương Vũ Bình cũng chấp tay cười nói: "Tại hạ Đông Phương Vũ Bình, ngưỡng mộ đã lâu, ừ, cùng vui, cùng vui."

Lôi Tiên cười ha ha, Ngô Ninh sắc mặt hơi lộ ra khó chịu, nói: "Đã là Lôi đại ca huynh đệ, ta cũng không có cái gì không yên tâm. Chẳng qua là, nơi này không phải là nơi nói chuyện, chúng ta chuyển sang nơi khác nói chuyện, như vậy được chưa?"

Lôi Tiên nhìn Đông Phương Vũ Bình, Đông Phương Vũ Bình gật đầu nói: "Có thể."

Ngô Ninh hướng bốn phía nhìn một chút, cưỡi ngựa, mang theo mọi người đi về phía đại đạo bên cạnh một con đường mòn.

Đồng Phương Vũ Bình khẽ nhủ mảy, không nói gì.

Không lâu lắm, mọi người theo đường mòn đi tới một cái thung lũng trước. Hạp cốc này địa thế bưng Kỳ Dị. Thung lũng hai bên đều là thật cao thẳng tắp đỉnh núi, mà thung lũng, giống như bị người một kiếm đem kia núi cao từ trong chém ra một dạng lưu lại một cái chỉ chứa hai con ngựa đồng hành tiểu đạo, thẳng tới đáy cốc sâu bên trong.

Thung lũng phía trước, đứng thẳng hai khối cao bia đá lớn, bên trái trên một tấm bia đá sách: Kiếm đoạn. Bên phải trên tấm bia đá sách: Người mất.

Lôi Tiên ghì chặt ngựa, hỏi "Ngô Ninh, nơi này là kiếm gãy cốc?"

Ngô Ninh gật đầu nói: "Lôi huynh yên tâm, tiểu đệ ở kiếm gãy trong cốc, có một nơi đặt chân. Chúng ta lại đi nơi nào thương nghị."

Tất cả mọi người nghi ngờ trong lòng, một mình người cùng vui giúp đệ tử, tại sao sẽ ở kiếm gãy trong cốc có đặt chân phương? Chẳng lẽ, tiểu tử người là nằm vùng Gian Tế?

Ngô Ninh thờ dài nói: "Thật ra thì, ta vốn là kiếm gãy trong cốc phạm nhân. Chỉ tiếc, tư chất quá kém, vô duyên tu đạo. Lúc này mới chuyển đầu cùng vui bang. Một tháng trước, thúc thúc ta chết bệnh, lưu đứng lại cho ta mấy căn phòng cùng vài mẫu ruộng đất. Ta lần này trở về, chính là cho thúc thúc làm hậu sự, cho nên..."

Mọi người thăm nghĩ: Thì ra là như vậy.

Kiếm gãy cốc vào cốc tiểu đạo, lại dài vừa mịn. Mọi người cưỡi ngựa chuyển qua kia hai tấm bia đá, nhất thời cảm thấy trong lòng khiếp sợ. Vào cốc tiểu đạo hai bên, cắm đầy từng chuỗi kiếm gãy, dạng thức không đồng nhất, cũ mới không tính.

Kiếm gãy cốc, kiếm gãy cốc, thật là cho mọi người một hạ mã uy a.

Theo đường mòn đi vào trong, dọc theo đường đi, không có gặp một cái kiếm gãy môn tu sĩ lính gác.

Đồng Phương Vũ Bình trong đầu nghĩ: Đây kiếm gãy môn, bọn họ cũng rất lớn mật đủ yên tâm a. Còn là nói, đây kiếm gãy trong cốc khác nổi danh?

Không lâu lắm, mọi người đi tới kiếm gãy trong cốc một cái thôn nhỏ, bên trong ước chừng có chừng một trăm gia đình. Ngô Ninh mang theo mọi người đi tới Thôn đông một gian nhà ngói trong, mở cửa, xuất ra vài hũ tử rượu ngon, nói: "Gặp nhau chính là duyên, mọi người đều là nhi nữ giang hồ, đến, uống hai chén!"

Căn này nhà ngói ngược lại thật lớn, chẳng qua là trong phòng bàn ghế không nhiều. Cái ghế băng ghế cũng để cho cô gái ngồi, Đồng Phương Vũ Bình các loại (chờ) mấy người đàn ông, hào sảng ngồi trên chiếu, chuẩn bị đem rượu ngon hoan.

Ngô Ninh cùng Lôi Tiên dẫn đầu liên quan (khô). Đồng Phương Vũ Bình lại lưu một tướng tượng, không uống rượu, hỏi "Ngô huynh, rốt cuộc có chuyện gì, không ngại nói nghe một chút. Chúng ta nếu là có thể giúp được một tay, nhất định giúp bận rộn. Sớm đi làm xong, chúng ta còn muốn đi Thiết Kiếm Sơn Trang tham gia trừ ma đại hội đây."

Lôi Tiên lại nói: "Ai, Đồng Phương huynh đệ lời này của người còn kém.

Kinh nghiệm giang hồ chưa đủ đi. Đây trừ ma đại hội, lui tới giang hồ hào kiệt biết bao nhiêu vậy. Chúng ta coi như sớm chút thời gian đi báo danh, hẳn Thiết Kiếm Sơn Trang cũng sẽ không cho chúng ta an bài quá tốt trụ sở. Chẳng, mấy ngày nay, chúng ta ngụ ở Ngô Ninh nơi này, nơi này cách Thiết Kiếm Sơn Trang cũng gần, lại đều là người mình, thuận lợi nhiều. Ta muốn là sớm biết Ngô Ninh người đang ở đây kiếm gãy trong cốc còn có sản nghiệp này, sáng sớm liền tới tìm người."

Ngô Ninh cười nói: "Lôi huynh nói là. Huynh đệ ta một thân một mình, nơi này năm sáu gian phòng, cũng ở không tới. Đồng Phương huynh đệ các người nếu là nguyện ý, đại khả ở nơi này. Mọi người lẫn nhau có thể chiếu ứng lẫn nhau."

Đồng Phương Vũ Bình đang suy tư, Lôi Tiên lại nói: "Quyết định như vậy. Bất quá, Ngô Ninh, tiểu tử người có chuyện thì nói nhanh lên, mà mà tức tức, giống như một cô nàng."

Ngô Ninh sắc mặt ửng đỏ, nói: "Sự tình là như vậy. Lôi huynh, Đồng Phương huynh đệ, ta nhận được tin tức, Thiết Kiếm Sơn Trang, xảy ra chuyện."

Lôi Tiên ngăn người một chút, sau đó hỏi "Nơi này có thể theo sát kiếm gãy môn a. Thiết Kiếm Sơn Trang có thể xảy ra chuyện gì?"

Ngô Ninh thờ dài nói: "Vẫn là cùng lần này trừ ma đại hội có liên quan. Kiếm gãy môn Âu Dương Long Thiên Tiên Sư, là khen thưởng tới tham dự trừ ma đại hội các lộ anh hào, đặc biệt ban thưởng một thanh trung cấp Pháp Khí Trấn Ma đao, cộng thêm vàng vạn lượng. Dùng để khen thưởng ở trừ ma đại hội trong... biểu hiện ưu tú tích cực chính đạo anh hào. Nhưng là, tối hôm qua, Trấn Ma đao cùng vàng vạn lượng ở Thiết Kiếm Sơn Trang mười mấy tên đệ tử nặng nề trống chừng xuống, miễn cưỡng bị trộm!"

Lôi Tiên thờ dài nói: "Tuy nói, kia Trấn Ma đao hơn phân nửa cùng bọn ta vô duyên. Nhưng là, kia vàng vạn lượng nhưng là thật thật tại tại chỗ tốt a! Không thể cứ như vậy bị người đánh cắp! Chúng ta được (phải) đoạt về!"

Ngô Ninh vỗ tay nói: "Chúng ta cũng nghĩ như vậy. www.uukanshu.net T có thể Thiết Kiếm Sơn Trang Ngọc trang chủ không muốn chuyện này mở rộng, hẳn quyết định ngoài lòng trong chặt tìm kiếm kế hoạch. Thiết Kiếm Sơn Trang thông báo chúng ta cùng vui giúp các loại (chờ) mấy cái chính đạo môn phái, phái ra số lớn đệ tử phong tỏa Thiết Kiếm Sơn Trang chung quanh trăm dặm trong khoảng năm cái xuất nhập đại đạo, chỉ được phép vào không cho phép ra. Còn lại đệ tử cũng tạo thành mạng nhện thức đội ngũ, kéo lưới lục soát chung quanh trăm dặm trong khoảng khu vực. Cũng hứa hẹn, vô luận là ai, tìm tới Trần Ma đạo, Thiết Kiếm Sơn Trang cũng sẽ lấy một thanh giang hồ thần binh đền đáp, cộng thêm vàng trăm lượng!"

Lôi Tiên ánh mắt sáng lên, nói: "Làm ăn này làm. Như vậy, người có đầu mối sao?"

Đông Phương Vũ Bình cau mày nói: "Có thể ở mười mấy tên Thiết Kiếm Sơn Trang đệ tử dưới mí mắt đánh cắp vàng vạn lượng, đó cũng không phải là dựa vào Kinh Công cùng giấu thân công phu cường đại có thể làm được. Vàng vạn lượng, kia nhiều lắm nặng a! Một người khẳng định không cách nào tùy tiện mang đi, trừ phi, hẳn có tu sĩ Tái Trữ Vật. Hoặc là, hẳn chính là một cái tu sĩ ma đạo."

Lôi Tiên âm thầm gật đầu, là như vậy cái lý nhỉ.

Đông Phương Vũ Bình lại nói: "Nếu là kia Trần Ma đạo cùng vàng vạn lượng là bị một cái tu vi khá cao Ma Tu đánh cắp, như vậy, các người hôm nay phong tỏa chung quanh đây trăm dặm, thì có ích lợi gì? Nói không chừng, hẳn đã sớm bỏ trốn."

Ngô Ninh khoát khoát tay, đạo: "Không không không, đánh cắp Trần Ma đạo cùng vàng vạn lượng, chỉ có thể là sẽ không Tu Tiên giảng hồ nhân sĩ. Bởi vì, Âu Dương Thiên Long Tiên Sư, đã sớm ở Thiết Kiếm Sơn Trang đặt vào Trần Ma đạo cùng vàng vạn lượng mật thất nơi bố trí cảm giác cùng pháp trận phòng ngự, nếu là có tu sĩ đến gần, kia Âu Dương Thiên Long Tiên Sư nhất định sẽ cảm giác được. Nhưng là, tiểu tặc kia không có xúc động bất kỳ pháp trận."

Đông Phương Vũ Bình ngạc nhiên hỏi "Đã có pháp trận phòng ngự, tiểu tặc kia lại là như thế nào lên vào trong đó đánh cắp bảo vật đây?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Tây Nhai Tuyết Sơn

Ngô Ninh thờ dài nói: "Đây cũng là chúng ta bây giờ không cách nào biết rõ địa phương. Bất quá, chúng ta có thể xác định là, Trần Ma đạo cùng vàng chưa rời đi Thiết Kiếm Sơn Trang chung quanh một trăm dặm! Chúng ta còn có thời gian!"

Đông Phương Vũ Bình hỏi "Các người thì như thế nào chắc chắn một điểm này?"

Ngô Ninh nói: "Bởi vì, Thiết Kiếm Sơn Trang Ngọc trang chủ đã từng tham dự Trần Ma đạo luyện chế, hẳn và Trần Ma đạo giữa có nhất định tâm linh cảm ứng, có thể cảm giác được Trần Ma đạo vẫn còn ở Thiết Kiếm Sơn Trang chung quanh một trăm dặm trong khoảng. Bởi vì, vượt qua này một trăm dặm, Ngọc trang chủ cũng không cảm ứng được Trần Ma đạo tồn tại."

Đông Phương Vũ Bình lại hỏi: "Vừa là như thế, kia Ngọc trang chủ vì sao không mang theo mọi người theo hẳn cảm ứng đuổi theo?"

Ngô Ninh thờ dài nói: "Này Trần Ma đạo đó là phải lấy ra khen thưởng cho trừ ma đại hội trong biểu hiện ưu tú hào kiệt, cho nên, Ngọc trang chủ cũng không có tư cách Tế Luyện này Trần Ma đạo, làm sao có thể xác thực cảm ứng được Trần Ma đạo vị trí chỗ? Ngọc trang chủ có thể đối với (đúng) Trần Ma đạo có một chút mơ hồ cảm ứng, kia hay là bởi vì ban đầu luyện chế Trần Ma đạo lúc, Ngọc trang chủ không cẩn thận bị Trần Ma đạo đạo phôi vết cắt, trích (dạng) mấy giọt tinh huyết ở trên trong ma đạo duyên cớ."

Lôi Tiên gật đầu nói: "Nếu không phải như thế, nơi nào còn sẽ có chúng ta những người này cơ hội lập công. Ngô Trữ huynh đệ, mau mau nói tí mĩ, người còn có cái gì đầu mối?"

Ngô Ninh thấp giọng nói: "Ta được đến tới đầu mối mới, tiểu tặc kia mang theo bảo vật, bên trên tây Nhai Tuyết Sơn. Ta bản thân một người thể đơn lực bạc, không dám đơn bên trên. Vừa vặn, gặp phải Lôi huynh người. Lôi huynh Thiên Lôi phủ, đây chính là tiếng tăm lừng lẫy..."

Lôi Tiên ngắt lời nói: "Dài dòng cái gì, tây Nhai Tuyết Sơn? Kia đi nhanh lên a, tránh cho đêm dài lắm mộng!"

Ngô Ninh nhìn một chút Đông Phương Vũ Bình, nói: "Nhưng là, chư vị cũng còn không nghĩ đường sức tốt đâu rồi, như vậy thì lên đường, thể lực đủ chưa?"

Đông Phương Vũ Bình cười nói: "Lôi huynh gấp gấp như vậy, chúng ta sao được mất hứng đây. Uống Ngô huynh rượu ngon, cũng nên là Ngô huynh làm

chút chuyện, đi thôi, chúng ta tiến lên! Chờ chúng ta bắt tiểu tặc kia, trừ ma trong đại hội chúng ta là có thể nhất minh kinh nhân á!"

Ba người hi hi ha ha ra ngoài, lên ngựa, đi tây Nhai Tuyết Sơn.

Song Ngọc truyền âm cho Đông Phương Vũ Bình: "Sư huynh, ta cảm thấy được (phải) cái này Ngô Ninh, không đáng tin."

Đông Phương Vũ Bình cho Song Ngọc một cái ánh mắt: Yên nào! Chúng ta thực lực ở chỗ này bày đây. Sợ hấn kiếm chuyện chơi? Thực lực nghiền ép hết thầy!

Thảo Thanh Tâm cùng Hoa Thiên Kiều hai mắt nhìn nhau một cái, yên lặng đi theo. Hoa Bách Mị có chút khó chịu, cảm giác mình bị xem nhẹ.

Từ Surong nhưng là tràn đầy phấn khởi khắp nơi đi bộ, nàng giống như một cái vừa mới bay ra lồng chim chim hoàng yến, đối với (đúng) cái gì cũng rất cảm thấy hứng thú.

Thi Kính vẫn là rất yên lặng. Lần này hồng trần Luyện Tâm, đối với hấn đã kích và kích thích là lớn nhất. Dù sao, hấn nhỏ như vậy hải tử, vẫn chưa từng gặp qua thể giới tàn khốc cùng máu tanh một mặt.

Mọi người một đường Mercedes-Benz, rốt cuộc lúc chạng vạng tối phút, đi tới tây Nhai Tuyết Sơn dưới chân núi. Dưới chân núi, Lâm Thâm Diệp mật, một chút cũng không nhìn ra Tuyết Sơn đáng vẻ.

Ngô Ninh liếc mắt nhìn cao vút trong mây tây Nhai Tuyết Sơn, nói: "Dưới mắt sắc trời đã tối, chúng ta hay lại là nghỉ ngơi một đêm lại đi lên đi."

Lôi Tiên chỉ trên trời nói: "Tối nay trăng sáng không tệ, ban đêm lên núi cũng không phải là không thể. Ta vẫn là câu nói kia, đêm dài lắm mộng. Chúng ta đều có công phu trong người, còn sợ những thứ này?"

Ngô Ninh nhìn một chút Đông Phương Vũ Bình sau lưng một đám nữ tử, nói: "Ta đây không phải là sợ Nữ Hiệp môn được không trên tuyết sơn giá rét."

Hoa Thiên Kiều lạnh rên một tiếng, nói: "Ý ngươi là, chúng ta cũng không bằng thực lực ngươi cường?"

Ngô Ninh liền vội vàng khoát tay, nói: "Lời này kể từ đâu a..."

Đông Phương Vũ Bình đưa tay, giải quyết dứt khoát: "Đừng nói, cả đêm lên núi. Bất quá, người kia ở trên núi cái vị trí kia, Ngô huynh ngươi ước chừng phải tâm lý nắm chắc mới được a."

Ngô Ninh trịnh trọng gật đầu một cái.

Một lúc lâu sau, mọi người cười ngựa đi tới giữa sườn núi một nơi đỉnh cạnh. Này Đỉnh không lớn, tên là thánh phong Thánh Vũ Đỉnh.

Đường núi tới đây,

Cũng đã phi thường hẹp hòi, không cách nào người cỡi ngựa đi. Mọi người đem ngựa thất bước ở thánh phong Thánh Vũ Đỉnh trên lan can, lưu lại Thi Kính ở chỗ này chờ đợi.

Mọi người theo nhỏ hẹp sơn đạo hướng lên chạy gấp, mỗi người phát huy Khinh Công lực lượng, mà Đông Phương Vũ Bình cũng chỉ có thể dựa vào thân thể cường hãn thực lực cộng thêm Cửu Cung bước giữ thể diện.

Được không đến nửa giờ, hai bên đường núi đã biến dạng. Vốn là ở giữa sườn núi còn có thể thấy cỏ xanh bụi cây cái gì, bây giờ hoàn toàn không thấy được. Cướp lấy là hai bên đường núi chất đồng thật dày tuyết trắng cùng thỉnh thoảng có thể thấy chịu rét Tuyết Tùng.

Ngô Ninh làm một cái dừng lại thủ thế, sau đó mọi người tụ chung một chỗ. Ngô Ninh nói: "Tiểu tặc kia nếu là ẩn thân ở tuyết sơn này trên, vậy thì tốt tìm Tây Nhai Tuyết Sơn tổng cộng có Thất Phong mười ba động, trong đó Nam Sơn đỉnh giống như Nhất Trụ Kinh Thiên, chìm độ khó. Tuyết gấu động cùng ba sao động thường xuyên Băng Phong, người phạm không thể thường trú. Còn lại sáu đỉnh mười một động, khoảng cách vẫn tương đối xa xôi. Nếu là, chúng ta từng cái phương tìm đi qua, chưa được mấy ngày là không làm được."

Lôi Tiên cười mắng: "Khác (đừng) vòng vo, nói mau."

Ngô Ninh cười hắc hắc, nói: "Căn cứ ta được đến tình báo, hơn nữa ta độc môn truy lùng Bí Kỹ, ta phán định, tiểu tặc kia liền giấu ở tây Nhai Tuyết Sơn phía nam Độc Nhân đỉnh. Độc Nhân trên đỉnh núi có mười ba trong động hai cái lỗ lớn, Cuồng Sa Động cùng tụ lam động. Chúng ta chỉ cần lục soát hai cái này lỗ lớn là được."

Lôi Tiên buồn buồn hỏi "Tin tức có thể tin được không?"

Đông Phương Vũ Bình lại hỏi "Ta có hai cái nghi vấn. Một, tiểu tặc kia có thể đánh cắp Trấn Ma đao như vậy Trọng Bảo, chỉ sợ không phải một người có thể làm được. Bên cạnh hấn có hay không có đồng bọn, Ngô huynh ngươi mức độ tra rõ sao? Hai, coi như tiểu tặc kia ở Độc Nhân trên đỉnh núi, www.uukanshu.net T ta muốn hỏi, Độc Nhân trên đỉnh núi, trừ hai cái lỗ lớn cũng chưa có khác (đừng) ít một chút hang động sao? Tiểu tặc môn có khả năng hay không ẩn thân khác (đừng) hang động đây?"

Ngô Ninh chưa trả lời, Lôi Tiên cũng đã giúp hấn trả lời: "Tiểu tặc kia có ở đó hay không nơi đó, có hay không đồng bọn, chúng ta đi giết chẳng phải sẽ

biết sao."

Đông Phương Vũ Bình không còn gì để nói, lấy Lôi Tiên tính tình như vậy đặc điểm, hẳn lại xông xáo giang hồ vài chục năm còn không có bị lộ chết, đây cũng tính là kỳ tích.

Thương lượng xong, mọi người đang Ngô Ninh dẫn đường xuống, hướng Độc Nhân đỉnh thứ một cái lỗ thùng to Cuồng Sa Động sờ qua đi.

Nửa giờ không tới, mọi người đã đi tới Cuồng Sa Động phía trước trong tiểu sơn ao, chỉ cần lại chuyển qua một khối Sơn Thạch, là có thể thấy Cuồng Sa Động cửa hang. Nhưng mà, mọi người lại đồng loạt dừng bước lại, bởi vì, phía trước Cuồng Sa Động phương hướng, truyền tới trần trần tiếng người.

Mọi người kinh dị không dứt, Ngô Ninh nhưng là sắc mặt đại biến, ba chân bốn cẳng, tiến lên leo lên núi thạch. Mọi người theo sát phía sau, lại thấy Cuồng Sa Động trước một khối trên đất bằng, hoặc đứng hoặc ngồi đến mấy chục mặc trang phục khác nhau giang hồ nhân sĩ. Bọn họ đánh cây đuốc, uống Liệt Tửu, hát tiểu khúc, hết sức phấn khởi đem Cuồng Sa Động cửa hang vậy cái nước chảy không lợ.

Ngô Ninh cắn răng nghiêng lợi thấp giọng nói: "Khốn kiếp, nhất định là có người tiết lộ tiểu tặc ở chỗ này bí mật! Làm sao biết có nhiều người như vậy tới giựt tiền a!"

Đông Phương Vũ Bình nghi ngờ hỏi "Chúng ta mới vừa rồi một đường lên núi, cũng không thấy trên sơn đạo có bất kỳ dấu chân loại tung tích đây?"

Ngô Ninh thở dài nói: "Thiết Kiếm Sơn Trang bên kia, còn có một cái đường núi có thể lên Độc Nhân đỉnh. Bọn họ hơn phân nửa là từ bên kia lên núi."

Đông Phương Vũ Bình an ủi săn sóc một cái sờ trong ngực Lam béo đầu hỏi "Vậy chúng ta bây giờ làm sao bây giờ?"

Lôi Tiên buồn bực khó chịu nói: "Còn có thể làm sao, cướp chứ, ai cướp được thuộc về ai!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 129: Uy, người vàng xuống

Ngô Ninh sắc mặt không tốt lắm, hẳn nói: "Sợ rằng không dễ cướp. Ta điểm một chút, Thiết Kiếm Sơn Trang thông báo sáu Đại Bang Phái cũng phái người tới đây. Dạ, bên kia, Cự Tí giúp, Thiên Hà phái, đều có người ở. Thậm chí, chúng ta cùng vui giúp Vương sư huynh, cũng dẫn hẳn vài người bạn tốt tới đây. Ít nhất còn có mười mấy nêu cao tên tuổi đã lâu giang hồ tên gọi tuần cũng đến. Ai, phiền toái."

Lôi Tiên hừ lạnh nói: "Lôi mỗ chưa bao giờ sợ phiền toái, chỉ sợ không phiền toái! Đi, chúng ta đi gặp gỡ những thứ này giang hồ hào kiệt!"

Lôi Tiên dẫn đầu, khiêng Thiên Lôi phủ liền ngẩng đầu mà bước đi ra ngoài. Ngô Ninh thở dài một tiếng, chỉ đành phải theo sát phía sau.

Đông Phương Vũ Bình cười ha ha, đạo: "Có chút ý tứ."

Thảo Thanh Tầm thấp giọng nói: "Sư huynh, chúng ta tiếp tục chơi với bọn hắn sao? Đem Thi Kính một người ném ở giữa sườn núi, ta không quá yên tâm."

Đông Phương Vũ Bình đáp: "Thi Kính cũng không nhỏ, hơn nữa, Tiểu Đào hoa đối với hắn huấn luyện cũng là ngoan độc. Nghe nói đã đến Luyện Thể năm tầng cái đó tiểu Quan thê. Ta luyện thể cảnh đều là hạp được xông qua. Nhưng là, tiểu tử này lại phải phải dựa vào chính mình tiến lên mới được. Người đối với hắn phải có lòng tin, Luyện Thể năm tầng đủ để đối phó một loại cao thủ giang hồ. Huống chi, trong tay hắn còn có ta cho hắn Hóa Vân Ma Dao cùng đan dược."

Song Ngọc mỉm cười nói: "Sư huynh nói là, không có thực chiến đúc luyện, Thi Kính vĩnh viễn chưa trưởng thành. Bất quá, sư huynh, chúng ta cứ như vậy trà trộn ở nơi này nhiều chút cái gọi là cao thủ giang hồ cùng Tán Tu trong thế giới, đối với (đúng) chúng ta lịch luyện có trợ giúp sao?"

Đông Phương Vũ Bình nghiêm mặt nói: "Chúng ta là hướng về phía trừ ma đại hội phía sau Ma Tu tới. Lịch luyện cơ hội, luôn sẽ có. Mọi người trước khác (đừng) bại lộ thực lực của chính mình a, chúng ta chờ xem kịch vui."

Sau đó, Đông Phương Vũ Bình mang theo một đám nữ tử đi ra ngoài, ngay sau đó thấy Lôi Tiên cùng Ngô Ninh, đã cùng một đám giang hồ hắn từ chuyện trò bên trên, xem bọn hắn đáng về, là nghĩ bộ điểm tin tức.

Đông Phương Vũ Bình mới được không tới thập bộ, đột nhiên, phát hiện một người quen, "Nhiều tiền nhiều".

Tiền hơn nhiều cũng thấy Đông Phương Vũ Bình đám người, hần hôm nay mặc một thân màu xanh ngọc áo bông, cộng thêm một cái màu đen điều cừu lông dẫn, lộ ra phả lệ quý khí bức người.

Tiền hơn nhìn lâu đến mỹ nữ, lập tức lộ ra nở nụ cười, hướng Đông Phương Vũ Bình sau lưng đi tới.

Đông Phương Vũ Bình đối với (đúng) tiền hơn nhiều vốn là không có ác ý gì, nhưng là hần chẳng những không nhìn Đông Phương Vũ Bình, còn ngay Đông Phương Vũ Bình mặt ngâm (cửa) sư muội hần, cái này làm cho Đông Phương Vũ Bình rất khó chịu.

Tiền hơn nhiều lại từ trong lòng ngực móc ra một cái vàng hoa hồng, cặp mắt sáng lên hướng Song Ngọc đi tới. Hướng Song Ngọc đưa ra vàng hoa hồng, mặt lộ vẻ ôn hòa anh tuấn mỉm cười, nói: "Đều nói gặp nhau là duyên, mỹ nữ, chúng ta duyên phận thật không cạn a. Mới cách như vậy một hồi thời gian, Thượng Thiên lại để cho chúng ta gặp nhau. Đại khái là ông trời già nghe ta sâu trong nội tâm thâm tình kêu, mới ban cho chúng ta như vậy Lương Duyên. Người biết không, từ hôm qua từ biệt, người Thiên Ảnh liền khắc sâu vào lòng ta đấy. Ta vô thời vô khắc cũng đang chịu đựng tương tư giày vò cảm giác! Ở nơi này vô tận tương tư bên trong, ta, tiền hơn nhiều hướng Thượng Thiên khẩn cầu..."

Đông Phương Vũ Bình vào trong ngực đào cổ một hồi, ở tiền hơn nhiều sau lưng lớn tiếng tăng hắng một cái, nói: "Ồ kìa, đây là người nào vàng xuống?"

Song Ngọc đám người rất rõ ràng thấy, đây là Đông Phương Vũ Bình đang làm trò lừa bịp, các nàng cũng không vạch trần, chờ xem cuộc vui.

Người chung quanh cũng sững sờ, ngay cả đang ở hướng Song Ngọc biểu lộ tiền hơn nhiều cũng không tự chủ được quay đầu nhìn một chút. Hần mặc dù nhiều tiền vàng nhiều, nhưng là, roi trên mặt đất vàng, hần vẫn rất có hứng thú nhất một nhất.

Trên mặt tuyết mấy chục số hiệu giang hồ tuần kiệt, đều tới Đông Phương Vũ Bình trước mặt nhìn trên mặt, chỉ thấy một khối hoàng xán xán mắt sáng mười lượng bên cạnh (trái phải) vàng, cứ như vậy trần trụi nằm ở trắng như tuyết trên mặt tuyết, tốt chói mắt!

Này hơn nửa đêm, mọi người vì sao còn có tinh thần tới trèo Tuyết Sơn, không phải là là đuổi giết tiểu tặc, đoạt lại bảo tàng thuận tiện đạt được Thiết Kiếm Sơn Trang khen thưởng mà! Danh tiếng rất trọng yếu, vàng cũng rất quả thực.

Tiền hơn nhiều đảo tròn mắt một vòng, lập tức cười nói: "Ồ kìa,

Các người nhìn, ta là người a, chính là nhiều tiền. Không cần thận, móc ra vàng hoa hồng lúc đem tự mình vàng cũng xuống trên đất."

Dứt lời, tiền hơn nhiều liền hướng khối kia vàng bước nhanh tới, ai bảo hần cách gần đây đây.

Nhưng mà, tiền hơn nhiều còn chưa đi đến vàng trước mặt, liền thấy Đông Phương Vũ Bình nhẹ nhàng ngoắc tay, kia trên đất vàng liền bay đến Đông Phương Vũ Bình trong lòng bàn tay đi.

Mọi người thất kinh thất sắc, đây là Cách Không Thủ Vật? Thiếu niên này, tu vi gì?

Song Ngọc đám người hé miệng cười trộm, ở nơi này là cái gì Cách Không Thủ Vật a, rõ ràng là Đông Phương Vũ Bình ở đó vàng phía trên xuyên một cây mảnh nhỏ giấy thép mà thôi.

Tiền hơn nhiều biến sắc, cảm giác mình bị lừa gạt. Bởi vì hần cách Đông Phương Vũ Bình gần đây, hơn nửa tiền hơn nhiều cũng là luyện khí tầng 2 Tán Tu. Hần nhãn lực rất không tồi, thấy Đông Phương Vũ Bình trong tay giấy thép.

Tiền hơn nhìn lâu đến Đông Phương Vũ Bình, hỏi "Huynh đệ, người đây là ý gì?"

Còn lại cách xa một chút giang hồ tuần kiệt, số ít thực lực cường đại hần lực được, cũng nhìn ra một ít manh mối. Nhưng là, bọn họ cũng không nói lời nào, chờ xem cuộc vui. Đa số thực lực không đủ, bị Đông Phương Vũ Bình "Cách Không Thủ Vật" trấn áp, cũng không dám thiện động.

Đông Phương Vũ Bình hướng về phía tiền hơn nhiều khẽ mỉm cười, nói: "Há, ta đột nhiên nghĩ đến, khối này vàng nhưng thật ra là ta roi trên mặt đất. Cho nên, ta đem nó nhặt lên."

Tiền hơn nhiều lạnh rên một tiếng, nói: "Người đùa bỡn ta?"

Mọi người chờ Đông Phương Vũ Bình trả lời, lại thấy Đông Phương Vũ Bình biến sắc, www.uukanshu.net la lên: "Ồ kìa, vàng này tử thật là nặng, ta đều nhanh cảm không vững! Tay trơn nhẵn, tay trơn nhẵn..."

Dứt lời, Đông Phương Vũ Bình trong tay vàng đột nhiên trở nên lớn, biến thành một khối một trăm lượng nặng vàng, ném ở trên mặt tuyết.

Lần này, mọi người thật bị trấn áp, thật là nhanh thủ pháp! Không có ai thấy rõ ràng, Đông Phương Vũ Bình là như thế nào đem mười lượng vàng đổi thành một trăm lượng Đại Kim khối!

Tiền hơn nhiều cũng bị dọa sợ không nhẹ, hần cách Đông Phương Vũ Bình gần đây, hần đều không thấy rõ là chuyện gì xảy ra mà, chẳng lẽ tên tiểu tử này là thật là có bản lĩnh? !

Thật ra thì, chuyện này cũng rất đơn giản, cũng chính là Đông Phương Vũ Bình để cho trong ngực Lam Béo thừa dịp chính mình xoay cổ tay ngăn che một sát na, dùng phóng đại đèn lạng lẽ đem trong tay vàng phóng đại thập bội mà thôi.

Đông Phương Vũ Bình làm như thế, một là hướng tiền hơn nhiều biểu diễn thực lực của chính mình, hai là nói cho hần biết, ta trong tay cũng không thiếu về điểm kia vàng, khác (đừng) luôn là dùng kia vàng hoa hồng đi ra khoe khoang.

Trên mặt tuyết bày, đây chính là vàng trăm lượng a! Thiết Kiếm Sơn Trang mở ra mức thưởng, cũng chính là nhiều như vậy!

Trong tuyết mọi người còn chưa kịp than thở quá nhiều, lại lại nghe thấy Đông Phương Vũ Bình rất lâu không bị ăn đòn tiếp tục phô trương: "Ồ kia, tay vừa tron, ô kia, vừa tron, nha, tron nhần..."

Chỉ thấy Đông Phương Vũ Bình không ngừng đưa tay đến trong ngực móc ra từng cục trăm lượng nặng vàng, không nhanh không chậm ném xuống đất, liên tiếp ném mười khối!

Cuồng Sa Động đi trước mọi người thấy trong tuyết mười một khối trăm lượng nặng vàng khối, hô hấp cũng trở nên dồn dập. Đây chính là suốt một ngàn một trăm lượng vàng a! Lần này trừ ma đại hội kim tiền khen thưởng, cũng bắt quá là vàng vạn lượng, hơn nữa còn được (phải) rất nhiều người đồng thời phút! Nhưng mà, bây giờ đang ở nơi này, ở tên tiền tử này trên người, lại là có thể tiện tay ném ra hoàng kim ngàn lượng? Hần là làm sao làm được? Còn có những vàng kia nặng như vậy, hần có lớn như vậy hà bao sao? !

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Cuồng Sa Động

Tiền hơn nhiều sắc mặt trở nên lúc trắng lúc xanh, cố gắng hết sức khó chịu, ai cũng nhìn ra, Đông Phương Vũ Bình đây là đang cười nhạo hần, cười nhạo hần luôn là dùng vàng tới tán gái!

Đông Phương Vũ Bình cười nói: "Ồ kia, mặt thế nào bạch? Ồ! Lại biến hóa xanh! Người ở chỗ nào học biến sắc mặt? Cái đó các loại hí khúc?"

Tiền hơn nhiều hai mắt tròn tròn, tức giận dâng trào, cắn răng nghiêng lợi nói: "Người! Tìm chết!"

Dứt lời, tiền hơn nhiều sắc mặt lại biến thành màu vàng kim, cùng trong tay hần vàng hoa hồng một cái màu sắc!

Đông Phương Vũ Bình ngoẹo đầu, cười nói: "Này cũng là lần đầu tiên thấy, lại có thể có người có thể đem mình mặt biến thành cứt như thế màu sắc!"

Tiền hơn nhiều chau mày, môi hấp động, giống như là đọc một câu gì chú ngữ, sau đó, trong tay hần vàng hoa hồng đột nhiên biến hóa ra từng cây một vàng mọc gai, lặng yên không một tiếng động hướng về phía Đông Phương Vũ Bình bắn liên một lớp.

Không đợi Đông Phương Vũ Bình phản kích, Lôi Tiên Thiên Lôi phủ lại một lần nữa kịp thời bay đến. Thiên Lôi hình búa suốt ngày lôi Hộ Thuần ngăn trở tiền hơn nhiều đánh lên, màu vàng kim mọc gai đánh trúng Thiên Lôi phủ vô hình pháp thuẫn, pháp thuẫn bên trên xuất hiện từng cái hình vòng xoáy vòng sáng.

Lôi Tiên chợt giật mình, đáp xuống Đông Phương Vũ Bình bên người, tiện tay nhặt lên Thiên Lôi phủ, há to mồm như sấm nổ quát lên: "Nhiều tiền nhiều, tiền tử ngươi muốn đánh lộn à?"

Tiền hơn nhiều lạnh rên một tiếng, hần không đánh lại Lôi Tiên, chỉ đành phải im hơi lặng tiếng, yên lặng hướng đồng bạn hần đi tới.

Đông Phương Vũ Bình không có vấn đề nhún nhún vai, ngược lại hần lại không sợ. Dài dòng nữa, chung quy có cơ hội, đánh ngã hần.

Lôi Tiên cũng lạnh rên một tiếng, nhìn tiền hơn đa mặc mặc đi ra, sau đó vỗ vỗ Đông Phương Vũ Bình bả vai, nói: "Huynh đệ, đừng sợ hần. Có Ca, ở, tiền hần nhiều hơn phách lỏi không!"

Đông Phương Vũ Bình cười nói: "Lôi huynh, ta vốn là chính muốn thử một chút các người trong tu luyện nhân viên đoạn, điều này cũng tốt, bị người cắt đứt, không có cơ hội a."

Lôi Tiên cười ha ha, còn không nói chuyện, Ngô Ninh cũng chạy tới, đứng ở Đông Phương Vũ Bình bên người nhỏ giọng nói: "Đông Phương huynh đệ a, ta khuyên người chính là coi là. Chúng ta luyện võ, từng chiêu từng thức, thắng thua. Bọn họ những tu sĩ kia, pháp thuật pháp môn không khỏi kỳ sở, không cần thận sẽ của bọn hần đạo. Cũng không cần trêu chọc bọn hần tốt."

Lôi Tiên không hài lòng, nói: "Ý người, nói đúng là tu sĩ chúng ta chỉ có thể đánh lên cùng âm nhân à nha? Đến đến, hai anh em chúng ta thắng thua đại

chiến ba trăm hiệp, như thế nào?"

Ngô Ninh cười khỏ nói: "Lôi huynh, ngươi sao phải khổ vậy chứ."

Lôi Tiên cùng Ngô Ninh đối bên trên, Song Ngọc lại truyền âm tới, nói: "Sur huynh, số tiền kia hơn nhiều, có chút ý tứ."

Đồng Phương Vũ Bình hướng Song Ngọc chuyển một cái hồi ánh mắt, Song Ngọc giải thích: "Tiền hơn nhiều mới vừa rồi sử dụng, hần không phải là bất kỳ pháp thuật pháp môn. Ngược lại giống như một loại thiên phú, huyết mạch thiên phú. Hần có thể tùy thời từ trong lòng ngực móc ra vàng hoa hồng, không phải là hần có rất nhiều vàng trước đó chuẩn bị, mà là hần dùng huyết mạch năng lực thiên phú tạm thời chế tạo."

Đồng Phương Vũ Bình há to mồm, lợi hại như vậy? Có thể tùy thời chế tạo vàng huyết mạch thiên phú, ta muốn!

Cảm giác này, thế nào giống như là Hòa Ảnh trong Huyết Kế hạn giới đây!

Đồng Phương Vũ Bình lại trong nháy mắt cảm giác mình biến thân Xà Thúc, mình cũng có Huyết Kế hạn giới thu tập phích a!

Song Ngọc thấy Đồng Phương Vũ Bình chảy nước miếng, biết hần đang suy nghĩ gì, nàng tiếp tục truyền âm nói: "Chỉ tiếc, tiền hơn nhiều máu Mạch thiên phú, thật giống như chỉ có thể bắt chước vàng hình dáng, tối đa chỉ có thể cho hần cụ hiện ra vật thể mạ vàng! Nếu không, nếu là tiền hần hơn đa năng vô hạn chế tạo vàng, vậy hần còn tới chuyển này trừ ma đại hội nước đục làm gì? Còn không bằng đợi ở nhà chế tạo vàng làm phú ông chơi."

Đồng Phương Vũ Bình ngẩn người một chút, theo sau trong lòng thở dài: Mạ vàng a, này thì không được. Còn không bằng dùng Kính Viễn Vọng phóng đại vàng tới cũng nhanh a.

Song Ngọc tựa hồ lâm vào nghiên cứu suy nghĩ hứng thú bên trong, nàng tiếp tục truyền âm nói: "Dĩ nhiên, cũng có thể là tiền hơn nhiều vẫn không có thể đưa hần huyết mạch năng lực thiên phú mở mang hoàn thiện. Hay hoặc là nói, trên người hần huyết mạch không đủ thuần khiết, tóm lại, người này rất có giá trị nghiên cứu."

Sur huynh, chúng ta đem hần tóm lại, từ từ thái mỏng nghiên cứu, như vậy được chưa?"

Đồng Phương Vũ Bình nhất thời không nói gì. Ta mặc dù có thu tập phích, nhưng cũng không trở thành đem người bắt lại thái mỏng nghiên cứu a! Song Ngọc nha đầu này, làm sao còn có loại này yêu thích? !

Đồng Phương Vũ Bình hất đầu một cái, tạm thời bất kể số tiền kia hơn nhiều. Chung quy còn có trừng trị hần nghiên cứu hần cơ hội. Đồng Phương Vũ Bình nhìn thấy Lôi Tiên cùng Ngô Ninh vẫn còn ở hồ đồ, liền đưa tay cắt đứt bọn họ, nhỏ giọng hỏi "Đừng làm ồn. Các ngươi mới vừa mới qua hỏi dò nửa ngày, bây giờ chỗ này rốt cuộc là tình huống gì à? Hỏi rõ sao?"

Lôi Tiên lắc đầu một cái, không hiểu hỏi "Ta chính là thấy mấy người quen đi qua chào hỏi mà thôi, hỏi dò cái gì?"

Ngô Ninh lại mỉm cười nói: "Hỏi rõ. Mặc dù không rõ ràng là ai hướng bọn họ tiết lộ tin tức. Nhưng là, kia đạo bảo tiểu tặc, xác thực chính là bị vây ở này Cuồng Sa Động trong."

Đồng Phương Vũ Bình nghi ngờ hỏi "Vậy, bọn họ cũng vây ở ngoài động làm gì? Làm gì không vọt vào bắt người đây? Chẳng lẽ, mọi người đều là tới tham gia đồng lứa dạ hội?"

Ngô Ninh thở dài nói: "Sự tình là như vậy. Tiểu tặc kia không biết sự phụ là người nào, còn có chút bản lĩnh. Cuồng Sa Động cửa hang, tiểu tặc bố trí một bộ Kỳ Dị Ngũ Hành Mê Trận, www.uukanshu.net sẽ không Phá Trận người là không đi vào được. Hơn nữa, nghe nói ở ngũ hành này Mê Trận trong còn có một cái Độc Trận. Trước có mấy cái dựa vào man lực xông trận giang hồ hảo thủ, liền bị Độc Trận độc ngã xuống đất, sinh tử không biết. Cho nên, mọi người đều bị ngăn ở này Cuồng Sa Động bên ngoài."

Đồng Phương Vũ Bình thở dài nói: "Có thể từ Thiết Kiếm Sơn Trang đánh cắp Trọng Bảo gia hỏa, quả nhiên có chút bản lĩnh a. Chẳng qua là, mọi người như vậy xông trận, sợ rằng đã kinh động tiểu tặc kia, các ngươi chỉ vây ở cửa hang, không sợ tiểu tặc kia từ Cuồng Sa Động còn lại cửa ra chạy trốn sao?"

Ngô Ninh cười nói: "Cuồng Sa Động chỉ có một cái như vậy cửa ra. Đồng Phương huynh đệ tới từ phương xa môn phái lánh đời, không biết này Cuồng Sa Động lai lịch, mới sẽ nói như vậy."

Đồng Phương Vũ Bình hiếu kỳ hỏi "Này Cuồng Sa Động, có gì chỗ đặc biệt?"

Ngô Ninh sờ lên cằm, nói: "Cuồng Sa Động sở dĩ gọi là Cuồng Sa Động, đó là bởi vì này động không tới nửa đêm lúc, cũng sẽ từ Cuồng Sa Động đáy động sâu bên trong một cái chỉ chứa một người bò chỗ lỗ nhỏ, phun ra ngoài vô tận Cuồng Sa! Phun một cái chính là một cái giờ. Mà những Cuồng Sa đó, không biết là vật gì chế thành, bùng nổ cùng lợi hại. Người bình thường nếu là bị kia Cuồng Sa phun trúng, giống như bị Trọng Chùy đập trúng một dạng lập tức cả người trên dưới phun huyết mà chết! Cho dù không có bị phun trúng, dính cũng thương. Tục truyền, bị kia Cuồng Sa khí lưu dính một chút, toàn bộ cánh tay tầng ngoài da thịt cũng sẽ biến hóa ra rậm rạp chẳng chịt bệnh mất hột lớn nhỏ lỗ máu, chảy máu không ngừng! Cho dù là tu sĩ, cũng không dám chính diện chống cự. Cho nên, không có biết, kia Tiểu Tiểu Cuồng Sa cửa ra, rốt cuộc thông tới đâu, bởi vì, không người nào dám chui vào điều tra. Vạn nhất, cái hang nhỏ kia trong vào nhóm người sau, đột nhiên phun một chút Cuồng Sa, vậy thì chết chắc, toàn thầy cũng không để lại."

Đồng Phương Vũ Bình hiếu kỳ hỏi "Nói như vậy, cái này Cuồng Sa Động ngược lại có chút manh mối. Ai, ta xin hỏi ngươi, hiện tại từ lúc nào, kia Cuồng Sa Động có phải hay không cũng nhanh muốn phun ra ngoài cát à nha?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Song long 4 giống 5 đội ngũ

Ngô Ninh gật đầu nói: "Ừ. Lập tức phải đến lúc nửa đêm, Cuồng Sa Động, nên phun Cuồng Sa. Cho nên, tất cả mọi người ở ngoài động chờ. Chúng ta không vào được, không có nghĩa là, tiểu tặc kia sẽ không ra được. Bởi vì, một khi Cuồng Sa Động bắt đầu phun cát, toàn bộ Cuồng Sa Động trong kia là cát bay đá chạy, người bình thường đó là không chỗ an thân a, phải xuất động né tránh."

Đồng Phương Vũ Bình gật đầu nói: "Thì ra là như vậy. Không trách tất cả mọi người rất tiêu sái chờ ở ngoài động, bởi vì là mọi người đều biết tiểu tặc kia lập tức được (phải) từ kia Cuồng Sa Động trong chật vật trốn ra được."

Ngô Ninh cười nói: "Không ra không được a. Kia Cuồng Sa Động trong, thường xuyên bị Cuồng Sa cường lực phun ra, trong động biến hóa đến mức dị thường bóng loáng, sớm đã không có chỗ ẩn thân. Coi như tiểu tặc kia có biện pháp tránh thoát kia một giờ Cuồng Sa phun ra, phía sau càng kinh khủng hơn nữa sự tình đây."

"Chuyện gì?"

Ngô Ninh ngẩng đầu nhìn không trung, nói: "Mỗi lần, Cuồng Sa Động phun hoàn Cuồng Sa, lại sẽ sinh ra một cỗ cường đại ngược lại hút lực, đem Cuồng Sa Động trong toàn bộ Cuồng Sa lại ngược lại hút trở về đáy động lỗ nhỏ trong. Nếu là có người vào thời khắc này đi vào Cuồng Sa Động, hắc hắc, vậy thì chờ bị cường đại Quái Phong hấp lực đem người hút vào Cuồng Sa Động đáy động trong lỗ nhỏ, biến thành thịt nát đi."

Đồng Phương Vũ Bình thở dài nói: "Thì ra là như vậy, nhìn đáng sợ, chúng ta là nắm chắc phần thắng. Như vậy, còn có một vấn đề cuối cùng, chúng ta nhiều người như vậy ở chỗ này chờ bắt tiểu tặc kia, đến lúc đó, bảo tàng làm sao chia, tiền thưởng ai tới dẫn?"

Lôi Tiên cười hắc hắc: "Này đơn giản, ai cướp được chính là người đó rồi."

Đồng Phương Vũ Bình lắc đầu nói: "Không không không, ta không cho là như vậy. Ta cảm thấy, cửa hang người, không có người nào có thể tóm đến đến tiểu tặc kia. Các người nghĩ (muốn) a, tiểu tặc kia đã có bản lĩnh đạo bảo, càng là tinh thông Kỳ Môn Độn Giáp, hiển nhiên là một cao thủ. Hắn dám ẩn thân Cuồng Sa Động, hơn nữa còn bố trí Ngũ Hành Mê Trận, nói rõ hắn là có nắm chắc ở Cuồng Sa Động trong chạy thoát. Cho nên, ta cảm thấy, ngoài động chờ đợi người, nhất định là chờ không."

Ngô Ninh sững sờ, suy nghĩ một chút, hình như là như vậy cái lý nhĩ. Hỏi hắn: "Chúng ta đây làm sao bây giờ?"

Đồng Phương Vũ Bình mỉm cười nói: "Thật ra thì cũng rất đơn giản, chúng ta tìm một sẽ Phá Trận người, Phá Trận đi vào. Ở Cuồng Sa Động trong đem tiểu tặc kia bắt, không phải xong chuyện mà chữ sao. Hơn nữa, chúng ta còn phải mau bên trên, nếu là Phá Trận chậm, kia Cuồng Sa Động hướng ra ngoài phun ra Cuồng Sa sau khi, Cuồng Sa Động trong tiểu tặc kia lưu lại bất cứ dấu vết gì cũng sẽ bị Cuồng Sa phá hủy. Đến lúc đó, chúng ta nếu muốn bắt nữa ở tiểu tặc kia, chỉ sợ cũng khó như lên trời."

Ngô Ninh thở dài nói: "Phải làm sao mới ổn đây? Chỉ lát nữa là phải nửa đêm, đi nơi nào tìm có thể nhanh chóng Phá Trận người đâu?"

Đồng Phương Vũ Bình chỉ mình nói: "Chúng ta có thể làm."

Lôi Tiên cùng Ngô Ninh cũng kinh nghi hỏi: "Các người?"

Đồng Phương Vũ Bình chỉ Song Ngọc nói: "Song Ngọc, tiếp theo dựa vào người."

Song Ngọc đi tới Đồng Phương Vũ Bình trước mặt, khẽ mỉm cười, hỏi "Làm sao người biết ta có thể đi?"

Đồng Phương Vũ Bình cười nói: "Đội chúng ta ngũ trong, chỉ một mình người là nghiên cứu hình nhân mới, người không được, ai bên trên?"

Song Ngọc cười nói: "Một cái Ngũ Hành Mê Trận, ngược lại cũng không khó khăn. Ta có thể thử một lần."

Ngô Ninh vội la lên: "Vội, vội vàng a. Nhiều nhất còn có một khắc đồng hồ, Cuồng Sa Động liền muốn phun ra Cuồng Sa. Chúng ta thời gian, không nhiều."

Đồng Phương Vũ Bình vỗ vỗ Ngô Ninh bả vai, nói: "Đừng có gấp. Tiểu tặc kia có thể làm ra lớn như vậy chuyện đến, phải là một người tâm tư kín đáo. Chúng ta lại Phá Trận đi vào, nhìn kỹ hắn nói."

Đoàn người ngay sau đó hướng Cuồng Sa Động cửa hang đi tới. Dọc theo đường đi, thỉnh thoảng có giang hồ hào kiệt đối với (đúng) của bọn hán châm chọc.

"A lô Uy, Ngô Ninh, các người đây là muốn làm gì? Đi lấy thân thử độc, ném thử Độc Trận uy lực sao?"

"Lôi Tiên, tiểu tử người muốn nghịch thiên a! Người về điểm kia nào nhân, cũng muốn học người có học Phá Trận?"

"Mấy người các người, không phải là muốn chiếm cứ cửa hang vị trí có lợi tiết hồ chứ?"

"Chật chịt, vóc người ngược lại không tệ. Chỉ tiếc, nói như vậy,

Dáng dấp đẹp mắt, cũng không có gì suy nghĩ."

Người chung quanh giễu cợt, Đông Phương Vũ Bình không để ý chút nào. Chẳng qua là, mắt thấy phải đi đến cửa hang, nhô ra một người đàn ông trung niên, hán mặt lộ vẻ do dự ngăn lại Ngô Ninh, hỏi "Ngô sư đệ, người muốn làm gì?"

Ngô Ninh nhìn một chút Đông Phương Vũ Bình, thấy Đông Phương Vũ Bình khí thế mười phần, hán cũng cho mình thêm can đảm một chút, đáp: "Chúng ta muốn phá trận, đừng cản ta."

Người đàn ông trung niên chau mày, có thể Ngô Ninh không cho hán nói tiếp cơ hội, đi vòng cánh tay hán, đi tới Cuồng Sa Động cửa hang.

Đông Phương Vũ Bình nhìn Song Ngọc, hỏi "Làm sao bây giờ?"

Song Ngọc nhẹ rên một tiếng, nói: "Đơn giản, theo ta đi là được."

Dứt lời, Song Ngọc không cần thiết chút nào đi vào Cuồng Sa Động cửa hang.

Tiểu tặc kia ở Cuồng Sa Động cửa hang bố trí Ngũ Hành Mê Trận, thật ra thì chính là dùng từng đồng lớn nhỏ không đều hòn đá chất đồng mà thành. Nếu là không hiểu Kỳ Môn Độn Giáp người đi vào, nhẹ thì bị lạc phương hướng, chóng mặt chuyển vòng mấy lúc sau trở về lại cửa hang tại chỗ. Nặng thì đi nhầm phương hướng, lâm vào độc trong trận, trúng độc ngã xuống đất.

Đông Phương Vũ Bình thấy Song Ngọc trực tiếp đi vào, hán cũng không ở ư cười cười, sải bước đuổi theo.

Sau đó, Thảo Thanh Tầm, Hoa Thiên Kiều, Hoa Bách Mị cùng Từ Surong cũng đi vào. Các nàng chút nào cũng không lo lắng sẽ bị vây ở trong trận. Cùng lắm, bạo lực Phá Trận.

Sau đó, Lôi Tiên cùng Ngô Ninh hai mắt nhìn nhau một cái, cũng cùng đi theo đi vào.

Sau lưng bọn họ, một đám giang hồ hào kiệt do dự một hồi, không biết nên có vào hay không. Ai ngờ, chớp mắt sau khi, vào Ngũ Hành Mê Trận Đông Phương Vũ Bình đoàn người cũng không nhìn thấy. Một cổ vô hình bình chương, đem trong trận người cùng ngoài trận người ngăn cách mở.

Trung niên nam tử kia dậm chân một cái, www.uukanshu.net thở dài nói: "Coi là, tùy bọn hán đi đi."

Người bên cạnh cũng hừ lạnh nói: "Đúng vậy. Bọn họ những thứ này tuổi trẻ, không nghe ông già nói, thua thiệt ở trước mắt. Hoặc là, bao vây trong trận thậm chí bị Độc Trận hạ độc được. Hoặc là, may mắn Phá Trận sau khi, còn phải đối mặt một giờ Cuồng Sa phun ra. Ta xem bọn hán đến lúc đó, còn có thể như thế nào phách lối!"

Người đàn ông trung niên nhân quang lóe lên, thở dài nói: "Kia cuối cùng là bảy tám cái tuổi trẻ sinh động sinh mệnh a, đáng tiếc."

Bên cạnh có người đáp: "Đây là bọn hán tự mình tìm chết, trách được (phải) ai!"

Đông Phương Vũ Bình vào trận sau khi, nhất thời phát hiện mình không phân rõ Đông Nam Tây Bắc, ngay cả đi ở phía trước Song Ngọc, cũng thoáng cái không thấy được. Đông Phương Vũ Bình chính đang kinh ngạc đầu rồi, đột nhiên nghe được Song Ngọc nói: "Chẳng qua chỉ là một cái song long Tứ Tượng Ngũ Hành Trận, nhìn cái bộ dáng này, không phải là tạm thời bố trí. Nói rõ tiểu tặc kia ngược lại mưu đồ đã lâu."

Đông Phương Vũ Bình lớn tiếng hỏi: "Song Ngọc, người đang ở đâu à? Thế nào chỉ nghe người thanh âm, không thấy được người à?"

Song Ngọc đáp: "Sư huynh chớ vội. Nghe ta chỉ huy. Người nhắm mắt, trước ra chân trái, bước lên trước. Sau đó quẹo phải, lui về phía sau ba bước, lại quẹo trái, đi về phía trước bốn bước."

Đông Phương Vũ Bình nhắm mắt, trong miệng thì thầm: "Chân trái trước, một bước, quẹo phải, lui ba bước, quẹo trái, vào bốn bước."

Đi xong sau, Đông Phương Vũ Bình mở mắt ra, liền thấy Song Ngọc chính cười híp mắt nhìn hán đây. Xa hơn bên cạnh nhìn, những người khác ở Song Ngọc bên người, nhìn hán cười.

Đông Phương Vũ Bình không hiểu hỏi "Vì sao, bọn họ không có bị bao vây trong trận bị lạc? Chỉ có một mình ta còn phải quẹo trái quẹo phải?"

Song Ngọc thở dài nói: "Đó là bởi vì, bọn họ vào trận sau khi, con mắt cũng nhìn ta chăm chăm đi bộ. Mà sư huynh ngươi thì sao, vừa vào trận giống như một hiểu kỳ bảo bảo tựa như, nhìn chung quanh, kết quả, lạc đường đi."

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 132: Vàng cảm dỗ

Đây là Đông Phương Vũ Bình lần đầu tiên chân chính thấy trên đất sắp xếp mấy tảng đá là có thể bày trận Kỳ Môn Độn Giáp thuật, với năm đó Gia Cát Vũ Hầu sắp xếp Bát quái trận như thế, trâu già. Ép, Đông Phương Vũ Bình không tự chủ được nhìn lâu mấy lần, kết quả là bị khốn trụ, đồ chơi này, có đủ Huyền a!

Đông Phương Vũ Bình đối với (đúng) Song Ngọc oán trách không để ý chút nào, hấn đến vội hỏi: "Vội vàng Phá Trận a, Ngô Ninh đều nói, còn nữa không tới một khắc đồng hồ, Cuồng Sa Động liền muốn nổi đóa. Đều ở chỗ này sưng sốt làm gì à?"

Mọi người thăm nghĩ: Không phải là là cứu người đi ra sao...

Song Ngọc nhìn chung quanh một chút, mỉm cười nói: "Cái này song long Tứ Tượng Ngũ Hành Trận, uy lực xác thực lợi hại. Nó không chỉ có thể mê muội vây khốn địch nhân, nếu là bày trận người nguyên ý, hoàn toàn có thể mang trận này biến thành uy lực càng cường đại hơn sát trận. Lại phối hợp trong trận Độc Trận, đến lúc đó nếu muốn Phá Trận, càng không dễ."

Đông Phương Vũ Bình không có nói hỏi, miễn được bản thân có biến thành trong mắt mọi người hiểu kỳ bảo bảo, mất mặt đây.

Song Ngọc tiếp tục nói: "Chỉ tiếc, vị này bày trận tiểu tặc, hấn chỉ là một cao thủ giang hồ. Nếu là trong tay hấn có tu sĩ linh thạch loại bảo vật, tùy ý sửa đổi mấy cái vị trí then chốt hòn đá, này song long Tứ Tượng Ngũ Hành sát trận là có thể tạo thành thật lực sát thương."

Đông Phương Vũ Bình thúc giục: "Khác (đừng) chiếu cố cảm khái á..., ngươi nhìn một chút, lúc nói chuyện, thời gian lại qua một phút á."

Song Ngọc cười nói: "Sư huynh đừng nóng, ta đã tìm được Phá Trận biện pháp. Nếu là dùng bình thường Phá Trận thủ đoạn, nếu muốn đi ra trận này, ít nhất cũng phải hoa nửa giờ. Bây giờ chúng ta không có nhiều thời gian như vậy tới chờ đợi, cho nên, chỉ có thể dùng thủ đoạn phi thường, trực tiếp bạo lực phá vỡ."

Lôi Tiên cười lảo lỉnh nói: "Nói nửa ngày, vẫn là phải bạo lực Phá Trận. Sớm biết, Lão Tử liền một bữa đập tới, đã sớm đi vào."

Song Ngọc cười nói: "Này có thể không giống nhau. Nếu là không có ta chỉ điểm, ngươi đập loạn tức giận, cẩn thận bị trận pháp bắn ngược, đập thương chân mình!"

Ngô Ninh vội vàng cười nói: "Đúng vậy, đúng vậy. Không có vị sư muội này, chúng ta có thể đi không tới đây."

Nhìn Đông Phương Vũ Bình không nhìn được dáng vẻ, Song Ngọc cũng không trì hoãn nữa, đưa ngón tay ra đến bên trái một tảng đá lớn, nói: "Đập bể khối này đá lớn, chúng ta là có thể từ phá ra một con đường, nổi thẳng Cuồng Sa Động."

Lôi Tiên cũng không phải cẩn thận một chút người, xách Thiên Lôi phủ, nhắm Song Ngọc chỉ khối cự thạch này, hung hăng đập xuống.

Chỉ nghe một trận vỡ vang lên, đá lớn bị Thiên Lôi phủ đập thành phần vụn. Cuồng Sa Động cửa hang song long Tứ Tượng Ngũ Hành Trận, cứ như vậy bị mở ra vào hang lối đi.

Mọi người chỉ cảm giác mình trước mặt phẳng phát phát qua một trận Thanh Phong tựa như, ngay sau đó, Cuồng Sa Động trong hết thủy trở nên trong sáng.

Cuồng Sa Động rất lớn rất sâu rất đen, rất bóng loáng. Nguyên vốn phải là sâu thăm kinh khủng Cuồng Sa Động, giờ phút này lại trở nên có chút quỷ dị. Bởi vì, có người ở Cuồng Sa Động trung ương, đốt lên hừng hực đồng lửa. Bên cạnh đồng lửa, chất đồng một nhóm vàng. Vàng ở dưới ánh lửa chiếu, lộ ra phá lệ rõ ràng.

Bên cạnh đồng lửa, một cái gậy yếu che mặt người quần áo đen, đang có nhiều chút không biết làm sao đứng ở đó, phẳng phát không quá tin tưởng chính mình song long Tứ Tượng Ngũ Hành Trận lại lại nhanh như vậy bị người phá vỡ.

Lôi Tiên cười ha ha, nói: "Tiểu tặc, rốt cuộc bắt lại người! Nhìn người còn chạy tới đó!"

Song Ngọc lại cau mày nói: "Có cái gì không đúng a! Ta chỉ là phá vỡ trong trận lối đi, vì sao, toàn bộ song long Tứ Tượng Ngũ Hành Trận cũng bị phá ra? Các ngươi nhìn, ngoài động những thứ kia cao thủ giang hồ, bọn họ đều có thể nhìn đến bên trong động tình huống! Không ổn a!"

Mọi người nghe vậy cả kinh, quay đầu nhìn lại, lại nhìn thấy vốn là bị trận pháp ngăn che ngoài động trên đất bằng kia mấy chục số hiệu giang hồ tuần kiệt, bọn họ giờ phút này cũng trợn mắt to nhìn bên trong động đồng lửa cùng vàng, trong mắt tràn đầy tham lam cùng khát vọng.

Lôi Tiên không hổ là giang hồ lão luyện, Tán Tu bên trong ngưu nhân. Hắn hét lớn một tiếng nói: "Tự nhiên chờ ra làm gì a, nhanh cướp!"

Dứt lời, Lôi Tiên một người một ngựa, hướng Cuồng Sa Động vọt vào.

Ngô Ninh theo sát phía sau,

Đông Phương Vũ Bình hướng về phía Song Ngọc các nàng không để lại dấu vết vẩy vẩy đầu, sau đó, bước nhanh chân đuổi theo, không bại lộ thực lực.

Cuồng Sa Động bên ngoài mọi người, cũng bắt đầu điên cuồng công kích. Bọn họ như thế nào cũng không nghĩ ra, đám người tuổi trẻ kia, lại thật Phá Trận thành công!

Một đám người vu vu uống một chút vọt vào Cuồng Sa Động, đem đồng lửa kia cùng vàng trước mặt che mặt người quần áo đen bị dọa sợ đến không ngừng hướng Cuồng Sa Động chỗ sâu hơn ẩn nấp, không có chút nào đánh trả dự định.

Chỉ chớp lát sau, Cuồng Sa Động bên ngoài giang hồ tuần kiệt, liền cũng vọt vào Cuồng Sa Động bên trong, cặp mắt bốc kim quang, xông về vàng chất.

Cho dù mọi người đều biết, Cuồng Sa Động lập tức sẽ phun ra Cuồng Sa, nhưng là, bảo tàng đang ở trước mắt, ai chịu buông tay.

Chẳng qua là, không thấy Trần Ma Dao Ảnh tử, không biết bị tiểu tặc kia giấu ở nơi nào đi.

Mọi người đang muốn đoạt lấy đi chia cắt vàng lúc, đột nhiên, bên trong động vang lên một trận u lãnh cười như điên: "Ha ha, ha ha ha..."

Đông Phương Vũ Bình đám người mặc dù lên đường sớm, nhưng là, bởi vì không có bại lộ thực lực, ngược lại bị một ít Khinh Công siêu cường giang hồ tuần kiệt vượt qua. Lôi Tiên đã vọt tới vàng trước mặt, cầm trong tay vàng đang ở hướng trong lòng ngực của mình cho vào.

Nhưng mà, bên trong động tất cả mọi người bị tiếng cười kia sở kinh động, không tự chủ được dừng bước lại, hướng thanh âm kia phát ra địa phương nhìn.

Lúc này, mọi người mới phát hiện, kia mặc áo đen che mặt tiểu tặc, chẳng biết lúc nào lại trở lại Cuồng Sa Động cửa hang, trong tay nắm mấy khối năng lượng tràn đầy đá, nhìn bên trong động giang hồ tuần kiệt cười lạnh không dứt.

Nhìn lại kia Cuồng Sa Động sâu bên trong mọi người truy kích che mặt Hắc Y tiểu tặc, giờ phút này lại chỉ còn lại một món Hắc Y xuống bên trong động!

Chẳng lẽ là, www.uukanshu.net T Phán Thân Thuật?

Tiểu tử này, lại là một tu sĩ? !

Tiểu tặc mở miệng nói chuyện, thanh âm hắn có chút lạnh, cũng có chút giòn: "Nếu, các vị giang hồ hào kiệt đi vào, vậy cũng không nên đi ra ngoài. Ngoan ngoan đợi trong động, hưởng thụ một chút Cuồng Sa Động Cuồng Sa phun ra đi!"

Song Ngọc truyền âm đến Đông Phương Vũ Bình bên tai: "Sư huynh, không tốt lắm a, trong tay hắn cầm linh thảo thạch, hơn nữa còn là linh thạch trung phẩm! Nguyên lai, hắn không phải là không biết như thế nào kích hoạt song long Tứ Tượng Ngũ Hành sát trận, hắn chẳng qua là ở yếu thế! Đem chúng ta cũng lừa gạt sau khi đi vào, lại dùng linh thạch kích hoạt song long Tứ Tượng Ngũ Hành sát trận lời nói, chúng ta khả năng thật muốn bị vây ở đây Cuồng Sa Động trong! Hảo tâm cơ, giỏi tính toán!"

Đông Phương Vũ Bình hỏi "Hắn làm sao biết trong chúng ta có sẽ Phá Trận người đang? Ai! Kia chúng ta nên làm gì bây giờ?"

Lời còn chưa dứt, tiểu tặc kia đã đem trong tay linh thạch trung phẩm hướng song long Tứ Tượng Ngũ Hành sát trận tâm trận ném qua, "Suru suru suru vào" mấy cái, tâm trận nơi linh thạch vào vị trí, song long Tứ Tượng Ngũ Hành sát trận vừa nặng khải!

Trong nháy mắt, tiểu tặc kia liền đem toàn bộ tình thế cũng nghịch chuyển.

Hắn đắc ý nhìn Cuồng Sa Động trong mọi người, cười nói: "Cuồng Sa Động uy lực, các vị giang hồ tuần kiệt đều hiểu, cũng không cần ta nói nhiều đi. Ta tính qua, còn có tám phút, Cuồng Sa Động liền muốn phun ra. Sách sách sách, đến lúc đó, mọi người có thể phải thật tốt hưởng thụ một chút nha."

Từ người truy kích biến thành bị kẹt người, thân phận chuyển hóa, chỉ cần mấy tảng đá!

Mọi người giận dữ, rồi động miệng gần một chút giang hồ tuần kiệt, xách đao kiếm liền muốn giết hướng Hắc Y tiểu tặc.

Hắc Y tiểu tặc lại từ trong lòng ngực xuất ra một đoạn hợp đồng dài hạn một cánh tay côn gỗ mà nói: "Đừng có gấp a, các vị, này Cuồng Sa Động còn có một cái không muốn người biết đại bí mật, các ngươi không muốn biết sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Hợp Hoan Ngọc Lan

Mọi người thấy đột nhiên trở nên cao thâm mịt mịt Hắc Y tiểu tặc vậy từ cho ổn định biểu hiện, trong lòng đều có chút thấp thòm bất an, không có ai xông lên phía trước nhất đi lên chém giết, ngay cả Lôi Tiên cái đồ tặc tăng hán tử, cũng biến thành sợ đầu sợ đuôi.

Lúc này, tiền hơn nhiều đột nhiên nhảy ra, hấn hét: "Mọi người sống vai lên a...! Đừng nghe hấn nói bậy nói bạ, hấn đây là đang kéo dài thời gian! Chúng ta không còn xông ra, chờ lát nữa Cuồng Sa phun ra ngoài vậy thì không kịp!"

Đông Phương Vũ Bình nhìn một chút tiền hơn nhiều, tiểu tử này, ngược lại thật minh bạch chuyện chứ sao. Chẳng qua là, tiền hơn nhiều con là đứng ở chính giữa rống hai tiếng, chính mình cũng không bên trên, chỉ biết là giựt giây người khác bên trên, quả nhiên không phải là đồ tốt.

Nghe tiền hơn nói nhiều, mặc dù nhưng đạo lý này tất cả mọi người minh bạch, nhưng là, tình cảnh lại rất quái dị, không có một người xông về phía trước, mọi người đều đang đợi.

Hắc Y tiểu tặc cười hắc hắc, nói: "Các ngươi chắc chắn không muốn nghe một chút điều bí mật này? Biết trong tay của ta là cái gì không?"

Mọi người yên lặng không nói. Hắc Y tiểu tặc tự hỏi tự trả lời đạo: "Này căn (cái) mộc côn nhỏ mà gọi là Hợp Hoan Ngọc Lan. Là loài rắn thích nhất, nhất là loài rắn Yêu Thú!"

Mọi người thất kinh, cái kia đen nhánh côn gỗ mà, lại là trong truyền thuyết Hợp Hoan Ngọc Lan? !

Hắc Y tiểu tặc cười lạnh nói: "Cuồng Sa Động đầy động, đang ngủ say một cái Song Đầu Kim Mãng, truyền thuyết, điều này Song Đầu Kim Mãng thực lực 50 năm trước cũng đã đạt tới Kim Đan Kỳ một loại cao cấp thượng cổ Yêu Thú Vương cảnh giới. Này Cuồng Sa Động Cuồng Sa phun ra, chẳng qua chỉ là trong ngủ mê Song Đầu Kim Mãng tùy ý hô hấp a."

Đông Phương Vũ Bình kinh nghi nhỏ giọng hỏi "Xanh tím, Kim Đan Kỳ tu vi Yêu Thú, không là trở thành Yêu Vương hoặc là Đại Yêu Vương sao? Tại sao lại ra một cái cao cấp thượng cổ Yêu Thú Vương danh xưng?"

Thảo Thanh Tầm trả lời: "Yêu Vương cùng Đại Yêu Vương, vậy cũng là tu sĩ yêu tộc tu vi cảnh giới danh xưng. Mà Song Đầu Kim Mãng, bọn họ không giống với tu sĩ yêu tộc, mà là thành thành thật thật Yêu Thú!"

Đông Phương Vũ Bình không phải là quá rõ, Song Ngọc giải thích tiếp đạo: "Trong truyền thuyết, có một loại Yêu Thú, kia sợ chúng nó tu vi cao hơn nữa, cũng cơ hồ là vĩnh kếm xa hóa hình thành người. Loại này Yêu Thú, phần lớn người mang thượng cổ Yêu Thú huyết mạch, loại này huyết mạch thiên phú, có thể để cho loại này Yêu Thú nắm giữ phổ thông yêu thú và Yêu Tộc không cách nào so sánh thiên phú tu luyện cùng tu hành độ tiến triển, nhưng là để cho loại này Yêu Thú lâu dài giam cầm ở Thú Hình trong trạng thái. Truyền thuyết, loại này Yêu Thú tu vi nhất định phải đạt tới Thông Thiên Triệt Địa lúc, bước đầu ngưng tụ Thần Cách sau khi, mới có thể hóa hình làm người."

Thảo Thanh Tầm gật gật đầu nói: "Cho nên, mọi người đem những này yêu thú và Yêu Tộc phân chia ra, phân chia ba cái sơ lược tăng thứ, đề giai thượng cổ Yêu Thú, trung cấp thượng cổ Yêu Thú, cùng cao cấp thượng cổ Yêu Thú Vương. Nghe nói, thượng cổ Yêu Thú Vương sau khi, còn có Thú Hoàng, thú Thánh Giả các loại (chờ) danh xưng, bất quá, vậy cũng là truyền thuyết, rất lâu không có ai nhìn thấy qua. Ngay cả này thượng cổ Yêu Thú Vương Song Đầu Kim Mãng, nếu không phải hôm nay này Hắc Y tiểu tặc nhắc lên, ta cũng cho tới bây giờ chưa nghe nói qua."

Kia Hắc Y tiểu tặc nhìn thấy mọi người đều bị hấn trấn áp, cười nhạt cười, nói: "Chỉ cần ta ở chỗ này nhẹ nhàng gõ đốt này căn (cái) Hợp Hoan Ngọc Lan, ngủ say ở trong lòng núi Song Đầu Kim Mãng, cũng sẽ bị này quen thuộc mùi thơm đánh thức. Hừ hừ, đến lúc đó, bên trong động chur vị, các ngươi trước có song long Tử Tượng Ngũ Hành sát trận cản đường, sau có Song Đầu Kim Mãng từ trong ngủ mê thức tỉnh, các ngươi, ha ha, ha ha ha ha ha ha..."

Mọi người kinh hãi không thôi, tiền hơn nhiều mặt sắc lại biến thành vàng màu sắc. Hấn hét: "Mọi người chó bị hấn lắc lư! Hừ! Hấn dám đốt kia Hợp Hoan Ngọc Lan sao? Thức tỉnh thượng cổ Yêu Thú Vương Song Đầu Kim Mãng, hấn vừa có thể trốn đi đến nơi nào! Đừng nói hấn, Song Đầu Kim Mãng vừa tỉnh, phụ cận Thiết Kiếm Sơn Trang cùng kiếm gãy môn cũng khó trốn kiếp nạn! Hậu quả này, tiểu tử, ngươi gánh vác nổi sao? Trừ phi, chẳng lẽ ngươi..."

Tiền hơn nhiều bỗng nhiên trở nên sắc mặt trắng bệch, hấn chỉ Hắc Y tiểu tặc, chớp dạ đến không nói ra lời.

Hắc Y tiểu tặc cười lạnh nói: "Thế nào, nghĩ thông suốt? Ha ha. Thật ra thì ta con mắt rất đơn giản, diệt Thiết Kiếm Sơn Trang cùng kiếm gãy môn. Vừa

vặn trong tay của ta lấy được một cây Hợp Hoan Ngọc Lan, vừa vặn ta hỏi thăm được này tây Nhai Tuyết Sơn Cuồng Sa Động bên dưới đang ngủ say một cái Song Đầu Kim Mãng,

Vừa vặn, hắc hắc, các người cũng đưa tới cửa, trở thành đánh thức Song Đầu Kim Mãng té phẫn, cho nên lạc~, các người biết."

Thì ra là như vậy! Trong nháy mắt, Cuồng Sa Động trong giang hồ tuần kiệt môn, cũng suy nghĩ ra chuyện này ngọn nguồn. Không trách, sẽ có nhiều người như vậy biết Hắc Y tiểu tặc vị trí chỗ!

Đông Phương Vũ Bình khẽ cau mày, Hắc Y tiểu tặc cách nói, còn không cách nào chứng thật thật giả. Nhưng là, Đông Phương Vũ Bình lo lắng hắc còn có càng nhiều không muốn người biết con mắt, chẳng qua là bây giờ còn không rõ ràng lắm a.

Bất quá, Đông Phương Vũ Bình thì sẽ không để cho hắc đem Song Đầu Kim Mãng đánh thức, vô luận, này Cuồng Sa Động bên dưới là có hay không có Song Đầu Kim Mãng. Bởi vì, một cái Kim Đan Kỳ trở lên tu vi cảnh giới thượng cổ Yêu Thú Vương, không phải là Đông Phương Vũ Bình bọn họ bây giờ có thể đối phó.

Hắc Y tiểu tặc tay trái cầm Hợp Hoan Ngọc Lan, tay trái ngón tay dẩy lên một đám lửa, ở nơi nào chậm rãi độ bước chân, chậm rãi nói: "Ta đây là đốt nó đâu rồi, còn chưa đốt đây? Tốt quán quít a."

Trong động mọi người trong lòng kêu lên: Không muốn điem..

Hắc Y tiểu tặc ngón tay ngọn lửa, đã chậm rãi đến gần Hợp Hoan Ngọc Lan. Đang lúc này, Đông Phương Vũ Bình đám người xuất thủ. Không cần Đông Phương Vũ Bình ra lệnh, Song Ngọc các nàng đều biết, không thể để cho tiểu tặc kia quý kẻ được như ý.

Hoa Thiên Kiều xuất ra nàng Đào Hoa quạt tròn, hướng về phía Hắc Y tiểu tặc một cánh đập tới đi, www. uukanshu. ne T nhất thời cuồng phong nhất thời, con mắt là ngăn cản Hắc Y tiểu tặc đốt Hợp Hoan Ngọc Lan.

Hoa Bạch Mị hợp tác với Hoa Thiên Kiều tất nhiên thuận thực vô cùng, nàng thủy lòng roi theo sát phía sau, bắn về phía Hắc Y tiểu tặc cổ tay, muốn cướp đoạt Hợp Hoan Ngọc Lan.

Từ Sương cũng xuất ra nàng Bàn Long tác, hóa thành một cái bán trong suốt hình rồng Khí Kinh, trực tiếp tập sát Hắc Y tiểu tặc.

Thảo Thanh Tầm yên lặng xuất ra Thanh Linh Ma Kiếm, không ngừng hướng bên trong truyền linh lực vào, chuẩn bị một đòn tuyệt sát.

Song Ngọc chính là cau mày, không ngừng đánh giá Cuồng Sa Động cửa hang song long Tứ Tượng Ngũ Hành sát trận, rót vào linh thạch trung phẩm làm tâm trận mới sát trận, trở nên càng khó hơn phá giải. Mà mọi người thời gian lại không đủ, phải nắm chặt nghĩ biện pháp Phá Trận.

Đông Phương Vũ Bình đầu rồi, không có vấn đề nhún nhún vai, có nhiều người như vậy cùng tiến lên, đủ. Không cần Đông Phương Vũ Bình xuất thủ.

Nhưng mà, Hắc Y tiểu tặc cười ha ha một tiếng, theo tay vừa lộn, lui về phía sau một bước, song long Tứ Tượng Ngũ Hành sát trận nhất thời chạy, một màn ánh sáng xuất hiện, ngăn trở Hoa Thiên Kiều các nàng toàn bộ công kích.

Hắc Y tiểu tặc nói: "Đã sớm biết mấy người các người có vấn đề! Hừ, một đám tu sĩ, giấu ở giang hồ nhân sĩ chính giữa, muốn làm cái gì? Chẳng lẽ các người không biết, có một loại pháp thuật gọi là Thiên Nhân thuật sao? Các người cho là mình giấu rất khá, thật ra thì, các người tựa như cùng kia trong bóng tối đom đóm, nổi bật lắm đây!"

Hoa Thiên Kiều cùng còn lại các chị em hai mắt nhìn nhau một cái, hỏi "Làm sao bây giờ?"

Chung quanh giang hồ tuần kiệt môn, nhất thời trở nên trợn mắt hốc mồm, không phải đâu, nhóm người này mỹ nữ, đều là tu sĩ? Vậy, cái đó đùa bốn tiền hơn nhiều tiểu tử, cũng là tu sĩ?

Hắc Y tiểu tặc ẩn thân trong sát trận, từ tốn nói: "Ta trận pháp này nhưng là gọi là song long Tứ Tượng Ngũ Hành sát trận nha? Nó một khi gặp công kích, nhưng là phải trả đũa nha. Chớ ở nơi đó nhìn chung quanh á..., cẩn thận, các vị mỹ nữ!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Đỉnh đột

Hắc Y tiểu tặc vừa dứt lời, chỉ thấy cặp kia Long Tử Tượng Ngũ Hành trong sát trận bỗng nhiên phát ra một trận Long Ngâm, ngay sau đó, hai con rồng lửa trống rỗng xuất hiện, hướng Hoa Thiên Kiều đâm người nhanh mạnh liều chết xông tới.

Lôi Tiên hét lớn một tiếng, nói: "Ta tới giúp ngươi!"

Lôi Tiên Thiên Lôi phủ lần nữa ngưng tụ trong suốt pháp thuật, xanh tại Hoa Thiên Kiều trước người, ngăn trở Hỏa Long.

Một cái khác con rồng lửa công kích là Từ Surong. Từ Surong báo cáo cuối ngày Long tác, xuất ra một cái Thái Vân Phiên, theo tay vung lên, huyền hóa ra một đạo Thái Vân, ngăn cản ở trước người.

Nhưng mà, này hai con rồng lửa lực công kích quả thực quá mạnh, Lôi Tiên kia luyện khí ba tầng tu vi, dẫn đầu không chịu nổi. Hoa Thiên Kiều, Hoa Bách Mị vội vàng xuất thủ, phát ra pháp lực tương trợ, chống lên Hộ Thuật.

Từ Surong bên này, Thảo Thanh Tâm cũng mau tới đây giúp một tay.

Còn lại nhân trung, Song Ngọc tiếp tục suy nghĩ Phá Trận, Đông Phương Vũ Bình nhưng ở vẫn nhìn chăm chăm vào cái đó Hắc Y tiểu tặc.

Ngô Ninh hét: "Các vị anh hùng, sống còn lúc khẩn cấp quan trọng đến, mọi người cùng nhau xông lên a!"

Cường Sa Động trong giang hồ tuần kiệt môn, rốt cuộc động. Thừa dịp sát trận hai con rồng lửa chính đang công kích Từ Surong các nàng, những người khác muốn từ cường công Phá Trận.

Sát trận dưới sự bảo vệ Hắc Y tiểu tặc cười nhạt, ngón tay lần nữa nhóm lửa diễm, bắt đầu đốt lửa, một bên đốt lửa, vừa nói: "Không kịp, các ngươi."

Bỗng nhiên, Hắc Y tiểu tặc sau lưng truyền tới một câu nhân nhạt hỏi: "Ngươi nói cái gì không kịp?"

Hắc Y tiểu tặc nhất thời thần hồn câu tán, tiện tay từ trong lòng ngực móc ra đoản kiếm, cũng không quay đầu lại, trở tay chính là một kiếm đã đâm đi. Trên đoản kiếm kia, toát ra lấp lánh Lục Hỏa, xem bộ dáng là một cái Phẩm Giai không tệ Pháp Khí.

Vọt tới Hắc Y tiểu tặc sau lưng dĩ nhiên là Đông Phương Vũ Bình. Hắc Hữu Đạo đường ánh sáng đèn nơi tay, chỉ cần không phải có không gian hệ uy năng pháp trận, Phá Trận cái gì, đối với (đúng) Đông Phương Vũ Bình mà nói, không nên quá đơn giản. Theo sát phía sau, còn có đang quan sát trận pháp Song Ngọc.

Lam báo chính sau lưng Đông Phương Vũ Bình dùng sợi dây kéo về con đường ánh sáng đèn, Đông Phương Vũ Bình đối với (đúng) Hắc Y tiểu tặc đánh lên cũng là sớm có chuẩn bị, dùng phóng đại đèn đem chính mình phóng đại gấp năm lần, một sắp si cao mười mét người khổng lồ, trong nháy mắt xuất hiện ở Hắc Y tiểu tặc trước mặt.

Hắc Y tiểu tặc một chút đánh lên chưa thành, nhất thời hướng về sau tránh mấy bước, chính phải quay đầu đánh một trận lúc, đột nhiên thấy trước người mình xuất hiện một cái người khổng lồ! Nhất thời cả kinh trợn mắt hốc mồm, không biết làm sao.

Đông Phương Vũ Bình chợt đánh ra một chưởng, nửa người lớn nhỏ bàn tay trực tiếp đem kia Hắc Y tiểu tặc chụp trên đất, thật sâu vùi lấp xuống mặt đất, tạo thành một cái nhân hình hăm hại.

Này Hắc Y tiểu tặc tu vi cũng không cao, đối phó một đám Tán Tu cộng thêm giang hồ nhân sĩ, cũng phải quý kẻ xuất liên tục mới có phần thắng. Song Ngọc trước truyền âm nói cho Đông Phương Vũ Bình, này Hắc Y tiểu tặc sủa là nhiều nhất bất quá luyện khí ba tầng.

Cho nên, Đông Phương Vũ Bình một tát này, hấn căn bản là tránh không thoát.

Một cái tát chụp choáng váng Hắc Y tiểu tặc, Đông Phương Vũ Bình thuận tay nhặt lên Hợp Hoan Ngọc Lan. Thật may, còn chưa đốt.

Cường Sa Động trong giang hồ tuần kiệt môn nhìn đến yên lặng như tờ, lợi hại a!

Tiền hơn nhiều càng là hoảng loạn, trước hấn nhưng là rất không có ánh mắt thật to đác tội Đông Phương Vũ Bình đoàn người. Bây giờ, Đông Phương Vũ Bình đoàn người biểu hiện ra siêu cường thực lực, hoàn toàn nghiền ép tiền hơn nhiều. Càng làm cho tiền hơn nhiều không cách nào ổn định là, đám người bọn họ rõ ràng cho thấy lấy Đông Phương Vũ Bình cầm đầu, nhiều tu sĩ như vậy hành động chung, chẳng lẽ nói, cái này Đông Phương Vũ Bình là một cái Tiền Môn trong đi ra cao cấp đệ tử? ! Xong, xong...

Đông Phương Vũ Bình đem Hợp Hoan Ngọc Lan thu vào trong sách xưa, lại dùng hai ngón tay kẹp lên Hắc Y tiểu tặc. Song Ngọc theo tay vung lên, một cái Cẩm Linh nguyên rửa trôi buộc chặt Hắc Y tiểu tặc, để cho hấn không thể động đậy.

Cường Sa Động trong, kia hai con rồng lửa còn đang công kích Từ Surong các nàng. Chỉ cần giết trong trận tâm trận linh thạch trung phẩm vẫn còn ở tạo tác dụng, Hỏa Long cũng sẽ không biến mất.

Ngô Ninh hô: "Mọi người mau hơn a, không kịp, không có thời gian. Cường Sa phun ra thời gian phải đến!"

Cường Sa Động trong giang hồ tuần kiệt môn, nhất thời ngay cả trong động vàng đều không quản,

Rối rít cảm ra vũ khí mình, hướng song long Tử Tượng Ngũ Hành sát trận tiến lên. Cũng có số ít mấy cái không sợ chết lòng tham hạ người, chính ở chỗ

này cướp vàng.

Nhưng mà, khi này nhiều chút giang hồ tuần kiệt môn đao kiếm đánh tới sát trận lúc, nhất thời, trong sát trận lại nhô ra rất nhiều cái nhỏ một chút Hỏa Long, bắt đầu Loạn Vũ, đuổi theo giang hồ tuần kiệt môn đánh giết.

Nguyên lai, này song long Tứ Tượng Ngũ Hành sát trận Hỏa Long công kích, đó là căn cứ kẻ phá trận công kích lực độ lớn nhỏ tới quyết định lực độ phản kích. Hơn nữa, này sát trận cũng không phải là chỉ có thể phát ra hai con rồng lửa!

Lần này, giang hồ tuần kiệt môn coi như thảm, Cuồng Sa Động trong gào thét bị thương một mảnh, rất nhiều người bị Hỏa Long đánh trúng, đốt, không đứng ở Cuồng Sa Động trong lẫn lộn, định tắt lửa.

Lúc này, giang hồ tuần kiệt bên trong còn sót lại ba vị Tán Tu xuất thủ, ngay cả tiền hơn nhiều cũng xuất thủ. Bọn họ sử dụng mỗi người Pháp Khí cùng tâm thuật, giúp giang hồ tuần kiệt môn ngăn trở tiểu hỏa long công kích.

Chỉ bất quá, đám người này cũng không dám. . . nữa động thủ công kích song long Tứ Tượng Ngũ Hành sát trận, chỉ có nóng nảy chờ đợi trong sát trận Đông Phương Vũ Bình cùng Song Ngọc xuất thủ Phá Trận.

Hoa Thiên Kiều hướng trong sát trận hô: "Sur huynh, các người mau mau, chúng ta bên này linh lực tiêu hao quá nhanh, chống đỡ không bao lâu!"

Đông Phương Vũ Bình cười nói: "Ta không phải là cho các người không ít đan dược ấy ư, sợ cái gì."

Hoa Thiên Kiều đám người dở khóc dở cười, cảm tình, người cho chúng ta Ngưng Khí Đan, chính là chuẩn bị để cho chúng ta lãng phí ở loại địa phương này sao?

Song Ngọc nói: "Giống như song long Tứ Tượng Ngũ Hành sát trận loại trận pháp này, www.uukanshu.net T trong trận ngoài trận đều giống nhau cân bằng công phòng. Nhưng là bây giờ, ngoài trận Hỏa Long chính đang công kích xanh tìm các nàng, nói cách khác, trong trận công phòng cân bằng bị phá vỡ. Cho nên, lúc này, song long Tứ Tượng Ngũ Hành sát trận dễ dàng nhất từ trong trận công phá."

Đông Phương Vũ Bình dùng ngón tay điểm một cái Hắc Y tiểu tặc, nói: "Chúng ta không thể đem tiểu tử này đánh thức sao? Để cho hắn mở ra trận pháp không là được. Là một điểm này, ta mới vừa rồi đều không dám hạ từ thủ chụp hắn.Ồ..."

Song Ngọc thở dài nói: "Lấy tiểu tặc này tâm tư tính cách đến xem, hắn là không có khả năng hợp tác với chúng ta. Sur huynh, người lại nhìn chăm chú ta, theo ta đi, bạo lực Phá Trận. Thời gian thật không nhiều."

Song Ngọc không nghe thấy trả lời, không khỏi quay đầu nhìn lại, phát hiện Đông Phương Vũ Bình đang ở nơi đó không ngừng dùng ngón tay điểm Hắc Y tiểu tặc ngực. Nàng hiểu kỳ hỏi "Sur huynh, ta nói thời gian không nhiều, người đang làm gì à?"

Đông Phương Vũ Bình đáp: "Phá Trận đơn giản, cùng lắm ta lại bại lộ điểm lá bài tẩy cho những thứ này giang hồ tuần kiệt môn nhìn một chút. Chẳng qua là, ta cảm thấy được (phải) có chút kỳ quái, này Hắc Y tiểu tặc ngực thế nào mềm như vậy, hơn nữa còn lồi lõm đây? Chẳng lẽ..."

Song Ngọc nhất thời kịp phản ứng, nàng từ Đông Phương Vũ Bình trong tay đoạt lấy Hắc Y tiểu tặc, đưa tay hướng bộ ngực hắn sờ một cái, nhất thời mình bạch, tiểu tặc này, lại là một nữ nhân!

Đông Phương Vũ Bình cũng thu nhỏ lại thân thể của mình, đi tới Song Ngọc trước mặt, đưa tay muốn sờ.

Song Ngọc ngượng hấn một cái, hỏi "Sur huynh người muốn làm gì? Không nhìn ra ngực nàng còn rất đầy đặn sao?"

Hắc Y tiểu tặc giờ phút này hôn mê, không có phòng bị, Đông Phương Vũ Bình Tự Nhiên thấy nằm ở Song Ngọc trong ngực nàng ngực lên xuống không ngừng sóng.

Đông Phương Vũ Bình ngưng ngừng cười nói: "Có một số việc, các người những thứ này tiểu nữ sinh không hiểu. Vạn nhất nàng phía trên có đỉnh, phía dưới cũng có nổi lên, vậy người còn bao bọc hắn, người có thể ăn thua thiệt rồi..."

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: 4 giống

Đông Phương Vũ Bình chuyện vợ vắn, lấy Song Ngọc trí khôn và lịch duyệt, dĩ nhiên có thể nghe hiểu. Bất quá, này Hắc Y tiểu tặc vóc người nhỏ bé, ôm vào trong ngực mềm mại không xương, làm sao có thể không phải phụ nữ!

Bất quá, Song Ngọc hay lại là lặng lẽ đưa tay hư một cái sờ Hắc Y tiểu tặc phía dưới, ừ, cũng còn khá, không có nổi lên.

Đông Phương Vũ Bình nhìn ở trong mắt, vui vẻ trong lòng. Hừ hừ, Song Ngọc nha đầu này, cả ngày ở ta trước mặt Suzy thương, rốt cuộc cũng bị ta hỏi kính một vấn.

Cuồng Sa Động bên trong mọi người: Ta nói các ngươi hai, đánh nhau xong liền vội vàng Phá Trận a! Ở nơi nào ôm Hắc Y tiểu tặc lại sờ lại náo, các ngươi có hay không đem chúng ta những thứ này còn một bên trong động táng mạng người để ở trong lòng? Còn bao lâu tới? Chúng ta sẽ bị Song Đầu Kim Mãng hơi thở phun chết á! Không muốn đẹp để tình yêu, mau cứu người có được hay không! Nếu là chờ lát nữa kia Song Đầu Kim Mãng cảm giác mình hô hấp không khoái, hoài nghi có cứt mũi chặn lại lỗ mũi, từ trong mộng thức tỉnh có thể làm sao bây giờ?

Song Ngọc trừng Đông Phương Vũ Bình liếc mắt, nói: "Này song long Tứ Tượng Ngũ Hành sát trận không có chủ trì người, phá giải độ khó giảm mạnh. Bất quá, ta còn là hoài nghi, này sát trận còn có hậu chiêu."

Đông Phương Vũ Bình mỉm cười nói: "Nếu như, ngươi muốn nhìn một chút những người đó bị Cuồng Sa phun sau khi chết là dạng gì, ta cùng ngươi. Nói thật, ta cũng thật tò mò, bị phun chết sẽ là như thế nào một loại chết kiểu này."

Song Ngọc cau mày nói: "Nếu không, sư huynh ngươi trước dùng ngươi cái loại này thần quang pháp thuật, đem bọn họ cũng nhận được trong sát trận đến đây đi, có này sát trận phòng ngự, nói không chừng còn có thể đỡ nổi Cuồng Sa Động Cuồng Sa phun hơi thở."

Đông Phương Vũ Bình nhún nhún vai nói: "Thời gian không kịp."

Cuồng Sa Động bên trong mọi người: Ngươi còn biết thời gian không kịp rồi a! Chính ở chỗ này tán gẫu, vội vàng Phá Trận a!

Bất quá, Cuồng Sa Động người bên trong môn lại không dám quấy nhiễu Đông Phương Vũ Bình hai người bọn họ, rất sợ Đông Phương Vũ Bình cứ như vậy đem bọn họ cũng bỏ lại bất kể.

Song Ngọc hít sâu một hơi, nói: "Bây giờ, đơn giản nhất trực tiếp Phá Trận phương pháp, công một trong số đó điểm. Sư huynh, dùng ngươi lớn nhất thủ đoạn công kích, công kích nơi này."

Đông Phương Vũ Bình nhìn một chút Song Ngọc ngón tay phương hướng, nơi đó có một nhóm rất tầm thường hòn đá nhỏ, xếp thành một cái Lục Mang Tinh dáng vẻ, phẳng phất một cước là có thể đá tán.

Bất quá, nếu Song Ngọc nói dùng lớn nhất lực công kích bên trên, Đông Phương Vũ Bình cũng không dám lơ là, xuất ra Thanh Linh Ma Kiếm, điên cuồng truyền linh lực vào, sau đó, Đông Phương Vũ Bình dùng công kích lại, hẩn nghi ngờ hỏi "Song Ngọc, ngươi tu vi so với ta cao nhiều. Vì sao ngươi không được, để cho ta bên trên? Ta này một ít lực công kích có thể bao lớn, vạn nhất cường độ không đủ đây? Ta phải nói, cũng là ngươi lên đi."

Song Ngọc nhàn nhạt đáp: "Ta còn muốn lưu sức mạnh cùng dinh dưỡng, suy nghĩ Phá Trận phương hướng đây. Ta là trí tuệ hình nhân mới, dùng đầu óc, cho nên, ta không cần tự mình xuất thủ. Tới Vu sư huynh ngươi, ha ha."

Đông Phương Vũ Bình ngoẹo đầu hỏi "Ngươi không phải là muốn nói, ta chính là thân thể lực hình nhân mới, đặc biệt phụ trách động thủ, đúng không? Chính sở vị Lao tâm giả chữa người, Lao lực giả chữa với người."

Song Ngọc miệng một quyết, chính phải phản bác, Lôi Tiên được không á..., hét: "Đông Phương huynh đệ, khác (dùng) tán dóc á! Vội vàng động thủ a! Có thể động thủ cũng đừng tất tất!"

Cuồng Sa Động trong trong mọi người, cũng chỉ có dũng mãnh Lôi Tiên có can đảm này, ở thời điểm này giận đối Đông Phương Vũ Bình.

Đông Phương Vũ Bình đánh giá coi là một ít thời gian, thật không còn mấy phút, lúc này mới áy náy đối với (đúng) Lôi Tiên phát tay một cái, sau đó, Thanh Linh Ma Kiếm chọt về phía trước huoi ra, trực tiếp tấn công về phía đồng kia Lục Mang Tinh trạng đồng đá nhỏ.

Thanh Linh Ma Kiếm kiếm khí vừa mới chém trúng đồng kia hòn đá, trong tai mọi người đột nhiên vang lên một trận liệu lượng giống mình! Song long Tứ Tượng Ngũ Hành trong sát trận, đột nhiên toát ra bốn con to lớn do thiên địa linh khí tạo thành màu trắng bán trong suốt Cự Tượng! Bọn họ dùng thân hình khổng lồ ngăn trở Đông Phương Vũ Bình kiếm khí, sau đó, bốn con Cự Tượng đồng thời hướng Đông Phương Vũ Bình Mãnh xông lại.

Những Cự Tượng đó nhìn rất lớn rất vụng về, nhưng là bọn họ công kích lại là phi thường nhanh, nháy mắt liền vọt tới Đông Phương Vũ Bình trước người, bốn cái to lớn vọt vọt nhắm ngay Đông Phương Vũ Bình liền quát tới.

Đông Phương Vũ Bình cười lạnh một tiếng, thân hình chọt biến hóa lớn mấy lần, đưa hai tay ra, một cái tay bắt hai cái vọt vọt, sau đó giống như là vậy thiết bính như thế, đem bốn con Cự Tượng chọt quăng ra, đụng vào trận pháp bức tường ngăn cản bên trên, trực tiếp va nát, tan biến không còn dấu tích.

Song Ngọc ánh mắt trở nên sáng lên, tự nhủ: "Song long Tứ Tượng, song long Tứ Tượng! Song long công kích, Tứ Tượng phòng ngự, Công Phòng Nhất Thể, bung lợi hại a! Tốt trận pháp, thứ tốt!"

Đông Phương Vũ Bình bất mãn hỏi "Nha đầu, ngươi có phải hay không đã sớm đoán được, ta công kích đồng kia hòn đá, sẽ có loại tình huống này xuất hiện?"

Song Ngọc mỉm cười nói: "So với cái vấn đề này, ta khuyên ngươi vẫn lo lắng một chút thế nào đối phó phía sau Cự Tượng công kích đi."

Đông Phương Vũ Bình nhướn mày một cái, chẳng lẽ?

Lại vừa quay đầu lại, quả nhiên, những thứ kia bị Đông Phương Vũ Bình va nát linh khí Cự Tượng, ở trận pháp dưới tác dụng, lại một lần nữa trọng sinh, hơn nữa, thân thể trở nên so với trước kia còn lớn hơn nhiều chút!

Đông Phương Vũ Bình cũng không phải người ngu, hẳn hiểu được, chỉ cần trận pháp này không phá, như vậy, những thứ này Hóa Long cùng Cự Tượng là có thể ở trận pháp dưới tác dụng, không ngừng mượn thiên địa linh khí mà trọng sinh, đánh vô tận, giết không xong.

Hơn nữa, nhìn những Cự Tượng đó trở nên lớn thân thể, phảng phất còn có càng đánh càng mạnh có khả năng!

Đông Phương Vũ Bình lần nữa xông lên, lực gánh Cự Tượng. Một bên đánh, vừa nói: "Song Ngọc, thật không có thời gian. Ngươi vội vàng tìm ra Phá Trận phương pháp đi."

Song Ngọc ổn định hướng tiến tới mấy bước, xuyên qua Đông Phương Vũ Bình cùng Cự Tượng chiến đấu thời gian rảnh rỗi, đi tới đồng kia Lục Mang Tinh đồng đá nhỏ cạnh, www.uukanshu.net đưa ra chân, nhẹ nhàng đẩy một cái, đem kia Lục Mang Tinh đồ án đánh loạn.

Trong phút chốc, song long Tứ Tượng Ngũ Hành sát trận bị phá giải.

Trở ngại mọi người xuất động trận pháp không thấy, Hóa Long cùng Cự Tượng cũng biến mất.

Cuồng Sa Động trong mọi người đầu tiên là sửng sốt, sau đó mừng như điên, một đám người như điên, bắt đầu hướng ngoài động hướng.

Dù sao, Song Đầu Kim Mãng Cuồng Sa phun ra có thể là phi thường đúng lúc.

Đông Phương Vũ Bình nhưng là đưa ra bàn tay, ngăn ở cửa hang, quát lên: "Đi đem trong động vàng mang ra ngoài! Sau khi đi ra ngoài, đem vàng cũng cho ta thả ở bên ngoài trên mặt tuyết. Vạn lượng hoàng kim, một khối cũng không thể thiếu. Nếu không, đừng trách ta dùng ngón tay bóp chết các ngươi!"

Một đám giang hồ tuấn kiệt mặc dù không tràn đầy, nhưng là bọn hắn cũng kiêng kỵ Đông Phương Vũ Bình đoàn người thực lực, không thể làm gì khác hơn là nấp lỗ mũi nhận thức. Nhanh chóng đem vàng bỏ túi, sau đó, đồng thời vọt tới ngoài động.

Thảo Thanh Tầm đám người yên lặng bay đến Cuồng Sa Động bên ngoài đất bằng phẳng bốn phía, nhìn đám này giang hồ tuấn kiệt, không để cho bọn họ có cơ hội chạy đi. Song Ngọc lại còn tại đằng kia song long Tứ Tượng Ngũ Hành trong sát trận tìm kiếm.

Đông Phương Vũ Bình coi là một ít thời gian, còn dư lại không tới một phút. Đông Phương Vũ Bình nóng nảy thúc giục: "Đôi Ngọc nha đầu, không có thời gian, đi mau."

Song Ngọc tràn đầy phấn khởi từ trong đồng đá tìm ra mấy khối linh thạch trung phẩm, cộng thêm một cái Trận Bàn cùng hai mặt Trận Kỳ. Nàng khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, nâng tay lên trong Trận Bàn Trận Kỳ, hướng Đông Phương Vũ Bình cười nói: "Cuối cùng tìm tới, không uổng lần đi này a. Sư huynh, ngươi hâm mộ sao?"

Đông Phương Vũ Bình khẽ mỉm cười, thu nhỏ lại thân thể, kéo Song Ngọc thối lui ra Cuồng Sa Động.

Không qua mấy giây, Cuồng Sa Động trong chột nhớ tới rung trời hí, giống như vô số thanh trường kiếm ra khỏi vỏ, nhiếp nhần tâm phách. Sau đó, một cỗ cuồng bạo thêm nóng bỏng Cuồng Sa từ Cuồng Sa Động sâu bên trong phun ra, đến mức, cát bay đá chạy, gập vạt, không một may mắn còn sống sót, hết thảy phun bể.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Nguyên rửa lên

Cuồng Sa Động bên ngoài, một đám giang hồ hào kiệt cũng là một bộ sống sót sau tai nạn biểu tình, hoàng kim bảo giấu cái gì cố nhiên muốn, nhưng là, mạng nhỏ càng đáng giá tiền.

Đông Phương Vũ Bình nhìn đang ở nơi đó nắm Trần Bàn cùng Trần Kỳ vô cùng vui vẻ Song Ngọc, không khỏi thờ dài nói: "Ngươi xem một chút, còn kém một tí tạo như thế thời gian, ngươi liền bị phun chết. Liền làm cho này điểm Pháp Khí, đáng giá không?"

Song Ngọc lạnh nhạt cười nói: "Có đáng giá hay không, vậy phải xem từ góc độ nào đi phân tích. Đầu tiên, ta đối với (đúng) cái này song long Tứ Tượng Ngũ Hành sát trận cảm thấy rất hứng thú, cho nên, mạo hiểm đem Trần Bàn cùng Trần Kỳ bắt vào tay, đáng giá. Thứ yếu, cái này song long Tứ Tượng Ngũ Hành sát trận cũng không như ngươi tưởng tượng bên trong yếu như vậy. Ngươi có thể nhanh như vậy Phá Trận, đó là bởi vì có ta cái này hiểu sơ trận pháp người ở một bên hướng dẫn, cộng thêm ngươi kia biến hóa. Thái năng lực, cùng với chủ trì trận này gia hỏa tu vi quá thấp lại bị chúng ta đồng phục, lúc này mới có thể thuận lợi Phá Trận mà ra. Thứ ba, con người của ta đối với (đúng) giờ khái niệm luôn luôn cũng bốp rất chính xác, ta biết còn lại thời gian đủ ta chạy ra khỏi Cuồng Sa Động, cho nên, an toàn không lo."

Đông Phương Vũ Bình há to mồm, ta liền nói ngươi một câu, liền khai ra Song Ngọc liền tiếp phản kích. Từ khi nào, Song Ngọc nha đầu này cũng ửng có vô hạn Chùy Độn năng lực phản kích?

Phun hoàn Đông Phương Vũ Bình, đôi trên mặt ngọc lại còn có mấy phần ngưng trọng. Nàng thờ dài nói: "Ta xem bộ này Trần Bàn Trần Kỳ, vẫn là tương đối bất phàm. Không phải là cái này luyện khí ba tầng Nữ Tu có thể lấy ra đồ vật. Cho nên, ta hoài nghi, nàng cũng là một cái có cân cước tu sĩ. Nàng làm hết thầy, khẳng định còn có không muốn người biết ý nghĩa, sau lưng nàng, sợ rằng đứng một cái thậm chí là một đám không dễ chọc tu sĩ, có thể là Ma Tu. Cho nên, chúng ta phía sau nên làm cái gì, sư huynh ngươi có thể phải thật tốt mưu đồ mưu đồ."

Đông Phương Vũ Bình cau mày đáp: "Ta ngày, cái này quá phức tạp, nghĩ đến nhức đầu. Ta có thể có biện pháp gì tốt. Trước mang theo tiểu tặc này cùng vàng đi Thiết Kiếm Sơn Trang đem mức thưởng nhận. Nha, đúng không thấy Trần Ma đao đây?"

Từ Sương lại gần, cười hi hi nói: "Muốn biết Trần Ma đao ở nơi nào, cái này còn không đơn giản. Đem tiểu tặc này đánh thức, nghiêm hình đánh khảo a. Mọi người thay phiên bên trên, luôn có thể từ trong miệng nàng làm ra một ít tin tức."

Đông Phương Vũ Bình ánh mắt sáng lên, nói: "Cái này ta thích. Đánh khảo cái gì quá máu tanh, ta liền không tham dự. Bất quá, chỗ này của ta ngược lại còn có một bộ tới từ phương xa Đông Doanh giới hạn bí thuật, phi thường có nghệ thuật giá trị tham khảo, nếu không, để cho ta thử trước một chút đem nàng buộc lại nhìn một chút?"

Song Ngọc vừa thấy Đông Phương Vũ Bình kia thần sắc không đúng, đã nói đạo: "Ta đã dùng Cẩm Linh nguyên rửa chế trụ nàng, không cần lại giới hạn đi."

Đông Phương Vũ Bình cười hắc hắc, nói: "Ngươi không hiểu, đây là nghệ thuật."

Từ Sương dốt nát vô tri, nàng hiểu kỳ hỏi "Giới hạn hay lại là nghệ thuật? Rốt cuộc chơi thế nào mà? Nhanh lên lấy được chúng ta nhìn một chút."

Đông Phương Vũ Bình ý vị thâm trường nhìn Từ Sương liếc mắt, ranh mãnh cười nói: "Nếu như ngươi thích, sau này, ta cũng có thể đem ngươi trói lại, cho ngươi sâu sắc thể hội một chút cái gì gọi là nghệ thuật."

Từ Sương vẫn là không có nghe ra trong đó trêu chọc, Song Ngọc ngược lại nhìn ra manh mối, Đông Phương Vũ Bình nụ cười kia nhìn một cái liền không đúng đắn. Vì vậy, Song Ngọc quả quyết cự tuyệt Đông Phương Vũ Bình đề nghị.

Đông Phương Vũ Bình nhún nhún vai, thật ra thì hắn cũng chỉ bất quá ở một ít Kháng Nhật thần kịch trong thỉnh thoảng nhìn thoáng qua tựa như thấy qua một chút giới hạn nghệ thuật, thật dễ cho hắn bên trên, hắn thật đúng là sẽ không giới hạn đầu rồi, được (phải) từ từ mây mờ. Về phần mây mờ thời điểm, một hai bàn tay nhất định sẽ cùng Hắc Y tiểu tặc tiếp xúc thân mật tiếp xúc á..., suy nghĩ một chút đều cảm thấy thú vị. Bất quá bây giờ không có cơ hội.

Cuồng Sa Động trong, còn đang không ngừng phun ra Cuồng Sa, nghe nói duy nhất liền muốn phun ra một giờ đây. Cuồng Sa Động bên ngoài, Ngô Ninh cùng Lôi Tiên đã đem vạn lượng hoàng kim cũng điểm thanh, một khối không ít. Những thứ kia giang hồ hào kiệt mặc dù tham tiền, nhưng là, loại thời điểm này, bọn họ hay lại là phân rõ Nặng với Nhẹ, không dám dính vào.

Đông Phương Vũ Bình lạnh lùng nói: "Chư vị, xin trở về đi, chẳng lẽ thật muốn chúng ta ở chỗ này cho mọi người tổ chức đồng lửa dạ hội chiêu đãi các ngươi? Suy nghĩ nhiều đi."

"

Ngô Ninh lặng lẽ nói với Đông Phương Vũ Bình: "Đông Phương Tiên Sư, bọn họ tuy nói không giúp được gì, nhưng là, không có công lao cũng cùng có khổ lao a. Người xem, có phải hay không chia lợi ích một chút công lao hoặc là vàng cho bọn hắn?"

Đông Phương Vũ Bình trong lòng cười nói: Sẽ chờ ngươi những lời này đây.

Đông Phương Vũ Bình cũng biết mọi người kiếm cùi đốt diêm cao đạo lý. Người trong giang hồ trôi, bằng hữu rất trọng yếu. Chẳng qua là, đầu gạo ăn thăng thóc thù, nếu là đúng bọn họ tư thái quá mức nhân từ, những người này lối ăn sợ rằng tất nhiên không thể đẹp mắt, đến lúc đó, phiền toái. Cho nên, Đông Phương Vũ Bình mặt lạnh đối với (đúng) đội bọn hắn, Ngô Ninh lại đứng ra thuyết tình, Đông Phương Vũ Bình lại nhân cơ hội thu hẹp lòng người, đó là lại không quá thích hợp. Ngược lại, Đông Phương Vũ Bình cũng không ở về điểm kia vàng.

Đông Phương Vũ Bình nói với Ngô Ninh: "Kia vàng vạn lượng chính là Thiết Kiếm Sơn Trang cho trừ ma đại hội chuẩn bị tiền thưởng, không thể động. Chúng ta phải lấy đại cuộc làm trọng. Chẳng qua là, mọi người hơn nửa đêm đi ra đuổi theo kẻ gian, cũng thật cực khổ. Chỗ này của ta có một chút vàng bạc, coi như ta mời mọi người uống rượu. Còn xin mọi người ở nơi này tây Nhai Tuyết Sơn phụ cận tìm một chút, dù sao Trần Ma đao còn không có tìm trở về đây. www.uukanshu.net T "

Dứt lời, Đông Phương Vũ Bình xuất ra một khối nặng chừng năm mươi lượng vàng, để cho Ngô Ninh nghĩ biện pháp phân cho tại chỗ giang hồ nhân sĩ. Cái này làm cho đám này giang hồ nhân sĩ trong lòng đối với (đúng) Đông Phương Vũ Bình hình tượng thay đổi rất nhiều. Dù sao, Thiết Kiếm Sơn Trang mức thưởng mới một trăm lượng vàng, này Đông Phương Vũ Bình liền trực tiếp xuất ra năm mươi lượng tới phân cho mọi người, bạn tâm giao.

Nếu muốn bắt được Thiết Kiếm Sơn Trang mức thưởng, còn phải cạy ra này Hắc Y tiểu tặc miệng. Đông Phương Vũ Bình trấn an đám này giang hồ tuần kiệt, xoay người rồi đi hướng nằm ở Song Ngọc bên người Hắc Y tiểu tặc.

Song Ngọc khẽ nhú mày, hỏi "Người muốn làm gì?"

Đông Phương Vũ Bình chưa kịp trả lời, Từ Sương nhảy ra hưng phấn nói: "Chúng ta muốn dày xéo nàng! Hành hạ nàng! Đánh khảo nàng..."

Kiểm gãy ngoài cốc mười dặm, có một gò núi nhỏ. Núi này cả người đen nhánh, thật giống như một khối Mặc Thạch. Kỳ quái là, núi này không có một ngọn cỏ, quang ngốc ngốc trơn mượt.

Lúc này, ánh trăng chiếu diệu xuống, núi này khâu đỉnh bên trên, ngồi một cái cả người trên dưới cũng bao phủ ở trường bào màu đen người bên trong. Này đầu người cũng giấu ở màu đen mũ trùm xuống, trong tay nhẹ khẽ vuốt vuốt một cây đen nhánh mộc trượng, cặp mắt như đao, Tĩnh Tĩnh nhìn chăm chăm kiếm gãy cốc phương hướng, không nói một lời.

Trăng lên giữa trời, giờ Tý đã đến.

Hắc bào nhân đứng lên, quay đầu nhìn về phía tây Nhai Tuyết Sơn phương hướng. Nơi đó, hoàn toàn yên tĩnh. Gió núi cuồng xuy, tây Nhai Tuyết Sơn vị nhưng bất động.

Hắc bào nhân âm trầm lâm lâm lầu bầu: "Hừ, cái đó ngốc nghếch, bạch dài một phó hoà nhĩ trứng. Chút chuyện nhỏ này cũng không làm xong, lưu người có ích lợi gì! Kim Mãng không ra, lão phu Đại Kế như thế nào hoàn thành! Thật may, lão phu sớm có chuẩn bị."

Dứt lời, hắc bào nhân sắp tới sắc mộc trượng dùng sức xen vào ở trên đỉnh núi, hai tay Liên Vũ, đọc lên một đoạn trầm thấp mà u ám không biết chú ngữ, hướng về phía tây Nhai Tuyết Sơn phương hướng chột đẩy ra một chương, nơi lòng bàn tay, Ân có một đoạn màu đỏ nhạt Huyết Văn lóe lên.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 137: Chương Dung

Song Ngọc nhìn cười tà Đông Phương Vũ Bình cùng Từ Sương, mặt lộ vẻ tia (to) vẻ hoảng sợ hỏi "Các người muốn làm gì?"

Đông Phương Vũ Bình cười lạnh nói: "Ta biết tiểu tặc này đã tỉnh lại. Ta trước đánh nàng một chương kia cũng không phải là đặc biệt nặng, lấy nàng tu vi, làm sao sẽ đến bây giờ còn chưa tỉnh! Đừng giả bộ, đứng lên, nói chuyện!"

Song Ngọc bất mãn đáp: "Câu hỏi Tự Nhiên hẳn. Nhưng là, các người có thể hay không đừng cười được (phải) ghê tởm như vậy có được hay không?"

Đông Phương Vũ Bình cười nói: "Đáng ghét? Nàng đem chúng ta đóng bên trong động chờ chết thời điểm, người thế nào không cảm thấy nàng cũng rất đáng ghét đây? Chẳng lẽ, nàng là người thân thích?"

Song Ngọc trừng Đông Phương Vũ Bình liếc mắt, nói: "Sur huynh, người nói cái gì vậy. Ai, các người không biết, ta mới vừa rồi kiểm tra thực hư qua, nha đầu này nhưng thật ra là cái tiểu cô nương. Cốt lĩnh vẫn chưa tới mười ba tuổi. Sur huynh, Từ Sương Sur Tỷ, các người cũng không thể khi dễ một cô bé a."

Lúc này đến phiên Đông Phương Vũ Bình cùng Từ Sương sững sốt, nhỏ như vậy?

Bất kể, dù sao cũng phải tìm tới Trấn Ma đao a. Tiểu tặc này, đến bây giờ còn giả bộ bất tỉnh, không cho nàng điểm màu sắc nhìn một chút thì không được.

Đông Phương Vũ Bình khẽ gian cười nói: "Mười ba tuổi a, xác thực không thể đánh khảo nàng."

Từ Sương trong mắt không khỏi lộ ra vẻ thất vọng. Đông Phương Vũ Bình tiếp tục nói: "Bởi vì đánh hư lời nói, sẽ không bán chạy."

Song Ngọc cùng Từ Sương đồng thời hỏi "Bán? Mua bán cái gì? !"

Đồng Phương Vũ Bình nhún nhún vai, nói: "Đương nhiên là đem nạng bán vào thanh lâu đi a! Không tìm được Trần Ma đao, chúng ta đây tiền thường cũng sẽ bị giảm bớt rất nhiều. Chỉ có đem nạng bán vào thanh lâu đi, nói không chừng còn có thể kiếm ít tiền. Nha, đúng Song Ngọc, người đem nạng mặt nạ hái xuống, để cho ta xem, đáng đắp tuần không, nhìn một chút có thể bán bao nhiêu tiền."

Song Ngọc cùng Từ Sương mặt đầy không tưởng tượng nổi nhìn Đồng Phương Vũ Bình, lúc này, cái bọc kia choáng váng Hắc Y tiểu tặc thoáng cái tỉnh, tránh sau lưng Song Ngọc, nói: "Không, không! Không nên bán ta, các người hỏi đi, hỏi cái gì ta đều nói, yêu cầu cầu các người không nên đem ta bán vào thanh lâu đi!"

Song Ngọc cùng Từ Sương hai mắt nhìn nhau một cái, cái này cũng được? !

Đồng Phương Vũ Bình đắc ý nhún nhún vai, theo phía sau sắc ngoan lệ hỏi "Người tên là gì?"

Hắc Y tiểu tặc bị Đồng Phương Vũ Bình đột nhiên cao giọng hỏi dọa cho giật mình, sau đó có chút run rẩy đáp: "Ta, ta gọi là Chương Dung."

Đồng Phương Vũ Bình tiếp tục lớn tiếng hỏi: "Vậy ta hỏi người, người vì sao phải làm trước những chuyện kia? Còn nữa, Trần Ma đao ở nơi nào?"

Chương Dung run lẩy bẩy tránh sau lưng Song Ngọc, đáp: "Đây đều là sự phụ ta, sự phụ ta để cho ta làm như vậy. Trần Ma đao, cũng ở đây sự phụ ta nơi đó. Thật, các người nếu là không tin, ta mang bọn người đi tìm sự phụ ta."

Đồng Phương Vũ Bình hướng về phía Song Ngọc các nạng lộ ra thắng lợi nụ cười, sau đó lại hỏi: "Vậy, sự phụ của người ở nơi nào, hẳn tu vi cảnh giới cao bao nhiêu?"

Chương Dung cẩn thận từng li từng tí nhìn một chút Đồng Phương Vũ Bình đám người, sau đó hèn nhát đáp: "Ta, sự phụ ta hẳn..."

Đang lúc này, Chương Dung đột nhiên cả người đại phúc độ co quắp, khỏe mắt trợn trắng, miệng sùi bọt mép, ngã xuống đất bất tỉnh.

Song Ngọc cùng Từ Sương cũng có chút bận tâm, tiểu nha đầu này là thế nào? Đồng Phương Vũ Bình lại cười ha ha, đi tới Chương Dung trước mặt, nói: "Tiểu nha đầu, đừng giả bộ. Người diễn kỹ cũng không tệ lắm, chính là đạo hạnh thiếu chút nữa. Người nghĩ rằng chúng ta cũng không nhìn ra được, người là đang diễn trò sao?"

Chương Dung co quắp trở nên chậm chạp, con mắt cũng không trắng dã, miệng to hô hấp, không hiểu nhìn Đồng Phương Vũ Bình.

Đồng Phương Vũ Bình khoát khoát tay, nói: "Được rồi, ta cho người biết. Người diễn kỹ, quá phù khoa. Một cái vài chục phút trước có thể đối với (đúng) hơn mười đầu sinh động sinh mệnh nói đánh là đánh nói giết liền giết máu lạnh tiểu ma nữ, trong nháy mắt thì trở thành một cái ở trước mặt chúng ta run lẩy bẩy Tiểu Nữ Hải Nhi. Người không cảm thấy biến chuyển này quá lớn, quá mất tự nhiên sao?"

Chương Dung co quắp dừng lại, ánh mắt trở nên lạnh giá, nhìn Đồng Phương Vũ Bình không nói lời nào.

Đồng Phương Vũ Bình cười lạnh nói: "Người bất quá chỉ là thấy chúng ta Song Ngọc bởi vì người cốt linh tiểu đối với người lên lòng thương hại,

Cho nên, người mới muốn lợi dụng một điểm này, đem mình diễn thành một cái lực soát yếu vô lực bơ vơ không chỗ nương tựa được lần áp đáng thương con gái bộ dáng, dùng cái này đem đối lấy chúng ta đồng tình tâm, cuối cùng tốt nhân cơ hội chạy trốn, ta nói đúng không?"

Chương Dung trong mắt bắt đầu xuất hiện một vẻ kinh ngạc, Đồng Phương Vũ Bình tiếp tục nói: "Nói không chừng, người còn nghĩ, đối với chúng ta yếu thế sau khi, tìm một cơ hội đem chúng ta cũng làm xuống, rửa nhục trước. Người có phải hay không nghĩ tới, phải đem ta từng đao từng đao cạo xuống máu thịt, mới có thể biết mối hận trong lòng à?"

Song Ngọc cùng Từ Sương nghe sùng sốt một chút: Không thể nào, bây giờ tiểu nữ sinh cũng như vậy tàn bạo máu tanh? Không thể nào đâu!

Chương Dung nhưng là ánh mắt lạnh giá, chột nhìn chòng chọc Đồng Phương Vũ Bình, hung tợn hỏi "Người đã cái gì cũng biết, tại sao còn tới đùa bỡn ta?"

Đồng Phương Vũ Bình lạnh nhạt cười cười, nói: "Ta không biết trước người nhân sinh cũng việc trải qua cái gì. Nhưng là, có một chút ta giống như Song Ngọc rõ ràng, người đúng là một cái tiểu nữ hải nhi. Mười ba tuổi Tiểu Nữ Hải Nhi, hẳn hưởng mùa xuân Hoa nhi như thế, đối mặt với thái dương, nở rộ tới nụ cười rực rỡ; hẳn giống như trong rừng cây con bướm như thế, tự do tự tại ở đầu cành bay lượn; hẳn giống như kia trong bầu trời đêm Tinh Thần, ửng có một đôi sáng ngời thuần chân con mắt. Mà không phải giống như bây giờ, đầy mắt sát khí."

Chương Dung trong mắt lạnh giá đột nhiên hòa tan, đây rốt cuộc là một loại gì dạng cảm giác a, www. uukanshu. ne T hẳn nói tốt giống như rất có đạo lý, nhưng là, sự phò không phải như vậy nói a. Ta rốt cuộc hẳn có cái gì dạng nhân sinh? Ta rốt cuộc là hẳn tùy thời tính toán như thế nào giết người, hay lại là giống như còn lại Tiểu Nữ Hải Nhi như thế, không buồn không lo chạy về phía tốt đẹp tương lai? Nhưng là, ta như vậy người, còn có tương lai sao?

Song Ngọc cùng Từ Sương hai người nghe sùng sốt một chút, thế nào lúc trước không phát hiện, Đồng Phương sư huynh còn có loại khả năng này, chỉ dựa vào cái miệng là có thể đem người ta nói được (phải) rơi vào trong sương mù phảng phất thành tiên...

Cuồng Sa Động Tiền Giang hồ hào kiệt môn, đã ai đi đường này. Đồng Phương Vũ Bình mặc dù rất khách khí mời xin bọn họ lưu lại trợ giúp tìm Trần Ma đao, nhưng là bọn họ hẳn nơi nào có can đảm đó, rồi rít cào từ.

Lúc này, đưa mắt nhìn giang hồ hào kiệt môn rời đi Thảo Thanh Tầm cùng Lôi Tiên mấy người cũng cũng đi tới Đông Phương Vũ Bình bên người, mọi người cùng nhau vây quanh Chương Dung, chờ đợi kết quả. Hoa Thiên Kiêu chính là rất cẩn thận dùng Túi Trữ Vật đem kia vàng vụn lượng cũng thu cất, sẽ cùng Hoa Bách Mị cùng đi đến Đông Phương Vũ Bình bên người chờ đợi.

Chương Dung thấy nhiều người như vậy vây quanh nàng, không từ đâu tới trở nên có chút khẩn trương. Đúng vậy, từng ấy năm tới nay, là Sư Phụ chấp hành đồng đảo kế hoạch, giết người Đoạt Bảo không thành vấn đề. Nhưng là, lần đầu tiên, Chương Dung cảm thấy có một loại đến từ sâu trong nội tâm khẩn trương không ngừng xông ra. Rốt cuộc là tại sao vậy chứ?

Đông Phương Vũ Bình ngồi xổm người xuống, đem mặt tiến tới nửa nằm trên đất Chương Dung trước mặt, khẽ mỉm cười, nói: "Ta bắt kẻ nguoi trước kia là cái dạng gì người. Trong mắt ta, nguoi chính là một cái ra đời không lâu bị người lừa gạt Tiểu Nữ Hải Nhi. Cho nên, chỉ cần nguoi nguyện ý, ta Đông Phương Vũ Bình có thể bảo đảm, cho một mình nguoi tốt đẹp Xán Lạn tự do tương lai. Không có một người đao quang kiếm ảnh, không có nguoi lừa ta gạt, không có vô tình sát hại, một cái và bình an ninh thế giới. Đi theo ta, chúng ta chính là nguoi người nhà, tương thân tương ái nguoi một nhà! Chương Dung, nguoi nguyện ý không?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 138: Nguyên rửa thơm tho

Song Ngọc các loại (chờ) con gái nhìn Đông Phương Vũ Bình cùng Chương Dung, trong lòng thở dài: Nghe Đông Phương Vũ Bình lời nói này, tại sao ta mới so với Chương Dung năm thứ ba đại học bốn tuổi, liền cảm giác mình cũng đã rất già đây? Chẳng lẽ mình đã không còn là tiểu nữ sinh sao? Chẳng lẽ chúng ta cũng chưa có theo đuổi con gái hạnh phúc quyền lợi sao...

Chương Dung trong mắt bắt đầu toát ra nóng bóng nước mắt, mười ba tuổi nàng đã rất hiểu chuyện. Nàng mình bạch, sư phụ mình ban đầu thu nuôi mình, thật ra thì chính là nhìn trúng chính mình linh căn, muốn đem chính mình bồi dưỡng thành vì hấn giết người Đoạt Bảo công cụ! Là, một món công cụ!

Bao nhiêu cái ban đêm, Chương Dung cũng âm thầm rơi lệ, nàng đã không nhớ rõ cha mẹ mình thân nhân, bọn họ rốt cuộc sống hay chết, người ở phương nào, Chương Dung cái gì cũng không biết.

Những năm gần đây, đi theo sư phó đi ở thế giới hắc ám trong lúc, Chương Dung thật ra thì vô cùng hâm mộ những cuộc sống kia ở cha mẹ dưới cánh chim tiểu hải tử, các nàng là như vậy không buồn không lo, ngày thật là vui sướng. Có lẽ các nàng là thực lực là số không bị người thống trị, nhưng là, ít nhất, các nàng còn có nắm giữ ngăn ngừa cuộc sống tốt có khả năng. Mà chính mình, vĩnh viễn cũng không khả năng có cái loại này cuộc sống hạnh phúc.

Mà bây giờ, trước mặt mình người đàn ông này, cái này trước đây không lâu còn là địch nhân nam nhân, lại cam kết phải dẫn cho mình thật giống như người một nhà như vậy hạnh phúc, điều này có thể sao?

Ta nên tin ai?

Đông Phương Vũ Bình hé miệng mỉm cười, êm ái nhìn chăm chăm Chương Dung, mặt đầy thành khẩn, hướng Chương Dung đưa ra ấm áp bàn tay.

Chương Dung theo bản năng liền muốn đưa tay ra, cầm người kia tay.

Trong phút chốc, Chương Dung trước mắt thoáng qua sư phó kia thâm độc cay độc đôi mắt, miệng kia giác hơi nhếch lên cười lạnh, mãi mãi xa trên đầu ngón tay hoạt động Phù Văn ngọn lửa, cùng với bên tai như có như không chú ngữ...

Không, không được, không thể nào! Ta làm sao có thể chạy ra khỏi sư phó lòng bàn tay! Hấn lợi hại như vậy! Cho tới bây giờ chưa từng nhìn thấy có ai so với sư phó lợi hại hơn, người trước mắt này, cũng không được!

Trong thoáng chốc, Chương Dung nhớ tới sư phó chuyển lời: Ngu xuẩn học trò, trên đời cho tới bây giờ cũng chưa có cái gọi là yêu cùng chân tình, chỉ có máu chảy đầm đìa trần trụi trao đổi ích lợi. Là lợi ích, mọi người có thể làm ra hết thầy khó có thể tưởng tượng sự tình. Cho dù là nguoi thấy nhân gian chân tình ấm áp hình ảnh, vậy cũng chẳng qua là che giấu ở trao đổi ích lợi bối cảnh bên dưới. Không có cái gọi là trung thành, chẳng qua là phản bội giá biểu không đủ cao mà thôi. Không có cái gọi là hữu tình, có đều là bằng hữu xen vào hấn hai đao...

Chương Dung lâm vào tự mình trong mâu thuẫn, một đôi mắt to không ngừng chuyển động, nước mắt đều bị bức ra.

Song Ngọc thở dài nói: "Đáng thương hải tử, cũng không biết nàng đều việc trải qua cái gì đó."

Đồng Phương Vũ Bình chính nếu nói nữa mấy câu, chỉ thấy Chương Dung bỗng nhiên kêu thảm một tiếng, té xuống đất, không ngừng co quắp.

Đồng Phương Vũ Bình ngẩn người một chút, sau đó cười nói: "Còn tới? Người này vội chúng ta cũng nhìn thấu, người không biết sao?"

Nhưng mà lần này, Chương Dung thân thể biến hóa hơi lớn, nàng không gần như chỉ ở trên đất co quắp lẫn, hơn nữa, cả người trên dưới bắt đầu bốc lên ra trận trận Bạch Vụ, lộ ở bên ngoài mặt cùng da thịt đều bắt đầu trở nên đỏ ửng, giống như là bị nấu chín tôm hùm nhỏ.

Tất cả mọi người nhìn ra có cái gì không đúng, Đồng Phương Vũ Bình tự lẩm bầm: "Đây là chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ là sự phò của nàng đang giờ trò quỷ?!"

Chương Dung con người cũng không nhìn thấy, cặp mắt tròn trắng, trong miệng nàng bốc lên ra trận trận khói trắng, khô sở gào thét: "Sự phò..."

Đồng Phương Vũ Bình cau mày nói: "Đây là cái gì? Chẳng lẽ sự phò của nàng ở trên người nàng xuống nào đó Cẩm Chú, vừa nhắc tới sự phò của nàng sẽ phát tác? Dùng cái này tới tránh cho tiết lộ tin tức?"

Song Ngọc hai tay niết ấn, đánh ra mấy đạo pháp quyết đến Chương Dung trên người, nhưng là không có hiệu quả chút nào. Song Ngọc hít sâu một hơi nói: "Lần này thật là trên người nàng nào đó Cẩm Chú phát tác. Bất quá, hẳn không phải là sự huynh người mới vừa nói cái loại này cấm ngôn nguyên rủa. Hơn nữa, trên người nàng Cẩm Chú uy lực cực lớn, ta mới vừa rồi thử ba lần đều không cách nào ngăn cản Cẩm Chú phát tác. Nhìn đáng đáp, Chương Dung sự phò tu vi ít nhất là Trúc Cơ Kỳ trở lên, sự huynh,

Chúng ta cũng phải cẩn thận."

Đồng Phương Vũ Bình hừ lạnh nói: "Sợ hãi! Hừ! Liền đừng sợ hãi nhứt định sẽ đến!"

Thảo Thanh Tầm nhìn trên đất lẫn lộn đỏ lên Chương Dung, thật giống như bị thứ gì hung hăng thịt nướng một dạng nàng không khỏi lo lắng nói: "Nàng kia làm sao bây giờ? Nhìn nàng đáng vẻ, có lẽ chống đỡ không bao lâu."

Đồng Phương Vũ Bình chau mày, như loại này khoảng cách xa thao túng phát tác Cẩm Chú, làm cho người ta cảm giác giống như dùng điện thoại di động khoảng cách xa hộp điều khiển từ xa quả bom nổ mạnh một dạng để cho người cảm thấy ghét vừa đành chịu.

Nếu là có thể ngăn chặn đối phương phát ra tín hiệu liền có thể. Đáng tiếc là, bây giờ Chương Dung đã tại sự phò của nàng phát ra tín hiệu xuống bắt đầu phát tác, ai cũng sẽ không ngờ tới, sự phò của nàng sẽ vào lúc này hạ thủ.

Đồng Phương Vũ Bình nhìn Song Ngọc, bên cạnh hắn, bây giờ cũng chỉ có Song Ngọc trí tuệ cao nhất. Đồng Phương Vũ Bình hỏi "Song Ngọc, người nhìn ra đây là một cái gì Cẩm Chú sao? Có ích lợi gì? Là sẽ để cho Chương Dung 'Oành' một tiếng tự bạo, hay lại là 'Phân phạt' một chút biến thân màu đỏ siêu nhân, sau đó cho Chương Dung Gia Trì lam buff đỏ buff cùng với đủ loại trạng thái, cuối cùng trực tiếp khổng chế Chương Dung thần trí giây sát ta môn? Hay lại là..."

Song Ngọc: "Sự huynh, người có thể hay không không muốn như vậy làm ồn, loại thời điểm này, cần tĩnh táo hơn. Nếu như các người sợ hãi lời nói, có thể tránh xa một chút, www.uukanshu.net ta nghĩ rằng Tĩnh Tĩnh."

Đồng Phương Vũ Bình ngượng ngừng cười nói: "Được, tốt, chúng ta đi xa một chút, người từ từ suy nghĩ. Ừ, nói đi nói lại thì, Song Ngọc, người có thể hay không căn cứ mới vừa rồi Chương Dung Cẩm Chú phát tác vết tích, thôi toán ra sự phò của nàng bây giờ đại khái ở vị trí nào đây?"

Song Ngọc chân mày đưa ngang một cái, Đồng Phương Vũ Bình vội vàng khoát khoát tay, lui về phía sau.

Lúc này, Hoa Bách Mị hút hút mũi, hỏi "Mọi người có hay không ngửi được mùi vị gì? Thật là thơm!"

Mọi người đang muốn dùng sức ngửi một cái, Song Ngọc vội vàng ngăn cản nói: "Nín hơi, lập tức xuất ra Phòng Độc Đan ngâm, cẩn thận mùi thơm này, khả năng có độc!"

Mọi người nhất thời trong lòng rét một cái, vội vàng cũng nín hơi, xuất ra Phòng Độc Đan ngâm. Sau đó, cẩn thận từng li từng tí mau tránh ra khoảng cách nhất định.

Song Ngọc liên tục hướng trong miệng mình rót vào hai viên đan dược, lúc này mới đến gần Chương Dung ngửi ngửi, nói: "Mị nhi sự muội mũi chân linh. Mùi thơm kia, thật là từ trên người Chương Dung truyền tới. Chẳng qua là, tạm thời còn không có phát hiện mùi thơm này có độc. Hơn nữa, mùi thơm này mùi vị ta cảm giác ở nơi nào ngửi được qua."

Đồng Phương Vũ Bình nắm lỗ mũi nói: "Ta bây giờ chỉ muốn biết, Chương Dung còn có thể cứu sao? Đừng để cho ta mới vừa rồi một phen diễn giảng uổng phí a!"

Song Ngọc đang muốn trả lời, bỗng nhiên, đại địa chấn chiến đung đưa, toàn bộ tây Nhai Tuyết Sơn đều bắt đầu lay động, chỉ một thoáng, thiên địa biến sắc!

Mọi người thất kinh, này là thể nào?!

Kiểm gậy ngoài cốc ngọn núi nhỏ kia trên đồi, hắc bào nhân cảm thấy mình dưới người Sơn Khâu một trận lay động, sau đó, liền thấy xa xa tây Nhai

Tuyết Sơn lung la lung lay lay động, vô số Sơn Thạch không ngừng đi xuống, kèm theo trận trận tuyết lở cùng cuồng phong gào thét. Phảng phất có cái gì cự thủ viễn cô sắp từ chân núi bò dậy.

Hắc bào nhân khẽ mỉm cười, nói: "Cuối cùng là đem ngươi đánh thức. Đến đây đi, đến đây đi, ước hẹn kiếm gãy cốc."

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Núi rách

Đen nhánh trên đồi núi nhỏ, hắc bào nhân vén lên trên người Hắc Bào, lộ ra một thân màu đen thép tinh Giáp, hai chân phứt sai, bắt đĩnh bắt bát, xoay cổ tay một cái, một tấm bằng gỗ Tế Đàn xuất hiện ở trên sơn khâu. Ngay sau đó, hắc bào nhân lại lấy ra một đồng lớn đồ vật: Lư hương, Thần Thủy, phù chú, Pháp Kiếm, Trường Phiên, chuông đồng...

Hắc bào nhân miệng lẩm bẩm, tay trái trong lòng bàn tay toát ra một đoàn ngọn lửa màu xanh lá cây, tay phải một tay niết ấn. Sau lưng hắn, từ từ xuất hiện một cái vòng xoáy màu đen, phảng phất có cái gì yêu ma quỷ quái sắp từ vòng xoáy kia trong chui ra ngoài.

Sau đó, một tiếng sấm rền, vòng xoáy bầu trời nhất thời xuất hiện một mảnh thiểm điện. Hắc bào nhân nắm lấy thời cơ, nắm lên trên tế đàn một đem phù lục, hướng trên bầu trời ném một cái. Những phù lục kia bay đến giữa không trung sau, rồi rít toát ra ngọn lửa màu xanh lá cây bốc cháy.

Một tiếng như có như không trầm thấp gào thét, từ vòng xoáy kia trong truyền tới, ngay sau đó, một cái trường mẫn miếng vẩy to lớn cái vuốt từ vòng xoáy kia trong vươn ra. Cặp chân kia móng tựa hồ đang dùng lực muốn mở ra vòng xoáy cửa hang lớn nhỏ, phảng phất cặp chân kia móng thân thể quả thực quá lớn, không cách nào chui qua vòng xoáy này cửa hang.

Hắc bào nhân thân thể bắt đầu trở nên run rẩy, động tác cũng không linh hoạt nói liền, kêu gọi loại này to lớn yêu ma, tựa như có lẽ đã muốn vượt qua hẳn cực hạn.

Hắc bào nhân không khỏi về phía tây Nhai Tuyết Sơn phương hướng liếc mắt một cái, trong miệng thì thầm: "Nên đến đây đi?"

Đột nhiên, từng tiếng càn kêu to xuất hiện ở màu đen trên sơn khâu vô ích, hắc bào nhân ngẩng đầu nhìn lại, một cái kiếm gãy chính ở trên trời chạy nhanh đến, bắn về phía hắc bào nhân Tế Đàn.

Hắc bào nhân nhướng mày một cái, lật tay lại, cầm trên mặt đất Trường Phiên dùng sức hất một cái, nhất đạo lục quang hướng kiếm gãy mãnh liệt đi, cùng kia Phi trên không trung kiếm gãy quần quýt lấy nhau.

Hắc bào nhân nghi thức bị cắt đứt, bị hút pháp lực, phía sau vòng xoáy đang ở cấp tốc thu nhỏ lại. Thế nhưng chỉ vươn ra yêu ma cái vuốt không muốn cứ như vậy lùi về, đang cố gắng chống giữ vòng xoáy cửa hang, song phương đang ở giằng co.

Hắc bào nhân lạnh rên một tiếng, hướng về phía giữa không trung nói: "Âu Dương Long Thiên, lại là ngươi!"

Giữa không trung dần dần xuất hiện một bóng người, một cái râu lung lay lão đạo sĩ hướng về phía hắc bào nhân thờ dài nói: "Ngươi mãnh, đã nhiều năm như vậy, ngươi làm sao vẫn không chịu buông tha! Lần này, ngươi lại muốn náo cái gì?"

Hắc bào nhân cười lạnh nói: "Âu Dương Long Thiên, lão phu đã sớm coi là tốt, tiêu diệt các ngươi kiếm gãy môn, ngay tại hôm nay, ngươi hãy coi trọng đi!"

Âu Dương Long Thiên thờ dài nói: "Ai! Ngươi mãnh, năm đó ân oán, ngươi thật không thể tha xuống sao?"

Tây Nhai Tuyết Sơn, Cuồng Sa Động trước.

Tuyết dưới chân núi Song Đầu Kim Mãng bị Chương Dung trong thân thể tản mát ra mùi thơm hấp dẫn, đã từ từ tỉnh lại, chính đang không ngừng lăn lộn.

Đồng Phương Vũ Bình đám người tránh một hồi không trung rút thạch, phát hiện mình dưới chân chấn động còn chưa kết thúc, không trung rút thạch như cũ.

Đột nhiên, Song Ngọc hét: "Ta biết đây là cái gì mùi thơm!"

Đồng Phương Vũ Bình thờ dài nói: "Thầy ta muội a, loại thời điểm này, ngươi còn có tâm tình đi suy nghĩ đây là cái gì mùi thơm? !"

Song đầu lớn tiếng nói: "Đương nhiên là phải á! Loại mùi thơm này mà cùng một loại tên là tìm rắn ô mai quả Linh Quả rất tương tự. Bọn họ công hiệu chỉ có một, cùng mới vừa rồi Chương Dung nghĩ (muốn) muốn bốc cháy Hợp Hoan Ngọc Lan như thế, đánh thức loài rắn Yêu Thú!"

Thảo Thanh Tầm sắc mặt đại biến, nói: "Nói như vậy, tuyết sơn này phía dưới Song Đầu Kim Mãng, đã bị bé gái này trên người tản mát ra mùi thơm đánh thức?!"

Đồng Phương Vũ Bình cũng là phi thường khó chịu, nói như vậy, chúng ta đều bị Chương Dung sư phó tính kế? Chương Dung chưa thành công đốt Hợp Hoan Ngọc Lan, không nghĩ tới sư phó của nàng trực tiếp dùng Cẩm Chú đem nàng "Đốt", Chương Dung tản mát ra mãnh liệt mùi thơm, như thế thành công đánh thức Song Đầu Kim Mãng!

Loại này bị người mưu hại cảm giác, thật khó chịu a!

Hoa Thiên Kiều cùng Hoa Bách Mị lớn tiếng hỏi: "Sư huynh, chúng ta làm sao bây giờ?"

Từ Sương ha ha cười nói: "Quá kích thích, quá kích thích á! Ta thích!"

Được rồi,

Cùng Từ Sương loại này không phải là nhân loại bình thường, không có cách nào bình thường trao đổi...

Đồng Phương Vũ Bình cảm thấy mình dưới chân Tuyết Sơn dường như muốn nứt ra một dạng hần hết: "Còn có thể làm sao, chạy mau!"

Song Ngọc nhìn chung quanh một chút, nói: "Không kịp! Sư huynh, chúng ta là không chạy lại ít nhất nắm giữ Kim Đan Kỳ tu vi thượng cổ Yêu Thú Vương Song Đầu Kim Mãng!"

Đồng Phương Vũ Bình khẽ mỉm cười nói: "Không có chuyện gì, ta biết bay!"

Dứt lời, Đồng Phương Vũ Bình xuất ra mini chiến đấu cơ, phóng đại. Lại để cho tất cả mọi người tới, chuẩn bị thu nhỏ lại mọi người, ném vào buồng phi cơ sau đó cất cánh.

Song Ngọc chỉ vẫn còn ở dưới chân lẫn lộn Chương Dung hỏi "Nàng kia làm sao bây giờ? Ném xuống nàng hay lại là mang nàng đi?"

Thảo Thanh Tầm nói: "Chương Dung trên người mùi thơm là đầu này Song Đầu Kim Mãng tinh lại nẫu chột. Nếu là chúng ta mang đi nàng, ta dám cam đoan, kia Song Đầu Kim Mãng sẽ theo mùi thơm một đường đuổi tới."

Đồng Phương Vũ Bình liếc mắt nhìn kiểm gậy cốc phương hướng, bên kia không trung, không biết tại sao, biến hóa đến mức dị thường hắc ám.

Đồng Phương Vũ Bình cắn răng nghiêng lợi nói: "Loại này bị người mưu hại cảm giác thật rất khó chịu! Ta bất kể Chương Dung sư phó là thế nào nghĩ thế nào kế hoạch. Nhưng là, hần trong kế hoạch, này Song Đầu Kim Mãng nhất định là trọng yếu một vòng! Hừ! Lão từ hôm nay chính là muốn đem hần Song Đầu Kim Mãng dẫn đi, nhìn hần kế hoạch còn có thể làm sao! Song Ngọc, đem Chương Dung mang theo, chúng ta đem Song Đầu Kim Mãng dẫn tới Thiên Vương Sơn sâu bên trong cái loại này không người ở chỗ ở phương, tránh cho súc sinh này đi ra tổn thương người!"

Song Ngọc hưng phấn một chút gạt đầu, [www. uukanshu. ne](http://www.uukanshu.net) T thật chặt ôm lấy Chương Dung.

Đồng Phương Vũ Bình đưa các nàng cũng thu nhỏ lại sau khi, ném vào chiến đấu cơ trong, nhanh chóng cất cánh bay lên không, sau đó hướng Thiên Vương Sơn sâu bên trong bay đi.

Thảo Thanh Tầm bỗng nhiên hét: "Sư huynh, chậm một chút, chậm một chút, Thi Kính vẫn còn ở giữa sườn núi chờ chúng ta đây!"

Đồng Phương Vũ Bình vỗ đầu một cái, nói: "Ta nói ta thế nào luôn là cảm thấy ít chút gì đây. Ai, nhanh đi đón người đi."

Mini chiến đấu cơ quay người lại, cấp tốc bay về phía giữa sườn núi.

Thi Kính lúc này đã hoàn toàn không chú ý, hần vừa muốn né tránh đá rơi lại phải tránh cuồng phong cùng tuyết lở. Nhưng mà, tây Nhai Tuyết Sơn chấn động xa chưa kết thúc, Thi Kính cảm giác mình sắp tan vỡ, nhất là, các sư huynh sư tỷ tọa kỵ, chạy loạn khắp nơi, đã thu hẹp không. Tuyết sơn này trong, rốt cuộc phát sinh cái gì!

Đồng Phương Vũ Bình thấy Thi Kính lại còn có tâm tình đi quản những thứ kia chạy loạn khắp nơi ngựa, không khỏi có chút buồn cười.

Bị Đồng Phương Vũ Bình phóng đại sau Từ Sương, xuất ra nàng Bàn Long tác, nhắm ngay Thi Kính hét: "Thi Kính, đi lên!"

Dứt lời, Bàn Long tác hướng quyền kế tiếp, đem Thi Kính cuốn lên mini chiến đấu cơ.

Đồng Phương Vũ Bình đưa bọn họ hai thu nhỏ lại sau khi, nói: "Ngồi vững vàng, chúng ta muốn bắt đầu chuẩn rắn á!"

Dứt lời, phóng đại sau mini chiến đấu cơ bắt đầu gia tăng tốc độ, lấy Kim Đan Kỳ tu sĩ tốc độ, hướng Thiên Vương Sơn sâu bên trong bay đi.

Cũng có lẽ là bởi vì mang theo tìm rấn ô mai quả mùi thơm Chương Dung bị Đông Phương Vũ Bình mang theo đi xa, tây Nhai tuyết dưới chân núi Song Đầu Kim Mãng cuồng cuồng tức giận! Chỉ nghe một tiếng hí, tây Nhai Tuyết Sơn tuôn ra một tiếng nổ vang! Sau đó, toàn bộ tây Nhai Tuyết Sơn phảng phất bị người từ dưới đi lên bở ra, vỡ thành hai mảnh!

Rầm rầm rầm...

Vô số đá vụn rơi xuống, bụi mù che trời!

Một cái to lớn Yêu Thú bóng người, ở nơi này đầy trời trong bụi mù chậm rãi xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 140: Mũi to lỗ

Tiên Hoa Linh Thảo Môn, Thiên Cơ Hạp Cốc, thiên cơ điện.

Ngũ đại Yêu Vương có đang đi tuần, có ở huấn luyện môn đồ. Đào Hoa Yêu Cơ nhưng là rất thanh nhàn, Đông Phương Vũ Bình không có ở đây thời điểm, nàng chính là Đại Chương Môn, Tổng Lãnh môn nội sự vụ.

Tô tây trong cười hi hi bụng một chén trà xanh, trình diễn miễn phí đến Đào Hoa Yêu Cơ trước mặt, nói: "Đào Hoa nương nương, này là thượng hạng linh trà, phong tuyết Hồng Long trà. Người xem nhìn, hợp không hợp ngài khẩu vị."

Đào Hoa Yêu Cơ nâng chung trà lên, cúi đầu ngửi ngửi, sau đó khẽ mỉm cười, vạch trần một chút nắp trà, nhẹ nhàng toát một cái. Sau đó hài lòng gật đầu một cái, hỏi "Tô tây trong, ngươi không đi huấn luyện môn đồ, chạy đến nơi này của ta lấy lòng, có chuyện gì?"

Tô tây trong nhìn cười híp mắt, cúi đầu nói: "Cái gì gọi là lấy lòng a. Đào Hoa nương nương ngài là trong môn chúng ta trụ cột, môn chủ đại nhân không có ở đây thời điểm, ngài thống quản trong cửa từ trên xuống dưới công việc bề bộn như vậy, nhiều mệt mỏi a, cho ngài trình diễn miễn phí ly linh trà đó là thiên kinh địa nghĩa sự tình. Chỉ bất quá, tiểu ngã là một cái không ở không được người. Những ngày qua lúc nhàn rỗi thời điểm, ta cuối cùng là đang suy nghĩ một cái vấn đề, có chút nghĩ không thông a, không biết, đào Hoa nương nương ngài có thể hay không cho ta giải đáp."

Đào Hoa Yêu Cơ miểu hán liếc mắt, hỏi "Vấn đề gì?"

Tô tây trong nụ cười trên mặt không giảm, hỏi "Lấy chương môn đại nhân thân thể tổ chất cộng thêm đào Hoa nương nương ngài tu vi, hơn nữa trong môn chúng ta thâm hậu nội tình, coi như là chương môn đại nhân một cái hạp được cho đến Trúc Cơ Kỳ Đại Viên Mãn, hẳn cũng không có vấn đề gì đi. Trừ phi, chương môn đại nhân muốn ngưng tụ Kim Đan, khi đó, có lẽ mới là thật cần muốn đi ra ngoài lịch luyện một chút, ngăn được Tâm Ma. Tại hạ thật tò mò, đào Hoa nương nương ngài gấp như vậy rống rống đem chương môn đại nhân ném ra, làm cái gọi là hồng trần Luyện Tâm, thật là là chúng ta chương môn đại nhân mạnh khỏe đây? Còn là nói, đào Hoa nương nương ngài bố trí thật sự là quá lớn, lớn đến tiểu ngã hoàn toàn không thấy rõ đào Hoa nương nương ngài bước này ý nghĩa chỗ. Không biết, nương nương ngài có được hay không giải thích cho ta."

Đào Hoa Yêu Cơ chân mày nhẹ nhàng khều một cái, khóe miệng QQ bên trên Dương, nói: "Ngươi có lòng, tô tây trong. Ta sớm nên nghĩ đến, ngươi có thể đủ tu luyện tới Kim Đan hậu kỳ tu vi cảnh giới, hơn nữa còn là một cái Tấn Tu. Dựa vào không nên chỉ là vận mạng, một bộ tốt đầu não đó là phải. Nói đi, ngươi muốn làm gì?"

Tô tây trong cười ha ha một tiếng, nói: "Ta nào dám làm gì a. Ta chỉ là tò mò tâm quá nặng a. Hơn nữa, ta đối chương môn đại nhân lần trước phát cho ta môn đá vụn Ma Phù vô cùng hiếu kỳ, loại này cơ hồ là nghịch thiên pháp bảo, rốt cuộc là thế nào chế tạo ra được a! Chỉ tiếc, cục đá vụn kia Ma Phù ta chỉ sờ một lần, lại bị chương môn đại nhân thu hồi đi. Ta nghe nói, đào Hoa nương nương ngài nơi này có, chẳng biết có được không cho ta mượn một món đá vụn Ma Phù, để cho ta tinh tế phẩm định đây?"

Đào Hoa Yêu Cơ tiện tay xuất ra một thanh đá vụn Ma Phù, đưa cho tô tây trong, cười nhạt nói: "Cầm đi, từ từ xem."

Tô tây trong hết sức phấn khởi nhận lấy đá vụn Ma Phù, cúi người gật đầu thôi lui ra thiên cơ điện, một bên lui, vừa nói: "Tiểu cáo lui, nương nương ngài từ từ uống trà."

Đào Hoa Yêu Cơ ngồi ở trên ghế, hồ hững nhìn tô tây trong té lui ra ngoài, không có bất kỳ động tác. Tô tây trong cũng dùng khóe mắt liếc qua cẩn thận đánh giá Đào Hoa Yêu Cơ, bước chân ổn mà không tiêu tan.

Cờ người, coi thể nhân như cờ, Chương Thiên Khống Địa lạc tử như gió.

Người xem, nhìn trời đất như cục, thỉnh phong Quan Vũ động tĩnh tất cả cò.

Đồng Phương Vũ Bình đánh mini chiến đấu cơ, một đường bão táp, tốc độ này, đã có thể so với ban đầu thoát đi Đồng Võ nước biển Linh Môn tốc độ.

Nhưng mà, Đồng Phương Vũ Bình đoàn người còn không có chạy ra khỏi bao xa, liền nghe được sau lưng từng trận vang lớn, ngay sau đó, tây Nhai Tuyết Sơn nứt ra. Một cái song đầu thân rắn thượng cổ yêu ma bóng dáng, từ trong bụi mù đứng lên. Chính là kia thượng cổ yêu ma Vương Song Đầu Kim Mãng!

Này Song Đầu Kim Mãng, đầu đứng thẳng lên lúc, lại có sắp tới một phần tư tây Nhai Tuyết Sơn cao như vậy! Đây chính là sắp tới 300m độ cao a! Một trăm tầng lầu cao như vậy!

Đồng Phương Vũ Bình xoa xoa con mắt, chẳng lẽ là mình nhìn lầm? !

Kia Song Đầu Kim Mãng nghi ngờ nhìn một chút kiếm gãy môn phương hướng,

Lại nhìn một chút Đồng Phương Vũ Bình bay đi phương hướng, sau đó, quả quyết hướng Đồng Phương Vũ Bình đuổi theo.

Song Đầu Kim Mãng thân rắn xuống, rùng rậm giống như cò nhỏ một dạng đá lớn trực tiếp nghiền thành bột, núi cao cản đường nhẹ nhàng khẽ quán, trực tiếp từ trong núi thung lũng lướt qua...

Tốc độ này, so với Đồng Phương Vũ Bình mini chiến đấu cơ cò nhanh hơn mấy phần. Quả nhiên không hổ là tuổi nghề lâu năm Kim Đan Kỳ tu vi thượng cổ Yêu Thú Vương!

Đồng Phương Vũ Bình nghe được sau lưng ầm ầm vang lớn, không khỏi quay đầu nhìn lại. Này nhìn một cái, nhất thời thu không quay mắt.

Thật là lớn một cái!

Lúc này Song Đầu Kim Mãng, bởi vì phải nhanh chóng trên mặt đất trượt đi, cả thân thể cũng phục trên đất, chỉ có kia hai cái đầu rắn ngẩng lên không ngừng phun ra lưỡi rắn.

Đồng Phương Vũ Bình sơ lược đánh giá coi một cái, này Song Đầu Kim Mãng thân dài ít nhất có 300m! Nói cách khác, mới vừa rồi phá vỡ tây Nhai Tuyết Sơn lúc, Song Đầu Kim Mãng cơ hồ là cả thân thể cũng đứng lên!

Những thứ này đều không phải là máu chốt, máu chốt là, Song Đầu Kim Mãng trên người lại che lấp vô số mảnh vàng chói lọi miếng vảy, giống như cái vàng chế tạo cự mệnh! Tốt gai mắt a! Không hổ là Song Đầu Kim Mãng a!

Lại nói người một con cự mệnh, cả người miếng vảy coi là là chuyện gì con a! Yêu Thú thị phi nhiều a!

Đồng Phương Vũ Bình trong mắt tràn đầy Kim Tệ phù hiệu đang lấp lánh! Thật nhiều tiền tiền! Này Song Đầu Kim Mãng không phải là nạp Nhân Dân Tệ player đi, toàn thân cao thấp đều là vàng sáo trang! Lão đáng tiền!

Nếu có thể đem điều này Song Đầu Kim Mãng thu phục, thật là tốt biết bao a! Mỗi ngày chuyện gì cũng không làm, www.uukanshu.net T chỉ cần từ trên người nó tùy ý rút ra một khối vảy vàng ròng đi xuống, liền đủ chúng ta thư thư phục phục sống qua ngày! Lấy nó thượng cổ Yêu Thú Vương thân thể tổ chất, nhổ ra miếng vảy hẳn rất nhanh liền có thể mọc ra đến đây đi! Chặt chặt, thật là mong đợi a!

Không có người trả lời Đồng Phương Vũ Bình mê sảng, có chăng qua là Song Đầu Kim Mãng kia càng ngày càng gần bóng người.

Mất thấy chính mình mini chiến đấu cơ lại Phi bất quá Song Đầu Kim Mãng tốc độ, Đồng Phương Vũ Bình không khỏi mắng: "Người một con rắn mà thôi mà, Lão Từ cũng không thấy người lỗ mũi! Về phần đối với (đúng) mùi thơm nhạy cảm như vậy sao! Về phần không muốn sống đuổi giết Lão Từ sao?"

Sau lưng Song Đầu Kim Mãng không có trả lời hẳn, Song Ngọc nói: "Sư huynh, người thấy kia Song Đầu Kim Mãng kia Cự Chủy phía trên kia hai cái hang lớn sao? Đó chính là nó lỗ mũi."

Đồng Phương Vũ Bình trợn mắt hốc mồm, ta trời a! Kia Uyển Như Cuồng Sa Động cửa hang kích cỡ tương đương đồ vật, lại là lỗ mũi? Nhà ai lỗ mũi lớn như vậy? Nếu là ở đầu mặt có lỗ mũi, há chẳng phải là to phải chết...

Thảo Thanh Tầm ở một bên bỏ đao đao: "Còn nữa, loài rắn phân biệt mùi vị không phải là dựa vào lỗ mũi, mà là dựa vào nó lưỡi rắn, lỗ mũi chẳng qua là cảm để hô hấp."

Đồng Phương Vũ Bình mặt nhất thời đen, các người đây là đang cười nhạo ta không thích nhìn thể giới động vật cùng đến gần khoa học sao?

Kiểm gãy ngoài cốc đen trên sơn khâu, tây Nhai Tuyết Sơn đứt gãy, để cho hắc bào nhân ngư mãnh cười ha ha, mưu đồ nhiều năm kế sách rốt cuộc phải thành công! Bây giờ chỉ cần kia Song Đầu Kim Mãng nuốt Chương Dung, tự nhiên sẽ bị kiểm gãy cốc bên này lão phu triệu hoán đi ra một bộ phận yêu ma khí tức hấp dẫn. Đến lúc đó, bất kể là yêu ma chiếm đoạt Song Đầu Kim Mãng, hay lại là Song Đầu Kim Mãng chiếm đoạt yêu ma, nó cuối cùng cũng sẽ biến thành bị lão phu khống chế chung cục Ma Thú! Có nó, thiên hạ lớn, đi đâu không phải!

Chẳng qua là, vì sao kia một đôi đầu rắn bóng người, dần dần cách ta đi xa đây?

Bạn đang đọc truyện *Ta Cùng Lam Mập Mập Tu Tiên Chi Lữ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.